

ஓம்

த த த த.

பரப்பிரஹ்மணேநம :

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

வேதாந்தகுளாமணி

மூலமும்,

இராமநாதபுரம்

முத்துவிஜய ரகுநாதசேதுபதி மகாராஜா

அவர்கள் வேண்டுகோளால்

திருத்தருத்தி, இந்திரபீடம் - கரபாத்திரசுவாமிகள் அதீனம்

பிறைசை. அருணாசல சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

விரிவுரையும்.

இவை

சென்னை, பிரசுரிடென்சி மாஜிஸ்ட்ரேட்,

ஸ்ரீமத் பூ. இராஜரத்தின முதலியார், பி. ஏ.,

அவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சென்னை ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியார்

அவர்கள் பரிசோதித்தெழுதிய

குறிப்புரையும்,

சி. பொ. சுப்பிரமணியப் பிள்ளையால்

சென்னை :

ரீப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1908,

விலை ரூபா 1-4-0.

சிவ

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

சுந்தரம்

ஓம்

த த ச த்.

பரப்பிரஹ்மணேநம :.

முகவுரை.

எண்ணு தன்னிலை யெய்தச் சங்கர
பரம குருவின் பாதாம் புயங்கள்
சுரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற் பொருட்டே.

பகற்குப்பின் இரவும் இரவிற்குப்பின் பகலும் இடை
விடாது வருதல் போன்று மக்கட்குச் சுகத்திற்குப்பின் துக்க
மும் துக்கத்திற்குப்பின் சுகமும் வருத லியல்பா யிருத்தலினு
லும், அங்ஙனம் வருதற்கேது அவனவளது வென்னும் பேதபுத்
தியாயிருத்தலினுலும், அப்பேதபுத்தியின் நாசத்திற்கேது சர்வம்
மித்தை சர்வம்பிரஹ்மம் சர்வம்நான் என ஐயந்திரிபின்றி யுண்
டாகும் ஞானமாயிருத்தலினுலும், சங்கரபகவத் பாதாசாரிய
சுவாமிகள் முதலிய சுவாநுபூதிமான்கள் சர்வம்மித்தை யெனக்
காண்டற்கும் அவற்றைப் பிரஹ்மமென வுணர்தற்கும் சர்வம்
நானென அறிதற்கும் ஏதுவாக, பல நூல்களை உபநிடதம் கீதை
பிரஹ்மசூத்திரம் என்னும் பிரஸ்தானத்திரயங்களை மூலமாகக்
கொண்டு இயற்றியருளினூர்க ளென்பது வேதாந்த சித்தாந்தத்
தை ஐயந்திரிபற வுணர்ந்த நன்மக்க ளியாவராலும் அங்கீகரிக்கப்
பட்டதொன்றும். அவர்களுளிச்செய்த நூல்கள் வடமொழி
வல்லார்க்கே யன்றி ஏனையோர்க்குப் பெரிதும் பயன்படாதிருத்
தலை நோக்கிச் சுவாநுபவமும் ஆனநற்கல்வி யறிவுடைமை முதலி
யனவுமுடைய ஆன்றோர்கள் தேசபாஷைகளிலும் அவற்றைத்
தொகுத்தும் விரித்தும் பலவேதாந்தநூல்க ளருளிச் செய்தார்க
ளென்பதும் வெள்ளிடைமலையாம். அவ்வேதாந்த நூல்களுள்
வேதாந்த பரிச்சேதம் என்பதும் ஒன்று. இது கன்னட பாஷை
யில் நிஜகுணயோகி யென்னும் சுவாநுபூதிமானால் அருளிச்செய்
யப்பட்டது. இஃது அப்பெரியார் அருளிய (வீரசைவ சித்தாந்
தத்தை விரித்துக் கூறும்) ல்வேகசிந்தாமணி என்னும் நூலி
னிதுதியி லிருக்கின்றது. அவர் வீரசைவம் வேதாந்த நிலையை

யடைதற்குப் பரம்பராசாதனமா யுள்ளவற்றுள் முக்கிய சாதன மெனக் கருதி அங்ஙனமருளிச் செய்தனர். வேதாந்த பிரக்கிரியைகளை யெல்லாம் சுருங்கச் சொல்லலும் விளங்கவைத்தலுமாகக் கூறும் அவ்வேதாந்த பரிச்சேதத்தைத் தமிழ் மக்களும் எளிதிலுணர்ந்து தன்னிலையடைந் துய்யும்பொருட்டுக் கருணையினால் துறைமங்கலம் - சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கஅநி-விருத்தப்பா வடிவமாக மொழிபெயர்த்து வேதாந்தஞ்ஞாமணி எனப் பெயரிட்டருளினர். இது தமிழ்ப்பாஷை வல்லார்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்குப் பெரிது முபயோகமாகா திருப்பது கருதி இராமநாதபுரம் முத்துவிஜயரகுநாத சேதுபதி மகாராஜா அவர்களின் வேண்டுகோளால் திருத்துருத்தி, இந்திரபீடம் - கரபாத்திர சுவாமிகள் அதீனம் நாகை - அருணாசல சுவாமிகளின் பிரதம சீடராகிய பிறைசை-அருணாசல சுவாமிகளவர்களால் இதற்கோர் விரிவுரையியற்றப்பட்டது. இவ்விரிவுரையில் வேதாந்தப் பிரக்கிரியைகளும் அதுபுவ இசைகளும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுரையோடு கூடிய வேதாந்த ஞ்ஞாமணி தற்காலத்தில் கிடைப்பதரிதா யிருப்பது கருதித் தமிழேன் சென்னை, பிரவிடென்சி மாஜிஸ்டிரேட், பூநீமத் - பூ - இராஜரத்தினமுதலியார், பி-ஏ அவர்கள் விருப்பத்தின்படி, அதனைச் சென்னைமாநகரத்தின்கண் வேதாந்த பாஸ்கரராயெழுந்தருளியிருந்த மகான், சை - இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்து வேதாந்தாப்பியாசஞ் செய்தவர்களு ளொருவரும், சென்னை-இந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமான பூநீமத்-கோ. வடிவேலுசெட்டியா ரவர்களைக்கொண்டு பரிசோதிப்பித்தும் அவசியமாய் வேண்டுமிடங்களிற் குறிப்புரை யெழுது வித்தும் பதிப்பித்தனன்.

இதற் பிழைபுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

இங்ஙனம்:

 மாவை. வே. வி.

ஓம்

த த் ஸ த்

பரப்பிரஹ்மணேநமஃ.

உரைச்சிற் புப்பாயிரம்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய

பாரிப்பாக்கம்,

முனியப்பமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

- 1 மணிவள ருத திகுழ் மாநில மதனி
லணிபெற விளங்குநல் லான்மகோ டிகடம்
முருவினை மறந்தறி யாமையோ ருருவாய்
மருளினிற் சுழன்று வருந்திடுங் காலையிற்
5 றன்னை மறவாத் தன்மையான் மாயையின்
மன்னியோ னருளான் மகிழ்வுட னோக்கிக்
காலமா தியதத் துவங்களு மிலகு
ஞாலமார் புவன போகமு நல்கித்
தனுகர ணங்களுந் தந்தனு பவிக்கு
10 மினம்வகுத் ததனா விதந்தனை யுணர்வித்
துண்ணும் போததி லுறுசுக துக்க
நண்ணு மதனா னலிவுறு மவற்றை
நீக்குவான் கருதி நெறியுணர்ந் துய்ய
ஆக்கமாய் முனமே யுளதா மோத்திற்
15 சிலவெடுத் திருக்கரி தியபதி னான்கா
நிலவிட வைத்த நிமலமாம் வித்தையுட்
சிறந்தயீ மாஞ்சையுட் செப்புமுத் தரத்தி
னுறைந்திடும் பிரம காண்டத்து னோதும்
பொருளது விளங்கப் புத்தேள் வியாத
20 னருளொடு சூத்திர ரூபமா யமைப்ப
விளங்குறுஞ் சாம வேதத் துச்சியிற்
முளங்குமா வாக்கியத் துய்மையி னமைந்த

- பிரமகூடத்தின் பேதநீங் கினமெய்
 யுமதே யுண்மையென் றோர்ந்துல குய்யச்
 25 சங்கரா சாரிய சாமிதன் னருளாற்
 றுங்கமா துவலுமத் துவிதபாடியமே
 யுண்மைப் பொருளென வுணர்வுடை யோர்க்
 ணண்ணுறு மிஃதை யாவரு நணுகக்
 கருதினா ரியமொழி கற்றுவல் லார்க்கே
 30 யுரியதா மேனையோர்க் குரியதன் றுதவிற்
 சுவப்பிர காச தேசிகன் மகிழ்ந்தே
 சிவத்தினுக் கார்வமாந் தென்மொழி யதனி
 லுரைத்தவே தாந்தரு ளாமணி யொண்கவித்
 குரைவிரித் துலகோ ருய்யத் தருகெஞ்ச்
 35 சுப்பிர மணியனாந் தொல்கடன் மூழ்கி
 யற்புத மாந்திரா விடவமு தனைத்தும்
 வாரி விழுங்கிய மாமுனி யுறையுங்
 காருலாம் பொதியையின் ககனம ளாவிய
 சிரந்தனி னின்றஞ் சீருல குய்யப்
 40 பரந்திடும் வானதி பாரினிற் போந்து
 சந்தன மாதிய தருக்களின் குழுவுஞ்
 சுந்தர மாநவ மணிகளுந் தொடரத்
 தலைவனை நோக்கிச் சார்ந்திடு வையைகுழ்
 நிலமக டிலகமாய் நிலவிடுங் கன்னி
 45 நாட்டிற் சிறந்தமென் னந்தைமா நகரிற்
 பாட்டிற் புகழ்தரு பல்வளம் பெருகும்
 பூவசி யன்றொழின் மேவுத னன்கெனத்
 தாலினல் லுழுவரைக் கூஉய்த் தனதிடஞ்
 சேர்த்துவன் பூவினைப் பார்த்துத் திருத்தி
 50 நீர்த்தடை யின்றிப் பூர்த்தியாய்ப் பாய்ச்சிச்
 செந்நெலு மிக்குபுன் கன்னல்சீர்க் கமுகாய்
 மன்னிய கமுகுநற் றென்னைநற் றருவெனச்
 செல்லுறை சோலையு மில்லுறை வோரையு
 நல்லுற வைக்கொடு புல்லுற வைத்தவிர்
 55 துறவியு கல்குர வுறுபவர் யாரையு
 மறத்துடன் வளர்க்குஞ் சிறப்பினம் மறவர்கோன்
 முத்துச் சாமிவே ஞத்தம தவத்திற்
 சித்தியா நான்முகன் புத்தியி னுதித்த
 செய்யா முனிவரி னையாச் சாமிமால்
 60 வையகம் புகழுங் கடம்பவ னேந்திரன்
 வடிவேன் முத்து வயிரவக் குரிசின்
 முடியென வந்தோர்க் கடியெனு மிளவல்

- தேவுல் கத்திற் சீருள தான
பூவுல் கத்திற் பொற்புற விளங்கு
- 65 மேருவின் றென்பால் விளங்குநன் னதிகளிற்
சீருயர் கங்கையிற் சிறந்தவிற் கோடியு
மத்திசை தன்னி லமர்நற் றலங்களின்
முத்தித் தலம்வா னாசி தனின்மு திர்
முராரியர்ச் சித்து முற்பவந் தொலைத்த
- 70 விராமேச் சுரமெனு மிருஞ்சிவ தலமும்
பாது காக்கும் பண்பி லுயர்ந்த
சேது பதிபெனுஞ் சீர்த்தியை யுடையோன்
மணஞ்செய்வான் கருதி மான்முத லமர்
கணம்வர வரவக் கயிலைதா ழாமற்
- 75 சமஞ்செயக் குறுமுனி தனித்துவீற் றிருக்கு
நிமலஞா னிகளக நிலையென நிற்கும்
புதுமலர் வாசப் பொதியமால் வரையோன்,
றுதைமலர்க் குருந்தினற் றாயவ னருளா
மதுரவா ரியின்வாய் மடுத்தருள் பொழியு
- 80 முதியமா ணிக்கவா சகன்றுயர் முனிய
புருகுமெய் யன்பிற் கொடுத்தமா நதியைப்
பெருக விடுக்கப் படிமிசை பெருகி
யன்பிற் றேக மாதிய தரைக்க
வின்புரு வாய்வரு மியல்பென முத்தின்
- 85 குழுவையுந் துப்பின் கொடியையு மீர்த்து
வழுவறச் செல்லும் வையைமா நதியோன்
பனையொடு மலயத் துவசனோற் றல்வருந்
தனையளங் கயற்கணி தனிமுடி கவித்துப்
பூவேந் தனைவரும் போற்றரி யணைமிசைத்
- 90 தேவேந் தாகித் திகழ்வதை வாடோர்
செந்நெலுங் கன்னலு மரம்பையுந் தெங்கு
மன்னுசோ பானமாய் வந்தடி பணியும்
பைந்தமிழ் விளங்கும் பாண்டிநன் னாடன்
மைந்துறு மெயிலு மாசுண முடிமேற்
- 95 றங்குநீ ரகமுந் தனித்தனி குழத்
திங்கள்வந் துலவுஞ் சேணுயர் மேடையின்
பளிக்கின லமைந்த பலகணி வாயி
னொளித்துநோக் கியமின் னொள்ளிய முகமல
ராடவ ராந மருக்கனாய் மலரக்
- 100 கூடியா னந்தங் குளித்தகற் பினர்வா
முராவணைத் துயில்வோ னருள்பெறு பதியா
மிராம நாத புரமெனு நகரோ

- 105 னறிவின்மை யாமிருட் கறிவெனுங் கதிரோன்
 செறிவுற் றஃதைச் செயித்துநிற் பதுபோற்
 பகைவர்வல் லமையைப் பாறிடத் தூத்துந்
 தகையுளன் றளவத் தாமமா லிகையான்
 மனமெனும் புரவியான் மாயா புரத்தைத்
 தனியனாய்த் தாண்டுஞ் சதுரினைப் போலக்
 கருதல ராணைக் கடந்தன னகரை
 110 மருவிடச் செய்யு மாதே சுடையா
 னனகமார் முணர்வை யடைந்திடு ரிமித்த
 முனமக மெனவுரை மூன்றின் முதன்மையாம்
 பரமாங் காரமரப் பகர்மதக் களிற்றி
 னுரமுறப் பவப்பகை யோடத் தூத்தலி
 115 னிகலவர் வலிகெட வெவ்வெத் திசையுந்
 தகவுற நடாத்துந் தந்தா வளத்தான்
 றன்னைத் தான்கண்ண பதுவே சத்தியம்
 பின்னமாக் காண்பது பெட்டென் றெங்கு
 மவனியோர் காணவே தங்க ளதிர்த்தலி
 120 னிவனே மன்னவ னென்பது மெய்யென
 முன்றிலி லென்று முழங்குமா முரசோன்
 மன்றில்வாழ் சிற்றம் பலவனென் மனமே
 கோயிலாக் கொண்டான் கொடியகா மங்கள்
 வாயில்விட் டோடின வகையுல கறியக்
 125 காலி தரித்த கருத்தைக் காட்டலின்
 பூவிற் கரசு பொருந்தினு னிவற்கு
 வந்திறை கொடுத்து வளமைபெற் றிருக்கச்
 சந்ததங் கூவுந் தாளாண் மையினைக்
 காண வாடுங் காலிக் கொடியோன்
 130 பேணுதற் கரிய பிரம மதம்பெறச்
 சீவரைச் செலுத்துஞ் சிட்சைரட் சைகளாற்
 பாவபுண் ணியவினைப் பற்றற விளங்கு
 நடுநிலை யாக நடிக்குமீ சனைப்போற்
 குடிமுழு தானுங் கொள்கையா லிவரிற்
 135 றுட்டரைக் காய்ந்து சிட்டரைத் தூய்மையிற்
 றட்டறக் காத்துத் தானவை சாரா
 மனுநெறி யதனை வழாது நடாத்துங்
 கனமுற வுலகைக் காத்தசெங் கோலான்
 சக்கர வாளத் தன்மையாற் காக்கு
 140 மிக்கசத் துவமதி வெண்கொற்றக் குடையான்
 கட்டுத் தவறாக் கவரிபோன் மனுவின்
 சட்டந் தவறாத் தன்மையா னஃதின்

- சிகழியை யிருபுறஞ் செல்விய ரிரட்டும்
புகழ்தரு கவரி புடைபொலி வுடையான்
- 145 முடியா னடியே முடியா னதனாற்
படிமீ தெவர்க்கும் பணியா முடியான்
திரிபுண் டரநீற் றழகுந் திலகமு
மருவி விளங்கு மதிமுக நுதலான்
ஞாலமா ருயிர்க ளியாவு நயப்புறச்
- 150 சீலமார் தன்போற் றேர்கரு ணைக்கணன்
வச்சிரத் தோடு மரகதத் தொங்கலு
முச்சம தாயொளி ரும்பல வணியுந்
தவமெலா முதிர்ந்த சற்குரு மொழியே
நவநவ மாகக் கேட்குந் செவியான்
- 155 சதுமறை முடிவின் றற்பரம் பொருளை
மதுரமா யடைந்துமெய் வழங்குந் வாக்கோன்
மணிமுத் தாரமு மகரகண் டிகையு'
மணிபர மேச னருட்கண் ணாமு
நாதா தீதமாய் நவிறும் பொருளை
- 160 நாதமாக் காண நவில்கண் டத்தா
னங்கதங் கடக மாழிகண் முதலாத்
துங்கமா நவமணி ருயின்றபல் லணியுமார்
மாய வரையை மணலென நூறுந்
தூயமே ருவினற் றுணையெனுந் தோளான்
- 165 றிருவுங் கவுத்துவஞ் சேர்ந்து விளங்கலி
னருளு மதாணியு மாரமா திகளு
மிருபுறஞ் சாரா வேகமா முரத்தி
னொருபுறஞ் சாரா வுளமுர முடையா
னுலக மனைத்தையு முதரத்தில் வைத்து
- 170 நலமுறக் காக்கு நாரணன் றனைப்போற்
றனதர சிற்குட் சாருயி ரனைத்தையுங்
கனமுறக் காக்குங் கருப்ப முடையான்
சிட்டா ளனைவரு முாமுடன் நிகழவுந்
துட்டா டங்குணந் தூரப் போகவு
- 175 மன்னவர் யாவரு மகிழ்ந்ததி சயிக்கவு
நன்னல மொலிக்குந் கழலணி யடியா
னரசருக் கறிகுறி யாகுமா சுத்தான்
னுரந்தனைக் காட்டா வொளியெனும் பொறியா
னாக் மழியா தருளொடும் விளங்க
- 180 ஆக்கமாஞ் சிரசி லொளிப்பிரா ணத்தான்
றனக்கொரு சலனஞ் சாரா நெறியின்
கனத்த சிவச்செயல் கருதிடு மனத்தான்

- 185 நன்மனி னிறைந்த சத்துவ குணத்தான்
 மன்னரில் வீமனை மதித்திடும் வலியா
 னிதியிற் சங்கம் பதுமநீள் வாளுர்
 பதியிற் சற்பக பாதபங் காம
 தேனுவுஞ் சிந்தா மணியினுஞ் சிறந்து
 நானிலந் தன்னின் ஞான சிரியன்
 நன்னைக் கொடுத்தல்போற் றகும்பெருங் கொடையான்
 190 பன்னிய வருளு மன்பும் பாச
 வொழிவும் பிரமத் துண்மை யுணர்தலும்
 வழாது ிறைந்த மன்னுணர் வுடையான்
 சுருதி நடாத்தும் தொல்லறி ஞரைப்போன்
 மிருதி நடாத்தும் விருப்புள நீதியான்
 195 சமய மனைத்துந் தற்பான் றனையே
 யமர்தாத் துதிக்கு மன்பினின் றுலக
 மனைத்து மகிழ்வுற வாதரிப் பதனான்
 மனத்துந் துதிக்கு மன்னிய புகழான்
 சீமதி ரணிய கருப்ப யாசி
 200 யேம ரவிகுல முத்து விஜய
 ரகுநாத ராம சாமிசே துபதிக்கு
 மிகமுனோர் புகழுமி ராணிசே துபதி
 பருவத வர்த்தனிப் பங்கயா சனிக்குந்
 திருவெனும் புத்திரி யாகுமி ராணி
 205 சேதுப தித்துரை யிராஜ நாச்சியார்
 காதலன் முத்து விஜய ரகுநாத
 சேதுப தித்துரை சிற்சுக மாமனு
 பூதி விளங்கப் புகன்றன னாக
 னைய கிரியிற் றங்கிய தமிழ்முனி
 210 செய்ய கமண்டலத் திருந்தசெல் வியைமுனந்
 தந்தி முகக்கொடி சாய்க்கநீ ருருவாய்ச்
 சந்தனஞ் சங்கந் தாளந் தமனிய
 மாதிய வீசு மலையொடு பார்து
 நீதியாஞ் செந்நென் முதலிய பைங்குழ்
 215 பலமுத லாகிய சோலைகள் படரப்
 புலப்படக் காக்கும் பொன்னிநா டதனிற்
 சந்திர காந்தத் தகடுசாந் தந்தோய்
 சுந்தர மாகவிண் டோய்ந்துயர் மாளிகை
 மலிதிருத் துருத்தி மாநகர் தனில்வா
 220 ழிலகுமுத் தரவே தீச்சுரன் சந்திதி
 தன்னின் மறையவர் சதுமறை யறைய
 மன்னரும் வசியரு மாபுட னேதச்

சூத்திரர்க் கப்பொரு டீய்மையாய் விளங்கப்
பார்த்திருந் தவர்க்கெலாம் பவப்பிணி யகலச்

225 சமயிக ணெறியெலாந் தட்டழிந் திரிய
வமையும் வன்னாச் சிரமங்க ளகலத்
துவிதம் விசிட்டாத் துவிதம்விட் டோடத்
துவிதமின் றியபொரு டீய்மையாய்க் காணச்
சங்கரா சாரிய சாமிக ளமைத்த

230 துங்கமா ரிந்திர பீடத் தொருமுதற்
கரபாத் திரனெனக் காணுஞ் சதாசிவப்
பிரமேந் திரயோகி வரியர் பெருமான்
முத்தி யுலகிற் கரசனாய் முடிவில்
பத்தியுள் ளோர்க்கருள் பண்பின னாகி

235 யரியா சனத்திருந் தாக்கினு சக்கர
மரியாப் பிறவா மாண்புயி ரெய்த
நடாத்து நாளி னுடரும் பதத்தை
விடாது பற்றும் விமலதத் தாத்ரய
சேதனர்க் கருளவச் செம்மல்செங் கமலபொற்

240 பாதர்க் கருளவப் பான்மையோ னாகவாழ்
மறையவ ராசர் வசியர்கூத் திரருக்
கறைதரும் பொருளெலா மாராய்ந் ததனின்
களங்க மனைத்தையுங் கருவொடு களைந்து
வளம்பெற றிறைந்த மாசிலா மணிபோற்

245 றிகழ்தரு பிரமமே சேடமென் னுணர்த்தும்
புகழரு ணாசலப் புங்கவர்க் கருளத்
திங்கள்வந் துலவுஞ் சேணுயர் மாளிகை
துங்கவார் துவசத் தோகை விளிக்க
வரம்பைகள் வரவீவ் வரண்மனை மாதர்

250 பரிந்துப சரித்துப் பண்புடன் றிருவென
வுலவுமேன் மேடையு மொளிர்மணி விளங்கும்
பலமணித் தோரணப் பைந்தா ரரம்பையும்
பூரண சும்பமும் புட்பமா லிகையுந்
தோரண நிரையாய்த் துலங்குமா வணமு

255 மாதிய வளமலி யமலைவாழ் பிறைசை
யூதிய வுயிர்கட் குளமகிழ் வெய்த
வெமக்கண் பாகிய விந்துவு நதியுஞ்
சம்ப்பட விளக்குந் தன்மையா னமைக்குச்
சிரமெனத் தமனியத் திருமதில் சூழப்

260 பருப்பத மென்னப் பார்த்தகோ புரமுஞ்
சூமுந் கோயிலே தொல்லைமாக் கயிலையின்

- வாழுதற் கிடமென வளர்விசா லாட்சி
தன்னுடன் மகிழ்விசு வேசன் ருனமர்
பொன்னுறை பிறையாற் நின்வளர் புங்கவன்
- 265 நனக்கவ னருளத் தானனு பவிக்கத்
தினங்குரு பரன்மொழி சிந்தித் ததற்கோர்
சான்றா வினங்குஞ் சதுமறை முடிவை
யூன்றி விசாரித் தொளிர்மா வாக்கியத்
ததுநீ யானு யேனும்பதப் பொருளைக்
- 270 கதவுத லதனாற் கண்டகூ டத்தன்
பிரமமா யதுவும் பேரா னந்த
வுருவமா யாவு முணர்ந்தது வதுவா
யிலங்கு மனுபவத் தியற்கையுந் தழீஇப்
பலதூற் பொருளின் பான்மையுந் தழீஇக்
- 275 குருவாக் கொருமொழி கொண்டத னிலைதழீஇ
யருமையாத் தர்கண்மொழி யனுபவ முந்தழீஇ
யனுபவ ரத்தினு காமெனு நாமம்
புனைந்தரு ளினன்முற் புகலுமா நகரி
னருளிறை நாம மமைந்த
- 280 பொருவரு மருணு சலபுங் கவணே.

சேலஞ்ஜில்லா, சிவில்கோர்ட்டு வக்கீல்

அப்பாசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய

எண்கீர்க் கழிநேடிலடி யரசிரிய விருந்தம்.

மூவடிவாய் முழுதுமா யல்ல வாகு
முழுமுதலாஞ் சிவத்தியல்பு முழுதுந் தேர்ந்திங்
கோர்வடிவாஞ் சிவப்பிரகா சையன் சொல்வே
தாந்தரு ளாமணிக்கின் னுரைபு கன்றான்
கோர்வடிவா யெழுந்தருளி யன்பர்க் கெல்லாங்
குலவுமொரு நொடியில்பர ஞான மோனச்
சேவடிவாய்த் திடவளிக்கும் பிறைசை மேவுஞ்
செம்மலரு ணைசலதே சிகனெங் கோனே.

இந்த லுரையாசிரியர் மாணக்கருள் ஒருவராகிய

நாகூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

இ ய ற் றி ய

அறுசீர்க் கழநேடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

சந்தனவெற் புறைமுனிவன் றனைநிகருஞ்
சிவப்பிரகா சைய னோதுஞ்
செந்தமிழ்வே தாந்தகு ளாமணிக்கின்
னுரைபுகன் னான் சிறிய னேனுட்
பந்தமற வீட்டிமவர்ப் பதஞ்சுட்டி
யொருமொழிப்பா லாட்டி யாண்ட
நந்தலிச்சீர்க் குருபரனற் பிறைசையரு
ண்சலமெய்ஞ் ஞான வேந்தே.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		இ.		கா.	
அகிலகாரண	90	இப்பரிசு	242	காய்ந்துள	85
அங்கமக	118	இருந்தவகங்	152	கு.	
அண்ணனிரு	131	இருமகதத்	113	குதகாரத்	192
அதனது	226	இறைவனா	129	குறிகளோர்	236
அத்தியா	64	இந்நிலனிற்	45	குறையகலு	208
அந்தவலித்	149	ஈ.		கூ.	
அப்பரற்	112	ஈங்குமன	122	கூறுமிவை	195
அப்பிரம	19	ஈசனிருமித	130	கோ.	
அப்பெரும்	115	ஈசனென்றிடு	99	கொன்மக	113
அப்பொரு	131	உ.		ச.	
அருமறை	21	உடம்பினே	31	சங்கமறு	215
அருமையெனு	191	உண்டிலே	212	சங்கைநவ	164
அருவிரா	88	உரைத்தவிரண்	18	சச்சிதானந்த	214
அவித்தை	112	உரைத்தவைதா	81	சத்துவகுண	115
அவைகளுப	195	உரைத்தவையுட்	167	சமைதமை	29
அவ்வகிலங்	190	உரைப்பரும்	114	சா.	
அறியவுண	42	உலகநிலை	34	சாதகர்களா	36
அறிவுடையோ	224	உலகவழிக்	240	சாற்றரியசீவ	83
அறைதலுறு	170	உலகிறந்த	248	சாற்றரியசுவே	209
அறைந்ததுகர்	229	எ.		சாற்றியவச்	17
அனுபவித்தல்	144	எல்லாவாழ்	220	சாற்றின்வயி	121
அனையதொரு	105	என்றுமெவ்	250	சி.	
அனையவன	40	ஏ.		சித்திரப்பட	89
அன்றியள	201	ஏனையவோ	193	சி.	
அன்னமொடு	151	ஐ.		சீர்கொண்ட	5
ஆ.		ஒருமலர்க்கு	186	சீவசேதன	108
ஆகமுதலன	65	ஓ.		சீவனென்றிடு	98
ஆங்காரான்மா	137	ஓங்காராதி	201	சீவனெனச	71
ஆதலினாலானந்த	70	ஓர்வடிவாகி	92	சீவன்முத்தர்க்	233
ஆத்தமுடன்	30	க.		சீவபரவிசாரணை	132
இ.		கங்.		கூ.	
இகலிலா	177	கங்கையினில்	172	கூருதிசித்தமா	126
இக்கரண	116	கடத்தினுக்கு	197	கூருதியினுளே	61
இசைப்பிலது	159	கடத்தொடு	188	கு.	
இச்சையுட	241	கடந்துநதி	163	குசுகனா	37
இத்திறத்தீ	93	கடமுதலா	43	குதகாதிசு	192
இத்திறமிங்	157	கடாதி	213		
இந்தவுடம்	198	கந்தமுதலா	121		
இத்துவினே	102	கருத்தனுமொ	161		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சூத்திரான்மக	88	நீ.		மித்தையெனு	217
சே.		நீலகுணவிசே	153	மு.	
செஞ்ஞானி	227	நீங்கியவிகா	95	முத்திவிரு	252
செப்பரிய	199	நீர்விழுந்	87	முற்றலுறு	223
சோ.		நே.		முன்னமொழி	173
சொற்பன்	156	நெருப்பினெ	136	மு.	
சொற்றவ	148	ப.		மூடமொடு	32
சூ.		பகர்ந்தவயி	204	மே.	
ஞானநிலை	219	பகற்பொழு	4	மேய்ந்துதிரி	143
ஞானரக்	234	பஞ்சபூதமு	142	மை.	
த.		பந்தமவை	206	மைந்தர்முத	137
தக்கதேசான்	207	பரமமாஞா	226	வ.	
தக்கமா	216	பற்றியவான்	135	வடிவொடு	100
தடத்தினுயர்	232	பி.		வந்தணை	239
தத்துவஞானத்தி	222	பின்னமொடு	106	வந்தமய	231
தத்துவஞானத்தி	244	பு.		வந்துசிறு	222
தருக்கவனுமா	200	புகலுலகா	52	வா.	
தருணமாது	4	புத்தியிந்திரியங்	117	வாப்த்தநான்	23
தற்பதத்தினு	171	புலனில்கனா	110	வாதாராயணன்	245
தற்பதவாச்	176	புன்னெறி	160	வி.	
தி.		பெ.		விடயங்க	230
திருந்திய	59	பெருந்தூல	142	விடயமது	26
தி.		பெற்றவுயர்	228	விண்ணின்	107
திவிரமந்	134	பெற்றவொரு	84	விரிஞ்சனே	91
து		பொ.		விரிந்துபட	109
தும்மலுட	120	பொய்ப்பொருள்	128	விரிந்தவிதி	165
துரியநிலை	162	பொய்யாகி	109	விரியுமூல	75
தூ.		போ.		விருத்தமறு	174
தூயதத்தொ	182	போற்றிறை	95	விருத்திபரி	126
தே.		ம.		விலங்கு	146
தெரித்தகாரி	124	மடிவிடயா	204	விளங்குறு	102
தெரிவரிய	237	மண்ணுலகில்	243	வினையிரண்டு	253
ந.		மதித்தன்	67	வே.	
நடுக்கமறு	155	மருவலுறு	210	வெப்பினேனா	158
நா.		மறப்பகலு	238	வெம்மை	68
நானூரிப்பவ	39	மன்றசுமுத்தி	149	வெயிலினிடை	154
நி.		மா.		வே.	
நித்தியமான்	28	மாதுமுதல்	74	வேண்டுமவயி	206
நியமசத்தி	96	மாயைவரு	111	வேதமுத	255
நிரவயவ	60	மி.		வேதமொரு	8
நின்றிதயந்த	119	மிகுமரப்	97	வேதவியா	246

பிழைத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	18	ஞளாமணி	ஞளாமணி
7	13	எனவும்	எனவுங்கூறுதலானும்
ஷை	18	எனவும்	என்பதனாலும்
7	30	என்றதற்	என்றதற்
11	27	சமிஞ்சை	சரிஞ்சை
12	32	கொள்	கொள்க
14	2	சாதாஸ்தி	ஸ்யாதஸ்தி
ஷை	2	சாதாநாஸ்தி	ஸ்யாநாஸ்தி
16	19	வேதந்திகள்	வேதாந்திகள்
ஷை	35	நின்றி	ன்றி
18	18	மாதாந்தரம்	மதாந்தரம்
21	11	எனேத்து	எனேத்து
23	26	பிரதிஞ்சை	பிரதிஞ்சை
31	18	எண்ணும்மைகள்	எண்ணும்மைகள்
41	5	தமதபயஸ்தத்தை	தமதபயாஸ்தத்தை
43	23	விஸ்மானே	விஸ்மரணே
47	5	பெறிகளை	பொறிகளை
48	12	சித்திருந்தும்	சித்தித்திருந்தும்
49	35	வெனவென்னும்	வென்னும்
51	35	சுத்தானுவ	சுத்தானுபவ
ஷை	37	ஸ்பரணமே	ஸ்புரணமே
53	3	அறிகெரித	அறிகதெரி
55	41	இன்	இது
ஷை	42	பேசுகின்ற	பேசுகின்றது.
63	9	மராதத்தா	மாரத்தத்தா
64	2	பரம்	பரம்
65	34	அறி	அறி
68	17	பரிச்சின	பரிச்சின்ன
69	33	சிதா	சிதாந
84	6	தைசஸ	தைசத
85	13	வியட்டியபி	வியட்டியபி
89	12	சகத்யோனி	சகத்யோனி
93	30	கத்திருவமு	கத்திருத்துவமு
99	20	காரணமுபதிகள்	காரணமாபுபாதிகள்
ஷை	29	திரு	திருட்
91	2	அபஞ்சி	அபஞ்சி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
97	23	சீவசுரார்	சீவசுரர்
98	23	என்றே	என்ற
102	1	திரிஸ்ய	திருசிய
108	19	மித்தை	மித்தி
116	11	தியு	பாதியு
117	24	காந்தம்	கந்தம்
118	5	இச்செயுளில்	இச்செய்யுளில்
ஷை	39	பதினெண்	பதினென்றெ
120	39	தொழில்	தொழில்
121	30	நெகிழ்ச்சி	நெகிழ்ச்சி
127	29	கயிற்றாவு	கயிற்றாவு
128	14	நசிச்சுப்பட்ட	நசிச்சுப்பட்ட
131	28	சீவசுருஷ்டி	சுசுவரசுருஷ்டி
133	40	விசாரிக்கு	விசாரிக்கு
134	37	வெளிப்படுத்தலின்	வெளிப்படுத்தலின்
136	19	இரிப்பரும்	இரிப்பரும்
138	38	சத்தியமாக	சத்தியமாக
147	23	வியவ	வியவ
140	8	உண்ட	உண்டா
144	30	விருத்தின	விருத்தியின
145	16	சிந்திப்பதே	சிந்திப்பதே
149	17	றும்	றும்
150	11	யதொருத்த	யாதொருத்த
151	2	அனாதமா	அனாதமா
ஷை	2	இமிவற்றை	இவற்றை
153	19	உற்பலம்	உற்பலம்
154	3	வியடங்களை	விடயங்களை
160	9	திகப்பை	திகைப்பை
162	35	தினால்	வினால்
163	2	அதீன	அதீத
ஷை	13	காண்பது	காண்பது
166	11	அயமாதமா	அயமாதமா
167	38	யுய்த்	யுய்த்
168	26	பரோட்சத்துவ	பரோட்சத்துவ
171	35	பெலிவை	பொலிவை
172	3	பிரகாசம்	பிரகாசம்
ஷை	13-16	விலக்களை	விலக்களை
173	12	உணர்த்துதிக	உணர்த்துதிக
ஷை	20	வாச்சயார்த்த	வாச்சியார்த்த
176	16	உணர்த்தும்	உணர்த்தும்
178	23	அக்கூடஸ்தனே	இக்கூடஸ்தனே
183	32	அவச்சேத	அவச்சேதக
ஷை	36	பலப்பிராப்தி	பலப்பிராப்தி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
185	10	குருதிக்கு	குருங்கு
192	27	குதகாதி	குதகாதி
189	37	நயக்	நயத்
192	8	அரிதற்	அறிதற்
ஷெ	21	நிருத்தியா	நிதித்தியா
194	11	இருட்டின்சு	இருட்டின்சு
196	14	ளுக்கதித	ளுக்கதித
203	4	தரிசிக்	தரிசித்
207	28	உபாதி	உபரதி
211	20	ஆரந்தத்தி	ஆரந்தத்தில்
219	23	ஞானியினிடத்தில்	ஞானியினிடத்தில்
221	32	லுண்டான	லுண்டான
222	28	மன்ன	மன்ன
223	5	பாமாணு	பாமாணு
225	30	ஞானேராய	ஞானேராய
231	24	மென்னும	மென்னும்
244	14	மாத்திரத்தில்	மாத்திரத்தில்
246	9	நிஷ்காமியம்	நிஷ்காமிய
ஷெ	12	யனுபவிக்க	யனுபவிக்க
247	16	ளாகிய	ளாகிய
250	2	உலாகா	உலகா
254	28	ஐக்கமான	ஐக்கியமான
256	15	சந்தோஷத்து	சந்தோஷித்து

உ
சிவமயம்.

வேதாந்த குளாமணி

மூ ல மு மு ர ய ம்.

உரைப்பாயிரம்.

விநாயகஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நாதாந்தப் பேரொளியாய் நவையற் றெங்கு
நண்ணுபரி பூரணமாய் நடுவாய் நின்ற
போதாந்தம் பெற்றவருண் மதத்தை வீசும்
பொற்களிற்றி னடிவழுத்திப் புலன்க டம்மின்
பேதாந்த மகற்றிநிர திசயா நந்தப்
பெற்றியுல கடைந்துய்யப் பெருமை யோங்கும்
வேதாந்த மரபினிலை விளக்கு மொண்வே
தாந்தகு ளாமணியை விரித்தல் செய்வாம்.

இதுவுமது.

க லி வி ரு த் த ம்.

மோன பூரண வாரியின் மூழ்குமெய்ஞ்
ஞான யோகிய ருள்ளமுந் தில்லையு
மான கற்பகத் தாணை பதாம்புயத்
தேனை யுண்டுரை செப்புது மொப்பவே.

சிவஸ்துதி.

வேண்செந்துறை.

சிவமெனத் துதிசெயப்
பவம்பொடி படுமே.

சபாபதி ஸ்துதி.

கட்டளைக்கலத்துறை.

திருவளர் தில்லைச்சிற் றம்பல மேவிய சிற்சுடரை
மருவள ராநந்த மஞ்சரி சூட்டி வணங்குதுமால்
கருவளர் துன்பங் கடக்கவே தாந்தரு ளாமணிக்கட்
டெருள்வள ரப்பொருள் பூரித் துலகும்பச் செப்புதற்கே.

இதுவுமது.

பொன்னம் பலவனங் கம்முகங் கண்முகம் புண்டரிகப்
பொன்னம் பலவன மாயமைந் தாலெனப் பொங்குதில்லைப்
பொன்னம் பலவன மோடு சடாடவிப் பொற்புமிகும்
பொன்னம் பலவனென் றன்னுள மாயுரை பூரிப்பனே.

அருளிறை வணக்கம்.

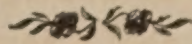
அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியவிந் திரபீடத் தலைமையாங் கரபாத்திர சத்தா மாத்திர
வித்தகரு தீனமர பினினிலகு மடிகடமை விடாத மோன
சித்தகுண சிவோகமாய்த் திருநாகைப் பதியுளெழு சிவக்குன் றாய
நித்தியவரு ணாசலதே சிகளையுளத் திருத்தியுரை நிறுத்து வாமால்.

அவையடக்கம்.

வேதமுப நிதமுத லாகவரு தொன்னூலின் விளங்கு
ஞான, நீதமர புணரவே தாந்தரு ளாமணிக்கு நிலைநின் றோங்க,
வோதுமுரை நவமணியைக் குறவர்புனை யினுமெள்ளா துலகின்
வேந்தர், சோதிமுடிக் கணிவதற்கா சிப்பதுபோற் றெல்லறிஞர்
சூழு வாரால்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

* வேதாந்த சூளாமணி மூல முமுரையம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அவதாரிகை.

வடமொழியி லமைந் தாழ்ந்திலங்குகின்ற மாட்சிமைகொண்ட வேத
ங்களின் முடியின்கணுள்ள மகா வாக்கிபார்த்தங்களை விசாரித்து அதனால்
ஆன்மாக்களுக்குத் தமதாந்தபோதம் வெளிப்படுமாறு பகவத்வடிவ ஸ்ரீ
வியாசபகவானு லருளிச்செய்யப்பட்டுள்ள உத்தரமீமாஞ்சை யென்னும்
பிரமகாண்டத்தில் பிரமான்ம ஐக்கியமான அத்துவித ஸ்வரூபம் சூத்திர
ரூபத்தினால் வெளியிடப்பட்டும், அங்ஙனம் வெளியிடப்பட்ட அதுவும்
கற்றுவல்ல பண்டிதர்க்கே யன்றி யேனையோர்க்குப் பயன்படா திருக்கின்
றமையின், அது கருதி வெளியானபாஷியங்கள்:—க்ருணையே வடிவாய ஸ்ரீ
சங்கராசாரியஸ்வாமிகளென்னும் அபிதானங்கொண்டெழுந்தருளி விளங்
கிய சூரவனால் அச்சுத்திரார்த்த மெளிதிற்றேன்ற அருளிச்செய்யப்பட்ட
அத்துவித பாஷியமும், அதன் அருத்தம் நன்கு வெளிப்படச்செய்தவிவரண
வியாக்கியானமுமாம். இவையும் அத்தியயந்ரு செய்யும் ஆரிய பாஷையின்
பாண்டித்திய முடையோர்க்கே யன்றி, அங்ஙனங்கூடாத செந்தமிழாளர்க்
குப் பயன்படா திருக்கின்றமையின் அதுநோக்கி, அக்க்ருணையே மானிடச்
சட்டை சாத்திச் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிக ளென்னு நாமதேயத்தோடு முதி
த்து, அப்பாஷியார்த்தந் தோன்றும்வகை நிஜகுணயோகி யென்னும் பெரி
யார் அருளிச்செய்த விவேகசிந்தாமணியின் வேதாந்த பரிச்சேதத்தைத்
தென்மொழியிற் பத்திய வடிவத்திற் றிருக்குத் திரிசியமென்னு மிரண்டு

* வேதத்தினிறுதியிலுள்ள உபநிடதம் வேதாந்த மெனப்படும்.
அதன் பொருளை விரித்துஞ் சுருக்கியும் கூறும் நூல்களும் உபசாரவழக்
கால் வேதாந்த மெனப்படுகின்றன. ஒன்றன்றன்மையை மற்றொன்றன்
மே லேற்றிக்கூறுதல் உபசார வழக்கெனப்படும். சூளாமணியென்பது
தெய்வலோகத்துள்ள மணிகளுள் ஒன்று. அதன் பொருள் முடிமணியென்
பது. எனவே, வேதாந்த சூளாமணி யென்பது வேதாந்தமாகிய முடிமணி
யென்றும்.

விவேகமாகக் கூறத்தொடங்கிய வேதாந்தசூளாமணி யென்னு மிந்நூல், இனிது முடிதற்பொருட்டுச் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள் ஆன்றோராசாரம் பற்றி, இதன் அந்தரங்கமான * திருக்கு ஸ்வரூபத்தை விநாயகமூர்த்தி யாகத் துதிக்கின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனா மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்.

(இதன் பதப்போரூள்.)

தருணமாதா - (சிவத்தைவிட்டு நீங்காமற் சதா) † யுவதியாக விளங்கு கின்ற, உமை - பார்வதியினது, முகத்தாமரைக்கு - திருமுகத்தாமரை விக சிதமாதற்கு, எழும் - (தாமரை மலர்தற்கு) எழாரின்ற, அருணனாமென - சூரியனா மென்றியப்பும்படி, உதித்து - உதயமாய், அடியர்பாற்புரி - அடி யார்களிடத்தில் வைக்கும், கருணை - அருளையே, மாமதமென - மாட்சிமை யான மதமென்ன, காட்டும் - காட்டாரின்ற, மாமுகன் - யானை முக முடைய விநாயகமூர்த்தியினது, சரணவாரிசமலர் - பாதாம்புயங்களை, தலையிற் கொள்ளுவாம் - எமது சிரத்திலணிவாம்,—என்றவாறு.

முகத்தைத் தாமரையாகவும் விநாயகரைச் சூரியனாகவும் உருவகித் தார்.

சத்தி சத்தனைத்தவிர இன்மையாற் சிவமும், சூரியனென்றமையால் விகசிக்குந் தன்மையும் தாமரையும், தலையிற் கொள்ளுவாம் என்றமையால் எமதென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன.

இதன் பதசாரம்.

பிரமசுபாவமான சிற்சத்தி என்றும் ஒருதன்மைத்தாக விளங்குகி ன்ற தென்பார் 'தருணமாதா' எனவும், அச்சித்துப் பிரமப்பிரகாசமாய் விளங்குதற் காநந்தோதயமாயிற் றென்பார் 'உமைமுகத் தாமரைக்கெழு மருணனா மெனவுதித்து' எனவும், தமது ஸ்வரூபமான வாநந்தசாகரத்திற் றதும்புங் கருணமிர்த்தத்தையே யடியவர்க் கூட்டுவிக்கும் வடிவமுள்ளதெ ன்பார் 'அடியர் பாற்புரி கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்' எனவும், அவ்வாநந்தானுபவ மறிவினிடத் தமைந்திருக்க வேண்டுமென்பார் 'சரண வாரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்' எனவுங் கூறினார்.

* திருக்கு (அறிவு) வடிவாயுள்ளவர் விநாயகரென்பது சிவஞான வள் ளலார் "ஆகமெனுங் கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங் கணபதிக்கே யன்பு செய்வாம்" என்று கூறியதாலு மறிக.

† யுவதி - யௌவனமாதா; அஃதாவது பதினாறுவயதுப்பெண்.

மாமுகனென்பது நிர்த்தேசம்; சாணவாரிச மென்பது வாழ்த்து; தலை யிற் கொள்ளுவாமென்பது வணக்கம். எனவே இம்மூன்றிலக்கணங்களை யுடையது மங்களாசரணையாயிற்று. இவற்றை வடநூலார்* மங்களாசரணையெனவுந் தென்னூலார் கடவுள் வாழ்த்தெனவுந் கூறுவர். இங்ஙனம் வணங்குத னூலாசிரிய ரியாவர்க்கு முரித்தென்பதைப் பல நூல்களானுங் காண்க. சிவம், சத்தி, கணேச நென்றதனாற் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமென வனுபவங் கூறியதாயிற்று.

வினா.—இந்நூலி னபிப்பிராய மத்துவிதமாய் விளங்கத் துவிதமாகத் துதித்த தென்னை.

விடை.—துவிதமாகத் தோற்றிய ஜீவேசுவரர்களைக் காண்பித்து அவற்றினிறைந்திருக்குங் கூடஸ்தப்பிரம ஐக்கியமே ஆன்ம வஸ்துவெனக் கண்டு அவ்விரண்டையு நீக்கலே அத்துவித மாதலாலென்க

இதன் † தாற்பரியம்.

சச்சிதானந்த சுபாவமான ஆன்ம சொரூபத்தை விநாயக மூர்த்தியாக வருவகித் ததனோ டைக்கியமாகு நிமித்தந் திரிகரண சுத்தியாக வணங்கின தாம். (க)

அ - கை.

முன் கடவுள் வணக்கங் கூறி மேற்சிறப்புப்பாயிரங் கூறுவான் தொடங்கி யிச்செய்யுளிற் சிவப்பிரகாசத்தாற் றுமியற்றப்புகும் நூலினது பெயரும் அதன் வரலாறும் உணர்த்துகின்றார்.

எண்கீர்க்கழ்நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

‡ சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநூ லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ ளாமணியென் றென்றே.

* மங்களாசரணத்தின் தன்மையை இந்நூலின் எட்டாவது செய்யு ளிற் கண்டுகொள்க.

† “கவிப்பொருள் சுருக்கிக் காட்டல்தாற் பரியம்”.

‡ இது தற்சிறப்புப்பாயிரம்; என்னை? “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப் படுபொருளு, மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) சீர்கொண்ட - புகழ் நிறைந்த, அருமறையின் - அறிதற் கரிய வேதங்களின், முடிமணியை - சிரத்தின் விளங்கு மிரத்தினத்தை, தெய்வசிகாமணியை - (மூவர் முதலிய) தேவர்கட்கு முடியாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, அடியவர்தங் கண்மணியை - அடியார்களின் (அகக்) கண் மணியாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, மாயைப்பேர்கொண்டே விருள் - மாயையென நாமந் தரித்த அஞ்ஞானந்தகாரத்தை, இரிக்கும் - கெடுக்கும், தினமணியை - (ஞான) சூரியனாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, முக்கட் பெரு மணியை - மூன்று கண்களுடன் மாட்சிமையாக விளங்குஞ் சிவரத்தி னத்தை, அகத்தினுக்கு - எனதுளத்திற்கு, ஓர் விளக்காக விருத்தி - ஒப் பற்ற தீபமாகவைத்து, ஏர்கொண்ட - (மெய்) அழகுவிளங்கும், விவேக சிந்தாமணியெனும் - விவேகசிந்தாமணி யென்கின்ற, நூலதனுள் - (பல சருக்கங்களோடுங் கூடிய) நூலின்கண், எடுத்தியம்பும் - (சாரமாக) வெடுத் துக்கூறும், வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளே-வேதாந்தபரிச்சேதமென்னு ஞ் சருக்கத்தி னருத்தத்தை, நேர்கொண்ட - முரணுரு தமைந்த, தமிழ் - தமிழ் மொழியின், விருத்த யாப்பதனால் - விருத்தப்பாவினால், தெரிய - (யாவ ருக்கு மெளிதில்) விளங்க, வேதாந்த குளாமணியென்றென்று - வேதாந்த குளாமணி யென்றொரு நாமந்தரித்து, நிகழ்த்துவன் - (யான்) இயட்புவன், எ - று.

ஏகாரம் - ஈற்றசை. மணியென்ற * துருவகம். சூடாமணியென்னும் ஆரியமொழி டகர ளகர வேற்றுமையின்றிச் சூளாமணியென வந்தது. சூடை - சிகை. எனவே சூடாமணி சிகாமணியெனக்கொள்க. வேதாந்த குளாமணியெனவே, நான்கு வேதங்களின் முடியின்கணுள்ள மகாவாக்கி யத்தின்கண் விளங்கும் அத்துவித சுயம்பிரகாச சொரூபம் இதன் ஞான வாயிலாக அடையும் பயனெனக் கொள்க. மாயையை இருளென்றமை யின் தினமணியை ஞான சூரியனெனவும் நான்கிடத்து மணியென்றமை யின் மணியெனவும் கூறினும்.

(ப - ம்.) பிரமான்ம ஐக்கிய அத்துவித சொரூபம் வேதமுடியின்க ணுள்ள மகாவாக்கியத்திற் சொற்பிரகாசமாக விளங்குகின்ற தென்பார் 'சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணி' எனவும், இது தேவுக்கெல்லா மகா தேவாகிய சின்மாத்திரமாய் விளங்குகின்றதென்பார் 'தெய்வ சிகா மணி' எனவும், இஃதெவ்விடத்தும் பூரணமா யிருந்தும் அடியார்களிடத் தில் விசேடமாக விளங்குகின்ற தென்பார் 'அடியவர்தங் கண்மணி' என வும், இஃதென்றும் அறியாமையின்றி அறிவாகவே விளங்குகின்ற தென் பார் 'மாயைப் பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணி' எனவும், இது சச்சி தாகந்தவடிவ சிவமாய் விளங்குகின்றதென்பார் 'முக்கட் பெருமணி' என வும், இவைகள் என்றந் தானாக விளங்கிய ஆரந்தப் பிரகாசமென்பார்

* உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேற்றுமை யொழிவித்து ஒன்றென்னு முள்ளுறை தோன்றக் கூறுவது உருவகமாம்.

‘அகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி’ எனவும், இவ்வனுபவத்தைக் கரத லாமலகம்போல விளக்கும் மகாவாக்கியார்த்தங்களை வெளிப்படையாகத் தெரிவிப்பே நென்பார் ‘வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை ... தெரிய நிகழ்த்துவன்’ எனவுங் கூறினார்.

இதற்குதாரணம்: சசிவன்னபோதம் “மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே” என்பதிற் காண்க. ‘அருமறையின் முடிமணி’ என்றதற் குதாரணம்: பகவற்கீதை “ஆன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன், மன்னுமேக முழக்கிய வாக்கி னைப், பன்னு சீர்ப்பர மார்த்த தரிசன, மென்னு நாமத் திதனை யியம்பு வாம்” எனவும், இன்னும் சிதம்பரபுராணம் “ஆரணங்கள் முடிந்தபதத் தாந்தவொளி” எனவும், இன்னும் “மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளி” எனவும், “அருமறையின் சிரப்பொருள்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. ‘தெய்வசிகாமணி’ என்றதற் குதாரணம்: ஞான வாசிட்டம் “தீவினை யெலாமறுத்து மங்கல மெலாமுதவுந் தேவபூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் நெய்வந்தா னியாதென் றோதிந், கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல பூதவுடல் கிடைத்ததல்ல, வோவு மன மன்றடியு முடியுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. ‘அடியவர்தங் கண்மணி’ என்ற தற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “முழுது சத்தியுமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா வதுதான், பழுதின் ஞானிகடம் மனமலா தில்லைப் பரமமா மிதிலிலா தில்லை” எனவும், மோகவதைப்பரணி “அகமுளரி தனி னுதவு மகிலவுயி ரகமுளரி யகம்” எனவும், திருவாசகம் “உடையா ளுந் தன் னடுவிருக்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி, யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்பதானல்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. ‘மாயைப் பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணி’ என்றதற் குதாரணம்: ஞானவா சிட்டம் “மோக வற்சனா பிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ், சோக மாசுண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ, லாக மேமுத லியானெனக் காணுமஞ் ஞான, மேக மாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும்” எனவும் இன்னும் பல நூல் களினுங் காண்க. ‘முக்கட் பெருமணி’ எந்தற் குதாரணம்: ஞானவா சிட்டம் “அயனெடுமால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும், வியனிலுப சாந்தராய் வேலையினி லுபாதினெலாம் விட்டு நீங்கிப், பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சின்மயமாம் பரமரூப, முயர்விகற்ப மிலாவறிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்” எனவும், “முச்சுட ராகி யொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாதம்” எனவும் இன்னும் பல நூல் களினுங் காண்க.

வினா.—சாட்சியான எனதறிவைக்கொண் டறிவிக்கின்றேனெனாது, சான்று சாக்கிய ரகிதமான அவாங்மனோகோசர சுத்த சைதன்னிய சுயம் பிரகாசத்தைக்கொண் டறிவிப்பே நென்ற தென்னையெனின்?

விடை:—உவகத்தினுள்ள வோர்பொருளைத் தெரிவிப்பதற்கு நட்சத் திரம், சந்திரன், அக்கினி, சூரியன் இவைகளொன்றுக் கொன்று விசேட மாயினும் அவை உபாதிநீங்கிய விடத்தொருமையான பிரகாசமா யெங்கு முண்மையைத்தெரிவிக்குமோ அங்குநங் கூடஸ்தப்பிரம ஐக்கியாத்து வித சொப்பிரகாசமே யுண்மையைத் தெரிவிக்கு மாதலினென்க.

(நா - மீ.) இஃதா * லுபக்கிரமத்திற்றானே வஸ்து சிச்சயமு மஃதே தானென்பதுந் தானே யாவு மென்பதுந் தோன்றக் குறிப்பாக விக்கவியினு லறிவித்ததாம். (2-)

அ - கை.

முற்கூறிய வேதாந்த மிஃதெனத் தெரிவிப்பான்கருதி யிருக்கு முதற் பதினென்கு வித்தைகளி லொன்றான மீமாஞ்சையிற் பூருவ முத்தர மென்னு மங்கங்களுக்குச் சைமினியும் வியாசபசவானும் சூத்திரரூபமாகக் கூறிய கருமகாண்டந் தேவதாகாண்டம் பிரமகாண்ட மென்றவைகட்கு வியாக்கியானி வியாக்கியானங்களை மரபோடு கூறத்தொடங்கி யிச்செய் யுளில் வேதமுதலியவற்றி னுமத்தையுங் கன்மகாண்டப் பிரதிபாதிக்கரையு முணர்த்துகின்றார்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய

மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமும் ரேழா

வேதலுதும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை

யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த

பேதமுற விருகூற மவற்றுண் முதற்கூறே

பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப்

போதும் ராறத்தி யாயமாய்க் கருமப்

பொருளுணர்த்திப் பூருவம் மாஞ்சையெனப் படுமால்.

இ - ள். வேதமொருநான்கும் - நான்கு வேதங்களும், ஆறங்கமும் - ஆறங்கங்களும், கன்னியாயம் - நல்ல நியாயமும், மீமாஞ்சையோடு - மீமாஞ்சையும், மிருதி - (பத்தொன்பது) ஸ்மிருதிகளும், புராணமும் - (பதினெண்) புராணங்களும் (என), ஈரேழா - பதினென்காக, ஓதலுதும் வித்தைகளாம் - சொல்லப்படும்வித்தைகளாகும், இவற்றுள் - இவைக ளுக்குள்ளே, மீமாஞ்சை - மீமாஞ்சையெனும் வித்தையானது, உயர்ந்த தாய் - (பொருளால்) மேம்பாடுள்ளதாய், ஐந்நான்கத்தியாயமாய் - இருப தத்தியாயமாகி, அருத்தபேதமுற - பொருட்பேத மடைதலினால், இருகூ றும் - இரண்டுவிதமாகச் சொல்லப்படும், அவற்றுள் - அவைகளுக்கள்ளே, முதற்கூறே - முதற்பாகமே, பிறங்குமருள் - கிருபைவிளங்கிய, சைமினி - சைமினியினுற்செய்யப்பட்டு, சூத்திரரூபமாகிப்போதும் - சூத்திர வடிவ

* உபக்கிரமம் - ஆரம்பம்.

மாகி வருகின்ற, ஈராறத்தியாயமாய் - பன்னிரண் டத்தியாயமாய், கருமப் பொருளுணர்த்தி - (யாகமுதலிய) கருமார்த்தங்களைத் தெரிவித்து, பூருவ மீமாஞ்சை யெனப்படும் - (லோக வேதாதிகரண முதலான சகஸ்திர நியாயத்தையுடைய) பூருவ மீமாஞ்சையெனப் பெயர்கொள்ளும், ஏ - று.

ஆல் - அசை.

சதுர்வேதம்.

நான்கு வேதங்களாவன:—இருக்குவேதம், எசர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேத மென்பனவாம். இவை சுவயம்புவென்றும், ஈசுசுரனாற் சொல்லப்பட்டவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள் இருக்குவேதம் இருபத்தொருபேதம், எசர்வேதம் நூற்றொருபேதம், சாமவேதம் சகஸ்திரபேதம், அதர்வணவேதம் நவபேதமாம்.

வேதவாதசதுஷ்டயம்.

அவ்வேதங்கள் விதிவாதம், அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாமதேயமென நான்கு பேதத்தால் சகல தர்மங்களையுஞ்சொல்லும். அவற்றுள் இராசாக்கினையைப்போல மனிதரை நிஷேத கர்மஞ்செய்யாமல் திருப்பிச் சுகர்மஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விதிப்பது விதிவாதம், படர்களைப்போல வேதார்த்தத்தின் மகிமையைத் துதிப்பது அர்த்தவாதம், ஆசாரியனைப்போலச் செய்யத்தக்கவைகளைக் காட்டுவது மந்திரவாதம், பிதாவைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடுவது நாமதேயம். இந்நான்கும் கன்மகாண்டப் பிரதிபாதகமாம்.

உபநிஷத்து.

அவ்வேதத்தில் சீருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்தபிந்து, சுரசபிந்து, பிரமசபாலம், தேஜோபிந்து, வாஜசநேயம், போதாயநீயம், ஆசுவலாயநீயம், சாங்கியாயநீயம், வாச்சியாயநீயம், செளனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பராக்கிரமம், புரோஷ்யம், முத்கலம், முண்டகம், மைத்திராயணீயம் என்னும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்களும் ஞானாங்கமான விபூதி ருத்திராக்ஷாதிகளையும், பிரம ஞானாதிகளையும் விவகரிக்கும்.

உபவேதம்.

அவ்வேதத்துக்கு ஆயுள்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதமென உபவேதம் நான்காம். அவற்றுள் ஆயுள்வேதம்: வியாதிசிடானம், வியாதிச்சின்னம், மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சை என்பவற்றால் ஆயுராரோக்கியாதிகளைக் காட்டுவது; அர்த்தவேதம்: தக்ஷணை, ஆச்சியம், சுரு (அவி) முதலான உபகரணங்களால் தர்மாதி சதுஷ்டயத்துக்குச் சாதனமாம்; தனுர்வேதம்: சத்துரு க்ஷயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப்

பிரயோகங்களைக் கற்பிப்பது; காந்தருவ வேதம்: சாம வேதாதிகளின் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னும் சத்த ஸ்வர கீதப் பிரபந்தங்களை விவகரிப்பது.

வேதாங்கம்.

அவ்வேதத்துக்குப் பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சுரோத்திர மென்னும் முறையில் சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தி யென்னும் ஆறும் அங்கங்களாம். அவற்றுள், சந்தசு: மந்திர சுலோகாதிகளுக்கு அக்ஷரகணிதஞ் செய்வது; கற்பம்: ஆசுவுலாயன, போதாயன, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்கியப் பிரயோகாதிகளைக் கற்பிப்பது; வியாகரணம்: வைதிக சாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிப்பது; சிக்ஷை: உதாத்த, அனுதாத்த, ஸ்வரித, பிரசயமென்னுஞ் சதுர்வித ஸ்வர கரண பூர்வகமான பதபாளிக்கிரம வேதாத்தியாயனாதிகளைச் சொல்வது; சோதிஷம்: லக்கின, திதி, வார, நக்ஷத்திர, யோக, கரணாதிகளால் வைதிக கர்மங்களுக்குக் காலந் தெரிவிப்பது; நிருத்தி: வைதிக சப்த நிர்வசனத்தை நியமிப்பது.

வேதோபாங்கம்.

அவ்வேதத்துக்கு ஸ்மிருதி, புராணம், நியாயம், மீமாம்சம் என்னும் நான்கும் உபாங்கமாகும்.

ஸ்மிருதி.

மது, அத்திரி, ஒளரிதம், விஷ்ணு, யாஞ்ஞவற்கியம், உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சம்வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதான்மம், வசிஷ்டம் ஏன அந்தந்த நாமதேயமுள்ளவர்களால் சொல்லப்பட்ட தர்ம சாஸ்திரம் பத்தொன்பது.

யுகதர்மம்.

கிரேதாயுகத்தில் மதுஸ்மிருதி தர்மமும், திரேதாயுகத்தில் கௌதமஸ்மிருதிதர்மமும், துவாபரயுகத்தில் சங்கலிதஸ்மிருதி தர்மமும், கலியுகத்தில் பராசரஸ்மிருதி தர்மமும் முக்கியமாகும். இந்த ஸ்மிருதிகளில் சாதி வருணச்சிரமங்களும், தாயாதி விவகாரங்களும், அவ்ஷடாதச விவகாரங்களின் பேதங்களும், மகா பாதகங்களுக்குப் பிராயச்சித்தாதி விதிகளும் சொல்லப்படும்.

சாதிவருணங்கள்.

அவற்றுள் கம்மியம் அல்லது மஹாராஷ்டிரம், கன்னடம், ஆந்திரம், திரவிடம் எனச் சாதி நான்கு. பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென வருணம் நான்கு.

பிராமணதருமம்.

இந்நான்கில் கர்ப்பாதானம், பும்சவனம், சீமந்தம், உன்னயனம், சாதகர்மம், நாமகரணம், உபநிஷ்கிரமணம், அன்னப்பிராசனம், செளனம்,

உபநயனம், மகாநாமியம், மகாவிரதம், உபநிஷத்து, சோபனம், உத்துவகனம், மிருதியென்னும் சோடச கர்மங்களுடனே யசனம், யாசனம், அத்தியயனம், அத்தியாபனம், தானம், பிரதிக்கிரகமென்னுஞ் சட்கர்மமும், சிவபத்தியாதி சகல சற்குணங்களு முடையவன் பிராமணன்.

க்ஷத்திரியதருமம்.

பிரசாபாலனம், யசனம், அத்தியயனம், தூர்ச்சன துஷ்டமிருக பக்ஷி சத்துரு சங்காரம், அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், கோதானம், உபயமுகிதானம், இரண்ணிபதானம், மகிஷதானம், அசுவதானம், சுவேதாசுவதானம், காலதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பக விருக்ஷதானம், வித்தியார்தானம், மகாதாளுதிகளின் பொருட்டுக் கால தேச பாத்திர பரீக்ஷ விஷ்ணுபத்தியாதி கர்மமுடையவன் க்ஷத்திரியன்.

வைசியதருமம்.

யக்கம், தசம், சதம், சகஸ்ரம், தசசகஸ்ரம், லக்ஷம், தசலக்ஷம், கோடி, தசகோடி, சதகோடி, அற்புதம், நிர்ப்புதம், கர்வம், மகாகர்வம், பற்பம், மகாபற்பம், கேஷாணி, மகாகேஷாணி, சங்கம், மகாசங்கம், க்ஷிதி, மகாக்ஷிதி, கேஷாபம், மகாகேஷாபம், நிதி, மகாநிதி, சாகரம், மகாசாகரம், அரி, மகாஅரி, சங்கை, மகாசங்கை, டணி, மகாபணி, கிருது, மகாகிருது என்னும் முதல் ஸ்தானமுதல் முப்பத்தாறு ஸ்தானபரியந்தமான இலக்கங்களையும்; (க) யக்கம்: ஏகரூபம், பூமியாதிசமிஞ்ஞை (பெயர்); (உ) துவே: துவவ், துவந்துவ, துவிதம், துவய, விதிய, யுக்கும, யுகள, யுக, உபய, பாகு, பாத, பக்ஷ, நயனாதிசமிஞ்ஞை; (ங) திரி: திரய, திரிதிய, ஹரநயன, ஆக்கினி, புராதிசமிஞ்ஞை; (ச) செளள: சதுர்த்தி, வேத, வர்ண, ஆச்சிர மாதிசமிஞ்ஞை; (ரு) பஞ்ச: ஹரவக்த்ரகஷாய, விருத, இந்திரிய, விஷய, பாண, பாண்டவ பூதாதிசமிஞ்ஞை; (கூ) ஷ்டி: பாவ, ராசாங்க, இருது, ரச, ஸ்கந்தமுக, வேதாங்க, வர்ணகர்ம, தரிசனாதிசமிஞ்ஞை; (எ) சத்த: முனி, கிரி, தானங்க, ராசாங்க, துரக, தாது, சாபாங்க, ஸ்வர, சாசராதி சமிஞ்ஞை; (அ) அஷ்ட: வசு, திக்கு, சஜ, மத, விகார காமாதி சமிஞ்ஞை; (கூ) நவ: திரவியாந்திரு, நிதி, கிரக, ரத்நாதிசமிஞ்ஞை; (க0) தச: பிந்து, குன்னிய, நாஸ்தி, அவதார, ககநாதி சமிஞ்ஞை என்னும் இவை முதலான சமிஞ்ஞைகளையு மறிந்தும்; கிரமுகாதி வஸ்துக்களை எண்ணி யறிந்தும், பத்தரைப்பணத்தினிறை சுழஞ்சு; சுழஞ்சு ச-கூடினது கரிஷம், சரிஷம் ச-கூடினது பலம், பலம் ச0-கூடினது வீசை, வீசை ரு-கூடினது துலாம், துலாம் ரு2-கூடினது பாரம், பாரம் ச0-கூடினது அஸ்தமென்று கர்ப்புராதிக்களைத் தூக்கி அறிந்தும்; ஒருசிட்டி நிகுஞ்சம், நிகுஞ்சம் ச-கூடினது குடுவம், குடுவம் ச-கூடினது பிரஸ்தம், பிரஸ்தம் உ-கூடினது வாகம், வாகம் உ-கூடினது ஆடகம், ஆடகம் ச-கூடினது துரோணம், துரோணம் ரு-கூடினது சுரி என்று தன்னியாதிக்களை யளந்தறிந்

தும்; சுவர்ணத்தின் மாற்று, பிரவாளத்தின் கழஞ்சு, மணியின் சவ்வு, ரத்தினத்தின் சூத்திர பரீகை, வச்சிரத்தின் மஞ்சாடி, பச்சையின் ரதியமாதி களை யறிந்தும்; கிரயம், வட்டம், வட்டி முதலியவற்றை யறிந்தும் செய்கிற வாணிச்சிய, இருஷி, கௌபாலிக (கோரகூணை), யசன, அத்தியயன, தானங்களோடு சூரியாதிபத்தியென்னும் கர்மமுடையவன் வைசியன்.

சூத்திரதருமம்.

பிராமணதிவர்ணத்திரய சேவை, கேஷத்திரரகை, சகல தேவதாபத்தி முதலான கர்மங்களுடையவன் சூத்திரன்.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசமென ஆச்சிரமம் நான்கு.

விவகாரபதம்.

கடன்கோடல், உபநிதி (ஒருவனிடத்துக் காக்கும்படி வைத்தபொருள்), கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப் பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான் விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ள மொப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நில வழக்கு, மாதரூடவர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என விவகாரபதங்கள் பதினெட்டாம்.

அஷ்டாதசபுராணம்.

பிரமம், பதமம், விஷ்ணு, சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பெளஷ்யம், பிரமகைவர்த்தம், இலேங்கம், வராகம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் எனச் சிவப்பிரசாதத்தால் வியாசமகாரிஷியாற் சொல்லப்பட்ட வேதத்திலுள்ள சாரார்த்தத்தைச் சொல்லும் நான்கிலகும் கிரந்த சங்கியையுள்ள அஷ்டாதச புராணங்களில் சைவம்; ஸ்காந்தம், இலேங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பெளஷ்யம், மச்சியம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டமென்னும் பத்தும் சிவபுராணமும்; நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், விஷ்ணுவென்னும் நான்கும் விஷ்ணுபுராணமும்; பிரமம், பதமம். என்னுமிரண்டும் பிரமபுராணமும்; பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமும்; ஆக்கினேயம் ஆக்கினிபுராணமுமாம். இந்த ஏற்றத் தாழ்வினாலேயே தேவதா தாரதம்மியங்களையும் அறிந்துகொள்.

சர்க்காதி பஞ்சலக்ஷணம்.

இப்புராணங்களில் சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், வச்சம், மனுவந்தரம், வம்சாதுசரிதம் என்னும் பஞ்ச லக்ஷணங்களும், வைதிக தாந்திரிக கர்மங்களுக்கு சொல்லப்படும்.

உப்புராணம்.

சனற்குமாரம், நாரசிங்கம், நந்தி, சிவதருமம், தூர்வாசம், நாரதீயம், கபிலம், மானவம், உசனம், பிரமாண்டம், வாருணம்; காளி, வாசிஷ்ட

லைங்கம், சாம்பவம், செளரவம், பராசரம், மாரீச்சியம், பார்க்கவம்என்னும் அவ்வப் பெயருள்ளவர்களால் செய்யப்பட்ட அஷ்டாதச உப்புராணமும் வைதிக தர்மத்தையே சொல்லும்.

இதிகாசம்.

பாரத இராமாயணதிகள் வியாச வான்மீகிகளாலுண்டான இதிகாசங்கள். அவை சத்துவாதி குணபேசங்களையும், தேவத்திரய லக்ஷணங்களையும், தேவதானவாதிகள் சன்னக்கிரமத்தையும், யுதிஷ்டிர ராமச்சந்திராதிகள் சரித்திரங்களையும், வைதிகாதி தர்மங்களையும் திடப்படுத்திச்சொல்லும்.

நியாயம்.

நியாயமாவது: பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகஸ்தானமென்னும் சோடசபதார்த்தங்களையுஞ் சொல்லிப் பிரபஞ்சத்துக்கு ஈச்சுரணே கர்த்தாவென்று நிச்சயிப்பது.

வைசேஷிகம்.

வைசேஷிகமாவது: திரவியம், குணம், கர்மம், சாமானியம், விசேஷம், சமவாயம், அபாவமென்னும் சத்த பதார்த்தத்தைச் சொல்லுவதனால் பிரபஞ்ச சொரூபத்தை விவகரிப்பது.

அவைதிக சாஸ்திரத்திரயம்.

இதற்குமேல் பிரகஸ்பதி, ஆகிதர், சுகதரென்னும் இவர்களால் முறையே சொல்லப்பட்ட சாருவாகம் ஜைநம் பௌத்தமென அவைதிக சாஸ்திரத்திரயமுண்டு. அவற்றுள்:—

சார்வாகமாவது: பிருதிவியாதி நால்வகைப்பூத விகாரமான சுகத்தில் சுகமே சுவர்க்கம், துக்கமே நரகம். இடையன்றி வேறு சுவர்க்க நரக மில்லையென்று பிரதிபாதிப்பது.

சைநமாவது: சித்த, பத்த, நாரகிகளென்னும் புருஷத்திரய லக்ஷணங்களையும்; ஒட்டிச, ஒட்டாமிலேச, சுவாலினகற்ப, பதுமாவதிகற்ப, சாரதா கற்ப, குக்குடனாதி கற்பாதிகளையும்; மந்திரௌஷதாதி பிரயோகஞ் செய்பவர்களான பரமசித்தர்களையும்; லானகேச (முண்டித) திகம்பர பாணி பாத்திர (கமண்டல) மயூரபிச்ச (மயிற்றோகை) பஞ்சமல தாரணதிகளின் கொலை, களவு, கள், காமம், பொய்களின்றிய பஞ்சானு விரதங்களில் மதுகம் பலாண்டு (உள்ளி) முதலான நிவேததத் திரவியங்களை வர்ச்சித்து, தப்த சிலாசயனாதி உக்கிர தபசாசரிக்கிற முனி விருத்திகளையும்; ஏமசந்திர, நாகசந்திர, நேமிசந்திர, ஏகிசந்திர, மாகசந்திர, அருகந்த, ஆதிநாத, அசுகள், பாரீசுவநாத, செளகத, சுருதிகீர்த்தி, ப்ரீமத் காமரகித முனிசுவாமி முதலான இருபத்துநான்கு தீர்த்தகருடைய சரித்திரங்களை

யும்; சாதாஸ்தி (என்று மிருத்தல்), சாதாநாஸ்தி (என்று மின்மை) முதலான சத்தபங்கிகளையும்; சீவ, சற்சீவ, நீர்ச்சீவ, நிர்ச்சர, ஆசீர்வ, பந்த, மோக்ஷமென்னும் சத்த பதார்த்தங்களையும் பிரதிபாதிக்கும்.

பௌத்தமாவது: செளத்திராந்திகம், வைபாடிகம், யோகாசாரம், மாத்ரியம்கமென நான்கு பிரகாரமாய்ப் பிருதிவியாதி புத்தியந்தமான இருபத்துமூன்று தத்துவ வடிவமான பிரபஞ்சம் தீபச்சவாலையைப்போலக்ஷணிக மாத்நிரமென்று பிரதிபாதிப்பது.

இதற்குமேல் நிஷேதகர்ம சாஸ்திரங்களுண்டு. அவை சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அநாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திர நாதர், கோரக்கநாதர் என்னும் நவநாத சித்தர்களால் கற்பிதமான கௌளயாமளாதி இம்சை மைதுனாதி நிஷேதகர்ம முள்ள சாஸ்திராந்தரங்கள். அவை அபிசார கர்ம சனிதவியாதியாதியால், அகாலமிருத்துரூபமான மரண சுழுத்தி விஷமூர்ச்சாதி ரூபமோகனமும், அக்கினி ஸ்தம்பனம், ஜலஸ்தம்பனம், இந்திரியஸ்தம்பனம், கட்கஸ்தம்பனம், சிங்நுவைஸ்தம்பனம், கதி ஸ்தம்பனாதி ஸ்தம்பனமும், பூர்வசுகாசிரம நிரசனாத்மகமான உச்சாடனமும், வஸ்திராபரண வனிதாதி வஸ்துக்களை நிஜஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பிக்கும் ஆகருஷணமும், பிராண சிநேகமான விடத்தில் அந்நியோந்நிய விரோதமுண்டாக்குகிற வித்வேஷணமும், இராஜவசியாதி வசியங்களுமாகிய ஷட்கர்மங்களையும்; சுராசுர பூதக்கிரகாவேசங்களையும்; பாதுகாசித்தி, அஞ்சனாசித்தி, குடிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவாத மென்பவற்றையும் பிரதிபாதிக்கும்.

சாக்தீகபாஞ்சராத்திரம்.

இதற்குமேல் சத்திதத்துவ வாசி யென்னும் ஒரு ஆத்துமாவினனும், வாசுதேவனாலும் கிரமத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சாக்தீசம் பாஞ்சராத்திரமென வேறு சாஸ்திர மிரண்டுள்ளன. அவற்றுள்:—

சாக்தீகம் சடாசடப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சத்தி பரிணாமமென்றல் முதலிய மதவிஸ்தாரஞ்செய்வது.

பாஞ்சராத்திரம் பிருதிவியாதி மானச மீருன இருபத்துநான்கு தத்துவத்துக்குமேல் குணதத்வ வடிவ வாசுதேவனால் சக்தி தாதாத்மீகமாயுண்டான கிருஷ்ண, அனிருத்த, மகரத்துவச, ரௌகிணைய ரென்னும் நால்வரா லுற்பத்தி முதலிய தொழில்களாமென்று பிரதிபாதிப்பது.

இதற்குமேல் இலௌகிகம், வைதிகம், ஆத்தியாத்மீகம், ஆதிமார்க்கிகம், மாந்திரிகமென பஞ்சவிதசாஸ்திரங்களுண்டு அவற்றுள்:—

இலௌகிகசாஸ்திரம்.

தன்வந்திரி முதலியோராற் சொல்லப்பட்ட ஆயுள்வேதம், தண்டம், நீதிமுதலான சாஸ்திரம். அது திருஷ்ட பலன்களைப் பிரதிபாதிப்பது.

வைதிக சாஸ்திரம்.

ஜைமினி, அக்ஷபாதர், கணாதரென்னும் இருவரிகளால் கிரமத்திற் சொல்லப்பட்ட பூர்வ மீமாம்சை, நியாயம், வைசேஷிகமெனத் திருஷ்டா திருஷ்ட பலன்களைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்: பூர்வ மீமாம்சையென்பது உபக்கிரம உபசங்கார முதலான சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தால், வேதவாக்கிய விசார பூருவகமாய்ச் சோதிஷ்டோம யாகாதி கர்மங்களை விதிப்படி சொல்லுவது. நியாயவைசேஷிகத்தைப் பற்றி மேலே காண்க.

ஆத்தியாத்மீகசாஸ்திரம்.

கபிலர் பதஞ்சலி வியாசரென்னு முனிவர்களால் கிரமத்திற் சொல்ல ப்பட்ட சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தமென ஆத்மஞான பலன்களு ள்ள ஆத்தியாத்மீக சாஸ்திரத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்:—

சாங்கியம்: நித்திய நிர்மலமான ஆத்ம சந்நிதானத்தில் குணத்திரய வடிவமான பிரகிருதியே இருபத்தைந்து தத்துவ சொரூப ஜகத்தாமென்று விவகரிப்பதே சம்சாரபந்தமென்றும், சத்துவாதி குணத்திரயக் கிரமத்தால் சிலேட்டுமப்பிரகிருதி பித்தப்பிரகிருதி வாதப்பிரகிருதியிலுள்ள சாந்த, குரோத, மூடாதி குணங்களோடு கூடிய உத்தம மத்திம அதம புருஷத் திரய வர்ண நீதிமுதலானவைக ளுண்டாமென்றும் சொல்லும்.

பாதஞ்சலம்: இயம நியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால் மனோ நிச்சல சித்தியாமென்று சொல்லும்.

உத்தரமீமாம்சை: உபரிஷதார்த்தத்தைச்சொல்லும் வேதாந்தம். அது பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தியாத்துவஞ் சாதித்தலால் பிரமாத்தும ஐக்கியத்தை வர்ணிக்கும்.

ஆதிமார்க்கிகசாஸ்திரம்.

மாயாதத்துவ வித்தியா தத்துவ வாசிகளான ருத்திரரார் சொல்லப் பட்ட பாசுபத காபாலிக மாவிரதமென ஆதிமார்க்கிக சாஸ்திரத்திரயமு ண்டு. அவற்றுள்:—

பாசுபதம் மாயாகர்மாதிகளைச் சொல்வது,

காபாலிகம் நரகபால பிஷ்டாடனாதிகளைச் சொல்வது.

மாவிரதம் அஸ்திதாரணாதிகளைச் சொல்வது.

மாந்திரிக சாஸ்திரம்.

சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களைக் கூறும் காமிகாதி யாகமங்க ளிருபத்தெட்டும் மாந்திரிகமாம். அவை சிவபேதம் உருத்திரபேதமென விருவகைப்படும்.

நாநாமதஸ்தர்களுடைய ஆத்துமநிருபணம்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மதங்களெல்லாவற்றிலும் நிரூபிக்கப்படும் ஆத்மசொரூபமாவது:—

சார்வாகர்: ஆத்துமா தேகமே யென்பர்,

சார்வாக: ஏகதேசிகள் ஆத்துமா இந்திரியமே யென்பார்கள்.

இரணிய கர்ப்பரென்னுஞ் சார்வாக ஏகதேசிகள்: ஆத்துமா பிராணனே யென்பார்கள்.

சைநர்: ஆத்துமா தேகாதி விலக்ஷணமாய்த் தேகபரிணமிதமாய், பரிணமித மத்தியையில் சங்கோச விகாச தர்ம யுக்தமாயிருப்ப தென்பர்.

பௌத்தர்: ஆத்துமா புத்தியே யென்பர்.

கௌளயாமள சாத்துவீகர்: ஆத்துமா ஆனந்தமே யென்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: ஆத்துமா நாடிமத்திய லுள்ளதாய், அனுபரிமாணமாகவே யிருக்குமென்பர்.

தூலெனிகர்: ஆத்துமா தேகபுத்திர னாத்திராதி வடிவினதென்பர்.

மீமாம்ச பேதரான பாட்டப் பிரபாகரர்: ஆத்துமா ஸ்வதப்பிரமாணமான (தானே பிரமாணமாவதாகிய) ஞானசொருப மென்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ஆத்துமா கசனம்போல மகத்பரிமாணமாய், பாஷாணம்போலச் சடரூபமானாலும், மனோ சையோகத்தால் சித்துசமயுக்தமாயிருப்பதே சிற்சமத்தோடு கூடியதாயிருப்ப தென்பர்.

சாங்கிய பாதஞ்சலிகர்: ஆத்துமா அசங்க சின்மாத்திரமென்பர்.

வேதந்திகள்: ஆத்துமா ரூப்திமாத்திர மென்பர்.

பாசுபத காபாலிக மாவிரதிகள்: ஆத்துமா நித்தியவியாபக சைதந்ரியமென்பர்.

மாந்திரசமிஞ்ஞாசித்தந்திகள்: ஆத்துமா நித்திய வியாபக ஞானக் கிரியா சொருபமென்பர்.

நாநாமதஸ்தர்களுடைய மோக்ஷலக்ஷணம்.

இனி இவ்வெல்லாச் சமயவாதிகளாலும் பிரதிபாதிக்கப்படும் மோக்ஷலக்ஷணமாவது:—

சார்வாக லௌகீகர்: மரணமே மோக்ஷமென்பர்.

ஜைநர்: ஆகாச மத்தியில் உத்தரோத்தர கமணமே (மேன்மேற் செல்லுதலே) மோக்ஷமென்பர்.

பௌத்தர்: சுக துக்காதிகளால் மயக்கப்படாம லிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமென்பர்.

கௌளயாமளர்: ஆகாசகமனாதி சித்திப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

சாத்துவீகர்: ஆனந்தப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொரூபக்கேடிறின்றி அடங்குவதே மோக்ஷமென்பர்.

இலெளகிகர்: இகலோகத்தில் புத்திரதாராதிகளுடன் கூடி வியாதி யாதி துக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

பூர்வமீமாம்ஸகர்: சுவர்க்காதி லோகப் பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ஆத்துமா சரீரேந்திரியாதி இருபத்தொரு துக்கத் தின் அத்தியந்த நாசத்தால் பாஷாணம்போலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

சாங்கியர்: பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் அவித்தியா நாசமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

பாதஞ்சலிகர்: யோகாப்பியாச பலத்தால் மனோலய வாயிலாக அஞ்ஞா னமழிவதே மோக்ஷமென்பர்.

வேதாந்திகள்: பிரமத்தும் ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சார பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாசுபதர்: பிரவாகேசவரத்தால் ஈச்சுரத்துவம் அந்ரியருக்குக்கொடு த்து ஆத்துமா ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

காபாலிகமாவிரதிகள்: கர்த்திருத்வமான சம்சாரபாவத்தை விட்டு ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

மாந்திர சமிஞ்ஞாசித்தாந்திகள்: ஆத்துமா சடத்துவாதீத சிவசமானத் துவமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

இவ்வாதிகளில் சார்வாகர், ஜைனர், பெளத்தர், மீமாம்ஸகர், சாங்கிய ராகிய இவர்கள் நிரீச்சுரவாதிகள்; மற்றையர் சேசுரவாதிகள். இம்மகா வாதிகளில் சார்வாகாதிக ளனைவரும் பேதவாதிகள்; வேதாந்தி யொரு வனே அபேதவாதி. (ங)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சைமினி சூத்திரத்திற்கு மூன்று வியாக் கியானி வியாக்கியானங்களி னுமங்களுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க

சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட

தூற்ற * மீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன

வொன்றுபட்டா சாரியன லுரைத்திடவந் தென்றும்

போற்றுமவன் சீடனா கியபிரபா கரனாற்

புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் சமைய

*பூர்வமீமாம்ஸை தருமமீமாம்ஸை யெனவும், உத்தரமீமாம்ஸை பிரம மீமாம்ஸை யெனவும் சொல்லப்படும். எதில் தருமத்தின்மீமாம்ஸை இருக் கிறதோ அது தருமமீமாம்ஸையாம்; எதில் பிரமத்தின்மீமாம்ஸை யிருக் கிறதோ அது பிரமமீமாம்ஸையாம். மீமாம்ஸை - ஆராய்ச்சி.

வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க

வாக்கப்பட்ட டிலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே.

(இ - ள்.) சாற்றிய - முற்கூறிய, அச்சைமுனிசூத்திரத்திற்கு - அந்தச் சைமினிமுனிவர் கூறிய சூத்திரவடிவமான பூருவ மீமாஞ்சைக்கு, மிக்க - மேலான, சாபரமென்று - சாபரமென்றுரைக்குமாறு, ஒருபாடியம் - ஒரு வியாக்கியானம், புரியப்பட்டது - சபரரென்பவரால் செய்யப்பட்டது, ஊற்றம் - அறிஞரார் புகழப்படுகின்ற, மீமாஞ்சைக்கு - அம்மீமாஞ்சைக்கே, மதம்பாட்ட மென்னவொன்று - பாட்டமென்றொருமதாந்தரம், பட்டாசாரியனால் - பட்டாசாரியரால், உரைத்திடவந்து - (வார்த்திகவடிவத்தில்) சொல்லப்போந்து, என்றும் போற்றும் - எப்பொழுதும் நுதிக்கின்ற, அவன் சீடனாகிய - அப்பட்டாசாரியரது மாணாக்கராகிய, பிரபாகரனால் - பிரபாகரமுனிவரால், புகழ் பிரபாகரமென - புகழ்பெற்ற பிரபாகரமென்றுரைக்குமாறு, ஓர் மதாந்தரம் - ஒரு மதாந்திரமானது, நன்கமைய - நன்றாயமையும்படி, ஆற்றிய - செய்த, அச்சாபரபாடியமதற்கு - அந்தச் சாபர வியாக்கியானத்திற்கு, விளங்கவாக்கப்பட்டு - பொருள் விளங்கச் செய்யப்பட்டு, உலகமெலாம் - உயர்ந்தோரியாவரும், அறிந்திட - அறியுமாறு, நின்றது - நிலைபெற்று நின்றது, ஏ - று. ஏ - அசை. மதாந்தரம் - வேறுமதம்.

(தா - மீ.) சைமினிமுனிவர் சூத்திர ரூபமாகக்கூறிய பூருவ மீமாஞ்சையின் கருமப்பொருள் வெளிப்படச் சபரர்செய்த சாபரமும், அம்மீமாஞ்சைக்கே பட்டாசாரியர்செய்த பாட்டமும், அச்சாபரம் விளங்கப் பிரபாகரர் செய்த பிரபாகரமுமாகிய பாஷியங்கள் ஒன்றற்கொன்று தந்திரங்களின் விருத்தம்போலத் தோன்றியந்தரங்கத்தில் அவிருத்தமாக விளங்கு மென்பதாம்.

(ச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வியாசசூத்திரமான வுத்தரமீமாஞ்சையின் முற்பகுதியதாகிய தேவதாகாண்டத்தின் தெய்வத விலக்கணத்தை விளக்குவிக்கும் வியாக்கியானி வியாக்கியானங்களி னும முணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதனா

லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்குர் வியாதன்

றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்

தியாயமா மவற்றுண்முத னான்கத்தி யாயம்

விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு

விளங்குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனா

னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னான்கத்தி யாய

பிகழ்பிரம காண்டமென வேரிகழ்த்தப் படுமால்.

(இ - ள்.) உரைத்த - முற்கூறிய, (மீமாஞ்சையினுள்) இரண்டாங் கூறு - இரண்டாம் பாகமானது, பிரமமுரைப்பதனால் - பிரமத்தைச்சொல்லுவதனால், உத்தரமீமாஞ்சை யெனப்பட்டு - உத்தரமீமாஞ்சை யென்று சொல்லப்பட்டு, அருள்கூர் வியாதன் - கிருபைமிகுந்த வியாசமுனிவர், தெரித்தகுத்திரவடிவமாகி - சொல்லியருளிய குத்திர ரூபமாகி, இருநான் கத்தியாயமாம் - எட்டத்தியாயங்களாகும், அவற்றுள் - அவைகளுக்கும், முதலான்கத்தியாயம் - முற்பகுதியதாகிய நான்கத்தியாயங்களும், விரித்தலுறு - விரிவாகப்பொருந்திய, தேவதாகாண்ட மெனப்பட்டு - தேவதாகாண்டமென்று சொல்லப்பட்டு, விளங்குறும்-விளங்காநிற்கும், (அதில்) தெய்வதவிலக்கணம் - (மந்திரவாதத்தைப்போலத்) தேவதாலட்சணங்கள், பலபத்திரனால் - பலபத்திரராமரால், நிரைத்து - கிரமமாக, உரை செய்யப்படும் - சொல்லப்படும், மேனான்கத்தியாயம் - பிற்பகுதியதாகிய நான்கத்தியாயங்களும், நிகழ் - விளங்காநின்ற, பிரமகாண்டமென - பிரமகாண்டமென்று, நிகழ்த்தப்படும் - சொல்லப்படும், ஏ - று. ஏ - ஆல் - அசை.

தெய்வதவட்சணத்திற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமற்ப பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே பரம போத, மாகவினா லதுதெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு மறிவி லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சனையே யியல்பென்று மொழியு மன்றே” என்று கூறுவதனற் காண்க.

வினா:—பிரமப்பொரு ளுணர்த்து முத்தர மீமாஞ்சையில் தெய்வதவிலக்கணங் கூறியதென்னை?

விடை:—மாயா சம்பந்தத்தினு லாரோபிதமாய்ப் பிரமம்போலத் தோற்றுந் தெய்வங்களி னிலக்கணங்களை வகுத்துக்காட்டி யிவைகள் பிரமமன்றென நீக்குவித்தற்கென்க. (இ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வுத்தரமீமாஞ்சையின் பிற்பகுதியதாய பிரமகாண்டத்திற் பிரமான்ம ஐக்கியம் போதிக்கு மகாவாக்கியார்த்தத்தை விளக்குவிக்கும் வியாக்கியான வியாக்கியானிகளி னும முணர்த்துகின்றார்.

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுயி ரயிக்க

மறைதலாற் சங்கரா சாரியனாங் குருவா

லொப்பரிய பாடியமென் றென்றுரைக்கப் பட்ட

துரைத்ததற்கு விவரணா சாரியனென் பவனாற்

செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட்ட துலே

தெரியின்வே தாந்தனா லென்றுரைக்கப் படுமா

லிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி எனகல

மெங்ஙனமென் றிடினுரைத்து மியம்பியநூன் முறையே.

(இ-ள்.) அப்பிரமகாண்டத்துள்-முற்கூறிய பிரமகாண்டத்தின்கண், சிவமொடியிரயிக்கம் - பிரமான்ம ஐக்கியம், அறைதலால் - சொல்லப்படுதலால், சங்கராசாரியனாங்குருவால் - சங்கராசாரியரென்னு முலோககுருவினான், ஒப்பரிய - சமானமின்றிய, பாடியமென்று-அத்துவிதபாஷியமென, ஒன்றுரைக்கப்பட்டது - ஒன்றியம்பப்பட்டது, உரைத்ததற்கு - கூறிய வப்பாஷியத்திற்கே, விவரணாசாரிய னென்பவனால் - விவரணாசாரிய ரென்பவரால், செப்பரிய - மொழிதற்கரிய, விவரணமாய் - விவரணமென்னுமோர் வியாக்கியானமாக, கூறப்பட்டதுவே - சொல்லப்பட்டவதுவே, தெரியின் - விசாரிக்குமிடத்து, வேதாந்தநூலென்று - வேதாந்த சாத்திரமென்று, உரைக்கப்படும் - சொல்லப்படும், இப்பெரிய - இம்மகத்தான, வேதாந்த நூற்பொருளின் - வேதாந்த சாத்திரார்த்தத்தின், அகலம் - விரிவை, எங்ஙன மென்றிடின - (கூறுவது) எப்படியெனின், இயம்பிய நூன் முறையே - முதனூலிற் சொல்லுங் கிரமப்படியே, உரைத்தும் - இனிக் கூறுதும், எ - று.

வினா:—வேதங்களின் முடியினுள்ள மகாவாக்கியங்களின் பொருளினிப்பிராயத்தை மீமாஞ்சையிற் கூறியதென்னே?

விடை:—இருக்குமுதற் புராணமீ ருன பதினான்குவித்தையினுள் மீமாஞ்சை சிறந்திருத்தலாலென்க.

வினா:—அற்றேல் இஃது இருக்குமுதலியவற்றிற்கும் மேன்மையாவதெப்படி?

விடை:—ஐம்பது சாகையோடுங் கூடிய அதர்வண வேதத்திலுள்ள மாண்கேகிய வுபரிடதத்தில் அயமாத்மாப்பிரமம் எனக்கூறிய மகாவாக்கியார்த்த சாட்சாத்கார ஸ்வருபத்தை ஆயிரஞ் சாகையோடுங் கூடிய சாம வேதத்திலுள்ள சாந்தோக்கிய வுபரிடதத்தில் தத்துவமசியெனக் கூறிய மகாவாக்கியார்த்தமான குரு வுபதேசத்தினால் நூற்றொன்பது சாகையோடுங் கூடிய யசர்வேதத்திலுள்ள தையித்திரியவுபரிடதத்தில் அகம்பிரமா ஸ்மியெனக் கூறிய மகாவாக்கியார்த்தஞ் சீடனுக்கனுபவமாப்படி, இருபத்தொரு சாகையோடுங் கூடிய விருக்குவேதத்திலுள்ள ஐத்திரேய வுபரிடதத்தில் பிரக்கியானம்பிரம மெனக்கூறிய மகாவாக்கியார்த்தமானது விளங்கச் சொல்லும். இங்ஙனங்கூறு மிந்நான்கனுட் பொருள் விசேடமா யபைந்திருக்கின்ற சாமவேதத்தில் மற்றைய வேதங்களும், சாந்தோக்கிய வுபரிடதத்தில் மற்றைய வுபரிடதங்களும், தத்துவமசி வாக்கியத்தில் மற்றைய வாக்கியங்களுஞ் சேர்ந்திருக்கு மாதலி னஃதே விசேடமாயிற்று.

இச்சாமவேதத்தில் தன்னைமறந் தொன்றுந் தோன்றாதுநின்ற சிவன் தத்தரிசனஞ் செய்யுமித்தம் முன்ன ரவனுக்கு விடயஞானத்தை விளக்கு

தற்காக விதிவாக்கிய முதலியவற்றைக் கூறங் கருமகாண்டத்தைப் பிரதிவாதிப்பதற்கெழுந்த சந்தசு முதலியவாறங்கங்களும், பிரமாணதிய சோடசபதார்த்தங்களைச் சொல்லு நியாயமும், வருணச்சிரம முதலிய பதினெண் விவகாரங்களையும் பிராயச்சித்தாதிகளையுங் கூறும் மனுமுதலிய பத்தொன்பது ஸ்மிருதிகளும், சர்க்கமுதலிய பஞ்சலட்சண முள்ளனவாய் வைதிக தந்திர கருமங்களைச் சொல்லும் பிரமமுதலிய பதினெண்புராணமுமாய் விவ்வொன்பது வித்தைகளு முன்னடங்கின மூன்று வேதங்களோடுங்கூட வடங்கும்.

இங்ஙனம் வியாபித்த சாமவேதம் முற்கூறிய லேவனுக்குச் சுவர்க்க முதலிய விடய போகங்களளைத்து மனுபவித்தெய்க்கு நிமித்தங் கருமங்களை யனுட்டிக்கும்படி கருமகாண்டமும், அவற்றா லிப்போகங்களளைத்து மின்பம்போலத் தோன்றித் துன்பத்தை விளைக்கின்றன வென்றவற்றிற் றேஷ திருஷ்டியுண்டானபின்பு காரணனான வீசுரனுக்கு அக்கருமங்களை யொப்புவித்து அவனருள் பெறுநிமித்த மவனது இலக்கணமறிந்து உபாசிக் கும்படி யுபாசனாகாண்டமும், அதனற்றிரிபுடி தோன்றலாற் சலனமுண்டாய்த் துன்ப நீங்காமையால் மேற் சர்வம்பிரமமென்னு மத்தவித ஞான முதயமாம்படி ஞானகாண்டமுஞ் சங்கிரகித்துக் கூறித் தனதப்பிராயம் வெளிப்பட விம்மூன்றுகாண்டத்தில் முன்னிரண்டையும் பூருவபட்சமாக வும் பின்னொன்றையும் சித்தாந்தமாகவும் சொல்லிய இம்மூன்று காண்டத் தின் அருத்தமும் மீமாஞ்சையில் வெளிப்பட விளங்கலாலென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் மீமாம்சையிற் கூறும் வேதாந்தமெனது “விவேகசிந்தாமணியதனுளறவேதாந்தப்பொருளினே” என்று கூறிய தேன்?

விடை.—விவேகசிந்தாமணி வேதாந்த பரிச்சேதத்தில் விவரணசாரிய ரியற்றிய விவரண வியாக்கியானமென்னும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தினைச் சுருங்கச்சொல்லலும் விளங்கவைத்தலுமாகக் கூறினமையாலென்க.

(தா - ம்) வியாசமுனிவர் செய்தருளிய வுத்தரமீமாம்சை யிருபகுதிய தாய் உபாசனையையும் பிரமான்ம ஐக்கியஞானத்தினையுங் கூறுவதாய்ப் பிற்பகுதி சங்கரபாஷியத்தை யுடையதா யிருக்குமென்பதாம். (சு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இந்நூலாசிரியரது அருமையும் அவரது நாமமும் விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

* அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணியதனு ளறைவே தாந்தப்

* இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியரால் தம்மைப் பிறர்போல் வைத்துக் கூறப்பட்டது. தம்மைப் பிறர்போல் வைத்துக் கூறுதல் நான்தியெனப்படும்.

பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற்
 புனைதல் செய்தான்
 பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்புனைபாப்
 பெருந்தண் மாலை
 கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன்
 கவிஞர் வேந்தே.

(இ - ள்) அருமறையின் - அறிதற்கரிய வேதங்களினுள்ள, பொரு
 டெரித்த - பொருள்களைத்தெரிவித்த, விவேகசிந்தாமணியதனுள் - விவே
 கசிந்தாமணியென்கிற நூலின்கண், அறை - சொல்லாரின்ற, வேதாந்தம் -
 வேதாந்தபரிச்சேதத்திற் கூறிய, பொருளினை - பிரமாத்ம ஐக்கியமாக
 விளங்கிய மகாவாக்கியார்த்தத்தை, முந்நீர்வரைப்பின் - கடல்குழந்த பூமி
 யினுள்ள, உலகறிய - பண்டிதபாமரர்க ளியாவரும் சாதாரணமா யறிந்துய்
 யும்படி, செந்தமிழால் - செவ்விதான தமிழ்ப்பாவினால், புனைதல் செய்
 தான் - (சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய வழகுபொருந்த
 வேதாந்தகுளாமணி யென்றொரு நூல்) அலங்கரித்துப் பாடினான், (அவ
 னொரென்றால்) பெருகு சுவை நறவொழுகு - அளவின்றிப் பெருகாரின்ற
 நவரசமாகிய தேனிடையரு தொழுகிக்கொண் டிருத்தற்கிடமாகிய, செஞ்
 சொல் மலரால் - செவ்விய சொற்களாகிய மலர்களால், புனை - தொடுக்கப்
 பட்ட, பாப்பெருந்தண்மாலை - அன்புளோர்க்ககங்குளிரச் செய்யுமகத்து
 வம்வாய்ந்த பாமாலைகளை, கருமிடற்று - திருநீலகண்டத்தையுடைய, வான
 வற்கே - பரமசிவத்திற்கே, சாத்து - தரிக்காரின்ற, சிவப்பிரகாசன் - சிவப்
 பிரகாசனென்னு நாமதேயத்தையுடைய, கவிஞர்வேந்து - கவிவல்லோர்
 களுக் கிறைவன், எ - று. ஏ - ஈற்றசை.

சொன்மலர், பாமாலை என்பன வருவகம்.

(நா-மீ.) இந்நூலாசிரியனது சிறப்பை விளங்க வுணர்த்தியதாம். (எ)

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

அ - கை.

மூன்னர்ச் சிறப்புப்பாயிரங்கூறிப் பின்னர் மங்களாசரணை முதல் அளவையீறய வங்கங்களும் அதிகாரிக ளாசிரியர்களினியல்பும் பொதுப் படக்கூறும் பொதுப்பாயிரங் கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளில் மங்களா சரணை முதலன்னுவயமீறான முவிலக்கணங்களு மனுபந்தி சதுட்டய நாமமு முணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு * மங்களா சரணை
வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச மெனமுன்
றார்த்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே
யறிவினா விடையிவையைந் † துரையினிலக் கணமாங்

* மங்களாசரணையினால் நூல்முடிவிற்குப் பிரதிபந்தங்களாயுள்ள விக்கினங்கள் நாசமாகின்றன. விக்கினமென்பது பாவத்திற்காம். பாவத் தினால் சுபகாரியம் முடிவுபெறுகிறதில்லை. அப்பாவங்கள் மங்களாசரணையி னால் கெடுகின்றன. பாவமற்றவனும் நூலாரம்பத்தில் மங்களம் அவசியம் செய்யவேண்டும். நூலாரம்பத்தில் மங்களம் செய்யாவிட்டால் நூலாசிரிய னிடத்துச் சனங்களுக்கு நாஸ்திகப்பிராந்தியுண்டாய் நூலின்கண் பிர விர்த்தியுண்டாகமாட்டாது. இதனால் நூலாரம்பத்தில் மங்களம்செய்தல் இன்றியமையாததென்றாயிற்று. மங்களம் நூலாரம்பத்திற் செய்வதேயல்லா மல் இடையிலும் கடையிலும் செய்தலுமுண்டு. மங்களம் எனினும் மங்கல மெனினும் ஒக்கும். இது வஸ்துநிர்த்தேசரூபம் (பொருளியல்புரைத்தல்), ஆசீர்வாதரூபம் (வாழ்த்து), நமஸ்காரரூபம் (வணக்கு) என மூன்றுவகை யாயிருப்பினும் அவற்றின் அவாந்தரபேதங் (உட்பிரிவு)கள் இருபத்தே ழாம். நூலாரம்பத்தில் மங்களம் செய்யவேண்டு மென்பதற்கு மங்களம் செய்யத் தக்கதென்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டது (பிரதிஞ்சை), உலக நடையும் பழிப்புமல்லாத ஆன்றோ ரொழுக்கமாதலின் (ஏது), வேள்வி முதலியனபோல (உதாரணம்) என்னும் அனுமானமே பிரமாணமாம். இம் மங்களம் வாக்கானே யன்றி மனத்தானுஞ் செய்யப்படும்.

† பத்தியத்திற் (பாடலுக்)காவது கத்தியத்திற் (வசனத்திற்)காவது உரைகூறுங்கால் பதப்பிரிவும், பதப்பொருளும், பதசாரமும், வினாவும், விடையுமுடையதாகக் கூறல்வேண்டும். இவ்வாறன்றி, கருத்துரையும் பத வுரையும் அதற்கேற்க வுதாரணமும் அதிற்றோன்று மாட்சேபமும், அதற் குச் சமாதானமுமுடையதாகக் கூறலுமுண்டு. அதனை ஐங்காண்டிகையுரை யென்பர்.

கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங்
கொள்கிரியை யிவையைந் † தன் னுவயவிலக் கணமாஞ்
சாத்து || மனு பந்தசதுட் டயதூற்கு விடயஞ்
சம்பந்தம் பயனதிகா ரிகளெனநான் கறியே.

(இ - ள்.) வாய்த்த-(முழுட்சுக்கணிரதிசயானந்தம் பெறுவான்)கிடை
த்த, நான்முகத்துரைக்கும் - சாத்திரங்களின் முகப்பிற் கூறும், மங்களாச
ரணை - மங்களாசரணையாவது, வாழ்த்து - வாழ்த்தலும், வணக்கொடு -
வணங்குதலும், வத்துநிர்த்தேசமென - வஸ்துநிர்த்தேசமுமென, மூன்று-
மூன்றும், ஆர்த்த - கவியிற் சொல்லாநின்ற, பதம் - பதமும், பதப்பொ
ருள் - பதத்தி னருத்தமும், வாக்கிய யோசனை - வாக்கியார்த்தத்தை யோ
சித்தலும், அறி - அப்பொருளை யறிதற்கு, வினா - வினாதலும், விடை -
அப்பொருள் விளங்கக் கூறுதலுமான, இவையையெந்து - இவ்வையெந்து வகை
யும், உரையினிலக்கணமாம் - வியாக்கியானங்களினிலட்சணமாம், கோத்
துரைசெய் - கோவையிட்டிடுகூறும், விசேடம் - விசேஷணமும், விசேடி
யம் - விசேஷியமும், கருத்தா - கருத்தாவும், கருமம் - கருமமும், கொள்
கிரியை - கொள்ளாநின்ற கிரியையுமான, இவையையெந்து - இவ்வையெந்தும்,
அன்னுவய விலக்கணமாம் - அன்னுவய லட்சணமாகும், நூற்கு - வேதா

† அன்னுவயமாவது செய்யுளில் பொருத்தமறிந்து பதங்களைக் கூட்டி
டிப் பொருள்கொள்ளுதலாம். இஃதாற்றநீர்ப் பொருள்கோள் மொழிமாற்
றுப் பொருள்கோள் என்றற்றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகைப்படும். இத
னால் விசேடணம் (அடை), விசேஷம் (அடைகொளி) எழுவாய், பயனிலை
செயப்படுபொருளென்னு மைந்துஞ் செவ்விதாயுணரப்படும். இஃதில்
வழிமுடிவு காண்டல் முடியாது.

|| அதிகாரி, சம்பந்தம், விஷயம், பயன் என்னுமிந்நான்குங்கூடி
நின்றலுக்கு அனுபந்த சதுஷ்டயமென்றுபெயர். சதுஷ்டயம் - நான்கு.
அனுபந்தமென்பதில் பந்தமென்பதன்பொருள்கூடி நின்றல். அல்லது கட்டி
என்றும். அது என்பது உபசர்க்கம்; எனவே, அனுபந்த சதுஷ்டயமென்
பது நான் கோடுகூடி நின்றலென்றாயிற்று. ஈண்டுச் சதுஷ்டயமென்பது
தொகைக்குறிப்பாய் அதிகாரி முதலியவற்றை யுணர்த்தி நின்றது. இவ்வனு
பந்த சதுஷ்டயத்தை யறியாவிட்டால் விவேகிக்கு அத்தியான்ம (ஞான)
சாஸ்திரத்தின்கண் பிரவீருத்தி யில்லாதொழிதலின் இதனை அவசியம்
விசாரித்தல்வேண்டும். எது தன்னை யுணர்ந்தபின்னர் முழுட்சுவை ஞான
சாஸ்திரத்துடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றதோ அஃதனுபந்த மெனப்படும்.
நான்கு கால்களினறிக் கட்டில் எங்ஙனம் நிற்காதோ அங்ஙனமே அனுபந்த
சதுஷ்டயமில்லாத நூலுமாமென்க. அனுபந்தசதுஷ்டயமுள்ள நூலை
நூலென்று பெறப்படுதலின், நூலாராய்ச்சி செய்யு மொவ்வொருவரும்
அனுபந்த சதுஷ்டயத்தை விசாரித்தறிதல் அத்தியாவசியமாமென்க.

ந்தசாத்திரங்கட்கு, சாற்றும் - அறிஞரார் கூறத்தகும், அனுபந்த சதுட்டயம் - அனுபந்தசதுஷ்டயமாவன, விடயம் - விஷயமும், சம்பந்தம் - சம்பந்தமும், பயன் - பயனும், அதிகாரிகள் - அதிகாரிகளும், நான்கென - நான்கென்று, அறி - நீயறிவாய், ஏ - று. ஏ - ஈற்றசை.

ஆசரித்தல் - ஆசரணையெனவந்தது. எனவே, நடத்தையாம். நிர்த்தேசம் - காண்பித்தல். எண்ணும்மைக டொக்குநின்றன. மங்களாசரணை - மங்களநடத்தையாம். அவையாவன: மங்களம் - நிரதிசயசுகமாய், ஆசரணையாவினுங்கண்டு நடக்குதல். அதன்மூன்றிலக்கணமாவது இந்நூலி னபிப்பிராயமாயுள்ள பரவஸ்துவை மனத்தாற் காண்டலும், வாக்காற் றுதித்தலும், காயத்தால் வணங்குதலுமாம்.

உரையினைந்திலக்கணமாவது முன்னர் நிர்த்தேசித்த வஸ்து வெளிப்படுமிமித்தம் நூலாசிரியர் கூறுங்கவியில் உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் புணர்ந்து விகாரப்பட்டிருந்த பதங்களை யியல்பாக வுரையாசிரியர் பிரித்தலும், அப்பதங்களிலுள்ள பலபொருள்களை நீக்கி முற்கூறியதற்கியைந்த பொருளைக் கூறுதலும், அப்பொருளிற்கு முதனூலிற் பூருவபட்சமாய்க் கூறும் பலவற்றையு நீக்கிச் சித்தாந்தமாய்க் கூறும் ஆத்ம ஞானசுருதிகளை மேற்கோளாயெடுத்துக்காட்டலும், அவ்விரண்டு மொன்றா யனுபவிக்கும்போது அவைகட்குத் தடையாயுள்ளவைகளை நீக்கி அதன் யதார்த்தம் விளங்க வினாத்தலும், அவ்வினாவிற் கையந்திரிபின்றி யப்பொருள் விளங்க விடை கூறுதலுமாம்.

அன்னுவய விலக்கணமாவது அங்கனம் உரையிடுதற்கு மூலமான பதங்களிலமைந்திருக்கின்ற பரவஸ்துவின் சிறப்பென்னும் விசேடணமும், அச்சிறப்பையுடைய விலக்கியமான விசேடியமும், அவ்விலக்கியமான கருத்தாவும், அக்கருத்தாவைக் காட்டுங் கருமமும், அக்கருமந்தவறாது செய்யுங்கிரியையுமான வைந்திற் பரவஸ்துவான கருத்தா வெளிப்படுகிறதற்குப் பொருத்தமான பதங்களை யெடுத்துக் கூட்டிக்கொள்ளுதலாம்.

அனுபந்தமென்பதில் அனு - உபசர்க்கம், பந்தம் - கூடிநின்றலாம்; எனவே, அது விஷயமாதி நான்குங்கூடி நின்றதாயிற்று.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய மங்களாசரணைக்கும் அங்கனங் கூறிய கடவுள் வணக்கத்திற்கும் பொருட்பேதமிருப்ப தென்னை?

விடை:—அஃதிந்நூல் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறு நிமித்தமும் இது சிஷ்யப் பிரசிஷ்யப் பிரவாகப் பிரவர்த்தனையோடுங் கூடிய நூன்மரபு விளங்கு நிமித்தமுங் கூறினதேயன்றிப் பொருள்வேறின்றென்க.

(தா-ம்.) இந்நூலிற் கூறும் பரவஸ்துவின் இலக்கணமுணரும் நிமித்தம் அமைக்குங் கவிகளின் பொருள் திரிபுபடாமற் செவ்விதாய்ப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதற்காகவேண்டி யிவ்விலக்கணங்களைக் கூறியதென்பதாம். (அ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அனுபந்த சதுட்டயத்தின் இலக்கணமும்
மேற் சாதன சதுட்டயமும் உணர்த்துகின்றார்.

விடயமது சிவ * சீவர் தமதேகத் துவமாம்

விமலனெடு தூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை

யடைதலுறு † சம்பந்தம் பயன்றுயரெ லாரீத்

தாநந்த பதம்பெறுதல் சாதனநான் கிணையு

* சீவனென்றது சீவசாட்சியான கூடஸ்த்னை.

† கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் அறைதல் அறையப்படல் என்
னும் பிரதிபாதக பிரதிபாத்திய சம்பந்தமிருக்கிறது. பிரதிபாதனம்
(அறைதல்) செய்தலெதுவோ அது பிரதிபாதகமெனப்படும். இந்நூல்
பிரமத்தைப் பிரதிபாதனஞ் செய்வதாயிருத்தலால் பிரதிபாதகமாம். எது
பிரதிபாதனம் செய்யப்படுகின்றதோ அது பிரதிபாத்தியமாம். பிரமம்
இந்நூலாற் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்படுவதா யிருத்தலால் பிரதிபாத்திய
மாம். எந்த வஸ்துவிற்கு எதனோடு சம்பந்தமிருக்கிறதோ அந்த வஸ்து
விற்கு அதன்கண் சம்பந்தமிருக்கிறது. குயவன் முதலியோருக்குக் குடத்
துடன் சம்பந்தமிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் குடத்தில் உபயோகமா
கின்றார்கள். எந்தவஸ்துவிற்கு எதனோடு சம்பந்தமில்லையோ அந்த
வஸ்துவிற்கு அதனிடத்து உபயோக முண்டாகிறதில்லை. நேத்திரத்திற்கு
வாயுவினோடும் ஆகாயத்தினோடும் சம்பந்தமில்லை. அதனால் நேத்திரத்
திற்கு வாயுவினிடத்தும் ஆகாயத்தினிடத்தும் உபயோகமுண்டாகிற
தில்லை. அதுபோலக் கிரந்தத்திற்கும் பிரமத்திற்கும் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்
கொன்று) சம்பந்தமில்லாவிட்டால் கிரந்தத்திற்குப் பிரமத்திலும் பிரமத்
திற்குக் கிரந்தத்திலும் யாதொரு வுபயோகமும் சித்தியாது. ஆகையால்
பரஸ்பரத்தின் உபயோகம் பரஸ்பரத்தில் நிச்சயிக்கும்பொருட்டு அவற்
றின் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிதாவிற்குப் புத்திரன் ஜன்னியனாதலின் பிதாவிற்குத் தனது ஜன்
னியனான புத்திரனோடு ஜன்னியத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. அது
போலக் கிரந்தத்திற்குத் தனது பிரதிபாத்தியமாகிய பிரமத்தோடு பிரதி
பாத்தியத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. புத்திரனுக்குப் பிதா ஜனகனா
யிருத்தலால் புத்திரனுக்குத் தனது ஜனகனாகிய பிதாவோடு ஜனகத்தன்
மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. அங்ஙனமே பிரமத்திற்குக் கிரந்தம் பிரதிபாத
கமாம். அதனால் பிரமத்திற்குத் தனது பிரதிபாதகமாகிய கிரந்தத்தோடு
பிரதிபாதகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. எப்படி பிதாவிற்கும் புத்திரனுக்
கும் ஒருவர்க்கொருவர் ஜன்னிய ஜனகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறதோ
அப்படியே கிரந்தத்திற்கும் பிரமத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பிரதிபாத்திய

முடையவனே ‡ யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ
ருரைத்தசா தனசதுட் டயறித்த வறித்தப்
படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்
பழிப்பரிய சமைமுழுட் சுத்வமெனப் படுமால்.

(இ - ள்.) விடயமது - (முற்கூறியவனுபந்த சதுட்டயத்தினுதலிய) விடயமாவது, சிவசீவர்தமது - சீவப்பிரமங்களினது, எசத்துவமாம் - ஐக்கியத்துவமாகும், அடைசலுறும் - பொருந்தானின்ற, சம்பந்தம் - சம்பந்தமாவது, விமலனெடுதூற்கு - பிரமத்திற்கும் வேதாந்தசாத்திரத்திற்கும், (உடனிகழ்ச்சியாக) அறையப்படல் - சொல்லப்படுதலும், அறையுந்தன்மை - சொல்லுந்தன்மையுமாம், பயன் - பயனாவது, துயரெலாநீத்து - துன்பங்களனைத்தையும் நீக்கி, ஆந்தபதம்பெறுதல் - நித்தியாந்தபதத்தையடைதலாம், அதிகாரி - அதிகாரியாவான், சாதன நான்கினையும் - நான்கு சாத

பிரதிபாதகத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றதென்பது சித்தித்ததென்க.

இச்சம்பந்தம்போல் அதிகாரிக்கும் பலத்திற்கும், அதிகாரிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும், கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் சம்பந்தங்களிருக்கின்றன.

அதிகாரிக்கும் பலத்திற்கும் பிராப்பியப் பிராபக பாவசம்பந்தமுண்டு. பயன்-பிராப்பியம்; அதிகாரி-பிராபகன். எஃது அடையப்படுகிறதோ அது பிராப்பியமென்றும், எவனதை யடைகின்றானோ அவன் பிராபகனென்றும் சொல்லப்படும். அதிகாரிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் கர்த்துருகர்த்தவ்விய பாவ சம்பந்தமுண்டு. அதிகாரி - கர்த்தா; ஆராய்ச்சி-கர்த்தவ்வியம். ஒன்றைச் செய்பவனைக் கர்த்தாவென்றும், செய்யப்படுவதைக் கர்த்தவ்வியமென்றும் சொல்லப்படும்.

கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் ஜனகஜன்னிய பாவசம்பந்தமுண்டு. ஆராய்ச்சிவாயிலாகக் கிரந்தம் (தூல்) ஞானத்திற்கு ஜனகமா யிருக்கிறது; ஞானம் ஜன்னியமா யிருக்கிறது. எதனை யெஃதுற்பத்தி செய்கின்றதோ அது ஜனகமென்றும், எதனாலெஃதுற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதோ அது ஜன்னியமென்றும் சொல்லப்படும், இதுவேயுமன்றிச் சிரவணதிகளுக்கும் தத்துவஞானத்திற்கும், மோட்சத்திற்கும் சாதகசாத்தியபாவ சம்பந்தமுண்டென்றமறிக.

‡ இராஜகுய யாகத்திற்கு கூத்திரிய னதிகாரியாயும் மற்றவர்களல்லராயும், பிரகஸ்பதி சவனமென்னும் யாகத்திற்குப் பிராமண னதிகாரியாயும் மற்றவர்களல்லராயு மிருத்தல்போன்று, அந்தக்கரணத்திலுள்ள மலம் (பாவம்) நிஷ்காமகர்மத்தினாலும் விட்சேபம் (புடைபெயர்ச்சி) ஈசுவரோபாசனையினாலும் ஒழித்துத் தனதெதார்த்த வடிவத்தை (கற்பனையாக) மறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தோடும் நான்கு சாதனங்களோடுங் கூடியிருக்கிறவனே ஈண்டதிகாரியாவன்; மற்றவர்கள் திகாரிகள்ல்லர்.

னங்களையும், உடையவனே - உடைத்தானவனேயும், என்றறைவரறிஞர் - என்றறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள், உரைத்த - இங்ஙனங்கூறிய, சாதன சதுட்டயம் - சாதன சதுஷ்டயமாவன, நித்தவரித்தப்படுபொருளின் விவேகம் - நித்தியாநித்தியவஸ்துவீவேகமெனவும், இகபரபோகவிராசம் - இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமெனவும், பழிப்பரிய சமை - குற்றமற்ற சமாதிசட்கசம்பத்தி யெனவும், முழுட்சுத்துவ மெனப்படும் - முழுட்சுத்துவ மெனவுஞ் சொல்லப்படும், எ - று. ஆல் - அசை.

வடநூலார் அறையப்படலைப் பிரதிபாத்தியமெனவும், அறையுந்தன்மையைப் பிரதிபாதகமெனவும் கூறுவர்.

(நா - ம்.) குருமுகமாகத் தெளிந்துகொள்ளுஞ் சீடனுக்கு இந்நூற் பொருளாகிய கூடத்தப்பிரம ஐக்கியமான வத்துவிதஸ்வரூபமே அபரோட்சமானவிடயமெனவும், அவ்வஸ்துவும் இந்நூலினருத்தமு மொன்றா யிருப்பதே சம்பந்தமெனவும், அதனாற்றுக்க நிவர்த்தியாய்த் தடையற்ற வாநந்தம் வருதலே பயனெனவும், இப்பயனையடைசற்கேதுவான சாதனசதுட்டயமுடையவர்களே யதிகாரிகளெனவுங் கூறினதாம். (கூ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய சாதனசதுட்டயங்களின் மூன்ற னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்

நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிலே கம்பின்

மெத்திவரு மிகமுடனுத் தரத்தில்வரு போக

விராகமம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்

பொய்த்தழியு மிடம்பையென மனம்விடுத லாகும்

புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்

வைத்தசமை யியல்பாய் முத்திவிருப் பதுவே

வயங்குமுழுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே.

(இ - ள்.) நித்தியாநித்தியவத்துவீவேகம் - (முற்கூறிய சாதனநான் கனுள்) நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாவது, * நித்தியமான்மாவே - பிரமமே நித்தியவஸ்துவெனவும், பொய்விடயமெலாமென - விஷயரூபமான சகத்தும் அதன் காரணமான மாயையும் அநித்தியவஸ்துவெனவும்,

* நித்தியவஸ்து சேதனமென்றும் அநித்தியவஸ்து மாயையும் அதன் காரியமாகிய உலகமுமென்றும் பரோட்சமாகத் திடப்பட வேறு பிரித்தறிதல் நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாம். அழிவுபாட்டபாவத்திற் கெதிர்மறையாகாதது நித்தியவஸ்துவென்றும், அழிவுபாட்டபாவத்திற்கெதிர்மறையாவது அநித்தியவஸ்து வென்றும் அறிக.

தோர்நிலைதரும் - பகுத்தறிவசாம், பின்மெத்திவரும் - பின்பமைத்துக்கூறிய,
இகமுடனுத்தரத்தில் வருபோக விராகம் - † இகமுத்திரார்த்தபலபோக
விராகமாவது, இம்மை மறுமையுள்-இகத்தினும் பரத்தினுமுள்ள, விடய
நுகர்வனைத்தும் - விடயானுபவங்களியாவும், பொய்த்தழியும் - இன்பப்போ
லத் தோற்றி மித்தையாக நசிக்கப்பட்ட, இடம்பையென - துன்பமயமெ
னக்கண்டு, மனம்விடுதலாகும்-அவைகளில் மனம் பற்றறவிடுதலாம், வை
த்தசமை - பின்வைத்த சமையாதிசட்கசம்பத்தியாவது, புகழ்-புகழ்பெற்ற,
சமைமுதலாய - சமை முதலிய, சட்குணங்கள் பெறுதல் - ஆறுகுணங்
களையு மடைதலாம், வயங்கு முழுட்சுத்துவம் - பின் விளங்கவைத்த முழு
ட்சுத்துவமாவது, இயல்பாய முத்திவிருப்பதுவே யென்று - சகஜசாயுச்சிய
ஸ்வரூப மோட்சாபேட்சையே யாமென்று, அறிந்திடுகமதித்து - யூகித்தறி
வாயாக, ஏ-று. ஏ-ஈற்றசை. (க 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையாற் சமைமுதலிய சட்குணங்
களினுமும் அவைகளி னிலக்கணங்களும் உணர்த்துகின்றார்.

‡ சமைதமையே திதீக்கையுப ரதிரத்ததை சமாதி
சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி
தணித்திடுகை திதீக்கைகரு மங்களனைத் திணையுஞ்
சமையெனவே விடுதலுப ரதிரருதி குருவைத்
துணிவினா னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செயற்குருசே வையிணையெடுத் தியம்பில்.

† இம்மையிலும் மறுமையிலு மடையத்தருவதாயுள்ள விஷயபோகங்க
ளெல்லாம் நிலையற்றனவென்றும், உண்மையில் துன்பத்தைத் தருவன
வென்று மறிந்து அவற்றின்கண் ஆசையில்லாதிருத்தல் இகபரபோகவிராக
மாம். இகம் - இவ்வுலகம்; பரம் - சுவர்க்காதியுலகம்; போகம் - இன்பத்
துன்பங்கள் புலப்படத்தோன்றல். ஈண்டுப்போகமென்பது இன்பம் புலப்
படத்தோன்றலின்மேல் நின்றது.

‡ ஒருகோவையின்கண் வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பல விரத்தினங்கள்
கோக்கப்பட்டிருப்பினும் பல விரத்தினங்கள் கோக்கப்பட்டிருத்தல்பற்றிப்
பலவென்று கூறுது ஒருகோவையென்றே சொல்லுதல்போன்று, மூன்
ருஞ் சாதனமாகக் கூறிய சமதமாதிசுட் கெவ்வேறுவகைப்பட்ட விலக்கண
முடையனவாயினும் பரஸ்பரசகாயத்தை யபேட்சிக்கிறபடியினால் அவ்வா
றுங் கூடியது ஒரேசாதனமென்று சொல்லப்படுகிறதென்க.

(இ - ள்.) சமை - சமையும், தமை - தமையும், திதிக்கை - திதிட்சை யும், உபரதி - உபரதியும், சிரத்தை - சிரத்தையும், சமாதி - சமாதியுமே, சமைமுதலா மறுகுணங்கள் - முற்கூறிய சமாதிசட்க சம்பத்தியாம், (அவற் றுள்) உட்கரண மடக்கல் - அந்தக்கரணங்களைப் பாகியவிடயத்திற் செல்ல வொட்டா தகத்திலடக்குதல், சமை-சமையாம், புறக்கரணமடக்குதல் - (ஞா னேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களான) பாகிய கரணங்களுையு மவ்வாறடக்குதல், தமை - தமையாம், காமாதிதணித்திடுகை - காமக்குரோதா திகளை மேலெழ வொட்டாது தணியச்செய்தல், திதிக்கை - திதிட்சையாம், கருமங்களனைத் தீனையும் - சகல கருமங்களையும், சமையெனவே விடுதல் - டயனின்றிய பாரமென நீக்குதல், உபரதி - உபரதியாம், சுருதி - வேதமுடியினுள்ள மகாவாக்கியத்தையும், குருவை - ஆசிரிய ருபதேச வாக்கியத்தையும், துணி வினாம்புமதே - உண்மையெனத் தெளிவாக நம்புதலே, சிரத்தை - சிரத் தையாம், குருமொழி - ஆசிரிய ருபதேசவசனம், நெஞ்சமைவுற - மனதின் கட்பொருந்த, திட்டமுறல் - சலனமின்றித் திடமாயிருத்தல், சமாதி - சமா தியாம், இச்சாதனஞ்சேர் - இந்நான்கு சாதனமுடடைந்த, அதிகாரியெயும்- அதிகாரியான சீடன்செய்யும், குருசேவையினை - குருதரிசனத்தின் முறை மையை, எடுத்தியம்பில் - எடுத்துச்சொல்லுமிடத்து, எ - று. தான் - ஏ, அசை. பவத்தைத் தாண்டுகைக் கிச்சையாதோ, அதுவே திதிட்சையாம். ஆமென்பதும், எண்ணும்மையும், வருவிக்கப்பட்டன.

(நா-ம்.) முற்கூறிய பரவஸ்துவே நித்தியமெனவும் பிரகிருதி முதற் பெளதிகமீருன சகலமும் அநித்தியமெனவும் அறிந்து, அச்சகலமும் அநித் தியமென்பதற் கனுபவந்தோன்ற அவைகளி னிராசை பிறத்தலும் அந்நிரா சை யனுபவமாதற் கடையாளமான சமாதி சட்கசம்பத்தியும் அக்குணங் களாற் பரவஸ்துவை யடைதற் கடையாளமான முத்தி விருப்பமு முடைய வனே யதிகாரியென்பதாம். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அதிதீவர பக்குவமுடைய அதிகாரியான வன் ஆசிரியரைப் பூசித்தவருக் கன்புசெய்யும் நான்கு பகுதியி னிலக்கண மும் மூன்றதிகாரிகளி னாமமும் உணர்த்துகின்றார்.

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவ

மாமவற்றுட் குருபரனுக் கனுகூல விருத்தி யாத்தமுயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க

மருட்குரவற் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக் காத்தலது தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாய்க்

கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ

மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட

மெனுமிவற்றான் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

(இ - ள்.) ஆத்தமுடன் - (அக்குருசேவையானது) ஆப்தமும், அங்கம்-அங்கமும், தானம் - தானமும், சற்பாவமாம் - சற்பாவமுமென நான்காம், அவற்றுள் - அந்நான்கனுள், குருபரனுக்கு - ஆசிரியருக்கு, அனு கூலவிருத்தி - அவர்பிரியவசத்தாய் நடப்பதே, ஆத்தம் - ஆப்தமும், உயர் குருபரன் குற்றேவலே - மாட்சிமையுள்ள வாசிரியரது பாதிசுருஷையே, அங்கம்-அங்கமும், அருட்குரவற்கு - கருணையே வடிவமான வாசிரியருக்கு, உரிய - உரித்தாகிய, மனைநில முதலாமவற்றை - கிரகக்கிராம முதலானவற்றை, காத்தலது - விக்கினம் வாராமற் காப்பதே, தானமாம் - தானமும், சற்குருவே - ஆசிரியரே, மெய்யாய்க்கண்ட - உண்மையாக வனுபவத்திற் றரிசித்த, சிவமென - பிரமஸ்வரூபமேயென, நம்புமதுவே-மனதிற்றுணிவு பிறந்திருத்தலே, சற்பாவம் - சற்பாவமுமாம், ஏத்து - துதிபெற்ற, கருமம் - கருமகாண்டமும், பத்தி - பத்திகாண்டமும், மிகுஞானகாண்டமெனும் - மேன்மையமைந்த ஞானகாண்டமு மென்கின்ற, இவற்றால் - இம்மூன்றினால், மூவதிகாரிகள் - கருமகாண்டி பத்திகாண்டி ஞானகாண்டியென மூன்றதிகாரிகளும், வேறுமுளர்-(முற்கூறிய சாதன நான்கினையு முடையவனே அதிகாரி யென்பவனையே யன்றி) மற்றுமுளர், எ - று. ஏ - ஆல், அசை. என்னும்மைகள் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) இருவிழிக்கோர் மணிபோல் இவனறிவு அவரறிவின்றலின் 'ஆத்தம்' எனவும், கண்ணிற் கிமைபோல இவன் அங்கம் அவரங்கமாகப் பணிசெய்து கின்றலின் 'அங்கம்' எனவும், பிதாசதன்போல இவன் தன்பொருளை யவர் பொருளாகக் கொடுத்தலால் 'தானம்' எனவும், பிரமநிஷ்டரைப்போன்று இவன் தன்னிசஸ்வரூபம் அவரது சத்துஸ்வரூபமாகப் பாவித்தலிற் 'சற்பாவம்' எனவுங் கூறினார். இவற்றை நிரலே ஆவி, உடல், பொருள்களைப் பிரமோபதேசகாலத்தி லாசிரியருக்குத் தத்தமாகக் கொடுப்பானென்பதும், மேற்சேஷித்து நின்ற தனது ஸ்வரூபமே குருதுரியமெனக் கண்டமைந்து நிற்பானென்பதுங்காண்க. 'மனை நிலம்' என்றமையால் துறவியேயன்றிக் கிரகஸ்தனும் குரவனாவா னென்பதாயிற்று.

(நா - ம்.) குருகுலவாசத்திற் சீடன் செய்யுமுறைமையாவது ஆசிரியருக்குத் தஸ்மரணை விட்டு விஸ்மரணைவாராது அவர் பிரியப்படி நடப்பதும், அவரது தேக சவரக்ஷணை நிமித்தமான பணிகளைச் செய்வதும், அவரது குடும்ப முதலியவைகளைத் தானே பொறுத்துக்காத்தலும், அவரே சிவஸ்வரூபமெனத் தரிசித்தலுமாம். (கஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய கருமகாண்டி முதலிய மூவரிலக்கணங்களையும் அப்பியாசிகளின் தாரதம்மியமான கரும்முதலியோரின் ஐந்து நாமங்களையும் உணர்த்துகின்றார்.

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென் றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே

திடம்பெற்றின் றுக்குமவ னேபத்தி காண்டி.

செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்
மடந்தவிரு நன்னூன காண்டியென லாகு

மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருயர்வா
யடைந்தவதி காரிகளாங் கருமிமுழுட் சுவிலே
டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடனா ளுடன்.

(இ - ள்.) உடம்பினையும் - (முற்கூறியமூவருள்) தேகத்திலும், வருகு
மெப்பத்தையும்-அதுகாரணமாகஉந்த கிரககிருத்தியாதிகளிலும், யானென
தென்றுளன்-யானென்னும் அகங்காரமு மெனதென்னு மமகாரமு முள்ள
வனே, கருமகாண்டி - கருமகாண்டியெனவும், எலாக்கிரியையும் - யாகாதி
சகல கருமங்களையும், ஈசற்கே-பரமசிவத்திற்கேயென, திடம்பெற நின்று-
திடமாக நின்று, ஆக்குமவனே - செய்பவனே, பத்திகாண்டி - பத்திகாண்
டியெனவும், செய்யும்-திரிகரணங்களும் செய்கின்ற, கரும மனைத்தினுக்கும்-
சகல கிரியைகளுக்கும், கரிதானென்றிருப்போன் - தானேசாட்சியென்றி
ருப்பவன், மடந்தவிரும் - அறியாமை நீங்கிய, நன்னூனகாண்டி யெனலா
கும் - நன்மையுள்ள ஞானகாண்டியெனவுமாம், மற்றும் - இவர்களுையன்றி
யும், ஒருவர்க்கொருவர் - ஒருவருக்கொருவர், உயர்வாயடைந்த - மேம்பாடு
பெற்ற, கருமி - கருமியும், முழுட்சுவிலே - முழுட்சுவும், அறையு மப்பி
யாசி - சொல்லாநின்ற அப்பியாசியும், அனுபவியுடன் - அனுபவியும்,
ஆருடன் - ஆருடனுமாகிய, அதிகாரிகள் - அதிகாரியானவர்கள், ஐவ
ருளர் - ஐந்துபேரிருக்கின்றனர், எ - று. உடம்பையா னெனவும், குடும்
பத்தை யெனதெனவுங்கொள்க. ஆம் - சாரியை.

(தா - ம்.) சகல கருமங்களையுங் காமியமூலமாகத் தனக்காக்கிச்செய்
பவன் கருமகாண்டியெனவும், அக்கருமங்களை நிஷ்காமமாகவீசுராற்பண்ணு
செய்பவன் பத்திகாண்டியெனவும், இக்காமிய நிஷ்காமியங்களாற் செய்
யுங் கருமங்க ளனைத்திலும் பற்றின்றி அவைகளியாவுந் தனதிடத்து நிக
ழ்வதாயும் தானவற்றிற்குச் சாட்சியாகவும் காண்கின்றவன் ஞானகாண்டி
யெனவும் விளக்கியதாம். (கரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய வைந்ததிகாரிகளுள் நால்வ ரிலக்கண
முணர்த்துகின்றார்.

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி

முத்தனா மவனுறு பிறப்பினிலொண் கருமி
நீடுலக முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும
நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே

நாடரிய முழுட்சுலகங் கனவெனக்கண் ளெள்ள

நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டினிலப் பியாசி
விவேக விவகார நினையாமல் விவேக

மேவியோர் பிறப்பினு முத்தனனு பவியே.

(இ - ள்.) மூடமொடு - (முற்கூறிய வதிகாரிக ளைவருள்) அறியாமையால், தன்சாதி - தன் வருணத்திற்குரிய, கருமமேபற்றி - கருமத்தையே கடைப்பிடித் தொழுகி, நூறுபிறப்பினில் - மேற்சதஜன்மத்தில், முத்தனமவன் - சீவன்முத்தனாகு மவனே, ஒண்கருமி - சிறந்த கன்மியாம், நீடுலகம் - விரிவாகத் தோன்றி நசிக்கின்றசகம், உண்மையென - (எவ்விதத்தாலும்) உண்மையாகாதென்று, நினைந்து - தெளிவாகக்கருதி, புறக்கருமரிட்டனாய் - அச்சக சம்பந்தத்திற்கு வேறான குரு சிசுருஷையுடையவனாய், முப்பிறப்பின் - மூன்று ஜநந்தில், முத்தனமவனே - சீவன்முத்தனாகு மவனே, நாடரிய முழுட்சு - நாடற்கரிய முழுட்சுவாம், உலகம் கனவெனக்கண்டு - இச்சகத்தைச் சொப்பனம்போலப் பார்த்து, உள்ளம் - மனத்தில், நற்கருமஞ்சேர்ந்து - நல்ல ஞானப்பியாசஞ்செய்து, பிறப்பிரண்டினில் - இரண்டு சென்மத்தில், (சீவன்முத்தனாகுமவனே) அப்பியாசி-அப்பியாசியாம், வீடு - முன்விடப்பட்ட, உலக விவகாரம் - சகத் விவகாரங்களை, நினையாமல் - மேற்கருதாமல், விவேகமேவி - ஆத்மவிவேகத்தையடைந்து, ஓர் பிறப்பின் - ஒரு ஜநந்தில், முத்தனம் - சீவன் முத்தனுகின்றவனே, அனுபவி - அனுபவியாம், எ - று.

பிறப்பிரண்டினிலென்பதனீற்றில்சீவன்முத்தனாகுமவனேயென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. வீடுலகவிவகார நினையாமலென்றது நீங்கின புறப்பற்றுக்களின் வாசனை தோன்றாதகப்பற்று நீக்கத்தினை.

(ப - ம்.) வேதங்களிற் கூறும் விதி நிஷேதஞ் சித்தார்த்தபோதமென்னும் வாக்கியங்களிலொன்றுந் தோன்றாதவிதையால் மறைக்கப்பட்டிருந்தவன்நிஷேதவாக்கியத்தைநீக்கி விதிவாக்கியத்து லோர்பிரயோசனத்தைக்குறித்தாவது கட்டுப்பட்டானாதலாற் கணிக்கப்படாத சநமற்றுக் கணிக்கப்பட்ட சில பிறப்பிலே முத்தியை யடைவானென்பார் 'நூறுபிறப்பினிலொண் கருமி' எனவும், அக்கருமத்தினு லுண்டாகும் பதப்பிராப்தி முதலிய பிரயோசனங்களனைத்தும் அனித்தியமாய்த் துன்பத்தை விளைத்தவின் அவைகளில் தோஷ திருஷ்டியுண்டாய் நித்தியவஸ்துவை யடை யவிரூப்ப முடையவனாய்ச் சித்தார்த்த போத வுபதேசவாக்கியார்த்த நிச்சயங்களைக் குருமுகமாய்ச் சிரவணஞ் செய்பவன் மேல் மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி யென்னு மிம்மூன்றையு மனுஷ்டித்து முத்தியடையவேண்டு மென்பார் 'முப்பிறப்பின் முத்தனமவனே...முழுட்சு' எனவும், அவ்விசாரணையிற் சேடித்த பிரமவஸ்துவைச் சம்சயமற மனனஞ்செய்பவன் மேல் நிதித்தியாசனம், சமாதி யென்னு மிவ்விரண்டையு மனுஷ்டித்து முத்தியை யடைய

வேண்டுமென்பார் 'இரண்டு பிறப்பினில் (முத்தனாகுமவனே) அப்பியாசி' எனவும், அம்மன்னத்தினுற் றெளிந்த வஸ்துவை நிதித்தியாசனத்திற் காட்சிப்படுவான் மேற்சமாதியை யனுஷ்டித்து முத்தியை யடையவேண்டுமென்பார் 'ஓர் பிறப்பினு முத்தனனுபவி' எனவுங் கூறினார். (கச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய ஐவருள் முடிவான ஆரூடனிலக்கணமும் மேல் உலக முதலியாதென்னும் விவேகி முதலிய மூன்றதிகாரிகளினிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

உலகநிலை தோன்றாமற் றன்றிகழ்ஞா னத்தா

லுண்மைமுத்த னுமவனே யாரூடன் மற்று

முலகமுத லியாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து

முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து

முலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்

துறக்கேட்டு முயர்தருஞா னிகளாகி முத்தி

யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா

லுற்றிடுவ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம்.

(இ - ள்.) உலக நிலைதோன்றாமல் - சகத்தோற்றரவில்லாமல், தன்றிகழ் ஞானத்தால் - தானேதானாய்விளங்குகின்ற ஞானத்தினால், உண்மை முத்தனமவனே - இச் சநநத்திற் சத்தியமுத்தனமவனே, ஆரூடன் - ஆரூடனாகும், மற்றும் - இவ்வைந்ததிகாரிகளன்றிப் பின்னும், உலகமுதல் (காரியவடிவாய் மித்தையாயிருத்தலினால்) சகத்தின் காரணம், யாதென - யாதென்கிற, தேர்வொடு - விசாரணையுடன், குருவையடைந்தும் - ஆசிரியரைச்சேர்ந்தும், உடம்பாதி-சரீரமுதற் பிரகிருதியீருன தத்துவங்க ளியாவும், பொய்யெனக்கண்டு - அனித்தியமெனக்கண்டு, அருட்குருவை யடைந்தும் - கருணைவடிவமான வாசிரியரைச்சேர்ந்தும், உலகிலொரு குரவன் - உலகத்திலோராசிரியன், தன்மசற்கு - தனது சீடனுக்கு, உபதேசஞ்செய்துற - உபதேசஞ்செய்ய, கேட்டும் - அதனைக் கேள்விபட்டும், உயர்தரு ஞானிகளாகி - மாட்சிமைபொருந்திய ஞானவான்களாகி, உலகு தொழு விவேகமொடு - பெரியோர்கள் வணங்கும் விவேகத்தினாலும், விரத்தி-விரத்தியாலும், தெய்வகதியால் - தெய்வகதியாலும், முத்தி - மோட்சத்தை, உற்றிடுவர் - அடைவர், இவர்வேறு-முற்கூறியவர்களுையன்றி வேறே யிவர்களும், மூவதிகாரிகளாம் - மூன்றதிகாரிகளாவர், ஏ - று.

சத்திய முத்தன்-சத்தியோ முத்தன்; ஞானமுதயமானபோதே சேவன் முத்தனாவன்.

(ப - ம்.) முன் நிதித்தியாசனத்திற் காட்சிப்பட்டுத் தெளிந்த பரவஸ்துவே தானாகச் சமாதியின்கண்ணுதயமான வபரோட்ச சாட்சாத்கார

மான்வப்போதே முத்திபெற்றனென்பார் 'உண்மை முத்தனமடனேயாருடன்' எனவும், அசத்தியமான விச்சகஞ் சிருஷ்டியாதற்குமுன் சத்தாமாத் திரமாயிருந்தது யாதென்கின்ற விவேகத்தினால் குருமுகமாய் விசாரித்திவ்வசத்தை நீக்கி யச்சத்தாயிருக்கின்ற பிரமத்தை யடைந்தானென்பார் 'உலக முதலியாதெனத் தேர்வொடு குருவை யடைந்து' எனவும், தேகமுதற் பிரகிருதியீறான சகல தத்துவங்களு மனித்தியவஸ்து வெனக் குருமுகமாய் விசாரித்து அவைகளில் விரக்தியுடையவளாய் அவைகளழிந்தும் அழியாதிருக்கின்றதானே நித்தியமான பிரமமென்றறிந்து அஃதை யடைந்தானென்பார் 'உடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து' எனவும், ஒன்றிலும் பற்றற் றிருக்கின்ற நின்மலமான சித்தத்தில் ஆசிரியர் மாணாக்கனுக் குபதேசிக்கும் பிரமானுபவந் தெய்வகதியாலமைய அப் பிரமத்தை யடைந்தானென்பார் 'குரவன்றன்மகற்குபதேசஞ் செய்துறக் கேட்டுத் தெய்வகதியா லுயர்தருளுனிகளாகி முத்தி...உற்றிடுவர்' எனவுங் கூறினார். தெய்வகதி யென்பது இவனது முயற்சியின்றி நிஷ்காம புண்ணிய பரிபாகத்தினற் றனக்குத்தானே யோர் முன்னிலையுண்டாவ தாமென்க.

(தூ - ம்.) இச்சகத்தையும் இதிலுள்ள சுகதக்கங்களை யு முண்மையெனக்கருது மறியாமையை நீக்குவான் கருதி அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கும் விதித்த தத்தம் விதிப்படி நடக்கின் இச்சகபோகங்கள் அசத்தியமாய்ப் பரலோக போகங்கள் சத்தியமாமெனக் கருதி நடப்பவனே கருமியும், இக்கரும முதிர்ச்சியால் இவ்விகபரங்கள் உண்மை யன்றென்று தெளிந்துஅவற்றின்அபரோட்சம் வெளிப்படுமிதித்தம் இச்சக சம்பந்த மில்லாது சற்கருமங்கள் செய்பவனே முமுட்சவும், இச்சற்கரும முதிர்ச்சியாற் கனைவப்போல மனத்தோற்றரவே சகமெனக் கருதிச் சமாதியனுஷ்டிப்பவனே அப்பியாசியும், இவ்வப்பியாச முதிர்ச்சியால் இச்சகருபமாகிய மனத்தின் காரணமான அறிவுதயமாய் அசனிடத் தமைந்திருப்பவனே அனுபவியும், இவ்வறிவின் முதிர்ச்சியால் தானே சகமாய் இச்சகத் தோற்றரவின்றிச் சாட்சாத்காரமா யிருப்பவனே ஆருடனும், இச்சகக்காரணம் யாதென்னும் விவேகத்தினற் குருமுகமாய் விசாரித்துப் பிரமமே தானெனத் தெளிந்த விவேகியும், தேக முதலியவைக ளனித்தியமா யிருத்தலின்மேல் நித்தியமாயிருப்பது யாதென்கின்ற விரத்தியினற் குருமுகமாய் விசாரித்துப் பிரமமே நித்தியமெனத் தெளிந்த விரத்தனும், இப்பிரமமே நீயெனச் சீடனுக்காசிரிய ருபதேசிக்கு முபதேசமே தனக்குபதேசமாகப் பிரமமே தானெனத் தெளிந்த தெய்வகதியனுமாகிய இவ்வெண்மரு மதிகாரிகளாவ ரென்பதாம்.

(கரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீடர்களின் அதிகாரபேதங்களால் வரும் ஆசிரியிப்பேதம் எண்வகையாகக் கூறுவான் றொடங்கிப் போதகர் முதலிய நால்வரிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்

தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற்

பேதமடை குவரவரிற் போதகன்முன் னூலிற்

பெரும்பொருள்கூ றிபெவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே

வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்

வெந்துயரங் குதவுமவ னிகிதகுரு வறத்தைப்

போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே

புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர்.

(இ - ள்.) சாதகர்களாம்-(முற்கூறிய) அப்பியாசிகளாகிய, சீடர்பேதத் தால் - மாணாக்கர் பேதங்களினால், குரவர்தாமும் - ஆசிரியர்களும், போதக குருவே முதலாக - போதகாசாரிய ராதியாக, இருநாற்பேத மடைகுவர் - என்வகைப்படுவார்கள், அவரில் - அவர்களில், முன்னூலின் - முதலூ லான வேதத்திலுள்ள மகாவாக்கியத்தின், பெரும்பொருள் கூறிபெவன் - மாட்சிமையுள்ள அருத்தத்தைப் போதிப்பவனே, போதகன் - போதகாசா ரியனும், தத்துவந் திகழ்த்துபவன்-பிரகிருதிமுதலிய தத்துவங்களை வேதித் துப் பரதத்துவத்தைத் தரிசிப்பித்தவனே, வேதகன் - வேதகாசாரியனும், நல்வசியாதியால் - சிறப்புள்ள வசியமுதலிய அஷ்டகருமங்களால், இம் மையின்பம் - இகலோகத்திலின்பமும், வெந்துயரங்கு - அப்பரலோகத்தில் வெவ்வியதுன்பமும், உதவுமவன் - கொடுப்பவனே, நிகிதகுரு - நிகிதாசாரி யனும், அறத்தை - காமியகருமத்தைச் சொல்லுங் கருமநூலை, போதகஞ் செய்து - போதித்து, இருமையினும்-இம்மை மறுமை யிரண்டினும், இன்ப மருள்பவனே - பேதசுகங்களை வருவிப்பவனே, புகழ்தரு - புகழ்பெற்ற, காமிய குருவென்று - காமியாசாரியனென்று, அறைகுவர் மூதறிஞர் - பே ரறியையுடையோர் சொல்லுவார்கள், எ - று.

நிஹிதமென்னு மாரியமொழி “மூன்றேயகவும்” என்னுஞ் சூத்திரப் படி நிகிதமென வந்தது; விகிதமான ஹிதத்தை நீக்கலால் நிகிதமாயிற்று. வசியாதியென்றது வசியம், மோகனம், தம்பனம், ஆகருஷ்ணம், உச் சாடனம், வித்துவேஷ்ணம், பேதனம், மாரணம் என்னும் அட்டகருமங் களை, அவை: சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அநாதநாதர், வகுளி நாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோமக்கநாதரென் னும் நவநாதசித்தர்களாற் கற்பிக்கப்பட்ட சவுளயாமளாதி இம்சை மைது னாதி நிபேதகருமமுள்ள சாத்திராந்தரங்களிற்கூறுவனவாம். அவற்றுள்:— ராஜவசியம், சனவசியம், ஸ்திரீவசியம், சுரபூத கிரகாவேசங்களை வசியமெ னவும்; பாதுகாசித்தி, அஞ்சனாசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவா தாதிசித்திகளைச் செய்வது பேதனமெனவும்; சுழுத்தி, விடம், மூர்ச்சை, சாதூரிக கரணலட்சண மாயங்களைச் செய்வது மோகனமெனவும்; அக் கினிஸ்தம்பம், சலஸ்தம்பம், இந்திரியஸ்தம்பம், கட்கஸ்தம்பம், கதிஸ்

தம்பம், ரூபஸ்தம்பாதிகளைச் செய்வது ஸ்தம்பனமெனவும்; வஸ்திரா பரணவாகன வனிதாதி வஸ்துக்களை நிசஸ்தானத்திலிருந்து வரச்செய்வது ஆசுருஷ்ணமெனவும்; பூருவசுகாசிரம நிரசனாத்மகமே உச்சாடனமெனவும்; பிராணசிநேகமானவிடத் தன்னியோன்னிய விரோதகரணஞ் செய்வது வித்துவேஷணமெனவும்; அபிசாரகன்ம ஜனிதவியாதியாதிகளிலிருந்தகால மிருத்துவரச் செய்வது மாரணமுமாம். (கசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் சூசகன்முதல் நால்வரிலக்கணமும் சீட ரதிதீவர பக்குவத்தினால் வருந் துக்கதரிசனமும் உணர்த்துகின்றார்.

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க

தொகுப்பவன்பொய் விடயமென வான்மவிருப் பருள்வோன் வாசகனாஞ் சிவசீவ ரைக்கியனா னத்தை

வழங்குமவன் காரக னையந்தவிர்த்து நிலைத்த

வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குருவா

மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க் கூறு

நேசமுறு சீடர்தம்மு னொருவன்முத் தாப

நெருப்பினால் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னாகி.

(இ - ள்.) விவேகத்தால் - விவேகமுகத்தினால், சமைமுதலாங்குணங்கள் - சமைமுதலாகிய ஆறுகுணங்களையும், தொகுப்பவன் - ஒருங்கேவரப் பண்ணுகிறவனே, சூசகனும் - சூசகாசாரியனும், பொய்விடயமென-விடயங்களனைத்து மித்தையென வெறுக்கச்செய்து, ஆன்மவிருப்பருள்வோன் - ஆன்மாவின்விடத்து விருப்பமுண்டாகச் செய்பவனே, வாசகனும் - வாசகாசாரியனும், சிவசீவரைக்கிய ஞானத்தை - சீவப்பிரம ஐக்கிய ஞானத்தை, வழங்குமவன் - கொடுப்பவனே, காரகன் - காரகாசாரியனும், ஐயந்தவிர்த்து - சந்தேகத்தைநீக்கி, நிலைத்த - நிலைபெற்ற, ஆசகலமுத்தி - குற்றமற்ற மோட்சத்தை, அருள்பவன் - அனுக்கிரகப்பவனே, விகிதகுருவாம் - விகிதாசாரியனும், அதிகாரி யிவராகுமென - இவர்க ளதிகாரி யாவர்களென்று, முன்னர்க்கூறும் - முன்பு சொல்லாநின்ற, நேசமுறுசீடர்தம்முள் - அன்புள்ள சீடர்களுக்குள்ளே, ஒருவன் - ஒருபுருடன், முத்தாபநெருப்பினால் - தாபத்திரயாக்கினியினால், வெந்து - வெதும்பி, சிந்தாகுலமுடையனாகி - மனதிற் றுக்கமுடையவனாய், எ - று.

விருப்பென்றமையால் வெறுக்கச்செய்து என்பது வருவிக்கப்பட்டது. விசேடமான இதத்தைச் செய்தலால் விகிதமெனவந்தது. காரகன் - கொடுப்பவன்; எனவே, ஐக்கியஞானத்தைக் கொடுப்பவனென்பதாயிற்று. முற்கூறிய சாதன சதுட்டயமுடைய முமுட்சுமுதற் றெய்வகதியனீருன அதிகாரிகள் பன்னிருவருள் உத்தமன், மத்திமன், அதமன், அதமாதம னென்

ஞெருவர்க்கொருவர் தாரதம்மியமாயிருப்பாராதலின் இச்சீடர்களின் பக்குவங்களைக்குறித்து வந்தநாம மெண்வகையாதலால் அவ்வாசிரியர் பேதமின்றெனவும்; இவர்களுள் விகிதகுருவினாலடைந்த தெய்வகதியனும் காரககுருவினாலடைந்த முன்னைய முழுட்சுவம் ஞானகாண்டியும் அனுபவியும் ஆருடனுமாய இவ்வைவரும் உத்தமரெனவும், சூசககுருவினாலடைந்த பத்திகாண்டியும் வேதக குருவினாலடைந்த அப்பியாசியும் போதககுருவினாலடைந்த விவேகியும் வாசககுருவினாலடைந்த பின்னையமுழுட்சுவம் விரத்தியனுமாய இவ்வைவரும் மத்திமரெனவும், காமியகுருவினாலடைந்த கருமகாண்டி அதமனெனவும், நிகிதகுருவினாலடைந்த அஷ்டகருமி அதமாதம நெனவுவாம்.

வினா:—இவர்களுள் கருமகாண்டியு மதிகாரியாவனோ?

விடை:—முன் 'ஆப்தமுடன்' என்ற கவியில் அதிகாரி என்றமையானும், துன்பத்தி லதீதப்பட்டிருந்தவன் தனுவையும் அதைப்பற்றிய குடும்பத்தையும் யானெனதென்னு மபிமானத்தினுற் சுகதுக்கந் தோன்றியவழி அவற்றை நீக்குமரபில் உடன்பட்டாளுதலானும் அவனுமதிகாரி யாவா நென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் அவனை யேன் சில வேதாந்தநூலிற் சேர்க்கவில்லை?

விடை:—சரிதை கிரியை யோகமென்னும் மூன்றுபாதங்களுங்கடந்து மேல்ஞான பாதத்திற்கு வந்த வதிகாரிகளை நோக்கியென்க.

வினா:—நிகிதகுருவு மாசிரியராவரோ?

விடை:—'நல்வசியாதி' என்றமையானும் அக்டிரியை சில சீவர்கட்கனுகூல நிமித்தமா யிருக்கின்றமையானும் அவருமாசிரியராவரென்க.

வினா:—அற்றேல் அவரை நிகிதகுருவென்பானேன்?

விடை:—சமயாபரோட்சமாக விழிவான கருமங்களை யுயர்வாக இந்திரனுக்குப் பிரகஸ்பதி யுலகாயுதமதம் போதித்ததுபோலப் போதிக்குங் கருமத்தினால் வந்ததென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் இவ்வாசிரியர்களுடன் சேர்க்காமல் நீக்கக் கூடாதோ?

விடை:—பிரகஸ்பதியை நீக்காமையாற் கூடாதென்க.

தாபத்திரயாக்கினிகளாவன:—பதினென்கு விடயங்களானும் வியாக்கிராதி துஷ்டஐந்துக்களானும் தேகத்திற்குவருந் துன்பங்களைத் தனதாகப் பாவித்துவருந்துதல் ஆதிபௌதிகமும், மனதிகரணங்களை யியக்குதற் கேதுவான சந்திராதி தேவதைகளானும் ஐயன் பிடாரிமுதலான தூர்த் தேவதைகளானும் அந்தக்கரணங்களுக்கு வருந் துன்பங்களைத் தனதாகப் பாவித்து வருந்துதல் ஆதிதெய்வீகமும், தானல்லாததைத் தானெனக் கருதும் அகம்பாவத்தினுற் சங்கற்பருபமான சிதாபாசன ஜண்டாகும் வருத்தங்களைத் தனதாகப்பாவித்து வருந்துதல் ஆதியாத்மீகமுமாம்.

(நா - ம்.) ஆசிரியர்கள் சீடர்களுக் குணர்த்து மிலக்கணங்க ளிவை
யென வுணர்த்தியதாம். (கஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய சீடரு ளொருமுழுட்சவானவன் தனது
துன்பங்களை நீக்குவான் கருதி ஞானாசிரியரை யடைந்து வினாவலி னிலக்
கணம் உணர்த்துகின்றார்.

நானாரிப் பவமெனக்கு வந்தவா நென்கொ
னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தல்கரங்கொண் டேகி
யானாநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக
மாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்மண்
ணானாரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து
வறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தமிழு
தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சீடன்
றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே.

(இ - ள்.) நானார் - நான்யாவன், இப்பவம் - இச்சநம், எனக்கு
வந்தவாநென் - எனக்கு வந்தவகையென்ன, நசிப்பதெவராலென - இது
கெடுவது யாவராலென்று, ஆய்ந்து - இவ்வாறு தன்னுள் விசாரித்து, அலர்
கரங்கொண்டேகி - பத்திரபுட்ப பலாதிகளைக் கையி லெடுத்துக்கொண்டு
போய், ஆனா - என்றும் நீங்காத, நற்கல்வி - வேதாந்தவித்தையும், அறிவு -
அதனாலுதயமான ஞானமும், அடக்கம் - அந்தஞானத்தினு லுண்டான
அடக்கமும், வைராகமாதியாம் - அதுகாரணமாயுண்டாய வைராக்கியமுத
லாய, குணமுடை - நற்குணங்கலையுடைய, சற்குருவையடைந்து - ஞான
சாரியரைச் சரணாகதி யடைந்து, (அவர்திருவடித் தாமரைகளிலே மலர்களா
லருச்சித்து நைவேத்தியமுஞ் செய்து) எதிர் - அவ்வாசிரியர் சந்நிதிமுன்,
மண் - நிலத்தின்கண்ணே, ஊனாரப்பணிந்து - தனதுமெய் தோயவணங்கி,
எழுந்து - எழுகென வெழுந்து, அன்பால் - மெய்யன்பினால், கரங்கள்
குவித்து - கைகளைக்கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, உறவழுத்தி-
நாவிற்பொருந்த * அட்டமந்திரங்களாற் றுதித்து, அருட்குருவே - கரு

* “சைதந்யம் ஸாஸ்வதம் சாந்தம்
வியோமாதீதம் நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து களாதீதம்
தஸ்மைபுநீ குருவேநம:”

என்னும் அஷ்டமந்திரபூர்வகமாய் இருபதம், இருகை, இருதோள், மார்பு,
நெற்றி என்னும் அஷ்டாங்கமும் நிலத்திற்படப் பணிந்து பின்னெழுந்து
பயபத்தியினுலே, அடிமைத்தன்மை மிகுந்து கரகமலங்கூப்பித் தனது கார்ப்
பண்ணியமுங் காட்டிக் குருமகிமையையுங் கொண்டாடி ஞானம், வைராக்
கியம், பலம், ஐசுவரியம், கீர்த்தி, பூநீயென்னும் சட்குண சாமக்கிரியையால்
பகவானாகிய ஓ சற்குருவே! எவ்வாறு எனக்கிந்தப் பவபந்தம் விடுமென்று
விண்ணப்பஞ் செய்வதே சிவ்யனது விதிவதுப சந்நத்துவமாம் (விதிப்படி
சரணடையுந் தன்மையாம்)” என்று விவேகசிந்தாமணியிற் கூறப்பட்
டிருக்கிறது.

ணைவடிவமான வாசிரியரே, என்பாசத்தழிவுதான்-எனதஞ்ஞானத்தினுசம், ஆமெத்திறத்தினுலென - எவ்விதத்தினுலாமென்று, வினவல் - கேட்பது, சீடன்றனது - மாணக்கனது, விதிவந்துபசன்னத்துவமாம் - விதிப்படி சரணடையுந் தன்மையாம், ஏ - று.

‘அலர்கரங்கொண்டேகி’ என்றதனாற் றிருவடித் தாமரைகளிலே அருச்சித்தென்பதும், அதற்கங்கமான கைவேத்தியமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. ‘மண்ணாரூரப் பணிந்து’ என்றது அட்டாங்க நமஸ்காரத்தை. அஃதாவது பதத்துவயம், கரத்துவயம், புசத்துவயம், லலாடம், வட்சம் இவ்வெட்டும் பூவிலணையப் பணிவதாம். அட்டமந்திரத்தைக் குருகீதையில் “சைதன்யஞ் சாஸ்வதம்” என்னுஞ் சுலோகத்தாற் காண்க. ‘வழுத்திபருட்குருவே’ என்பது ஞானாதி சட்குண சம்பன்னஞான பகவானேயெனத் துதிப்பதாம். ஞானாதி சட்குணமாவன:—ஞானம், வைராக்கியம், பலம், ஐஸ்வரியம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ என்பனவாம். உபசன்னத்துவமென்பது உப சமீபம், சன்னத்துவம் இருத்தல்; எனவே, சமீபத்திற் கேட்கவேண்டிய கேள்வியைக் கேட்டலென்பதாயிற்று. கரங்கள் குவித்து வறவழுத்தி என்பதில் குற்றகரங்கெடாது வகரவுடம்படுமெய்வந்தது. “தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே” என்பதனாற்காண்க.

(நா - ம்.) தனதாத்ம விலக்கணத்தையும் அனாத்ம விலக்கணத்தையும் அஃதுண்டான வகையையும் நசிக்கும் வகையையும் விசாரித்து அனாத்மாவைக் கெடுத்து ஆத்மாவை விளக்குவிப்பவர் நிராசை முதலிய குணங்களுடைய வாசிரியரேயெனத் தெளிந்து அவரைத் தரிசனஞ்செய்து அவ் வனாத்மரூபமான பாசநாசம் வருமாறு வினாவினதென்பதாம். (கஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சீடனது பக்குவத்தை யறிந்து தீட்சா சம்ஸ்காரஞ் செய்து அவனதறியாமையால் வந்த வனாத்ம புத்தியை நீக்கி, மஹாவாக்கியத்தி னசிபதார்த்தமான வாத்ம சொரூபமே நீயென வுபதேசித்து அப்பொருளை ஐயத்திரிபின்றி வெளிப்படுத்து நிமித்த முபதேசிக்கும் உபதேசமும் உத்தேசமுதல் மூன்றுவிதமாமென வுணர்த்துகின்றார்.

அணையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னோக்கி

யஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருத்தி

புணையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவ னனான்ம

புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா

னினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள

நிலையயுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாரு

மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே

யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால்.

(இ - ள்.) அனையவனது - அங்ஙனம் வினாவிய சீடனது, அதிகா
ரந்தெரிந்து - பக்குவமறிந்து, அருளால் - (ஆசிரியர் தமது) கிருபையால்,
நோக்கி - சுருதிப்பார்த்து, அஞ்சல் - பயப்படாதே, ஒம்பென்று - யாமரு
ள்வதைப் பாதுகாப்பாயென்று, அபயகரம் - தமதபய ஸ்தத்தை, சிரத்தி
லிருத்தி - அவனது சிரத்தின்கண் வைத்து, புனையவரும் - சுரத்தினுல
ங்கரிக்கப்பெற்ற, சுருதி - சுருதியினாலும், * உத்தியால் - உத்தியினாலும்,
அவன் - அவனது, அனும்புத்தியினை - தேகான்ம புத்தியை, ஒழித்து -
நியதிகளைந்து, தாதான்மிய வாக்கியத்தால் - ஒன்றுபடுத்திக்கும் மகாவா
க்கியத்தினால், நினைவரிய-நினைத்தற்கரிய, ஒருபிரமம் - ஒப்பற்றபரப்பிரமம்,
நீயெயென்று - நீதானென்று, உள்ளநிலையை - உள்ளதத்துவத்தை, உண
ர்த்துதல் - அறிவித்தல், குரவனுபதேசமாகும் - ஆசிரியருபதேசமாம்,
இனையபுபதேசம் - இத்தன்மையுள்ள புபதேசமானது, முறை - கிரம
மாக, உத்தேசமுடனே - உத்தேசமும், இலக்கணம் - இலக்கணமும்,
சோதனையெனும் - சோதனையுமென, மூன்றினையு முடைத்தாம் - இம்மூ
ன்று வகையினையுமுடையதாம், எ - று. ஆல் - அசை. ததாத்மனோபாவா-
தாதான்மிடம்; எனவே, ஐக்கியவஸ்துவை விளக்குதல்?

‘பிரமம் நீயே’ என்பது அதுவே நீ யென்பதாம்; எனவே, அது நீயா
யினையென்னும் மகாவாக்கியார்த்தமான பிரமோபதேசமாம். நோக்கிக்
கரஞ்சிரத்திலிருத்தி என்றமையால் அவைகட்கினமான கருதுதல் வருவி
க்கப்பட்டது.

கமடம் (ஆமை) போலக் கருதுதலும், சலசரம் (மீன்) போல நோக்க
லும், குருகு (பறவை) போலப் பரிசித்தலும் ஆகிய இம்மூன்றுந் தீட்சாசம்
ஸ்காரமாம். அகத்தீட்சை மூன்று, புறத்தீட்சை மூன்றெனக் கூறுதலு
முண்டு. அவைகளும் இவற்றி லடங்கியிருக்கின்றன. அவை யெங்ஙனமெ
னின், நோக்கில் கருதுதலும் யோகமுமடங்கினமையால், இம்மூன்றும்
அகத்தீட்சையெனவும், கரஞ் சிரத்திலிருத்தியென்ற பரிசித்தலில் சுருதி
யென்றநூலும், நீயே பிரமமென்ற வாக்குமடங்கினமையால், இம்மூன்றும்
புறத்தீட்சை யெனவுங்கொள்க.

(ப-ம்.) முன்னர்த் துன்பமென்றறிந்த தேகமுதலிய விடயங்களொ
ன்றினுஞ் செல்லாது இன்புருவமான தத்ஸ்சுருபந் தரிசனமாய் அதன்
கணில்லாது மத்தியிற் கலக்கமுற்றுத் துன்பநீங்கி யவ்வின்ப மெங்ஙன
முதயமாமென அவசரப்படுந் தீவிரதர பக்குவனென் றறிந்தாரென்பார்
‘அனையவன ததிகாரந்தெரிந்து’ என்றும், அவனது இன்புருவம் வியாபி
க்கு நிமித்தந் தீட்சாசம்ஸ்காரமான பூரண திருஷ்டிவைத்தா ரென்பார்
‘அருளானோக்கி’ என்றும், அத்துன்பமான விடயங்களுக்கஞ்சாது அவை

* உத்தி - பொருந்துமாறு. அஃதாவது இது கூடும் இது கூடா
தென்த் தன்கண்ணே தோன்றுவது.

களை நீக்குமித்தம் அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ் செய்தாரென்பார் 'அஞ்ச லோம்பென் றபயகரஞ் சீரத்திலிருத்தி' என்றும், தானாய் விளங்கும் ஆத் மஸ்வரூபம் விளங்கத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை யுண்மையாகக் கொண் டதை நேதிகளைந்தாரென்பார் 'புனையவருஞ் சுருதியுத்தியா வவனனான்ம புத்தியினை யொழித்து' என்றும், மகாவாக்கியத்தின் அருத்தமான அது நியானுயென்னும் அத்துவித ஸ்வரூபமான தன்னை ஆப்ரோட்சமாகத் தரிசிப்பித்தா ரென்பார் 'தாதான்மிய வாச்சியத்தானினை வரியவொரு பிரமநீயேயென்றுள்ள நிலையை யுணர்த்துதல் குரவனுபதேசமாகும்' என் னுங் கூறினார். (கக)

அ - கக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உத்தேசமுதலிய மூன்றனிலக்கணமும் அப்பொருள் அனுபவமாதற்குக் காட்சி முதலிய வெண்வகை யளவையும் உணர்த்துகின்றார்.

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரையா
யறைந்திடுத * இத்தேச மாங்களாகம் பளமாங்
குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளறிந்து பெற்றற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவை முதலாகப்
பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே.

(இ - ள்.) அறிய - சீடனுக்கு விளங்க, உணர்த்துறுபொருளை - ஆசிரியரறிவிக்கும் பொருளை, நாமமாத்திரையாய் - பெயர்மாத்திரந் தோன்ற, அறைந்திடுதல் - உரைத்திடுதலே, உத்தேசமாம் - உத்தேசமும், களாகம்பளமாம் - அலைதாடியாகிய, குறியுடையது - அடையாளமுள்ளது, ஆனெனல்போல் - பசுவென்பதபோல, அப்பொருளில் - அந்தப்பொரு ளின்கண், (பொதுவானபல குறிகளையுந் தள்ளி) சிறந்த குறியுரைத்தல் - விசேடமான வோரடையாளஞ் சொல்லுவதே, இலக்கணம் - இலக்கண மும், அவ்விலக்கியமாம்பொருளில் - அவ்விலக்கியமான பொருளின்கண், செறிவுறும் - பொருந்திய, அவ்விலக்கணம் - அந்த லட்சணமானது, உண் டோ விலையோ வென்ன - இருக்கின்றதோ இல்லையோ வென்று, தெரிந்

* இலக்கியத் தன்மையை வரைந்துகொள்ளுதல் மாத்திரத்தான் இல க்கியத்தைக் கீர்த்தித்தல் உத்தேசம். அசாதாரண தருமம் (சிறப்பியல்பு) இலக்கணம். இஃதவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவ மென்னு முக்குற் றமு மற்றிருக்கும். உத்தேச இலக்கணங்களின் பொருத்தம் பொருத்த மின்மையென்னு மிரண்டில் ஒருபயனையுடைய விசாரம் பரிட்சை.

திடுதல் - தெரிந்துகொள்ளுவதே, பரிட்சை - பரிட்சையுமாம் ஒர்பொருள் - இங்ஙனம் லட்சியித்த வொப்பற்றபரவஸ்துவை, அறிந்துபெற்றற்கு - தெரிந்தடைவதற்கு, பொறியுறல் செய் - இந்திரியங்களினுலுற்றறியும், காட்சியாமளவைமுதலாக - பிரத்தியட்சப் பிரமாணமுதல் ஐதீகமீராக, பொருந்து - அமைந்திருக்கின்ற, பிரமாணங்கள் - அளவைகள், எட்டுளவாம் - எட்டுவகை யுள்ளனவாம், எ - று, அன்று, ஏ - அகச.

களமென்பது - கண்டம், கம்பளமென்பது - கம்பிளிபோற் ரொங்கும் அலை தாடியாம். ஆசிரியர் பிரமமேநீ யென்பது பரோட்சமாகத் தோன்ற உபதேசிப்பதே உத்தேசமெனவும், அங்ஙனந் தோன்றிய பிரமம் அபரோட்சமாய் நிரதிசயாநந்த வடிவமெனத் தோன்ற வுபதேசிப்பதே இலக்கணமெனவும், அவ்விலக்கணம் சத்தாவத்தையிலும் பேதியாமல் தானாய் விளங்கும்படிசோதிக்க வுபதேசிப்பதே பரிட்சையெனவுங் கொள்க.

சத்தாவத்தையாவன:—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூரியம், தூரியாதீதம், மூர்ச்சை, மரணமென்பனவாம். காட்சி முதலென்பது, பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலத்தி, சம்பவம், ஐதீகம் என்பனவாம். இவற்றுள் : சுதரிசனம்-பிரத்தியட்சம், அனுமித்தல் - அனுமானம், வேதம் - ஆகமம், உவமித்தல் - உவமானம், பொருட்பேறு - அருத்தாபத்தி, விளங்குதலின்மை - அனுபலத்தி, உண்டெனல் - சம்பவம், தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகை ஐதீகமாம்.

(நா-ம்.) ஆசிரியர் சீடனது பக்குவங்களறிந் துபதேசிக்கும்போதே விஸ்மரணையாவும் நீங்கித் தனித்தவிடஞ் சாமானியமாகத் தோன்றவும், அஃதே தனது பேரின்பமாக விளங்கவும், அஃதே யாவும் பிரமஸ்வ ரூபமாகக்கண்டமையவும் உபதேசித்தாரென்பதாம். (உ0)

அ - க.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வளவையெட்டனுள் காட்சிமுதல் மூன்று * பிரமாணங்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

† கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானந்

* உண்மையனுபவ வறிவிற்குக் கருவியாயுள்ளது பிரமாண மெனப் படும்.

† (1) செவியாதி யிந்திரியங்களால் சப்தாதி விஷயங்களைக் காணு மறிவு பிரத்தியட்சமெனப்படும். (2) புகை முதலிய குறிகளால் மலை முதலிய விடங்களில் நெருப்பு முதலியவை யுண்டென் றராய்ந்தறிதல் அனுமான மெனப்படும். (3) ஒன்றற்கொன்றுள்ள சாதாரண தருமம் (பொது

திடமருவு மவ்வனுமா னம் ‡ பதினா யேது

திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதினா
யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையின

லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த

முடைமையுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி

யுறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம்.

(இ - ள்.) கடமுதலாமவற்றினது - கடமாதியவஸ்துக்களின், காண் கையதுதானே - தரிசனமே, காட்சி-பிரத்தியட்சமும், புகையால்-தூமத்தி னால், அங்கி - அக்கினியுண்டென்னும், ஞானம் - ஞானமே, அனுமானம்- அனுமானமும், திடமருவும் - இவ்வாறு திடமாகத் துணியப்படும், அவ்வனு மானம்-அந்த வனுமானமும், பதினா-பிரதிஞ்ஞையும், ஏது-ஏதுவும், திட்ட டாந்த மெனும் - திஷ்டாந்தமுமென, அங்கமுடைத்து - மூன்றங்கங்களையு முடையதாம், அவற்றுள் - அம்மூன்றனுள், இடமலை - விசாலமானமலை, வெவ்வழலுடைத் தென்பது - வெம்மையான தீயை யுள்ளேயுடையதென் பதே, பதினா - பிரதிஞ்ஞையும், புகை யுண்மையின லெனல் - தூமமுள் ளதன லென்பதே, ஏது - ஏதுவும், மடைப்பளிபோலென்பது - அடுக்களையையப்போலென்பதே, திட்டாந்தம்-திருஷ்டாந்தமுமாம், உடைமை - தே சத்திலுள்ள பொருள்களை, உணராத்நுரையால் - அறிந்த இஷ்டனது யதார்த்தவசனத்தினால், நதிதீராதி - நதிக்கரைமுதலியவற்றில், உறுகனி யாதிகள்-பொருந்திய பழுமுதலியவைகளிருக்கின்றனவென்னும், உண்மை ஞானம் - சற்பாவஞானமே, ஆகமம் - சத்தமுமாகிய பிரமாணங்களாம், எ - று.

பிரமாண மென்றதை மற்றிரண்டிடத்தினுங் கூட்டுக. கட முதலென் றமையிற் படமுங் கொள்க. கொள்ளவே கண்முதலியவைந்து பொறிகளி னாலும் ரூபம் முதலிய பஞ்ச விடயங்களையும் அறிதலென்பதாயிற்று.

மை)பற்றி யறிதல் உவமான மெனப்படும். (4) சிருஷ்டியி னூரம்பத்தில் சீவர்க ளாய்முற்று பரமேசுவரன் எடுத்துச்சொல்லிய வேதமும் அதற்கு விரோதமின்றிய சாஸ்திரமும் ஆகமமெனப்படும். (5) இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென் நெதிர்மறைவாயிலாக வறிதல் அருத்தாபத்தி யெனப் படும். (6) விளங்குத லுண்மைக்கு மாறுபட்ட விளங்குதலில்லாமை அனு பலத்தி யெனப்படும். அனுபலத்திப் பிரமாணத்தா லறியப்படும் பிரமேயம் அபாவமாம். (7) தொன்றதொட்டு இம்மரத்தில் பேய் இருக்கிறதென்று வழங்கிவருதல் ஐதீகமெனப்படும். (8) ஆயிரத்தில் நூறுண்டென்னும் ஞானம் சம்பவ மெனப்படும்.

‡ பக்கத்தைத் துணிபொரு ளுடைத்தாகக் கூறுவது பிரதிஞ்ஞை. இன் ஆன் என்னும் உருபீருக இலிங்கத்தை யெடுத்துக்காட்டுவது ஏது. வியாத்தியை யெடுத்துக்காட்டுவது உதாரணம். யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீ என்னும் நியதமான வுடனிகழ்ச்சி வியாத்தியாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் அருத்தாபத்திமுத விரண்டளவையி னிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

பகற்பொழுதுண் ணுனொருவ னினையாமை கண்டு

பரிந்திரஆண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப

னவன்வேறே ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத்
தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர்

தகுபசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன்
புகப்படரும் வனத்திற்றன் விடயஞா னத்தாற்

பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும்.

(இ - ள்.) பகற்பொழுது - பகற்காலத்தில், உண்ணொருவன் - புசியாத வோர்புருடன், இனையாமைகண்டு - பூரித்திருத்தலைப் பார்த்து, பரிந்து - ஆசையுடன், இரஆண்கற்பித்தல் - இரவிலுணவை யொளித்துண் பானெனக் கற்பித்துச்சொல்வதே, காணருத்தாபத்தி - காட்சியருத்தாபத்தியும், உறுதேவதத்தன் - நீ கேட்ட சீவிதபுருடன், அகத்தினிலை யெனில் - வீட்டின்க ணில்லையென்றால், அவன் வேறேரிடத்தில் - அப் புருடன் மற்றேரிடத்தில், இருப்பனென - இருப்பானென்று, தெரிந்தறிதறன்னை - ஆராய்ந்தறிவதை, தகப்பெரியர் - தகுதியுள்ள பெரியோர்கள், கேள்வி யருத்தாபத்தி யென்பர் - கேள்வி யருத்தாபத்தியுமெனச் சொல்லுவார்கள், தகுபசுவோடொக்கும் - இங்ஙனம்பொருந்திய பசுவக்குச் சமானமாம், மரையெனுமொழி - மரையென்கிற வசனத்தை, கேட்டிருந்தோன் - கேள்விப்பட்டிருந்தவன், புகப்படரும்வனத்தில் - விஸ்தாரமான வனத்திற்செல்ல, தன் விடயஞானத்தால் - தனது சாதுருசிய விடயவறிவினால், பொருந்துதலே - மரையைத் தெரிந்துகொள்ளுதலே, உவமானப் பிரமாணமாகும் - உவமானப் பிரமாணமாம், எ - று. (உஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் அனுபலத்தி முதலிய மூன்றளவைகளின் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றேன்று

மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்
டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெனுஞா னந்தான்

சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்

சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமென்ன வளவை

யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சி முதலாய

வெண்வகையிற் சமயர்கொள லின்னவென வுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இந்நிலனில் - இம்மண்ணின்கண், கடமில்லை யென்பத னால் - கடம் விளங்கவில்லையென்று கூறு மனுபலத் திப் பிரமாணத்தினால், தோன்றும் - உதயமான, இன்மையுணர்வு - கடாபாவஞானமே, அபாவ மாம் - அபாவமாகும், ஆயிரமாகிய - ஆயிரமான, எண்டன்னில் - எண் ணிக்கையுள்ள தொகையில், ஒருநூறெனு மெண் - ஒருநூறென்கின்ற கணக்கு, உண்டெனு ஞானந்தான் - உண்டென்னு மறிவே, சம்பவமாம் - சம்பவப் பிரமாணமாம், இம்மரத்தின் - இவ்(வால)விருகூத்தில், இயக்க னுள்ளனென்னும் - யட்சனுண்டென்னும், சொன்னிகழ்வில் - உலகவார்த் தையாக, வருமியக்கவிடய வுணர்வுனை - மனத்தின்கண்ணுதிக்கும் யட் சரூபமான விடயஞானத்தையே, ஐதிகமென்ன-ஐதீகப்பிரமாணமென்று, சொற்றிடுவ ரறிஞர் - அறிவுடையார் சொல்லுவார்கள், அளவையென்ன - பிரமாணமென்று, இவண்டொகுத்துரைத்த - இவ்விடத்துத் தொகுத்துக் கூறிய, காட்சிமுதலாய - பிரத்தியட்சமுதலிய, எண்வகையில் - அஷ்டப் பிரமாணங்களுக்குள், சமயர் - சமயவாதிகள், கொளல் - கொண்டபிர மாணங்கள், இன்னவென வுரைப்பாம் - இவையிவையெனச் சொல்லு வாம், எ - று.

வினா:—முற்கூறிய பிரமவஸ்துவானது ஐயந்திரிபின்றி யபரோட்ச சாட்சாத்தகார மாதற்குத் திட்டாந்தமாகக்கூறிய அஷ்டப்பிரமாணங்கட்குந் தாட்டாந்தமாவ தியாது?

விடை:—ஊனக்கண்ணிற்குக் கடமுதலியவைகள் பிரத்தியட்சமாவது போல ஞானக்கண்ணிற்குத் தற்சொருபஞ் சந்தேக விபரீதமின்றி யதார்த் தப் பிரத்தியட்சமாகப் பிரமத்தை யடையவேண்டுதலிற் காட்சிப்பிரமாண மும், காரியமாகிய தூமத்தைக்கண்டு காரணமான அக்கினியைப் பிரத்தி யட்சமாகக் காண்பதுபோலக் காரியமாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சத் தோற்றம் விளங்குதலைக்கண்டு, அவற்றை விளக்குவிக்கும் காரணமான பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் அனுமானப் பிரமாணமும், ஆப் தன் வசனத்தினால் நதிதீரங்களில் அபூருவமான பலங்களிருக்கின்றன வெனவறிந்து அவ்வழிச்சென்று அப்பலத்தைப் பிரத்தியட்சமா யடைவது போல மகான்கள் அனுபவித்துச் சொல்லிய சுவானுபவத்தைச் சுருதி மார்க்கத்திற் சென்று அப்பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டு தலின் ஆகமப்பிரமாணமும், ஊனொழிந்தா னென்பவன் பருத்திருக்கை யால் இரவிற் கரவிற்புசிப்பன், நீ வினாவின புருஷன் இங்கனில்லை யெனின் மற்றோரிடத்தி லிருப்பனென்னுங் காட்சி கேள்விகளினால் அவற்றைப் பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பதுபோலத் தேகமுதலியவைகள் அனு பவிக்கவில்லையெனின் இவை தேஜஸோடும் விருத்தியடைந்து வருதலி

னால் ஒருவன் மறைந்திருந் தனுபவிக்கின்றனெனவும் அவனெங்கென
னில் இங்ஙனில்லை பென்பதனால் இச்சுட்டிற்றத்து நின்றனெனவும் நிச்ச
யித்து அப்பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் அருத்தா
பத்திப்பிரமாணமும், மரையைக்காணவேண்டிற் பசுவின் பெறிகளைக்
கூறி அவ்வலைதாடியொன்றில்லையெனச் சொல்வதனால் அவ்வயத்தறய்
அடவியிற் சென்று மரையைப் பிரத்தியட்சமாக வறிவதுபோல ஆத்மாவை
யறியவேண்டினவன் ஆத்மாவி னடையாளம் நாமரூப நீங்கினதெனக்
கூறினவிடத்து அவ்வழிச் சென்று அஃதே சச்சிதானந்தமெனப் பிரமத்
தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் உவமானப் பிரமாணமும்,
கடமானது முன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்றால் அந்நான்கு
காலத்தும் மிருத்திகை பிரத்தியட்சமா யிருப்பதுபோலப் பஞ்சபூத பௌ
திக முதலிய யாவும் முன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்றத
னால் இந்நான்குகாலத்துங் காலாதீதமான சத்தே யிருக்கின்றதென்று அச்
சத்தாகிய பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் அனுபலத்
திப் பிரமாணமும், ஆயிரமென்னுந் தொகையில் நூறுண்டென்பது பிரத்தி
யட்சமாவதுபோல அளவின்றிய சீவர்களாகவிளங்கும் பிரமத்தில் அளவிட்
டெண்ணுபவ னொருவனுளதலால் அவன் பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக
வடையவேண்டுதலிற் சம்பவப்பிரமாணமும், இம்மரத்திற் பேயுண்டென்
னுஞ் சத்தமாத்திரத்தில் அஃதேயுண்மையாய் அப்பே யுளத்திற் பிரத்தி
யட்சமாவதுபோலத் தொன்றுதொட்டு இவ்வுலகத்தை விளக்குமோர் பர
வஸ்து யுண்டென்னுஞ் சத்தமாத்திரத்தில் அஃதே யுண்மையா யறிவின்
கண் ணுதயமான பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின்
ஐதீகப் பிரமாணமும் வந்தனவென்க.

மேற் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமானது ஞானகதப் பிரத்தியட்சமென
வும் விஷயகதப் பிரத்தியட்சமெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள்:—ஞானக
தப் பிரத்தியட்சத்தை நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்ச மெனவும், விஷயகதப் பிர
த்தியட்சத்தைச் சவ்விகற்பப் பிரத்தியட்சமெனவுங் கூறுவாருமுளர். இவ
ற்றுள்:—ஞானகதப் பிரத்தியட்சமானது அபரோட்ச ஞானமாம். விஷய
கதப்பிரத்தியட்சமானது * இந்திரியப்பிரத்தியட்சமெனவும், மானதப்பிரத்

* (1) உயிரிளோ ணெர்வுவாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச்
செயிருறு விகற்பமின்றித் தெரிவதிந் திரியக்காட்சி

(2) அயர்விலிந் திரியஞான மைம்புலன் சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்டலாமே.

(3) அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி
தருந்தன்வே தனையாங்காட்சி

(4) சமாதியின் மலங்கள்வாட்டிப்,
பொருந்திய தேசகால வியப்பகல் பொருள்களெல்லாம்
இருந்துணர் கின்றஞான மியோகநற் காண்டலாமே.

என்று சித்தியார் கூறுகின்றது.

தியட்செனவும், சுவசம்வேதாநாப்பிரத்தியட்சமெனவும், யோகப்பிரத்தியட்சமெனவும் நான்காம். இவற்றுள்:—வேதாந்தமுடியினுள்ள மகாவாக்கியப்படி பரமாத்மாயிக்கியமான அத்தவித வேதாந்திகட்கு ஞானகதப்பிரத்தியட்ச மொன்றுமேயாம். ஏனையவுலகாயுதன்முதல் பாட்டனீரான சமயவாதிகட்கு சவிகற்பக்காட்சியின்பேதமான விஷயகதப் பிரத்தியட்சமாதிகளில் அவரவர்க்குத்தகுந்தவைகளேயாம். இன்னும் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவையாவன:—விபரீதப் பிரத்தியட்சமெனவும், சந்தேகப் பிரத்தியட்சமெனவும், யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமெனவுமாம். இவற்றுள் உஷக்காலாந்தகாரவிமோசனபூருவங்கண்ணிருந்துங்கட்டையைக் கள்வனாகக் கண்டு பயகம்பனாதிக்களை யடைவதுபோல அஞ்ஞானாதகாரவிமோசன பூருவஞ்சித்திருந்துஞ் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிரமத்தை அநிர்தசடதுக்கரூபமான சகத்தாகக் காண்பதே விபரீதப் பிரத்தியட்சமும், அருணோதயபூருவம் நாம் கண்டது கள்வனாக இருந்தாற் சரிக்கவேண்டுமே அங்ஙனஞ் சரியாமையினாற் கட்டையோ உள்ளனே என்றையறுதல்போல அஞ்ஞான விமோசன விவேகபூருவம் யாங்கண்டது சகத்தாகவிருந்தால் பிரியமின்றித் தோற்றவேண்டுமே அங்ஙனந்தோற்றமையாற் சச்சிதானந்தமோ சகத்தோ வெனவையறுதல் சந்தேகப் பிரத்தியட்சமும், சூரியோதயகாலத்தில் யாங்கண்டது நிச்சலாயசைவந் திருத்தலிற் கள்வனன்று கட்டையே யென்றறிந் தாநந்திப்பதுபோல ஞானோதயகாலத்தில் நாமரூபமின்றி யிருத்தலின் யாங்கண்டது அநிர்தசடதுக்கரூபமான சகத்தல்ல; சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமகிய சித்தேயெனக் காண்பது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் ஸ்வரூபப்பிரத்தியட்சமான அனுபவம் உண்டானால் மேல் அதுமானப்பிரமாணமியாதுக்கு?

விடை:—பூர்வஞ்செய்த நிஷ்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினால் இவ்வனுபவங் கிடைப்பது அதிதிவரதரபக்குவர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு இன்மையின் அவர்களை முன்னிட்டு அக்காரணமான சித்தைக் காரியமான திரிசியத்தினால் வெளிப்படுத்திப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வந்ததென்க.

வினா:—அந்நேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அவ்வனுமானப்பிரமாணம் ஐந்துறுப்புடைத்தாயிருக்கும். அவையாவன:—பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருட்டாந்தம், உபநயம், நிகமனம் என்பனவாம். இவற்றுள் பிரதிஞ்ஞை மூன்றுவிதமாம். அவையாவன:—பிரதிஞ்ஞை, ஸப்பிரதிஞ்ஞை, விப்பிரதிஞ்ஞை யென்பனவாம். ஏது மூன்றுவிதமாம். அவையாவன:—இயல்பேது, காரியவேது, அனுபலத்தியேது என்பனவாம். திருட்டாந்த மிரண்டுவிதமாம். அவையாவன:—அன்னுவயம் விபதிரேக மென்பனவாம். உபநயம், நிகமனம் என்னு மிரண்டும் இவற்றி

லடங்கியிருக்கின்றன. இவ்வைந்தங்கங்கையுடைய வனுமானம் பூருவப் பிரத்தியட்சானுமானமெனவும், அனுமானானுமானமெனவும், ஆகமானுமானமெனவும் மூன்றாம். முற்கூறியவற்றுள் இப்பருப்பசத்தில் வேயாதி விருட்சங்களுங் காந்தமாதிய கற்களு மிருப்பதனால் அத்தருக்கள் ஒன்றோ டொன் நிழைந்து அவற்றுள் வியாபித்திருந்த வக்கினியும் கதிரினுட்டண மும் காந்தக்கல்லிற் ருக்க அவற்றுள் வியாபித்திருந்த அக்கினி வெளிப்படு தலின் இம்மலையின்கண் அக்கினி யுண்டென நிச்சயிப்பதுபோல இச்சகத் தின்கணுள்ள சராசர வுயிர்கள் ஒவ்வொருபோகங்களை யனுபவிக்குமிடத் தும் அவற்றுள் வியாபித்திருந்த தற்பிரீதி வெளிப்படுதலின் இவ்வுயிர்களி டத்திற் பிரமசித்துண்டென நிச்சயிப்பதே பிரதிஞ்ஞையெனவும், அத்தரு வின்கணுள்ள அக்கினி வெளிப்படுத்தற்கு அததன் காரியமான புகை முன் னர் வெளிப்படுதல்போல இவ்வுயிர்களிடத்துள்ள ஆன்மப்பிரியம் வெளிப் படுத்தற்கு அதன்காரியமான விடயானந்தம் வெளிப்படுதலின் இஃதே யேதுவெனவும், சலமாதியவற்றுள்ள தூமம்போலன்றிப் பாகசாலையின்க ணுள்ள தூமத்தா லக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் கால வரம்பைக் காட்டுங் கடியாரமாதியவற்றினால் இஃதின்னவிதமாகச்செய் யின், இன்னவிதமாகக் காலவரம்பைக் காண்பிக்குமென்றறிந்து அதுசெய் யுஞ் சத்தியைக்கொண்டு அச்சத்தனை யறிவதுபோல இச்சகத்துற்பத்தி லய மிவ்விதமாய்ச் செய்யி னிவ்விதமாய் நடந்துவருமென் றறிந்துசெய்யுஞ் சிற்சத்தியைக்கொண்டு அதனாதாரமான சுயஞ்சித்தைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதே திருட்டாந்தமெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்விரண்டு பிரமாணத்தால் ஞானகதப் பிரத்தி யட்சமானால் மேலாகமப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவத்தை யடைவோர்கள் அதை யடைந்த ஆப்தர் கள் வசனத்தை முக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டுவதாகலின் இப்பிரமாண மும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இவ்வாகமமும் சாத்திரம் அசாத்திரமென விரண்டாம். இன்னுமிவையே மூன்றுகல்களாம். அவையாவன:—தந்திரகலை, மந்திர கலை, உபதேசகலை யென்பனவாம். இன்னுமிவையே யிரண்டு சுருதிக ளாம். அவையாவன:—அற்பசுருதி, பிரபலசுருதி யென்பனவாம். அவற் றுள்:—கானலாற்றின் கரையற் கனி யிருக்கின்றதென்னும் அநாப்தன்வச னத்தைக்கேட்டுச் செல்வதுபோலத் தேவர் முதல் தாவரமீரையுள்ள வுல கங்களிற் சொர்க்காதி விடயானந்தங்க ளிருக்கின்றனவெனவென்னும் பாம ரர் வசனத்தை நம்பச்சொல்வது அசாத்திரமெனவும், கங்கையாதிய நதிதீர ங்களில் முக்கனி முதலியவைகள் இருக்கின்றனவென்னும் ஆப்தன் வசன த்தைக்கேட்டுச்சென்று அவற்றை யடைவதுபோல மனுடாநந்தமுதல் இரணியகருப்பாநந்த மீரூன வாநந்தங்களனைத்தும் விளங்குதற்கு ஸ்தான

மான நிரதிசயாநந்த மிருக்கின்றதென்ற வாப்தன் வசனத்தைக் கேட்டு அவ்வழிச்சென்று அச்சயஞ்சித்தைப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணச்சொல்வதே சாத்திர மெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் மூன்று பிரமாணத்தால் அச்சயஞ்சைதன்னியம் பிரத்தியட்சமானால் மேலுவமானப்பிரமாணமியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் அறிவினிடத்திற்கண் டதீதமாக வேண்டுதலால் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அஃது அதிட்டம், திட்டமென விரண்டாம். அவற்றுள்:—புருடனேப்போலச் சாயாபுருட னிருப்பானெனக் காணுதலின் சுத்தாவத்தையிற் றேன்றும் அனுபவம் ஆநந்தாதீதமா யிருக்குமென்பது அதிட்டமும், பசுவைப்போல மரை அலைதாடியின்றி யிருக்குமென்றபடியதைத் தேடிக்கண்டவிடத்து அஃதாயதி லதீதப்பட்டு நின்றல்போலச் சமாதியின் கண் தத்தரிசனமான வாத்மாநந்தத்தைப்போலச் சிவாநந்தம் போதமின்றி யிருக்குமென்றபடி சிந்தித்தவிடத் துதயமானபோது அவ்விரண்டுமின்றி அதீதானுபவம் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது திட்டமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் அந்நான்கு பிரமாணத்தாற் சுவானுபவம் பிரத்தியட்சமாயிருக்க, மேலருத்தாபத்திப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—அவ்வனுபவி எவ்விதமா யிருக்கினும் அவ்வானந்தாதீதமாகவே யிருப்பனென் றறிதற்காக இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அது சிரவணம், திட்டமென விரண்டாம். அவற்றுள்:—சீவிதமான புருடன் வீட்டின்கணில்லையென்றால் மற்றோரிடத்தி லிருப்பானென் றறிவதுபோல அவ்வறிவினிடத்து அதீதானுபவ மில்லையென்றால் ஆநந்தத்தி லிருக்குமென்பது சிரவணருத்தாபத்தியெனவும், பகலிலுண்ணாத புருடனது தேகம் பருத்திருப்பதைப்பார்த்து அவன் இரவி லொளித்துண்பானெனக் காண்பதுபோலப் புறம்பினுள்ள விடயங்களைக் கூடியாநந்தியாதவனது முகத்திற் பிரமதேஜஸு லொலிக்கின்றதைப் பார்த்து அவன் அகத்திற் பிரமாநந்தத்தைப் பிரத்தியட்சமாயடைந்திருக்கின்றனெனக்காண்பது திருட்டாருத்தாபத்தியெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்வைந்து பிரமாணத்தாற் சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமானால் மேல் அனுபலத்திப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் சகசத்தில் விளங்கு நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அனுபலத்தியா லறியப்படுகின்ற அபாவம் பிராகபாவம், பிரத்தொம்ஸாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென நான்காம். அவை முன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்பனவாம். அவற்றுள்:—உற்பத்திக்குமுன் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடமின்மைபோலச் சிருட்டிக்குமுன் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிராகபாவமெனவும், லயத்திற்குப்பின் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடமின்மைபோல லயத்திற்குப் பின்னுஞ் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிரத்தொம்ஸாபாவமெனவும், இடையில் கடத்திற் படமும் படத்திற் கடமு மின்மையென்பதனால் மிருத்திகையுந்தந்துவுமே யிருத்தல்போல இடையி லறிதலில் அறிபொருளும் அறிபொருளில் அறிதலுமின்றி யறிவாகிய சத்தேயதுவதுவாய் விளங்குதலின் திரிபுடி ரூபமாகிய சகத்தில்லாமையால் அன்னியோன்னியாபாவமெனவும், இந்த மூன்றிடத்தும் மிருத்திகையைத் தவிரக்கடமில்லாததுபோல எப்போதுஞ் சத்தே பிரத்தியட்சமா யிருத்தலின் எப்போதுஞ் சகத்தில்லாமையால் அத்தியந்தாபாவமெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்வாறுபிரமாணத்தினால் சதோதயமான சத்தே பிரத்தியட்சமானால் மேற்சம்பவப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் எக்காலத்திலும் இயல்பாய் விளங்குகின்ற தென்பதை யறிவிக்கு நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—சகஸ்தி (ஆயி)ரத்திற் சத (நூறு) மிருக்கு மென்னுமிடத்திற் சகஸ்திரத்திற்குஞ் சதத்திற்கும் அபேதந் தோன்றுதல்போலப் பிரமத்திற் கூடத்தனிருக்கு மென்னுமிடத்து அக்கூடத்தனே பிரமம் பிரமமே கூடத்தனென அபேதம் பிரத்தியட்சமாகத் தோன்றுவதே சம்பவப்பிரமாண மெனவுமாம்.

வினா:—இவ்வேழு பிரமாணங்களால் அத்துவித ஸ்வரூபம் பிரத்தியட்சமானால்மேல் ஐதீகப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் தொன்றுதொட்டு விளங்குகின்றதென்பதை யறிவிக்கு நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இம்மரத்தில் இயக்கனுளனென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னுமிடத்து இம்மரமேயெய்க் காண்பதுபோல விச்சகத்திற்சித்துள தென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னுமிடத்துச் சகமேசித்தாய் விளங்குதல் பிரத்தியட்சமாவதே ஐதீகப்பிரமாண மெனவுமாம்.

வினா:—இவைகட்குச் சத்தானுவமியாது?

விடை:—சுவாதுடவாதீத சுயம்பிரகாசஸ்வரூபமே பிரத்தியட்சமும் அதனது ஸ்வப்பிரபையான ஸ்பரணமே அனுமானமும் அந்த ஸ்டரண

ரூபமான சங்கற்பம் அதிதமான, தத்தரிசனூர்த்தமாய் வந்ததேயன்றி வேறின்றென நிச்சயிப்பது சத்தமும், இப்பூரணமான சங்கற்பத்தைப் போல் அவ்வறி விருப்பினும் அறிதல் மாத்திரங்கரைந்து நின்றல் உவமான மும், இச்சங்கற்பம் பகிர் முகத்தி லதிகையமான விடயானந்தங்களால் மொத் துண்டு உதுவே அகத்தினிரதிகையாந்தத்தைக் காட்டுதலின் அருத்தாபத்தி யும், அச்சங்கற்பம் முன் பின் னிடையொரு காலத்துமின்றி யெப்போதுந் தானாகப் பிரகாசித்தலின் அனுபலத்தியும், இச்சங்கற்பம் சத்தின்கண் கற்பித சுபாவமாயுண்டென்பதனூற் சம்பவமும், இச்சங்கற்பத்தையதீதம் வியாபித்து நின்றலின் ஐதிகமெனவுமாம். இவற்றைச் சுருதி குரு சுவானு பவரீதியாற் குருவாக்கியப்படியனுபவத்திற் காண்க. இன்னும் பிரமாண ங்களின் விரிவைத் தாக்கசாத்திரத்திற் கண்டுகொள்க.

(தா - ம்.) பரோக்ஷமாய், விளங்கக்கண்ட பரவஸ்துவானது அப ரோக்ஷமாய் விளங்குவதைக் காண்பதன்ரிமித்தம் இவ்வெண்வகையள வைகள் இயம்பப்பட்டனவென்பதாம். (உரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில், முற்கூறிய அஷ்டப்பிரமாணங்களுள் உலகாயிதன் முதல் புராணிகன் ஈருன்சமயிகள் கொண்டபிரமாணங்க ளிவையிவை யென வுணர்த்துகின்றார்.

புகலுலகா யிதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின
புத்தவைபா டிகர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ
கெளுறுசாங் கியற்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை
பொடுகியா யற்கருத்தா பத்தியொடைந் தாரு
மிகுபிரபா கரற்காறு ம்பாவமொடு பாட்ட
வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்
றிகலருமொன் புராணிகர்க டமக்களவை பெட்டா
மென் றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே.

(இ - ள்.) புகலுலகாயிதனுக்கு-சொல்லப்பட்டவுலகாயித னென்னு ஞ்சமயவாதிக்கு, காட்சியொன்றே - பிரத்தியட்சப்பிரமாண மொன்றே யாம், சயின புத்த வைபாடிகர்கடமக்கு-சயினர், பெளத்தர் வைபாடிகர்களா னவிம்மூன்று சமயிகளுக்கு, அனுமானத்தோடு - அனுமானத்துடனே, இரண்டு - இரண்டு பிரமாணங்களாம், உகளுறுசாங்கியற்கு-தத்துவங்களைக் கடந்த சாங்கியவாதிக்கு, உரையொடு - சத்தத்தோடு, மூன்று - மூன்று பிரமாணங்களாம், நியாயற்கு - தார்க்கீகவாதிக்கு, உவமையொடு - உவ மானத்துடன், நான்கு - நான்கு பிரமாணங்களாம், மிகுபிரபாகரற்கு - மேன்மையுள்ள பிரபாகரனென்னும் சமயவாதிக்கு, அருத்தாபத்தியொ டைந்தாகும்-அருத்தாபத்தியுடனேந்து பிரமாணங்களாம், பாட்டவேதாந்தி

கட்கு - பாட்டனுக்கும் வேதாந்திக்கும், அபாவமொடு - அனுபவத்திப் பிரமாணத்துடன், ஆறாகுமென - ஆறு பிரமாணங்களாகுமென்று, அறிகொரிதவற்று - தெளிவுற்றறிவாயாக, இகலரும் - பகையின்றிய, ஒண்புராணிகர்கடமக்கு - அழகுள்ள பெளராணிகர்களுக்கு, சம்பவையதிகங்களுடன் - சம்பவம் ஐதிகமென்னுமிரண்டு பிரமாணங்களோடு, அளவை யெட்டாமென்று - பிரமாணங்களெண் வகையாகுமென்று, உரைப்பர் - கற்றுவல்லோர் சொல்லுவார்கள், ஏ - று. அன்று ஏ - அசை.

பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானமென்னும் நான்கும் ஐனருக்குப் பிரமாணங்களாமென்றுரைத்தலுமுண்டு. ஆகமம் சத்தம் உரை என்பன வொருபொருட்கிளவி.

(ப - ம்.) பிரகஸ்பதியினுற் சொல்லப்பட்ட வுலகாயிதமென்னும் அவைதிகசாத்திரம் கந்தமுதலிய நான்கு குணங்களையுடைய பிருதிவியாதிசதுர்ப்பூதமே சகத்து. அதனேகதேச விகாரமாய்ப் பரிணமித்த தேகத்தில் அப்பூதங்களின் கூட்டுறவினாற் சைதன்னிய மென்றொரு தருமம் பிறக்கும் என்னும். அதைச் சாருவாகன் தேகமெனவும், சாருவாகவேகதேசிகளிந்திரியமெனவும், இரணியகருப்ப சாருவாகவேகதேசிகள் பிராணனெனவும் இவற்றையே யாத்மாவெனவும் இவற்று லுண்டான சுகதுக்கங்களைச் சொர்க்கநரகமெனவு மிவற்றினொருமையாய் மகளிர்முதலிய விஷயானுபவமுந் தேகநசிப்புமே, முத்தியெனவுங் கூறுவர். இவர்கட்குக் கண்டதே காட்சியென்ப துறுதியாகவின் 'புகலுலகாயிதனுக்குக் காட்சியொன்றே' எனவும்,

அரகதமுனிவனாற் சொல்லப்பட்ட சயினமென்னும் அவைதிகசாத்திரம் நிகண்டவாதி ஆசீவகனென்னுமிரண்டுபேதமாம். காரணகாரியரூபத்தா லாத்மாக்களின் கன்மானு ரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தைத் தனக்குப் பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கின்ற சகத்து பின்னொபின்னமும் நித்தியாநித்தியமும் சத்தியாசத்தியமுமாயிருக்குஞ் சமுசாரம் அநாதியெனவும், இன்னும் லானகேச, திசம்பர, பாணிபாத்திர, மயூரபிஞ்சு, பஞ்சமலதாராணதிகளையும், பொய்களவு, பரத்துவராவதி, காங்கிசை, இம்சையில்லாதிருக்கிற பஞ்சானுவிரதங்களையும், மதுபலாண்டு முதலிய நிதேததிரவியங்களை விட்டுத் தப்தசிலாசயனாதிகளில் உக்கிரதவாசரிக்கிற முனிவித்தைகளையும், ஏமச்சந்திராதிய விருபத்துநான்கு தீர்த்தகர் சரித்திரங்களையும், சதாஸ்தி சதாநாஸ்தி யென்னுமிவை முதலான சப்தபங்கிகளையும், சீவ சந்ஜீவ, நிர்ஜ்ஜீவ நிர்சர, ஆசீர்வ, பந்தமோட்சமென்னுஞ் சப்தபதார்த்தங்களையும், ஞானமுதலிய வெண்குணங்களையு மடைந்து ஞானாயுணியமாதிய வெண்குற்றமும், பசித்தல்முதலிய பதினெண்குற்றங்களையுங் கடியவேண்டுமெனவும், காலம் சீவன், தன்மாத்திகாயம், அதன்மாத்திகாயம், புண்ணியம், பாவம், விசம்பு, புட்கலம், பந்தம், வீடு என்கின்ற பதார்த்தங்கள் பத்தும் அனாதியெனவும், தேகாதிவிலட்சணனாய்த் தேகபரிமிதனாகி மத்

கிம்பரிணமத்தின் சங்கோச விகாசகன்ம யுத்தனுமே ஆத்மனெனவும், பல தாராணிகளாலும் ஆத்மஞானத்தாலும் பிரகிருதி நிரம்முத்தன யூர்த்தகதியில் உத்திரோத்தர கமனமே மோட்சமெனவுங் கூறுஞ் சயினனுக்கும்; சுக தராற் சொல்லப்பட்ட பெளத்தமென்னும் அவைதீகசாத்திரம் சவுந்திராந்தகம், யோகாசாரம், மாத்திமிகன், வைபாடிகமென்று நான்கு பேதமாம். பூமியாதி புத்தியீரூக விருபத்துமூன்று தத்வாத்மகமே பிரபஞ்சம். அஃது திபச்சுவாலையைப்போலக் கூணிகமாத்திரமாம். ஞாதுரு, ஞான, ஞேய மென்னும் பதார்த்தங்கட்கு உரு, அரு, வீடு வழக்கென நான்காம். அவற்றிற் பூதம் உபாதானமென உருவத்திற் கிரண்டும் சித்தங்கன்மமென அருவத்திற் கிரண்டும், குற்றங்கந்தமென வீட்டிற் கிரண்டும், உள்ளநில்லதென வழக்கிற் கிரண்டுமாக வெட்டாம். இவற்றின் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்ற வைந்துகந்தத்தாலுண்டானது சகத்தெனவும், அம்முறைப்படி கெடல் பந்தம், முற்றுங் கெடல் வீடெனவும், உயிர், ஆகாயம், காலம், திசை, ஈசன் இவ்வைந்துமில்லையென்னும் சவுந்திராந்திகனுக்கும்; ஞாதுரு ஞேயங்களின் மயக்கஞானமே, கனவைப்போலச் சுகத்தாம். அதுவும் கூணிகமென்றறிவதே முத்தியென்னும் யோகாசாரனுக்கும்; தேகமேசுகத்து; பிரமாணபிரமேயப் பிரமாதாவுண்டென்பது மயக்கம், சூனியத்தாலே இத்தேகஞ்சூனியமென்றறிகை முத்தியென்னு மாத்தமிகனுக்கும்; மஞ்சளுஞ் சண்ணமுங்கூடினவிடத் துண்டான சிவப்பைப்போலப் பரமாணு சங்காதமாகிய விடயமும் தத்விஷயக்கியானமுங் கூடின விடத்துப் பிரசித்த சித்தமாயிருப்பது சுகத்து, அதையறியும் புத்தியேயான்மா; அதிற்றிர புத்தியே பந்தம்; இதிற்சுகதுக்காதி மயக்கமடாத சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோட்சமென்னும் வைபாடிகனுக்கும்; இன்னும் காயானிகன், சவுக்ருதனென்பவருக்கும்; புகையைக் கண்டு நெருப்புண்டென்று நிச்சயிப்பதுபோலத் தத்விஷயமாகிய அனுமானத்தைக்கொண்டு புத்தியே யாத்மாவெனவும், இன்னுஞ் சூனியமேயாத்மாவெனவும், இதைப் பிரத்தியட்சமாக வறிதற்கு அவ்வனுமானமும் வேண்டதலின் இதுவும் வேண்டுமென்பார் 'சயினபுத்தவைபாடிகர்கடமக்கிரண்டனுமானத்தோடு' எனவும்.

கபிலராற் சொல்லப்பட்ட சாங்கியமென்னும் அத்தியாத்மீக சாத்திரம் அசங்க சின்மாத்திரமான வாத்ம சந்திதானத்திற் குணத்திரயமாத்ம கப்பிரகிருதி சுதந்திரமாகப் பஞ்சவிம்சதித்தத்ருவாத்மக ஜகதா காரமாயிற்று. அந்தப்பிரகிருதியோ டாத்மாவுங் குண்டான வநாதிசம்பந்தமே சம்சாரம். பிரகிருதி புருடவிவேகத்தினால் அவித்தையி னிவர்த்தியே மோட்சம் என்று கூறும். சாங்கியர்க்குப் புருடனைப் பிரத்தியட்சமாக வறிதற்கு விவேக புத்தியாகிய வனுமானமும், பிரகிருதிசம்பந்தம யாரோபிதமாயுண்டென்னு மாகமப்பிரமாணமும் வேண்டுமென்பார் 'சாங்கியற்கு மூன்றுரையோடு' எனவும்,

அக்ஷபாதராற் சொல்லப்பட்ட வைதிகசாத்திரம் பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவாவம், திக்

கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, எத்தவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகஸ்தானமென்பனச் சோடச பதார்த்தங்களெனவும், பரமானுசமு கமே சகத்துக் குபாதான காரணமெனவும், அனுமானிகேசரனே நீமித்த காரணமெனவும், விபுவாயும் அனேகமாயும், சைதன்னிய யுத்தனாயுமிருப் பவனே யாத்மாவெனவும், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயுக்களின் பரமானுக் களும், ஆகாயம் காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம் என்னும் இவ்வைந்தும் நித் தியமெனவும், சம்சார மநாதியெனவும், ஈசரோபாஸ்தியாற் றேகமுதலாய விருபத்தொருவிதமான சுகதுக்கஞானநசிக்கையே மோட்சமெனவுங்கூ றும். இவ்வாத்மாவியாபகப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்குப் புத்தியாகிய வனுமா னமும், சம்சார மனாதியென்பதற் காகமமும் ஈசரோபாஸ்திக்கவ னின்ன விதமாயிருப்பனென் றுபாசிக்குநிமித்தம் உவமானமும் வேண்டுமென்பார், 'நான்குவமையொடு நியாயற்கு' எனவும்,

சைமினிமுனிவரால் சூத்திரரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட பூருஹீமாஞ் சையின்பேதமான பிரபாகரமென்னும் வைதிக சாத்திரம் அநாதிகன்மத்தி னாற் றானே யுண்டாகி யழிவதே சகம். மந்திரரூபமே தேவர்கள். வேதம் அநாதி. நித்யராய்ச்சுவதப் பிரமாணமான ஞானஸ்வரூபனே யாத்மா. கன் மமானது நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம், விலக்கு, பிராயச்சித்தமென வைந்தாம். சீவகோடிகளுக்குப் பிராரத்த ஆகாமிய சஞ்சிதங்கள் அபூ ருவத்துவாரா சொர்க்கலின்பத்தைக் கொடுத்தல் முத்தியென்றுகூ றும். பிர பாகரத்திற்குத் தேவநந்தப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்கு அதையறியு மறி வென்னுமானமும், அச்சுதத்தைப் போதகஞ்செய்யும் வேதமும், அச்சுகமிங் றுன மிருக்குமென்னு முவமானமும், யாகாதிகளின் வாகிய அருத்தமானது அகத்திலின்புற்றுச் சுகத்தை விளக்குதலின் அருத்தாபத்தியும் வேண்டு மென்பார் 'அருத்தாபத்தி யொடைந்தாகு மிகுபிரபாகரற்கு' எனவும்,

வியாசரா லுபநிடதார்த்தப் பிரதிபாதகமான வேதாந்தமென்னும் அத் தியாத்மீக சாத்திரம்: பாஸ்கரியம், மாயாவாதம், யாதவப்பிரகாசம், யோ காயனம், சத்தப்பிரம்வாதம், கிரீடப் பிரமவாதமென ஆறுபேதமா யிருக் கும். அவற்றன்:—பிரமந்தானே சத்தியோபாதி மிசிரமாய்க்கொண்டு பிர மிக்கையே சமுசாரம். வருணச்சிரம தர்மோசிதமாய் வாக்கிய சன்னிய ஞான பூருவகமாயுள்ள வுபாசனத்தமக ஞானத்தினால் உபாதி நசிக்கையே மோட்சமென்னும் பாஸ்கரியமும், நிர்விசேஷ சின்மாத்திரமே மாயாசபள மாகக்கொண்டு பிரமிக்கையே சம்சாரம். மகாவாக்கிய சன்னியஞானத் தினால் லந்தப் பிரமை (மயக்கம்) போகையே மோட்சமென்னும் * மாயா

* திருமந்திரம் மத்திய சாக்கிராவத்தையில் "ஆகின்ற தொண்ணூற்றே டாறும் பொதுவென்ப, ஆகின்றவாறு றருஞ்சைவர் தத்துவம், ஆகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க், காகின்ற நாலாறை யைந்துமாயா வாதிக்கே" என்று கூறுவதால் இருபத்தைந்து தத்துவங்கூ றுவோர் மாயாவாதிக ளென்பது பெறப்படுகின்றது. இருபத்தைந்து தத்துவங் கூறுவோர் சாங்கி யராயிருத்தலின் அவர்களே மாயாவாதிகளாம். இதுவன்றி உலகத்திற்குக் காரணம் கேவலம்மாயையே என்று கூறுவோரும் மாயாவாதிகளாவர். இன் பற்றிச் சூரியபுராணம் விசேடமாகப் பேசுகின்ற சாங்கியரும் உலகிற்கு முதற்காரணம் கேவலம் பிரகிருதியே யென்பர்.

வாதமும், அந்தப்பிரமந்தானே சத்தியமான சித்து அசித்து ஈசுராத்மகமான பிரபஞ்சமாகப் பிரமிக்கிறது. அதற்குண்டான பேதஞானம் சம்சாரம். ஞானகன்மங்களினாலே பேதஞானம் போகையே மோட்சமென்னும் யாதவப்பிரகாசமும், பிரமம் சகத்காரணம். உப்பிரமத்துக்கு அபிபயசத்தி விசிட்டமென்னும் யோகாயனமும், உப்பிரமம் நாதாதீதமென்னுஞ் சத்ப்பிரமவாதமும், தற்சொரூபமே லீலையினால் யாவுமா யானந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்னும் கிரீடப்பிரமவாதமுமாம்.

இன்னும் மித்தியாத்துவமே சகத்து. பரமாத்மாயிக்கத்துவமாய் வர்ணிக்கப்பட்ட ரூப்திமாத்திரமே யாத்மா. பரமாத்மாயிக்கியத்தால் விவகாராதிசம்சாரபந்த நிவிர்த்தியே மோட்சமென்னும் வேதாந்தத்திற்குப் பரமாத்மாயிக்கியமான ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை யறிதற் கேதுவான விசாரக்கியானமாகிய வனுமானமும், அஃதே வஸ்துவென நிச்சயிப்பதற்கு வேதமும், அஃததீதமாதலால் அதன் பரியாய நாமங்க ளறிதற்குவமானமும், ஒருசெயலுமின்றி நித்திய திருத்தியடைந்திருத்தற்கு அருத்தாபத்தியும், அதுவே சதோதயமான நித்தியமாய் விளங்குதற் கனுபலத்தியும் வேண்டுமென்பார் 'ஆரூபாவமொடு...வேதாந்திகட்கு' எனவும்,

முற்கூறிய முனிவரால் சிவப்பிரகாசத்தாற் சொல்லப்பட்ட வெத்த, நட், சாகர, அர்த்தப் பிரதிபாதிக்கமான நாலுலட்சங் கிரந்தமுள்ள புராணங்கள் : சர்க்க, பிரதிசர்க்க, வம்ச, மன்மந்திர, வம்சானு சரித்திரங்க ளென்னும், பஞ்சலட்சணங்களும், சமஸ்த வைதிக தாந்திரீக கன்மங்க ளுஞ் சொல்லாநிற்கும். புராணிகர் முற்கூறிய ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை யறிதற்குச் சத்துக்களறிந்துரைத்த வனுமானமும், அதுவே நிச்சயமென்றறிவிக்கு மாகமமும், அதற்கு ஆப்தர்களடைந்திருந்த வனுபவ வுல்லாசத்தைக் காண்பதற் குவமானமும், அவர்க ணிராசையாற் றிருத்தியடைதற் கருத்தாபத்தியும், அத்திருத்தி மாறாதிருக்குந் துக்கநிவிர்த்தியாதற் கனுபலத்தியும், இக்குணங்களிற் றுண் பிரிவுபடாம லொன்றா யிருத்தற்குச் சம்பவமும், இவ்வனுபவந் தொன்றுதொட்டுப் பண்டிதபாமரர்களுக்குச் சாதாரணமா யுளதென்பதற்கு ஐதீகமும் வேண்டுமென்பார் 'புராணிகர் கடமக்களவை யெட்டாம்' எனவுங் கூறினார்.

இவற்றுள்:—கணதராற் சொல்லப்பட்ட வைசேஷிக சாத்திரம் திரவியம், குணம், கன்மம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயமென்னுஞ் சட்பதார்த்தங்களுள் திரவியத்திற்குப் பிருதிவி முதலிய வொன்பதும், குணத்திற்கு உருவமுதலிய விருபத்துநான்கும், கன்மத்திற்குக் குவிதல் முதலியவைந்தும், சாமானியத்திற்குமேற் சாதிமுதலிய விரண்டும், விசேடத்திற்கொன்றும், சமவாயத்திற்கொன்றும் என்றும், இவ்வாறு பதார்த்தங்களுடைய விசேட விவேகஞானத்தாலே யறியத்தக்கவைகளான ககனாதிபூத பஞ்சக சீவாத்மா பரமாத்மாக்களாகிய வேமும் நித்தியம். பாஞ்சபூதிகமான

விரபஞ்சம் சகாத்திரிகம். சீவாத்மா அநேகமாயும் விபுவாயுஞ் சுகதுக்க பல போக்தாவாயுங் கர்த்துருபராதீனமாயு மிருக்கும். ஈசுவரன் அனுமானீச்சு ரனே என்றும், இச்சட்பதார்த்த விவேக ஞானத்துவாரா சுகதுக்க நிவிர்த் தியே மோட்சமென்றும், பிரதிபாதிக்கின்றமையின் வைசேடியனைத் தார்த் தீகனோடும், உபக்கிரம முதலான சடுவிதலிங்கதாற்பரியத்தில் வேதவாக் கிய விசார பூருவகமாய் ஜோதிஷ்டோமயாகாதிகளை விதியுத்தமாகக்கூறி ஆத்மசுவதப்பிரமாணமே ஞானஸ்வரூபனைச் சொல்லும் பூருவமீமாஞ் சையின் பேதமானபாட்டனைப் பிரபாகரனோடுங் கூட்டுக.

இன்னஞ் சில மதங்களுள்ளன. அவையாவன:—சாக்தேயம், பாஞ்ச ராத்திரம், லௌகீகம், பாதஞ்சலம், பாசுபதம், காபாலிகம், மகாவிரதம், சித்தாந்தமென வெண்வகையாம். இவற்றுள்:—சத்திதத்துவ வாசியினாற் சொல்லப்பட்ட வாமசாத்திரத்தின்படி சத்தியின் பரிணாமமே சடாசடப் பிரபஞ்சம். ஆநந்தமே ஆத்மா. ஆநந்தப் பிராப்தியே முத்தியென வாதி மத விஸ்தாரஞ்செய்வதே சாக்தேயமெனவும், வாசுதேவனாற் சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திரமென்னுஞ் சாத்திரத்தின்படி பிருதுவியாதி மனசாந்தமான சதூர்விம்ஸதி தத்துவத்திற்குமேற் குணதத்வாத்மக வாசுதேவனிலிருந்து கிருஷ்ண அனிருத்த மகரத்துவச ரௌகினேயரென்னு நால்வர்களாலும் உற்பத்தியாதி கிருத்திய நிகழுமெனவும், நாடி மத்தியகதனா யாத்மா வணு ப்பிரமாணமாயிருக்குமெனவும், வாசுதேவாத்மகப் பிரகிருதியிற் சொருப வாணி யில்லாதடங்குவதே மோட்சமெனவும் வாதி மதவிஸ்தாரஞ் செய்வதே பாஞ்சராத்திரமெனவும், தன்வந்திரி முதலானவர்களால் சொல் லப்பட்ட லௌகீக சாத்திரம் ஆயுள்வேதம் தண்டம் நீதி முதலானவை யாம். இவை திஷ்டபலன்களான தேகபுத்திராதிருபமே யாத்மாவெனவும் இகபரங்களிற் புத்திர பாரியாதிகளுடனே கூடி வியாதியாதிய துக்கமில் லாமற் சுகத்திலிருக்கிறது மோட்சமெனவும் நிரூபிப்பதே லௌகீகமென வும், பதஞ்சலியினாற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி இயமாதி யஷ்டாங்கயோகத்தினால் மனோகீச்சல சித்தியுண்டாமெனவும் அசங்க சின்மாத்திரமே யாத்மா வெனவும் மனோலயத்துவாரா அஞ்ஞான வழிவே மோட்சமெனவும் வாதி விஸ்தாரஞ் செய்வதே பாதஞ்சலமென வும், மாயாதத்துவவாசியான ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி மாயை கன்மமென்னும் பாசத்தொய்த நிச்சயமும் நித்திய வியாபக சைதன்னியனே யாத்மனெனவும் பிரவாகேசுரத்தினா லீசுரத்ருவ மன்னியருக்குக் கொடுத்து ஆத்மன் ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பது மோட்ச மெனவும் வாதி கூறுவதே பாசுபதமெனவும், முற்கூறிய தத்துவவாசியான ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட ஆதியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி நரகபால பிட் சாடனாதிகளின் விதியைக் கூறி நித்திய வியாபக சைதன்யனே யாத்மன், கத்துருத்துவமே சமுசாரம், அதைவிட்டு ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோட்சமெனக் கூறுவதே காபாலிகமெனவும், வித்தியாதத்துவவாசியான

ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி அஸ்திதா
ரணதிகளின் விதியைக்கூறி நித்தியவியாபகசைதன்னியமே யாத்மன், கத்
துருத்துவமே சமுசாரம் அதைவிட்டு ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோட்
சமெனக் கூறுவதே மஹாவிரதமெனவும், பரமசிவனாற் சொல்லப்பட்ட
மந்திரசமிஞ்சா சித்தாந்தத்தின்படி மோட்சாங்கமான சரிதை கிரியை
யோகம் ஞானங்களைக்கூறி நித்தியவியாபகக்கிரியாருபனே யாத்மா, சடத்
திவாசீத சிவசமானத்துவம் மோட்சமென்பதே மந்திரசமிஞ்ஞா சித்தாந்த
மெனவுமாம். உலகாயத சயின பௌத்த பூருவமீமாஞ்ச சாங்கியரென்னு
மிவர்களை நிரீசுவரவாதிகளெனவும், மற்றவர்களெல்லாஞ் சேசுவரவாதிகளெ
னவும், இம்மஹாவாதிகளுக்குள் சாருவாகனாதியயாவரும் பேதவாதிகளெ
னவும் வேதாந்தியொருவனே யபேதவாதி யெனவுங்கொள்க. இவைக
ளோடு முற்கூறிய சமயங்கள் பதினெட்டும் அவற்றின் கருத்தாக்கள் பதி
னெண்மரும் அவர்களாற் கூறப்பட்ட சாத்திரபேத மேழுமாம். இன்னு
மனேக மதங்களுள்ளன. அவைகளைக் காணவேண்டின் அவைகட்குரிய
நூல்களிற்காண்க.

(உச)

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

௨
[ஸ்ரீ சற்குருவேநம:]

திருக்குவிவேகம்.

அ - ௧௧.

முன்னர்ப்பாயிரங்களின் இலக்கணங்கூறி மேல் வேதமுடிவிற்கூறிய பரமாத்ம ஐக்கியமான அத்துவிதம் இஃதெனத் தெரிவிப்பானியற்றிய திருக்குத் திரிஸ்ய விவேகமென்னு மிரண்டனுள் கானற்சலம்போலக் காணப்படுஞ் சகமாகிய திரிஸ்யமும் கானற்போல விளங்குங் காண்பாறாகிய திருக்குவும் அக்கானற்சலமும் கானலுஞ் சூரியப் பிரகாசமாய் விளங்குதல்போல விவ்விரண்டுஞ் சிற்பிரகாசமாக விளங்குகின்றதனால் அவற்றிற் கிடையாயுள்ள திருக்குவை முற்பாலதாக்கி யிதற் கற்பனையாகத் தோன்றிய திரிஸ்யத்தைப் பிற்பாலதாக்கி யிவ்விரண்டிற்கு மாதாரமான சிற்சொரூபத்தைக் கரதலாமலகம்போல விளக்குவிக்குஞ் சாமவேத மகாவாக்கியவிவேகத்தை முடிவின்கணவைத்து அதனிலச்சுணங்களைக் கூறுவான்றொடங்கி, இத்திருக்குவிவேகத்தின்கண் விளம்பும் பிரமசுபாவமான திருக்குவின் ஆதாரமாகிய சிற்சொரூப மொன்றேயன்றி வேறின்றென இச்செய்யுளில் உவமான பூருவகமாகச் சுவகதாதிபேதம் பிரமத்திற்கின் றென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்குத்

திரிசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்கின்
வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா திகளா

மற்றவைமுன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியின்
விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு

மிஞ்மினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே
னருந்துறறு மலர்முதலா யினவுமவே றுள்ள

வணிமரமுங் கன்முதலா யினவும்போ லாமால்.

(இ - ள்.) திருந்திய - சுத்தமான, வேதாந்தநூல் - வேதாந்த சாஸ் திரங்களால், இயம்புறுவ-சொல்லப்படுவன, திருக்கு-திருக்கென்றும், திரி சியமென்று - திரிசியமென்றும், இருபொருள் - இரண்டுபொருள்களாம், அங்கவற்றின் - அவைகளின், முதல் - முற்கூறிய, திருக்கின் - காண்பா றாகிய சித்தினுக்கு, வரைந்திடுவ - நீக்கப்படுவனவாவன, சுவகதம் - சுவகத மும், தன்சாதி - சுசாதியும், விசாதிகளாம் - விசாதியுமாம், அவை மூன்றினுக்கும்-அம்மூன்றிற்கும், உதாரணம் - உவமானங்கள், முறையே மொழியின் - கிரமமாகச்சொல்லின், விரிந்தநிழல் - பரந்தநிழல், தரும் - கொடுக்கின்ற, நெடு - நீண்ட, பூம்பணை - அழகியதிலைகளையுடைய, மர

மொன்றிற்கு - ஓர் விருட்சத்திற்கு, மிளிறினங்கள் - வண்டின் கூட்டங்
கள், புக்கு - புருந்து, முகத்துழுது - இதுமுமுகங்களைக் காலாற்றீன்று,
பெருகுறு - அதனாற் பெருகப்பட்ட, தேனருந்தும் - மதுக்களை யுண்ணும்
படியான, நறுமலர் முதலாயினவும் - வாசனையுள்ள புட்பாசிகளும், வே
றுள்ள - அம்மரத்திற்கு வேறாயுள்ள, அணிமரமும் - அழகிய விருட்ச
மும், கன்முதலாயினவும் - அம்மரத்திற்குப் பேதமாயுள்ள பாடாணாசிக
ளும், போலாம் - போல்வனவாம், எ - று. மற்று - ஆல், அசை.

‘மலர் முதலாயினவும்’ என்றமையின் பத்திர பலாசிகளும், ‘கன்முத
லாயினவும்’ என்றமையின் கடபடாசிகளையும் கொள்க. காண்பானாகிய சித்
தைத் திருக்கெனவும், காணப்படு மாயாகாரியமாகிய சடத்தைத் திரிசிய
மெனவுங் கூறினார். சுவகதமாவது: சுவ - தன்னிடத்தில், கதம் - நீங்காது
பற்றல்; எனவே ஒன்றிற்றோன்றி யதை நீங்காது பலதன்மையாயிருத்த
லாம். தன்சாதி - சுசாதி. அஃதாவது தன்னைப்போல மற்றொன்றிருத்தல்.
விசாதியாவது: வீ - நீக்கம். சாதி - அம்சம்; எனவே தனக்குமாறாக மற்றொ
ன்றிருத்தலாம். சுவகதத்திற்கு மரத்தையும் அதிற்றோன்றிய பத்திரபுட்ப
பலாசிகளையும், சுசாதிக்கு அம்மரத்திற்கு வேறாயுள்ள மரத்தையும், விசா
திக்கு அம்மரத்திற்கு மாறாயுள்ள கல்லை யு முவமித்து, இம்மூன்றுஞ் சுயஞ்
சித்திற் கின்றென்பதையிங்குத் திருக்குவின்மேல் வைத்துக்கூறினார். (உரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உவமானப்படி பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி
பேதமின் நென்பதற்கு உவமேய முணர்த்துகின்றார்.

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு

நிகழாமையானுமிறை தனக்குமுத னடுவின்

நெருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை

யுண்மையினு லிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்

வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்

மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுத்

தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த

சிவத்தினுக்கு விசாதியிலே யென்றுணர்க தெரிந்தே.

(இ - ள்.) நிரவயவமாதலி னுனும் - அவயவமின்மையினாலும், சத்து -
சத்தைப்போல, வேறு - மற்றோர்சத்து, நிகழாமையானும் - விளங்காமை
யினாலும், இறைதனக்கு - பிரமத்திற்கு, முதல்-முதலிற்கூறிய சுவகதமும்,
நடு - இடையிற் கூறிய சுசாதியு மாகியவிரண்டும், இன்னொரு வுறுக - இல்
லையென நீக்குவாயாக, இவ்வுலககாரணமாம் - இச்சகத்திற் கேதுவாகிய,
மாயை - மாயையென்பது, உண்மையினால் - இருத்தலால், இறுதியது -
முடிவிலுள்ள விசாதியை, இல்லென்பதென்னென்னில் - இல்லையென்ப

தெங்கனமெனின், வரைவுதரு - எழுதாரின்ற, சித்திரிகன் - சித்திரக்காரனது, சித்திரசத்தியைப்போல்-சித்திரமமைக்கின்ற சத்தி அவனிலும் வேறு கக்காணுமைபோல, மாயையும்-மாயாசத்தியையும், சின்மாத்திரமாம் - சைதன்னியமான, பிரமத்தின் - பிரமத்திற்கு, வேறு - வேறாக, தெரிவதிலாமையின் - தோன்றாமையின், என்றும் - எப்போதும், சச்சிதானந்த - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகிய, சிவத்தினுக்கு - பிரமத்திற்கு, விசாதி யில்லையென்று - விசாதிபேதமில்லையென, உணர்க தெரிந்து - நன்றாயுணர்ந்தறிவாயாக, ஏ - று. கொல் - ஏ - அசை.

மாயையுமென்றவும்மை சித்திரசத்தியைத் தழுவிநின்றமையின் இறந்த ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. பிரமத்திற்குச் சித்திரிகளையும் மாயைக்குச் சித்திரசத்தியையும் உவமித்தார். (உசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உவமேயத்திற் குறுதியாக யசர்வேதமகா வாக்கியார்த்தத்தினால் அத்துவிதப் பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி பேதமின்றென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்

சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிக்க

மரிதிலுண ரேவவென்னு மிடைச் சொற்குத் தேற்ற

மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக்

கருதுபொருள் வருதலினு லிம்முறையே மாயா

கற்பனைகள் கடந்துநீர வயமாகி யென்றுந்

திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத்

தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே.

(இ - ள்.) சுருதியினுள் - யசர்வேதத்தினுள், ஏகமேவாத்துவிதமென்னும் - ஏகமேவாத்துவிதமென்கின்ற, சொற்கிடையுள் - வாக்கியத்திற்குள், ஏகமெனும் - ஏகமென்கின்ற, சொல்லதனுக்கு-சொல்லினுக்கு, அயிக்கம் - ஐக்கியமும், அரிதிலுணர் - அருமையாயுணரப்பட்ட, ஏவவென்னும் - ஏவவென்கின்ற, இடைச்சொற்கு - இடைச்சொல்லிற்கு தேற்றம் - தேற்றமும், அத்துவிதமெனுமொழிக்கு - அத்துவிதமென்கின்ற சொல்லிற்கு, துவிதவிலக்காக-துவிதநீக்கமுமாக, கருதுபொருள் - சிந்திக்கப்பட்ட அருத்தம், வருதலினால் - வருகின்றதனால், இம்முறையே - இம்முறைமைப்படியே, மாயாகற்பனைகள் - மாயாரோபிதங்களை, கடந்து - நீங்கி, நிரவயமாகி - அவயவமின்றாய், என்றும் - காலத்திரயத்திலும், திரிதலில் - மாறுபடாத, சின்மயமாகும் - சின்மாத்திரமாகிய, ஒருபிரமந்தனக்கு - ஒப்பற்றபிரமத்திற்கு, தெரித்த - முற்கூறிய, சுவகதமுதலாயின - சுவகதாதிய, மூன்றும் - மூன்றுபேதங்களும், இலை - என்று மில்லை, ஏ - று. ஏ - ஈற்றசை.

மரத்திற்குன்றிய பத்திரபுட்பபலாதிக்கட்கு வெவ்வேறுதன்மையிருத்தல்போலச் சத்திற்குன்றிய சகசுவரங்கட்கு வெவ்வேறுதன்மையின்மையின் சுவகதமும், மரத்திற்கினமாய் மரமிருத்தல்போலச் சத்திற்கினமாகச் சகசுவரம் வேறின்மையின் சுசாதிபும், மரத்திற்குக் கல் மாறாயிருத்தல்போல அச்சத்திற்கு மாறாகச் சகசுவரம் வேறின்மையின் விசாதிபுமாகிய விம்மூன்று பேதங்களும் அச்சத்வடிவ பிரமத்திற்கின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், சத்திற்குன்றிய சகசுவரங்கட்குச் சடத்துவ கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவாதி பேதத்தன்மைகளிருக்கச் சுவகதபேதமின்மென்பதென்னை?

விடை:—சகமாகிகட்குச் சடத்துவாதித்தன்மை துண்ணியவறிவுளோர் கூறார். அஃதியாதினா வென்னின் சடமாயிருப்பது சகம், கிஞ்சிஞ்ஞாயிருப்பவன் சீவன், சர்வக்ஞாயிருப்பவன் பரன் என்னுமிடத்தில் இம்மூன்றினுமிருப்பது சத்தேபாதலின், இவற்றிற் சத்துத் தன்மையைக் காண்பதேயன்றி வேறுதன்மையைக் காண்கிலராதலின் சுவகதபேதமின்மென்க.

வினா:—அற்றேல், முற்கூறிய சத்தைப்போல இச்சகசுவரங்களினும் சத்திருக்கச்சுசாதிபேதமின்மென்ப தென்னை?

விடை:—அச் சத்தைப்போல வேறோர்சத்தென்பதின்றி, அச்சத்தேயிருத்தலின் சுசாதிபேதமின்மென்க.

வினா:—அற்றேல், மாயாவிகாரமான சகசுவரங்கள் தொன்றுதொட்டிருக்க விசாதிபேதமின்மென்ப தென்னை?

விடை:—அவையாவுஞ் சத்தாயிருந்து விளங்குதலின் விசாதி பேதமின்மென்க.

வினா:—அற்றேல், பிரமத்திற் சச்சிதானந்தமென்னும் பேதம் விளங்கச் சுவகதபேதமின்மென்ப தென்னை?

விடை:—சூரியனசுழலே பிரகாசமாயும் அப்பிரகாசமே சூரியனாயுமிருத்தல்போலச் சத்தினது தேஜசே சித்தும், அத்தேஜஸான சித்தே சத்தும் அவ்விருமையினொருமையே யாந்தமுமாய் வேற்றுமையின்றி யிருத்தலின் சுவகதபேத மின்மென்க.

வினா:—அற்றேல், சத்தைப்போல வியாவகாரிகம், பிராதிபாவிசம், பாரமார்த்திகமென மூன்றுசத்திருக்கச் சுசாதிபேத மின்மென்பதென்னை?

விடை:—அங்கனமிருத்தல், சத்தொளியின் பிரதி பவினமே யன்றிச் சத்தன்றாதலின், சுசாதிபேதமின்மென்க.

வினா:—அற்றேல், அதீதப்பிரமத்தின் ஆந்தானுடவம், நவநவமாயனுடவித்தலால், விசாதிபேத மின்மென்பதென்னை?

விடை:—அது சச்சிதானந்த வொருமையான சுவானுபவமெனத் தோன்றாத பேதவாதிகட்கு அங்ஙனம் தோன்றுவதன்றி அவ்வனுபவமுள்ள அபேதவாதிகட்கு அங்ஙனம் தோன்றாதாகவின் விசாதிபேத மின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவைகட்குப் பிரமாணமுண்டோ ?

விடை:—“அறிஞர்க் குலகா னந்த மயம்” என்பதனாலும், “விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும்போலத், துளக்கமில்லித் துண்டாகி லுண்டாம்ஞாலந் தோற்றரவு மாத்திரமே சொருப மாகுங், கிளர்த்தபர மாத்தத்தா வில்லை” என்பதனாலும், “பொரு கடலிற் றிரைமுதலாப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதியா மோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமேயல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப் பே ரொன்றதாகும்” என்றருளிய வசிட்ட சம்மிதையினாலும், “சத்தேசித் தாகுமய லெனிலசித்தா மசித்தானாற் சாக்ஷி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தானாற் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தேதோன் றிபசத்துஞ் சித்துநல்ல சுகமாகும்” என்ற கைவல்ய நவநீசத்தினாலும், ஏக மென்னும் பதத்தினாற் சுவகதமும் ஏவவென்னும் பதத்தினாற் சசாதியும், அத்துவிதமென்னும் பதத்தினால் விசாதியும் இன்றெனுஞ் சுருதியினாலும், “சர்வம் பிரமமயம்” என்னும் பிரமோபதேசத்தினாலும், “கசனுயர் சமாதி நீங்கி” யென்ற கவியினாலும், “மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில், வானில்லவ யகத்திலெங்கு மியானன்றி மற்றொன் றில்லை, யானிலா விடமுமில்லை யெனதிடத் தியாதுமில்லைத், தானிகழ்ப் பொருள் வே றில்லைச் சச்சிதானந்த மென்றார்” என்ற கசமுனி சுவானுபவத்தினாலும் யாவுந் தன்மயமாய் விளங்குதலால் எப்போதுஞ் சுவாகாதிபேதம் பிர மத்திற் கின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், பரவியாபகத்துள் சகலீவபரம் தத்தங்குணங்களோடும் விளங்கினதாக விஸ்வரூப தரிசனத்திற் கிருஷ்ணசுவாமி காண்பித்த தென்னை?

விடை:—முன்பு பாகியத்திற் பேதமாகக் கண்ட விசயனுக்கு அவை நீங்குமிதித்தந் தனதகத்தி லுறுப்பாக விருப்பதைக் காண்பித்து அதற்கு மேல் அபேதமான பிரமஸ்வரூபத்தைக் காண்பிப்பதற்கேயன்றி வேறின் றென்க.

வினா:—அற்றேல், அங்ஙனமயிக்க வஸ்துவை மேற் றரிசிப்பித்ததற்குப் பிரமாண முண்டோ?

விடை:—அதனை அந்நூலிற்றானே “பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப், பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினாற், பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின், பிரம மேயடை வார்வர் பின்னுங்கேள்” என்ற, கவியினாற் காண்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சுவகதாதிபேத மொருவரு மொப்பவிலையோ?

விடை:—பரவியாபகத்திற் சீவர்கள் பின்னாபின்னமா யிருக்கின்ற ரென்ற விசிட்டாத்துவிதிகள் சுவகதமும், பரசிவசமானம் ஆத்மாவென்ற

விசிட்டாத்துவிதபக்ஷங் கிஞ்சித் தொப்புக்கொண்டவர்கள் சுசாதியும், பரம வேறு, சிவர்கள் வேறு, அப்பரத்தின தருளா விச்சிவர்களத்தங் குணங்க ளோடுஞ் சுகித்திருக்கின்றார்க ளென்ற துவிதிகள் விசாதியுமுண்டென ஒப்புவரென்க.

வினா:—அற்றேல், அவர்களனுபவந்தானியாது?

விடை:—நிஷ்களஸ்வரூபமான பரவாசுதேவ சமுகத்திற் சிவர்களவ் வடிவமாயிருந்து அவனதருளாற் பரமானந்த மனுபவிப்பரென்ற விசிட்டா த்தவிதிக ளனுபவமும், நிஷ்களஸ்வரூபமான பரசிவத்தினது பேராநந்த த்தை நிஷ்களஸ்வரூபமான வாத்மாக்க ளனுபவிப்பொன்ற சிவசமானத்து வமென்னும் விசிட்டாத்துவிதவேக தேசிகளனுபவமும், நிஷ்களஸ்வரூப மான பரவாசுதேவசமுகத்தில் ஆத்மாக்க ளெவரெவ ரெத்தன்மையரோ, அவரவர் அத்தன்மையி லேற்றங்குறைவின்றி யுபாசிப்பதனால் அவர் கொடு த்த வானந்தத்தை யனுபவிப்பரென்ற துவிதிகளனுபவமுமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவர்களுக் கிவ்வனுபவத்தால் முத்தியின்றோ?

விடை:—பரமாத்மபேதமான பதமுத்தியேயன்றி அவைக ளைகமென் னும் அபேதமான அயிக்கியமுத்தி யன்மையின் முத்தியின்றென்க.

(தா-ம்.) சர்வம் பிரமமயம் சர்வமின்றென்னும் பிரமோபதேசப்படி அனுபவந் தோன்றப் பேதவாதிகள் கொண்ட சுவகதாதிபேதங்களென்னுங் களங்கங்களை நேரேகளைந்து அபேதவாதிகட்கு அனுபவமான அத்துவித சொரூப மிஃதென நிச்சயித்ததாம். (உஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிச்சயித்த பிரமசொரூபத்தைத் தரிசிப்பிப்பான் கருதி, அதன்கண் கற்பனையாகத் தோற்றிய ஆரோபமும் அதனை நீக்கும் அபவாதமும் அது நீங்கினவிடத்துள்ள யதார்த்தத்தை அறிவித்தற் கேது வான மூன்றிலக்கணநாமமும் உணர்த்துகின்றார்.

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா

யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள

சுத்தியூ டிலாதவிர சிதம்விளைத்தல் போலச்

சொற்பிரம சத்தினிலா வுலகதுகற் பித்த

லெத்திதுதான் வெள்ளியசின் றிப்பியெனல் போலோர்ந்

திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத

மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணமூன்று மவைதாம்

விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம்.

(இ - ள்.) அத்தியாரோபம் - அத்தியாரோபமும், அபவாதமென - அபவாதமுமென, இரண்டாய் - இருவிதமாக, அறைகுவர் - சத்துக்கள்

சொல்லுவார்கள், கற்பிதம் - கற்பிதமாகிய, * அத்தியாரோபம் - அத்தியா
ரோபமானது, உள்ளசத்தியூடு - உள்ளதான கிளிஞ்சலினிடத்தில், இலா
தவிரசிதம் - இல்லாத வெள்ளியை, விளைத்தல்போல - கற்பித்தல்போல,
சொல் - சொல்லாரின்ற, பிரமசத்தின் - உள்ளதான பிரமத்தினிடத்தில்,
இலாவுலகது - இல்லாதசகத்தை, கற்பித்தல் - உண்டெனக் கற்பித்துச்
சொல்லுதலாம், † அபவாதம்-அபவாதமாவது, எத்திது-இஃதெத்தன்மைத்
தெனில், வெள்ளியது - பிராந்தியாய்த் தோற்றிய விரசிதம், இன்று -
யதார்த்தமாகவில்லை, இப்பியெனல்போல்-இருக்கின்றது சிப்பியேமென்று
உணர்தல்போல, ஓர்ந்து - விசாரித்து, இறைமெய் - பிரமஞ் சத்தியம்,
பொய்யுலகமென - சகமித்தையென்று, தெளிதல் - தெளிவதாம், மெய்த்த
பொருள் - உண்மையான பிரமவஸ்துவை, அறியும் - அறிதற்கேதுவான,
இலக்கணமூன்றும் - இலக்ஷணங்கள் மூன்றுவிதமாம், அவை - அவையா
வன, விளங்கு - விளங்காரின்ற, அதத்துவாவிருத்தி - அதத்துவாவிருத்தி
லட்சணமும், தடத்தமொடு - தடத்தலட்சணமும், சொரூபம் - சொ
ரூபலட்சணமுமாம். எ - று. தான் - தாம் - அசை.

வடநூலார் அதிகதம் ஆரோபம் - அத்தியாரோபமெனவும், அபக
தம் வாதம் - அபவாதமெனவுங் கூறுவர்.

(தூ-ம்.) பிரமத்திற் சகசீவபரந் தோன்றுங் கற்பனையும் அக்கற்பனை
கணீங்குமுறைமையுந் தெரிவித்ததாம். (உஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மூற்கூறிய மூன்றிலக்கண பூருவகமாக வெளிப்படும்
பயனையும் அங்ஙனம் வெளிப்படும் பயனாய் பிரமத்திற்குரிய பரியாயநாம
மைந்தையும் உணர்த்துகின்றார்.

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற

வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி
சாகைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி

சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த றடத்த
மாகனலி விளங்குகதிர் சொரூபனெனல் போலான்

மாவினிச சொரூபமிது வெனவுணர்தல் சொரூப
நீகடவுள் சொரூபநிசஞ் சச்சிதா நந்த

நித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே.

(இ - ள்.) ஆகமுதலன - தேகாதிகளை, நேதியதுசெய்து - நேதிகளை
ந்து, நின்ற - சேடித்தநின்ற, ஆருயிரை - வியாபகமான கூடத்தனை, அரி

* வஸ்துவில் (கயிற்றில்) அவஸ்துவை (பாம்பை) க்கூறுதல் அத்தி
யாரோபமாம்.

† அதிஷ்டானசேஷம் (கயிறு, மிஞ்சுதல்) அபவாதமாம்.

வித்தல் - தெரிவிப்பது, அதத்துவாவிருத்தி - * அதத்துவியாவிருத்திலட்
சணமாம், † சாகைதுனி - இம்மரக்கோட்டினுச்சியில், மதியுளதென்று -
மூன்றாம் பிறையிருக்கின்றசென, உணர்த்தலின் - உறிவிப்பதுபோல,
பூதாதிசகமாய - பிருதிவிமுதற் பிரகிருதியீறானசகமாகிய, காரணங்கொ
ண்டு - ஏதுவைக்கொண்டு, அறிவுணர்த்தல்-பிரமத்தையறிவிப்பது, ‡ தட
த்தம் - தடத்தலட்சணமாம், யாகனலி - சிறந்த சூரியன், விளங்கு
கதிர் - பிரகாசகிரணமே, சொரூடனெனல்போல் - வடிவனென்பது
போல, ஆன்மாவின் - ஆத்மாவினுடைய, நிசசொரூபம் - உண்மையான
சொரூபம், இதுவெனவுணர்த்தல் - இதுவெனவறிவிப்பது, § சொரூபம் -
சொரூபலட்சணமாம், நீ - நீயென்னுங்கூடஸ்தனும், கடவுள் - அதுவென்
னும் பிரமமும், சொரூபம் - ஆனாயென்னும் அயிச்சியஸ்வரூபமே, நிசம் -
அத்துவிதத்தினுண்மையாம், சச்சிதானந்தநித்தியம் பூரணம் - சத்தாதித்யைந்
தும், ஆக - அதன்வடிவமாக, நீநினைந்துகொள் - நீகருதிக்கொள்ளுவாய்,
எ - று. ஏ - அசை.

(ப - ம்.) பூரணமான கூடத்தனென்பார் 'ஆருயிர்' என்றார். நீகட
வுள் சொரூபமென்றது அது நீயானாயென்னுஞ் சாமவேதமஹாவாக்கியத்
தை. நீயதுவானாயென்னும் பிரகடவுபதேசமாகக் கூறினது இதுவே பிர
மோப தேசத்தின் கருவியாதல்பற்றியாம். அதத்துவியாவிருத்தி யென்
பது அதத்வாவிருத்தியென்றாயிற்று; தது-பிரமம், அத்து-சகத்து, வியாவிரு
த்தி - நீக்கம். தடஸ்தமென்பது லட்சியமுள்ளவரை யஃதில்லாத
தாயும்அதற்கேயுரித்தாயுமிருப்பது. எனவே நாதமுதற் பிருதிவிபரியந்தமி
ல்லாதது பிரமமாம்.

(நா - ம்.) அதத்துவியா விருத்திலட்சணத்தாற் றேகவிலட்சணமான
நீயென்னுங் கூடஸ்தனையும், தடஸ்த லட்சணத்தாற் சகத்துவிலட்சண
மான அதுவென்னும் பிரமத்தையும், சொரூபவிலட்சணத்தா லானாயென்

* அதத்துவியா விருத்திலட்சணம் உபலட்சணமாம். ஏது காரியத்திற்
சம்பந்தமில்லாததாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித் தறிவிக்கின்றதோ
அது உபலட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: காகமுடைய வீட்டிற்குப்போ
என்றாற்போல்வது. காகம் போனவிடத்தும் வீடறியப்படுகின்றதே இதில்
விசேடணம்.

† சாகைதுனி மதியுளதென்றுணர்த்தலைச் சாகாசந்திரநியாயமென்பர்.

‡ ஏது ஒருகாலத் திருப்பதாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிக்க
ின்றதோ அது தடத்தலட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: இவன் நாமக்கா
ரன் என்றாற்போல்வது.

§ ஏது எப்போதுமிருப்பதாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிக்க
ின்றதோ அது சொரூபலட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: சூடுடையது நீ
யென்றாற்போல்வது.

னுமத்துவித ஸ்வரூபத்தையும் நீ கடவுள் சொரூபமெனும் வாக்கிய மூலமாகத் தெரிவித்ததாம். (உக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சத்தாதியைந்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்
வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுதித்தவிட யங்களை நின் றறிந்திடுதல் சித்தா
முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந்
திதித்தசதோ திதித்த மனைத்தினுஞ்சா தகமாந்
திறத்தினு லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே
விதித்திடுக வுயிர்சச்சி தாநந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெனினே.

(இ - ள்.) மதித்தன்மதியாமை - அறிவறியாமைகளிலும், நனவாதி
களின் - சாக்கிராதியவத்தைகளிலும், தனக்கோர் - தனக்கொரு, வாதை
யிலாது - வாதையின்றி - உண்டெனல், எப்போது முண்டென்பதே,
* சத்து-சத்தும், அவத்தையனைத்தினும் - எல்லாவவத்தைகளிலும், உதித்த-
தோன்றிய, விடயங்களை - திரிஸ்யங்களை, நின்னு - விலட்சணமாயிருந்து,
அறிந்திடுதல் - அறிவதே, சித்து - சித்தும், உவப்பினுக்கு - பரமப்பிரீதி
க்கு, விடயமாந்தன்மை - விஷயமாகுந் தன்மையே, ஆநந்தம் - ஆநந்தமும்,
திதித்த - நிலைபெற்ற, சதோதிதம்-எப்போது முதயமாயிருக்கின்றதே, நித்
தம் - நித்தியமும், அனைத்தினும் - சர்வார்த்தங்களுக்கும், சாதகமாந்திறத்தி
னால், முதற்காரணமாயுமிருக்குந் தன்மையினால், அனைத்தினுஞ்சம்பந்தம்-
சர்வத்தினுங் கலந்திருப்பது, நிறைவு - பூரணமும், ஆமென - ஆகுமென,
விதித்திடுக - மதிப்பாயாக, உயிர் - ஆன்மாவானது, சச்சிதாநந்தமயமேல்-
சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமானால், அவற்றுள்-அவைகளுக்குள், ஆநந்தம்-ஆநந்த
மானது, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளங்கியதில் - விளங்கவில்லையே,
எனின் - எனக்கேட்கில், எ - னு. ஏ - ஈற்றைச.

தனக்கோர்வாதையிலா துண்டெனல் சத்து என்றமையால் அவத்தை
கள் வாதிக்கப்பட்ட அசத்தென்பதாயிற்று. பிரமசொரூபம் சத்தாதியைந்

* (1) முக்காலத்திலும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்தாம்.

(2) முக்காலத்தும் எல்லாவற்றையு மறிவதாயும் அறியப்பட்டவற்றா
லறியப்படாததாயு மிருப்பது சித்தாம்.

(3) முக்காலத்தும் மிகுந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது ஆநந்த
மாம்.

(4) நாசமின்றியிருப்பது நித்தியமாம்.

(5) கடத்தில் மண் நிறைந்திருப்பதுபோல யாவற்றினும் நிறைந்திருப்
பது பூரணமாம்.

தெனவே சகத்து அசத்து, சடம், துச்சம், அனித்தம், கண்டமெனக்கொ
ள்க. அசத்தான பிரகிருதி முதலிய தத்தவங்களியாவற்றிற்குந் தன் சத்
தைக் கொடுத்து அவைகளுஞ் சத்துப்போன்றிருக்கச்செய்து அவைகளி
யாவும் அசத்தாயினுந் தானங்நனமாகாதிருப்பது யாதோ அதுவே சத்தும்,
அச்சடமான வஸ்துக்களியாவற்றிற்குந் தன்னறிவைக்கொடுத்து அவைக
ளுஞ் சித்தைப்போன் றறியச்செய்து அவை சடமாயினுந் தானங்நனமா
காது அவைகட்குச் சாக்ஷியாய் விளங்குவது யாதோ அதுவே சித்தும், பவ
முதலிய துன்பங்க ளியாவற்றிற்குந் தன்னின்பத்தைக் கொடுத்து அவை
கள் இன்பமாயிருப்பதுபோலத் தோற்றுவித்து அவைகளனைத்துந் துன்ப
மாயினுந் தானங்நனமாகாது எப்போது மின்பமாய் ரமிக்கின்றதியாதோ
அதுவே யாகந்தமும், உதித்தொடுங்குகின்ற வஸ்துகளியாவற்றிற்குந் தன்
னித்தியத்தைக் கொடுத்து அவைகள் என்றும் உதயமா யிருப்பதுபோலத்
தோற்றுவித்து அவைக ள்நித்தியமாயினுந் தானங்நனமாகாது சதோதய
மாய் விளங்குவதுயாதோ அதுவேநித்தியமும், பரிச்சின்னமான வஸ்துக்க
ளியாவற்றிற்குந் தன்னபரிச்சின்னம்சத்தைக் கொடுத்து அவைகளனைத்
போல விளங்கச்செய்து அவைகள் பரிச்சினமாய்ச் சிதறினுந் தானங்நன
மாகாமல் நிறைவாய் விளங்குகின்றது யாதோ அதுவே பூரணமுமாம்.

(இ - ம்.) பிரமத்தினது சுபாவமே சத்துமுதலைந் திலக்கணங்களுமா
மென்பதாம். (ந 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சத்தாதியே யாத்துமாவானால் அவற்று
ளொன்றான ஆந்தம் சீவர்களிடத்து நிரந்தரமாகக் காணப்படவில்லையே
யென்ற வினாவை நோக்கி இச்சச்சிதாநந்தம் விருத்தித் திரயத்தினுந்
பேதம்போலத் தோற்றந்தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே
விளங்கியிடம் புனலிடத்தின் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல்
விமலசத்தொன் றேறிகழுங் கன்முதலா மவற்றின்
மென்மைதவிர் புத்தியது தமோருணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையொடு சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா நந்தங்க டோன்றும்.

(இ - ள்.) வெம்மை - உட்டணமும், ஒளி - பிரகாசமும், உருவாய
வழல் - வடிவமாயுள்ள வக்கினியானது, விளக்கில் - தீபத்தில், ஒளியே
விளங்கியிடம் - பிரகாசமொன்றுமே மேற்பட்டிருக்க விளங்கும், புனலிட
த்தில் - சலத்தில், வெம்மையேவிரியும் - உட்டணமே மேற்பட்டிருக்க
வியாபித்திருக்கும், வெம்மை - வெப்பமும், ஒளி - பிரகாசமுமாகிய, இஃ

ண்டும் - இவ்விரண்டும், எழும்விறகினில் - காட்டத்திற்கேற்ற இருக்கும், அவ்வகைபோல் - அத்தன்மையைப்போல, விமலம்-நின்மலமான வாத்மாவின் தன்மைகளில், கன்முதலாமவற்றின் - மலைமுதலாயவற்றில், சத்தொன்றே நிகழும்-சத்தொன்றுமே விளங்கும், மென்மைதவிர் - கடினமாகிய, புத்தியது-புத்தியினது, தமோகுணத்தின் - தாமதகுணத்தினாலாய, மூட* விருத்தியினும் - மூடவிருத்தியிலும், இராசதத்தின் - இராசதகுணத்தினாலாய, கோரவிருத்தியினும் - கோரவிருத்தியிலும், மெய்ம்மையொடு - சத்துடன், சித்தாகும் - சித்தும் தோன்றுகிற்கும், சத்துவத்தில் - சாத்துவிதகுணத்தினாலாய, சாந்தவிருத்தியினில் - சாந்தவிருத்தியில், சச்சிதானந்தங்கடோன்றும் - சச்சிதானந்தமாகிய மூன்றுந் தோன்றும், எ - று.

† ஆத்மாவிற்கு அழகையும், அதன் சத்திற்கு உட்டணத்தையும், அதன் சித்திற்குப் பிரகாசத்தையும், அதனானந்தத்திற்கு உருவத்தையும், மூடவிருத்திக்குப் புனையும், கோரவிருத்திக்கு விளக்கையும், சாந்தவிருத்திக்கு விறகையு முவமித்தவாறுகாண்க. புத்தியினது மூடவிருத்தியிற் சத்தும், கோரவிருத்தியிற் சத்துஞ் சித்தும், சாந்தவிருத்தியிற் சச்சிதானந்தமும் பிரகடிதமாய் (வெளிப்பட்டித்) தோற்றுமென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், ஒன்றே மூன்றாயிருத்தலால் ஒவ்வோர் விருத்திகளிற் சில தோற்றிச் சில தோற்றாதவாறென்னை?

விடை:—அவத்தாத் திரயங்களிற் றத்துவவிரிவினால் விரிந்தும் அவை குவிவதனற் குவிந்துந்தோன்றுதலா லென்க.

வினா:—அஃதெப்படி.

விடை:—சமுத்தியிற் றத்துவங்க ளொடுங்கிரின்ற தாமதத்தினுள்ள மூட விருத்தியிற் சத்து மேலிடும்போது மற்றிரண்டும் அந்தர்க்கதமாயும், சொப்பனத்திற் றத்துவஞ்சில விரிந்த விராசதத்தினுள்ள கோரவிருத்தி

* அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும்.

உவமரீனம்.

† உஷ்ணமும் பிரகாசமுமுள்ள தீபத்தில் பிரகாசமேற்பட உஷ்ணம் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; (சுடு) ஜலத்தில் உஷ்ணம் வெளிப்பட்டிருக்கப் பிரகாசம் தோன்றாதிருக்கும்; விறகில் உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

உவமேயம்.

பிரமத்தின்சத்து கல்முதலானவைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கும்; சிதானந்தங்கள் அந்தர்க்கதமாயிருக்கும். புத்தியின் தமோகுணத்தால் அஞ்ஞானமயமான மூடவிருத்தியிலும், ரஜோகுணத்தால் இராகமயமான கோரவிருத்தியிலும் சத்து சித்து இரண்டும் பிரகாசிக்கும்; ஆனந்தம் பிரகாசியாது. சத்துவகுணத்தால் வைராக்கியமயமான சாந்தவிருத்தியில் சச்சிதானந்தங்கள் நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கும்.

யிற் சத்துஞ் சித்தும்மேலிடும்போது ஆனந்தமொன்றும் அந்தர்க்கதமாயும், சாக்கிரத்திற் றத்துவ முழுதும் விரிந்த சத்துவத்தினுள்ள சாந்தவிருத்தி யிற் சச்சிதானந்த மூன்றுந் தோற்றுமென்க. அந்தர்க்கதம்-அடங்கியிருத் தல்.

வினா:—அற்றேல், கோரவிருத்தியிற் சத்தென்னது ‘கன்முதலாம வற்றின்’ என்றதென்னை?

விடை:—இச்சச்சிதாநந்தப் பிரகடிதம் ஆத்மாவைக்குறித்தே யன்றி அநாத்மாவைக் குறித்தன்மையிற் கற்பிதாத்ம சம்பந்தமான மூடத்தன் மையையுடையதருவைப்போல மலைகளுஞ் சுழுத்தியையுடைய வயிராத வின் அங்ஙனங் கூறினாரென்க.

(நா - ம்.) விருத்தி பேதங்களினால் இருக்கின்றது இல்லையென்பன போலத் தோற்றுவதேயன்றி யெப்போதும் ஆத்மா சச்சிதாநந்த ஸ்வரூப மாகவே விளங்குமென்பதாம். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சத்தாதி யைந்தினைப்போல அவற்றிற்குப் போவியாகத் தோற்றிய குற்றங்களை நீக்கிச் சத்தம் வெளிப்படுத்துவான் சருதி அவற்றுட் சுயஞ்சத்தி னொபாசமான மூன்ற னிலக்கண முணர்த்து கின்றார்.

(சத்துத்திரயம்.)

ஆதலினு லானந்த மயமா மான்மா

வவைந்தினுக்கு * முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற் பேதமுறு † சத்துமூன் றும்விவகா நிகம்பின்

பிராதிபாசி கம்பார மார்த்திகசத் தெனவே

மூதுணர்விற் சுழுத்தியிற்றேரன் றுதுநன வுற்று

முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்

போதுகன விற்றேன்றி யழிவதிடை யதுவாம்

பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

* ஒரு வஸ்துவைப் பல வஸ்துவைப்போலத் தோன்றச்செய்வதற் குக்காரணமாயிருப்பது உபாதிபாசம்.

† (1) மூன்றுகாலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதது பாரமார் த்திகசத்தாம். அத்தகையது பிரமமாம்.

(2) ஆத்மஞானத்தினால் பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கது வியாவகா நிகசத்தாம். அத்தகையது மாயையும் அதன்காரியவடிவ வுலகுமாம்.

(3) ஆத்மஞானமில்லாமலே பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கது பிரா திபாசிக சத்தாம். அத்தகையது கட்டையிற் கள்வன் கயிற்றிற் பாம்பு முத லியனவாம்.

(இ - ள்.) ஆதலினால் - ஆதலால், ஆந்தமயமாமான்மா - ஆந்தஸ்வ ரூபமே யாத்மாவாம், அவ் வைந்தினுக்கும் - அச்சத்தாதி யைந்திற்கும் உபாதியுள் - உபாதியுள்ளனவாம், அவை - அவ்வுபாதிகளை, முறையே மொழியில் - கிரமமாகச் சொல்லு மிடத்து, பேதமுறு - சுயஞ்சத்தினு பாசமான, சத்துமூன்றாம் - சத்துத் திரிவிதமாம், (அவையாவன) விவ காரிகம் - வியாவகாரிக சத்தெனவும், பின் - பின்பு, பிராதிபாசிகம் - பிராதிபாசிக சத்தெனவும், பாரமார்த்திகசத்தென - பாரமார்த்திக சத் தெனவுமாம், (அவற்றுள்) மூதுணர்வில் - மூதுணர்வின்றிய மூர்ச்சையி லும், சுழுத்தியில் - சுழுத்தியவத்தையிலும், தோன்றாது - தோன்றாமல், நனவுற்று - சாக்கிரத்தை யடைந்து, முத்தியுறுமளவும் - மோட்சமடைகிற பரியந்தமும், உறும் - இருக்கின்ற, கடாதி - கடாதி விஷயசத்தே, முத லதுவாம் - முற்கூறிய வியாவகாரிக சத்தாம், போதுகனவில் - சொப்பன காலத்தில், தோன்றி - தோன்றிநின்று, அழிவது-நனவிலழிகின்ற மனாதி விஷயசத்தே, இடையதுவாம் - இடையிற்கூறிய பிராதிபாசிக சத்தாம், பொன்றாத-கெடாமலிருக்கின்ற, பிரமசத்தே-(சுழுத்தியில் விளங்குகின்ற) பிரமசத்தே, இறுதியதாம் - முடிவிற்கூறிய பாரமார்த்திக சத்தாம், எ-று. அன்று ஏ - அசை.

வியாவகாரிகம் - விவகரிக்கப்படுதல். பிராதிபாசிகம் - பிரதிபலித்ததா கக் காணப்படல். பாரமார்த்திகம் - விருத்தி சம்பந்த நீங்கிற்றல். கடாதி யென்றது கண்ணாதி யைம்பொறிகளாலும் அறியும் புலன்களைத்தையும். மூன்றுகாலத்தினும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதுள்ளது சத்தெனவும் ஒருகாற்றோன்றி யொருகாலழிதலின் மற்றையவை சத்துப்போலி யென வுங்கொள்க.

(ப - ம்.) நனவிற்கோற்றுங் கடாதி விஷயக்காட்சி யுளதா யிருப்பது வியாவகாரிக சத்தும், கனவிற்கோற்று மனோரூபமான விடயங்களுளதா யிருப்பது பிராதிபாசிக சத்தும், சுழுத்தியிற்கோன்றுஞ் சூன்யபோத விட யமே யுளதாயிருப்பது பாரமார்த்திக சத்துமாம்.

வினா:—அற்றேல், சுயஞ்சத்தாவது யாது?

விடை:—ஆரோபிதமான சத்துக்களிருத்தற்கு ஸ்தானமாய்த் துரியத் திற் காட்சிப்பட்டு அதீதமாயிருப்பதேயாமென்க.

(தா - ம்.) பஞ்சபூத பௌதிகங்களை யெனதெனவும் தேக முதலிய தத்துவங்களை யானெனவும் கூறுங் குற்றங்களைக்கினவிடத்து யாவந் தானாயிருத்தலே சுயஞ்சத்தாமெனத் தெரிவித்ததாம். (நஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையாற் சுயஞ் சித்தினுபாசமான நான் கினிலக்கணமுஞ் சுயாநந்தாபாசத்தின் எண்வித நாமமுமுணர்த்துகின்றார்.

(சித்துச்சதுஷ்டயம்.)

சீவனொ டசன்கூ டத்தன்பிரம மென்னச்
சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறும்வெண் மீன்வான்

நூவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்

சொல்கடா * வச்சின்னா காசமொடு மாவான்

மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் † திட்டாந்த முறையாம்

விடயமொடு பிரமம்வா சனைமுக்கி யம்பின்

னேவுநிச மான்மாவோ டத்துனிதம் வித்தை

பெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா நந்தம்.

(இ - ள்.) சேவனெடு - சேவனும், ஈசன் - ஈசனும், கூடத்தன் - கூடத்தனும், பிரமமுமென்ன-பிரமமுமென, சித்துநான்காம்-சித்துநான்கு விதமாம்,(அவையாண்) குடநீர்-கடசலத்தில், கதுவுறும்-பிரதிபலிக்கின்ற, வெண்மீன் - வெண்மையான நட்சத்திரங்களுடைய, வான் - ஆகாயமும், தூவு - வீசாநின்ற, பனிநீர் - குளிர்ந்தமேகசலத்தில், விம்ப - பிரதிபிம்பமாகிய, அனுமிதா காசம் - அனுமானத்தாலறியும் மேகாகாசமும், சொல் - சொல்லாநின்ற, கடாவச்சின்னாகாசமொடு - கடாகாயமும், மாவான் - மகாகாசமுமாக, மேவுமிவை - பொருந்தாநின்ற விந்நான்கும், அவற்றினுக்கு - அச்சேவாதிநான்கினுக்கும், திட்டாந்தமுறையாம் - நிரலே திருட்டாந்தமாம், விடயமொடு - விடயாநந்தமும், பிரமம் - பிரமாநந்தமும், வாசனை - வாசனாநந்தமும், முக்கியம் - முக்கியாநந்தமும், பின்பு ஏவும் - சொல்லாநின்ற, நிசம் - நிசாநந்தமும், ஆன்மாவொடு - ஆத்மாநந்தமும், அத்துவிதம் - அத்துவிதாநந்தமும், வித்தையெனும் - வித்தியாநந்தமுமென, இவற்றின்பெயரால் - இவைகளினுமங்களால், எண் வகைப்படுமாநந்தம் - ஆநந்தமெட்டுவிதமாம், எ - று.

பிரதிபிம்பமென்பது விம்பமென விகாரப்பட்டு நின்றது. என்றந்தானாய் விளங்குவது சித்தெனவும், ஒரு காற்றெரிவு பொருகாற்றெரிவின் மையுமாதலின் மற்றையவை சித்துப்போலியெனவுங்கொள்க. கடாவச்சின்னாகாயம் - கடத்துள் விளவுபட்டுள்ள ஆகாயம். அனுமிதம்-அனுமானத்தாலறியப்பட்டது.

சேவனுக்குக் கடசலப்பிரதிபிம்பாகாயமும், ஈசனுக்கு மேகசலப்பிரதிபிம்பாகாயமும், கூடத்தனுக்குக் கடாகாயமும், பிரமத்திற்கு மகாகாயமும் உவமித்தவாரும். ஆநந்தமென்பது கடைநிலத்தீபகமாக நின்றது.

தூலாதிசரீரத்திரயங்களில் நின்று நனவாதியவத்தாத் திரயங்களிலுள்ள விசுவாதியபிமானிகளோடும் அவித்தையாதி தத்துவங்களை யா

* அவச்சேதமுடையது அவச்சின்னமாம், ஒன்றை மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதற் கேதுவாயிருப்பது அவச்சேதமெனப்படும்.

† வாதிப்பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாத முண்டாகவில்லையோ யாண்டு இருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமுளதோ அது திருஷ்டாந்தமாம்.

னென தென்றறியுங் கிஞ்சிக்குணே சீவனெனவும், விராட்டாதி சரீரத் திரயங்களினின்று நனவாதி யவத்தாத்திரயங்களிலுள்ள பிரமனாதி யபிமானிகளோடு மாயா தத்துவங்களையறியுந் சர்வக்ருணே ஈசனெனவும், வியட்டி தூலாதிகளசையத் தானசையாது சாட்சியாயறிவதே கூடஸ்தனெனவும், சமட்டி தூலாதிகளசையத் தானசையாது சாட்சியாயறிவதே பிரமமெனவுமாகிய இந்நான்குணுள் முன்னையவிரண்டும் வியட்டிசமட்டியை யறிதலுந் தங்களை யறியுமிடத்துக் கிஞ்சிக்கு சர்வக்ருபேதமாயறிதலும் இவையுந் தற்பிரகாசங் கொண்டறியாது புறப்பிரகாசங்கொண்டறிதலுமாதலின் ஆரோபிதமும், பின்னையவிரண்டும் முற்கூறிய சீவபரங்களின் செய்கைகட்குச் சாட்சியாதவினாலுந் தங்களை யறியுமிடத்துச் சீவசாட்சி யீசரசாட்சியென்கின்ற பேசமிருத்தவினாலும் இவ்வறிதலுந் தானாயிராது தற்பிரகாசங்கொண்டறிதலின் இந்நான்குஞ் சித்தினுபாசமாமென்க.

வினா:—அந்நேல், கூடஸ்தப்பிரமஞ் சித்தேயெனப் பஞ்சதசப்பிரகாரண முதலிய நூல்களிற்கூற இங்ஙனஞ் சீவேசுரரைப்போ லவற்றையும் நீக்கினதென்னை ?

விடை:—கடத்தைப்போலத் தேகத்தைச் சடமெனவும், கடசலப்பிரதிபிம்பம்போலச் சிதாபாசனைச் சீவனெனவும், கடாகாசம்போற் றேகத்து னுள்ளிருக்குஞ் சாக்ஷியைக் கூடஸ்தனெனவும், மேகம்போலப் பாஞ்சபூதபௌதிகத்தைச் சடமெனவும், மேகசலப் பிரதிபிம்பம்போற் பரனை ஈசனெனவும், மகாகாசம்போற் சர்வசாக்ஷியைப் பிரமமெனவுந் கண்டு உபாதி களைப் பிரித்து அவற்றிற்கு விலட்சணமானவைகளைத் தரிசிக்கு நிமித்தம் சமயாபரோக்ஷமீகச் சித்தெனக் கூறினதேயன்றி யவைகளை முன்னிட்டு உதயமான கூடஸ்தப்பிரமத்தை யுபாதியின்றிய வத்துவிதசைதன்யமெனக் கூறாமையின் காரியத்தோடு இக்காரணத்தையுங் கூட்டி நீக்கினுரென்க.

வினா:—இங்ஙனம் நீக்குதற்கு மேற்கோளுளவோ ?

விடை:—“விண்ணொன்றே மகாவின் னென்று மேகவின் னென்றும் பாரின், மண்ணென்ற கடவின் னென்று மருவிய சலவின் னென்று, மெண்ணுங் கற்பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச, னண்ணுங் கூடத்தர் சீவ னான்குசை தன்ய மாமே” என்னும் கைவல்யநவநீதக் கவியினுற்காண்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறலாமோ ?

விடை:—பொய்யைக்குறித்து மெய்யும் மெய்யைக்குறித்துப் பொய்யும் வந்தமைபோலச் சீவேசுரர்களைக்குறித்துக் கூடஸ்தப்பிரமமும் அவைகளைக் குறித்துச் சீவேசுரருமென்னும் நாமங்கள் வந்தமையானும், சத்துள்ளமட்டும் அசத்துண்டென்பதனும், உள்ளதிற்கும் இல்லதிற்கும் அதீதமே சொரூபமென்னும் சுருதிவாக்கியத்தினும் இந்நான்காகாயமும் நீங்கின விடத்து நாமரூபரகிதமான வாகாயமே விளங்குதல்போல அவித்தை மாயா

வுபாதிகள் நீங்கினவிடத்து இந்நான்குஞ் சின்மாத்திரமாய் விளங்கலாற் காரியகாரணோபாதியைக்குறித்துப் பொய் மெய்யெனவுங் கூறப்பட்டதே யன்றிச் சபாவமா யவ்விரண்டு மின்றென்க.

வினா:—இனிச்சித்தாவதுதா னியாது?

விடை:—இங்ஙனங்கூறிய அவத்தைகளொன்றிடுஞ்ஞென்று மறையினுந் தான் மறைபடாது விளங்குதல் விளக்குதலென்பதின்றி யென்றுஞ் சதோ தயமாய்த் தானேதானாய் விளங்குதலே சுயஞ்சித்தாமென்க.

(தா-ம்.) அதிஷ்டான ஆரோபிதமாகத்தோன்றிய பிரமஞானாதி தார தம்மியங்களைத் தரிசிப்பித்து அவைகணீங்கின பரிசுத்தஞானமே சுயஞ்சித் தென அபரோக்ஷப்படுத்தினதாம். (ந.ந.)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஆநந்தாபாசமான அஷ்டவிதாநந்த விலக் கணங் கூறுவான்றொடங்கி சடுவிதாநந்த விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

(ஆநந்தாஷ்டகம்.)

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற் றேன்றி

வரல்விடய வானந்தங் கண்படையிற் றேன்ற

லோதுபிர மாநந்தந் துயிற்றெளிவற் றேற்ற

முடையதுதான் வாசனா நந்தங்கே ளெவா

மாதலுமின் னொதுமன்மதி தோன்றுதன்முக் கியமா

மாநந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த

லேதமறு நிராநந்தம் பிரியவிட யத்து

ளியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம்.

(இ-ள்.) மாதுமுதல் - வனிதாதிய, விடயவூதியங்கடமில் - விடயப் பிரயோசனங்களில், தோன்றிவரல் - தோற்றுவதே, விடயவாநந்தம் - விடயாநந்தமும், கண்படையில்-நித்திரையில், தோன்றல் - தோற்றுவதே, ஓதுபிரமாநந்தம் - சொல்லாநின்ற பிரமாநந்தமும், துயிற்றெளிவில் - நித் திரைதெளிந்துந் தெளியாவிடத்தில், தோற்றமுடையது - உண்டாவதே, வாசனாநந்தம் - வாசனாநந்தமும், கேடுளவாமாதலுமில் - விருப்பு வெறுப் பின்றிய, நொதுமன்மதி - உபேக்ஷாபுத்தியில், தோன்றுதல் - உண்டாவ தே, முக்கியாநந்தம் - முக்கியாநந்தமும், மனோலயயோகத்தினில் - யோ காப்பியாசத்தினால் மனோலயமான விடத்தில், வந்துதித்தல் - உண்டா தலே, ஏதமறும் - குற்றமற்ற, நிராநந்தம்-நிராநந்தமும், பிரியவிடத்துள் - வனிதாதி பிரியவஸ்துக்களில், யான்பிரியனென்ன - யானேபிரியவஸ்து வென, தோன்றுதல் - தோற்றுதலே, ஆன்மாநந்தம் - ஆத்மாநந்தமும், ஆம் - ஆகும், எ - று. தான் - அசை.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் இரண்டாந்தங்களும் நித்தியாபாசமான வபாவசதுட்டயங்களு மாகிய விவைகளின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

(அபாவசதுட்டயம்.)

விரியுமூல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா நென்னும்
விவேகத்திற் றேன்றுவதே யத்துவிதா னந்த
மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா
லாதலது வித்தையா நந்தமென வறிக

* வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி
யொன்றினிலொன் றின்மையென்று மின்மையென நான்காந்

* பிராகபாவம் உற்பத்தியின்றி நாசமுடைத்தா யிருக்குமென்றும், தொம்ஸாபாவம் உற்பத்தியுடைத்தாய் நாசமின்றியிருக்குமென்றும், அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியாபாவமும் உற்பத்தியும் நாசமுமின்றி யிருக்குமென்றும் தார்க்கீகர் கூறுவர்.

1. பிராகபாவம் (முன்னின்மை) தனது பிரதியோகி (எதிர்மறை) யுண்டாய காலத்து நாசமடைதலின் நித்தியமன்றும்.

2. அழிவுபாட்டபாவம் (பின்னின்மை) தனது பிரதியோகியான சமவாயி (முதற்) காரணத்தி லிருத்தலாலும் அது நாசமடைந்தகாலத்தில் தானும் நாசமாய்ப் போதலாலும் அதனை நித்தியமெனல் கூடாது; ஏனெனில், மண்ணாகிய காரணங் கெட்டவழி அதிலுள்ள அதன் காரிய கடத்தின் தொம்ஸாபாவம் (அழிவுபாட்டபாவம் - அழிந்து பின்னில்லாமற் போதல்.) அழிவின்றி நிற்குமெனல் யுத்திக் கொவ்வாதிருத்தலி னென்க.

3. 'கடம் படமன்று' என்புழிப் படத்தின் பேதம் கடத்திலிருக்கிறது. கடம் அழிந்தவழி படத்தின் பேதமும் அழிந்துவிடுதலின் அப்பேதம் நித்தியமன்றும். பேதத்தை அந்நியோந்நியாபாவமென்பர்.

4. 'தீயின்கட் சீதளம் யாண்டுமின்று' என்புழித் தீயின்கண் சீதளத்தின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கிறது, தீயழிந்தபோது தீயிலிருந்த சீதளத்தின் அத்தியந்தாபாவமு (முழுதுமின்மையு) மழிந்துவிடுதலின் அதுவும் நித்தியமன்றும்.

பிருதிவியாதிபாவ பதார்த்தங்கள் நித்தியமாகாவிடினும் அந்நியோந்நியாபாவ முதலிய அபாப பதார்த்தங்கள் நித்தியமாகாவோ வென்பாறை நோக்கி அதனை மறுக்க "உரியனமுன்.....திறத்தனவாம் என்று கூறினார். பிரமந்தவிர ஏனையவை நித்தமாகாவென்பது சூதசங்கிதை "இல்லையிருப்பதுபொய்மெய் விளக்கமஃ தின்மையென விவைமுன் னாகச், சொல்லும் விவ காரமெலா மாயையினாற் றுனின்ப சொரூப நென்னும், வல்லசிவன் கற்பித்த மாயாகா ரியப்பவஞ்ச மருவுந் தோற்றம் செல்லலுறு விவகார திசையி னன்றிப் பரமார்த்த திசையி னில்லை" என்று கூறுவதாலறிக.

திரியுமபா வங்களிவை † நித்தியத்துட் புகாத

திறத்தனவாம் பூரணத்து முறாதனமூன் றாகும்.

(இ - ள்.) விரியும் - மாயையினின்றும் விரிந்த, உலகனைத்தும் - நாம் ரூபப் பிரபஞ்சமியாவும், பொய் - மித்தையெனவும், மெய்ம்மைதானென்னும் - பிரமமே சத்தியமெனவும், விவேகத்தில் - விசாரிக்கின்ற விவேகஞானத்தில், தோன்றுவதே - உண்டாவதே, அத்துவிதாநந்தம் - அத்துவிதாநந்தமும், அரிய - அறிதற்கரிய, மறைமுடிவாகும் - வேதாந்தத்தினுள்ள, வாக்கியஞானத்தால் - மகாவாக்கியத்தினுற் சனிதமான ஞானத்தால், ஆதலது - உண்டாகின்றவாநந்தமே, வித்தையாநந்தமென - வித்தியாநந்தமென்று, அறிக - அறிவாயாக, உரியன - அறிதற்குரியனவாகிய, முன்னின்மையொடு - பிராகபாவத்துடன், பின்னின்மை - பிரத்தொம்சாபாவமும், அன்றி - இவையன்றியும், ஒன்றினிலொன்றின்மை - அன்னியோன்யாபாவமும், என்றமின்மையென - அத்தியந்தாபாவமுமென, நான்காம் - அபாவசதுட்டயங்களாம், திரியுமபாவங்களிவை - வேறபாடுடைய விந்நான்கபாவங்களும், நித்தியத்துட்புகாத - நித்தியத்திற் சேராத, திறத்தனவாம் - தன்மையையுடையனவாம், பூரணத்தும் - பூரணத்தினும், உறாதன - பொருந்தாதனவாகிய பரிச்சேதங்கள், மூன்றாகும் - திரிவிதமாம், எ - று.

எஞ்ஞான்றும்பிரியவடிவாயிருத்தலின் ஆநந்தமும் ஒருகாற் பிரியமும் ஒருகாற் பிரியமின்மையுமா யிருத்தலின் இவ்வெண்வகையும் ஆநந்தப்போலியெனவும், சதோதயமாய் விளங்குவதே நித்தியமெனவும், முன்னின்மையாதிய நான்கிடத்துந் தோற்றுதல் நித்தியப்போலியெனவுங் கொள்க.

நனவினுள்ளவோர்விடயக்கூட்டரவிற் கூடுவோனாகிய வியாவகாரிக சீவனையும் கூடப்படும் பொருளாகிய விடயவஸ்துக்களையு மழித்துக்கொண்டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது விடயத்தை முன்னிட்டு வருதலால் 'விடயாநந்தம்' எனவும், சுழுத்தி நித்திரையினுள்ள குனியமான விடயக் கூட்டரவிற் கூடுவோனாகிய பாரமார்த்திகசீவனுங் கூடப்படும் பொருளாகிய குனியமுங் கரைந்தவிடத்து எழாநின்ற பயனெதுவோ வது நித்திரையை முன்னிட்டுவருதலாற் 'பிரமாநந்தம்' எனவும், நித்திரை தெளிந்தந்தெளியாவிடத்துச் குனியமும் விடயமுங் கூடுங் கூட்டரவில் அவற்றைக்கரைத்துக் கொண்டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது வாசனையை முன்னிட்டு வருதலால் 'வாசனாநந்தம்' எனவும், சகல வஸ்துக்களிலுங் கூடும்போது பிரியாப் பிரியமின்றிய வுபேக்ஷாபுத்தியிற் றேன்றும் பயனெதுவோ வது சமத்துவத்தை முன்னிட்டுவருதலால் 'முக்கியாநந்தம்' எனவும், யோகத்திற்காகிய யாகிய குறியைக் காண்பதாகிய மனஞ்சேர்ந் தொடுக்கினவிடத்து அவ்விரண்டமின்றிவரும் பயனெதுவோ வது நிசத்தை முன்னிட்டு வருதலால்

† அழிவுபாட் டபாவத்திற் கெஞ்ர்மறையாகாதது நித்தமெனப்படும்; அஃதாவது நாசமின்றியிருப்பதென்பது.

‘நிசாநந்தம்’ எனவும், சீவஞானவன் தனது பிரியத்தைத் தனதுவிடயங்களின்மேல் வைத்து அவைகளை யின்பமாயநுபவிக்குமிடத்து அனுபவிப்பானும் அனுபவமுமாகிய விரண்டிமின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ வது சீவனை முன்னிட்டுவருதலால் ‘ஆத்மானந்தம்’ எனவும், ஒன்றெனவும் இரண்டெனவு மறிந்தனுபவிக்குமிடத்து அவ்விரண்டு நீங்கிய வறிவினிடத்து உதிக்கும் பயனெதுவோ வது துவித நீக்கத்தை முன்னிட்டுவருதலால் ‘அத்துவிதாநந்தம்’ எனவும், மகாவாக்கியார்த்த நிச்சயமறிந்தவிடத்து அச்சொற்பொருளின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ வது விசாரஞானத்தை முன்னிட்டுவருதலால் ‘வித்தையாநந்தம்’ எனவுமாம்.

நிசாநந்தம் - சுவகீயாநந்தம், அஃதாவது தன்னுடையதான வானந்தம். எனவே, இங்கு மனதைப்பற்றி வரலால், மானதாநந்தமென்பதே நிசாநந்தமென்பதாயிற்று. இங்ஙனங்கூறிய ஆனந்தங்களுள்நிற்கொன்று தாரதம்மியமாகியும் ஒன்றைமுன்னிட்டு உதிப்பதாகியும் அங்ஙனம் உதித்த விடத்து அவ்வஸ்துக்க ளின்மையாயினும் பின்னுந்தா னுதித்தவிடத்து அவ்வஸ்துக்களாகவே காண்கையானும் இவை ஸ்வயாநந்தமாகாவென்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின், உலகாயிதன் விடயாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்ன?

விடை:—ஆகாயத்தினுள்ள ஆதித்தனை ஊர்த்த (மேல்) முகமாய்ப் பார்க்கச் சத்தியில்லாதவனுக்குச் சலாகாயத்திற்குற்றிய கற்பனாகூறியனை யதோ (கீழ்) முகத்திற் காட்டி யதுகாரணமாக ஊர்த்தமுகத்தினுள்ள யதார்த்தம் வெளிப்படுத்துவதுபோல விடயக்காட்சியிறந்த பேரின்பமுதியாத அபக்குவனுக்கு இவ்விடயாநந்தமே பொருளெனக்கூறியதுகாரணமாக யதார்த்தமான சொருபாநந்தம் வெளிப்படுமென்பது நோக்கியென்க.

வினா:—இனிச்சாமளாதிமதம் பிரமாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்ன?

விடை:—யாவஞ் சூனியமான விடத்துள்ள போதையே சுகமாயிருந்தலின் அதனை யடையுரிமித்தம் யாவஞ் சூனியமான விடத்துள்ள சுகத்தியாநந்தமே பொருளெனக் கௌணமாகக் கூறியதென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாநந்தம் ஆபாசமான தென்னே?

விடை:—* சகலாவத்தையிற் றேன்றும் ஆநந்தஞ் சகலமே யாதல் போலக் கேவலாவத்தையிற் றேன்றும் ஆநந்தமுங் கேவலமே யாதவினாவென்க.

வினா:—அற்றேல், அதனைப் பிரமாநந்தமென்ற தென்னே?

* சாக்கிராவத்தையும் சொப்பனாவத்தையும் சகலமெனவும் சுகமுத்தியவத்தை கேவலமெனவு மறிக்க.

விடை:—பொய்யான தேகத்தில் மெய்யிருந்தமைகொண்டு அதற்கு மெய்யெனத் தானியாகுபெயராய் வந்ததுபோலச், சர்வசூன்ய மயானத்தினுள்ள பிரமாநந்தம்போல இத்தத்துவங்க ளடங்கின சூன்யத்தினும் நித்திரை மயக்கத்தினும் இருத்தலின் இச்சமுத்தியாநந்தத்திற்கும் அந்நாமம் வந்ததென்க.

வினா:—அச்சர்வ சூன்யத்தைப்போல விச்சுனியமு மிருக்க இதினுள்ள ஆநந்தத்திற்குத் தோஷம் வந்ததென்னை?

விடை:—அச்சூன்யம் “அண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மடங்கச்சூனியம தாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டா, லண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மாய்நின்ற வானந் தத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்வந் துதிக்கு மன்றே” என்னுங் கவிப்படி ஆனந்தமேவிட்டிருக்கும் இச்சூன்யம் அவித்தையால் மறைப்புண்டிருக்கு மாதலால் இங்ஙன மாயிற்றென்க.

வினா:—இனிச் சுத்தவாசனையாற் சுத்துவாசனையும் இதனால் சித்து வாசனையும் இதனால் ஆநந்த வாசனையும் இதனால் ஆநந்தாதீதமுமாதலின் வாசனாநந்தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற் கூறிய தென்னை?

விடை:—அசுத்தவாசனை நீங்கச் சுத்தவாசனையும் இதனாலுண்டான ஆத்மவிசாரணையால் சித்துவாசனையும் இதனாலுண்டான சமாதியி னனுபவ சம்ஸ்காரமும் இதனா வியாவும் ஆநந்த மயமாமெனக் கருதிச் சாதனமாகக் கூறினதேயன்றி யதார்த்தமாயன் றென்க.

வினா:—இனி யிராகத்துவேஷ மின்றி யுபேக்ஷா புத்தியிற்றோற்று கின்ற முக்கியாநந்தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற் கூறிய தென்னை?

விடை:—காமக்குரோதாதிகள் நசித்தவிடத்துண்டான இன்பமே பேராநந்தமெனக் காட்டற் கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இஃதாபாச மென்ற தென்னை?

விடை:—இராகத்துவேஷம் நீங்கினவிடத்துத் தானாகத் தோன்றாது இவைகளை முன்னிட்டுத் தோற்றலின் இங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினா:—இனி மனமொடுங்கின யோகத்தினுண்டான நிசாநந்தமே யாநந்தமென யோகநூல்களிற் கூறிய தென்னை?

விடை:—சங்கற்ப விகற்பங்கரைந்த சுத்தத்தினுள்ள பேராநந்தம் இஃதெனத் தெரிவிப்பான் கருதிக் கூறிய தென்க.

வினா:—ஆயின், அது மனோலயமான விடமன்றோ?

விடை:—மனம்தனக்குப் பிரியவஸ்து எதுவோ அதில் அடங்குமாதி லின் அது பொருளாகா தென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அம்மனம் விடயத்தில் அடங்கினும் அடங்கும் ; பிரமத்தில் அடங்கினும் அடங்கும், ஆதலின் தானுதித்தவிடத் தொடுங்க வேண்டுதலின் அஃதன்றென்க.

வினா:—அற்றேல், யோகத்தில் மனமொடுங்கின தென்றமையால் குற்றமென்ன?

விடை:—ஞானபாதத்திற்குக் கீழ்ப்படி யோகபாதமாதவினானும் அஃதோர் குறியில் அடங்கி நிற்குமாதவினானும் அக்குறி யேகதேசவஸ்துவாதவினானும் இஃது மஃதேயாமென்க.

வினா:—இனி யாத்மஞான சாத்திரங்களில் ஆத்மாநந்தமே ஆநந்தமெனக் கூறிய தென்ன?

விடை:—ஆத்மா தனது பிரியத்தை விடயத்தினதென்றனுபவியாது தனதாகக்கண்டனுபவித்தவினா என்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இஃதாபாசமென்ற தென்ன?

விடை:—பிரிய விடயத்துள் யான் பிரியனைனக் கண்டும் பின்னும் அவ்விடயங்களை முன்னிட்டு வருதலின் அங்ஙன மாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், தனதுவிடயங்கள் பிரியமாய் நிற்பதென்ன?

விடை:—தனது பிரியத்தை யவைகள்மேல் வைத்தபோது அவை பிரியமாகவும் வெறுத்தபோது வெறுப்பாகவும் ஒன்றும் வையாதபோது உதாசீனமாகவு மிருத்தலின் தனது பிரியம் அவைகட் கிருத்தல்போலத் தோற்றிற் றென்க.

வினா:—இனிச் சுருதிகளில் துவித நீக்கத்தி லுதயமானது அத்துவிதாநந்தமென்ற தென்ன?

விடை:—கூடஸ்தப் பிரமமென்னும் நாமமும் அவைகளின் ரூபமுமாகிய இத்துவித நீங்கினவிடத்து உண்டானதே யஃதாமென்றறிவித்தற் கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இஃதுமாபாச மென்றதென்ன?

விடை:—பெர்ய மெய்யெனக் கண்ட விவேகத்திற் றேன்றலாலும் ஆரோபித சம்பந்தமாதலாலும் அங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சடசித்து நீக்கந் துவிதநீக்கமன்றோ?

விடை:—இச்சட திருஷ்டியின்றிச் சித்தான கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கியமே துவித நீக்கமாதலின் அவை யாகா வென்க.

வினா:—இனி, வேதாந்த சாத்திரங் ளனைத்தும் மஹாவாக்கியத்திற் றேன்றிய வித்தியாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறிய தென்ன?

விடை:—“அது நீயானாய்” என்னும் மகாவாக்கியத்தின் அருத்தமாகிய சுயஞ்சித்தினுதயமான நிரதிசயானந்தமே யஃதென அனுபவித்தற் கென்க.

வினா:—அங்கனமாயின், இஃதும் ஆபாசமென்ற தென்னை ?

விடை:—வாக்கியார்த்த விசாரணை செய்யும்போது உதயமும் அஃதின்றியபோது இன்மையுமாதலின் இங்கன மாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாநந்தங்களாற் பிரயோசனமின்றே ?

விடை:—ஆடியிற்றோன்றிய ஆபாசமுகத்தால் யதார்த்தமுகம்வெளிப்படுவதுபோல இவ்வாநந்தங்களாற் சுயாநந்த வேத்தியம் வருதலே பிரயோசனமா மென்க.

வினா:—அற்றேல், யாவர்க்கு மிங்கனந்தானே ?

விடை:—ஆடியிற் சாயாமுகத்தைக் கண்ட பாலர்கள் அஃதே பொருளெனக் கரத்தாற் பற்றித் துன்புறுவர்; வாலிபர்கள் அச்சாயையைக் கண்டவுடனே தனது யதார்த்தமுகத்தி னிருக்கின்ற மீசைமேற் கரம்வைத்தின்புறுவர். அவைபோல, இவ்வாநந்தங்க ளுதித்தபோது இவையே பொருளெனக்கண்டஅபக்குவன் துன்புறுவன்; பக்குவனிலை முன்னிலையாகத் தனது சுயாநந்தத்தைக் கண்டின்புறுவனென்க. மேல், நித்தியம்போலத் தோற்றுஞ் சகம் அறிதற்கு முன்னுமின்னும் இடையினும் எப்போதும் இன்மையென்னும் இந்நான்குத்தியினாலும் நித்தியத்துட் புகாத அநித்தியமாமென்க.

வினா:—இச்சகம் இந்நான்கிடத்தும் அபாவமாயின் மேலிருக்கின்ற தியாது ?

விடை:—இந்நான் கிடத்தும், பாவமாயிருப்பது நித்தியமான பிரமமே யாதலின் அஃதே யிருக்கின்றதென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சகம் நித்தியமாகத் தோற்றுவதென்னை ?

விடை:—தனது சாயை சலத்தின் அதோமுகத்தில் அபாவமாயிருந்துஞ் சுபாவமாய்த் தோற்றல்போல நித்தியச் சாயையான சகமுங் கற்பிதமாயிருத்தும் நித்தியம்போற் றோன்றுகிற தென்க.

வினா:—பிம்பருபமாகப் பிரதிபிம்பந் தோற்றல்போலச் சித்துருபமாகச் சகந்தோற்றாது பலவாகத்தோற்றின தென்னை ?

விடை:—ஆடியின் பேதத்தினால் ஆனன (முக)மும் வேராகத் தோற்றதல்போல மாயாபேதத்தினால் அகிலமும் அநேகமாகத் தோற்றும். அப்பேதம் நீங்கின் யாவந் தன்மயமாக விளங்குமென்க.

(நா-ம்.) விடயாநந்தமுதல் வித்தியாநந்தமீரூய எண்வகை யாநந்தங்களுண்டாகுங் காரணங்களும், அவற்றின்தாரதம்மியங்களும், சாதனத்தின்கண் உதயமான பிரயோசனங்களும், சாத்தியமான சுயாநந்தத்தின் ஆபாசமாக இவைகளினைத்தும் விளங்குமென்பதும், மேல்நித்தியம்போல விளங்குமிச்சகம் அபாவசதுட்டயமென்னு முத்தியினால் நித்தியத்துட்புகாத அநித்தியமென்பதும், நித்தியத்தினுபாச மென்பதுவுந் தெரிவித்தவாரும்.

அ - "கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பூரணபாசமாக விளங்கிய காலபரிச்சேத முதலிய மூன்றனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

(பரிச்சேதத்திரயம்.)

உரைத்தவைதா மியாவையெனி நொருகாலத் துண்டின்

நொருகாலத் தெனுங்கால † பரிச்சேத முடனே
தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்

தேயபரிச் சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங்
கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னச்

கருதிகெ வினிச்சுத்தின் விரிவாகு மெனமுன்
விரித்திமெச் சீவாதி கட்குநா மாதி

விவகார கற்பணையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால்.

(இ-ள்.) உரைத்தவை-முற்கூறிய பரிச்சேதங்கள், யாவையெனின்-
எவையென்றால், ஒருகாலத்துண்டு- ஒருகாலத்துள்ள தும், இன்றொருகால
த்தெனும்-ஒருகாலத்தில்லது மென்னும், காலபரிச்சேதமுடன் - காலபரிச்
சேதமும், தெரித்த-தெரிவிக்கப்பட்ட, ஒரு தேயத்துண்டு-ஒருதேசத்துள்ள
தும், ஒரு தேயத்திலையென்-ஒருதேசத்தில்லது மென்னும், தேயபரிச்சேத
மும்-தேசபரிச்சேதமும், ஒன்றும் - ஒருபொருளாம், ஆகாதென்னும் - ஒரு
பொருளாகாதென்கின்ற, கருத்தில் வரு-மனதிற் றேன்றாநின்ற, வத்து
பரிச்சேதமும் - வஸ்துபரிச்சேதமும், ஆமென்ன - இம்மூன்றுமாமென்று,
கருதிகெ-அறிவாயாக, இனி - மேல், சித்தின் - சுயஞ்சித்தினது, விரிவாகு
மென - விரிவாகுமென்று, முன் விரித்திமெ - முன்னர் விரித்துக்கூறிய,
அச்சீவா திகட்கு - அச்சீவர் முதலிய சித்து நான்கிற்கும், நாமாதி விவகார
கற்பணை - நாமரூப விவகார கற்பணைகளை, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், எடுத்து
மொழிகுதும் - விளங்கவெடுத்துச் சொல்லுவாம், ஏ - று. தாம்-ஏ - ஆல்-
அசை.

விவகாரம் - வழக்கு. கற்பணை - உள்ளதுபோற் றேன்றுதல்.

† பிரமம் உற்பத்தி நாசமின்றி (நித்துயமா) யெக்காலத்து மிருப்பதா
லும், கடபடம்போல் ஏகதேச விடத்திராது ஆகாயம்போல் எங்கும்வியாப
கமாயிருப்பதாலும், கடமும் படமும்போல் உலகிற்கு வேறுபட்டிராது
மண் தனது காரியவடிவ கடத்திற்கு வேறுபட்டிராமையோல் தனது விவர்
த்தகாரிய வடிவப்பொருளி (உலகி)ற்கு வேறுபட்டிராமையாலும் அதற்குக்
கால தேச வஸ்துக்களால் முடிவின்றென்க.

காலத்தாலந்தமு (முடிவு) டையது கால பரிச்சேதமென்றும், தேச
த்தாலந்த முடையது தேச பரிச்சேதமென்றும், வஸ்துவி (பொருளி)ஒ
லந்த முடையது வஸ்து பரிச்சேதமென்று மறிக.

சொருடமுதல் ஸ்தம்ப பரியந்தம் இடைவிடாமல் நிறைந்திருப்பதே பூரணமெனவும், அதுபோலத் தோன்றுங் காலாதிபரிச்சேத மூன்றும் பூரணப்போலி யெனவுங்கொள்க. ஒன்றென்பதை யாகாதென்பதோடுங் கூட்டினும். நாமாத்யென்றமையின் ரூபமங் கொண்டாம். எனவே, கிரியையும் பெறப்பட்டது. * விபுவைப்போலத் தோற்றுகின்ற காலமுந்தேச மும் வஸ்துவமாகிய இம்மூன்றும் பரிச்சேதமேயன்றிப் பரிபூரணமாகா வென்க.

வினா:—அற்றேல், காலம் விபுவாய் அசஞ்சலமா (சலித்தலில்லாததா) யிருப்பதுமன்றி யதனிடத்தியாவந் தோன்றி விளங்கி யழிவதனால் அதுவே பிரமமெனக் காலப்பிரமவாதிகள் கூறியதென்னை?

விடை:—அமைச்சை யரசனெனக்கண்டு அவனால் அவ்வரசனைக்காண் பதுபோலக் காலத்தை விபுவெனக்கண்டு அதனால் அதற்கதீதமான பூரணத்தைக் காண்பதற்கென்க.

வினா:—அற்றேல், காலத்திற்கு விபுவாதி குணங்களின்றோ?

விடை:—தன்மாத்திரையின் ஏகதேசத்தில் ஆகாய முதித்ததுபோல அதீதத்தின் ஏகதேசத்தி லுதித்த குெப்திக்கு முன் பின் இப்போதென் னும் காலமுன்றாதலினனும் ஒன்றினென்றில்லை யென்னும் பருவங்கள் ஆராதலினனும் ஒருபருவத்திற் றேன்றிய பொருள் மற்றொர் பருவத்திற் றேன்றாமையானும் அதற்குப் பரிச்சின்னமேயன்றி விபுத்துவ மெங்ஙன மாம்?

வினா:—அற்றேல், இனித் தேயத்திற்கும் விபுத்துவமின்றோ?

விடை:—யானைகண்ட குருடரைப்போலத் தான் கண்டபூமி யெங்கு மிருக்கின்ற தென்பதேயன்றி மேலாகாயமிருக்க அதற்கு எங்ஙனம் விபுத்து வம்வரும்? அன்றியும் ஒருதேயத்தன்மைபோல மற்றொருதேயத்தன்மையும் ஒருதேயத்தி லுண்டாதல்போல மற்றொருதேயத்தி லுண்டாதலு மின்மையின் எங்ஙனமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், வஸ்துவுக்கும் விபுத்துவ மின்றோ?

விடை:—அதற்குஞ் சமுதாயத்தில் விபுத்துவங் கூறினதே யன்றிப் பலவாயிருத்தற் கெங்ஙனம் விபுத்துவம்வரும்? அன்றியும் நாமத்தினும் ரூபத்தினும் மதுரத்தினும் பரிச்சின்னமே யிருத்தலின் எங்ஙனமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவைகட்கு விபுத்துவங் கற்பித்தலேன்?

விடை:—தனி வஸ்துவிற்குப் பல வஸ்துக்களும், இவ்வஸ்துக்களுண் டாதற்கு ஆதாரமான தேயங்களும், இத்தேயங்களுண்டாதற்கு ஆதாரமா னகாலங்களுமாகிய விவைகட்கு ஒன்றற் கொன்று விசேடணமானதையே

* விபு - வியாபகம்; அஃதாவது தேசத்தாலுங் காலத்தாலு முடிவின் றியிருப்பது.

விபுவாமெனக் கூறி யிவைகட்கு ஆதாரமான பூரணமே விபுவாமெனக் காண்பித்து அதன்மேல் இம்முன்றும் பரிச்சின்னமென வறிவித்தற்கென்க.

வினா:—அற்றேல், அசத்து சடம் துக்கம் அனித்தங் கண்டமெனக் கூறிய விவ்வைந்திற்கும் ஆதாரமான சத்து சித்து ஆந்தம் நித்தியம் பூரணமென்ற விவ்வைந்து தன்மையுடைய வாத்தாவுக்கு அத்துவித மெங்ஙனங் கூடும்?

விடை:—அசத்தாதி யைந்துதன்மையுடையது இச்சகமெனத் தள்ளற் பொருட்டு இச்சத்தாதி தன்மைகளைக் கற்பித்ததே யன்றி யதற்குச் சுபாவமன்றென்க. அன்றியும் சத்தில் நித்தியமுஞ் சித்திற் பூரணமுமடங்கச் சச்சிதானந்தமாம்; இவற்றுள் சத்து சித்தில் அடங்கச் சிதானந்தமாம்; சித்து ஆந்தத்தினடங்க ஆந்தமொன்றுமே சேடிக்கும். இவ்வாந்தமுஞ் சுயம் பிரகாசமாய்த் தானேயதீதமாம். அங்ஙனமான விடம் சுத்தப்பிரமமாதலால் அத்துவிதமேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், பிரமத்திற்கு அவ்வைந்து தன்மையு மின்றோ?

விடை:—அத்தன்மை இன்றென்பதும் உண்டென்பதுங் கற்பித்துக் கூறுதலேயன்றி உண்மையிலில்லை. பிரமம் அவாங்மனோகோசர மாதவின் அதனைக் குருவாக்கியப்படி தன்னனுபவத்திற் காண்க.

(நா-ம்.) பரிபூரணத்தைப்போல விளங்குங் காலாதி மூன்றனிலக்கணங்களும் அவை பூரணத்திபாசமென்பதும் தெரிவித்துச் சுயஞ்சத்தாதி யைந்தினது ஒருமையாகிய ஆத்மஸ்வரூபம் இஃதெனக் குறிப்பாற் றெரிவித்ததாம். (நக)

அ - கை.

முன்னர்ச் சுத்தப்பிரம சுபாவமான சத்தாதி யைந்தி னிலக்கணங்கூறி மேற்சுயஞ்சித்தின் ஆபாசமான சீவாதிநான்கின் நாமரூப விவகாரங்களின் இலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி இச்செய்யுளிற் சீவனுக்கு அபிமான நாம மூன்றனுள் தூலதேக வபிமானியான் விசுவனது * பரியாயநாமங்கள் பன்னிரண்டையு முணர்த்துகின்றார்.

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்

றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள் வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி

விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்

மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன்

வருபிரமாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே

* பரியாய நாமம் - ஒருசொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும் மற்றொரு சொல்.

தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி

தொம்பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ னுமம்.

(இ - ள்.) சாற்றரிய - சொல்லுதற்கரிய, சீவபேதங்கள் - சீவபேதங்
களை, முறை - சாக்கிராதி முறைப்படி, விசுவன் - விசுவனும், தைசதன் -
தைசஸனும், பின் - பின்பு, பிராஞ்ஞனென - பிராஞ்ஞனுமென, பகர்ந்
திடுவர் - அறிஞர் சொல்லுவார்கள், அவருள் - அம்மூவருள், வேற்றுமை
செய் - வேறுபாடுசெய்கின்ற, தூலவுடல்வியட்டியபிமானி - வியட்டி தூல
தேகாபிமானியும், விவகாரிகன் - வியாவகாரிகனும், புத்திகதுவுறுசைதன்
யன் - அந்தக்கரணப் பிரதிபலன சைதன்னியனும், மாற்றரிய - நீக்குதற்
கரிய, சிதாபாசன் - சிதாபாசனும், விசேஷபருபன் - விட்சேபருபனும்,
வருபிரமாத்திரு - வராரின்ற பிரமாதாவும், தூவல்-சொல்லத்தக்க, கத்திரு
வொடு - கர்த்தாவும், போத்திரு - போக்தாவும், தோற்றியிடும் - தோற்
றூகின்ற, விஞ்ஞானமயன்-விஞ்ஞானமயனும், குடும்பி - குடும்பியும், சரீரி -
சரீரியும், தொம்பதமுக்கியன் - தொம்பதமுக்கியனும், முதலாயின - இவை
முதலிய பிறவும், விசுவனும் - விசுவனது பரியாய நாமங்களாம், ஏ - று.
ஏ-அசை.

ஆபாசம் - உண்மைபோலத் தோன்றுதல். 'முதலாயின' என்றத
னால் சேஷத்திரி, விஷய முதலிய பிறவுங்கொள்க. விசுவன் - சாக்கிரத்தி
னிறைந்த தன்மையை யுடையவன், தைஜசன் - தேஜச சம்பந்தமாத்திர
முடையவன், தேஜச - அந்தக்கரணம். பிராஞ்ஞன் - பிராஞ்ஞ சம்பந்த
மாத்திரமுடையவன்.

(ப - ம்.) தூலதேகத்திற் சாக்கிராவத்தையினுள்ள தத்துவங்களனைத்
தின்னும் வியாபித்திருத்தலின் 'விசுவன்' எனவும், இத்தேகத்தைத் தானென்
றபிமானித்தலின் 'தூலவுடல் வியட்டியபிமானி' எனவும், இத்தத்துவங்க
ளோடும் விவகரித்தலின் 'வியாவகாரிகன்' எனவும், அந்தக்கரணப் பிரதி
பலனனாதலின் 'புத்திகதுவுறு சைதன்னியன்' எனவும், கூடஸ்த சாயை
யாதலிற் 'சிதாபாசன்' எனவும், விடயமாகப் பரிணமித்தலின் 'விட்சேபன்'
எனவும், கரணங்களோடு கூடி யறிதலிற் 'பிரமாத்திரு' எனவும், இவைகட்
குக்கருத்தாவா யிருத்தலிற் 'கத்திரு' எனவும், யாவுந்தான் புசித்தலிற்
'போத்திரு' எனவும், யாவையு மறிதலின் 'விஞ்ஞானமயன்' எனவும், சம்
சாரத்திற் கூடியிருத்தலின் 'குடும்பி' எனவும், சரீரத்தை யுடையவனாசலின்
'சரீரி' எனவும், நியென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியப் பொருளாயிருத்தலின்
'தொம்பத முக்கியன்' எனவும் கூறினார்.

(௯ ஏ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையாற் றைசதனது பரியாய நாம மூன்
றும் பிராஞ்ஞனது பரியாய நாமமூன்றும் மேலாத்ம நாமமூன்று முணர்த்
துகின்றார்.

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி
பிராதிபா திகசீவன் சொப்பனகற் பிதனே

மற்றிவைதா முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
வழங்குறுவ காரணமெய் வியட்டியபி மானி
யுற்றவிரு மவித்தையோ பாதிக்கா ரியமா
முபாதிக்கென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞனா மங்கள்
பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற்
பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமூன் றாகும்.

(இ - ள்.) பெற்றவொரு - ஓர் கற்பனையாகவந்த, சூக்குமமெய்வியட்
டியபிமானி - சூட்சும சரீர வியட்டியபிமானியும், பிராதிபாதிக்கேவன் -
பிராதிபாதிக்கேவனும், சொப்பனகற்பிதன் - சொப்பன கற்பிதனும், இவை
தா முதலாய - இவைமுதலிய பிறவும், தைசதன்றன் பெயராய் - தைச
தனது நாமமாக, வழங்குறுவ - வழங்கப்படுவனவாம், காரணமெய் வியட்
டியபிமானி - காரண சரீர வியட்டியபிமானியும், உற்றவிரும் - பொருந்தி
விளங்கும், அவித்தையோபாதிக்கன் - அவித்தையோபாதிக்கனும், காரியமா
முபாதிக்கன் - காரியோபாதிக்கனும், என்பனமுதலாம் - என்பன வாதிய
பிறவும், பிராஞ்ஞனாமங்கள் - பிராஞ்ஞனது நாமங்களாம், பற்றிவரும் - இந்
நாமங்களைப் பொருந்தி வருகின்ற, சீவான்மா - ஜீவாத்மாவெனவும், அந்த
ராத்மா - அந்தராத்மாவெனவும், மேல் - மேலான, பரமான்மாவெனப்ப
டும் - பரமாத்மாவெனவும், ஆன்மா - ஆன்மாவானது, விதமூன்றாகும் -
மூன்றுவிதமாம், ஏ - னு. ஏ-மற்று, தாம்-அசை.

(ப - ம்.) சூட்சுமதேகத்திற் சொப்பனாவத்தையிற் பிரகாசித்தலின்
'தைசதன்' எனவும், அத்தேகத்தை யானென்றபிமானித்தலின் 'சூக்கும
மெய் வியட்டியபிமானி' எனவும், அங்ஙனமுள்ள தத்துவங்களின் முன்
னுள்ள சாக்கிர வாசனையேறி மெய்போலக் காண்டலின் 'பிராதிபாதிக்க
சீவன்' எனவும், கனவிற் றேன்றிநின்றலின் 'சொப்பன கற்பிதன்' என
வுமாம்; இனிக் காரணதேகத்திற் சுழுத்தியவத்தையிற் றத்துவ நீங்கின
விடத்திற் நெரிவாயிருத்தலின் 'பிராஞ்ஞன்' எனவும், ஸ்நூலாதி தேகங்
களுக்குக் காரணமாய அவித்தையை யபிமானித் திருத்தலிற் 'காரணமெய்
வியட்டியபிமானி' எனவும், அவித்தை சம்பந்தமா யிருத்தலின் 'அவித்தை
யோபாதிக்கன்' எனவும், காரணத்தினின்று காரியப்படுதலின் 'காரியோபா
திக்கன்' எனவுங் கூறினார். (௩௮)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வாத்தமத்திரய விலக்கண முணர்த்துகின்
றார்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி
கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற்

சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான்
 மூமரை யிலையினீர் போலத்
 தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந்
 தோய்வில னந்தரான் மாவாம்
 போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற் சான்றும்ப்
 பொருந்தினோன் மூன்பர மான்மா.

(இ - ள்.) காய்ந்துள - தப்தமான, இரும்புபோல்-அயத்தைப்போல, உடம்பாதி - தூலமாதிய சரீரங்களில், கலந்துறு - சம்பந்தித்து, குடும்ப மென் - சம்சாரமென்கின்ற, வழக்கில் - விவகாரத்தில், சார்ந்துளன் - சேர்ந்திருப்பவன், சீவான்மா வெனப்படுவான் - சீவாத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், தாமரை யிலையினீர்போல - கமலபத்திரோதகம்போல, தோய்ந்து - சம்சாரத்திற் கலந்திருந்தும், உளகுடும்பம்-சம்சாரத்தினுள்ள, பெருவிவகாரம் - பெரிய விவகாரத்தில், தோய்விலன் - கலவாதவன், அந்தரான்மாவாம் - அந்தராத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், போந்துலகிற்கு - தோன்றிய வலகவியாபாரத்திற்கு, பரிதிபோல் - சூரியனைப்போல, சான்றாய - சாட்சியாக, பொருந்தினோன் - அமைந்திருப்பவன், பரமான்மா - பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், எ - று, தான் - அசை.

ஆத்மாவென்றது அபிமானத்திரயசாட்சியை. தூலம் சூக்ஷ்மம் காரண மென்னும் சரீரத்திரய சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சமுத்தி யென்கிற வவத்தாத் திரயவிவகாரங்களை யானென்றபிமானிக்கும் விசுவ தைசச பிராஞ்ஞென்னும் அபிமானத்திரயங்களோடுகூடி விடயங்களை யனுபவிக்கும் வியாவகாரிகன் பிராதிபாசிகன் பாரமார்த்திக னென்னுஞ் சேவத்திரயங்களுக்குச் சாட்சியான சீவான்மா, அந்தரான்மா, பரமான்மாவென்பன ஆன்மத்திரயங்களாம்.

இவற்றுள் தப்தாயபிண்டம்போல இச்சாக்கிர விவகாரத்திற் சார்ந்தும் அதற்குச் சாட்சியா யிருக்கின்றவன் 'சீவாத்மா' எனவும், சொப்பன விவகாரத்திற் கமலபத்திரோதகம்போலச் சேர்ந்துஞ் சேராது சாட்சியாயிருக்கின்றவன் 'அந்தராத்மா' எனவும், சமுத்தி சூனியத்திற் சூரியனைப்போலச் சாட்சியா யிருக்கின்றவன் 'பரமாத்மா' எனவுங் கொள்க. இம்மூன்றுங் கூடத்தனது அமிசங்களாம்.

வினா:—அபிமானத் திரயங்களோடுங் கூட்டிக் கூறிய நாமங்களைச் சேவத்திரயங்களெனப் பிரித்துக் கூறிய தென்னை ?

விடை: விரிக்கின் விரியுமெனச் சமுதாயமாய்க் கூறினதாலென்க. இங்ஙனங் கூறுவதுபற்றி நாஞ்சேவாதக்கட்டளை முதலியவற்றிற் காண்க. இன்னும் நனவிற சாக்கிராதி மூன்றிற்கும் விடயவிவகாரமும் மனோராசிய விவகாரமும் ஞெப்தி விவகாரமுமாகிய மூன்றிற்கும் சாட்சியெனக் கொள்ளினு மமையும்.

(தா - ம்.) தொம்பத விலக்கியார்த்தந் தோன்று நிமித்தம் அதன் முக்
கியார்த்தத்தை விரித்துக் கூறியதாம். (நக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அவத்தாத்திரய விலட்சணமான ஞானத்
மாவினுக் * கவாந்தரமாகத் தோற்றிய கற்பனாவிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி
நின்றதென் றுரைப்பது போலுங்
கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதண்
கலைமதி யென்பது போலு
மோர்வருந் திரிவில் போதவான் மாவிற்
குடன்முத லாகிய வுபாதிப்
பேர்பெறுஞ் சீவ பாவனை யுலகப்
பெருவிவ காரமென் றறியே.

(இ - ள்.) நீர் - சலிக்கின்ற சலத்தின்கண், விழுந்து - விழுந்து, ஒரு
வெங்கதிர் - ஓர் வெம்மையான சூரியன், தடுமாறி நின்ற தென்று - தத்த
ளித்திருக்கின்றதென்று, உரைப்பதுபோலும் - சொல்வதுபோலவும், கார்-
மேகமானது, விரைந்தோட - விரைவிற் செல்ல, ஒடுகின்றது - கடிதிற்
செல்கின்றது, தண்கலை - குளிர்ந்தகலைகளையுடைய, மதியென்பதுபோ
லும் - சந்திரனென்று சொல்வதுபோலவும், ஓர்வரும் - அறிதற்கரிய, திரி
வில் - மாறுபடுதெல்லாத, போதவான்மாவிற்கு - ஞானத்மாவினுக்கு,
உடன் முதலாகிய - தேகமாதியான, உபாதிபேர்பெறும் - உபாதிநாமங்க
ளுறுதல், ஜீவபாவனை - ஜீவகற்பிதமாம், உலகம் - ஜகத்தில், பெருவி
வகார மென்றறி - (இது) பெரியவிவகார மென்றறிவாயாக, எ - று. ஏ -
ஈற்றை.

சலப்பிரதி பிம்பமான சூரியனது சலனமே நிச்சலமான பிம்ப சூரி
யனுக்குண்டானதாகக் காண்பதுபோல அவித்தியாப்பிரதி பிம்பமான ஜீவ
னது கற்பனா விவகாரங்களனைத்து மதிஷ்டான ஞானத்மாவான கூடஸ்த
னுக்கு வந்ததுபோல் அவாந்தரமாகத் தோற்றினதே யன்றி யதார்த்தமா
யின் றென்க.

(தா - ம்.) தொம்பதத்தின் வாச்சியார்த்த விலக்கணம் இலக்கியார்த்
தமாய் கூடத்தனுக்கு வந்ததாகத் தோற்றுங் கற்பனையை யுணர்த்தியதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் ஈசுரனுக் கபிமானநாம மூன்றும்
இவற்றுள் விராட்டிற் கிரண்டும் இரணிய கருப்பற்கிரண்டுமாய் பரியாய
நாமங்களு முணர்த்துகின்றார்.

* முன்னும் பின்னுமின்றி யிடையிறோன்றி நிகழ்வது அவாந்தரமெ
னப்படும்.

அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப
 னந்தரி யாமிபென் நீசன்
 றிரிவித மவருட். லேவா கத்துச்
 சமட்டியா கியவபி மானி
 விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம்
 விராட்புரு டன்பெய ராகு
 மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி
 மானிமாப் பிராணனே யன்றி.

(இ - ள்.) அருவிராட்புருடன் - அறிதற்கரிய விராட்புருடனும், இரணிய கருப்பன் - இரணிய கருப்பனும், அந்தரியாமிபென்று - அந்தரியாமியுமென, ஈசன் - ஈசனாவன், திரிவிதம் - மூன்றுவிதமாம், அவருள் - அவர்களுக்குள், தூலவாகத்துச் சமட்டியாகிய வபிமானி - சமட்டி தூலசரீர வபிமானியும், விரிவுறும் - விரிவுற்ற, வைசுவானரனெனன் முதலாம்-வைசுவானரனென்னு மிரண்டு முதலிய பிறவும், விராட்புருடன் பெயராகும்-விராட்புருடனது நாமங்களாம், மருவுறும் - பொருந்தாநின்ற, இலிங்கமெனுமுடற் சமட்டிமானி - சமட்டி சூட்சுமசரீர வபிமானியும், மாப்பிராணனே யன்றி - மஹாப்பிராணனுமல்லாமல், ஏ - று, ஏ - அசை.

விராட்புருடன் பிருதிவியாதியாவந் தனதுருவமாகக் கொண்டிருப்பவன், இரணிய கருப்பன் - விகசிதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற யாவையுந் தனதுதரத்துளடக்கி யிருப்பவன், அந்தரியாமி-ஆகாயம்போல் யாவற்றுள்ளும் வியாபித்திருப்பவன். பிருதிவியாதி யென்றது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், ஆத்மாவென்னு மஷ்டமூர்த்தங்களை யெனினுமமையும். சமட்டி தூலத்தை யபிமானித்தலின் 'தூலவாகத்துச் சமட்டியாகிய வபிமானி' எனவும், விசுவவியாபகனாதலின் 'வைசுவானரன்' எனவுங் கூறினார்.

(சக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இரணியகருப்பனுக்கு முற்கூறாதவொன்றும் அந்தரியாமியி னுமமேழு முணர்த்துகின்றார்.

சூத்திரான் மகனென் பெயர்முத லாகச்
 சொற்றன ரிரணிய கருப்பற்
 கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி
 யெனுமபி மானியவ் வியத்தன்
 வாய்த்தகா ரணமா முபாதிசு னநந்த
 மயன்பர தேவதை பரம
 னுத்ததற் பதமுக கியார்த்தனென் பெயர்மு
 னந்தரி யாம்பெற் றிடுமே.

(இ - ள்.) சூத்திரான்மகனென்-சூத்திராத்மகனுமென்கின்ற, பெயர் முதலாக - நாமமாதியானபிறவும், சொற்றனநிரணியகருப்பற்கு - இரணிய கருப்பனுக்குச் சொன்னார்கள், ஏத்து - துதிக்கப்பட்ட, காரணமா முடம் புலு சமட்டியெனுமபிமானி - சமட்டிகாரண சரீரவபிமானியும், அவ்வியத் தன் - அவ்வியத்தனும், வாய்த்த - பொருந்திய, காரணமா முபாதிகள் - காரணோபாதிகளும், அநந்தமயன் - அநந்தமயனும், பரதேவதை - பரதேவ தையும், பரமன் - பரமனும், ஆத்த - பொருந்திய, தற்பதமுக்கியார்த்த னென் - தற்பதமுக்கியார்த்தனு மென்கின்ற, பெயர்முன் - நாமங்களாகிய பிறவும், அந்தரியாமி பெற்றிடம் - அந்தரியாமிபெறுவன், எ-று. ஏ-அசை.

‘பெயர் முதலாக’ என்றமையின் மாயோபாதிகள், மாயாபாசகன், மாயாவிசேஷகன், சகத்யோணி, அக்ஷரன், அவ்வியாகிருதன், சபலப்பிர மன், சகுணப்பிரமனென்பனவுங் கொள்க.

(ப - ம்.) சமட்டிசூக்குமசரீரத்தை யபிமானித்திருத்தலின் ‘இலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி (யபி)மானி’ எனவும், மாருதமே மூச்சாயிருத்தலின் ‘மாப்பிராணன்’ எனவும், சூத்திரதாரியாயாவையு மசைப்பிக்கின்றவ னாத லின் ‘சூத்திரான்மகன்’ எனவும், சமட்டிகாரணதேகத்தை யபிமானித்திருத் தலிற் ‘காரணமா முடம்புலு சமட்டி யபிமானி’ எனவும், இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதடங்கி நின்றலின் ‘அவ்வியத்தன்’ எனவும், சகத்சென்மாதிகார ணத்துவமே யுபாதியாயுடையவனாதலிற் ‘காரணமுபாதிகள்’ எனவும், முடி வின்றி வியாபித்திருத்தலின் ‘அநந்தமயன்’ எனவும், மஹாதேவாதலிற் ‘பரதேவதை’ எனவும், யாவுக்குமேலா யிருத்தலிற் ‘பரமன்’ எனவும், அது வென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தனாதலின் ‘தற்பதமுக்கியார்த்தன்’ என வுங் கூறினார்.

(தா-ம்.) தற்பதவிலக்கியார்த்தந் தோன்று நிமித்தம் அதன் முக்கி யார்த்தத்தை விரித்துணர்த்தியதாம். (ச2)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அவத்தாத் திரய சம்பந்தமான வீசனது மூவுருவவிலக் கணமும் அவைகட்கு விலட்சணமான பிரமவிலக்கணமுந் தோன்றத் திரு டாந்த பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத்

திகழ்வினிற் றவுதமே யெனவு

நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு

நீனிறத் திலாஞ்சனை யெனவும்

பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும்

படுதல்போற் பிரமமு மாயை

வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில்

வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே.

(இ - ள்.) சித்திரப்படம் - சித்திரப்படமானது, ஒர்பொருளொன்றும் - பஞ்சவன்னங்க ளொன்றோடும், கூடாத்திகழ்வினில் - சேராமற் றனித்து விளங்குமிடத்து, தவதமெனவும் - தவதபடமெனவும், நெய்த்தகூழ்வருட - பசைக்கூழ்தடவினாள், கடிதமெனவும் - கடித படமெனவும், நீனிற்றத்து - நீல நிறத்தினு லச்சக்கட்டினாள், இலாஞ்சனை யெனவும் - இலாஞ்சன படமெனவும், பத்தியோவியஞ் சேர்ந்து - வரிசையாகச் சித்திரம்வரைந்தால், இரஞ்சிதமெனவும் - இரஞ்சித படமெனவும், படுதல்போல் - சொல்லப்படு வதுபோல, பிரமமும் - பிரமவஸ்துவும், மாயைவைத்த - மாயையினு லுண்டான, காரியங்கள் - பாஞ்சபூத பௌதிகங்களை, கடந்துறு நிலையில் - நீங்கியவிடத்தில், வயங்குஞ் சித்தெனும் பெயர்புனைந்து - சித்தெனு நாமத்தைத் தரித்து விளங்கும், எ - று. ஏ - அசை.

இலாஞ்சனை யென்பது உருவமமைத்தற் கடையாளமான சின்னம். இரஞ்சிதமென்பது உருவம் பூரணமா யமைத்ததின் மகிழ்தல். சித்திற்குப் படமும், ஈசரனுக்கு வெளுத்தபடமும், அந்தரியாமிக்குக் கடிதபடமும், இரணியகருப்பனுக்கு இலாஞ்சன படமும், விராட்டிற்கு இரஞ்சிதபடமு மெனவுவமித்தவாரும்.

படமானது வெளுத்தவிடத்திற் றவதமெனவும், துவரிட்டுக் கொட்டிய விடத்துக் கடிதமெனவும், ஒர் வன்னத்தினு லுருக்கடோன்ற வச்சக் கட்டினவிடத்து இலாஞ்சனை யெனவும், மனது ரமிக்கும்படியான வன்னங்களடைத்தவிடத்து இரஞ்சிதமெனவுங் கொள்க. இந்நான்கிற்கும் ஆதாரம் சுபாவபடம்பேசல விராட்டாதிய நான்கிற்கு மாதாரம் பிரமசித் தொன்றே யெனக்கொள்க. (சுந)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னுவமானப்படி யுவமேயந்தோன்ற ஈசரசாட்சியான சித்திற்கமைந்த சுற்பஞ்சரீர மூன்றும்வந்த கிரம முணர்த்துகின்றார்.

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி

யந்தரி யாமியாய் மாயை

சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு

சார்ந்துபொன் கருப்பனென் றுகி

னிகலமி றால வுடம்பினை மேவி

விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்

திகமுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற்

சித்திர மியாதென வினவில்.

(இ - ள்.) அகிலகாரணமாம் - சகத்திற்குக் காரணமாகிய, மாயையை - சமட்டி காரண சரீரமாகிய மாயையினை, மருவி - அவ்வீசன் கூடி, அந்தரியா மியாய் - அந்தரியாமியென்னு நாமத்தையும், மாயை - மாயையி

னது, சகலகாரியமாம் - அபஞ்சிகிருத பூதமாகிய, சூக்குடவுடப்பு - சமட்டி-
சூட்சும சரீரத்தை, சார்ந்து - பொருந்தி, பொன்கருப்பென்னுகி - இர-
ணியகருப்பென்னு நாமத்தையும், விகலமிறாலவுடம்பினைமேவி - சமட்டி-
தூல தேகத்தைப்பொருந்தி, விராட்டென் - விராட்டென்னு நாமத்தையு-
மடைந்து, நிற்குமென்றறிவாய் - இருக்குமென் றறிவாயாக, திகழுறு பிர-
மம் - எங்குந் தானாகி விளங்கும் பிரமம், சித்திரப்படமேல் - சித்திரப்பட-
மானால், சித்திரமியாதெனவினவில் - அதிலெழுதிய சித்திரமியாதெனக்-
கேட்கில், ஏ - று.

விகலமென்பது குறைவின்மையாம்; ஆகவே, சமட்டியென்றும். பிர-
மச்சாயையான ஈசனென்னுஞ் சித்து மாயையான காரணத்துடன் கூடின்
'அந்தரியாமி' எனவும், மாயாகாரியமான சூட்சுமத்திற் கூடி 'இரணியகரு-
ப்பன்' எனவும், காரியமான தூலத்திற்கூடின் 'விராட்டு' எனவும் டோ-
பெறுமென்க.

(நா - ம்.) தற்பதத்தி னிலக்கியார்த்தந் தோன்ற அதற்கு வந்த வுபா-
திகளை யுவமான பூருவகமாக விளக்கியதாம். (சச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சித்து சித்திரப்படமாயின் சித்திரமியா-
தென்னும் வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு
வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப்
பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர்
பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்
திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற
மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்
வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற
வல்லன வலதுகிற் போலி.

(இ - ள்.) விரிஞ்சனேமுதலாம் - பிரமனாதியான, சேதனமோடு-சித்-
துடன், வெற்பெழுவாய் - மேருமுதலாக, அசேதனமாய் - அசித்துருவ-
மாய், பரந்துளவுலகம் - விரிந்திருக்கின்ற சகத்தை, சித்திரமென்பர் - சித்-
திரமென் றறிவுடையோர்கள் சொல்வார்கள், பரம்பொருளாம் - பரவஸ்து-
வாகிய, ஒருபிரமத்து - ஒரு தன்மையான பிரமத்தில், இருஞ்சடாசடமாம் -
இருதன்மையுள்ள சடசித்தாகிய, உலகதுதோற்றம் - சகத்தோற்றமானது,
எவ்வணமெனில் - எவ்வாறிருக்குமென்றால், படந்தன்னில் - படத்தில்,
பன்னிறமாய் - பலவன்னமாக, வரைந்த - எழுதியிராதின்ற, துகிற்போலி-
வஸ்திராபாசங்கள், குளிர்முதல் - சீதாதிகளை, மாற்றவல்லனவல - நீக்கச்-
சக்தியில்லாதனவாம், ஏ - று. ஏ - அசை.

‘விரிஞ்சனேமுதலாம்’. என்றமையின் சராசர வுயிர்களையும், ‘வெற் பெழுவாய்’ என்றமையின் பாஞ்சபூத பௌதிகங்களையும், ‘துகிற்போலி’ என்றமையின் பிரதிமையையுங்கொள்க. துகிற்போலி சித்தமிசத்திற் குவ மிக்கப்பட்டது. எனவே, சீவேசரசகத்தே சித்திரமென்பதாயிற்று. இதற் குப் பிரமாணம் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தின் சித்திரதிபிகையில் “பரமாத்மாவா யிருக்கின்ற தன்னுடைய சொரூபத்திற் சீவேசர சகத்தென்னப்பட்ட சித் திரமாரோபிக்கப்பட்டது” என்னும் வாக்கியத்திற் காண்க.

(தா - ம்.) பிரமாதி ஸ்தம்பபரியந்தமான சேதனமாகிய பரசீவர்களும், மலையாதியான வசேதனங்களுங் கூடின சகமே சித்திரமென்பதாம். (சுரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சித்தினிடத்திற் சடாசடமானசக மெங் டுன மிருக்கின்றதென்னும் வினாவிற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று
முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன்
* ஞர்வுறழ் வெழுதுங் கிரிமுத லாய
வதனொடொப் புறுகிலா வாபோற்
தேர்வரும் பிரமத் தெழுந்தப் பல்வாஞ்
சீவர்கள் சித்தொடொப் பாகா
பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தலினாற்
பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம்.

(இ - ள்.) ஓர்வடிவாகி - ஏகாகாரமாய், குளிர்முதன்மாற்றும் - சேதன மாதியவைகளை நீக்குதற்கு, உண்மையாம் - மெய்யான, சித்திரப்படம் போன்று - சித்திரப்படத்திற் கொப்பாக, ஞர்வு - ஆராயின், உறழ்வு - துகிற்போலி யொப்பாகும், எழுதும் - வரையாநின்ற, கிரிமுதலாய - மலையாதிய சித்திரங்கள், அதனொடொப் புறுகிலாவாபோல் - அப்படத்திற் கொவ்வாதவாறுபோல, தேர்வரும் - அறிதற்கரிய, பிரமத்தெழுந்த - பிர மத்துதித்த, பற்பல்வாஞ் சீவர்கள் - நானாவாகிய சீவேசரர்கள், சித்தொடொப்பாகா - சித்தைப்போலிருக்கும், பார்முதல்-பிருதிவியாதியன, சடங் களாதலினால் - சடவஸ்துக்களாதலினால், ஒவ்வா - அச்சித்துக்கொப்பாகா,

* ஞர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திக்
கணிபெற நிற்பதோர் பிரம

மேர்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன
விருக்குமப் பரத்திலிவ் வுலகந்

தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபற வெவ்குந்

திகழுமிந் நிலையது பின்னும். என்றும் பாடமுண்டு.

பரத்தில் - பிரமத்தில், ஆஞ்சடா சடவுலகம் - சடசித்துக்களாயுள்ள சகந்
தோற்றமாம், எ - று.

‘கிரீமுதல்’ என்றமையால் நதியும் ‘பார்முதல்’ என்றமையின்பகுதி
வரையுங்கொள்க.

(தூ - ம்.) பிரமத்திற் சேதஞ் சேதன வடிவ மிருக்கின்ற தெங்ஙன
மெனின், சுபாவபடத்தி னமைந்த பிரதிமைநருக்குத் தரித்திருக்கின்ற
வஸ்திரங்கள் ஆபாசமாயினும் அவ்வஸ்திரம்போன் றிருக்கின்றமையின்
அதற்கொப்பாகவும், வனையகிரியாதிக ளவ்வஸ்திரம்போன் றிராமையின்
அதற்கொப்பாகாமையுமாம். இவ்விரண்டும் படத்திலிருத்தல்போலப் பிர
மாதிரி பிபீலிகாந்தமீ ருயுள்ள சீவர்க ளாபாசமாயினுங் கிஞ்சித்துச் சித்தமிச
மிருத்தலின் சித்திற்கொப்பாகவும், பிருதிவியாதி சடமாதலின் அதற்
கொப்பாகாமையுமான விவ்விரண்டும் பிரமத்திற் கற்பனையாகத் தோற்றிக்
கொண்டிருக்கு மென்பதாம். (சு சு.)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஈசனது ஷட்குணங்களுஞ் சாமர்த்தியத்
திரயங்களும் பஞ்சகிருத்தியத்தி னுமங்களு முணர்த்துகின்றார்.

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க

ளெலாமறி தன்முத லனவாங்
கத்திருத் துவமோ டகத்திருத் துவம்பி
னந்ரிதா கருத்திருத் துவமே
யத்தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க
லளித்தல்போக் குதல்சம னந்தா
னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிர வேச
மென்பன வீசனைந் தொழிலே.

(இ - ள்.) இத்திறத்தீசன் - இத்தன்மையையுடைய வீசனுக்கு, முக்
கியகுணங்கள் - முக்கியமான குணங்களாவன, எலா மறிதன் முதலன
வாம் - சர்வஞ்ஞத்துவாதியென்பனவாம், கத்திருத்துவமோடு - கர்த்திருத்
துவமும், அகத்திருத்துவம் - அகர்த்திருத்துவமும், பின் - பின்பு, அந்ரி
தாகருத்திருத்துவம் - அந்ரிதாகத்திருவமுமாகிய மூன்றும், அத்தன் - ஈச
னுக்கு, மெய்ப்பிரபுத்துவவலி - உள்ளபிரபுத்துவ சாமர்த்தியங்களாம், ஆக்
கல் - சிருட்டித்தலும், அளித்தல் - திதித்தலும், போக்குதல் - சங்கரித்த
லும், சமனம் - திரோபவித்தலும், எய்த்திடலகற்றும் - இளைப்பைநீக்கும்,
அனுப்பிரவேசம் - அனுக்கிரகித்தலும், என்பன - என்பவைகள், ஈசனைந்
தொழில் - ஈசனது பஞ்சகிருத்தியங்களாம், எ - று. தான்-ஏ-அசை.

‘எலாமறிதன்முதலனவாம்’ என்றமையான் சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்
வேசுரத்துவமும், சர்வரியந்திருத்துவமும், சர்வாந்தரியாமித்துவமும், சர்
வாத்மகத்துவமும், சர்வசத்தியத்துவமுங் கொள்க.

இவற்றுள் சர்வாத்மாக்களுடைய வறிவை யறிதலிற் சர்வஞ்ஞத்துவமெனவும், அவர்களுக்கு மேலாயிருத்தலிற் சர்வேசுரத்துவமெனவும், யாவின்னுள்ளஞ்ஞ சமத்துவமா யிருத்தலிற் சர்வசியந்திருத்துவமெனவும், சர்வத்துக்கு முள்ளீடாயிருத்தலிற் சர்வாந்தரியாமித்துவமெனவும், சர்வசீவர்த்ளாயும் விளங்குதலிற் சர்வாத்மகத்துவமெனவும், சகலசத்தியு முடையவராதலிற் சர்வசத்தியத்துவமெனவுமாம். கர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றனுபாதானஞானமுஞ் செய்யும்விருப்பமு முயற்சியு முடைத்தானவன் தன்மை. எனவே, இச்சாஞானக்கிரியையாயின. அகர்த்திருத்துவமென்பது அத்தன்மை நீங்கிற்றல். அந்நியதாகர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றை யொன்றாக்குபவன் தன்மை. பிரபுத்துவமென்பது பிரபுவின்றன்மை.

அவித்தியாசம்பந்தமான வாத்மாக்களை யதினின்றி நீக்கி முத்தியையடைவிக்கு நிமித்தந் தனு கரண புவன போகங்களைக் கற்பிதமாக வுண்டாக்கி யவர்களி னிருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து நசிப்பிக்கு நிமித்தஞ் சிருட்டி முதன்முத்திபரியந்தம் உயிர்க்குயிராயிருந்து அசைப்பித்துக் கொண்டிருக்குந் தனது சாமர்த்தியமே கர்த்திருத்துவமும், இவைகளிற் கூடிக் கன்மானுசாரப்பிரகாரம் ஆத்மாக்கள் பிரேரிக்கும்படி பிரேரகஞ் செய்தும் அவற்றிற் பற்றின்றித்தனியே தானிருத்தலே அகர்த்திருத்துவமும், சிற்சத்தியின் நியமப்படி வழுவாமற் செய்யுமுறைமையின்றிக் கடத்தைப் படமாகச் செய்வதுபோல வொன்றை மற்றொன்றாகச்செய்யுஞ் சாமர்த்தியமே அந்நியதாகர்த்திருத்துவமுமாகிய விம்மூன்றும் ஈசுரனது பிரபுத்துவ சாமர்த்தியங்களாம்.

ஆத்மாக்களுக்குத் தனுவாதி கொடுப்பது சிருட்டியும், அவற்றினுள்ள சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிப்பிப்பது திதியும், அப்போகானுபவங்களை நசிப்பிப்பது சங்காரமும், அங்ஙனம் நசிப்பித்த போகவாசனைகளை ருசிப்பிப்பது திரோபவமும், அவ்வாசனையை நீக்கித் தெளிவிப்பது அனுக்கிரகமுமே பஞ்சகிருத்தியமாம்.

அறிவையுண்டாக்குதல் சிருட்டியும், அது மறைபடாது வளர்த்தல் திதியும், அதைமறைக்கு மாயையைக்கெடுத்தல் சங்காரமும், அம்மாயாவாசனை தோன்றாதுமறைத்தல் திரோபவமும், அவ்வறிவே பூரணமாக விளக்குதல் அனுக்கிரகமுமா மெனினுமமையும்.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய குணங்களா லுண்டாகு மிருவினைகள் அவ் வீசனைச் சாராவோ?

விடை:—சூரியசந்திதானத்தில் நடக்கு மிருவினைகள் அச்சூரியனைச் சாராவாறுபோல அனைத்தையுஞ்செய்துஞ் செய்யாதவனாயிருக்கும் ஈசனை யும் அவை சாராவென்க.

(தா - ம்.) இங்ஙனங் கூறிய பதினான்கும் ஈசனது சுபாவ குணங்களென்பதாம். (ச 6)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சகிருத்தியங்கள் நிகழுந்தன்மையை யுவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

நீங்கிப் விகாரப் பிரமமா மீச

னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னிற்
பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே வாரி

பொழிமழைக் கதிரினுற் பொழிய
வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியந் நிழலை

யலர்முகி லான்மறைத் தளித்துத்
தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்

தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்போல்.

(இ - ள்.) நீங்கியவிகாரம் - நிர்விகாரமான, பிரமமாமீசன் - பிரமமாகியவீசரன், நிகழ்த்துமோ - நடத்துமோ, தொழில்பலவென்னில் - விகாரமானபஞ்சகிருத்தியங்களையென்றால், பூங்கதிர் - பிரகாசமானசூரியன், இச்சையின்றி - இச்சாயத்தனமின்றி, வாரி - சமுத்திரத்தி லெடுத்து, பொழி - சொரியாரின்ற, மழைக்கதிரினால் - வருஷகிரணத்தினால், பொழிய - சலத்தைப்பெய்ய, ஆங்கதின் - அச்சலத்தின், நிழலாய்ப்பொருந்தி - சாயையாகப்பிரதிபிம்பித்து, அந்நிழலை - அச்சாயையை, அலர்முகிலால் - விரிவானமேககிரணத்தால், மறைத்து - ஆவரணித்து, அளித்துத் தூங்கிமகரத்தால் - தாழ்ந்துவரும் பனிக்கிரகணத்தாற்காத்து, வெங்கதிரால் - உஷ்ணகிரணத்தினால், நீர்தொலைத்து - சலத்தைக்கிரகித்து, அதை - அப்பிரதிபிம்பசூரியனை, தன்னொடாக்குதல்போல் - தன்னுடன் ஐக்கியமாக்கிக் கொள்வதுபோல, ஏ - று.

நீங்கியவிகாரப்பிரமாமீசனென்றது மாயாப்பிரதிபிம்பனை ஈசரனுக்கு அதிஷ்டானமான பிரமத்தை. பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மாயாசத்திக்கு வருஷகிரணத்தையும், ஜீவர்களுக்குப் பிரதிபிம்பசூரியனையும், பிரகிருதிக்கு மேககிரணத்தையும், நியமசத்திக்கு இடகிரணத்தையும், உருத்திரனுக்கு உஷ்ணகிரணத்தையு முவமித்தவாரும். (சஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய யுவமானப்படி யுவமேயந்தோன்ற வுணர்த்துகின்றார்.

போற்றினை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்

பொலிந்தசிற் பிரதான மதனாற்

சாற்றரு.நிமித்த காரண னாகித்

தகுசுடப் பிரதான மதனா

லாற்றுபா தான காரண னெனவின்

ருக்கிய புத்தியா திகளிற்

றோற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற்

சொற்றபோத் திருவென நின்றே.

(இ-ள்.) போற்றிறை-துதிக்கத்தக்கவீசன், மாயாசத்தியோடொன்றி-
மாயாசத்தியுடன்கூடி, பொலிந்த - விளங்கிய, சிற்பிரதானமதனால் -
ஞானமேலீட்டினால் - சாற்றரும் - சொல்லுதற்கரிய, நிமித்தகாரணஞ்சி -
நிமித்தகாரணனாய், தகு - தகுதியான, சடப்பிரதானமதனால் - சடமேலீட்
டினால், ஆற்று - செய்வதற்குரிய, உபரதானகாரணனென - முதற்காரண
னென்ன, நின்றாக்கிய - இருந்துண்டாக்கிய, புத்தியாதிகளில் - புத்திமு
தலியவைகளில், தோற்றுபு - தோற்றாநின்ற, சீவரூபமாய் - சீவவடிவமாய்,
வினையால் - வினைகளால், சொற்ற - சொல்லாநின்ற, போத்திருவென -
போத்திருவென்ன, நின்ற - இருந்து, எ - று. ஏ-அசை.

உபரதானகாரணம் சமவாயிகாரணம் முதற்காரணமென்பன வொரு
பொருட்கிளவி. புத்தியென்றது அகங்கார தத்துவத்தினிராசதத்தை. ஆதி
யென்றமையால் அவித்தையுங்கொள்க. (சுக)

இதுவுமது.

நியமசத் தியினுற் போகபோத் திருவை

நியமஞ்செய் துருத்திர வருவான்

மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து

வந்தரு ளாரிய வருவா

லயர்வுறு சீவன் தன்னையே தன்னே

டயிக்கமாக் குவனென வறிக

வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா

லுயிரிறை கட்குறும் பேதம்.

(இ - ள்.) நியமசத்தியினால் - நியாமசத்தியினால், போகபோத்தி
ருவை - போகத்திற்குரிய சீவர்களை, நியமஞ்செய்து - நியமப்படி ரகழித்து,
உருத்திரவருவால் - உருத்திர சொருபத்தினால், மயமுறுமாயா - மாயாமய
மாகிய, காரியஞ்சிதைத்து - காரியங்களைக் கெடுத்து, வந்தருள் - எழுந்தரு
ளிவந் தனுக்கிரகஞ் செய்யும், ஆரியவருவால் - ஆசிரிய ரூபத்தினால், அயர்
வுறு - தளர்ச்சியடைந்துள்ள, சீவன் தன்னை - ஜீவனை, தன்னோடு - தன்னு
டன், அயிக்கமாக்குவனென - ஏகமாக்கிக் கொள்ளுவனென, அறிக - நீ
யுணர்வாயாக, உயர்வுறு - மேலான, சமட்டி - சமவத்தியும், வியட்டி - விய
வத்தியும், என்பனவால் - என்னுந்தன்மையால், உயிரிறைகட்கு - சீவேசுர
ருக்கு, உறும்பேதம் - பேதமுண்டாம், எ - று. ஏ - அசை.

‘ஆரியவருவால்’ என்றமையின் சுருதியுங்கொள்க. ‘ஒருமொழி யொ
ழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே’ என்னும் குத்திரவிதியால் திரோபவ
முங்கொள்க.

பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மாயைக்கு வருஷகிரண சலத்தையும்,
சீவேசுரர்களுக்குப் பரதிபிம்பத்தையும், இரட்சித்தலுக்கு இமகிரணத்தை

யும், சங்கரித்தலுக்கு உஷ்ணகிரணத்தையும், திரோபவித்தற்கு மேககிரணத்தையும், அனுக்கிரகித்தலுக்குப் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னிடத்திற்சேர்த்துக் கொள்ளுதலையு முவமித்தவாறாம்.

வினா:—இவ்வுவமப்படி பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு உவமேயமியாது?

விடை:—போற்றிறையென்பது பிரமமெனவும், மாயாசத்தியோ டொன்றியென்பதுமாயாப்பிரதிபிம்பமானவீசனெனவும், சிற்பிரதானமதனா லென்பது தனதுகாரண மறைபடாமல் அறிவுமேலிட்டிருத்தலெனவும், நிமித்தகரணன் என்பது தனது காரணத்தை மறந்த சீவர்கட்கு அதுவெளிப் படுநிமித்தம் தனுகரணங்களைக் கொடுப்பதற்பொருட்டு நோக்கிச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமமெனவும், சடப்பிரதானம் என்பது தானுண்டாதற் கேதுவாயிருந்த மாயை மேலிட்டிருத்தலெனவும், ஆற்றுபாதானகாரணம் என்பது அம்மாயாசம்பந்தத்திற் றானே யுபாதான காரணமெனவும், புத்தியாதிக ளிற்றேற்றுபு சேவரூபம் என்பது அவித்தியா புத்தியிற் றேற்றிப சீவர்க ளெனவும், நியமசத்தியினற் போகபோத்திருவை நியமஞ்செய்து என்பது நியமப்படி சீவர்களை விஷ்ணுரூபமா யிரட்சித்தலெனவும், உருத்திர வருவான் மாயாகாரியஞ் சிதைத்து என்பது வித்தை அவித்தைமுதலிய தோற் றங்களை யுருத்திரரூபமாய்ச் சங்கரித்தலெனவும், இவைகளொன்றுந் தோன்றா தடங்கி நிற்பல் மயேசுர ரூபமாய் மறைப்பித்தலெனவும், வந்த ருளாரியவரு என்பது கற்பனை யிறந்தவிடத் துண்டாகிய சுகபோதமென வும், சேவன்றன்னையே தன்னோடயிக்கமாக்குவன் என்பது பிரமத்தோடு கூடச்சதாசிவவருவா யயிக்கியமாக்குவ னெனவுங்கொள்க.

சேவேசுரர்களுக்குத் ததுவாதியதோற்றம் சிருட்டி, அவற்றை யிரட் சித்தல் திதி, அவற்றைக்கெடுத்தல் சங்காரம், அவ்விஷயகீகம் திரோப வம், அவர்களுக்குத் தத்சொரூபம் வெளிப்படுதல் அனுக்கிரகமாம். இவற் றுள் முற்கூறியமூன்றும் தேகத்திற்கும் பிற்கூறிய இரண்டும் தேகிக்குமாம்.

வினா:—அற்றேல், இச்சிவ சீவர்க ளுபாதியோடுங் கூடினவரென முற்கூறி யிங்ஙனந் தன்னோடயிக்கிய மாக்கிக்கொள்வனென்ற தென்னை?

விடை:—அவ்வீசனுக்கு அதிஷ்டானமான பிரமமும் சேவனுக்கு அதி ஷ்டானமான கூடஸ்தனும் ஏகமாய்க் கலத்தலினாலென்க.

வினா:—அற்றேல், அவையே சுயஞ்சித்தாகாவோ?

விடை:—அங்ஙனங் கலப்பதோ ருபாதியாதலின் ஆகாவென்க.

(தா - ம்.) பிரம சந்நிதியில் மாயாப் பிரதிபிம்பனான வீசுரன் அவித் தியாப் பிரதிபிம்பமான சீவர்களை முன்னிட்டு அவர்கள் தமது யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை யடையும் பொருட்டும் தானும் அங்ஙனமே விளங்கும்பொரு ட்டும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுங் கிரமமுணர்த்தியதாம். (௫௦)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சேவேசுரர்களின் பேதமான சமஷ்டி விய ஷ்டியி னிலக்கணங்களை யுவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

மிதுமரப் பன்மை தண்டலை பெனல்போன்

மிகுமுயி ரொலாமுநா நெனுமோர்

தகுமபி மான மிறை * சமட் டியதாந்
தனித்தனி மரப்பெயர் கொளல்போற்
பகுமுட றேறும் வேறுவே ருகப்
படுமபி மானமோர்ந் துரைப்பிற்
றொகுமுயிர் † வியட்டி யுருவமென் றுமேற்
றொம்பத விலக்கிய முரைப்பாம்.

(இ - ள்.) மிகுமரப்பன்மை - அநேக மாக்கூட்டங்களை, தண்டலை யெனல்போல்-வனமென்பதுபோல, மிகுமுயிரெலாமும் - திரண்ட சீவர்க ளியாவையும், நானெனும் - நானென்கிற, ஓர் தகுமபிமானம் - ஒரு தகுநி யான வபிமானமே, இறைசமட்டியதாம்-ஈசனது சமஷ்டி ரூபமாம், தனித் தனி - வேறுவேறாக, மரப்பெயர்கொளல்போல் - விருட்சங்கள் நாமங் களைக்கொள்வதுபோல, பகுமுடறேறும் - பகுக்காநின்ற தேகங்கடோறும், வேறுவேறாக - பலபலவாக, படும் - சொல்லப்படுகின்ற, அபிமானம்-அபி மானத்தை, ஓர்ந்துரைப்பின் - விசாரித்துச்சொல்லின், தொகுமுயிர் - தொகுத்தக்கூறிய சீவர்களின், வியட்டியுருவமென்றும் - வியஷ்டி ரூப மென்று சொல்லப்படும், மேற்றொம்பதம் - இனித்தொம்பதத்தின், இலக் கியம் - இலக்கியார்த்தத்தை, உரைப்பாம் - கூறுவாம், ஏ - று.

சீவர்களனைத்தினுள்ளும் இருப்பவன் ஈசரெனவனும், தனித்தனியே யிருப்பவன் சீவனெனவும் இவையே சமஷ்டி வியஷ்டி பேதமெனவுங் கொள்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின் மிகவும் பேதமாய்விடுமே?

விடை:—“யானுந் தானுந் தனிப்பொய்” என்றே கவிப்படிசால(மரத்) தைத் தவிரச் சோலையுஞ் சோலையைத்தவிரச் சாலமு மெங்ஙனமின்றோ அங்ஙனமே ஜீவனைத்தவிர வீசனும் ஈசனைத்தவிரச் சீவனுமின்மையிற் பேதம்போலத் தோற்றுவதன்றிச் சுபாவமாயித்தின்றென்க.

(நா - ம்.) ஒருமை பன்மையே ஜீவேசுரபேதமென்பதாம். (நாச)

அ - கை.

“அருவிராட் புருடன்” என்றகவிமுதல் இதுகா றந்தற்பதவாச்சிபார்த் தம் விளங்கக்கூறி யிச்செய்யுளில் தொம்பதவிலக்கியார்த்தமான கூடஸ் தனது தசவித பரியாய நாமங்களை யுணர்த்துகின்றார்.

சீவனென் றிடுமு வகையதிட் டான
சேதன னந்தரி யாமி

* வனத்தைப்போலாவது தடாகத்தைப் போலாவது ஆத்தன்மைமுத லிய ஜாதியைப்போலாவது தனது முழுவுடலைப்போலாவது அநேக பதர் தங்களில் ஒரு புத்திக்கு விஷயமாதல் எதுவோ அது சமட்டியெனப் படும்.

† ஒவ்வொரு விருட்சத்தைப்போலாவது ஒவ்வொரு நீர்த்துளியைப் போலாவது ஒவ்வொருவியக்தியை (ஜாதியுடையதை)ப்போலாவது தனது தேகத்திலுள்ள கிருமி முதலியவற்றின் ஒவ்வொரு தேகத்தைப்போலாவது அநேக புத்திக்கு விஷயமாதல் எதுவோ அது வியட்டியெனப்படும்.

யாவலி னனுசந் தாத்திரு சுயஞ்சத்
தார்த்தனோ டவிச்சின்ன சீவன்
ருவரும் பார மார்த்திகன் துரியன்
சான்றினன் பிரத்தியகான் மாவா
மேவமி றொம்ப தத்திலக் கியார்த்த
னென்பகூ டத்தனா மங்கள்.

(இ - ள்.) சீவனென்றிதம் - சீவனுக்குப் பொருந்தானின்ற, மூவகை-
விசுவாதி மூன்றனுக்கும், அதிட்டானசேதனன் - அதிஷ்டான சைதன்
னியனும், அந்தரியாமி - அந்தரியாமியும், ஆவலில் - இச்சாசத்தியின்றிய,
அனுசந்தாத்திரு - அனுசந்தாத்திருவும், சுயஞ்சத்தார்த்தனோ - சுயஞ்சத்
தார்த்தனும், அவிச்சின்னசீவன் - அவிச்சின்னசீவனும், தாவரும் - ஒன்
ருற்பற்றுதற்கரிய, பாரமார்த்திகன் - பாரமார்த்திகனும், துரியன் - துரிய
னும், சான்றினன் - சாட்சிகனும், பிரத்தியகான்மா - பிரத்தியகான்மாவும்,
ஏவமில் - குற்றமற்ற, தொம்பதத்திலக்கியார்த்தன் - தொம்பதலட்சியார்த்
தனும், என்ப - என்று சொல்லப்படுவன, கூடத்தனாமங்கள் - கூடத்த
னது பரியாயநாமங்களாம், ஏ - று.

(ப - ம்.) வியாவகாரிகளுதிய சீவத்திரய முதலியவைகட்கு ஆதாரமா
யிருத்தலின் 'சீவனென்றிடு மூவகை யதிட்டான சேதனன்' எனவும்,
அகத்தி னிறைந்திருத்தலின் 'அந்தரியாமி' எனவும், அவாவின்றிபாவினும்
அனுசந்தித்திருத்தலின் 'ஆவலினனுசந்தாத்திரு' எனவும், தானே யுண்
மைப்பொருளாயிருத்தலின் 'சுயஞ்சத்தார்த்தன்' எனவும், கடாகாசம்போ
லத் தேகத்தினால் வளைபட்டிருத்தலின் 'அவிச்சின்னசீவன்' எனவும், ஒன்
றிலும் பற்றின்றி யதார்த்தனாயிருத்தலின் 'தாவரும் பாரமார்த்திகன்' என
வும், தானே சித்தாய்விளங்கலின் 'துரியன்' எனவும், யாவிற்குஞ் சாட்சியா
யிருத்தலின் 'சான்றினன்' எனவும், தேகாதிகட்கு விலட்சணமாயிருத்த
லின் 'பிரத்தியகான்மா' எனவும், நீ யென்னும்பதத்தி னிச்சயப்பொருளா
யிருத்தலின் 'தொம்பத விலக்கியார்த்தன்' எனவுங் கூறினார்.

(தா - ம்.) தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனது பரியாயநாமங்
களின் இலக்கண முணர்த்தியதாம். (ருஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் தற்பத விலக்கியார்த்தமான பிரமத்தின் சடுவிதபரி
யாய நாமங்க ளுணர்த்துகின்றார்.

ஈசனென் றிடுமூ வகை * யதிட் டான
னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பரதத் துவம்பர மான்மாப்
படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்

* விவர்த்த வடிவகாரியத்தின் காரணம் அதிஷ்டான மெனப்படும்.

பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற்

பெறும்பரி யாயநா மங்க

டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர்

திருந்துநா நெரிதரும் புலவர்.

(இ - ள்.) ஈசனென்றிடம் - ஈசனுக்குப் பொருந்தாநின்ற, மூவகை - விராட்டாதி மூன்றிற்கும், அதிட்டானன்-அதிஷ்டானனும், இயம்பரும் - வசனித்தற்கரிய, ஒரு பரப்பிரமம்-ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும், பாசமில் - பாசா தீதமான, பரதத்துவம் - பரதத்துவமும், பரமாத்மா - பரமாத்மாவும், படியி லா - குணங்களொன்றினுந் தோயாத, விசுத்தசித்து பரிசுத்தமானசித்தும், அன்றி - இவையன்றியும், பேசு - டேதமுடிவினுதலிய, தற்பதவிலக்கியார்த் தன் - தற்பத லட்சியார்த்தனும், என்பனமுன் - என்பனமுதலிய, பெறும் பரியாயநாமங்கள் - பெற்றிருக்கும்பரியாய நாமங்கள், தேசுறுபிரமந்தனக் கென - சுயம்பிரகாசமான பிரமத்திற்குகென, திருந்து - திருத்தமான, நூல் - வேதாந்த சாத்திரங்களை, தெரிதரும் - ஆராய்ந்தறிந்த, புலவர் - அறிஞர்கள், உரைப்பர் - சொல்லுவார்கள், எ - று. 'மூன்' என்றமையின் சர்வாதிஷ்டாத்திரு முதலியவுங் கொள்க.

(ப - ம்.) விராட்டாதி யபிமானித் திரயங்களுக்கு முதன்மையான ஈசனுக் காதாரமாயிருத்தலின் 'ஈசனென்றிடு மூவகையதிட்டானன்' என வும், அவாங்கமனோகோசரமான வொப்பற்றபிரமமாதலின் 'இயம்பருமொரு பரப்பிரமம்' எனவும், மாயாதீதமான வஸ்துவாதலின் 'பாசமில் பரதத்து வம்' எனவும், மாட்சிமையான வான்மாவாதலின் 'பரமாத்மா' எனவும் தாரதம்மியமின்றிப் பரிசுத்தமான சித்தாதலின் 'படியிலாவிசுத்தசித்து' எனவும், அதுவென்னும் பதத்தினிச்சயப் பொருளாய் விளங்கலின் 'தற்பத விலக்கியார்த்தன்' எனவுங் கூறினார்.

(நா - ம்.) இப்பரியாய நாமங்களோடும் விளங்கிய தற்பதவிலக்கியார் த்தமான பிரமத்தின் சுபாவவிலக்கணங்களை யுணர்த்தியதாம். (௫௩)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்கூடஸ்தப் பிரமமென்னும் துவிதரீக்கி யத்துவித மான சுத்தப் பிரமஸ்வரூபத்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக

மண்பல வகைப்படு மதுபோற்

சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ்

சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோற்

படியறுஞ் சுத்தே முன்சொல்சி வாதி

பலவுமா மெனமுத லாக

விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு

விவேகமென் றியப்புறு மன்றே.

(இ - ள்.) மண் - மிருத்திகை யொன்றே, வடிவொடு - உருவத்துடன், பெயரால் - நாமத்தினால், குடமுதலாக - கடமாகிய க, பலவகைப்படும் - பலபேதங்களை யடையும், அதுபோல் - அதுபோலவும், சுடும் - புடம்வைத்த, பசும்பொன்னே - பசிய பொன்னென்றே, செய்கையால் - தொழில்களால், பலவாம் - நானாவாகிய, சுடரிழை - விளங்காநின்ற வாபரண, உருவுகொள்வதுபோல் - ரூபமாவதுபோலவும், படியறுஞ்சித்தே - குணத்தீதமாகிய பிரமமே, முன்சொல் - முற்கூறிய, சிவாதி - ஜீவேசுரசுகத்தாதிய, பலவுமாமென - நானாவிதமாமென்று, விடலரும் - நீங்குதற்கரிய, அறிஞர் - சத்துக்களியற்றிய, முதலாக-ஆத்யாகவுள்ள, நூல்பல - பலசாத்திரங்களும், திருக்குவிவேகமென் றியம்புறும் - திருக்கு விவேகமென்று சொல்லாநிற்கும், ஏ - னு. அன்று, ஏ - அசை. திருக்குவிவேகமென்றென்பது இடைப்பிறவரல்.

(நா - ம்.) மண்ணே கடகலசாதிகளாகவும், கனகமே கடகமகுடாதிகளாகவுந் தோற்றுவதுபோல அத்துவிதப்பிரமமே முற்கூறிய ஜீவேசுரசுகத்தைப்போலத் தோற்றல் மாத்திரமாய் விளங்குமென்பதாம். (ருச)

திருக்குவிவேக முற்றிற்று.

திரிஸ்ய விவேகம்.

அ - கை.

முன் திருக்குவிவேகத்தில் திருக்குத் திரிஸ்யமென்னு மிரண்டிற்கும் அதீதமாகிய அத்துவிதப் பிரமமே மெய்ப்பொருளெனத் தெரிவித்து அதன் தற்பிரகாசமே கூடஸ்சப் பிரமமெனவும், புறப்பிரகாசமே சீவேசுரரெனவும், இவைகள் சுத்தப் பிரமாம்சமானபடியால் திருக்குவெனக் கூறி, இவற்றிற் காணப்பட்ட மாயா காரியங்களான தனுவாதிக ளனைத்தும் பொய்ப்பொருளெனக் கண்டு இவற்றை நீக்குமித்தந் திரிஸ்யவிவேகங் கூறுவான் றொடங்கி இச்செய்யுளில் அப்பிரமத்தினின்று மித்திரிஸ்யங்கடோன்றற் கேதுவான மாயாசத்தியின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

உறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்துவினை * யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்து தன்னா, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்கனங்க மெனவெனையா னறியே நென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்த தனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமெனற் றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல்.

(இ - ள்.) அநாதி - அநாதியாக, இந்துவினை - சந்திரனை, அடைந்து - சேர்ந்து, அதை - அச்சந்திரனை, முழுதுமறையாமல் - முற்றும்மறையாது, இந்துதன்னால் - அச்சந்திரனால், அந்திறனை - தனதழகியதன்மையை, ஒளிர் வித்துக்கொள் - பிரகாசிப்பித்துக் கொள்ளுகின்ற, களங்கமென - களங்கத் தைப்போல, எனை - எனது ஸ்வரூபத்தை, யானறியேனென்னும் - யான றியேனென்கின்ற, முந்து - தொன்றுதொட்டு வந்த, உலகவிவகாரந்த னில் - சுகத் விவகாரத்தினால், உயிடை யடைந்து - ஆத்மாவைச் சேர்ந்து, அதனை - அவ்வாத்மாவை, மூடாது - முற்றும் மறையாமல், என்றும் - எப் பொழுதும், அந்தவுயிரால் - அவ்வாத்மாவினால், அறியப்பட்டும் - விளங்கப் பெற்றும், அனற்றம்பிக்கும் - அக்கினியைத் தம்பிக்கிற, மந்திரம்போல் - மந்திர சத்தியைப்போல, எ - று.

உயிரென்றது பிரத்தியகாத்மாவை. எனவே பிரமமாயிற்று. பிரமத் திற்குச் சந்திரனையும் அனலையும், மாயைக்குக் களங்கத்தையும் மந்திரத் தையு முவமித்தவாரும். (இரு)

இ து வ ம து.

விளங்குறுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறுத் தோன்றா, துளங்கொள்ளியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்

* உற்பத்தியில்லாதது அநாதி யெனப்படும்.

றவா நெடுக்கி நின்று, துளங்கலக டிதகடனா சாமர்த்தி யாகி யுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திரிசி யமா மாயா சத்தி.

(இ - ள்.) விளங்குறும் - விளங்காரின்ற, ஆன்மா - ஆத்மாவினது, உருவுமல்லாமல் - வடிவமும்மல்லாமல், ஆன்மாவின் - ஆத்மாவிற்கு, வேறாத் தோன்றாது - வேறுகவுந் தோன்றாமல், ஒடுக்கிரின்று - மறைத்து நின்று, உளங்கொள் - சங்கற்ப ரூபமான, விபோமாதிகாரியங்கடமை - ஆகாயாதி காரியங்களை, தோன்றா - தோற்றுவிக்கின்றவளாயும், துளங்கல் - விளக்க மாய, அகடிதகடனா - செய்பாதசாரியத்தைச் செய்விக்கும், சாமர்த்தி யாகியும் - சாமர்த்திய முடையவளாயும், தோன்றாநின்று - தோன்றிநின்று, அவளங்கடரு - சகல அனர்த்தங்களையுந் கொடுப்பதற்கு, காரணமாம் - காரணமுமா யிருக்கின்ற தெதுவோ, அது - அதுவே, ஆகுந் திரிசியமா மாயாசத்தி - திரிஸ்யரூபமான மாயாசத்தியாம், ஏ - று. ஏ - ஆல் - அசை. அவலங்களென்பது அவளங்களென வெதுகை நோக்கி வந்தது, சத்தியென்றது சத்தனது தொழிலின் வன்மையை.

மந்திரசத்தி அக்கினியீ னுஷ்ணமுழுதும் ஸ்தம்பனஞ் செய்யின் அக்கினி யோராதாரத்தைப்பற்றிப் பிரகாசிப்பது கூடாது; அங்ஙனமின் றிப் பிரகாசித்தலின், அச்சத்தியை யுடைய மாந்திரிகனுக்குமாத்திரங் கற் பனையாகக் கிஞ்சித்துத்தோன்றினதேயன்றி வேறின்று. அக்கினியோ சுபா வமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறது. அதுபோல மாயாசத்தி பிரம சுபாவமான சிற்சத்தியை முழுதுமறைக்கின் பிரமஞானம் பிரகாசிப்பது கூடாது; அங்ஙனமின்றிச் சொரூபமுதல் ஸ்தம்பமீ ருனயாவி னிடத்தும் பூரணமாய்ப் பிரகாசித்தலின், அம்மாயாசத்தியை யுடையவனுக்கே கிஞ் சித்துக் கற்பிதமாய் மறைந்ததுபோலத் தோன்றினதேயன்றி வேறின்றும். ஆகவே, பிரமம் சுபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்குமெனக்கொள்க.

(ப - ம்.) பூச்சாயையானது சொப்பிரகாசமாய் விளங்குஞ் சந்திரனி டத்திற் றோற்றி யதனை மறையாமற் றுன் விளங்குவதுபோலப் பிரமப் பிர காசத்திற் சங்கற்ப ரூபமான மாயையானது அதனை மறையாமல் அதனிட மாய் விளங்கிக்கொண் டிருக்குமென்பார் 'இந்துவினை யநாதியடைந் ததை முழுது மறையாமலிந்துதன்னா, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங் கம்' எனவும், கண்ணைப்போல அனைத்தையும் அறிகின்ற சித்தாகியதன்னைத் தானெனவறியாததே யறியாமைமென்பார் 'ஏனையானறியேனென்னு முந் துலக விவகாரம்' எனவும், அவ்வறியாமை யறிவினிடத்திருந்து அதனை மறையாமல் அதனாற் றுன் விளங்குகின்றதென்பார் 'உயிரையடைந்ததனை மூடாதென்று மந்தவுயிரா லறியப்பட்டி' எனவும், அக்கினியினது உஷ்ணத் தை மந்திரசத்தியினால் அதனுளடக்குவதுபோலப் பிரமசுபாவமான சிற்சத் தியை யதனுளடக்கிற் றென்பார் 'அனற்றம்பிக்கு மந்திரம்போல்' என வும், அம்மாயை பிரமமாகவும் அதற்கு வேறுகவு மிராதென்பார் 'விளங்குறு

மான்மா வருவுமல்லாம லான்மாவின் வேறாத் தோன்றாது' எனவும், பிரமத்திற் கெதிரிட்ட சங்கற்பமாகிய கண்ணாடியில் இயல்பாய்த் தோற்றுகின்ற பிரமச்சாயை கண்ணாடியா லுண்டாகித் தோற்றுமென்ற தென்றதுபோல மாயையாற் சகலமுந் தோற்றுகின்றதென்பார் 'உளங்கொள்வியோ மாநிகா ரியங்கடமைத் தோன்ற' எனவும், இங்ஙனங் கூடாதகாரியங்களைக் கூட்டுவிப்பதாகக் காட்டும் வல்லபமுடையதென்பார் 'அசுடித கடஞ்சா மர்த்தி' எனவும், சர்வானந்தங்களுக்குங் காரணமென்பார் 'அவளங்கடரு காரணமாய்' எனவும், இவ்வல்லபமுள்ளதே மாயாசத்தியென்பார் 'அதுவே திரிசியமா மாயாசத்தி' எனவுங் கூறினார்.

வினா:—அதிரிஸ்யமான மாயாசத்தியைத் திரிஸ்யமென்ற தென்னை?

விடை:—வித்துவானின் சத்தி அவன் வித்தைசெய்யுங் காரியத்திற் றெரிவதுபோல் பிரமத்தின் மாயாசத்தியைப் பிரபஞ்ச ரூபத்திற் காட்டு நிமித்தம் 'திரிசியமா மாயாசத்தி' என்றொருங்க. இன்னும் பூச்சாயா களங்க மானது கலாநிதியினிடத்தி் விருத்தல்போலத்தோற்றி யதனை மறையாமல் அதனற்றான் விளங்குவதுபோல அதீதப் பிரமஸ்புரணம் அவ்வதீதமாகவே விளங்க அதை யறியேனென்றவறிவி னறியாமை யவ்வறிவு மாகாம லதற்கு வேறுமாகாம லவ்வறிவினிடத் திருப்பதுபோலத்தோற்றி யவ்வறிவை மறையாம லதனற்றான் விளங்குவதன்றியுந் தான் வெளிப்படாது தனக் காதாரமான திருக்குவின் சத்திபைக்கொண்டு ஆக முதலிய திரிஸ்யங்க ளென்னும் பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்போலத் தோற்றுவிக்கு மாயாசத்தி பொன்றுண்டென்று அவாந்தரமாகச் சுருதி யங்கீகரித்ததென்க.

வினா:—அற்றேல், முன் சத்தப்பிரமத்திற்குச் சுகதாதிபேத மின் றென்ற சுருதி யிவ்விடத்து இங்ஙன மங்கீகரித்ததென்னை?

விடை:—இம்மாயா காரியங்களில் நிற்பவர்கள் அவற்றினின்று நீங்கு நிமித்தம் அவற்றை விசாரித்து அவையென்று மின்றென்பது தோன்றற் கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், வேதாந்தி யொருவனிற்க ஏனையோ ரியா வரும் இம்மாயையை நித்தியமெனக் கூறினதென்னை?

விடை:—இம்மாயையின் யதார்த்தம் வெளிப்படாமையினு லென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயை யினுண்மைதா னியாது?

விடை:—தனக்கென வோருருவ மில்லாமையேயுமென்க.

வினா:—அற்றேல், மாயையினுண்மை தெரியாத மதங்கள் அதற் கதீத மான முத்தியின் இலக்கணங் கூறினதென்னை?

விடை:—மதங்கள் மாபைக்குட்பட்ட பதமுத்தியைக் கூறினதே யன்றி யதற் கதீதமான பதமுத்தியைக் கூறினதன்றென்க.

வினா:—அற்றேல், மதங்கள் அற்பப் பிரயோசனமான பதமுத்திகளை முக்கியமாகக் கூறுதற்கு வேதஞ் சம்மதித்ததென்னை?

விடை:—யாதுமின்றிய ஆதுல்க் (யாசகர்க்) கியாதேனு முள்ளவன் ஆக்கவானென்பது இலவுகிக சம்மதமாதல்போலச் சுகமென்ப தொன்று மின்றிய பேதைகட்டுக் கிஞ்சித் சுகத்தைக்கொடுக்கும் பதமுத்திகளைக் கூறு தலும், சக்கிரவர்த்திச் செல்வமுள்ள பெருமன்னனுக்கோர்தேசாதிபதியான குறுமன்னன் தாரித்திரனென்பதுபோலப் பரமுத்தியான மோகூ சாம்பி ராச்சியம்பெற்ற மகதைஸ்வரியவானுக்கு இப்பத முத்திபெற்ற சொற்ப வைஸ்வரியவான் தாரித்திரனெனக் கூறுதலும் வேதசம்மதமேயாமென்க.

(தா - ம்.) அக்கினியானது பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்க அதன்குண மான உஷ்ணத்தைத் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளும் மந்திர சத்தியைப்போலப் பிரமமும் சனதருளோடும் பிரகாசித்திருக்க அதனுல்லாசமான சித்து விலாசத்தைத் தன்வசமாக்கிக்கொண் டிருத்தலும், பிரமத்தைத் தவிரத் தானொரு பொருளுந் தனக்கோர் சுதந்தரமுமின்றி யதன் பிரதிபலனச் சாயையாகிய சீவேசரசுகத்திற்குக் காரணமா யிருத்தலு மான மாயாசத்தியி னியல்பை விளங்கக் கூறினதாம். (௩௬)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பிரமத்திற்குச் சத்தாதி யைந்து தன்மை யுள்ளதாகத் தோற்றுவதுபோல அதனாபாசமான விம்மாயாசத்திக்கு அசத் தாதி டைந்துதன்மையு முள்ளதென்பது தோன்ற அவ்வைந்த னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச் சடந்துக்க மரித் தங் கண்ட, மெனுமிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவு ருக்கல் லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்கந் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய் யறித்தங்கண் டங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

(இ - ள்.) அனையது - அத்தன்மையதான், ஒருமாயை-ஒரு மாயையி னது, இலக்கணம் - இலக்கணமானது, அசத்து - அசத்தும், சடம் - சட மும், துக்கம் - துக்கமும், அரித்தம் - அரித்தமும், கண்டமெனும் - கண்ட முமென்கின்ற, இவையுள் - இவ்வைந்தனுள், முயற்கோடுமுதல் - * சசவி ஷாணாதியன, அசத்து - அசத்துரூபமும், கல்லெழுவாய் - மலை முதலி யன, சடவுரு - சடரூபமும், புத்திதனையடையும் - புத்தியிலமைந்திருக் கின்ற, கோரமொடு - கோரவிருத்தியும், மூடவிருத்திகள் - மூடவிருத் திபுமானவை, துக்கம் - துக்கரூபமும், தபு - தோற்றி யழிகின்ற, மெய் யாதி - தேகாதியன, முனமுரைசெய் - முற்கூறிய, அரித்தம் - அரித்தரூப மும், காலபரிச்சேதமுதல் - காலபரிச்சேதாதியன, கண்டம் - கண்டரூப மும், ஆகும் - ஆம், எ - று.

இத்திரிஸ்யம் உண்மையாய்ப் பார்க்குமிடத்து இல்லாமையால் அசத் தும், தனங்கெனவோ ரறிவின்மையிற் சடமும், இன்பம்போலத் தோற்றி

* சசவிஷாணம் - முயற்கொம்பு.

யழிதலின் துக்கமும், இருப்பதுபோலத் தோற்றி யழிதலின் அரித்தமும், பின்னமையமா யிருத்தலிற் கண்டமூமாமென்க.

வினா:—இவ்வைந்து தன்மையு மாயைக்கேயாயின், அதன் காரியமான சகத்திற்கெப்படி?

விடை:—காரணத்தாந்நியம் காரியமென்ற நியாயத்தாற் காரணத்திலுள்ளது காரியத்திற்கு முண்டெனக்கொள்க.

(நா-ம்.) இம்மாயை யநாநியே * மித்தையென்பது தோன்ற வசத்தா தியைந்தின் இவக்கண முணர்த்தியதாம். (௫௭)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மாயைக்குள்ள வொன்பது தன்மையை மூன்று ஞானமு முணர்த்துகின்றார்.

பின்னமோ டசத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாக நவவிதமம் மாயை பெய்து, முன்னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த முலோக பந்த, மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறின்.

(இ - ள்.) பின்னமோடு - பின்னமும், அசத்து - அசத்தும், சாவயமும் - சாவயவமும், எதிர்மறையும் - இவைகட் கெதிர்மறையான அபின்னமும் சத்தும் நிரவயவமும், அவை - அர்மூன்றும், பிரிந்து - எதிர்மறையாகப்பிரிந்து, தம்மின்மன்னியவும் - தம்மினத்தோ டினஞ்சேர்ந்த பின்ன பின்னமும் சத்தசத்தும் சாவயவநிரவயவமுமாய், மொழிந்த - சொல்லிய, நவவிதம்-இவ்வொன்பது பிரகாரத்தையும், அநிர்வாச்சியமாகும்-இன்னதென்று வசனித்தற்கரியதாகும், அம்மாயை-அம்மாயையானது, எய்தும் - அடையும், உன்னலரும்-நினைத்தற்கரிய, சுருதிசம்பந்தம்-சுருதி சம்பந்தமும், உத்திசம்பந்தம் - யுத்தி சம்பந்தமும், உலோகபந்தம் - சகத் சம்பந்தமும், என்ன - என்னும்படி, வருஞானங்கள் - வரநின்ற ஞானத்திரயங்கள், முறையே - கிரமமாக, அம்மாயைபடும் - அம்மாயைக்குண்டாகும், இயல்பு கூறின் - தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து, எ - று.

சாவயவமென்பது, சாவயமெனவும் சம்பந்தமென்பது பந்தமெனவும் செய்யுள் விகாரத்தால் வந்தன. ஞானங்களைன்ற பன்மையால் சுருதியாதி மூன்றற்குந் தனித்தனி ஞானமென்பதைக் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

(ப - ம்.) பிரமவிசாரத்தின்கண் ஆத்மசரிசன நிமித்தம் அநாத்மாக்க ளோடியதிகளையும்போது திரிஸ்வமனைத்தும் வேறுபட் டிருத்தலிற் பின்னமும், அது சமாதியினில்லாமையின் அசத்தும், அது முன்னர் அவயவமாகத்

* உள்ளதுபோலத் தோன்றி விசாரணை முகத்துத் தனக்கெனவோர் வடிவயின்றி யொழிவது மித்தையெனப்படும்,

தோற்றலிற் சாவயவமும், சமாதியின்கண்ணின்றெழுந்த தனதறிவிற்கு அத்திரிஸ்யங்கள் தனதுருவாக விளங்கலின் அபின்னமும், அவ்விடத்து அத்திரிஸ்யங்கள் அறிவாய் நின்றலிற் சத்தும், அங்கனமதற் கோருருவமின்மையின் நிரவயவமும், சாதனத்தின்வெறுகவுஞ்சாத்தியத்தினென்றாகவு மிருத்தலிற் பின்னாபின்னமும், அங்கனமே கற்பனையிற் சத்தும் யதார்த தத்தில் அசத்தாகவுமிருத்தலிற் சதசத்தும், சகசத்தி (இயல்பி)ற் கண்டே கல்லானதுபோலப் பிரமமே யாவுமாக விளங்கலிற் சாவயவ நிரவயவமுமா கிய விவைகளாமென்றும் அல்லவென்றும் வசனிக்கப்படாதாதலின் இம் மாயையை அநிர்வசனீய நவப்பிரகாரமென்று கூறினர்.

(தா - ம்.) இம்மாயை யசத்தியமாயினுஞ் சத்தியமான பிரமசந்திதா னத்திலுண்டாகுந் தன்மை யிவையெனத் தெரிவித்ததாம். (ருஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மாயைக்கு மூன்று ஞானத்தினு லுண்டா குந் தன்மையையுந் தமமாதிய லைந்து நாமத்தையு முணர்த்துகின்றார்.

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்கு, முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தை பொய்ம்மையுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவறிஞர் நவில்வ ரன்றே.

(இ-ள்.) விண்ணின்மலரென-(மாயை) ஆகாயத்தாமரைபோல, துச்ச மெனவும் - அசத்தெனவும், இப்பிவருவெள்ளிபோல - சுத்தியிற்றோன்றும் இரசிதம்போல, எண்ணும் - சுருதாநின்ற, அநிர்வாச்சியமாமெனவும் - அநிர் வசனீயமெனவும், உயிர்போல் - ஆன்மாவைப்போல, நித்தெனவு நிற்கும் - நித்தியமெனவு மிருக்கும், உண்ணிலவு - அகத்தில் விளங்குகின்ற, தமம் - தமசம், மாயை - மாயையும், மோகமுடன் - மோகமும், அவித்தை - அவித்தையும், பொய்ம்மையுருவியென்று - மித்தையா சொரூபியுமென, நண்ணும்-பொருந்தாநின்ற, இவை - இவற்றை, மாயாபஞ்சகமாகுமென - மாயாபஞ்சகமாமென்று, அறிஞர் - அறிவுடையோர், நவில்வர் - சொல்லு வார்கள், எ - று. அன்று-ஏ-அசை.

பொய்ம்மையுருவி யென்பதை வடநூலார் அநிர்தாத்மிகையெனக் கூறுவர்.

(ப - ம்.) மாயை சுருதிசம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஆகாயத்தாமரை போல என்றுமில்லா திருத்தலின் 'துச்சம்' எனவும், யுத்தி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கிற் சுத்திகாரசிதம்போல மித்தையர் யிருத்தலின் 'அநிர்வாச்சி யம்' எனவும், உலகசம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஆத்மாவைப்போல வுள்ளதாகத் தோற்றலின் 'நித்தம்' எனவுங் கூறினார்.

(தா - ம்.) இங்ஙனங் கூறிய வேதங்களால் மாயைக்கு இம்முன்று தன்மையுமுள வென்பதாம். (ருக்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன் தொகுத்துக் கூறிய மாயாபஞ்சக விலக்கணங் களை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சேவசே தனமறைத்துத் தமமயலா கியவுலகத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக, மோவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவியாகும், வீவிலா மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும்.

(இ - ள்.) சேவசேதனம் - ஆத்மஞானத்தை, மறைத்து - மறைத்து நின்றலின், தமம் - தமசெனவும், அயலாகிய - தனக்கிதரமான, உலகத் திறத்திற்கெல்லாம் சுகத்தன்மை யனைத்திற்கும், மேவுகாரணமாகி - பொ ருந்தாரின்ற காரணமாதலின், மாயை - மாயையெனவும், விபரிதஞானம் விளைத்து - ஒன்றையொன்று யறியும் ஞானத்தை யுண்டாக்குதலின், மோகம் - மோகமெனவும், ஓவவுணர்வு-நீங்காதவித்தையினால், அழித்து - கெடுவதனால், அவித்தை - அவித்தையெனவும், சத்தின் வேராகி-சத்துக்கு வேராயிருத்தலின், பொய்யுருவியாகும் - மீத்தையா ரூபியெனவு மிருக் கின்ற, வீவிலா - நீக்கமில்லாத, மாயையிதற்கு - இம்மாயைக்கு, இருதரு மம் - இரண்டு தருமங்களுண்டு, (அவை) சங்கோசம் விகாசமென்றும் - சங்கோச விகாச மென்றாகும், எ - று.

சங்கோசம்-சுவிதல், விகாசம் - விரிதல். அசத்து, பொய்யுருவி, துச்ச மென்பன பொருபொருட்களவி. ஒவ்வொன்றிலும் கிஞ்சித்துத்தாரதம்மிய மிருத்தலின் அது தோன்ற வாங்காங்குக் கூறினார்.

(ப - ம்.) இம்மாயை யிரவியை ஏகதேசமா யெழிலி (மேகம்) மறை த்ததுபோல் ஆத்ம ஞானத்தை யேகதேசமாய் மறைத்ததுபோலத் தோற் றுவிக்கும் அந்தகாரமாதலின் 'தமம்' எனவும், தன்னை மறந்தவிடத்து இப் பிரபஞ்சமாகத் தோற்றவித்தற் கேதுவாகலின் 'மாயை' எனவும், குற் றியை மகனென்றதுபோலச் சிவத்தைச் சகாமாகத் தோற்றவித்தலின் 'மோகம்' எனவும், தன்னை யுள்ளவாறறியும் ஞானத்தினால் தனக்கென வடிவமொன்றின்றியழிதலின் 'அவித்தை' எனவும், இங்ஙனமாய வருவந் தனக்கிருத்தலிற் 'பொய்யுருவி' எனவுங் கூறினார்.

வினா.—'இந்துவினை' என்ற கவியில் ஆத்மாவை மறையாதென்ற மாயை யிங்ஙன மறைத்ததென்ற தென்னை?

விடை.—சத்திரனுருவம் சளங்கத்தின் அளவெவ்வளவோ அவ்வளவு மறைபட்டதாகத் தோற்றல்போன்று ஆத்மஞான வியாபகத்தில் ஏகதேச

மரண மாயை யெவ்வளவோ அவ்வளவு மறைபட்டதுபோன்று தோற்றின தெயன்றி வேறின்றென்க.

(நா - ம்.) மாயையின் செய்தியைக் குறித்துவந்தது இம்மாயாபஞ்சக மென்பதாம். (ஈ 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய தருமங்களி னிலக்கணமும் மேலிரண்டு குணங்களி னுமழு முணர்த்துகின்றார்.

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகிலங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்கு மெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்திர முஞ் சுதந்திரமு மென்ன வன்றே.

(இ - ள்.) விரிந்துபடம் - சித்திரப்படமானது விரிந்தவிடத்து, ஒவியங்கள் பல - நானாவிதமான சித்திரங்களை, திகழ்த்தி - விளங்கக்காண் பித்து, குவிந்து - குவிந்தவிடத்து, ஒடுக்கும் - சித்திரங்களை யடக்கிக்கொள் ளும், விதம்போல - வகைபைப்போல, அரந்தைதரும் - துன்பத்தைக்கொ டிக்கின்ற, மாயையும் - மாயையும், தன் விகாசதருமத்தினுல் - தனது விரிந்ததொழிலினுல், அகிலங்காட்டி - சகத்தைக்காண்பித்து, பரந்தவைகள் - விரிந்த வச்சகங்களை, சங்கோசதருமத்தால் - சுருங்குங் கிரியையினுல், அடக்குமென - ஒடுக்கிக்கொள்ளுமென்று, பகர்வர் - அறிஞருரைப்பார்கள், மாயைக்கு - பின்னும் அந்தமாயைக்கு, இருந்தகுணம் - உண்டானகுணங் கள், இல்குதந்திரமும் - சுதந்திரமின்மையும், சுதந்திரமுமென்ன - சுதந்திர முமென, இரண்டுள் - இரண்டுள்ளனவாம், எ - று, அன்று - ஏ - அசை.

யதார்த்தமான படத்தில் வன்னங்களாற் கற்பிதமாயமைத்த சித்திரங் களை விகசிதமாய் விளங்கல்போலச் சுயஞ்சித்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சராசரங் களை விகசித்தலின் ஈண்டு மாயைக்கு இச்சித்திரப்பட்டத்தை யுவமித்தா ரென்க.

(நா - ம்.) இச்சகமாகிய காரியம் தோற்றற்கு மாயை யொருசார்பு காரணமாயிருத்தலின் அதன் விரிவொடுக்கமே சகத்தினுதிப்பு மொடுக்கமு ம் மென்பதாம். (ஈ க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய குணங்க ளிரண்டி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே ருகிபொரு பொரு ளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் ருய வொரு சேதனன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திரமு முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசம்பலர்போ லில்லை யென விளம்பலன்றே.

(இ-ள்.) பொய்யாகி-(மாயை) மித்தையாய், சத்துருவப்பொருளின் சத்தருவமான வஸ்துவுக்கு, வேறுகி-அயலாக, ஒருபொருளாய்-தானொரு வஸ்துவாகி, தோற்றல்செய்யாமையால் - தோன்றாமையால், இச்சுதந்திரம் - சுதந்திரமின்மை, உளது - உள்ளதாய், சான்றாய் - சாட்சியாகிய, ஒரு சேதனன்பால் - ஒப்பற்ற ஞானாத்மாவை, உய்யாத - சுகமாய்ச் சீவியாத, சீவாதியாக்குதலால் - சீவேசரசுகத்தாகத் தோற்றுவித்தலால், சுதந்திரமுமுளது - சுதந்திரமு முடையதாய், மாயை - இம்மாயையை, மெய்யானதலதென்றல் - மித்தையென்று கூறுதல், விசம்பலர்போல் - ஆகாயத்தாமரைபோல, இல்லையென விளப்பலன்று - இல்பொருளென்று கூறப்படுவதன்றும், எ - று. ஏ - அசை.

‘மாயை மெய்யான தலதென்றல் விசம்பலர்போ லில்லையென விளம்பல்’ என்றமையின் மாயை உள்பொருளுக்கும் இல்பொருளுக்கும் வேறாய் அகிர்வசனீயப்பொருளென்று பெறப்பட்டதென்க.

(தா - ம்.) பிரமத்தைத் தவிரத் தனக்கெனவோர் செயலில்லாமையாற் சுதந்திரமின்மையும் அப்பிரமசத்தையைக்கொண்டு யாவையுங் கற்பித்தலிற் சுதந்திரமும் மாயைக்குண்டென்பதாய். (கூஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்பொய் யென்றத னிலக்கணமுங் குணவிருத்தியின் நாமமு முணர்த்துகின்றார்.

புலனில்களுக் கரியாதி போற்றோன்றி விசாரிக்கிற் பொன்றும் பொய்யா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடுநிகழ்த்து கின்ற, மலினசத் துவவடிவ வித்தைதமப் பிரதானவடிவ மாகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்திமூன்றுடையதுமுன்னவின்ற மானை.

(இ - ள்.) புலனில் - இவ்வைம்புலன்களு மின்றிய, களுக்கரியாதி போல்-சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்ற கசாதிகள் போல, தோன்றி - அம்மாயையானது தோற்றி, விசாரிக்கில் - விசாரிக்குமிடத்தில், பொன்றும் பொய்யாம் - இல்லாதொழியுமித்தையாய், நிலவுதல்செய் - விளங்காவின்ற, சுத்தசத்துவ வடிவம் - சுத்தசத்வகுணரூபமான, மாயையொடு-மாயையும், நிகழ்த்துகின்ற - சொல்லாவின்ற, மலினசத்துவ வடிவு - அசுத்தசத்வகுணரூபமான, அவித்தை - அவித்தையும், நலமில் - நன்மையில்லாத, தமப்பிரதான வடிவமாகும் - தமோகுணமுக்கியரூபமான, பிரகிருதியென - பிரகிருதியுமென, முன்னவின்றமாயை - முற்கூறியமாயையானது, விருத்திமூன்றுடையது - விருத்தித்திரயங்களை யுடையதாய், எ - று.

விருத்தியென்பதைச் சுத்தசத்துவாதி மூன்றிடத்துங் கூட்டிக். எனவே, சுத்தசத்துவ வடிவ மாயாவிருத்தியெனவும், மலினசத்துவவடிவ அவி

த்திபா விருத்தியெனவும், தமப்பிரதானவடிவ விருத்தியெனவுங் கொள்க. மாயையின் சத்துவத்தின் மூன்றும், ரஜசின்மூன்றும் தமசின் மூன்றுமாக விருத்தியொன்பதாய் விரிந்து நிற்குமென்க.

(நா - ம்.) மாயை ககராவிர்தம்போலாகாது சொப்பனப் பொருள் போலுள்ளதெனவும் அது மூன்று விருத்தியையுடையதெனவும் உணர்த்தியவாரும். (கூரு)

அ - கை.

மூற்கூறிய மாயையின் சத்துவாதிசூணங்களிற் சகசீவபரங்களின் உற்பத்தி கூறுவான்றொடங்கி இச்செய்யுளில் சுத்தசத்துவமாயையில் ஈசன் ஞேன்றுமியல்புணர்த்துகின்றார்.

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினன வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தையெய்து, மேயவதிற் பிரமசை தன்யம்விம்பித் திட்டதுவே விளங்கு ஞானத், தூயசைதன் னியவீசன் பதியிறையென் றிடநிற் குந் துணிவு தன்னால்.

(இ - ன்.) மாயை - மாயையானது, வருசுழுத்தி - வராரின்ற சுழுத்தியவத்தையினும்; லயங்களின் - சர்வசங்காரகாலங்களினும், உண்மையாய பிரமத்தின்-சத்தாகிய பிரமத்தில், அத்தியாசயிக்கமாயிற்று-அத்தியாச அயி க்கிபமாயிருந்து, ஈனவொடுபடைப்பின்-பின்சாக்கிர சிருஷ்டிகளில், இது பேதவவத்தையெய்தும்-இம்மாயைக்கிஞ்சித் பேதாவத்தையடையும், மேயவதில் - பொருந்திய விம்மாயையில், பிரமசைதன்னியம் - பிரமசேதனம், விம்பித்திட்டதுவே - பிரதிபலித்தது தானே, விளங்கும்-விளங்காரின்ற, ஞானம் - சர்வஞ்ஞத்துவாதி சூணங்கையுடைய, தூயசைதன்னியம் - பரிசுத்தசைதன்னியனான, ஈசன் - ஈசனெனவும், பதி - பதியெனவும், இறையென்றிடநிற்கும் - பிரேரகனெனவுமிருக்கும், துணிவு தன்னால் - தெளிவினால், எ - று.

பேதமென்றது பிரமவியாபகத்தில் மாயை கிஞ்சித் வேறுபட்டதுபோலிருத்தலை. இனியுண்டாகு மியாவைக்கு மேலாயிருத்தலின் 'ஈசன்' எனவும், இங்மனமுண்டாகின்ற யாவைக்குங் கர்த்தாவாயிருத்தலின் 'பதி' எனவும், அவையனைத்தையும் பிரேரகப்படுத்தலின் 'இறை' எனவுங் கூறினார்.

(நா - ம்.) மாயையானது உண்மையான பிரமத்தில் அத்தியாச ஐக்கியமாயடங்கிக் கிஞ்சித் வெளிப்படும்போது அதற்கே சுத்தசத்துவமாயா விருத்தியெனவும், இந்நிருமலத் துதித்த பிரமப்பிரபலனச்சாயை நிருமலமாய் விளங்கலின் அதுவே சர்வஞ்ஞத்துவாதிசூண விசிஷ்டனான ஈசனெனவுமாம். (கூசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மலினசத்துவ அவித்தையிற் சீவர்கடோன்று மியல்புணர்த்துகின்றார்.

(வேறு.)

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்திருப் பசுவென் றோது
மொப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பர்ச மெனச்சம குணமாய் நின்று.

(இ - ள்.) மாயை - மாயையானவன், அப்பரற்கு-முற்கூறிய வீசனுக்கு, உபாதியாகி - உபாதியாய், அமோகம் - மோகமின்மையைச் செய்வதற்கு, காரணியாம் - காரணமுடையவனாம், பொய்ப்புறும் - மித்தையன, அவித்தை - அவித்தையானது, எண்ணில் - அளவில்லாத, போத்திரு - போக்தாவென்றும், பசுவென்றோதும் - பசுக்களென்றஞ் சொல்லப்படும், ஒப்பரும் - இணையின்றிய, சீவர்க்கெல்லாம் - ஜீவர்களை வருக்கும், உபாதியாய் - உபாதியாகி, மோகஞ்செய்யும் - மயக்கத்தைச்செய்யும், எய்ப்புறு - இளைப்புறுவித்தற்கேதுவான, பகுதி - பிரகிருதியானது, பாசமென - போக்தியாத்மகத்துவத்தினுற் பாசமென்று சொல்லப்பட்டு, சமகுணமாய்நின்று - குணத்திரய சமானுவத்தையினின்று, எ - று.

காரணமென்பது காரணியெனச் சுத்தமாயாசத்தியை நோக்கிவந்தது. போத்திரு அனுபவிப்பவன். மலினமான களங்கத்துதித்தலிற் சீவர்களை மயக்குஞ் சத்தி மாயைக்குண்டெனவும், நிர்மலத்துதித்தவனது காரணந் தெரிதலின் ஈசனையக்குஞ் சத்தியின் நெனவுங் கொள்க.

(தா - ம்.) மலினசத்துவ அவித்தையினுதித்த சேதனமே கிஞ்சிக் குத்துவாதி குணங்களையுடைய ஜீவர்களென்பதாம். (கூடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய தமப்பிரதான ரூபமான பிரகிருதியிற் கால தத்துவந் தோன்று மியல்பை யுணர்த்துகின்றார்.

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரியங்க டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னோக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு கால மாகி யதுகொடு பரிணா மித்து.

(இ - ள்.) அவித்தையின் - முற்கூறிய அவித்தையின்கண், விம்பித்து ள்ள-பிரதிபலித்திருக்கிற, ஆருயிர்-நிறைந்த சீவர்களின், நுகர்ச்சிக்காக - போகானுபவ சிமித்தம், துவக்குறு-தொந்தமான, காரியங்கடோற்றிட-தேகாதிகாரியங்க ளுண்டாகவேண்டி, எதிர்குறித்த - சந்திதானத்திற் சங்கற் பித்த, உவப்புறு மீசன் - மகிழ்ச்சியுள்ள வீசனது, நோக்கமுத்திர்த்து -

வீக்ஷண மாத்திரத்தின், உற்றலர்ந்து - மிகவும் விரிந்து, பவப்படு - உற்பத் திக்கேதுவான, காலமாகி - காலதத்துவமுண்டாய், அதுகொடு - அக்காலத்தைக்கொண்டு, பரிணமித்து - வேறுபட்டு, எ - று.

பிரதிவிம்பித்தலென்பது விம்பித்தலென விகாரப்பட்டு வந்தது. காலமென்றது தமோகுணப்பிரகிருதியை. பரிணமித்தல் - ஒன்று மற்றொன்றாய்த்திரிதல்; அது பால்தயிராதல் போலவாம்.

(நா - ம்.) வித்தியாப்பிரதிபிம்பனு ஈசனது நோக்கத்தினால் அவித்தியாப்பிரதிபிம்பரான சிவர்களின் மயக்கம் நீங்கத்தனுவா திகளைக் கொடுக்கும் நிமித்தம் காலதத்துவமுண்டாயிற் றென்பதாம். (சுசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மகதத்துவத்தி னுற்பத்தியு மதன்குணமு முணர்த்துகின்றார்.

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய்தரும்விதை முளையா மன்முன் போலிரா தாதல் போலக் கருவெனும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்றொய்யுரமுறு நிருவி கற்ப வருநடு வவத்தை யாகும்.

(இ - ள்.) இரு - பெருமையுள்ள, மகதத்துவந்தானென நிற்கும் - மகதத்துவமென்னும் பெயரையுடைத்தாயிருக்கும், அது - அந்தமகதத்துவமானது, நீர்பெய்து-சலம்விட்டேறிய, அரும்விதை-சூக்குமவடிவவித்தானது, முளையாமல் - முளையாமலும், முன்போலிராது - முன்போலக் கெட்டியாயிராமலும், ஆதல்போல - உப்பிநடுவாதல்போல, கருவெனும் - காரணமென்னும், பகுதியோடு - பிரகிருதியும், ஆங்காரமும் - (காரியமென்னும்) ஆங்காரமுமாகிய, ஆகாமல் - இவ்விரண்டுமாகாமல், பொய்யுரமுறு - மித்தையாளுனமுள்ள, நிருவிகற்பவரு - விகற்பவடிவமில்லாத, நடுவவத்தை யாகும் - மத்தியாவத்தையாயிருக்கும், எ - று. தான் - அசை.

பிரகிருதிக்கு விதையும், மகதத்துவத்துக்கு ஊறியவிதையும், அகங்காரத்திற்கு அங்குரவிதையு முவமித்தவாரும். 'நடு' என்றமையின் முதற்கண் பிரகிருதியும் ஈற்றின்கண் அகங்காரமுங்கொள்க. விதை நீரினுப்பினால் அங்குராதிவிருக்ஷமுண்டாதற் கேதுவாதல்போலப் பிரகிருதி யுற்பின்னாவத்தையால் மகதத்துவமாதல் ஆங்காராதிசகமுண்டாதற் கேதுவாமென்க.

(நா - ம்.) சகசிருஷ்டிக் கேதுவா யிருக்கின்ற மகதத்துவத்தின் உற்பத்தி கூறியவாரும். (சுஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மகதத்துவத்தி னின்றும் திரிகுணாத்மகமான அகங்காரதத்துவத்தின் உற்பத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.

கொன்மக தத்து வத்திற் குணபேத முரூப்பொய்து ஞான மன்சவி கற்ப மாக வருமுத லத்தி யாச

மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங்குணஞ் சத்து வந்தான்
பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும்.

(இ - ள்.) கொன் - பெருமைபெற்ற, மகதத்துவத்தில் - மகதத்துவத்தினின்றும், குணபேதமுற - குணபேதமாய், பொய்ஞ்ஞானமன்-மித்தையாஞ்ஞானமிருந்த, சவிகற்பமாக - விகற்பவடிவமாக, வரும் - வரநின்ற, முதலத்தியாசமென் - பிரதமாத்தியாசமென்னும், முதலாங்காரந்தோன்றிமெ - மூலாங்காரமுண்டாகும், குணம் - அசன் குணங்கள், சத்துவம் - சத்துவமும், பின்வரும் - பின்புண்டான, இராசதம் - இராஜசம் - சொல் - சொல்லாநின்ற, பெருந்தமோகுண மென்றாகும் - பெரிதாயதாமதகுணமுமெனத் திரிவிதமாம், எ - று. தான் - அசை.

விருட்சத்துக்கு அங்குர முதலாவது போலச் சகத்தோற்றத்திற்கு அகங்காரமுதலாதல்பற்றி இவ்வகங்காரத்தை 'முசல்' என்றார். அத்தியாசம் கற்பனை. அஃதாவது ஒன்றிற்பிறிதொன்று மித்தையாகத் தோன்றுதல்.

(நா - ம்.) அகங்காரதத்துவத்தி னுற்பத்தி கூறியதாம். (கூஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறியகுணங்களினுருவமும் வைகரிமுதலிய மூன்றங்காரங்களின் நாமமும் உணர்த்துகின்றார்.

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகமுந்தை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும்.

(இ - ள்.) உரைப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய, சத்துவாதி - சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின், உருவங்கள் - வடிவங்களை, (முறையே) பிரகாசம் - பிரகாசமும், பின்புரை - பின்களங்கமுள்ள, பிரவிருத்தி - பிரவிர்ச்சதியும், மோகமென்குவர் - மோகமுமென வறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள், புகல்கு குணங்கள் - இங்ஙனங் கூறிய குணத்திரயங்களுக்கு, நிரைப்பெயர் - முறையாகவந்த பரியாய நாமங்கள், வைகாரி - வைகாரியும், நிகமும் - விளங்காநின்ற, தைசதம் - தைசதமும், பூதாதி - பூதாதியு மென்பனவாம், விரிப்பரும் - விரித்தற்கரிய, குணங்கண் மூன்றும் - இக்குணத்திரயங்களும், தருவ - தருபவைகளை, மேல்விளம்பலுற்றும் - மேற்கூறுவாம், எ - று. தான் - அசை.

'குணங்கணிரைப் பெயர்' என்றதனால் சத்துவம் - வைகாரியெனவும், ராஜச - தைசதமெனவும், தமசு - பூதாதி யெனவுங்கொள்க.

(நா - ம்.) விசையின்க ணுதித்த அங்குரமே (முளையே) மூன்றிதழானதுபோல மகதத்துவத்தி னுதித்த அகங்காரமே முக்குணங்களாயிற்றென்பதாம். (கூகூ)

(அ - கை.)

இச்செய்யுளில் முக்குணங்களினின் றுண்டாகுந் தத்துவங்க ளினைய வெனக் கூறுகின்றார்.

சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிந் தியங்க ளேந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தகும்பிரா ணாதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றேன்று மகல்விசம் பாதி பூதம்.

(இ - ள்.) சத்துவகுணத்தில் - சத்துவகுணத்தில், தயங்கும் - விளங்காநின்ற, உட்கரணநான்கும் - அந்தக்கரணநான்கும், புத்தியிந்தியங் களேந்தும் - ஞானேந்திரியங்களேந்தும், தோன்றும் - உதிக்கும், இராசதத் தில் - ரஜோகுணத்தில், வாக்காதி யைந்தும் - கன்மேந்திரியங்களேந்தும், தகும்-பிராணிகள் ஜீவித்தற்குத் தகுதியாயுள்ள, பிராணாதியைந்தும் - பிரா ணாதி வாயுக்களேந்தும், போந்துதித்திடும்-வந்துண்டாகும், அத்தமோகுண த்தில்-முகூறிய அத்தாமதகுணத்தில், அகல்-அகன்ற, விசம்பாதி பூதம் - ஆகாயாதி பஞ்சபூதங்கள், தோன்றும் - உண்டாகும், ஏ - று.

கரண நான்கென்றது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களை. புத்தி யிந்திரியங்களேந்தென்றது மெய், நா, கண், மூக்கு, செவிகளை. வாக்காதி யைந்தென்றது வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தங்களை. பிராணாதி யைந்தென்றது பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன் களை. இப்பத்தொன்பது தத்துவத்தின் சமுதாயம் சூக்குமதேகமாம். விசம்பாதி பூதமென்றது விண். காற்று, அக்கினி, அப்பு, மண் என்னும் சூக்குமபூதங்களை.

(எ 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முகூறிய சூக்குமபூதம் பஞ்சீகரணப்பட்ட லெகமாத லும் அந்தக்கரணத்தின் ரொழிலும் அவைகட் கதிதேவதையு முணர்த்து கின்றார்.

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு ளெனிதன் மானம் புரிதல்சின் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்கேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே.

(இ - ள்.) அப்பெரும்பூதம் - அந்தச் சூக்குமபூதமானது, பஞ்சீகரி த்து - பஞ்சீகரணப்பட்டு, உலகாகிநிற்கும் - பிரமாண்டபுவன சரீரகடாதி விஷயங்களாயிருக்கும், செப்பிய - முகூறிய, கரணநான்கின் - அந்தக் கரணநான்கினுடைய, செயல்கள்-தொழில்களாவன, அந்தப் பொய்ப்பொ ருள்-முகூறிய அம்மித்தையாவஸ்துக்களை, நினைத்தல் - சங்கற்பித்தலும், துணிதல் - நிச்சயித்தலும், மானம்புரிதல் - அபிமானித்தலும், சிந்தித்தல் - சிந்தித்தலுமாம், இங்கள் - சந்திரனும், திப்பியநான்முகன் - திவ்வியரூப

மான பிரமனும், கேத்திரி - அரியும், புராந்தகன் - அரனும், தேவு - இக்கரணங்கட்கதி தெய்வங்களாம், ஏ - று.

அன்று - ஏ - தாம் - அசை. கரண நான்கின் செயல்கள் தேவு எனவே மனதிற்குச் சங்கற்பித்தலும் சந்திரனும், புத்திக்குத் துணிதலும் பிரமனும், சித்தத்திற்குச் சிந்தித்தலும் விஷ்ணுவும், அகங்காரத்திற்கு அபிமானமு முருத்திரனுமாமென்றறிக.

பஞ்சிகரித்தலாவது தன்மாத்திரையின் றமோருணபூதங்களை யொன்றிரண்டாகப்பகுத்து அதன் முற்பாதியைந்தை நிறுத்திப் பிற்பாதியைந்தை யொவ்வொன்றை கந்நான்காக்கி யிறற்றை முற்பாதியிற் றன்னமிசம்விட்டு மற்றவைக்கு இவ்விருபதையு முறையே கொடுக்கத் தன்னமிடம் தியுமேனையமிசம்பாதியுஞ் சேர்ந்தொன்றாதலாம். (எக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் கரணங்களிருக்குந் தானமும் ஞானேந்திரியங்களின் தொழில் அதிதெய்வம் தானமென்னு மிம் மூன்று முணர்த்துகின்றார்.

இக்கரணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட்

குய்க்குறு தொழிலாங் கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த
றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருண னேடு
தக்கசு வினியாந் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாமே,

(இ - ள்.) இக்கரணங்கள் - இவ்வந்தக்கரணங்களிருக்கும், தானம் - இடம், இதயம் - இருதயமாம், ஞானேந்தியங்கட்கு - ஞானேந்திரியங்களுக்கும், உய்க்குறு - செலுத்தாரின்ற, தொழில் - வியாபாரங்கள், கேட்டல் - கேட்டலும், உறல் - பரிசித்தலும், காண்டல் - காணலும், உண்டல் - புசித்தலும், மோத்தல் - ஆக்கிராணித்தலுமாம், திக்கு - திசையும், மாருதம் - வாயுவும், நன்மித்திரன் - நல்ல சூரியனும், உயர்வருணனேடு - உயர்ந்த வருணனும், தக்கசுவினி - தகுதியுள்ள அசுவினியும், ஆந்தெய்வம் - அதிதெய்வங்களாம், தானம் - இவைகட்கிடமாவன, காதாதி யாம் - செவிமுதலியவைந்துமாம், ஏ - று. ஆம் - சாரியை. ஏ - ஈற்றசை.

கரணங்களென்று பன்மையாக் கூறித் தானமிதயமென நடுநிலையைக் கூறினமையின் புத்திக்கு அவ்விருதயமும், மனதிற்குக் கண்டமும், சித்தத்திற்குநாபியும், அகங்காரத்திற்குச் சர்வாங்கமுமா மெனக்கொள்க. காதாதி யென்றதால் மெய், கண், நா, மூக்குக்கொள்க. ஞானேந்திரியங் கட்குத் தொழில் அதிதெய்வம் தானமெனவே நிரலே சுரோத்திரத்திற்குக் கேட்டலும் திக்கும் காதும், தொக்கிற்கு உறலும் மாருதமும் மெய்யும், சட்சுவுக்குக் காண்டலும் மித்திரனும் நேத்திரமும், சிங்குவைக்கு உண்டலும் வருணனும் நாவும், ஆக்கிராணத்திற்கு மோத்தலும் அசுவினியும் மூக்குமா மெனக் கொள்க.

(எஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஞானேந்திரியங்களினுட் டொழிலும் கன்மேந்திரியங்களின் புறத்தொழிலும் உணர்த்துகின்றார்.

எஃசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புந்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்

புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா ணாதியொலி கேட்கையன்ன திகளை

யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின்
மெத்துமக விருளறித லுற்காரா திகளின்

விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலென வறியே.

(இ - ன்.) புத்தி யிந்திரியங்கள் - ஞானேந்திரியங்களைந்தும், தாமுணரும் விடயம்புறமெனவே-தாம்புறத்துள்ள விஷயங்களை யறிவதுபோலவே, உள்ளுமுணர்ந்திடம் - அகத்தினு மறிந்திடம், (அவை மெங்கனமெனின்) செவிகள் புதைப்பின் - செவிகளை விரல்களால் மூடியவிடத்து, உய்த்த - உசவாச நிசவாசங்களைச் செலுத்துகிற, பிராணதி-பிராணவாயு சாடராக்கி னிகளின், ஒலிகேட்கை - சத்தங்களைக்கேட்டலும், அன்னாதிசை-அன்ன பாணாதிசை, உண்ணும்போது - புசிக்குமிடத்து, அழல்குளிர்ச்சி சீதோஷ்ணாதி பரிசங்களை, அறிதல் - அறிதலும், விழிமூடின் - கண்ணை மூடி மிடத்து, மெத்தும் - நெருங்கிய, அகவிருளறிதல்-உள்ளிருட்டை யறிதலும், உற்காராதிகளில் - கார்ப்பு முதலியவைகளால், விளங்கு - விளங்கா நின்ற, சுவை - இரசத்தையும், காந்தம்-வாசனையையும், அறிந்திடல் - அறிந்திடுதலும், முறையேயாகும் - கிரமமேயாம், வைத்த - முன்னிறுத்திவைத்த, கருமேந்திரியத்தொழில் - கன்மேந்திரியங்க ளோந்தின் செயல்கள், உரைத்தல் - வசனித்தலும், நடத்தல் - நடத்தலும், வழங்கல் - இடுதலெற்றலும், விடல் - மலசலங்களை விடுதலும், ஆநந்தித்திடுதல் - சுகத்தை யனுபவித்தலும், எனவறி-என்றுணர்வாயாக, எ - று. ஏ - அசை.

தொகுதி யொருமைபற்றிக் கருமேந்திரியமென்று கூறப்பட்டது 'பிராணதி' என்றமையின் சாடராக்கினிவருவிக்கப்பட்டது. 'முறையே' என்றமையின் அகத்தில் வியானவாயுவினாற் சத்தத்தையும், பிராணவாயுவினாற் பரிசத்தையும், அபானவாயுவினால் ரூபத்தையும், சமானவாயுவினால் ரசத்தையும், உதானவாயுவினாற் கந்தத்தையு மறிதல் பெறப்படுமென்க. 'அன்னாதி' என்றமையின் பானமுதலிய வுணவுகளையும், 'உற்காராத்' என்றமையின் வாந்தி யேப்பங்களினா லிதயகண்டங்களிற் கரித்தல் கார்த்தல்களையுங்கொள்க. உரையிற் கோடலென்னு முத்தியால் ஊறுகளெட்டையுங் கொள்க. அவையாவன-வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, திண்மை, நொய்ம்மை, சீர்மை, சர்ச்சரையென்பனவாம்-'இருள்' என்றமை

யின் ஒளிமுதலியவுங் கொள்க. அவை வெண்மை முதலிய பஞ்சவண்ணங் களெனினு மடையும்.

அ - கை.

இச்செயுளில் கருமேந்திரியங்களின் அதிதேவதைகளையும் அக்கருமேந்திரியங்களின் ஸ்தானங்களையும் இந்திரியவிஷய அதிதேவதைகளே தாபத்திரயமாமென்பதையும் அவ்வதிதேவதைகளே ஈசனுக்கு மூன்றவத்தைகளாமென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.

அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியுபிர சேச

னதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகங்க டான
மிங்கிவைக ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய

மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபவு திகமாந்

தகுமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப்
புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்

பொன்கருப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே.

(இ - ள்.) அங்கி - அக்கினியும், மகபதி - இந்திரனும், இரவி - சூரியனும், மிருத்தியு - யமனும், பிரசேசன் - பிரசாபதியும், அதிதெய்வம் - முற்சூறிய கன்மேந்திரியங்கட்குதிதெய்வங்களாம், வாய்முதலாங் கோளகங்கள் - வாக்காதி கோளகங்களே, தானம் - அவ்விந்திரியங் கட்கிடமாம், இங்கிவை யுள் - இவைகளுள், உட்கரணம் - அந்தக்கரணம் நான்கு, இருவகையிந்திரியமென்ன - ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரிய மைந்துமென்று, வருபதினான்கும்-வாராநின்ற இப்பதினான்கும், அத்தியான்மிகமாம்-அத்தியாத்மிகமாம், தங்குமிவற்று - பொருந்திய விவைகளுக்குள், உறுவிடயம் - பொருந்தாநின்ற சம்சயாதி பதினான்கு விடயங்களே, ஆதிபௌதிகமாம்-ஆதிபௌதிகமாகும், தகும்-தகுதியாயுள்ள, அதிதேவதை-சந்திரனாதிய பதினான்குதேவுமே, ஆதிதெய்விகமாம்-ஆதிதெய்விகமாகும், இப்புங்கவரே-இத்தேவர்களே, விராட்புருடற் கிந்திரியம்-விராட்புருடனுக்கு இந்நிரியங்களாம், பொன்கருப்பற்கு-இரணிய கருப்பனுக்கு, அதுமெய்-அவ்விந்திரியங்களே சூக்குமதேகமாம், அந்தரியாமிக்கு - அந்தரியாமிக்கு, அது - அச்சூக்குமதேகம், மறைப்பாம் - தமோருபத்தால் ஆவரணமாம், ஏ - று. ஏ-அசை. கோளகம்-இடம்.

முற்சூறிய கன்மேந்திரியங்கட்குத் தெய்வமும் தானமுமென்றமையின் சிரலே வாக்கிற்கு அங்கியும் வாயும், பாதத்திற்கு மகபதியும் காலும், பாணிக்கு இரவியும் கையும், பாயுருவிற்கு மிருத்தியுவும்குதழும், உபஸ்தத்திற்குப் பிரஜாபதியும் குய்யமுமாம். விடயம் பதினான்காவன சம்சய, நிச்சய, சாஞ்சல்ய, அபிமான, சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த, வசன, கமன, தான விசர்க்க, ஆரந்தங்களாம். சம்சயாதி நான்கையு மொருபொருளிடத்தில் வைத்து விடயம் பதினென்கெனக் கூறுவாருமுள். அக்கரணம் பதி

னன்கிற்குந் தனித்தனியே விடயங்களிருத்தலி னங்ஙனங்கூறுதல் மரபன் றென்க.

(ப - ம்.) விடயங்களை நுகர்தற்கு இந்திரியங்களை யியக்குஞ் சந்திரா தியருக்குத் தேவாம்சமிருத்தலின் அவர்களை 'அதிதேவதை' எனவும், இவர் கள் சகமாகிய தூலவிடயங்களை யறிதற் கிடமாயிருத்தலின் விராட்புருட னுக் கிந்திரியங்கள் எனவும், அவ்விந்திரியங்கள் அவ்விடயங்கட்குக் காரண மான சூக்குமமாயிருத்தலின் பொன்கருப்பற்கது மெய் எனவும், இவைக ளொன்றுந் தோன்றாமற் காரணமான தமசிலடங்கி யிருத்தலின் 'அது மறைப்பாமந் தரியாமிக்கு' எனவுங் கூறினார். எனவே, ஈசனுக்குத் தூலாதி மூன்றும் தேகமூமாயின வென்பதாம். (எச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் தசவாயுவி னிலக்கணங்கூறுவான் றொடங்கிப் பிரா ணதி சத்தவாயுக்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுச வாச
நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச்
சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமானன்
சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
மென்றுமுதா னன்களமுற் றற்காரம் புரியு
மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்
குன்றுதலி னாகன்சோம் பாவித்தல் விளைக்குங்
கூர்மனால் விக்கலொடு தேக்குவரு மன்றே.

(இ - ள்.) பிராணன் - பிராணவாயுவானது, நின்றிதயந் தனையடை ந்து - இதயஸ்தானத்தைச் சேர்ந்து நின்ற, உசுவாசம் - மேற்செல்லுதலே யும், நிசுவாசம் - கீழ்ச்செல்லுதலேயும், இயற்றும் - செய்யும், அபாணன் - அபாணவாயு, குதத்தினுற்று - குதஸ்தானத்திருந்து, சென்றொழிய - வெ ளிப்பட, மலசலங்கள் - மலசலங்களை, ஒழித்தலுறும் - நீக்கிக் கொண்டி ருக்கும், சமானன் - சமானவாயு, சேர்ந்துந்தி - நாபிஸ்தானத்திருந்து, அன்னரசம்-உண்ட வன்னரசத்தை, உறுப்பனைத்தும்-அங்கமுழுதிற்கும், பகுக்கும் - பகுத்துக் கொண்டிருக்கும், என்றும் - எப்போதும், உதானன் - உதானவாயு, களமுற்று - கண்டஸ்தானத்திருந்து, உற்காரம்புரியும் - வா ந்தி பண்ணுவிக்கும், வியானன்-வியானவாயு, இருந்தங்கமெங்கும் - சர் வாங்கமு மிருந்து, பரிக்குமுடம்பை - தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக் கும், குன்றுதலில் - குன்றாத, நாகன் - நாகவாயு, சோம்பு - சோம்பலே யும், ஆவித்தல் - கொட்டாவினையும், விளைக்கும் - உண்டாக்கும், கூர்ம னால் - கூர்மவாயுவால், விக்கலொடு - விக்கலும், தேக்குவரும் - ஏப் படிமுண்டாகும், எ - று. அன்று-ஏ - அசை.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் மூன்று வாயுக்களினிலக் கண முணர்த்துகின்றார்.

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனா னகுதல்

சொல்லுதலாந் தேவதத்த னைச்சோக ராக

மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனம் வாயு

வியனுயிர்போ யைந்நாளின் வீங்கிவெடித் தகலு

மிம்மையி னாகாதிபுற வாயுக்க னைந்தா

யிசைத்திடுங்கன் மேந்திரியங் கட்கதுசேட் டிக்குந்

தன்மையாம் பிராணாதி பஞ்சவா யுக்க

டாமியக்கும் விடாமன் ஞா னேந்திரியங் களையே.

(இ-ள்.) கிரிகரனா - கிரிகரவாயுவினால், தும்மலுடன் - தும்மலும், இருமல் - இருமலும், வரும் - உண்டாகும், தேவதத்தனா - தேவதத்த வாயுவினால், நகுதல் - நகைத்தலும், சொல்லுதல் - சொல்லுதலும், ஆம் - உண்டாகும், தனஞ்செயன் - தனஞ்செய வாயுவினால், சோகராகம் - துன்ப விற்பங்கள், மென்மை - மெதுவாக, தரும் - உண்டாகும், அத்தனஞ் செயனம்வாயு - அத்தனஞ்செய வாயுவானது, வியனுயிர்போய் - மேலான வுயிர் நீங்கி, ஐந்நாளின் - ஐந்துதினவரையில், வீங்கி - சரீரம் வீங்கி, வெடித்து - கபாலம் வெடித்தபின், அகலு மிம்மையில் - இச்சரீரத்தினின்று நீங்கும், நாகாதி - நாகன்முதலிய, புறவாயுக்களைந்தாய் - புறவாயுக்க னைந்தாக, இசைத்திடும் - சொல்லப்படும், கன்மேந்திரியங்கட்கு - வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களை, அது - அப்புறவாயுக்கள், சேட்டிக்கும் - அசைப்பிக்கும், தன்மையாம் - குணங்களாம், பிராணாதி - பிராணன்முதலிய, பஞ்சவாயுக் கள் - ஐந்துவாயுக்களும், ஞானேந்திரியங்களை - சுரோத்திராதி ஞானேந் திரியங்களை, தாமியக்கும்விடாமல் - தாம்விடாம லசைப்பிக்கும், எ - று. எ - அசை.

இந்திரியங்கட்கென்ற நான்காம்வேற்றமை “பொருள் சென்மருங் கின் வேற்றுமைசாரும்” என்னும் விதிப்படி இரண்டாம் வேற்றுமையாயி ற்று புறவாயுக்களைத் தொகுதி யொருமைபற்றி ‘அது’ என்று கூறப்பட்டது. ‘நாகாதிபுற வாயுக்கள்’ என்றதனால் பிராணாதி யைந்தும் அந்தர வாயுக்க ளெனவும் மேற்கூறும் வயிரம்பனாதி யைந்தும் அகவாயுக்க ளெனவுங் கொள்க. ஆகவே, புறம்பினுள்ள கன்மேந்திரியங்களைச் சேட்டிப்பித்தலின், நாகாதியைப் புறவாயுக்களெனவும், இடையினுள்ள ஞானேந்திரியங்களை யசைப்பித்தலின் பிராணாதியை யந்தரவாயுக்களெனவும், அகத்தினுள்ள வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின் வயிரம்பனாதியை யகவாயுக்களெனவுங் கொள்க. (எசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் வயிரம்ப னாதிய பஞ்சவாயுக்களின் தெழில்களும், பஞ்சபூதங்களின் தொழில்களும் அவற்றின் தருமமும் அதிதேவதைகளு மாண விவற்றை யுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக கியன்பிரபஞ் சனன்
தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள்
காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட்
கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைத் திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்ட கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
மாற்றலுறுந் திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள்.

(இ - ள்.) சாற்றின் - கூறுமிடத்து, வயிரம்பன் - வயிரம்பனும், முக்
கியன் - முக்கியனும், பிரபஞ்சனன் - பிரபஞ்சனனும், அந்தரியாமியொடு -
அந்தரியாமியும், மகாப்பிராணனெனும் - மகாப்பிராணனு மென்கின்ற,
பெயர்கொள் - நாமங்களைக்கொண்ட, காற்று - வாயுக்களாகிய, இவைகள் -
இவ்வைந்தும், சீவசம்பந்தமாய் - சீவனுடனே கூடிநின்று, உட்கரணங்கள் -
மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களை, இயக்கியிடம் - தொழிற்படுத்தும், மண்
முதலைத்திற்கும் - பிருதிவியாதிய பஞ்சபூதத்திற்கும், பாற்றிகழும் - அவற்றி
னிடமாய் விளங்கும், வியாபாரம் - தொழில்களாவன, பொறை - பொறுத்த
லும், பிண்டகரணம் - திரட்டுதலும், பாகமொடு - பாகஞ்செய்வித்தலும், விர
கம் - உலர்த்தலும், இடங்கொடையாகும் - இடங்கொடுத்தலுமாம், தரு
மம் - அவற்றின் தருமமாவன, ஆற்றலுறும் - நிலைபெற்ற, திண்மை - கடி
னமும், நெகிழ்வு - நெகிழ்ச்சியும், அழற்சி - வெம்மையும், பரி - பரிசித்த
லும், வெளியாம் - வெளியுமாம், அயனொடு - பிரமனும், அரி - அரியும்,
அரன் - உருத்திரனும், ஈசன் - மயேசனும், சதாசிவன் - சதாசிவனும்,
தேவதைகள் - அவ்வைம்பூதங்களுக்கதி தேவதைகளாம், எ - று. ஏ - அசை.

பரிசம் - பரியெனக்கடைக்குறையாயிற்று. வயிரம்பனாதிய பஞ்சவாயுக்
கள் ஜீவசம்பந்தமா யுட்கரணங்களை யியக்கி யிடுமென்றது உள்ளத்தை வயி
ரம்பனும் மனதை முக்கியனும் புத்தியைப் பிரபஞ்சனனும் சித்தத்தை யந்
தரியாமியும் அகங்காரத்தை மகாப்பிராணனும் அசைப்பித்தலாம். மண்முதலை
ந்திற்கும் வியாபாரம் தருமம் தேவதை யென்றமையின் நிரலேமண்ணிற்குப்
பொறுத்தலும் வன்மையும் அயனும், நீரிற்குப் பிண்ட கரித்தலும் நெகிழ்ச்சி
யும் அரியும், தீக்குப்பாகித்தலும் அழற்சியும் அரனும், காற்றிற் குலர்த்தலும்
பரிசித்தலும் மயேசனும், விண்ணிற்கிடங்கொடுத்தலும் வெளியும் சதாசிவனு
மாம். இவற்றில் உற்பத்திக் கிரமப்படி யுள்ளத்தையுஞ் சேர்த்தந்தக் கரண
மைந்தெனக்கொள்க. (எ எ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சபூதங்களின் குணங்களுந் திரிபுடியி
னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்

ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டு றுடனே

யந்தமூலக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிகண்
முந்துஞ் சிநுஞான னேயமா மிவற்றின்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞ் சிநுமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபவு திகவிடய னேயமென வறியே.

(இ-ள்.) கந்தமுதலாயினவே - கந்தமாதியவைந்துமே, குணங்கள் -
அப்பஞ்சபூதத்தின் குணங்களாம், அவைதம்முள் - அவற்றுள், ககனத்தி
ற்கு - ஆகாயத்திற்கு, ஒலியொன்றே - சத்தமொன்றும், வளிக்கு - வாயு
விற்கு, இரண்டேறுடனே - பரிசத்துடனிரண்டும், அந்தமூலக்கு - அழகிய
தேயுவிற்கு, ஒளியொடு மூன்று-ரூபத்துடன் மூன்றும், அறற்கு - அப்பு
விற்கு, இரதமொடு - இரசத்துடன், நான்கு - நான்கும், புவிக்கு - பிருதி
விக்கு, மணமொடு - கந்தத்துடன், ஐந்தென்று - ஐந்துமாமென்று, அறிக -
அறிவாயாக, திரிபுடிகள் - இனித்திரிபுடிகளாவன, முந்து - முதன்மை
யான, ஞாதிரு - ஞாதிருவும், ஞானம் - ஞானமும், னேயமாம் - னேயமு
மான, இவற்றின் - இவைகளுள், மூலவகங்காரஞ்சேர் - மூலாங்காரத்திற்
பிரதிபிம்பித்துள்ள, சீவசைதன்னியம் - சீவபோதமே, நந்து - தத்துவ
ஞானத்தினால் கெடுதற்கியன்ற, ஞாதிரு - ஞாதாவும், மனத்திற்கதுவறிவு-
அந்தக்கரணப் பிரதிபலனசைதன்னியமே, ஞானம் - ஞானமும், நவின்ற-
முற்கூறிய, பௌதிகவிடயம் - பூதபௌதிகவிடயங்கள், னேயமென-னேய
முமென, அறி - நியறிவாயாக, எ - று. ஏ - ஈற்றசை. திரிபுடி-அறிபவனும்
அறிவும் அறியப்படும்பொருளு மாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய தத்துவங்கள் பிரமபரியந்த மிருபத்
தொன்பதாமென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு

மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார
மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ

னறையினிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்

வுயிர்முதலாந் துரியனிரு பத்தெட்டா மவனா
நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம

நிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

(இ-ள்.) ஈங்கு - இவ்விடத்தில், மனம் - மனமானது, இருபத்துநா
ன்காவதாகும் - இருபத்து நான்காந் தத்துவமாம், மூலவகங்காரம் - மூலாங்
காரமானது, இருபத்தைந்தாவது - இருபத்தைந்தாந் தத்துவமாம், ஆங்க

தனை - அவ்விடத்தம் மூலாங்காரத்தை, அடைதலுறு - அடையா நின்ற, சிதாபாச சீவன் - சீவசிதாபாசனுவன், அறையின் - சொல்லுமிடத்து, இருபத்தாறாமவன் - இருபத்தாறந்தத்துவமாவன், மாயை மருவும் - மாயா சகிதனை, ஒங்கொளியாமீசன் - உயர்ந்த பிரகாசத்தையுடைய வீசனை வன், இருபத்தேழாமவன் - இருபத்தீழந் தத்துவமாவன், அவ்வுயிர்-முற் கூறிய சீவனுக்கு, முதலாம் - அதிஷ்டானமாய், துரியன் - * கூடத்தனை வன், இருபத்தெட்டாமவனும் - இருபத்தெட்டாந்தத்துவமாவன், நீங்கலரும் - நீங்குதற்கரிய, ஈசன் - ஈசனுக்கு, அதிட்டாத் திருவாம் - அதிஷ்டானமாகிய, பிரமம் - பிரமமானது, நிகழ்த்தின் - சொல்லுமிடத்தில், இருபத்தொன்பதாவதுவாம் - இருபத்தொன்பதாந் தத்துவமாம், ஏ - று. தான்- அன்று-ஏ - அசை.

மூலாங்காரத்தின் சத்துவத்திற் கரண நான்கும் ஞானேந்திரியமைந்துமாக வொன்பதும், இராஜதத்தில் வாயுவைவந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துமாகப்பத்தும், தமசில் பூதமைந்துமாய இவ்விருபத்து நான்கனுள் முதன்மையானமனமும் இவற்றைத் தானென்றபிமானித்திருக்கும் அகங்காரமும் அதிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள சீவனும் இதற்கு வியாபகமான வீசனும் இவ்விரண்டிற்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும் பிரமமுமாக விருபத்தொன்பதுந் தத்துவமாமென்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின், ஏனையநூல்களிற் சத்துவத்திற் பத்தும் இராஜதத்திற் பத்துந் தமசிற் பதினொன்றும் இவைகட்டுக் காரணமான அவித்தை வித்தை சீவன் ஈசன் பிரமமைந்துமாக முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை?

விடை:—இந்நூலாசிரியர் சத்துவத்தினுதித்த பத்தனுள் முன்னுதித்த ஞானமொன்றை யகங்காரத்தினடக்கி யொன்பதெனவும், இராஜசத்தினுதித்த பத்தும் பத்தேயெனவும், தமசினுதித்த பதினொன்றனுள் அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், நரம்பு, உரோமம், மச்சை என்னு மாயையு மிவற்றின் காரணமான பஞ்சபூதத்தி லடக்கியும் முன்னீக்கின ஞானத்தை யகங்காரான்மாவெனச் சேர்த்தும், அவித்தை வித்தையிரண்டையுஞ் சீவேசவரரி லடக்கியும், பிரமத்தைக் கூடஸ்தரென விரித்தும் ஆக விருபத்தொன்பதெனக் கூறினரென்க.

வினா:—இந்நூலில் முற்கூறிய வாயுக்கள் பதினைந்தைப் பின்னைந்தாகக்கூட்டிய தென்னை?

விடை:—நாகாதி யென்றபுறவாயுக்களைந்தையும் பிராணாதியைந்தினும் வயிரம்புறாதிய வாயுக்களைந்தையுஞ் சீவனிலுமடக்கியதா லென்க.

* கூடமென்பது கொல்லனது பணை. அப்பணையினிடத்து இரும்புக் கள் விகாரப்படுவதன்றி அது விகாரப்படுவதின்று. அதுபோன்று அவத் தாத்திரயங்கள் தம்முள் மாறிமாறித் தன்னிடத்துவரத் தான் விகாரப்படாமலிருக்குஞ் சேதனம் கூடஸ்தனெனப்படும்.

வினா:—அற்றேல், வயிரம்பொதிய வாயுக்களைச் சேவனிலடக்கியதேன்?

விடை:—இவ்வைந்தும் விராட்புருடனது பஞ்சவாயுக்களாய்ச் சேவசம் பந்தமா யிருத்தவினென்க.

வினா:—அற்றேல், அவை இத்தத்துவங்களடங்கிய விடத்துள்ள சேவனிடத்திருப்ப தெவ்வனம்?

விடை:—இருபத்துநான்கு தத்துவங்க ளொடுங்கிய சுமுத்தியவத்தையிற் பிராணன் அசைதலின் அனுபவ மிருத்தவினாலும் “பிராணனுமல்ல” என்னும் சசிவன்னபோதக் கவியினாலும் அஃ திருக்கின்றதெனக் காண்க.

வினா:—அவ்வனமாயின், இனிச் சேவனிடத்து இவ்வாயுவெவ்வன மிருக்கின்றது?

விடை:—சேவனுக்குச் சங்கற்பமா திருபமான வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின் அவனது ஜீவசத்தியா யிருக்கின்றதென்க. இதனாலிப்பிராணனன்றென்பதுதோன்ற மகாப்பிராணனென நாமம் வந்தது.

(தா-ம்.) முற்கூறிய சேவர்கட்கு அவித்தையின் நீக்கமும் வித்தையின் ஆக்கமும் உண்டாகும் நிமித்தம் அதற்குச் சாதனமாகக் காலமுதற்பெளதிக மீறாய தத்துவங்கள் ஈசுரனது கிருபா திருஷ்டியினால் அவாந்தரமாக வுண்டாயின வென்பதாம். (எக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறியசிருஷ்டி யிருவகையாமென் றுணர்த்துகின்றார்.

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகை யாங் * கிரம
சிருட்டியுக பற் சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி

* வேதாந்த சித்தாந்தத்துள் உத்தம மத்திம கனிஷ்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அஜாதவாதம், யுகபத் சிருஷ்டி, கிரமசிருஷ்டியென மூன்று பட்சங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன: உண்மையாக வுள்ளது பிரமமே; தேகாதிப் பிரபஞ்சம் எக்காலத்து மின்றென்னும் பட்சம் அஜாதவாதமாம். இதுவே அதனது முடிந்த தீர்ப்பாம். சொப்பன வலகு கிரமமின்றி மனத்தினின்று முண்டாவதுபோன்று தேகாதிப் பிரபஞ்சம் கிரமமின்றிப் பிரமத்தினின்று முண்டாயிற்றென்னும் பட்சம் யுகபத்(ஏககால)சிருஷ்டியாம். மசுதத்துவம் அகங்காரதத்துவம் சூக்குமபூத முதலியவை முறையே ஒன்றன்பின் னொன்றாக வுண்டாயினவென்னும் பட்சம் கிரமசிருஷ்டியாம். இச்சிருஷ்டி கனிஷ்டாதிகாரியின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டதாம். அஜாதவாதமே யுடம்பாடாகக் கூறும் வேதாந்த சித்தாந்தத்திற்குக் கிரமசிருஷ்டியையும் யுகபத்சிருஷ்டியையும் கூறுவதில் கருத்தின்றாயினும் மத்திமாதி காரியும் கனிஷ்டாதிகாரியும் அவ்வைதப்பிரமத்தை யறிதற்காக ஜகத்தை நிஷேதிக்கவேண்டியிருத்தலால் அதுபற்றி அஃது (கிரமம் யுகபத் என்னும்) இருவகைச் சிருஷ்டியையும் கூறிற்றென் றறிதல்வேண்டும்.

விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையாம்
விளங்கு † சத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வருவங்கழ் வாழுகபற் சிருட்டி.

(இ-ள்.) தெரித்த - முற்கூறிய, காரியத்தோற்றம் - காரியமான சக
முண்டாதல், இருவகையாம்-இரண்டு பிரகாரமாம், (அவை) கிரமசிருட்டி-
கிரமசிருஷ்டியெனவும், உக்பற் சிருட்டியென-யுகபத்சிருஷ்டியெனவுமாம்,
(இவற்றுள்) மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதியினின்றும், விரித்த - உண்டான,
மகதத்துவம் - மகதத்துவமும், அகமும் - அகங்காரதத்துவமும், தன்மாத்தி
ரையாம் - பஞ்சதன்மாத்திரையுமாக, விளங்கு - விளங்காநின்ற, சத்தப்பிர
கிருதியால் - ஏழுபிரகிருதிகளினால், பஞ்சபூதம்-பஞ்ச பூதங்களும், உரைத்
தவற்றில் - சொன்ன வப்பூதங்களால், பிரமாண்டம் - பிரமாண்டங்களும்,
பிண்டமுதலாய - சரீராதிகளுமான, உலகுதயம்-சகத்தோற்றம், கிரமசிரு
ட்டி - கிரமசிருஷ்டியாம், நிறைகடலின் - நிறைந்த சமுத்திரசலத்துள், மரு
த்துவசத்து - வாயுவசத்தால், அலையாதிபோல்-தரங்கமாதிய பேதமுண்டா
தல்போல, சிவத்தின்-பிரமசத்தினின்று, மாயாமயம்-மித்தையாருபமான,
நாமவருவம் - நாமரூபமாகிய சகத்பேதம், நிகழ்வு - ஏககாலத்திற் றேற்றி
விளங்குவது, ஆமுகபற்சிருட்டி-யுகபத்சிருஷ்டியாம், ஏ-று, தான்-அசை.

பிரமாண்ட மென்றது பஞ்சபூதா காரமான யாவஞ் சேர்ந்
தொன்றா யிருக்கு மண்டமனைத்துங் கூடியதை. பிண்டமென்றது அதிற்
சஞ்சரிக்கப்பட்ட பஞ்சபூத காரியமான பௌதிக வடிவமான தேகங்
களை. பிரமாண்டத்தைப் புவனபோக மெனவும், பிண்டத்தைத் தனுகரண
மெனவுங் கொள்க. அண்டத்தினுள்ள வலக பேதங்களைப் பிண்டி
த்த பொருளென்பாருமுளர். அங்நனங்கூறுதல் சீவர்கட்குத் தேகாதி தத்
துவந் தோன்றினமையானும் அவர்க்கே பிரதானமா யிச்சிருட்டி வந்தமை
யானுங் குற்றமாமென்க.

(தா - ம்.) சிருட்டி பிரகிருதி முதற் பிருதிவி பரியந்தமொன்றின் பின்
னொன்றடைவாக வுதித்தல் கிரம சிருஷ்டியு மொருங்கே யுதித்தல் யுகபத்
சிருஷ்டியுமா மெனவிருவகைத்தா மென்பதாம். (அ0)

† மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், தன்மாத்திரா பஞ்சகம் என்னும்
ஏழும் சத்தப்பிரகிருதி யெனப்படும். சத்தம் - ஏழு. பிரகிருதி - காரணமா
யிருப்பது. மகதத்துவ முதலிய வேழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க
விகிருதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பிரகிருதியாதலு
முடையனவாமென்றறிக.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிர்விகாரமான பிரமத்தில் விகாரமான விச் சகசீவபர
மெங்நன் தோற்றினவென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

சுருதிசித்த மாதலினு லிவையுடன்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறைபாற்
றருதலெங்நன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
றாளிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த
பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
கருதின்முர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்
காரியங்க டோற்றுதனல் வகையாவையிண் டிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) சுருதி - வேதங்களின், சித்தமாதலினுல் - நிச்சயமாதலால்,
இவை - இவ்விரு சிருஷ்டியும், உடன்பாடாகும் - அங்கீகாரமாம், தூயபரப்
பிரமமாம் - சுத்தப்பிரமமாகிய, விகாரமிலா - நிர்விகாரமான, இறையால் -
ஈசனால், சடப்பகுதி - சடமான பிரகிருதியினின்று, காரியங்கள் - சக
தாதி காரியங்கள், தருதலெங்நனென்னில் - சிருஷ்டிக்கப்பட லெங்நன்
மெனின், தாளிலா - இச்சாவெத்தன மின்றிய, கதிர்ச்சிலையில் - சூரியகா
ந்தக்கல்லில், இச்சையிலாது - இச்சாவெத்தன மின்றி, எழுந்தபரிதியினுல் -
உதித்த சூரியனில், அழல்வரல்போல் - அக்கினியுண்டாவதுபோல, பரம
சிவனுல் - நிர்விகாரமான சிவத்தினுல், மூலப்பகுதியிடை - மூலப்
பிரகிருதியினின்று, மகதாதி - மகதத்துவமுதலிய, காரியங்கள் வரற்கு -
சகத்துண்டாதற்கு, கருதின் - யூகிக்கின், முரணிலையாகுமென - மாறுபாடி
ல்லையாமென்று, அறிஞர் - அறிவுடையோர், புகல்வர் - சொல்லுவார்கள்,
காரியங்கடோற்றுதல் - காரியங்களுண்டாதல், நால்வகை - நான்குவிதமாம்,
அவை - அவற்றை, ஈண் டிரைப்பாம் - இங்குச் சொல்லுவாம், ஏ - று.

சுத்தமாயையிற் றேன்று மீசனுக்குச் சூரியனையும், மூலப்பகுதிக்குச்
சூரிய காந்தக் கண்ணாடியையும், சகத்திற்கழிலையு முவமித்தவாரும்.

(தா - மீ.) இச்சாவெத்தன மின்றிய வாதித்தன் சமுகத்தினுள்ள சட
மான காந்தக்கல்லினின்று அக்கினி தோற்றுவதுபோல நிருவிகாரமான
வீசனது சந்திதியிற் சடமான பகுதியினின்று சகசீவபரந் தோற்றினவென்
பதாம்.

(அக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சத்தான பிரமத்தில் மித்தையான ஜகத்சிருஷ்டி யாத
லையுமமான பூருவகமாய் விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

* விருத்திபரி னாமமா ரம்பம்விவர்த் தகமாம்
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார

* (1) விருத்தி - காரணத்தினின்றும் சூக்குமத்திரியாய்க் காரண
மூண்டாதலாம்.

முறைத்தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை
 யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும்
 வருத்துகயிற் றரவங்கந் திருவநகர் குற்றி
 மகன்கனவின் திரசாலஞ் சுத்திகா ரசிதந்
 தெரித்தவிவை முதலனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
 றிரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை.

இதற்கு உதாரணம்:—ஆடைவீடுருவமாக வமைதலும் பொன் பணியுரு
 வமாக வமைதலும்போல்வதாம். இங்கு வீடுருவமும் பணியுருவமும் மீண்டுந்
 தத்தங்காரணமான ஆடையின் ஸ்திதியையும் பொன்னின் ஸ்திதியையு
 மடைதல்காண்க. விருத்தியெனினும் சூக்குமபரிணாம மெனினுமொக்கும்.
 பரிணாமம் - திரிவு.

(2) பரிணாமம்-ஒருவஸ்து தன் அவஸ்தையைவிட்டு வேறு அவஸ்தை
 யை யடைவதாம். இதற்கு உதாரணம்:—பால்தயிராதல்போல்வதாம். இது
 ஸ்தூல பரிணாம மென்று சொல்லப்படும்.

[சூக்குமபரிணாமத்திற்கும் ஸ்தூலபரிணாமத்திற்கும் உள்ளவேற்று
 மை:—காரணத்திற்குக் கெடுதிவாராது திரிந்துண்டாயகாரியம் மீண்டு மக்
 காரணத்தில் விலயமாவது சூக்குமபரிணாமமெனவும், காரணங்கெடத்
 திரிந்துண்டாயகாரியம் மீண்டும் மற்றொருவடிவ மாதலேயன்றி முன்
 வடிவ மாகாதொழிதல் ஸ்தூலபரிணாம மெனவுமறிக. பொன் பணியாய்
 போது அப்பணி மீண்டும் பொன்னாதலையும், பால் தயிராயபோது அத்தயிர்
 மீண்டும் பாலாகாமையையு முய்த்துணர்க.]

(3) ஆரம்பம்-பலவவயவங்களோடு கூடிய பலகாரணங்களால் பலவவ
 யவங்களோடுகூடிய ஒருகாரிய முண்டாதலாம். இதற்குதாரணம்:—பலஅவ
 யவங்களோடு கூடிய பலநூல்களால் பலவவயவங்களோடு கூடிய ஓராடை
 யுண்டாதல்போல்வதாம்.

(4) விவர்த்தம் - ஒருவஸ்து தன் சொரூபத்தை விடாமல் வேறு
 சொரூபத்தைக் காண்பித்தலாம்.

இதற்குதாரணம்:—கயிற்றரவு முதலியனவாம். கயிறுனது தனது சொ
 ரூபத்திற்குப் பங்கம் வாராது வேறு சொரூபத்தை (அரவை)க் காண்பித்த
 லறிக.

பிரமத்தினின்று மூலகுண்டாதற்கு ஈண்டுக் கூறிய நால்வகைப் பட்
 சங்களில் முதல் மூன்றுபட்சமும் தோஷசகிதமாயிருத்தலால் ஈற்றதாகிய
 விவர்த்தபட்சமே கொள்ளத்தக்கதாம்.

பிரமம் சிர்விகார மென்றும் நிரவயவ மென்றும் சுருதி கூறுதலால்
 விகாரமுடைய விருத்தியும் பரிணாமமும் அவயவமுடைய ஆரம்பமும் ஈண்
 டொவ்வாவாயினவென்க.

(இ-ள்.) விருத்தி - (காரியத்தோற்றங்கள்) விருத்தியும், பரிணாமம் - பரிணாமமும், ஆரம்பம்-ஆரம்பமும், விவர்த்தகம்-விவர்த்தகமும், ஆம்-என கான்குவகையாம், (இவற்றுள்) விரிந்தபடம்-விரிந்திருக்கின்ற துகிலே, குடிபாவம் - வீடுருவமும், பால் - பாலே, தயிராகாரம்-தயிர் வடிவமும், உரைத்தலுறு - சொல்லாநின்ற, தந்து - தூலே, படநியாயம் - ஒழுங்கான துகிலுருவமும், வன்பழுதை - வன்மையுள்ளரச்சுவே, உரகவுரு - சர்ப்பரூபமும், முறை - நிரலே, அவற்றின் - அவ்விருத்தியாதி நான்கனுக்கும், திட்டாந்தமாகும் - திருஷ்டாந்தங்களாம், வருத்து-மனதை வருத்துகின்ற, கயிற்றாவம்-ரச்சுசர்ப்பமும், கந்திருவநகர்-கந்திருவநகரமும், குற்றிமகன்-தாணுபுருடனும், கனவு - சொப்பனமும், இந்திரசாலம் - இந்திரசாலமும், சுத்திகாரசிதம் - இப்பி வெள்ளியுமாக, தெரித்த - இங்நனந்தெரிவித்த, இவை முதலனவாம் - இவை முதலானவை, திரிதலில் - அழிவின்றிய, மெய்ப்பொருளில் - சத்தான பிரமத்தில், திரிந்திடு - நசிக்கப்பட்ட, பொய்ப்பொருளது - மித்தையா சகத்து, கற்பிதமாதற்கு - கற்பிதமாக வுண்டாதற்கு, உவமை - உவமானமாம், எ - று.

‘முறை’ என்றதனால் விருத்தி படம் வீடாதலும், பரிணாமம் பால் தயிராதலும், ஆரம்பம் தந்துபடமாதலும், விவர்த்தகம் ரச்சு சர்ப்பமாதலுமாம். வருத்துமென்றது பிராந்தியினுற் பய கம்பனாதி யுண்டாதலே.

(தா-ம்.) பிரமத்திற்சக மிங்நனம் கற்பிதமா யுண்டாயிற்றென்பதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் உண்மையான பிரமத்தில் மித்தையான ஜக சீவ பரந்தோற்றின் அத்தோற்றப்பிராந்தி யாருக்கென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப்

பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிராந்தியார்க் கென்னி

லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொப் பனந்தா

னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனாலங் கவனுக்

கெப்பமுது மிலாததுபோற் சான்றாமான் மாவி

லிலங்குருண வருவமாம் பகுதியினுன் மருளு

மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்

வீடயனோ யமும்வரினு மவற்கிடையு மிலையே.

(இ - ள்.) பொய்ப் பொருள் - மித்தியாவஸ்து, அவிகாரியாகப்பொருந்தும் - நிர்விகாரியாயிருக்கின்ற, உயிரிடத்து - ஆத்மாவி வீடத்தில், கற்பிதமாயிற்றெனின் - மித்தையாக வுண்டாயிற்றென்றால், முன் பிராந்தி - முற்கூறிய பிராந்தியானது, யார்க்கென்னில் - யாருக்கென்றால், ஒப்பில் - சமானமின்றிய, சதி - கற்புடைய தலைவியும், பதி - தலைவனுங்கூடி, ரதிமால் - அனுபவிக்கும் ரதிகாங்கிசை யென்னும், உருவம் -

இத்திரிவிதரூபமான, சொப்பனம் - சொப்பனமானது, ஒருமுனிவன்பால் - ஒருயோகீசுவரனிடத்தில், உதிப்பின் - தோற்றின், அதனால் - அக்கனவினால், அங்கவனுக்கு-அவ்விடத்தவ்யோகீசுவரனுக்கு, எப்பொழுதுமிலாதது போல் - யாதொருகெடுதியு மில்லாததுபோல, சான்றாமான்மாவில் - சாட்சியான வாத்மாவினிடத்தில், இலங்கு - விளங்காநின்ற, குணவுருவமாம் - திரிகுணத்மகமான, பகுதியினால் - பிரகிருதியினால், மருளு மெய்ப்பரிய - மித்தியாப் பிராந்தியையுடைய, ஞாதிருவும் - ஞாதாவும், பிராந்திஞானம் - மயக்கஞானமும், பொய்விடயம் - பிராந்திவிஷயமான, ஞேயமும் - ஞேயமுமாகிய திரிபுடிகள், வரினும் - தோற்றினும், அவற்கு - அவ்வாத்மாவிற்கு, இடையூறிலை - யாதோரானியுமில்லை, எ - று.

சகசரிஷ்டையையுடைய யோகி சாக்கிரத்திற் பிராரத்தவசமாயெவ்விதவனுபவங்கள் வந்தாலும் அவற்றைத் தனது பிரமாநந்தமாயனுபவித்தலின் இங்ஙனங் கூறினாரென்க. 'அவிகாரியாகப் பொருந்து முயிர்' என்றதனால் அது கூடஸ்தனும். ஆகவே, அது பிரம மென்பதாயிற்று. முனிவன்போல வாத்மா, கனைவப்போலச் சங்கற்பம், சதிகேளி மயக்கம்போலத் திரிபுடிகள்.

(நா - ம்.) கனவிற்கண்டமயக்கமாய மன்மதவிகாரத்தையவ்வவத்தையிற்றானே கனவெனக் கண்டவர்க்கு எங்ஙன மவ்விகாரமின்றோ அங்ஙனமே சகத்துற்பத்தி முதலிற்றானே தனது விலாசமாய்க் கண்டிருந்த பிரமத்திற்கு என்றும் பிராந்தியில்லையென்றும் இத்திரிபுடிவிகாரஞ் சிதாபாசர்களுக்கேயாமென்றும் விளக்கியவாரும். (அரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீவர்கள் மறைப்பு நீங்கு நிமித்தமுண்டான ஜகசிருஷ்டியிற் சீவகற்பித முணர்த்துகின்றார்.

இறைவனாற் றேன்றியமா யாமயமா மூலக
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினா லதனுண்
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா
மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு நொதுமல்
விடயமெனத் திரிவிதமா மவையாவை யென்னின்
முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர்.

(இ-ள்.) இறைவனால் - ஈசனால், தோன்றிய-உண்டாகிய, மாயாமயமாம்-மாயாவடிவமாகிய, உலகம்-சகத்தானது, இருந்தபடி-முன்னுண்டானபடி, இருக்குந்தன் வடிவினால்-தன்வடிவத்துட னொரோபிரகாரமாயிருக்கும், அதனுள்-அவ்வுலகத்தில், மறைவிலா-மறைவுபடாத, சீவன்-சீவனது, புத்திவிருத்தி - புத்திவிருத்தியினால், கற்பிதமாம்-கற்பிதமான, மற்றொரு - வே

ஞெரு, போக்கிய வடிவமே - போக்கிய ரூபமே, விருப்புவிடயம் - பிரிய விஷயமும், வெறுவிதாம்-விருப்பமற்ற, வெறுப்பு விடயத்தினெடு-துவேஷ விஷயமும், நொதுமல் விடயமென - உபேட்சா விஷயமுமென, திரிவித மாம்-மூன்றுபிரகாரமாயிருக்கும், அவையாவை யென்னில் - அவையெவை யென்றால், முறையில்-நிரலே, வனிதாதி-பெண் முதலியனவும், புலியெழு வாய்-விபாக்கிர முதலியனவும், வீழ்தரும்பு முதலான - வீழ்ந்துகிடக்கின்ற திரணமுதலியனவும், ஆமென - ஆகுமென்று, முற்றுமுணர்ந்துடையோர்- யாவமுணர்ந்த சத்துக்கள், மொழிவர் - சொல்லுவார்கள், எ - று.

‘முறையின்’ என்றமையின் வனிதாதி விருப்புவிஷயமெனவும், புலியாதி வெறுப்பு விஷயமெனவுந் துரும்பாதி நொதுமல் விஷயமெனவுந் கொள்க.

(தா - ம்.) முத்திசாதனமாய் வந்தது ஈசரசிருஷ்டியெனவும், டந்த சாதனமாய்வந்தது ஜீவசிருஷ்டியெனவும் விளக்கியவாரும். (அச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஈசரசிருஷ்டியி னொருமையையுஞ் சீவசிருஷ்டியின் பன்மையையும் உவமான பூருவகமாக வுணர்ந்துகின்றார்.

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி

னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்

தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்

றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்

பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் திருபுத்தி தன்கற்

மிதநாளு விதத்தினு லவைதமைப்பெற் றோனுக்

காசைவிட யமதாகிப் பெறற்குவெறுப் பாகி

யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே.

(இ-ள்.) ஈசனிருமிதமான - ஈசரசிருஷ்டியான, ஏகாகாரமும்-ஏக வடிவமும், பின்னெய்தும் - பின்னுண்டான, உயிர்க்கற்பிதமாம் - சீவசிரு ஷ்டியான, பலவாகாரம் - நானாவித போகாகாரங்களும், ஓர் தேசவிடயத் துறுதற்கு - ஓரிடத்துள்ள விடயத்திருத்தற்கு, திட்டாந்தம்-திட்டாந்தமா னது, எவ்வாறிங்கென்னில் - இங்கெவ்வண்ணமா மென்றால், ஈசனிருமீ தம் - ஈசரசிருஷ்டியான, மணியாதிகள் - இரத்தின முதலானவைகள், பேசில் - சொல்லுமிடத்து, ஒருதகையாய் - ஒருதன்மையா யிருந்தும், போத்திரு - சீவனுடைய, புத்தி கற்பிதம் - புத்தி கற்பிதமானது, நானா விதத்தினால்-பலவிதமாயிருப்பதினால், அவை-அஃவிரத்தினாதிகள், தமை- தம்மை, பெற்றோனுக்கு - அடைந்தவனுக்கு, ஆசைவிடயமதாகி - இராக விஷயமுமாய், பெறற்கு - அடையாதவனுக்கு, வெறுப்பாகி-துவேஷ விஷ யமுமாய், அரிய தறவிக்கு - பெறுதற்கரிய விரத்தனுக்கு, உபேக்ஷாவிடய மாம் - நொதுமல் விஷயமுமாய், எ - று.

(தா - ம்.) மணியாதிய வீசுர சிருஷ்டியும் அவற்றுள் விருப்பாதிய மூன்றுமுண்டாதலே சீவசிருஷ்டியுமா மென்றுணர்த்திய வாரும். (அடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிருட்டிகள் நன்கு விளங்குமாறு வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு
மறைதுமோர் திட்டாந்தந் தோன்றியவோர் மானு
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்தி
விருத்திகற் பிதத்தினுற் றுதைக்கு மகளாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மானுலற்கு மருகியா யிருப்ப
ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிர்க்கற் பிதமுமென விருதிறத்துற் றிடுமே.

(இ-ள்.) அப்பொருள்-முற்கூறிய சிருட்டிகள், விளங்கித் தோன்றுறுதற்கு - விளக்கமாய்த் தெரிவதற்கு, இன்னும் - இன்னமும், அறைதுமோர் திட்டாந்தம்-ஓர் திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகின்றோம், தோன்றிய-ஈசுரசிருட்டியினாலுண்டான, ஓர் மானு-ஒரு பெண், மெய்ப்பரிசு-தேகத்தன்மையால், ஓர் திறமாக-ஒரே பிரகாரமாயிருக்க, போத்திருக்கள் - சீவர்களின், புத்திவிருத்தி - புத்திவிருத்தியினது, கற்பிதத்தினுல்-கற்பனையால், தாழைக்கு - தந்தைக்கு, மகளாய் - குமாரியாகியும், தப்பில் - தவறின்றிய, கொழுநற்கு-மணாளனுக்கு, காதலியாகி - மனைவியாகியும், மகற்கு - குமாரனுக்கு, தாயாகி - மாதாவாகியும், மானுலற்கு - மாமனுக்கு, மருகியாய் - மருமகளாகியும், இருப்பள் - இருப்பாள், இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, விடயமெலாம் - சர்வவிஷயங்களும், இறைவனிருமிதமும் - ஈசுரசிருஷ்டியும், இலங்கும் - விளங்காநின்ற, உயிர்க்கற்பிதமுமென-சீவசிருஷ்டியுமுமாமென, இருதிறத்துற்றிடம் - இவ்விருதன்மையாக விருக்கும், எ - று, தான் - ஏ-அசை.

(தா - ம்.) ஏகமானவோர் பெண்வடிவைச் சீவசிருஷ்டி யெனவும் புத்திரியாதிய பேதமாகக் கற்பிப்பது சீவசிருஷ்டி யெனவும் விளக்கியவாரும். (அசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிருஷ்டிகளில் ஈசுரசிருஷ்டி முத்திசாதனமெனவும் சீவசிருஷ்டி முத்தியை யடைதற்கும் விடுதற்கு மேதுவெனவும் அதுவும் சாத்திரப்பிரபஞ்சம் அசாத்திரப்பிரபஞ்சமென விரண்டாமெனவும் அவற்றுள்ளும் சாத்திரப்பிரபஞ்சம் இரண்டாமெனவும் உணர்த்துகின்றார்.

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப
தல்லாமை யானுநா லாசிரிய வடிவாய்

நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
 னமூவவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா னிற்க
 வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வதுதா
 னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
 கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனாங்
 கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவையீண் டிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அண்ணனிருமிதம் - ஈசரசிருஷ்டியாகிய, பிரபஞ்சம் - பிரபஞ்சமானது, வாதிப்பதல்லாமையானும்-பாதகமாயிராமையினனும், நூலாசிரியவடிவாய்-சுருதிசுருபத்தினால், நண்ணலரும்-அடைதற்கரிய, முத்திசாதனமாயும்-மோக்ஷசாதனமா யிருத்தலினனும், தன்னால்-சீவனாகிய தன்னால், நமூவவொண்ணுமையினனும் - விடுதற்கசக்கியமாவதினனும், அனையதுதானிற்க-அவ்வீசரசிருஷ்டி யவ்வாறே நிற்கட்டும், எண்ணரிய-கணித்தற்கரிய, சீவகற்பிதமாய-சீவகற்பனையாகிய, அதுதான்-(முழுட்சுக்களால் நிவிர்த்திக்கத்தக்கதான) அதுவே, இருபிரபஞ்சங்கள்-இரண்டு பிரபஞ்சங்களாம், (அவை) சாத்திரத்தோடு - சாத்திரப்பிரபஞ்சமும், அசாத்திரமாம்-அசாத்திரப்பிரபஞ்சமுமாம், கண்ணும் - வருத்துகின்ற, அசாத்திரப் பிரபஞ்சம் - அசாத்திரப்பிரபஞ்சமானது, கழறில் - கூறுமிடத்து, தீவிரம் மந்தமென - தீரவிரமும் மந்தமுமென, இருதிறனாம்-இருவகைத்தாம், அவையீண்டுரைப்பாம் - அவற்றை யிவ்விடத் தெடுத்துக் கூறுவாம், எ - று. கொல் - அசை.

ஈசரசிருஷ்டி 'நமூவவொண்ணுமையினனும்' என்றமையின் சீவசிருஷ்டி நமூவுமென்பது பெறப்பட்டது. (அஎ)

அ-கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சீவசிருஷ்டியாய சாத்திர அசாத்திரப் பிரபஞ்சங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
 திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங்
 காவலுறு சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
 கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
 மேவுறுமில் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
 விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
 மோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்க்ஞான
 வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின்விடு வதுவாம்.

(இ - ள்.) சீவபரவிசாரணையே-ஆன்மப்பிரம விசாரமே, உரைத்தல்-சொல்லுதற்கு, அரிதாம் - அரியதான, சாத்திரப்பிரபஞ்சம் - சாத்திரப்பிரபஞ்சமாம், காமாதிகளே - காமக்குரோதாதிகளே, தீவிரமாம் - தீவிரப்பிர

பஞ்சமாம், காவலுறும் - பந்தப்படுத்துகின்ற, சாதிகருமாதிகமொடு - சாதிகர்மாதிகளுடன், கருதுமனக் கற்பிதமே - கருதாநின்ற மனேசங்கற்பமே, மந்தம் - மந்தப்பிரபஞ்சமாம், அசாத்திரத்தின் - அசாத்திரப்பிரபஞ்சத்தின் கண், மேவுறும் - பொருந்துகின்ற, இவ்விருதிருமும் - இவ்விருண்டுதன்மையும், ஆருயிர் - கூடஸ்தனது, மெய்க்காட்சி - உண்மையான தரிசனத்திற்கு, விரோதிகளாதலின் - பகைகளாதலின், ஞானம் டயிறற்கு - ஞானப்பியாசத்திற்கு, முன்னம் - முன்னரே, ஓவுவ - விடத்தக்கனவாம், சாத்திரப்பிரபஞ்சம் - சாத்திரப் பிரபஞ்சமானது, மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மை ஞானத்தை யடைதற்கு, உதவியாய் - சகாயமாயிருத்தலின், ஆன்மகாட்சியின்பின் - ஆத்மதரிசனமான பின்னர், விடுவதுவாம் - விடத்தக்கதாம், ஏ - ஐ. தான் - அசை.

சாத்திரம்-தானாய்விளங்கும் யதார்த்தமாகிய வாழ்மலாபமான பேரின் பத்தையடையு முத்தியாதியவற்றைக் கூறும். அசாத்திரம் புறம்பாயுள்ள கற்பிதமாகிய வஞ்சம்லாபமான சிற்றின்பத்தை யடையு முத்தியாதியவற்றைக் கூறும். தீவிரமென்றது வனிதாதி போகசம்பத்தின்மேற்காமிப்பதை. மந்தமென்றது வருணசிரம தரம்ப்படி சொர்க்காபேஷையாற் செய்யுங்கருமத்தை.

(ப-ம்.) தானாகிய பிரமத்தில் அத்தியாசமாகத் தோற்றிய மூலாஞ்ஞானத்தினுற் றேன்றாத தன்னை யதார்த்தமாகத் தரிசிக்கு கிமித்தஞ் சீவர்களுடைய அவித்தியா நாசத்தின்பொருட்டு ஈசுரானுக்கிரகத்தினாலுண்டான சரீரத்தினின்றும் இச்சந மரணப் பிரவாகரூபத்திற்கு ஏதுவான காமாதிகளாகிய தீவிரத்தை நீக்கி மேற்செய்யுங் கர்மங்களின் மனுவநாந்த மாதிய சுகங்களை யனுபவிக்கும் பதப்பிராப்திகட்கு ஏதுவாகுங் கர்மரூப மந்தத்தை நீக்கி மேல் நிஷ்காமமான சற்கிருத்தியங்களினுற் சித்தசுத்தியும் அதனுற் சாதன சதுஷ்டயமும் உண்டாதலின் தீவிர மந்தங்களாய வசாத்திரப் பிரபஞ்சம் 'ஞானம் பயிறற்கு முன்னமோவுவ' எனவும், இச்சாதனத்தினுற் பரமாத்மவிசாரம் பிறந்து அதனால் மனனமும் அதனால் சித்தத்தியாசனமும் அதனுற் சமாதியுங் கூடினவிடத்தில் அங்நனம் விசாரித்த விசாரம் நீங்கலின் 'சாத்திரப் பிரபஞ்சந்தான் மெய்ஞ்ஞான வதவியா யான்மகாட்சியின்பின் விடுவதுவாம்' எனவுங்கூறினார். இவ்விருண்டும் விடுவதாயினும் அசாத்திரப்பிரபஞ்சம் ஆன்மலாபத்தைக் கொடாமலும் சாத்திரப்பிரபஞ்சம் அதனைக் கொடுத்தும் நீங்குமாதலின் இச்சாத்திரப் பிரபஞ்சம் முழுட்குக்களால் முக்கியமாக விரும்பத்தக்கதாயிற்று.

வினா:—ஆத்ம தரிசனத்துக்கு விரோதமான தீவிரமந்தமெனும் அசாத்திரப் பிரபஞ்சம் விடத்தக்கதுதான். சாத்திரப்பிரபஞ்சத்தை விடுதலென்றற்கு?

விடை:—பரமாத்ம விசாரணையால் ஆத்மதரிசனமாயினும் அவ்வதிஷ்டானமான கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கியத்தின்கண் இவ்விருதன்மையு நீங்குமிடத்து அதனை விசாரிக்குஞ் சாத்திரப் பிரபஞ்சமும் நீங்குதலாலென்க.

(௩௩ - மீ.) சீவேசுர சிருஷ்டிகள் முத்தியின்க ணில்லையென்ப துணர்த் தியவாரும். (அஅ)

அ - கை.

முற்கூறிய சீவனுக்கு மூன்றுபாதியும் எட்டத்தியாசமும் ஐந்தவத்தை யுங் கூறுவான் றொடங்கி யிச்செய்யுளில் மூன்றுபாதிகளின் நாமங்களும் அவற்றினொன்ற னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

திவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
பாவமுறு மவிச்சின்னோ பாதிபதி விம்போ
பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே
மேவுமுபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே
விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
யாவரண வவிச்சின்னோ பாதியாம் பிரத்திய
கான்மாவிற் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில்.

(இ - ள்.) திவிரமந்தங்கள்-முற்கூறிய திவிரமந்தங்கள், உயிர்க்காட்சி-ஆத்ம தரிசனத்தை, உற்றபின்னும் - அடைந்த பின்பும், திகழ் - விளங்கா நின்ற, முத்திபெறற்பொருட்டு-மோட்சமடையு நிமித்தம், விடுவனவென் றறிக-விடத்தக்கன வென்றறிவாயாக, பாவமுறும்-பாவனையாயுள்ள, அவிச்சின்னோபாதி - அவிச்சின்னோ பாதியும், பதிவிம்போ பாதியுடன் - பிரதி பிம்போபாதியும், அத்தியாசோ பாதியென - அத்தியாசோபாதியுமென, மேவுமுபாதிகள் - மேவாகின்ற வுபாதிகள், ஒருமூன்றுள் - ஒப்பற்ற மூன் றுள்ளனவாம், அவற்றை - அவைகளை, முறையே-நிரலே, விளம்பியிடில் - சொல்லுமிடத்து, பிரத்தியகான்மாவிற்கு-கூடஸ்தனுக்கு, சுழுத்தியுருவாம்-சுழுத்திவடிவமான, அவித்தைதானே - அவித்தையே, ஆவரண அவிச்சின்னோபாதியாம் - மறைப்புவடிவ அவிச்சின்னோபாதிபாகும், அதனது - அவ்வவித்தையின், காரியமாம்-காரியமான, புத்தியினில்-புத்தியில், எ-று.

அவிச்சின்ன + உபாதி = அவிச்சின்னோபாதியெனவும், பதிவிம்ப + உபாதி = பதிவிம்போபாதியெனவும், அத்தியாச + உபாதி = அத்தியாசோ பாதியெனவும், நிலைமொழியீற்று அகரமும் வருமொழி முதலி னுகரமுங் கெட்டுக் கமலபத்திரோதகம்போல ஓகாரமாதல் குணசந்தியாமென்க.

வினா:—ஞானப்பியாசத்துக்கு முன்னசாத்திரப் பிரபஞ்சமும், ஆத்ம தரிசனத்திற்குப்பின் சாத்திரப்பிரபஞ்சமும், முத்தியின்கண் இவ்வுபயப்பிர பஞ்சமும் விடத்தக்கவை யென்றதினால் ஞானப்பியாசத்திற்கு முன்னர் அசாத்திரப்பிரபஞ்சத்தை விடவேண்டுமென்றது அது பகையாதலின் விட த்தக்கதுதான். ஆத்ம தரிசனத்திற்குப் பின்னர்ச் சாத்திரப்பிரபஞ்சத்தின் லட்சியார்த்தம் வெளிப்படுத்தலின் அதன் வாச்சியார்த்தம் விடத்தக்கது தான். இவ்வுபயமும் முத்திபெறற்பொருட்டு விடவேண்டுமாயின் ஆத்ம தரிசனமும் முத்தியும் வெவ்வேறே?

விடை:—ஆத்மதரிசனமென்பது சீவன்முத்தியாம், திகழ்முத்தியென்பது விதேகமுத்தியாம். இச்சீவன்முத்தியே தேகோபாதி நீக்கத்தில் விதேகமுத்தியாதலின் இதற்கு முன்னும் பின்னும் விடவேண்டுமென்ற வுபயப் பிரபஞ்சமும் விதேகமுத்தியி லியல்பாகவே யில்லையென்பது தோன்ற இங்ஙனங் கூறினாரென்க.

(அக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறத்த முறையா விரண்டு உபாதிகளின் இலக்கணமும் நான் கத்திபாசங்களி னூமுமு முணர்த்துகின்றார்.

பற்றியவான் மாப்பதிவிம் பித்திடுத றுனே

பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய

முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல்போல

முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாகு

முற்ற * வத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே ரென்றி

லொன்றுணர்த லாமிப்பி வெள்ளியது போல

மற்றதுநால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர

மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே.

(இ - ள்.) பற்றிய - தொடர்ந்த, ஆன்மா - ஆத்மா, பதிபிம்பித்திடுத றுனே - பிரதிபிம்பித்திடுதலே, பதிவிம்போபாதியாம் - பிரதிபிம்போபாதியாகும், புத்திகதமாய - அந்தக்கரணசம்பந்தமாகிய, முற்று சுகதுக்கங் கள் - சுகதுக்கங்கண்முழுதும், உயிர்நுகர்தல்போல - ஆத்மாவனுபவிப்பது போல், முயலுதலே - முயற்சிப்பதே, அத்தியாசோபாதியாகும் - அத்தியாசோபாதியாம், உற்ற - இங்ஙனம் வந்த, அத்தியாசம் - அத்தியாசத்தின், இலக்கணம் - இலக்கணமானது, இப்பி வெள்ளியதுபோல் - சுத்திகாரசிதம்போல, ஒன்றில் - ஒருவஸ்துவில், வேறொன்றுணர்தலாம் - மற்றொருவஸ்துவையறிதலாம், மற்றது - பின்னந்தவத்தியாசமே, நால்வகைப் பட்டம் - நான்குவிதமாம், மித்தையுடன் - மித்தியாத்தியாசம், இதரம் - இதராத்தியாசம், இதரேதரம்-இதரேதராத்தியாசமும், சத்தியங்களினுல் - சத்தியாத்தியாசமுமாகிய விவைகளினுல், எ - று. ஆம் - சாரியை. ஆல் - அன்று - அசை. சத்தியங்களினுலென்னும் மூன்றனுருபு 'ஆம்' என்னும் வினை கொண்டு முடிந்தது.

(தா - ம்.) சுழுத்தியவத்தையிற் பிராஞ்ஞகைக் கட்டுண் டிருத்தலின் 'ஆவரண அவிச்சின்னோபாதி' எனவும், அந்தக்கரணப்பிரதிபலனனாகிக்கன வில் தைசதனாக அதனைப்பார்த்திருத்தலின் 'பதிவிம்போபாதி' எனவும், மனோகர்பிதத்தா லுண்டானதுக்கருபமானவிடயங்களைச் சுகம்போலக்கரு தி நனவின் கண் அடைதற்கு விசுவனாகமுயலுதலின் 'அத்தியாசோபாதி' எனவும் ஆத்மாவிற் கவாந்தரமாகவந்தனபோலத் தோற்றினவென்பதாம்.()

* அஃதல்லாததன்கண் அதைக் காண்டல் அத்தியாசமெனப்படும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய நான் கத்தியாசங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே
சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதல் வரலாற்
றகுந்தூல மெய்ம்மித்தி யாத்தியா சந்தா
னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச
மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
சத்தியாத்தி யாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே.

(இ - ள்.) நெருப்பினொடு - அக்கினியின், புணர்ச்சியால் - கூட்டர
வினால், புனற்கு - சலத்திற்கு, அழற்சிவரல்போல் - உஷ்ணம் வருவது
போல, நித்தமுறும்-நித்தியமான, ஆன்மசந்நிதியதனின்-கூடஸ்தசந்நிதான
த்தில், குறையே - கிரமமாக, சரிப்பினொடு-சஞ்சரித்தலும், காண்டல்-பார்த்
தலும், நினைவுறல்-நினைத்தலும், அறிதல்-அறிதலும், வரலால்-வருதலினால்,
தகும் - போகானுபவத்திற்குத் தகுதியாயுள்ள, தூலமெய் - தூலசரீரமே,
மித்தியாத்தியாசம் - மித்தியாத்தியாசமாம், இரிப்பரும் - நீக்கற்கரிய,
இந்தியங்களே - ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களே, இதராத்தியாசம் -
இதராத்தியாசமாம், கரணம் - அந்தக்கரணங்களே, இதரேதராத்தியாச
மாகும் - இதரேதராத்தியாசமாம், தரிப்பரிய-நிலையில்லாத, மூலவகங்கார
மதுதானே - மூலாங்காரமே, சத்தியாத்தியாசம் - சத்தியாத்தியாசமாம்,
எனச் சாற்றுவர்தக்கவரே - என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள், ஏ - று.
தான் - ஏ - அசை.

மித்திய+அத்தியாசம்=மித்தியாத்தியாசம், இதர+அத்தியாசம்=
இதராத்தியாசம், சத்திய+அத்தியாசம்=சத்தியாத்தியாசமெனப் புண
ர்ந்து நின்றன. இவ்வாறு புணர்தல் தீர்க்கசந்தியெனப்படும். இதர+
இதர+அத்தியாசம்=இதரேதராத்தியாசமெனப் புணர்ந்து நின்றது. நண்
டுள்ள விருவகைச் சந்தியுள் முன்னது குணசந்தியும் பின்னது தீர்க்கசந்
தியுமா மென்க. 'முறையே' என்றமையின் சரிப்பு ஸ்தூலதேகத்திற்கும்
காண்ட விந்திரியங்களுக்கும், நினைத்த லந்தக்கரணங்களுக்கும், அறிதல்
மூலவகங்காரத்திற்கு மெனக்கொள்க. கூடத்தனது சந்நிதியையடித்திருத்த
லால் அகங்காரமுதலிய நான்கிற்கு மித்தொழில்க ளுண்டாயினவென்க.
எனவே இவைகட்கோ ரறிவு தனியே யின்றென்பது பெற்றும்.

(ப-ம்.) நித்தியமானவாத்மா அனித்தியமான தேகசம்பந்தமாய் அதன்
சரித்தலாதியின் ரொழிலைத் தனதாகப்பாவித்தலின் 'மித்தியாத்தியாசம்'
எனவும், தனக்கு வேருனவிந்திரியங்களின் ரொழிலைத்தனதாகக் காண்ட

லின் 'இதராத்தியாசம்' எனவும், மனமாதியவற்றை யானெனதெனச் சங்கற்பிக்கும் சங்கற்பத்தைத் தனதாகப்பாவித்தலின் 'இதரேதராத்தியாசம்' எனவும், தானல்லாததைத் தானாகக்கருதும் அகங்காரத்தைத் தானாக வறிதலின் 'சத்தியாத்தியாசம்' எனவுங் கூறினார்.

(நா-ம்.) அத்தியாசோபாதியினாலுண்டான நான்கத்தியாசங்களினிலக்கண முணர்த்தியவாரும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனைய நான்கத்தியாசங்களுள் மூன்றத்தியாசங்களினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி
 னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா
 னாங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா
 வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோ பாதிசமா
 மீங்காகுங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சா
 மியநானென் றிருத்தலினு லலைபுனலிற் புக்க
 வீர்ங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச
 மெனவுரைப்பார் நான்குடும்ப வானெனநிற் கையினால்.

(இ - ள்.) ஆங்காரான்மாவிற்கு - அகங்காராத்மாவிற்கு, நானெனலால் - அகமென்பதனால், கயிற்றினரவமென - ரச்சுசர்ப்பம்போல், நிருபாதிகாத்தியாசம்-நிருபாதிகாத்தியாசமாம், ஆங்காரவியலான்மாவிற்கு-அகங்காரதருமாத்மாவிற்கே, நான் கருத்தாவாமெனலால் - அகங்கருத்தாவென்பதனால், சிவப்புவலம்போல் - படிசுத்திற்பற்றிய சிவப்புப்போல், சோபாதிசமாம் - சோபாதிகாத்தியாசமாம், ஈங்காகும் - இவ்விடத்திற்பொருந்திய, கரணதருமான்மாவிற்கு - அந்தக்கரண தருமாத்மாவிற்கே, இச்சாமியநானென்றிருத்தலினால் - இச்சாமியக மென்பதனால், அலைபுனலில் - தரங்கசலத்தில், புக்க - பிரதிபலித்த, வீர்ங்கதிரின் விம்பமென - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரவிம்பம்போல், தத்தரு மாத்தியாசமென - தத்தருமாத் தியாசமென, உரைப்பார் - சத்துக்கள்சொல்லுவார்கள், நான் குடும்பவானென நிற்கையினால் - அகங்குடும்ப வானென்றிருப்பதனால், எ - று.

இச்சாமியக மென்பதன்பொருள் யானிச்சிக்கின்றே னென்பது.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறாத வோரத்தியாசத்தி னிலக்கணமும் ஐந்தவத்தைகளினுமும் உணர்த்துகின்றார்.

மைந்தர்முத லாயினு ருடனான்மா விற்கு
 மண்ணுலகிற் பஹியத்தர் விவகார மெனவே

யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச
மாமென்ப ரில் * வத்தி யாசங்க டம்மா

* பிராந்தி (மயக்க) ஞானத்தின் விஷயமாகிய மித்தியாவஸ்துவிற்கும் (கயிற்றிற்றேன்றியவரவிற்கும்) பிராந்திஞானத்திற்கும் அத்தியாசமென்று பெயராம். இவ்வத்தியாசம் அர்த்தாத்தியாசம் ஞானாத்தியாசமென்றிரு வகைத்தாம். [கயிற்றிற்றேன்றியவரவு அர்த்தாத்தியாசமாம்; அதன் ஞானம் ஞானாத்தியாசமாம்.] இவ்விரண்டனுள் அர்த்தாத்தியாசம் எண்வகைத்தாம். அவை மித்தியாத்தியாச முதலியனவாம். அவ்வெண்வகையத்தியாசத்தின்றன்மை சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு:—

(1) மித்தியாத்தியாசம்.

நெருப்பினது சம்பந்தத்தினை புனலுக்குச் சூடுண்டாதல் போன்று பிரத்தியகாதம் சந்நிதியில் முறையே நடத்தல், காண்டல், நினைத்தல், அறிதல் ஸ்தூலசரீரத்திற் குண்டாதலால் அத்தூலசரீரம் ஆத்மாவின் கண் மித்தியாத்தியாசமாம். நடத்தலை ஸ்தூலதேகத்திற்கும், காண்டலை ஞானேந்திரியத்திற்கும், நினைத்தலை அந்தக்கரணத்திற்கும், அறிதலை (ஆபாச சகித) மூலவகங்காரத்திற்குங்கொள்க. நடத்தல் முதலியவை ஸ்தூலசரீரத்தை முன்னிட்டிகழ்தலின் அவையாவும் ஸ்தூலசரீரத்திற் குரியனவாகச் சொல்லப்பட்டன.

(2) இதராத்தியாசம்.

இந்திரியங்களில் ஆத்மா சொரூபமாக வத்தியாசமாகாது ஆத்மாவில் இந்திரியங்கள் சொரூபமாக அத்தியாசமாயிருத்தலின், இந்திரியவர்க்கம் இதராத்தியாசமாம். இதராத்தியாசமெனினும் அன்னியதராத்தியாசமெனினும் ஒக்கும். இரண்டில் ஒன்றை அத்தியாசம் அன்னியதராத்தியாசமாம். அன்னியதரம் - இரண்டிலொன்று.

(3) இதரேதராத்தியாசம்.

நான் கர்த்தா நான் போக்தா என்னுமிடத்து அந்தக்கரணத்தின் விசேஷணமாகிய கருத்திருத்துவமும் போக்திருத்துவமும் ஆன்மாவின் இடத்திலும் அந்தக்கரணம் இருக்கிறது விளங்குகின்றது என்னுமிடத்து ஆத்மாவின் விசேஷணமாகிய சத்தும் சித்தும் அந்தக்கரணத்திலும் அத்தியாசமாயிருத்தலின், அந்தக்கரணத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கு முள்ள அத்தியாசம் இதரேதராத்தியாசமாம். இதரேதராத்தியாசமெனினும் அன்னியோன்னியாத்தியாசமெனினு மொக்கும். ஒன்றற்கொன்றத்தியாசமாதல் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தின் தன்மையாம்.

(4) சத்தியாத்தியாசம்.

சுருதிசம்பந்தஞானம், யுக்திசம்பந்தஞானம், உலகசம்பந்தஞானமென்னு முன்றனுள் உலகசம்பந்த ஞானத்தால் மூலவகங்காரம் அல்லது மாயை சத்தியமாக விவகரிக்கப்படுதலின், அது சத்தியாத்தியாசமாம். [மா

னந்து திரிவி காரியான் மாவென்றல் பெற்றா

நவிறருமைந் தவத்தையுள் வவையாவை பென்னிற்

யைசுருதிசம்பந்தஞானத்தால் ஆகாயத்தாமரைபோன்று துச்சமாயும், யுத்தி சம்பந்த ஞானத்தால் கயிற்றரவுபோன்று மித்தையாயும் பிரதிதியாமென்க] [“சிரௌதம் யௌத்திகம் லௌகிகம் என்னும் மூவகை ஞானங்களால் இச்சகத்தாகிய காரியத்தோடுகூடிய மாயையைத் துச்சை, அநிர்-உசநீயை, வாஸ்தவியென்னும் பேதத்தால்மூன்றவகையாக வறியத்தக்கதாம்” என்று பஞ்சதசி கூறுகின்றது.] கயிற்றின்கண் அரவுபோன்று ஆத்மாவின்கண் மித்தையாகவிருக்கும்மாயையை ஆத்மாநாத்ம விவேகமின்றியபாமரர்களும் விஷயிகளும் ஆத்மாவைப்போலச் சத்தியப்பொருளாக விவகரித்தல்பற்றி அது சத்தியாத் தியாசம் எனப்பட்டது.

(5) நிருபாதிகாத்தியாசம்.

நான் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளாக மயக்ககாலத்தில் பிரத்தி யகாத்மாவென்றும் அகங்காரமென்றும் பேதமின்றிக் கயிற்றரவுபோன்று விவகரிக்கப்படுதலின், இது நிருபாதிகாத்தியாசமாம்.

(6) சோபாதிகாத்தியாசம்.

செவ்வரசத்தம் பூவின் நிறம் படிமணியில் ஆரோபமாக விளங்குதல் போன்று நான் கருத்தாவென்னுமிடத்து அகங்காரத்தின் தருமமாகியகருத் திராத்துவம் நான் என்னும் சொல்லுக்குண்மைப்பொருளாகிய ஆத்மாவி னிடத்தில் ஆரோபமாக விளங்குதலின், இது சோபாதிகாத்தியாசமாம்.

[காரணத்தைக் கண்டவிடத்துக் காரியந் தோன்றாதுதொழிவது நிரூ பாதிகாத்தியாசமாம். அது கயிற்றைக்கண்டவுடன் அதிற்றேன்றிய பாம்பு தோன்றாதுதொழிவதுபோலாம். காரணத்தைக் கண்டவிடத்துங் காரியந் தோற்றிக்கொண்டிருப்பது சோபாதிகாத்தியாசமாம். அது கானலைக் கண்டவிடத்தும் கானலீர் தோற்றுவதுபோலாம். இவற்றின் விளக்கம் வருமாறு:—

நிருபாதிக அஞ்ஞான ஜந்நியம் சோபாதிக அஞ்ஞான ஜந்நியம் என் னும் பேதத்தால் பிராந்தி (மயக்கம்) இருவகைத்தாம். விலக்ஷண (தனது சமகாலபரியந்தங் காரியத்தை நிறுத்துவதாகிய) நிமித்தகாரணம் இங்கு உபாதியெனப்படுகிறது. அவ்வுபாதியின்றிக் கேவல அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் பிராந்தி நிருபாதிகப் பிராந்தியாம். அது ரஜஜ்ஞ சர்ப்பம் சுத் திரஜத முதலியவற்றின் பிராந்தியாம். விலக்ஷணமான நிமித்தகாரண வடிவ உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞான ஜந்நியப்பிராந்தி சோபாதிகப்பிராந் தியாம். எங்ஙனம் பிரகாச அந்தகாரங்களின் சம்பந்தவடிவ உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் ஆகாயத்தினது நீலத்தன்மையின் பிராந்தி யிருக்கின்றதோ, எங்ஙனம் பிம்பத்தின் சந்நிதிவடிவ உபாதியோடு கூடிய கண்ணாடியின் அஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய பிரதிபிம்பத்தின் பிரா

றெந்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சமுத்தி துரியந்
துரியாதீ தந்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம்.

ந்தி இருக்கின்றதோ, அங்கனமே ஜீவர்களது அதிருஷ்டவடிவ உபாதி யோடு கூடிய மூலாஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய பிரபஞ்சத்தின் பிராந்தி இருக்கின்றது. அது முற்கூறிய உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தால் தோன்றியதாயிருத்தலின், சோபாதிகப் பிராந்தியாம். நிருபாதிகப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவிர்த்தி (பாதமாகியபின் தோற்றுதல்) உண்டாகிற் தில்லை; ஏனெனில், உபாதியின்மையால் அதன் நாசமும் பாசமுமாகிய இரண்டு மிருத்தலினென்க. சோபாதிகப் பிராந்தியின் பாதிதாது விருத்தி யுண்டாகின்றது; ஏனெனில், மித்தியாத் தன்மை நிச்சயவடிவ பாதம் [பொய்யென்று நிச்சயித்தல்] உண்டாகியும் உபாதியின் இருப்புவரையில் ஸ்வரூபத்தின் அப்பிரதீதி (விளங்காமை) வடிவ நாசமின்மையாலென்க.

(7) தத்தருமாத்தியாசம்.

நான் இச்சிக்கின்றேன் என்பதில் அந்தக்கரணத்தின் தருமமாய் இச்சை நான் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாய் ஆத்மாவில் நீரிற் பிரதிபலித்த சூரிய பிம்பம்போன்று அத்தியாசமாப்த் தோன்றுதல் தத் (அந்தக் கரணத்தின்) தருமாத்தியாசமாம். இங்கு அந்தக்கரணத்தின் தருமமாத் திரம் ஆத்மாவில் அத்தியாசமாதல்பற்றி அது தத்தருமாத்தியாசமென்று கூறப்பட்டது.

(8) சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம்.

யான் குடும்பி என்னுமிடத்துத் தனக்கும் புத்திரர் முதலானவர்களுக் குமுள்ள சம்பந்தம் சுப்பலிற் பிரயாணஞ்செய்யும் மக்களது விவகாரம் போன்றிருத்தலின், இது சம்பந்த மாத்திராத்தியாசமாம்.

ஈண்டுக்கூறிய வெண்வகை யத்தியாசங்களும் கீழ்க்கூறப்படு மிரு வகையத்தியாசத்தினுள் அடங்கும். அவை (1) சொரூபாத்தியாசம், (2) சம்சர்க்காத்தியாச மென்பனவாம்.

(1) சொரூபாத்தியாசம்.

தத்துவஞானத்தினால் பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கவஸ்து (அரவு) அதிஷ்டானத்தி (கயிற்றி)ல் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாயிருக்கிறது. தேகாதிப்பிரபஞ்ச உஞன்மாவிற்கு அதிஷ்டான (ஆன்ம) ஞானத்தினால் பாதம் (பொய்யென்று நிச்சயித்தல்) உண்டாதலால், ஆன்மாவில் அசன் சொரூபாத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஒன்றன் முழுவடிவமும் மற்றொன்றில் அத்திடஸ்தமாதல் சொரூபாத்தியாசமாம்.

(2) சம்சர்க்காத்தியாசம்.

பாதிக்கத்தகாதவஸ்துவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகின்றதென்று ஆனால், அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் அநான்மாவில் ஆன் மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆகவே இது சம்சர்க்காத்தியாசமாம். சம்சர்க்கம் - சம்பந்தம்.

(இ - ள்.) மைந்தர் முதலாயின ருடனான்மாவிற்கு - புத்திரகளத்திராதிகளுடன் ஆத்மாவிற்கு, மண்ணுலகில் - பூமியின்சண், பஹியத்தர் - ஓடத்திலிருப்பவரது, விவகாரமெனவே - விவகாரத்தைப்போன்று, அந்தமுறும்-முடிவுள்ள, சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம் - சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம், ஆமென்பர்-ஆமெனவறிஞர் சொல்லுவார்கள், இவ்வத்தியாசங்கடம்மால் - இவ்வெட்டத்தியாசங்களினால், நந்து - ஆக்கமுள்ள, நிர்விகாரியான்மாவென்றல் - ஆத்மா நிருவிகாரியென்பது, பெற்றும் - பெற்றனம், நவிறும் - சொல்லாநின்ற, ஐந்தவத்தையுள் - பஞ்சாவத்தை யுள்ளன, அவை - அவ்வவத்தைகள், யாவையென்னில் - எவையென்றால், தொந்தமுறு - ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள, நனவொடு - சாக்கிரமும், சொப்பனம் - கனவும், சுழுத்தி - சுழுத்தியும், தூரியம் - தூரியமும், தூரியாதீதம் - தூரியாதீதமும், ஆம் - ஆகும், அவற்றியல்பு - அவைகளின் றன்மையை, மொழிவாம் - மேற்கூறுவாம், எ - று - தான் - அசை.

(ப-ம்.) ரச்சுர்ப்பம்போலக் கூடஸ்தசாயைதங்கிய அகங்காராத்மாவானது முன்னுள்ள கூடஸ்தனையும் பின்னுள்ள திரிகுணாத்மகத்தையும் நோக்குமுபாதியின்றித் தன்னை நானென நோக்குதலின் 'நிருபாதிகாத்தியாசம்' எனவும், மாணிக்கச்சாயைபற்றியபடிகம் அதனைத்தன்னிறமாகக் காண்பது போலத் தனதுவடிவங் கூடஸ்த சாயையென வறியாது முற்கூறிய திரிகுணாத்மகத்தை நோக்கிய வுள்முகத்தைக்கொண்டு தானேகருத்தாவெனமதித்தலின் 'சோபாதிகாத்தியாசம்' எனவும், சலப்பிரதிபிம்பத்தைச் சூரியனென்பதுபோல அந்தக்கரணசம்பந்தத்தினாலுண்டான அதன்தருமத்தைத் தன் தருமமாகக்காண்டலின் 'தத்தருமாத்தியாசம்' எனவும், ஓடத்திலுள்ளவர் சம்பந்தம்போலப் புத்திராதி விடயங்களின் ஏகதேச சம்பந்தமாத்திரத்தினானே குடும்பியென நின்றலின் 'சம்பந்த மாத்திராத்தியாசம்' எனவுங் கூறினார்.

வினா:—அற்றேல், இங்ஙனங்கூறிய அகங்காரான்மா யாது?

விடை:—மேற்கூறுதலாற் காண்க.

ஆன்ம சந்நிதியில் அகங்காரான்மா, அகங்காரவியலான்மா, கரணதருமான்மா, அகங்குடும்பான்மா ஆகியநான்குமாம். கரணதருமான்மா என்றலின் ஈற்றிலுள்ள ஆன்மாவை யிந்திரிய தருமான்மாவெனக் கொள்க; எனவே, கன்மேந்திரியங்களை யங்ஙனந் தூலதேசமென்றலின் அவற்றின் முன்னையவிரண்டுந் தருமியெனவும், பின்னையவிரண்டுந் தருமமெனவுமாம். இவ்வத்தியாசங்கள் தனது சந்நிதிசத்தையினாற் றேற்றினுந்தான் அவற்றிற் சம்பந்தமின்றி யிருத்தலின், ஆத்மா நிருவிகாரியென்றாயிற்று. அவற்றின் சம்பந்தங்களைத் தானறிந்துகொண்டிருத்தலின் சமுசாரமாத்மாவிற்கு என்னினுமமையும்.

(தா - ம்.) கூடஸ்தனது இச்சாயெத்தனமின்றி அவனது சந்நிதியில் இயல்பாக நான்கத்தியாசங்களும், அகங்காரசம்பந்தமாக நான்கத்தியாசங்

கருமாகிய விவெண்வகை யத்தியாசங்களும் அவாந்தரமாயுண்டானது போலத் தோற்றின வென்பதாம். (கூக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறியவைந்தவத்தைகளுள் சாக்கிராவத்தையினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்

பிராணபஞ்சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா

மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ

டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக

விருந்தாக விதயமல ரட்டதள கதியில்

விசுவசீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து

வருந்தாவில் விடயங்கள் கரணமனைத் தானு

மருளினுகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதா மன்றே.

(இ-ள்.) பெருந்தூலமைப் பூசம்-பெரியதூலபஞ்சபூதமும், ஈரைந்திந் திரியம் - தசேத்திரியங்களும், பிராணபஞ்சகமொடு - பஞ்சப்பிராணனும், நாற்கரணம் - அந்தக்கரணசதுஷ்டயமுமான, இவை-இவ்விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும், உருவாம் - வடிவமான, அருந்தூலசரீரத்தில் - கிடைத்தற் கரிய தூலதேகத்தில், சாத்துவிதகுணமொடு-சத்துவகுணத்துடன், அகார வெழுத்து-அகராக்காரமும், அரிதெய்வம் -விஷ்ணுதெய்வமும், விழியிடமே யாக - நேத்திரமே ஸ்தானமாக, விருந்தாக-புதுமையாக, இதயமலர்-இரு தயகமலத்தினுள்ள, அட்டதளகதியில்-எட்டிதழ்களில், விசுவசீவனும்-விசுவரூபமானசீவனும், விராட்டிறையும் - விராட்டுருவமான வீசனும், ஒருங்க டைந்து - கூடிவின்று, வருந்தா - இன்பமாக, இல் - வனிதாதி, விடயங் கள் - விஷயங்களை, கரணமனைத்தானும் - கரணங்களனைத்தினாலும், மரு ளினுகர்ந்திடுதல் - கூடியனுபவித்தலே, சாக்கிரமதாம் - சாக்கிராவத்தை யாம், ஏ - று, அன்று - ஏ - அசை.

கதி - இடம். 'கரணமனைத்தானும்' என்றமையின், அந்தக்கரணம் பிராண பஞ்சகத்தோடுங்கூடி ஞானேந்தியங்களினின்று கன்மேந்தியங் ளால் விடயங்களை யனுபவித்தலெனவும், 'விழியிடம்' என்றதனால் அத னுள்ளிருக்கும் பாவைவடிவான ரூபமெனவுங்கொள்க.

(தா - ம்.) முற்கூறிய சான்றாகிய ஜீவாத்மதூலசரீரத்தினுள்ள விரு தயகமலத்தில் விசுவநாமத்தோடு விராட்டிடன் கூடியிருந்து நேத்திர ஸ்தான முன்னிலையிற் சகலவிடயானுபவங்களையும் கீந்திரியங்களாற் புசிப்பது சாக்கிராவத்தை யென்பதாம். (கூச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் சொப்பனாவத்தையினிலக் கண முணர்த்துகின்றார்.

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியினின் ரெழிந்த
 பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்று
 விஞ்சரசோ குணமுகர வெழுத்ததிதெய் வந்தான்
 விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்
 கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிற்றை சதனுங்
 கனககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
 நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே
 நிகழ்ந்திடுஞ்சொப் பனமென்று நிகழ்த்துவர்மு தறிஞர்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதமும் - ஐந்தபூதமும், சித்தபுத்தியினின்று - சித்த
 மும்புத்தியுமாகிய விவ்வேழினின்றும், ஒழிந்த - நீங்கிய, பதினேழின்மய
 மாம் - பதினேழின்வடிவமான, சூக்குமதனுவினின்றும் - சூட்சுமதேகத்தி
 லிருந்து, விஞ்ச - மேலிட்டிருக்கின்ற, ரஜோகுணம் - ராசதகுணமும்,
 உகரவெழுத்து - உகராஷ்டரமும், அதிதெய்வம் - அதிதெய்வமானது, விரி
 ஞ்சன் - பிரமனும், இடங்களமாக - தானங்கண்டமுமாக, நல்லிதயமென்
 னும்-சிறந்த இதயமென்கின்ற, கஞ்சமலர்க் கன்னிகாகதியில்-தாபரைப்பூப்
 பொருட்டில், தைசதனும் - தைசதனும், கனககர்ப்பனும் - இயணிய கருப்
 பனும், மருவி - கூடி, நனவின்வா தனையை - சாக்கிரவாசனையை, நெஞ்ச
 மெனும் - மனமென்னும், கரணத்தால் - அந்தச்சுக்ரணத்தால், அனுபவிக்
 கைதானே - அனுபவிப்பதே, நிகழ்ந்திடம் - விளங்காரின்ற, சொப்பனமெ
 ன்று-சொப்பனாவதையென, நிகழ்த்துவர் மூதறிஞர் - முதிர்ந்தவறிவுடை
 யோர் சொல்லுவார்கள், ஏ - று.

நின்றொழிந்த பதினேழென்பது மனமும் அகங்காரமும் பிராண
 பஞ்சகமுந் தசேந்திரியமுடாம். இடங்களமென்றது அதனுள்ளிருக்கு மன
 த்தை.

(தா - ம்.) முற்கூறியசான்றாகிய அந்தராத்மா சூட்சும தேகத்தினு
 ள் இருதயகமலப்பொருட்டில் தைசதனாய் இரணியகருப்பனோடுங்கூடிக்
 கண்டஸ்தான முன்னிலையில் வாசனாவிடயங்களை மனதினாற்புசிப்பது
 சொப்பனாவதையெனப்பதாம். (கூடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையாற் சுழுத்தியவத்தையினிலக்கண
 முணர்த்துகின்றார்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல
 விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ
 டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு
 மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
 யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதய
 மிடமாந்தத் கமலமலர்ப் பொருட்டுருகக் கதியி

லோர்ந்தபிராஞ்ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால்.

(இ - ள்.) மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி - மேய்ந்து திரியாநின்றகுஞ்சுக்
ளைச்சிறையிலடக்கி, உறங்கு-நித்திரைசெய்கின்ற, அளகுபோல-பெட்டைக்
கோழியைப்போல, விரிந்தகாரியங்களை-பலவகைப்பட்டு விரிந்தள்ள சம
ஸ்த காரியங்களையும், உட்கொண்டு - அடக்கிக்கொண்டு, வாதனையோடு -
அச்சாக்கிராதி வாசனையுடன், ஆய்ந்தவான்மா - நுண்மையான வாத்தா
வினது, ஆசிரயத்து-அனுசாரத்தில், அவதூதயற - ஈரவத்தைகளும்நீங்க,
இருக்கும்-இருக்கின்ற, அரும் - அரிய, பகுதிமயமாம் - அவித்தியாருபமா
கிய, காரணவுடம்பில்-காரணதேகத்தில், தமமேயேய்ந்தகுணம் - பொருந்
திய தமோகுணமும், மகரவெழுத்து - மகராஶ்ட்ரமும், அரன்ஹெய்வம் -
உருத்திரதேவதையும், இதயமிடமாம்-இருதயம் ஸ்தானமுமாக, தத்கமலம
லர் - அத்தாமரைப்பூவினது, பொகுட்டுநடுக்கதியில் - கன்னிகாமத்தியத்
தானத்தில், ஓர்ந்த-ஓர்ந்துள்ள, பிராஞ்ஞனும்-பிராஞ்ஞனும், பரனுமாய் -
அந்தரியாமியுஞ்சேர்ந்து, பிரமாநந்தம் - பிரமாநந்தத்தை, மாயாவி
ருத்தியெனும் - அவித்தியா விருத்தியென்னும், நுண்கரணந்தன்னால்-
சூக்குமகரணத்தினால், உறும்-அனுபவிக்கும், ஏ - று. ஏ - அசை.

‘மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களுகு’ என்றமையின், அளகு என்
பது பெட்டைக்கோழியாயிற்று. அவதூதையெனப்பொதுவாகக் கூறினமை
யின் ஈரவத்தையெனவும் காரணதேகத்தைச் சுட்டிவருதலின் பகுதியை
அவித்தையெனவுங்கூறினும். இதயமிடமென்றது அதனுள்ளிருக்கு நுண்க
ரணத்தை. மாயாவிருத்தியெனு நுண்கரணமென்றது அவித்தையான் மறை
பட்டு மெலிந்து நின்றவித்தையை. எனவே, சுழுத்தியில் அவித்தையினு
னும் கனவில் மனத்தினனும் நனவில்கரணங்களினனும் புசித்தலாம். பிர
மாநந்தமென்றது அவித்தைக ளனைத்தும் இறந்து அவற்றால் வராரின்ற
துன்பங்களைக்கினவிடத்துள்ள சுகத்தை.

(நா - ம்.) முற்கூறிய சான்றாகிய பரமாத்மா காரணதேகத்தினுள்
பிராஞ்ஞனும் அவ்வியாகிருதனென்னும்பரனோடுகூடி யிதயகமலப்பொகு
ட்டுமத்தியி லிதயமுன்னிலையிலவித்தியாவிருத்தினு லானந்தமனுபவிப்ப
தே சுழுத்தியவத்தை யென்பதாம். (கூசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் துரியம் துரியாதீதமென்னு
மிரண்டனிலக்கணமும் சாக்கிராதியவத்தைகளுள் தாவரத்திற்குரியது சுழு
த்தியவத்தையெனவுங் கூறுகின்றார்.

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா மிந்நனவா திகண்மு
வவத்தையோடு முத்தரும முப்புரமுத் தானம்

பினுமுத்தெய் வங்களெனும் பரியாய நாமம்

பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே தத்கமல மழிந்து
மனவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே

வருதுரிய மப்பரமான் மாவினமன் மடங்கன்
முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்

மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி.

(இ-ள்.) அனுபவித்தல்-(முற்கூறிய பரமாநந்தத்தை) யனுபவிப்பதே, சுழுத்தியாம் - சுழுத்தியவத்தையாம், இந்நனவாதிகள் - இச்சாக்கிராதி யவத்தைகள், மூவவத்தையொடு - அவத்தாத்திரயத்துடன், முத்தருமம்- மூன்றுதர்மமும், முப்புரம் - மூன்றுபுரமும், முத்தானம் - மூன்றிடமும், பினும் - பின்னும், முத்தெய்வங்களெனும் - மூன்றுதெய்வங்களுமென் கின்ற, பரியாயநாமம் - பரியாயநாமங்களை, பெறும் - அடையும், உரைத்த- முற்கூறிய, சாக்கிரத்து - சாக்கிராவத்தையில், தத்கமலமழிந்து-முற்கூறிய அந்தக்கமலநீங்கி, மனவழக்கந்தவிர்ந்து-மனோவியாபாரம்நீங்கி, பரந்தனை - பிரமத்தை, சிந்தித்திடலே-சிந்திப்பதே, வருதுரியம் - வராநின்றதுரியாவத் தையும், அப்பரமான்மாவில் - அப்பரமாத்மாவினிடத்தில், மனமடங்கல்- மனங்கரைவதே, முனமுரைத்தல்செய்-முற்கூறிய, துரியாதீதமெனப்புகல் வர் - துரியாதீத மென்று சத்துக்க ளுரைப்பார்கள், மொழிந்தவற்றுள்- முற்கூறியவைந் தவத்தைகளுள், தாவரங்கள் பெறுதல்-விருட்சங்களடை வது, இருட்சுழுத்தி - அந்தகாரமாகிய சுழுத்தியொன்றே, ஏ-று.

துரியத்தில் சீவேசுரரையும் அதீதத்தில் கூடஸ்தப் பிரமத்தையுங் கொள்க.

எற்றினுக்கென்றால், நனவில் விசுவனையும் விராட்டையும், கனவில் தைசதனையும் இரணியகருப்பனையும், சுழுத்தியிற் பிராஞ்ஞனையும்பரனையும் கூட்டினமையினென்க.

(ப - ம்.) சாக்கிராதிமூன்றை 'மூன்றவத்தை' எனவும், இவை மூன் றுதன்மையாயிருத்தலின் 'முத்தருமம்' எனவும், மூன்றுதேகமாயிருத்தலின் 'முப்புரம்' எனவும், இருதயங் கண்டம் நேத்திரமென மூன்றிடமாயிருத்த லின் 'முத்தானம்' எனவும், மும்மூர்த்திகளா யிருத்தலின் 'முத்தெய்வங் கள்' எனவும், இங்ஙனங் கூறிய அவத்தைகள் நீங்கியவிடத்தைத் 'தத்கமல மழிந்து மனவழக்கந் தவிர்ந்து' எனவுங் கூறினார்.

தத்கமலமழிந்தென்றது கேவலசுழுத்திநிகழு மிதயத்தைநீங்கி யச்சுழு த்தியினனவாகி யாவினிடத்து நிகழ்தலை.

(தர-ம்.) முற்கூறியசான்றாகிய ஞானாத்மா அவத்தாத்திரயவியவகார மியாவமின்றி விலட்சணமானவிடத்துள்ள சீவசைதன்னியனாய் அப்பிரத் தியகாத்மனைக்கூடிச் சாக்கிரசுழுத்தியென்னுஞ் சமாதியிற் சின்மாதிரமா யனுபவிப்பதே துரியாவத்தையெனவும், சான்றாகிய ஆநந்தாத்மா இவ்வறி

யுந்தன்மையினத்து நீங்கியவிடத்துள்ள கூடஸ்தனாய்ப் பரமாநந்தத்தைக் கூடியாவுந்தன்மையமாகச் சகசத்திலனுபவிப்பதே துரியாதீதாவத்தையெனவும் விளங்கியவாரும். (கௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையாற் றேவர்முதலிய வறுவ ரடையும் அவத்தைகளின் இயல்பை யுணர்த்துகின்றார்.

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம்

விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க் கம்மூன்று மாகுங்

கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியம்வர யோகி

கட்குவரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று

மலங்கலுறு மனிதர்க்குத் தமிற்றாமே தோன்றி

வருபந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா

லிலங்குமுத்தி சாதனமா மவைகளிலொன் றினிலொன்

றிலாமையினற் காலதே சங்கணிய மம்பொய்.

(இ - ள்.) விலங்குமுதலன்-மிருகமுதலானவைகள், பெறுவ'-அடைவன, சுழுத்தியொடு - சுழுத்தியவத்தையும், கனவாம் - சொப்பனாவத்தையுமென விரண்டாம், விண்ணவர்க்கு - தேவர்க்கு, நனவு - சாக்கிரமொன்றேயாம், நரர்க்கு-மனிதர்களுக்கு, அம்மூன்றுமாகும்-அச்சாக்கிராதி மூன்றவத்தையுமாம், கலங்கலறு - கலங்குகலற்ற, மருளர்க்கு - உன்மத்தருக்கு, துரியம் - துரியாவத்தை யொன்றுமேயாம், வரயோகிகட்கு-மேன்மையான யோகிகளுக்கு, வருவது - உண்டாவது, துரியாதீதம் - துரியாதீத மொன்றுமேயாம், முதன்மூன்றும் - முன்னுள்ள சாக்கிராதி மூன்றவத்தைகளும், மலங்கலுறும் - சஞ்சலமுடைய, மனிதர்க்கு - மானிடருக்கு, தமிற்றாமே-தமக்குத்தாமே, தோன்றி உதித்து, வருபந்தமாம் - வருகின்ற சம்சாரபந்தமாம், எனை யிரண்டும் - மற்றையவிரண்டும், யோகத்தால் - யோகாப்பியாசபலத்தால், இலங்கு - விளங்காவின்ற, முத்திசாதனமாம் - மோகசாதனங்களாம், அவைகளில் - அவ்வவத்தைகளில், ஒன்றினிலொன்று-ஒரவத்தையி னோரவத்தை, இலாமையினல்-இல்லாமையானும், காலதேசங்கள்-காலதேசங்களின், நியமம்-நியமத்தில், (அவை தோன்றாமையானும்) பொய்-மித்தையேயாம், எ - று.

‘விலங்குமுதல்’ என்றமையின் பறவைகளையும், உள்வனவற்றையும், சலசெந்துக்களையுங் கொள்க. மருளன் - ஒரு தெய்வவசப்பட்டவன்; எனவே, அறிவின் வசப்பட்டு, அதுவாய் கின்ற துரியனென்பதாயிற்று.

(ப - ம்.) முற்கூறிய பஞ்சாவத்தைகளுள் பரிசுவறிவு ஒன்றையுடைய தாவர வுயிர்கட்கு மற்றொன்றுந் தோன்றாதிருத்தலின் அவைகட்கு சுழுத்தியொன்றே எனவும், பரிசமிரசு மென்னுமிரண்டறிவையுமுடைய நீரில் வாழும் நத்துமுதலிய வுயிர்கட்கும், பரிசமிரசுங் கந்தமுமாகிய மூன்று

நிவையுமுடைய செல்லு முதலிய ஆர்வனவாகிய வுயிர்கட்கும், பரிசு மிரசங் கந்த முருவமுமாகிய விந்நான்கறிவையுமுடைய வண்டா துவுயிர்கட்கும், சத் தமாதிரியைந்தறிவையுமுடைய நடப்பன பறப்பனவாகிய பசுபக்தி முதலிய வுயிர்கட்கும் கனவைப்போலத் தோற்றிய நினைவு சுழுத்தியைப்போல மறைதலின் இந்நான்கு வகுப்பிற்குஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தியிரண்டே என வும், ஐந்தறிவையுமுடைய தேவர்கட்குத் தோற்றிய நினைவுமறையா திருத்த லின் அவர்கட்குநனவொன்றே எனவும், இவ்வைந் தறிவையுமுடைய மா னிடவுயிர்கட்குத் தோற்றிய நினைவு, ஒருகாற் றெரிவாயிருத்தலின்நனவும், ஒருகாற் றேற்றியுந் தோன்றாதிருத்தலிற் கனவும், ஒருகாற்றேன்றுதலுந் தோன்றாததுமாயிருத்தலிற் சுழுத்தியுமாகிய விம்மூன்றே எனவும், பரு ளர்க்கு ஆசானனுக்கிரகம் பெற்று ஆத்மவிசாரணையினால் உதயமானவறிவு சொப்பிரகாசமாய் வினங்கலின் துரியமொன்றே எனவும், வரயோகிகட்கு அங்ஙனந் தோன்றிய வறிவு ஆகந்தமா யதிதப்பட்டிருத்தலின் துரியாதீத மொன்றே எனவும், மூன்மூன்றவத்தையும் ஆத்மாவை மறைக்குமென வும், மேலிரண்டவத்தையும் ஆத்மாவை வெளிப்படுத்துமெனவுங் கொள்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின், தேவர் முதலிய வறுவகையாரும் நிற்க மனித ரொருவர்க்கே யிம்மூன்றவத்தைகள் வந்தகாரணமென்னை?

விடை:—தேவர்களுக்குச் சாக்கிராவத்தையின் நினைவன்றி மறைப்பின் மையினனும், ஏனைய வைந்திற்கும் மறைப்பன்றி நினைவின்மையினனும், மானிடர்க்கு அவ்விரண்டு மிருத்தலினனும், இவ்விரண்டும் நீங்கினவிட முத் தியடைதற் காதாரமாதலினனும் அதற்காக விச்சாரம் வந்ததனாலென்க.

வினா:—அற்றேல், முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங் கூடி வியவகரிப்பது சாக்கிரமெனவும், இவற்றுள் அஸ்திமுதற் பதினொன்றும் நிற்க ஏனைய விரு பத்தைந்து தத்துவங்களோடுங் கூடி வியவகரிப்பது சொப்பனமெனவும், இவற்றுள் மனமுதலிய விருபதும் நிற்க ஏனைய வைந்து தத்துவங்களோடுங் கூடி வியவகரிப்பது சுழுத்தியெனவும், இவற்றுள் வித்தையவித்தை யிரண் டும் நிற்க ஏனைய மூன்று தத்துவங்களோடுங் கூடி வியவகரிப்பது துரிய மெனவும், இவற்றுள் ஜீவன் ஈச னிரண்டும் நிற்க ஏனைய பிரமமொன் றும் வியவகரிப்பது துரியாதீதமெனவுமாய இவ்வைந்தவத்தையும் மானிட வுயிர்கட்குச் சமுதாயத்தின் நித்தியப் பிரளயம்போலத் துயிலினும் விழிப் பினும், நியதிப்படி யனுபவமிருக்கச் சுரோத்திரியனுக் கிரண்டும் விராத்தி ரியனுக்கு மூன்றுமெனக் கூறியதென்னை?

விடை:—மானிட வுயிர்கட்கு இவ்வைந்தவத்தையு முளவாயினும் விராத் திரியன் அறிபாமையினால் மூன்றவத்தையிற் சஞ்சரிக்குமிடத்து அவ்விரண்டு மிவற்றி னடங்கி நின்றலின் இவர்கட் கம்மூன்றையெனவும், சுரோத்திரியன் அறிவினா விவ்விரண்டினுஞ் சஞ்சரிக்குமிடத்து அம்மூன்று மிவற்றிலடங் கிப் போதலின் இவர்கட் கிரண்டே மெனவுங் கூறப்பட்டன வென்க.

(தா-ம்.) இவ்வைந்தவத்தையும் நீக்கு நிமித்தம் இவைகளி னிலக்கண மும் இவற்றை யடைந்தவர்களின் இலக்கண மு முணர்த்தியவாரும். (கஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இவ்வைந்தவத்தைகளி னிடையீழின்றிப் பூரணமா யிருத்தலொன்றமே பிரமமெனவும், சாக்கிர சொப்பனம்போலச் சுழுத்தி யின்கண் அறிவுவிளங்க வில்லையே யென்ற வினாவிற்கு உத்தரமு முணர் த்துகின்றார்.

சொற்றவவத் தைகளிலனு சூதனா யறியுந்
துரியனே யுளன்னவு கனவிலறி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து
பிறிதொன்று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென்
றுற்றவிரு நினைவுமனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
உறாதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்
முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் சூதலெனக்கா ரியங்கண்
முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளிணையும்.

(இ - ள்.) சொற்ற - முற்கூறிய, அவத்தைகளின் - பஞ்சாவத்தைக ளிலும், அனுசூதனாய் - நீங்காமற் பூரணனாயிருந்து, அறியும்-சர்வசாக்ஷியா யறிகின்ற, துரியனேயுளன் - கூடஸ்தனே யிருக்கின்றனன், நனவு - சாக் கிரத்தினும், கனவில் - சொப்பனத்தினும், அறிவுண்மை - அறிவுண்டென் பதை, பெற்றனம் - உண்மையாக வேற்கப்பெற்றனம், அச்சுழுத்தியினில்- அச்சுழுத்தியவத்தையில், பெறலுரைப்பின் - அவ்வறிவுண்டென வேற்கப் பெற்றதுபற்றிச் சொல்லுமிடத்து, எழுந்து - நித்திரையினின் றெழுந் திருந்து, பிறிதொன்றும்-மற்றொன்றையும், அறியாது-அறியாமல், சுகத்து- சுகமாக, உறங்கினேனென்று - நித்திரை செய்சேனென்று, உற்ற - உண் டான, இருநினைவும் - இருவகை நினைப்பு முண்டென்பது, அனுபவம் - அனுபவமாதவினும், சுழுத்தியதனில் - சுழுத்தியில், உறாது - இல்லா தது, வராதெனும் - நனவில் வராதென்கின்ற, அருத்தாபத்தியினால்-அரு த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினாலும், பொருள்கண் முற்றும் - வஸ்துக்களைத் தையும், அடக்கும் - அடக்கியிருக்கின்ற, இருள் - அந்தகாரத்தை, விழி காண்கூதலென - கண் பார்ப்பதுபோல, காரியங்கண் முழுதையும் - மாயா காரியங்களனைத்தையும், உட்கொண்ட-அடக்கியிருக்கின்ற, பேரவித்தை- பேரவித்தையாகிய, இருளிணையும் - அந்தகாரத்தையும், எ - று.

துரியனேயுளன் என்ற தேற்றேகாரம் மற்றொன்றுமில்லை யென்பதை விளக்கி நின்றது. அனுசூதம் - நீங்காமை; எனவே துரியன் ஒன்றையும் விட்டு நீங்காமற் பரிபூரணனாயிருத்தல் பெறப்பட்டது. (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சுழுத்தியின்கண் மனோவிருத்தியின் சகாய மின்றிச் சுகானுபவந் தோன்றலின் ஆண்டறிவுளதென்பதற் கையமின் றென் றுணர்த்துகின்றார்.

அந்தவவித் தையின துருக் குமவிருத்தி தன்னி
லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலங்கி யடங்குரிசா நந்தக்கூற் றினையும்
வருகரணந் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா
முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
நந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞானமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த்தியுமா முறையே.

(இ - ள்.) அந்தவவித்தையினது - அவ்வவித்தையினுடைய, குக்கும விருத்தி தன்னில் - குட்சுமவிருத்தியில், அலையும்-காற்றினாலசையப்பட்ட, மரத்து - மரங்களினது, இலையிடையின் - பத்திரங்களி னிடையிற்றோன் றும், வெண் - வாலிதான, சிலாத்துளிபோல் - சந்திரிகாலேசங்கள்போல, வந்து - உதித்து, இலங்கி - விளங்கி, அடங்கும் - ஒடுங்குகின்ற, நிரசாநந் தக்கூற்றினையும் - நிரசாநந்தக் கூறுபாட்டினையும், வரு - வாராபின்ற,கரணந் தரம் - வேறு கரணங்களின், அபேட்சையின்றி - சகாயமில்லாது, ஆன் மா - ஆத்மாவானது, முந்துரைசெய் - முற்கூறிய, சுழுத்தியினில் - சுழுத் தியவத்தையில், அனுபவிக்கையால் - அனுபவித்திருத்தலின், மொழிந்தத னில்-முற்கூறிய சுழுத்தியவத்தையில், அறிவுளதாம்-அறிவுண்டென்பது உண்மையாம், ஏது மறியாமை - வேறொன்று மறியாது, நந்து - விளங்குகின்ற, சுகத்துறங்கினேனெனற்கு - சுகமாய் நித்திரைசெய்தேனெ ன்னுமிரண்டிற்கும், ஏது-காரணமானது, முறையே-நிரலே, விடயஞான மிலாமையும் - விஷயக்காட்சி யின்மையும், குடும்பநிவிர்த்தியும் - சமுசார நிவிர்த்தியும், ஆம் - ஆகிய விரண்டுமாம், ஏ - னு, ஏ - ஈற்றசை.

குக்குரவிருத்தி யென்றது சுழுத்தியவத்தையினுள்ள அவித்தியா விருத்தியை. குடும்பநிவிர்த்தியென்பது துக்கரூபமாகிய பந்தநீக்கம். நிரசாநந் தக் கூற்றென்பது பிரமாணந்தாமிசலேசம். இதனைச் சமாதியின்க ணவநவ மாய் விளங்கு மாணந்தமெனினுமமையும். முறையே என்றமையின், விடய ஞானமிலாமை யறியாமைக்குங் குடும்பநிவிர்த்தி சுகத்துறங்கினேனென்ப தற்குங்கொள்க.

(க 0 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சுழுத்தியிற் றனக்குத் தானே தரிசனமென் னும் உவமேயம் விளங்க உவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த

மயவியிருண் டெனிலொருவ ராகினுமாண் டறிந்தே

னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
யெடுப்பரீர் மூழ்கினே னுண்டுளதென் பதுமேற்
சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக் கருமச்
செயலினு லெழுந்துதுணை யாங்கரணங் கூடி
னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறொணு தாகு
மாதலினு லுயிர்சச்சி தாநந்த வொளியாம்.

(இ - ள்.) மன்றசுமுத்தியில் - நிச்சயமாகச் சுழுத்தியவச்சுதையில்,
அதற்கு - அவ்வவத்தைக்கு, கரியாம் - சாட்சியாகிய, ஆநந்தமயம் - ஆநந்த
வடிவமான, உயிருண்டெனில் - கூடத்தனுண்டென்றால், ஒருவராகிலும் -
ய சொருத்தராலும், ஆண்டு - அச்சுமுத்தியில், அறிந்தேனென்றல் -
அறிந்தேனென்பது, இலது - இல்லாதது, ஏதுகாரணமெனில் - யாதுகார
ணமென்றால், ஒர்பொருளை - கூபத்தில்வீழ்த்தவோர்வஸ்துவை, எடுப்ப -
எடுக்குமித்தம், நீர்மூழ்கினேன் - சலத்தில் மூழ்கினவன், ஆண்டு - அவ்
விடத்து, உளதென்பது - அஃதிருக்கின்றதென்பதை, மேற்சென்றலது -
சலத்தினின்று வெளிப்பட்டாலன்றி, புகலவொணுததுபோல - சொல்
லக் கூடாதவிதம்போன்று. கருமச்செயலினால்-காலகர்மவாயுக்களின் வசத்
தால், எழுந்து-சுழுத்தியினின்று வெளிப்பட்டு, துணையாங்கரணம்-சகாய
மான கரணங்களோடும், கூடினன்றி - சேர்ந்தாலல்லது, அதில் - அச்சுமு
த்தியில், அறிந்தபொருள் - அறிந்தவஸ்துவை, கூறொணுதாகும் - சொல்
லக்கூடாததாம், ஆதலினால் - ஆகையால், உயிர் - ஆத்மாவானது, சச்சி
தானந்தவொளியாம் - சச்சிதாநந்தசயம்பிரகாசமாம், — ஏ - று.

‘கரணங்கூடினன்றி அதி லறிந்தபொருள்கூறொணுதாகும்’ என்றமை
யின், கூடத்தனறிவுமயமா மென்பதுபெற்றும். முற்கூறியவைந்தவத்தை
யினுள் இடையினுள்ள சுழுத்தியினுமறிவுண்டென விளக்கி அவற்றை யறி
கின்ற விசுவன் தைசதன் பிராஞ்ஞன் சேவன்ஸாக்ஷியென்பதற்கு முறையே
சத்து சித்துஆனந்தம்நித்தியம்பூரணமென்னுமைந்துதன்மையுமுண்டு. அவ்
வைந்து தன்மையுமுடையதேயாத்மாவெனவும், இவற்றிற்கெ தீர்மறையான
ஐந்து தன்மையுமுடையதே யனாத்மாவெனவுந் தோன்ற விளக்கியவாரும்.

வினா:—அற்றேல், துரியத்திலுள்ள சேவனையும் அதீதத்திலுள்ள
சாக்ஷியையு மிங்ஙனம் கூறலாமோ?

விடை:—‘சொற்றவவத்தைகளிலனுருதனாயறியுந் துரியனேயுளன்’
என்னுமிடத்து உளனென்பது நித்தியமும் அனுருதனென்பது பூரணமு
மாகவிளங்கலினும் இச்சேவனுக்கு நித்தியத்துவமும் இச்சாட்சிக்குப் பூர
ணத்தவமு மிருத்தலினுமென்க.

வினா:—அற்றேல், ஆத்மாவுக்கிவ்வைந்துதன்மையுங் கூறலாமோ?

விடை:—‘உயிர்சச்சிதாநந்தவொளியாம்’ என்பது அசத்தாதிசயந்தும்
நீக்கவந்த நாமமேயன்றிச் சுபாவமன்றென முற்கூறியிருத்தலே யுத்தரமா
மென்க.

(தா-பி.) இவ்வைந்தவத்தையும் அமனாத்மாவெனவும் இமிவற்றை யறிவது கற்பிதாத்மாவெனவும் இவையாவுமா யவையல்லாததாயுள்ள சொப்பிரகாசமே ஆத்மாவெனவும் விளக்கியவாரும். (க0க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஆத்மாவரணமான பஞ்சகோசநாமமும் அவற்றுள் மூன்றனிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள வைவதாஞ்
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற
தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
மயகோச மனமுஞ் ஞானேந்தியமும் புணரிற்
பன்னுமனே மயகோசந் தூரியன்சிற் சாயை
பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று.

(இ - ள்.) அன்னமொடு - அன்னமயமும், பிராணன் - பிராணமயமும், மனம் - மனோமயமும், விஞ்ஞானம் - விஞ்ஞானமயமும், மிக்க - மேலான, ஆந்தமயமாம் - ஆந்தமயமுமென, ஐங்கோசமுள - பஞ்சகோசமுள்ளன, அவை - அவையாவன, சொன்னமுறை - முற்கூறிப்பகிரமப்படி, சுக்கிலம் - பிதாவின் சுக்கிலமும், சோணிதத்து-மாதாவின் சோணிதமும், ஆகிநின்ற - சேர்ந்தாகாநின்ற, தூலவுடம்பு - தூலசரீரமே, அன்னமயகோசம் - அன்னமயகோசமாம், சூக்குமமெய் - சூக்குமதேகத்தில், மன்னலுறு - பொருந்திவிருக்கின்ற, பிராணனும்-பிராணவாயுவும், வாக்காதியும்-வாக்குமுதலியகன்மேந்தியங்களுங்கூடில், பிராணமயகோசம் - பிராணமயகோசமாம், மனமும் - மனதும், ஞானேந்தியமும்-சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும், புணரில் - கூடில், பன்னும் - முற்கூறிய, மனோமயகோசம்-மனோமயகோசமாம், தூரியன் - பிரத்தியகாத்மாவினது, சிற்சாயை - சைதன்னியச் சாயைபானது, பதிதலொடு - சேர்தலுடன், லோகாந்த குந்தமே போன்று - இரும்பை நுனியிலுடைய ஈட்டியைப்போல, எ - று. தாம் - ஏ - அசை.

குந்தமேபோன்றென்றது வருஞ்செய்யுளின் முதலிலுள்ள வகங்காரத்திற் குவமித்தற்பொருட்டென்க, அஃதொருவனிடமாய் வருவதுபோலக் கூடஸ்தனா லறிவுதோன்று மென்பதாம், கோசமென்பது-உறை. அது கட்ட முதலியவைகளை மறைப்பதுபோல இவ்வைந்துங் கூடத்தனை மறைத்துகின்றலா லங்ஙன முருவகிக்கப்பட்டது. (க0உ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையால் இரண்டு கோசவிலக்கணமும் அறிவீனரது கொள்கையினையதெனவும் உணர்த்துகின்றார்.

இருந்தவகங் காரமுஞ் ஞேந்தியமுங் கூடி
 னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
 பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்
 புகல்விடய தரிசனமா மீப்பியசை யோகந்
 தரும் * பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
 தக்கவையு மாநந்த மயகோச நானென்
 றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
 மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோர்.

(இ - ள்.) இருந்த - முற்கூறிய ஈட்டிபோன்றிருந்த, அகங்காரமும்-
 ஆங்காரமும், ஞானேந்தியமும் - ஞானேந்திரியங்களும், கூடின் - சேரின்,
 இசைத்தலுறும் - சொல்லாநின்ற, விஞ்ஞானமயகோசமாகும் - விஞ்ஞான
 மயகோசமாம், பொருந்து - பொருந்தாநின்ற, காரணதேகரூபம் - காரண
 சரீர வடிவமான, உவித்தையும்-அவித்தையும், புகல் - சொல்லுகின்ற, விட
 யதரிசனம் - வனிதாதிவிடயக்காட்சியும், சாமீப்பியம் - சமீபமும், சை
 யோகம் - கூட்டரவுமாகிய விம்மூன்றினால், தரும்-உண்டாகின்ற, பிரியம்-
 பிரியமும், மோதமொடு - மோதமும், பிரமோதம் - பிரமோதமும், என்
 னத் தக்கவையும் - என்றுசொல்லத்தக்க மூன்றுங்கூடில், ஆனந்தமயகோ
 சம் - ஆனந்தமயகோசமாம், நானென்றரந்தைதரும் - நானென்று துன்பத்
 தைத்தருகின்ற, விஞ்ஞானமயகோசவடிவாம் - விஞ்ஞானமய கோசரூப
 மான, ஆங்காரந்தனை - ஆங்காரத்தை, ஆன்மாவென்பர் - ஆத்மாவெனச்
 சொல்லுவார்கள், அறிவிழந்தோர்-ஆத்மாநாத்மவிவேக குனியர்கள், ஏ-று.
 தாம்-அசை.

அவித்தையானது விடயதரிசனத்தி லுதிக்கும் பிரியமும், சாமீப்பியத்
 திலுதிக்கு மோதமும், சையோகத்தி லுதிக்கும் பிரமோதமுமாகியவிம்
 மூன்றுடன் கூடின் ஆனந்தமய கோசமாம், அவற்றுள் அந்தக்கரணவிருத்தி
 யடங்கிற்றவின் உவித்தையெனவும், அங்ஙனமுள்ள அகத்தையறிதலின்
 பிரியமெனவும், அச்சுக் சமீபமா யிருத்தலின் மோதமெனவும், அச்சுக்
 தோடுங் கூடிநின்றவின் பிரமோதமெனவும் வந்தனவென்க.

அறிவிழந்தோரென்றது பாரமார்த்திக கூடத்தரிசுக்கணந்தெரியாது
 கற்பிதமான வகங்காரத்தையே யாத்மாவெனக்கொள்ளுஞ் சிலமதஸ்தரை.
 அவரிலிங்நனங் கொள்ளுவோர் சைவசித்தாந்தி யென்பாருமுளர். அங்ங
 னங் கூறினுமமையும். ஆனந்தமயகோசத்துக்கதீதமாகியவாத்மா விஞ்ஞான
 மயகோசத்துக்குரித்தாகிய வகங்காரமாகையின் அங்ஙனங் கூறுவாராத்ம
 ஞான மில்லாதவரெனக்காண்க.

* இவ்வுட விஷயத்தின் தரிசனத்தினாலுண்டாகும் விருத்தி பிரியமாம்;
 அதன் லாபத்தினு லுண்டாகும் விருத்தி மோதமாம்; அதன் போகத்தினு
 லுண்டாகும் விருத்தி பிரமோதமாம்.

(தா - ப்.) பிரமத்தைத் தரிசிப்பிக்குரிமித்தம் அதனை மறைக்கும் பஞ்ச கோசத்தை நீக்கவேண்டி அவற்றினிலக்கண முணர்த்தியவாரும். (க 0 க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய விஞ்ஞானமயகோசமாயிருந்ததிகின்றவாங்காரம் கற்பிதாத்மாவென் றறிவிப்பான் ரோடங்கி இங்ஙனமவத்தாத் திரய விலட்சணமான கூடஸ்தனது சந்திதியினின்று அவனது சத்தியினுற் றூல முதல் மனமீரூன தத்துவங்களை யறிவதன்றி யிதற்கறியுஞ்சத்தி சுயமாயின் றெனவுணர்த்துகின்றார்.

நீலகுண விசேடமொடுந் பலவிசே டியந்தா

னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினைத்தே னெனிஞன்
றூலதனு வொடுங்கேட்ப னுனெனிலிந் தியத்துஞ்

சூழ்வனா னெனிற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச்
சாலவுயர் துரியனிற்கை யாலையாங் காரந்

தானுன்மா வன்றாகி லசேதனவாங் காரந்

சீலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனிலு

சிக்கலின்முன் னுசிசேட் டித்திடுதல் போ லும்.

(இ - ள்.) நீலகுணம் - நீலநிறமாகிய, விசேடமொடு - விசேடத்து டன், உற்பலம் - உற்பலமென்னும், விசேடியம்-விசேஷியமானது, நிகழ்தர - விளங்க, வேத்தியமாதல்போல் - அறியப்படுவதுபோல, இளைத்தே னெனிஞன் - யானிளைத்தேனென்றால், தூலதனுவொடும் - தூலதேகத் துடனும், கேட்பனாநெனில் - நான்கேட்ப னென்றால், இந்தியத்தும் - இந்திரியங்களுடனும், சூழ்வனாநெனில் - யான்கோசிப்ப னென்றால், கரணமுடனும் - அந்தக்கரணத்துடனுங்கூடி, வேத்தியமாய் - பிரத்தியட்ச மாய், சாலவுயர் - மிகவுமேன்மையாயுள்ள, துரியன் - துரியனுக்கு, நிற்கை யால் - விஷயமாக விருப்பதனால், ஆங்காரம் - ஆங்காரமானது, ஆன்மா வன்று - ஆத்மாவல்ல, ஆகில் - அங்ஙனமாயின், அசேதனவாங்காரம் - சட வடிவவகங்காரமானது, சீலமொடு - ஒழுங்குடன், புறவிடயம்-பாகியவிஷ யங்களை, அறிவதென்னெனில் - அறிவதெங்ஙன மென்றால், ஊசிக்கலின் முன்-கார்த்தக்கல்லின்சந்திதானத்தில், ஊசி-இருப்பூசியானது, சேட்டித்திடு தல்போலும் - அசைந்திடுதல்போலும், எ - று. தான்-அசை. உற்பலம் = சுவளைமலர்.

துரியனுக்கு உற்பலமும், அகங்காரசம்பந்தமானதூலாதிகட்கு நீல குணமு முவமித்தவாரும். வேத்தியம்-வெளியாய்க் காண்குதல். அகங்கார மான்மாவன்று என்றமையின் துரியனையாத்மாவென்பதாயிற்று. துரியனே தனுவாதி தத்துவங்களைச் சாட்சியாயறிந்து நின்றவின் அவனே யாத்மா வெனவும், அகங்கார மங்ஙனமறியாமையின் அநாத்மாவெனவுங்காண்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், புறவிடயங்களை யறிவதெங்ஙனம்?

விடை:—அவனது சந்திதான விசேடத்தாலென்க.

வினா:—அற்றேல், ஆத்மாவிற்கும் அநாத்மாவிற்கும் வியடங்கலையறி யுத்தன்மை யொன்றென்ற லிவ்விரண்டற்கும் பேதமென்ன?

விடை:—ஆகாயமானது பிருதிவியாதிய நான்குபூதத்தினுங் கூடியிரு ந்துங்கூடாமல் அதற்குச் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோலச் சின்மத்திரமான வாத் மாவானது தனுவாதிவிஷயங்களோடுகூடி யவற்றின் ரொழில்களையறி ந்தும்அவற்றிற்சம்பந்தப்படாமற்சாக்ஷியாயறிவதாமென்க.மாணிக்கச்சாயை பற்றின் படிகம் அச்சாயையைத் தனதாகக் காட்டல்போல ஆத்மாவினது பூரணமான சிற்சாயையிற் கிஞ்சிதமிசம்பெற்ற அகங்காரம் விடயங்களிற் சம்பந்தமா யவற்றிற் சுகதுக்கங்களைத் தானறிவதுபோலக்காட்டுதலாம்.

‘சேட்பனன்’ என்றமையின் பரிசிப்பன் காண்பன் உண்பன் மோப்ப னென்னும் ஞானேந்தியங்களுடனும், இந்தியமெனப்பொதுவாகக்கூறினமை யின் வசனிப்பன் கவனிப்பன் கொடுப்பன் ஆநந்திப்பன் விசர்ச்சிப்பனென் னுங் கன்மேந்தியங்களுடனும், ‘சூழ்வனன்’ என்றமையின் இச்சிப்பன் சிந்திப்பன் அபிமானிப்பனென்னும் அந்தக்கரணங்களுடனுங் கூடி அவற் றின் குணகுணங்களுக்கு விலட்சணமாயிருந்தறிவது துரியனென்பது பெற்றும். (க0ச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அகங்காரமானது மேலானபிரமப்பிரகாசத்தைப் பெ ற்றுக் கீழானவிடய ஞானத்தோடுங்கூடிச் சாக்கிரசொப்பனத்திற் சுழன்று சுயத்தியி லடங்குமென வுணர்த்துகின்றார்.

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண் மனையை

விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றன்விருச்சந் திதியி னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பா

லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம் பயில்விடய வுணர்வினொடு நனவுகன வழன்று

பகர்சமுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முரைப்பிற் செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசமுத்தி தன்னிற்

செறியவித்தை யுட்சவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

(இ - ள்.) வெயிலினிடை - சூரியகிரணத்தின்கண், காட்டும் - காட் டப்படுகின்ற, படிமக்கலம் - கண்ணுடியானது, உண்மனையை - உள்வீட்டி லிருளை, விளக்குதல்போலும் - விளக்குவிப்பதுபோல, துரியன்றன் - ஆத் மாவினுடைய, திருச்சந்திதியில் - சிறந்தசந்திகானத்தில், இயலுறு - சுபா வமாயுள்ள, சற்சைதன்யப்பதிவிம்பம் - அந்த ஞானப்பிரதிவிம்பமானது, தன்பால் - தன்னிடத்தில், எய்தல் - சேர்தலை, பெற்றிடுதலினால் - அடைந் திருப்பதனால், அச்சடவாங்காரம் - அந்தச்சடவாங்காரமானது, பயில்விடய

வுணர்வினொடு - நிகழுதின்ற விடயவுணர்ச்சிகாரணமாக, நனவு - சாக்கிரத்
தும், கனவு - சொப்பனத்தும், உழன்று - சஞ்சரித்து, பகர்சமுத்திதனில் -
முற்கூறிய சுழுத்தியவத்தையில், அடங்கும்-அடங்கிற்கும், அவ்வழக்கம் -
அம்முறைமையை, உரைப்பில் - கூறில், செயிர்தரும் - குற்றத்தைத் தரு
கின்ற, ஆங்காரம் - அகங்காரமானது, அடங்குறு - அடங்காநின்ற, சுழுத்
திதன்னில் - சுழுத்தியவத்தையில், செறியவித்தை - நெருங்கிய அவித்தை
யென்னும், உட்சுவரும் - உள்வீட்டுச் சுவரும், துயிற்கதவும் - நித்திராக
பாடமுமாகிய விரண்டையும், அன்றி - விளக்குவதேயல்லாமல், எ - று.
உம் - அசை.

அவித்தையை உட்சுவரெனவும், துயிலைக் கதவெனவு முருவகித்தார்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அது முற்கூறிய சுழுத்தியினுள்ள பிரத்தியகான்மப்
பிரகாசத்திலடங்கப் பின் வெளிப்பட்டு அகங்காரான்மாவாக நிற்குமென
வுணர்த்துகின்றார்.

நடுக்கமறு தீபமாந் தனைத்தானே விளக்க
னவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்
தொடக்கிவரு காலகரு மாதிரி ரணனாற்
றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி
லடுக்குமுத லவத்தையக தத்துவமாந் தெற்றி
யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்
படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று.

(இ - ள்.) நடுக்கமறு - நிஷ்கம்பரூபமான, தீபமாந்தனை - தீபப்பிரகா
சமாகியதன்னையும், தானேவிளக்கல் - தானேபிரகாசிப்பிப்பது, நவில்-முற்
கூறிய, பிரத்தியகான்மாவின்-பிரத்தியகாத்மாவினது, சோதியாம்-சுவப்பிர
காசமாம், பின்னர் - பின்பு, தொடக்கிவரு - தொடர்ந்துவருகின்ற, கா
லம் - காலமும், கருமம் - கருமமும், ஆதி - காரணமாகவெழுகின்ற, சமீ
ரணனால் - மகாப்பிராணனால், துயிற்கதவம் - நித்திராகபாடம், திறந்திட -
திறக்க, அவ்வவித்தையதுதன்னில் - அவ்வவித்தையின்கண், அடுக்கும் -
அடுத்திருக்கின்ற, முதலவத்தை-முதலவத்தையென்னும், மகதத்துவமாம்-
மகதத்துவமாகிய, தெற்றி - வாசற்படியில், அடுத்திருந்த - சேர்ந்திருந்த,
ஆங்காரமெனும் - சத்துவவாங்காரமென்கின்ற, வெண்பளிக்குமணி - தவ
ளமானபடிகமணியில், படைத்தலரும் - சுயம்பாகிய, துரியசுடர் - பிரத்திய
காத்மப்பிரகாசமானது, பதிவிம்பம் - பிரதிவிம்பமாக, பதியப்பட்டு-அடை
யப்பெறுதலால், முனம்போல் - முன்போலவே, சீவனென்னவேநின்று -
ஜீவனாகவேயிருந்து, எ - று. தான் - அசை. அகரம் தொக்குகின்றது.

பிரத்தியகாத்மாவினைத் தீபமெனவும், மகதத்துவத்தைத் தெற்றியென
வும், அங்காரத்தைப் பளிக்குமணியெனவு முருவகித்தார்.

‘கருமாத்ரி’ என்றதனால் இச்சையும் ஞானமுங்கொள்க. எனவே, அவை உயிர்களினதிச்சா ஞானக்கிரியைகளென்பனவாம். சமீரணனென்றது சீவ சம்பந்தமான மகாப்பிராணனை. ‘முதலவத்தைமகதத்துவம்’ என்றமையின் இதற்குக் காரணமான அவித்தை மூலப்பிரகிருதியென்பது பெற்றும்.

வினா:—அதனை யிச்சமுத்தியிற் கூறலாமோ?

விடை:—பிரமத்தையே கூடத்தனாகக் கூறுதலின் அதனிடத்தாரோ பிதக்கிரமப்படி பிரகிருதியாதிய மூன்றையுங் கூறினாரென்க.

வினா:—சமுத்தியின்கண் மகாப்பிராண னிருக்கின்றதென்ப தெங்ஙனம்?

விடை:—அவித்தையினடங்கியிருந்த அறிவின்புடைபெயர்ச்சியே காற்றாதலினனும், அதுவே ஜீவசம்பந்தமாயிருத்தலினனும், அதுவேயுள்ளிருந்து துயிற்கதவைத் திறப்பதற்கும் அடைப்பதற்கும் ஏதுவாயிருத்தலினனும், பண்டிதபாமரசாதாரணமாய்ச் சமுத்தியவத்தையிற் பிராணனிருக்கின்றதென்னும் அனுபவத்தினனும் அச்சமுத்தியிற் பிராணனுண் டென்பதற் கையமின்றென்க.

(க0சு)

அ - கை.

இ து வ ம து.

சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாந்ந்

சுருங்கையினிற் போந்துநன வெனுமுன்றில் விளக்கு

முற்பகருங் காலகரு மாதிரிசமீ ரணனான்

மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார

நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று

நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளாந்

தற்படிக மணிக்கதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்

தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே.

(இ - ள்.) சொப்பனமாம்-கனவாகிய, நடுமனையை-நடுவீட்டை, விளக்கி - விளக்கிக்கொண்டு, பொறியாம் - இந்தீரியங்களாகிய, சுருங்கையினில் - பலகணிவாயிலில், போந்து - வெளிப்பட்டு, நனவெனும் - சாக்கிரமென்கின்ற, முன்றில் - பாகியமுற்றத்தை, விளக்கும் - பிரகாசிப்பிக்கும், முற்பகரும் - முற்கூறாதின்ற, காலகருமாத்ரி - காலகருமங்களின் காரணமாக வெழுகின்ற, சமீரணனால் - மகாப்பிராணனால், மூடலுமத்துயிற்கதவம் - அந்நித்திராகபாட மூடினவுடன், காரியம் - மகதத்துவத்தின் காரியமான, ஆங்காரம் - ஆங்காரமென்னும், நற்படிகமணி - நல்லபடிகக்கல்லானது, அவித்தைதனில் - தனக்காதாரமான சமுத்தியவத்தையில், அடங்கச்சென்று - சென்றடங்கலால், நனவுகனவெனும் - சாக்கிரஞ் சொப்பனமென்கிற, முன்றினடுமனைகள்-பாகியமுற்றமும் நடுவீடும், இருளாம்-அந்த

காரமாம், தற்படிகமணி - அவ்வகங்காரமென்னும் படிக்கல்வில், கதுவும் - பிரதிபலித்திருந்த, அறிவொளி - ஞானப்பிரகாசமானது, தன்முதலாம் - தனக்குக்காரணமாகிய, தனித்துரிய விளக்கை - ஒப்பற்ற பிரத்தியகாத்மப் பிரகாசத்தை, அடைந்து - சேர்ந்து, ஏகமாம் - ஒன்றும், ஏ-று. அன்று - ஏ - அசை.

பொறியைச் சுருங்கை யெனவும், நனைவை முன்றிலெனவும், கனவை நடுமனையெனவு முருஷகித்தார். 'சொற்பனமா நடுமனையை' என்றமையின் சுழுத்தியுள்வீடும், நனவுமுன்வீடுமாயினவென்க.

(நா-ம்.) ஆத்மாவின் சிற்சாயைதங்கினவிடத்து அதுபோலத் தோற்றிய அகங்காரமானது அவத்தாத்திரயங்களிற் சஞ்சரித்தடங்கும்போது அது பெற்றிருந்தசிற்சாயை தன்காரணமான வாத்மாவினிடத்தி லடங்கு மென்பதாம். (க0௭)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஆத்மநாத்மவிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
 னிலங்குநன வாதிகளி. நவிகார மாகி
 யுய்த்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
 முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
 வைத்தவிட யங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
 மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
 யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
 காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

(இ - ள்.) இத்திறம் - இத்தன்மையாக, இங்கு - இவ்விடத்தில், இலங்கும் - விளங்காநின்ற, நனவாதிகளின் - சாக்கிராதியவத்தைகளில், அகமினது - அகங்காரத்தினது, பாவாபாவங்கள்-உண்மையின்மைகளை, அவிகாரமாகி-நிர்விகாரமாய், உய்த்துணரும் - மாறாதறிகின்ற, உயிர்வேறென் றிருத்தலினுல் - பிரத்தியகாத்மாவொன்று வேறிருத்தலால், என்றும் - எப்போதும், உரைத்தவகம் - முற்கூறியவகங்காரமானது, ஆன்மாவன்றென-ஆத்மாவல்லவென்று, அறிக - நீயறிவாயாக, புறம்புவைத்த - புறம்பினுள்ள, விடயங்கடமக்கு - விஷயங்களுக்கு, ஆன்மாவாய் - ஆத்மாவாகி, பரமான்மாவிற்கு - பிரத்தியகாத்மாவிற்கு, வேத்தியமாதலின் - அறியப்படுவதாயிருத்தலால், சடாசடமாய் - சடசித்தாய், அத்தமதின் - கண்ணாடியின், முன்பின்போல் - முன்னும்பின்னும்போல, ஒளி-பிரகாசமும், இலது-அப்பிரகாசமும், ஆம் - ஆகிய, அகந்தைக்கு-அகங்காரத்திற்கு, ஆகம்-தூல தேகத்துடனும், சிற்சாயை - சிற்சாயையுடனும், ஆன்மாவுடன் - ஆத்மாவினுடனும், புணர்ச்சியாம்-சம்பந்தமே தாதான்மியத்திரயங்களாம், ஏ-று.

ஆங்குமுன் பொளியும் பின் பிழுட்மொதல்போல அகங்காரத்திற்கு முன்பு சித்தும் பின்பு சடமுமாம். ஆகவே, இவ்வகங்காரஞ்சித்திற்குச்சடமுஞ் சடத்திற்குச்சித்துமாயிருத்தலிற் சிற்சடவடிவமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், ஒருபொருள் மாறுபட்ட விருதன்மையையுமோ?

விடை:—அத்தம்போ விருத்தவி னடைதல் கூடும்.

வினா:—அற்றேல், கண்ணுடியின் பிற்பாகத்திற்கு இரதப்பூச்சினு விருட்டுவந்ததன்றிச் சுபாவமாயின்றே?

விடை:—இவ்வகங்காரத்திற்கு முன்பு சிற்சாயாவொளியும் பின்பு சடச்சாயாமலினமுமிருத்தலின் அங்ஙனமாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், முன்சடமெனக்கூறிப் பின்சிற்சடமெனக் கூறலாமோ?

விடை:—சடமாயிருந்தவாடிக்குச் சூரியனொளியைவாங்கி யிருளைவிளக்குந்தெளிவொன் றிருப்பதுபோல இவ்வகங்காரஞ் சடமாயினும் அத்தற்குக் கூடஸ்த னொளியைவாங்கி விடயங்களை விளக்குந்தன்மை யிருத்தலி'னிங்ஙனங் கூறலாயிற்றென்க. ஒளி - அறிவும், இலது - அறியாமையு மெனக் கொள்க.

(தா - மீ.) சாக்கிராதியவத்தைகளில் விகாரத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும் அகங்காராதியவத்தைகட்கு விலட்சண்ணாயிருந்தறியுந் தூரியனையாத்மாவெனவும், சடசித்துருபமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் அகங்காரம் சுற்பிதாத்மாவெனவும், அவன் சஞ்சரிக்குஞ் சாக்கிராதியவத்தைகள் அநாத்மாவெனவுந் தெரிவித்தவாரும்.

(க 0 அ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னர்ச் சிற்சடமென்றுகூறிய வகங்காரத்திற்குச் சம்பந்தங்களினுல்வருந் தாதான்மியத்திரய முணர்த்துகின்றார்.

வெப்பினே னொனெனலாற் சிற்பதிவிம் பந்தான்

மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால

மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும

வினாவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற்

றப்பரிய சிற்சாயை யுடலவ்வாங் கார

சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்

பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்

புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம்.

(இ - ள்.) வெப்பினேனொனெனலால்-யானிச்சையையுடைய ஆன்மாவென்றிருத்தலின், சிற்பதிவிம்பமேவும்-ஞானப்பிரதிவிம்பயுக்தமான, ஆங்காரம்-ஆங்காரத்தினது, சம்பந்தத்தால்-கூட்டரவினால், தூலமெய்ப்படுவ-

தூலதேகத்திற்குண்டான, வெம்மைமுதலனவறிதல் - உஷ்ணதிகளையறிவதே, கருமவிளைவாகி - கர்மஜன்னியமாயுள்ள, கருமசமாம்-கர்மஜாதாத்மியமாம், நானறிந்தே நெனலால் - நானறிந்தேனென்பதனால், தப்பரிய - கெடாத, சிற்சாயையுடன் - சிற்சாயையோடு, அவ்வாங்கார சம்பந்தம் - அவ்வகங்காரத்திற்குள்ள சம்பந்தமே, சிருட்டிமுதல்-சிருஷ்டிதொடங்கி, முத்தியளவாக - மோஷ்பரியந்தம், பொய்ப்பரிசில் - மெய்த்தன்மையாயிருத்தலின், இயல்பாகும்-சகஜதாதாத்மியமாம், நான்கருத்தனெனலால் - நான் செய்கிறவ நென்பதனால், புணர்ச்சியிலான்மாவினுடன் - அசங்கவடிவ பிரத்தியகாத்மாவின்கண், அனையதின் - அவ்வகங்காரத்தினது, சம்பந்தம் - சம்பந்தமே, எ-று. தான் - அசை. தாதான்மியம்-ஒன்றுபட்டிருத்தல்.

(ப - ப்.) சிற்சாயைதங்கிய வகங்காரமானது நானிச்சாருபி யென்பதனிலிருந்து தூலசம்பந்தத்தினு லதன் கன்மமான தீதோஷ்ணதிகளையறிதலே கன்மஜாதாத்மியமெனவும், அவ்வகங்காரமானது தீவனுடன் கூடி நானறிந்தேனென்பது இயல்பாயிருத்தலிற் சகஜதாதாத்மியமெனவும், அவ்வகங்காரம் ஆத்மசம்பந்தத்தினால் நான் கருத்தாவென்றறிவது பிராந்தியா யிருத்தலின் பிராந்திஜதாதாத்மிய மெனவுங் கூறினார்.

(தா-ம்.) அகங்காரசம்பந்தமான இத்தாதாத்மியத்திரயங்களா லிவ்வகங்காரம் ஆத்மாவன்றென வுணர்த்தியவாரும். (க 0 கூ)

அ - கை.

முன் 'இந்துவினை' என்ற கவிமுத விதுகாறு மாயையினுண்டாகிய திரிசியங்களி னிலக்கணங்களைப் பகுத்தறிகின்ற திரிசிய விவேக மிவ்வளவெனக்கூறி, மேல் இத்திரிசியத்தை நீக்கு நிமித்த மிதனைச் சங்கிரகமாகச் சுருக்கி யாத்மாவில் ஆகந்துகமாகத் தோற்றின வஞ்ஞான முதலிய வேழவத்தையி னிலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி யிச்செய்யுளில் அவ்வேழவத்தையின் நாம முணர்த்துகின்றார்.

இசைப்பிலது பிராந்திசென் னியமாகு மென்னு

மவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவே கந்தான்

மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க

விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்

வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதன் மீது

வருகிரங் கிசதிருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந்

திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்

ற்றமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

(இ - ள்.) இசைப்பில் - சொல்லுமிடத்தில், அது - முற்கூறிய வச்சம்பந்தமே, பிராந்தி சென்னியமாகுமென்னும் - பிராந்திஜதாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும், இவை முழுதும் - இங்கனங் கூறிய யாவும்,

செப்பு - சொல்லாநின்ற, திரிசியவிவேகம் - திரிசியவிவேகமாம், மிசைப்
புகல்வ - மேற்கூறுவன, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், ஆவரணம் - ஆவ
ரணமும், மிக்கவிட்சேபம் - விரிந்தவிட்சேபமும், பரோட்சம் - பரோக்ஷ
ஞானமும், அபரோட்சஞானம் - அபரோக்ஷஞானமும் - பின் - பின்பு,
வசைப்படுதலுறும் - இகழ்ச்சியுற்ற, சோகரிவிர்த்தி - துக்கரிவிர்த்தியும்,
அதன்மீதுவரு - அதற்குமேலுண்டான, கிரங்கிசதிருத்தியெனும் - தடை
யற்ற வானந்தமுமென்கின்ற, அவத்தையேழும்-சத்தாவத்தையும், திசைப்
புறுதலுறும் - திகப்பையடைந்துள்ள, சீவர்க்கு - சிதாபாசர்களுக்கு, ஆவன
வாம் - உண்டானவைகளாம், இவற்றின் - இச்சத்தாவத்தையினின், திறம
னைத்தும் - தன்மைகளியாவையும், முறைபிறழாது - கிரமப்படி, இனி
யெடுத்து மொழிவாம் - மேலெடுத்துக் கூறுவாம், ஏ-று.

திகைப்பென்பது எதுகைநோக்கித் திசைப்பென வந்தது. அம்சமென்
பது அங்கிசமென்றாயிற்று.

வினா:—அங்ஙனந்திரிசிய விவேகமெனக்கூறி யிவண் அவத்தையென
வேறுபிரித்த தென்னை?

விடை:—இந்தூலாசிரியர் திருக்குத் திரிசியமென்னு மிரண்டான
விவற்றுள் திரிசியத்தின் அபிப்பிராயமான அஞ்ஞான ஆவரணவிட்சேபத்
தையும் திருக்குவின் அபிப்பிராயமான அபரோட்சாதி மூன்றையும் இத்தி
ரிசியத்தை விடுதற்குந் திருக்குவைப் பற்றுதற்கும் ஏதுவாக மத்தியிலுள்ள
பரோட்ச ஞானமுமான வேழவத்தையும் பற்றுதலும் விடுதலுமாதவினிவற்
றையுந் திரிசியத்தி லடக்கிக் கூறினாரெனும் இவை மவினுவத்தையை நீக்
குஞ் சத்தாவத்தையெனத் தோன்றப் பிரித்தாரென்க.

(நா - ம்) வெளிப்படை.

(ககௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் சத்தாவத்தையுள் அஞ்ஞான ஆவ
ரண மிரண்டி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப்

போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின்

முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா

முதற்றரிய நீயெறியா திருந்திடலஞ் ஞானம்

பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று

பிரத்தியகான் மாத்தோன்றா தெனுங்கலக்க மிரண்டும்

பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மென்னப்

பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலேகற் றுணர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) புன்னெறிகொள் - அற்பமார்க்கத்தைக்கொண்ட, குடும்
பியாய் - சமுசாரியாய், வலியறும் - அசத்தனா, ஓர் சித்துப்போலியாம் -

ஓர் சிதாபாசனாகிய, சீவன் - சீவனவன், உயர்-மேலான, சுருதிவிசாரத்
தின் - வேதவிசாரத்திற்கு, முன்னம்-முன்னர், ஒரு-ஒப்பற்ற, தன்சொருப
மாகிய-தன் நிஜசொருபமான, பேரொளியாம் - சுயம்பிரகாசமாகிய, முதற்
றியியலில் - முதன்மையான பிரத்தியகாத்மாவின்றன்மையை, அறியாதிரு
ந்திடல் - அறியாதிருப்பதே, அஞ்ஞானம் - முற்கூறிய வஞ்ஞானமாம்,
பின் - பின்பு, ஒருகால் - ஒருவேளையில், உயிரியல்பு - ஆத்மாவின் றன்மை
யை, கூறுமிடத்து - பிரசங்கிக்குமிடத்து, இன்று பிரத்தியகான்மா - பிர
த்தியகாத்மா வில்லையென்னும் நாஸ்தியும், தோன்றாதெனும் - இருந்தாற்
றோன்றாத வென்னும் நபாதியுமாகிய, கலக்க மிரண்டும் - இவ்விரண்டு
கலக்கமும், பன்னிய - முற்கூறிய, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானத்தினது,
காரியமாகுமென்ன-காரியமாகுமென்று, பகர்தரும்-சொல்லாநின்ற, ஆவரண
மென்பர் - ஆவரணமென்றுரைப்பர், பலகலை - சகலசாத்திரங்களையும், கற்
றுணர்ந்தோர் - ஒதியுணர்ந்த பெரியோர்கள், எ - று. (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையான் விட்சேபமுதல் மூன்றவத்தையி
னிலக்கண முணர்த்துகிறார்.

கருத்தனுமொண் கருமபலப் போத்திருவுந் தானாய்க்
கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றானே
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிருந் வுண்மை
யுரையாலுண் டியிரெனவே யறிதலசத் தென்று
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச
நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
வரத்துரியன் றுனெனவே யறிந்திடுத லபாவா
வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

(இ - ள்.) கருத்தனும் - கருத்தாவும், ஒண்கருமபலம் - ஒள்ளியகரும
பலத்தை யனுபவிக்கும், போத்திருவும் - போத்தாவும், தானாய்க்கருதி -
தானாகநினைத்து, உடம்பபிமானியாம் - தேகாபிமானியான, சீவன்றானே -
சிதாபாசனே, உரைத்தலரும் - சொல்லுதற்கரிய, விட்சேபம் - விட்சேப
மாம், சுருதி - வேதங்களும், குரு - ஆசிரியருங்கூறாநின்ற, உண்மையுரை
யால் - மஹாவாக்கியப் பிரமோபதேச மென்னுஞ் சத்தியவசனத்தினால்,
உண்டியிரெனவே - ஆத்மாவிருக்கின்றதெனவே, அறிதல் - அறிவது,
அசத்தென்று - முன்னாஸ்தியென்று, நிரைத்த - சொல்லிய, முதலாவர
ணம் - முதலாவரணமானது, நிவர்த்தகமாம் - நிவர்த்தியான, பரோட்சம்-
டரோட்சஞானமாம், நீ பிரமமெனும் - நீயேபிரமமென்கின்ற, வேத
மொழி - வேதமுடிவினுள்ள மஹாவாக்கியத்தின், விசாரத்தால் - விசா
ரணியால், வரம் - சிரேட்டமான, துரியன் - பிரத்யகாத்மா, தானெனவே-
தானென்று, அறிந்திடுதல் - தெரிந்துகொள்வது, அபாவம்-இரண்டாவதான

நபாதியென்னும், ஆவரணம் - ஆவரணமானது, நிவர்த்தகமாம் - நிவிர்த்தி யான, அபரோட்சஞானம்-அபரோக்ஷஞானமாம், எ - று. தான்-அசை.

ஞானமென்பது பரோட்சத்துடனுங் கூட்டப்பட்டது.பரோக்ஷஞான த்தால் நாஸ்தியென்பதும், அபரோக்ஷஞானத்தால் நபாதியென்பதுமாகிய விருதன்மையையுடைய வாவரணநீங்கிற்றென்க.

‘நீபிரமமெனும் வேதமொழி’ என்பது நீயே பிரமம் பிரமமேநீயென்ற விடத்துள்ள தேற்றேகாரத்தினு லவ்விருதன்மையு நீங்கிச் சுயம்பிரகாச மான பிரத்யகாத்மாவே தானென விளங்கு மத்துவிதஸ்வரூபத்தை விளக் கிற்றென்க. (ககஉ)

அ - கக.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் சோகநிவிர்த்தி முதலிரண்டவத் தையினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னான்கருத்த னான்போத்

திருவென்னுஞ் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடுத

லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே

யடைதலுறும் பலனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல் பரிவினிரங் கிசுதிருத்தி யிரண்டு மபரோட்ச

பலமாகு மறிவுருவா மான்மாவிற் கென்றுந்

தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச்

சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்.

(இ - ள்.) துரியநிலையடைந்து - ஆத்ம சாட்சாத்காரத்தைப் பெற்று, அதன்பின் - அதற்குமேல், நான்கருத்தன்-நான்கர்மகர்த்துரு, நான்போத் திரு - நான்கன்மபலப்போக்திரு, என்னும் - என்கின்ற, சீவவுரு - சிதா பாச வடிவமான, துக்கமகன்றிடுதல் - துக்கநிவிர்த்தியே, அரியதெனும்-நீங் கற்கரியதெனச்சொல்லும், அச்சோகநிவிர்த்தியாம் - முற்கூறிய துக்க நிவிர்த்தியாம், செய்து - யாம் செய்யத்தக்க கிருத்தியங்களைச் செய்து, அடைதலுறும் பலனைத்தும் - அடையவேண்டிய பயனியாவையும், அடைந்தனமென்று - பெற்றனமென்ன, அமைதல் - சகசதிரூஷ்டியில் மைந்திருப்பதே, பரிவின் - இன்பவடிவமான, நிரங்கிசுதிருத்தி-முற்கூறிய தடையற்றவாந்தமாம், இரண்டும் - இவ்விரண்டும்,அபரோட்சபலமாகும்- அபரோட்சஞானத்தின்பயனும், அறிவுருவாம்-சைதன்னிய ஸ்வரூபமான, ஆன்மாவிற்கு - பிரத்யகாத்மாவிற்கு, என்றும் - எப்போதும், தெரியும் - அறிதற்கியைந்த, அபரோட்சம் - (நித்திய) அபரோக்ஷஞானம், உளதாத தினுல் - உண்டாயிருத்தலினுல், அவற்கு - அவ்வாத்மாவிற்கு, அஞ்ஞான முதலன-அஞ்ஞான சப்தாவத்தைகள், இங்கு - இவ்விடத்தில், சேர்தல்- அடைதல், எவ்வாறென்னில் - எங்ஙனமென்னில், எ - று. ஏ - ஈற்றசை, சோகமென்றது - கூடத்தனில்லையென்ற துன்பத்தை.

(தா-மீ.) அவாங்மனோகோசரமாய்த் தானேதானாய் விளங்கும் அதீனமான கூடத்தன் தனது லீலாவிபூதியினு லெவ்விடத்து மதுவதுவாய் விளங்குந் தன்னை யறியும் நிமித்தமுண்டான சங்கற்பம் அந்தர் முகத்தை நோக்கி அதிற்கரையாது பகிர்முகநோக்கத்திற் றனது நிரதிசயம் வெளிப் படாமையை யானறியேனென்ற சங்கற்பத்துக்கு முன்னுள்ளவிடம் அஞ்ஞானமும், அது விசாரத்தாற் றேடுமிடத்து அவ்வதீதம் இவ்விருத்திக் கெட்டாமையால் இல்லையெனக்காண்பது ஆவரணமும், அவ்வனுபவம் விளங்கவில்லையென வருந்தி விரிகின்ற விருத்தியையுடையது விட்சேபமும், ஆசிரியனால் அந்நிரதிசயமிருக்கின்றதெனக் கூறும் யுக்தியினால் அமர்ந்திருக்குமிடத்து முன்னில்லையென்ற மயக்க நீங்கியிருப்பதாக நிச்சயிப்பது பரோக்ஷஞானமும், அவ்வாசிரியன் சுருதியுத்தியனுபவங்களால் வெளிப்படுத்துமிடத்து முன்தோன்றாநின்ற மயக்கநீங்கித் தானாகக் காண்பது அபரோக்ஷஞானமும், இவற்றான் முன்னில்லையென்றதனால் வந்த கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவமாதிய துன்பங்க ணீங்குவதே சோகநிவிர்த்தியும், இவ்விடத்திற் றனக்குத்தானே யுள்ளவிற்பம் விளங்குவது நிரங்கிசுதிருத்தியுமென விளக்குவித்தவாரும். (ககந)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உவமேயம் போதமாம்படி யிவ்வவத்தைகள் வந்த காரணம் நன்றாக விளக்கவேண்டுமென்னும் வினாவை நோக்கி உவமான பூருவகமாகக் கூறுவான்றொடங்கி அஞ்ஞானதி நான்கவத்தையினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்

கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்றா னெனவே

யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா

மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி

யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா

னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறொருவன் மொழியாற்

கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்

கிளர்ந்தவவ நிலையென்ற லொடுபகைத்த பரோட்சம்.

(இ - ள்.) கடந்து நதி-ஆற்றைக்கடந்து, பதின்மர்தமை-பத்துப்பேர்தம்மை, எண்ணுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, ஒருவன் - அவருளொருவன், கண்டுநவபுருடரை - ஒன்பதுபேரைப்பார்த்து, பத்தாமவன் - பத்தாவான், தானெனவேயடைந்தும்-தானாயிருந்தும், ஁றியா திருத்தலே-யான்பத்தாவா னென்றுணரா திருப்பதே, அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமாம், பத்தாமவன்-பத்தாவான், இலை - இல்லை, காணப்படாநென்னும் - இருந்தாற் காணப்படா னாவென்கின்ற, இருபிராந்தி - இவ்விரண்டு கலக்கமும், இடும்பைதரும் - துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற, ஆவரணம் - ஆவரணமாம், நதியுள் - ஆற்றி

ஹன், அவன் அப்பத்தாவான், இறந்தானெனும் - மரித்தானென்கின்ற, துக்கம் - துன்பமே, விட்சேபம் - விட்சேபமாம், வேறொருவன் - மார்க் கத்திற்செல்லுமற்றோராப்தன், மொழியால் - வாக்கினால், கிடந்ததொரு துறக்கமென - ஒரு சொர்க்க முண்டென் ருகமப்பிரமாணத்தா லறிவது போல, உளனென - பத்தாவானுண்டென, அறிதல் - அறிகின்றதே, கிளர் ந்த - முற்கூறிய, அவன் - அப்பத்தாவான், இலையென்றலொடு - நாஸ்தி யென்பதனோடு, பகைத்த - பகையான, பரோட்சம் - பரோட்சஞானமாம், எ - று. (க கச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அபரோட்சமுதவிய மூன்றவத்தையி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சங்கைநவ புருடரோடு முன்றயெண்ணி நீயே

தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித

லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ

டிகலுமப ரோட்சமா நதியிலிறந் தனெனன்

றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா

மடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே

துங்கநிவந் கிசதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற்

றொல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) சங்கை - சங்கையுள்ள, நவபுருடரோடு - ஒன்பதின்மரு டன்கூடி, முறை - கிரமமாக, எண்ணி - எண்ணிக்கையிட்டு, நீயே தசம னென - நியேபத்தாவானென்று தெரிவிக்க, தனை - தன்னை, தானே - தான் ருனே, இருந்தபடி யறிதல் - முன்னிருந்தவண்ணந் தெரிந்துகொள்வதே, இங்குவரு - இவ்விடத்தில் வராரின்ற, தசமன் - பத்தாவான், காணப்படா னெனலொடு - காணப்படாநென்ற நபாதியோடு, டிகலும் - பகைக்கின்ற, அபரோட்சமாம் - அபரோக்ஷஞானமாம், நதியில் - ஆற்றில், இறந்தன னென்று - மரித்தானென்று, அங்குவரு - அவ்விடத்துண்டான, துயரக றல் - துக்கம் நீங்கலே, சோகநிவிர்த்தியதாம் - துக்கநிவிர்த்தியாம், அடை ந்த - இங்குமடைந்த, தனதியனிலையில் - தனதுநிசஸ்திதியில், சுகித்திருத் தருனே - சுகித்திருத்தலே, துங்கம் - மேலான, நிரங்கிசதிருத்தியென - தடையற்றவானந்தமென்று, அறிக - நியறிவாயாக, இனிமேல் - இனிமேல், தொல்வேதம் - அநாதியான வேதமுடிவிற்கூறிய, வாக்கியமாம் - மஹாவாக் கியத்தினது, விசாரம் - பரமாத்மாயிங்கிய விசாரணையை, எடுத்துரைப்பாம் - எடுத்துச்சொல்லுவாம், எ - று.

தசமனென்பது ஆன்மா. ஏனையவொன்பதும் விசுவன், வைசுவன், பிராஞ்ஞன்; வைசுவானரன், சூத்தரான்மா, அந்தரியாமி; சிற்சொலிதை, பொற்புவிசாந்தன், பிரசாத்தியனாம். வேறொருவனென்றது ஆசிரி

யனை. அஞ்ஞானம்-தன்னை மறந்தவறியாமை; ஆவரணம் - முழுதந் தெரியாமல் மறைத்தல்; விட்சேபம் - அவனிறந்தா னென்றதனால் வருந்துன்பர்; பரோட்சஞானம்-இருக்கின்றனென்னும்நிச்சயம்; அபரோக்ஷஞானம்-பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்பது; துக்கரிவர்த்தி - மரித்தானென்றதனால் வருந்துந் துன்பநீங்கல்; நிரங்கிசுதிருத்தி - மரித்தானென்றவனைக் கண்டதனால் வந்த சுகம்.

வினா:—ஈற்றிலுள்ள மூன்றும் அவதையானவா நென்னை?

விடை:—ஏனைய நான்கு நீங்கினவிடத் துதித்தனவாதலி னென்க.

(தா - ப்.) தசமனுக்கு முன்னும் பின்னுமின்றி விசாரணாகாலத்தில் அவாந்தரமாக விவ்வவத்தைகள் தோன்றி நீங்கினவாறுபோல ஆன்மாவிற்கும் அவஸ்தைகள் இங்ஙனமே தோன்றி நீங்கினவென்பதாம். (ககரு)

அ - கை.

முற்கூறிய ஏழவத்தைகளில் ஆசிரியர் மூகமாய்ச் செய்யுஞ் சுருதி விசாரத்திற் பரோட்சஞானத்தாலுண்டான ஆன்ம நிச்சயத்தை அபரோட்சமாய் விளக்குவான் கருதி வேதங்களின் முடிவான மகாவாக்கியங்களினிலக்கணங் கூறுவான்றொடங்கி இச்செய்யுளில் மூன்று மகாவாக்கியங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

விரிந்தவிதி நடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமாம்

வேதவாக் கியமூன்று திறனாகு மவற்றுள்

வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக

மதுபானா திகளென்கை நடேதம்விதி யின்றித்

திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்

சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்

பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த

போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

(இ - ள்.) விரிந்த - விரிந்திருக்கின்ற, விதி-விதிவாக்கியமும், நடேதம் - நிஷேதவாக்கியமும், சித்தார்த்தபோதகம் - சித்தார்த்த போதகவாக் கியமும், ஆம்-ஆமென்று, வேதவாக்கியம் - சுருதிவாக்கியம், மூன்றுதிறனாகும் - மூன்றுவகையாம், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், வருந்தி - வருத்தப்பட்டி, மகமுதலன - யாகாதிகன்மங்களை, செய்கென்றல் - செய்கவென்று சொல்லுதலே, விதி-விதிவாக்கியமும், மதுபானாதிகளை-சுராபானமுதலியவற்றை, விடுக - தவிரவாயாக, என்கை - என்றுசொல்லுவதே, நடேதம் - நிஷேதவாக்கியமும், விதியின்றி - இவ்விதி நிஷேதகுனியமாய், திருந்து-திருத்தமான, சிவவுயிர் - ஜீவப்பிரமங்களுக்கு, அயிக்கியப்பொருடனை - ஐக்கியார்த்தத்தை, தெருட்டல் - உறுதியாய்ப் போதிப்பதே, சித்தார்த்தபோதகவாக்கியம் - சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமும், ஆகுமென்ன -

ஆகுமென்று, பொருந்தும் - அமைந்திருக்கும், மறை நான்கினும் - நான்கு வேதங்களிலும், சித்தார்த்தபோதகமாகிய - சித்தார்த்தபோதகமான, மகாவாக்கியங்கள் - மகாவாக்கியங்களானவை, நான்குளவாம் - நான்குள்ளனவாம், ஏ - று. அன்று - ஏ - அசை.

சித்தார்த்தபோதகம் - சித்தித்துள்ள நீச்சயப்பொருளை விளக்குதல். எனவே, கூடஸ்தப்பிரமாயிக்கியத்தைக் கூறவந்த மகாவாக்கியமாமென்க.

இங்ஙனங்கூறவந்த மறைநான்கினும் நான்குளவாஞ் சித்தார்த்த போதக மகாவாக்கியமெனவே, இருக்கு யசுர் சாயம் அதர்வணமென்னும் நான்கு வேதங்களினும்முறையே. * பிரஞ்ஞானம்பிரமம், அகம்பிரமாஸ்மி, தத்துவமசி, அயமாதமாப்பிரமமென்னும் நான்குவாக்கியங்க ளுண்டென வறிக.

வினா:—அற்றேல் இங்ஙனங்கூறிய வேதம் : விதி நிஷேதமான கரு மத்தையும் கூறியதென்னை ?

விடை:—அக்கருமங்களின் சிறுமையும் ஞானத்தின் பெருமையுந் தோன்றி அவற்றை நீக்கி யிதனை யடைதற்கென்க.

வினா:—யாகாதிகளை விதிப்படி செய்கவென்ற விதிவாக்கியம் கரும மாம்; மதபாநாதிகளை விடுகவென்ற நிஷேதவாக்கியம் கருமமா மென்ப தெங்ஙனம் ?

விடை:—விலக்குகவென்றதும் ஓர்விதியாதவி னதுவுங் கருமமே யாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வேதம்: கருமம், பத்தி, ஞானமென மூன்று காண்டமாகக் கூறியதென்னை ?

விடை:—இவ்விரண்டிற்கும் நடுவாயிருந்த பத்திக்குத் தனக்கென வோருருவமின்றி யவ்விரண்டற்கும் கருவியாய்க் கருமத்தைச் சேரின் அதனையும் ஞானத்தைச்சேரின் அதனையும் விளக்கலால் அதனை யவற்றி னடக்கிக் கூறிற்றென்க. (கருசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வேதங்களிற் சாமவேதத்தின் முடிவிற் கூறுஞ் சித்தார்த்தபோதகமான தத்துவமசி மென்னும் மஹாவாக்யமும் அதனிலக்கணமும் விளங்க உணர்த்துகின்றார்.

* (1) பிரஞ்ஞானம் பிரமம்—பிரத்தியக் சேதனம் (ஆத்மா) பிரமம். பிரத்தியக்—உள்.

(2) அகம்பிரமாஸ்மி—(பிரத்தியகாத்மாவாகிய) நான் பிரமமாயிருக்கிறேன்.

(3) தத்துவமசி—அது (பிரமம்) நீயாயிருக்கிறாய்.

(4) அயமாத்மாப் பிரமம்—இந்த ஆத்மா பிரமம். என்பன நான்கு மகாவாக்கியங்களின் பொருளாம்.

உரைத்தலையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு
மோங்குதத்தொ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்
பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொடசி பதமாய்ப்
பதமுன்றாஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
யாரத்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும்
விரிக்கிலைவ தாஞ் * சமா னாதிகர ணம்பின்
விசேடவிசே டியமிலக் கணமொடிலக் கியமாம்.

* தத்துவமசியாதிவாக்கியம் சம்பந்தத்திரயத்தால் அகண்டார்த்தத்
தைப் போதிக்கின்றமையின் அச்சம்பந்தத்திரயத்தின் றன்மையின்றியமை
யாதறிதல்வேண்டும். அது: சமானாதிகரணிய பாவசம்பந்தம், விசேஷண
விசேஷிய பாவசம்பந்தம், லக்ஷயலக்ஷண பாவசம்பந்த மென்பனவாம்.

(1) பதங்களின் சமானாதி கரணிய பாவசம்பந்தம் வருமாறு:—

சமான (ஒரு) வேற்றுமையின் பலத்தால் சமான (ஒரு) அதிகரண
(அர்த்தவடிவ ஆசிரய)த்தினையுடைய இரண்டு பதங்கள் சமானாதிகரண
மெனப்படும். [‘கடவுள் ஒருவர்’ என்னும் வாக்கியத்தில் கடவுளென்னும்
பதமும் ஒருவர் என்னும் பதமும் சமான வேற்றுமை (முதல் வேற்றுமை)
யாயிருத்தலால் ஒரு பொருளையே குறிப்பித்தவாறு காண்க.] அவ்விரண்டு
பதங்களுக்குமுள்ள பரஸ்பர சம்பந்தம் சமானாதிகரணியம் (ஒரு பொரு
ளுடைமை) எனப்படுகின்றது.

அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அந்
தக் காலத்துடன் கூடிய தேவதத்தனைக் குறிப்பித்துக் காட்டும் அவன்
என்னும் பதமும், இந்தக் காலத்துடன் கூடிய தேவதத்தனைக் குறிப்பித்
துக் காட்டும் இவன் என்னும் பதமும், ஒரு வேற்றுமை (அவன் இவன்
என்னும் முதல் வேற்றுமை)யின் பலத்தால் ஒரே தேவதத்த சரீரத்தில்
தாற்பரிய முடையனவா யிருத்தலால் (அவன் இவன் என்னும்) இவ்விர
ண்டு பதங்கட்கும் சமானாதிகரணிய பாவசம்பந்தம் சித்திக்கின்றது. இவ்
வாறே ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தின் பரோட்சத்துவாதிகளுடன் கூடிய
சேதனத்தைக் குறிப்பித்துக் காட்டும் ‘தத்’ என்னும் பதமும், அபரோட்
சத்துவாதிகளுடன் கூடிய சேதனத்தைக் குறிப்பித்துக் காட்டும் ‘துவம்’
என்னும் பதமும், ஒருவேற்றுமை (தத் துவம் என்னும் முதல் வேற்றுமை)
யின் பலத்தால் ஒரே சேதனத்தில் தாற்பரிய முடையனவாயிருத்தலால்
(தத் துவம் என்னும்) இவ்விரண்டு பதங்களுக்கும் சமானாதிகரணியபாவ
சம்பந்தம் சித்திக்கின்றதென்க. இதன்கண் விருத்தமான பரோட்சத்து
வாதி தர்மங்களும் அபரோட்சத்துவாதி தர்மங்களும் விடுபட்டுச் சேதன
பாகம் விடப்படாதிருத்தலால் இச்சம்பந்தம் விட்டுவிடாதலட்சணையா
மென்க. பின் வரும் சம்பந்தங்களும் இவ்விலட்சணையா மென்பதையுந்
துணர்ந்துகொள்க. விட்டுவிடாத லட்சணையெனினும், பாகத்தியாக
லக்ஷணையெனினும், ஜகதஜகத் லட்சணையெனினும் மொக்கும்.

(இ - ள்.) உரைத்த - முற்கூறிய, அவையுள் - அந்நான்கனுள், சிறந்தது - மேம்பாடுள்ளது, நற்சாமமறை - சிறந்த சாமவேதமானது, புகலும் -

(2) பதார்த்தங்களின் விசேஷண விசேஷிய பாவசம்பந்தம் வருமாறு:—

ஒன்றைப்பிறித்தறிவிப்பதற்கேதுவா யிருப்பது விசேஷணமெனப்படும். அதனால் பிறித்தறிவிக்கப்பட்டது விசேஷியமெனப்படும். அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் இவன் என்னும் சொல்லால் விளங்குகிற இந்தக் காலத்தச (இட)ங்களுடன் கூடிய தேவதத்தனாகிய இவன், அவன் என்னும் சொல்லால் விளங்குகிற அந்தக் காலதேசங்களுடன் கூடிய தேவதத்தனிலும் வேறுபட்டவனல்ல எனென்றெப்போது விளங்குகின்றதோ அப்போது இவன் என்னும் சொற்பொருளின் பேதத்தை அவன் என்னும் சொல்லின் பொருள் வேறுபடுத்துவதால் அவன் என்பது விசேஷணமும், இவன் என்னும் சொல்லின் பொருள் வேறுபடுத்தப்படுவதாயிருத்தலால் இவன் என்பது விசேஷியமுமாம். இவ்வாறே இவன்றான் அவன் (அத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்திலும் இவன் என்பது விசேஷணமும் அவன் என்பது விசேஷியமுமாம். இதனால், அவன்றான் இவன் இவன்றான் அவன் என்னும் வாக்கியங்களில் அவன் இவன் என்னும் பதங்கள் பொருள் நோக்கம்பற்றிப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) விசேஷணவிசேஷியங்களாயிருக்கின்றன. [அஃதாவது அவன் என்பது ஒரு நோக்கத்தில் விசேஷணமாயும் மற்றொரு நோக்கத்தில் விசேஷியமாயும் இவன் என்பதும் அங்நனமே விசேஷணமாயும் விசேஷியமாயுமிருக்கின்றன வென்பதாம்] இருக்கவே, விசேஷண விசேஷியபாவவடிவசம்பந்தம் சித்திக்கின்றது. இதுபோன்று 'தத் துவம்சி' மகாவாக்கியத்தில் 'துவம்' பதவாச்சியமாய அபரோட்சத்துவ (பிரத்தியட்சமாய) கிஞ்சிக்குத்வா திகளுடன் கூடிய சைதன்னியம், 'தத்' பதவாச்சியமாய பரோட்சத்துவ சர்வஞ்ஞத்வாதிகளுடன் கூடிய சைதன்னியத்திலும் வேறுபட்டதென்றென்றெப்போது விளங்குகின்றதோ அப்போது 'துவம்' பதார்த்தத்தின் பேதத்தைத் 'தத்' பதார்த்தம் (பதப்பொருள்) வேறுபடுத்துவதால் 'தத்' என்பது விசேஷணமும் 'துவம்' பதார்த்தம் வேறுபடுத்தப்படுவதாயிருத்தலால் துவம் என்பது விசேஷியமுமாம்.

இவ்வாறே 'துவந்ததசி' என்னும் வாக்கியத்தில் 'துவம்' என்பது விசேஷணமும், 'தத்' என்பது விசேஷியமுமாம். இதனால் 'தத் துவம்சி' துவந்ததசி' என்னும் வாக்கியங்களில் 'தத்' 'துவம்' என்னும் பதங்கள் பொருள் நோக்கம் பற்றிப் பரஸ்பரம் விசேஷண விசேஷியங்களாயிருக்கின்றன. [அஃதாவது 'தத்' என்பது ஒரு நோக்கத்தில் விசேஷணமாயும், மற்றொரு நோக்கத்தில் விசேஷியமாயும், 'துவம்' என்பதும் அங்நனமே விசேஷணமாயும், விசேஷியமாயும் இருக்கின்றன வென்பதாம்.] இருக்கவே, 'தத் துவம்சி' மகாவாக்கியத்தில் விசேஷண விசேஷியபாவரூப சம்பந்தம் சித்தித்தவாறு காண்க.

கூறும், ஒங்கு-உயர்ந்த, தத்தோமசி-தத்துவமசியென்னும், மகாவாக்கியம் - மஹாவாக்கியமாகும், அங்கதற்கு - அவ்வாக்கியத்திற்கு, பரத்தலுறு - விரித்துச் சொல்லுகின்ற, தற்பதம் - தற்பதமும், தொம்பதமொடு - துவம் பதமும், அசிபதமாய் - அசிபதமுமாக, பதமூன்றும் - பதம் மூன்றாகும், சிவம் - பிரமமும், உயிர்-கூடஸ்தனும், அங்கவற்று-அவ்விரண்டின், அயிக்குயம் - அயிக்குயமுமாகிய விம்மூன்றும், முறையே - நிரலே, அருத்தமெனலாம் - அர்த்தமெனப்படும், பதம்-மூன்று பதமும், பதார்த்தமொடு-மூன்று பதார்த்தமும், வாக்கியார்த்தங்கடமக்கு - வாக்கியார்த்தமுமாகிய விம்மூன்றற்கும், சம்பந்த முறை மூன்றும் - சம்பந்தத் திரயங்களாம், விரிக்கிலவை - அவற்றை விரிக்கில், சாமானுதிகரணம் - சமானுதி கரணமும், பின் - பின்பு, விசேடவிசேடியம் - விசேஷண விசேஷியமும், இலக்கணமொடிலக்கியம் - லக்ஷண லக்ஷியமும், ஆம் - ஆகும், ஏ - று. ஏ - தாம் - அசை.

‘முறையே யருத்தம்’ என்றமையின் தற்பதத்திற்குச் சிவமும், துவம் பதத்திற்கு உயிரும், அசிபதத்திற்கு ஐக்கியமுங் கொள்க.

சாமானுதி கரண சம்பந்தமென்பது தத்துவமென்னும் துவிதபதம் சம்பந்தமாயிருத்தலின் சமானமும், இவ்விரண்டும் அசிபதமாயிருத்தலின் அதிகரணமும், இம்மூன்றுபதமுமொன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருத்தலின் சம்பந்தமு

(3) பிரத்தியகாதம் பரமாத்மாக்களின் லட்சியலட்சண பாவ சம்பந்தம் வருமாறு:—

சிறந்தகுறியை யெடுத்துரைப்பது லட்சணமாம். அதனையுடையது லட்சியமாம். அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அவன் இவன் என்னும் சொற்களால் விளங்குகின்ற விருத்த தருமமாய அந்தக்கால தேசங்கள் இந்தக்கால தேசங்கள் இவைகளுடன் கூடியிருப்பவை ஆகிய விவைகளை விவதனால் அவிருத்தமாய தேவதத்தவிசிட்ட (கூடிய) தேவதத்த பிண்டத்தோ (பொருளோ)டு தேவதத்தத் தன்மையுடன் கூடிய தேவதத்த சப்தத்திற்கு லட்சிய லட்சணபாவரூப சம்பந்தம் சித்திக்கின்றது. இவ்வாறே ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தில் “தத்” “துவம்” என்னும் சொற்களால் விளங்குகின்ற விருத்ததருமமாய பரோட்சத்துவ அபரோட்சத்துவாதிகளை விவதனால் அவிருத்தமாயசேதனத்தோடு தத்துவம் பதங்களுக்கு லட்சிய லட்சண பாவரூபசம்பந்தம் சித்திக்கின்றதென்க.

இங்குத் ‘தத்’ ‘துவம்’ பதங்களுக்கும் அவைகளின் பொருள்களுக்கும் விடப்பட்ட விருத்தாம்சங்களில் லட்சணமும் அகண்ட சேதனத்தில் லட்சியமும் இருத்தல்காண்க. [அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அந்தக்காலதேசங்களும் இந்தக்காலதேசங்களும் லட்சணமாம்; தேவதத்தபிண்டம் லட்சியமாம். ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தில் பரோட்சத்துவாதிகளும் அபரோட்சத்துவாதிகளும் லட்சணமாம்; அகண்டசேதனம் லட்சியமாம்.]

மாம். விசேடண விசேடிய சம்பந்தமென்பது பரசீவரின் தற்கிழமையை விசேடித்தல் விசேடணமும், அவ்விசேடணத்தி னொருமையான ஆனாயெ ன்னும் பொருளாங்க் காண்பது விசேடியமும், இப்பொருள் மூன்றுமொ ன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருப்பது சம்பந்தமுமாம். இலக்கண விலக்கிய சம்பந்த மென்பது இம்மூன்றுபொருளும் ஏகமாயிருத்தல் இலக்கணமும், ஏகமென் பதின்றிச் சயமாய் விளங்குவது இலக்கியமும், அங்ஙன மேகமென் னும் பிரிவின்றிச் சம்பந்திப்பதே சம்பந்தமுமாம். கூடஸ்தப் பிரமா யிக்கியம் போதமாம்படி கரதலாமலகம்போல விளங்கக்கூறுதலின் 'உரை த்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறைபுகலு மோங்குதத் தொமசி மகாவாக் கியம்' என்றார். 'முறைமூன்றும்' என்றமையின் தத்துவமசி யென்னும் பதங்கட்குச் சாமானாதி கரணிய சம்பந்தமும், அது நீ யானாயென்னும் பதார்த்தங்கட்கு விசேஷண விசேஷிய சம்பந்தமும், இப்பதார்த்தமுள்ள வாக்கியார்த்தங்கட்கு இலக்கண விலக்கிய சம்பந்தமுமாம்.

(நா - ம்.) சாமவேத மகாவாக்கியத்தின் பதமும் பதார்த்தமும் வாக்கி யார்த்தமுமாகிய மூன்றற்கு முள்ள சம்பந்தமும் அதனாண்டான பரமாத் மாயிக்கியமான வத்துவித ஸ்வரூபமுமே பிரயோசனமாக விளங்குவித்த வாரும்.

(ககௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின்கண் முன்னுள்ள விர ண்டி பதத்தி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா

மவைவாச்சி யார்த்தமில்க் கியார்த்தமென வவற்றுண்

முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற

மூவுருவ வீசனும்ப் பிரமமுமொன் ருகிப்

பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ

பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக் கியார்த்தமபி தார்த்த

நெறிகொள்விக வாதிகளுந் துரியனுமொன் ருகி

நிற்புழித்தொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்.

(இ - ள்.) அறைதலுறு - முற்கூறிய, பதார்த்தங்கட்கு-பதப்பொருள் களிரண்டிற்கும், இருபொருள் - இரண்டருத்தம், இங்குளவாம்-இவ்விடத் துள்ளனவாம், அவை - அவையாவன, வாச்சியார்த்தம் - வாச்சியார்த்தமெ னவும், இலக்கியார்த்தமென - இலக்கியார்த்தமெனவுமாம், அவற்றுள்-அவ் விரண்டினுள், முறைமைதரு - கிரமமாப்வராபின்ற, விராட்புருடன் முத லாகிநின்ற - விராட்புருஷனாதி யான, மூவுருவவீசனும் - மூன்றுருவமா கிய ஈசரனும், அப்பிரமமும்-இவைகட்கதிஷ்டானமானவப்பிரமமும், ஒன் ருகி - ஏகமாய், பிறிதலறநிற்புழி - பிரிவின்றி நின்றவிடத்து, தற்பதத்திற் கெய்துறுவ - தற்பதத்திற்கடைவனவாகிய, பெயர்-நாமங்கள், வாச்சியார்த்

தம் - வாச்சியார்த்தமும், முக்கியார்த்தம் - முக்கியார்த்தமும், அபிதார்த்தம் - அபிதார்த்தமுமாகிய மூன்றுமாம், நெறிகொள் - இந்நெறியோடு, விசுவாதிகளும் - விசுவனாதிபமூன்றுஜீவரும், தூரியனும் - இவைகட்கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும், ஒன்றாகி - ஏகமாய், நிற்புழி - பிரிவின்றி நின்ற விடத்து, தொம்பதத்திற்கு - துவம்பதத்தினுக்கும், அம்மூவகையும் - அவ்வாச்சியார்த்த முதலான மூன்றுவிதமும், வரும் - உண்டாம், ஏ - று.

வாச்சியார்த்தம்-வாசகப்பொருள்; முக்கியார்த்தம் - இவ்வாசகப் பொருட் குணத்தி னிலக்கணப்பொருள்; அபிதார்த்தம்-இவ்விலக்கணப் பொருளே விராட்டாதி நாமமாய்த்தோற்றல். முக்கியார்த்தம் அபிதார்த்தமென்பன வாச்சியார்த்தத்தின் பேதங்களாம். இவை பிரமகூடஸ்தர்கட் காபாசமாகத் தோற்றிய வுபாதி நாமங்கள்.

(தா - ம்.) பிரமசந்நிதானத்தில் ஈசுரன் விராட்டாதி மூன்றனுடன் கூடிச் சிருஷ்டியாதிய தொழில்களைச் செய்வதும்,கூடஸ்த சந்நிதானத்திற் சீவன் விசுவாதி மூன்றனுடன் கூடி யிராகத்துவேஷங்களால் விஷயங்களைப் புசிப்பதும், வாச் சியார்த்தமெனத் தெரிவித்தவாரும். (ககஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய விரண்பெதத்தி னிலக்கியார்த்த விலக்கணங்களை யுணர்த்துகின்றார்.

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் குற்றவிச வாதிகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமான் தூரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்தமென வாமல்
விற்பரவு மிலக்கணவிட் டதுவும்விடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

(இ - ள்.) தற்பதத்தினுக்கு - முற்கூறியதற்பதத்திற்கு, விராட்புருடாதி - விராட்புருஷன்முதலியமூன்றும், அகன்ற - நீங்கிய, தனி - தனிமையான, நிருபா திகப்பிரமமே-உபாதிநீங்கிய பிரமமே, இலக்கியார்த்தம்-லக்ஷியார்த்தமெனவும், சொற்பரவு - யாவராலுந் துதிக்கப்பெற்ற, சோதித - சோதனையிற் சேடித்த, தற்பதார்த்தமென-தற்பதார்த்தமெனவும், நிற்கும்-இருக்கும், தொம்பதத்திற்கு - முற்கூறிய துவம்பதத்திற்கு, உற்ற - பொருந்திய, விசுவாதிகளின் - விசுவனாதிய மூன்றற்கும், வேறும் - வேறான, பொற்பின் - பொலிவையுடைய, நிருபாதிகமாம் - உபாதிரகிதமான, தூரியன் - கூடஸ்தனே, இலக்கியார்த்தம் - இலக்கியார்த்தமெனவும், பொருந்துறு - அடையப்பெற்ற, சோதித - சோதனையிற்சேடித்த, தொம்ப

தார்த்தமெனவாம் - துவம்பதார்த்தமெனவுமாம், அவ்விற்பரவும் - அந்தப் பிரகாசம பொருந்திய, இலக்கணை - இலக்கணையாவது, விட்டதுவும் - விட்டவிலக்கணையெனவும், விடாததுவும் - விடாத விலக்கணையெனவும், விட்டுவிடாததுமென - விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவும், மூவகையாம் - மூன்றுவிதமாம், ஏ-று. அன்று - ஏ - அசை.

இலக்கியார்த்தம் - இலக்கணையாலறியு முண்மைப்பொருள். எனவே அது நீயென்னும் பதங்கட்குஇலட்சியப் பொருள் பிரம கூடஸ்தராதவின் இலக்கியார்த்தமெனவும், அப்பதங்களைச் சோதினை செய்தவிடத்தச் சேடித்து நின்றவின் சோதித தத்தொம்பதார்த்தங்களெனவும் நாமங்கள் வந்தன. இவை பரவேர்களின் யதார்த்தமாயுள்ள நிருபாதிக நாமங்களைச் சொல்லுதலாம். தேகாதித்தன்மைகளை விட்டுச் சேவனை லட்சியிப்பதால் விட்ட விலக்கணையெனவும், சர்வஞ்ஞத்துவாதித் தன்மைகளை விடாமலீசனை லட்சியிப்பதால் விடாத விலக்கணையெனவும், இவைகட்காதாரமாயும் யாவுமாயும் விளங்காநின்ற பிரமகூடஸ்தரை விட்டுவிடாமல் அத்துவிதத்தை லட்சியிப்பதால் விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவுமாம்.

(நா - ம்.) விராட்டாதி யுபாதி நீங்கிய பிரமத்தையும், விசுவாதி யுபாதி நீங்கிய கூடஸ்தனையும், பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது இலக்கியார்த்தமெனத் தெரிவித்தவாரும். (க்கக)

அ - கை.

மூன் மகாவாக்கியத்திற் கூறிய வஸ்துரிச்சயத்தைப் பின்னும் ஸ்திரீப் பதித்துவதற்காக வற்புறுத்திச் சொல்லிய மூன்றிலக்கணைகளை யுதாஹரண பூருவகமாகக் கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளில் மூன்றுதாஹரணமும் அவற்றினிரண்டினிலக்கணங்களு முணர்த்துகின்றார்.

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்

கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த நெனுஞ்சொ லிங்கிவைக ஞதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை

யெனுமொழிநீர் வடிவார்தன் முக்கியார்த் தத்தைத் தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினுற்

றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்

துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச்

சுமப்பதனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே.

(இ - ன்.) கங்கையினில் - கங்கநதியில், இடைச்சேரி - இடைச் சேரியானது, மருவலுறும் - மருவியிருக்கின்றதென்ற, சொல்லும் - வசனமும், கவன் குந்தமொடு - செல்லுகின்ற குந்தமென்றவசனத்துடன், சோயந்தேவதத்த நெனுஞ்சொல் - சோயந் தேவதத்தனென்கிற வசனமுமாகிய, இவ்வு - இவண், இவைகள் - இம்மூன்றும், உதாரணமாம் - முற்கூ

றியவிலக்கணை மூன்றற்குமுதாரணங்களாம், அவற்றினுக்கு - அவ்வுதாரணங்களுக்குள், கங்கையெனுமொழி - கங்கையென்னும் பதம், (தன் முக்கியார்த்தத்தால்) தங்கு - பொருந்திய, இடைச்சேரிதனக்கு - இடைச்சேரிக்கு, இடமாகாமையினால் - ஆசிரயமாகாமையின், நீர்வடிவாம் - பிரவாகரூபமான, தன் முக்கியார்த்தத்தை - தனது முக்கியப்பொருளை, தணந்து - விட்டு, கரைகாட்டி - கரையைக் காண்பிப்பது விட்டலக்கணையெனவும், துங்கமுறு - பெருமையுள்ள, குந்தமொழி - சவளசத்தமானது, தன்முக்கியார்த்தத்தை - தனது முக்கியப்பொருளை, விடாமல் - நீங்காமல், குந்தத்தை - அச்சவளத்தை, சுமப்பவனை - சுமக்கின்ற புருடனை, காட்டுமென - காண்பிப்பது விடாதலக்கணையெனவும், துணிந்து - தெளிவாக, உணர்த்திடுக - அறிவாயாக, ஏ-று. ஏ-ஈற்றகை.

கங்கையென்பது தேகாதிப்பிராஞ்ஞனீருனவொன்பதிற்கும், இடைச்சேரியென்பது இவற்றைநீங்கின சீவனுக்கும், குந்தமென்பது விராட்டாதி யந்தரியாமியீருன வொன்பதிற்கும், இவற்றை விடாமனின்ற குந்ததாரி ஈசனுக்கும், சோவென்பது அவனென்னுமீசனுக்கும், அயமென்பது இவனென்னுஞ்சீவனுக்கும், தேவதத்தெனென்பது அத்துவிதத்திற்கு முவமித்தவாரும். இவ்வுதாரணங்கள் காரணகாரியோபாதுகளிற் சம்பந்தமான பரசீவர்களை வெளிப்படுத்து நிமித்தமில்வீரண்டிலக்கணையானவுவமானத்தின் வாச்சியார்த்தலட்சியார்த்தவிலக்கணம் உணர்த்தியவாரும். (கஉ 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையால் மூன்றாவதிலக்கணையி னிலக்கணத்தை யுவமான பூருவகமா யுணர்த்துகின்றார்.

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்தெனென்னு

மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்

தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனாந் தேவ

தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி

லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை

யுணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு

மன்னுதல்செய் யயிக்கமுற மையினால்ப் பொருட்கண்

வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ ள்.) முன்ன மொழிதரும் - முற்கூறிய, சோயந் தேவதத்தெனென்னும் - சோயந்தேவதத்தெனென்கின்ற, மொழியுள் - வாக்கியத்துள், முதல்முதலில், அவனென்னும் - அவனென்கின்ற, மொழி - வசனமானது, இறந்தகாலத்தன்னில் - பூதகாலத்தில், வரு - வரானின்ற, தேச - தேயமும், வயோவிசிட்டனாம் - வயதிலுயர்ந்தவனுமாகிய, தேவதத்தனை - தேவதத்த

னென்னும் புருடனே, காட்டும் - காண்பிக்கும், இவனென்மொழி - இவனென்னும் வசனமானது, நிகழ்காலத்தில் - வர்த்தமானகாலத்தில், உன்னவரும் - கருதாநின்ற, அவையுடைய - அத்தேசவயசுக்களையுடைய, தேவதத்தன்றனே - தேவதத்தனென்னும் புருடனையே, உணர்த்திடும் - அறிவிக்கும், இவ்விருத்ததருமம் - இப்பேததன்மமாகிய, பொருள்களிரண்டும் - இருபொருள்களும், மன்னுதல்செய் - நிலைபெற்ற, அயிக்கமுறாமையினால் - அயிக்கமடையாமையினால், அப்பொருட்கண் - அப்பொருள்களில், வரு - வாராநின்ற, விருத்ததருமங்கள் - பேததருமங்களான, அனைத்தினையும் விட்டே - யாவையுநீக்கி, ஏ - று; ஏ - ஈற்றசை.

சோவென்னும்பதத்திற்கு அவனெனவும், அயமென்னும் பதத்திற்கு இவனெனவுங்கொள்க. விருத்தமென்பது வேறுபாடுடையது. அதுவென்னுமிசனுக்குச் சோ தேவதத்தனெனவும், நீயென்னுஞ் சீவனுக்கு அயந்தேவதத்தனெனவு முயமித்தவாரும். இது விட்டுவிடாத விலக்கணையான வுமானத்தின் வாச்சியார்த்த விலக்கண முணர்த்தியது. (கஉஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மூன்றாமிலக்கணையி னிலக்கியார்த்த முணர்த்துகின்றார்.

விருத்தமறு தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே

விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந்

தெரித்தலரி தாயதா தான்மியங்கூ டுறுமாந்

தேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னொடுதா

னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்

றறைதலினு * விதுவேதத் தொம்மசிவாக் கியத்திற்

* 1. யாண்டுவிட்ட லட்சணை யிருக்கிறதோ ஆண்டு வாச்சியார்த்த முற்றும் விடப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விட்ட லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத் துவம்' பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித் துள்ள பிரம சைதன்னிய சாட்சி சைதன்னியங்களுக்கு விடுபாடுண்டாய், அவற்றினும் வேறாய் அசத்து ஜடதுக்கவடிவ பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அதனால் பெருமனர்த்தத்தின் அடைவுண்டாகும். அதனற் புருஷார்த்தமுஞ் சித்தியாது. ஆகையால் மகா வாக்கியத்தில் விட்ட லட்சணை பொருந்தாது. "மனோப் பிரஹ்மம்" என்கிறவிடத்து விட்ட லட்சணையாம்.

2. யாண்டுவிடாத லட்சணை யிருக்கின்றதோ ஆண்டு வாச்சியார்த்தத்தின் ஒரு பாகமும் விடுபடுகிறதில்லை. மகா வாக்கியத்தில் விடாத லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத் துவம்' பதவாச்சியார்த்தங்களின் ஐக்கியவிரோதம் நீங்காது. அதனால் இலட்சணையைச் செய்தற்கு ஒரு பிரயோஜனமுஞ் சித்தியாது. ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடாத லட்சணை பொருந்தாது. "சத்தியம் ஞான மனந்தம் பிரஹ்மம்" என்கிறவிடத்து விடாத லட்சணையாம்.

குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை [பாம்.

யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா நெனின்முறையே யுரைப்

(இ - ள்.) விருத்தமறுதருமமாம் - அவிருத்தாம்சதருமமான, தேவதத் தன்றனையே - தேவதத்தபுருடனையே, விடாதுகொளின்-விடாமற்கொண்டால், அவன் - அப்புருடன், இவனே-இப்புருடனே, இவன்-இப்புருடன், அவனையென்னும் - அப்புருடனே யென்கின்ற, தெரித்தலரிதாய - அறிவித்தற்கரியவாகிய, தாதான்மியம் - அயிக்கமானது, கூடுறும் - பொருந்தும், தேரின் - விசாரிக்கின், இதை - இதனை, விட்டுவிடா-விட்டுவிடாத, இலக்கணையினொ-இலக்கணையினுடன், அருத்தவிலக்கணை-அருத்தவிலக்கணையும், பாகத்தியாக விலக்கணையென்று-பாகத்தியாகவிலக்கணையுமென, அறைதலினால் - சொல்லுதலினால், இதுவே - இவ்விலக்கணையே, தத்தொம்மசி - தத்துவமசியென்னும், வாக்கியத்திற்கு - மஹாவாக்கியத்திற்கு, உரியது - உரித்தான, உதாரணமாமென - உதாரணமாகுமென்று, உண்மை - தத்துவத்தை, உணர்ந்துடையோர் - உணர்ந்தசத்துக்கள், உரைத்திடுவர் - சொல்லுவார்கள், அஃது - அவ்விலக்கணை, எவ்வாறென்னில் - எங்ஙனமெனின், முறையே - நிரலே, உரைப்பாம் - சொல்லுவாம், ஏ-று. தான் - ஏ - அசை.

விட்டுவிடாதவிலக்கணை, அருத்தவிலக்கணை, பாகத்தியாக விலக்கணையென்பனவொருபொருட்களவி. வேடங்களைவிட்டுப் புருடனைவிடாமற்கொள்ளுமிடத்து அவ்வேடத்தோடும் புருடனை யொன்றாகக் காணுதலின், விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவும், அதன் பொருளைமாத்கிரங்காட்டுதலின் அருத்தவிலக்கணையெனவும், இவ்விருத்ததருமமாகிய பாகுபாட்டை நீக்குதலின் பாகத்தியாக விலக்கணையெனவுங் கொள்க. இஃது உவமானங் கூறிய விட்டுவிடாதவிலக்கணையி னிலக்கியார்த்த முணர்த்தியது. (கஉஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின் யதார்த்த சொரூபத்தை லட்சியிக்குநிமித்தம் அதிற்கூறிய மூன்று பொருளை மூன்றிலக்கணையான் வெளிப்படுத்துவான் கருதிமுன்பு அவனிவனென்கின்ற பேததன்மத்தை

3. யாண்டு விட்டுவிடாதலட்சணை யிருக்கிறதோ ஆண்டுவிரோத முடையபாகம் விடுபட்டு, விரோதமில்லாத பாகம்கொள்ளப்படுகின்றது. மகா வாக்கியத்தில் விட்டுவிடாத லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத்துவம்' பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் தர்மத்தோடு கூடியமாயை அவித்தையாகிய விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு, விரோதமின்றிய அசங்க சுத்த சேதன பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது. அதனொப்பநிற்கு (ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்கு) ஐக்கியமும் பொருந்துகின்றது. அதனால் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தியுண்டாகின்றது, ஆகையால் மகா வாக்கியார்த்தத்தில் விட்டுவிடாத லட்சணை பொருந்துகின்றது. பொருந்துகின்றமை பற்றி 'இதுவே தத்தொம்மசி வாக்கியத்திற் ருரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை யுணர்ந்துடையோர்' என்று கூறப்பட்டதென்க.

நீக்கிப் பின்பு அவனே யிவ னிவனே யெனென்கிற அபேத தன்மத்தை விளக்கிவைத்த ஷுவமானப்படி யுவமேயத்தின் வாச்சியார்த்தம் விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

தற்பதவாச் சிபார்த்தமா மெலாமறிதன் முதலாஞ்
சட்குணங்கொள் பரோட்சனாஞ் சிவன்றனையே யுணர்த்து
முற்பகருந் தொம்பதமுக் கியமாஞ்சிற் றுணர்வு
முதலாய வினகுண விசிட்டவப ரோட்ச
கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொருளு மடையும்
பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகும்
பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ - ள்.) தற்பதம் - தற்பதத்திற்கு, வாச்சிபார்த்தமாம் - வாச்சியார்த்தமானது, எலாமறிதன் முதலாம் - சர்வஞ்ஞத்துவாதிய, சட்குணங்கொள் - ஆறுகுணங்களுடைய, பரோட்சனாம் - பரோட்சனாகிய, சிவன்றனையே - ஈசனையே, உணர்த்தும் - அறிவிக்கும், முற்பகரும் - முற்கூறிய, தொம்பதம் - துவம்பதத்திற்கு, முக்கியமாம் - வாச்சியார்த்தமானது, சிற்றுணர்வுமுதலாய - கிஞ்சிக்குத்துவாதிய, ஈனகுணவிசிட்ட - ஈனகுணங்களுடன்கூடிய, அபரோட்ச - பிரத்தியட்சமான, கற்பித சீவனை - சிதாபாசஜீவனை, உணர்த்தும் - அறிவிக்கும், இம்முரண்கொள் - இவ்வி ரோதாம்சமுள்ள, பொருட்கு - ஜீவேசுரர்களுக்கு, ஏகத்துவம் - ஐக்கத்துவம், கூடாமையின் - வாராமையினால், அவ்விருபொருளும் - அச்சீவேசுரர்களும், அடையும் - பொருந்தாநின்ற, பற்பலவாம் - பலபலவான, * பரோட்சமுடன் - பரோட்சத்துடன், † அபரோட்சமாகும் - அபரோட்சமுமாகிய, பகைத்த தருமத்திறங்கள் - விவ்ராதாம்சங்களான, அனைத்தினையும்விட்டே - யாவையும்நீக்கி, ஏ - னு. ஏ - அசை.

சகத்திற்குக் காரணனொருவ னுண்டென நிச்சயிப்பதால் ஈசனைப் பரோட்சமெனவும், காரியமான தூலதேகத்தோடு விடயங்களை யனுபவிப்பது காட்சிபாயிருத்தலின் சீவனை அபரோட்சமெனவும், கிஞ்சிக்குத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவாதிவிருத்த தருமங்கட்கு ஐக்கங்கூடாமையின் இம்முரண்கொள் பொருட்கேகத்துவங் கூடாமையின் எனவும், முற்கூறிய சர்வஞ்ஞத்துவகிஞ்சிக்குத்துவகுணங்களான விருத்தாமிசத்தை நீக்கவேண்டுமாதலின் பற்பலவாம்பரோட்சமுட னபரோட்சமாகும் பகைத்ததருமத்திறங்களனைத்தினையும் விட்டே எனவுங் கூறினார். இங்குத் தற்பததுவம் பதங்களின் வாச்சியார்த்த பேதமான சீவேசுரர்களுக் கேகத்துவங் கூடாதென்னு மிலக்கணமுணர்த்தியவாரும்.

(கஉக)

* கடமிருக்கிறது என்றாற்போல்வது பரோட்சஞானமாம்.

† இது கடம் என்றாற்போல்வது அபரோட்ச ஞானமாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மகாவாக்கியத்தி னிலக்கியார்த்தங்களை விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற

விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவயிர் கொள்ளிற்

புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்

பொருந்துதா தான்மிறம்வந் துறுமெனவே யறிசு

பகரிலா வசிபதமில் விலக்கியார்த் தத்திற்

பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகற் பிதமென்

றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா

லொன்றாகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம்.

(இ - ள்.) இகலிலா - விரோதமில்லாத, அறிவுமாத் திரமாகிநின்ற - சின்மாத்திரமாயிருந்த, இலக்கியமாம் - மஹாவாக்கியவிலக்கியார்த்தமாகிய, பிரமம் - பிரமத்தையும், கூடத்தவயிர் - பிரத்தியகாத்மாவையும், கொள்ளில் - அங்கீகரிக்கில், புகரிலா - குற்றமற்ற, அது - அந்தப்பிரமம், இது-இக் கூடத்தனே, இது-இக்கூடத்தன், அதுவேயென்ன-அந்தப்பிரமமேயென்று, பொருந்து - பொருந்தாநின்ற, தாதான்மியம் - அயிக்கமானது, வந்துறு மெனவே - வருமென்றே, அறிசு - அறிவாயாக, பகரிலா - கூறுதற்கரிய, அசிபதம்-அசிபதமானது, இவ்விலக்கியார்த்தத்தில்-இவ்விலக்கியார்த்தத்தினால், பரோட்சம் - பரோட்சமானபரணும், அபரோட்சங்கள் - அபரோட்சமானஜீவர்களும், மாயா - மாயையினால், கற்பிதமென்று - கற்பிக்கப்பட்டனவென்று, உகவிலா துணர்த்தி-உண்மையாகத்தெரிவிப்பதே, உறுபலமாம் - அடையப்பெற்ற பலமாம், இம்முறையால் - இக்கிரமத்தினால், ஒன்றாகும் - ஏகமாகிய, அறிவே - சுயஞ்சித்தே, உண்டெனல் - உள்ளதென்பது, வாக்கியார்த்தம் - முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்திற் கருத்தமாம், எ-று.

இவ்வைந்துகவிகளால் மஹாவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தம் வெளிப்படுத்துவான் நுதலிய மூன்றிலக்கணையினால் உவமான வுவமேயப்படி தூலமுதலியவற்றிற் சம்பந்தமான காரியவுபாதிகளை விட்டு அவத்தாத்திரய விலட்சணமான ஜீவதுரியங் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது கூடஸ்தனெனவும், விராட்டு முதலியவற்றுட் சம்பந்தமான காரணோபாதிகளைவிட்டு அவற்றிற் காதாரமான பரதுரியமுங் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது பிரமமெனவும், கூறவந்தது இக்கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கமான வத்துவிதஸ்வரூபமே பொருளெனக் காட்டற்கென்க. அதன் சம்பந்தமியாதெனின், கங்கைக்கணுள்ள விடைச்சேரி சத்திக்கின்றதென்னுமிடத்து அக்கங்கை சத்திக்குமா என்று அதனை விட்டு அதன் கரையிலுள்ள விடைச்சேரியின் சத்தமென்று காண்பதுபோலத் தூலரதிகள் தெரிவிக்கின்றன வெனுமிடத்துச் சடமான தேகாதிகள் தெரிவிக்குமா வென்றவற்றைவிட்டு அவற்றினிடமாயிரு

ந்த சீவன் தெரிவிக்குமெனக் காண்பது விட்டவிலக்களை யெனவும், குந்தஞ்செல்லுகின்ற தென்னுமிடத்து அக்குந்தம் தனியே செல்லுமாவென்று அதனைவிடாமற் குந்தத்தைச் சுமப்பவனைக்காண்பதுபோல ஞானஞ்செல்லுகின்ற தென்னுமிடத்து அது தனியே செல்லுமா என்று அதனை விடாமல் அதற்காதாரமான இன்புருவமாகிய வீசனைக்காண்பது விடாதவிலக்களை யெனவும், சோயந் (அந்த இந்த) தேவதத்த நென்புழிச் சோ அவனென்னுமீசனே அயம் இவனென்னுஞ் சீவன், தேவதத்தனென்பது இவ்விரண்டின் அயிக்கமான வஸ்துவாம். *இத்தேவதத்தனை யவ்விரண்டிததுங் கூட்டிச் சோ தேவதத்தனென்னின், அங்ஙன முதயகாலத்திற் காசித் தலத்தி வில்லறத்தோடுங் கூடியிருந்தவன்போல விராட்டா தியவற்றிற் கூடியிருந்தவீசனும், அயந் தேவதத்தனென்னின், இங்ஙன மர்த்த சாமத்திற் சிதம்பரஸ்தலத்திற் றறவோடுங் கூடியிருந்தவன்போலத் தூலாதிகட்கு விலட்சணனாயிருந்த ஜீவனும் வாச்சியார்த்தமெனவும், உதயார்த்த சாமமென்னுங் காலமும் காசிசிதம்பரமென்னுந் தேசமும் துறவி கிருகஸ்தனென்னும் வேடமுமான விவ்விருத்ததருமங்களைவிட்டு இவ்விரண்டு காலத்து மிவ்விரண்டு தேசத்து மிவ்விரண்டு வேடத்து மிருந்த அவிருத்தமான அவனேயிவ னிவனே யவனென் றொருபுருடனாகக் காண்பது போல அனுக்கிரகஞ் செய்தல் அதனை யடைதலென்னும் காலமும் அகிலாண்ட மண்டமென்னுந் தேசமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டியென்னும் வேடமுமான விவ்விருத்த தருமங்களைவிட்டு அவ்விரண்டு காலத்து மிரண்டு தேசத்து மிரண்டு வேடத்துமுள்ள அவிருத்தமான அப்பிரமமே இக்கூடஸ்தன் அக்கூடஸ்தனே அப்பிரமமென ஏகமான விடத்துத் தன்னைவிடாமலவைகளைத் தனது தேஜஸாய் விட்டிருத்தலின், விட்டுவிடாத விலக்களை யெனவும், இதுவே தத்துவமசியென்னு மஹாவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தமெனவுங் கொள்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாக்கியார்த்த விசாரம் இங்ஙனங்கூறிய விருவர்களில் யாவர்க்கு?

விடை:—சீவர்க்கேயா மென்க.

வினா:—அற்றேல், சீவன் துவம்பதத்தை விசாரித்ததனால் நீக்கவேண்டிய தூலாதியவத்தைக ளனைத்தையும் நீக்கி அவற்றுடன் றனது சங்கற்பமும் நீங்கினவிடத்திற் சேடித்த கூடத்தனே தானாதலின் மேலிவனுக்கு தற்பத விசாரம் யாதுக்கு?

விடை:—அந்தர் முகத்திற் தூலாதிய வவத்தைகளைத் தையும்நீக்கின சீவனுக்கு மேல்நின்ற கூடஸ்தனைத் தரிசித்து அதீதமாய் அதன்மயமாயினும் அச்சீவ கூடஸ்த மத்தியிலுள்ள மித்தியாருபமான பிரகிருதி நீங்காமலடங்குகின்றவின் அங்ஙனம்நின்றபாகியப்படுமீபோது அவ்வவத்தைக டோன்று மாதலின் அப்பிரகிருதி நசிக்குமித்தம் தற்பதசோதனை பண்ணவேண்டிற் றென்க.

வினா:—அங்கனஞ் செய்யாவிடினென்னை?

விடை:—பிரகிருதி நசிப்புஞ் சுவானுபவவிலாசமு மறையுமென்க.

வினா:—அங்கன மறைதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—உபநிடதம் “தொம்பதத்தி லுபாதிசெடச் சொருபமதா மது போற் றொன்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் முன்றினுக்குஞ் சேவனுக்கு முதலாய்ச் சாற்றுதன்மாத் திரைப்பகுதி தானு மிருப் பதனா, னம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னுடுமுயி ராதலினா னாதனருட் படியே, யிம்பருபா தியும்போய்நிரு பாதிசுமா மதனா லெப்பொருளப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே” என்றுகூறுவதனாற் காண்க.

வினா:—அற்றேல், இங்கனந் தற்பதவிசாரத்தாற் சேவர்க்குப் பயனென்னை?

விடை:—முன்பு துவம்பத விசாரத்தால் அந்தர் முகத்திற் றாலாதி கற்பனாவதத்தைகளின் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த சொருப சேவத்துவம் நீங்கி லட்சியார்த்த பிரத்தியகாத்ம சொருபமான கூடஸ்தனானதுபோலத் தற்பத விசாரத்தாற் பாகியத்தினுள்ளவிராட்டாதிபாகத்தோற்றமவத்தை களின் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த ஸ்வருபமாகியஈசத்துவம் நீங்கி லட்சி யார்த்தமான பிரமமாய் அது இதுவென்னுந் துவதிநீங்கி அத்துவித சுத்த சைதன்னியமாய் நிரதிசயானந்தமாய் விளங்கலின், பிரகிருதி முதலிய யாவந் தனது சிற்பிரகாசமாய்விளங்கும் அகம்புறமின்றிய சுவானுபவமாத லேயென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்விசாரம் ஈசன்செய்யா திருந்தகாரணமென்னை? ஈசனும் விராட்டாதிபாகாரணோபாதியிற் கட்டுப்பட்டிருப்பதை விசாரித்த ல்லவா அவ்வுபாதிசை நீக்கி மேல் நின்ற பிரமத்தைத் தரிசித்து அதனதீத மாக வேண்டும். அங்கனம் விசாரியாமற் பிரமமாகின்ற தென்னை?

விடை:—அவ்வீசன் மாயை முதலிய அவத்தைகளிற்கூடியிருக்கினுஞ் சேவர்களைப்போல மறைப்பின்மையின் அங்கனங்கூடாது. அவைகட் கதீத மான பிரமத்தைத் தரிசித்து அதுவாகவிளங்குவனாதலால் அவனுக் கிவ்வி சாரம் வேண்டுவதின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயாப்பிரதிவிம்பராய் விராட்டாதிபாக அவத் தைகளையுடைய வீசன் பிரமவிசாரஞ்செய்யாது எங்கனம் மாயையை நீக் கிப் பிரமத்தை யடைந்தான்?

விடை:—சுத்தமாயையிற் பிரதிபிம்பிக்கும்போதே மறைப்பின்றித் தனக்காதாரமான பிரமத்தைத் தரிசித்தே யிருந்தானென்க.

வினா:—அற்றேல், அவன்மாயையால் மறைபடவில்லையோ?

விடை:—கண்முன்னின்றகண்ணாடி நேரே தடையாயிருக்கினும் அத னான் மறைவுபடாம லெப்பொருளும் விளங்கத்தோற்றுவதுபோலச் சுத்த

மாயை நிருமலமாதலின் அதிற்கூடி யிருக்கினும் பிரமதரிசனத்திற்குத் தடையின்மையின் கூடாதவனையா மென்க.

வினா:—அற்றேல், இத்தடையின்மை கட்டபுலனுக்கேயன்றிக் கைப்பரி சத்திற் கின்றாயதுபோல இச்சுத்தமாயை பிரமத்தை யறிதற்குத் தடையின் றியதாயினும் அனுபவித்தற்குத் தடைதானே?

விடை:—அவ்வனுபவம் ஆகத்திற்கின்றி யறிவிற்கேயாதலினாலும் அவன் நித்திய முத்தனென்று சுருதிசொல்லுகையினாலும் அவனுக்குத் தடையேயின்றென்க.

வினா:—இங்ஙனங்கூறிய சுருதி ஓரிடத்தில் மாயாசகிதனெனவும், ஓரிடத்தில் மாயாரகிதனெனவும் கூறிய தென்னை?

விடை:—மாயாப்பிரதிவிற்பனும் அதுகருவியாகச் சிருட்டியாதிகளைச் செய்தலிற் சகிதனெனவும், அம்மாயையின்யதார்த்த சொரூபந் தெரிந்து அதன் வசமாகாம லிருத்தலின் ரகிதனெனவுங் கூறிற்றென்க.

வினா:—அம்மாயையோடு கூடியிருந்தும் அதன் வயப்படவில்லை யென் பதற்கு மேற்கோளுண்டோ?

விடை:—“கைவல்ய நவநீதம்” அச்சு வத்தமென் றொருமா மதிலி ரண் டரும்பற வைகள்வாழும், நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்று நன் றெனத்தின்னு, மெச்சு மங்கொரு பறவைதின் னுதென வியங்கியப் பொருளாக, வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவாயே” என் றுகூறுவது காண்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மகாவாக்கிய விசாரஞ் சீவனுக்கு வேண்டிவது மீசனுக்கு வேண்டாதது மியாதுகாரணத்தால்?

விடை:—சீவன் றனது காரணத்தை மறந்தமையானும் ஈசன் மறவா மையானுஞ் சீவனுக்கே வேண்டிற்றென்க,

வினா:—அற்றேல், இச்சீவனுக்கு மஹாவாக்கியார்த்த விசாரம் அதற்கு முன்பினுள்ள அனுபவத்தையும் விளக்கவேண்டுமே?

விடை:—அவாங்க்ளோகோசரசயஞ்சைதன்னியகிரதிசய சுகானுபவ வேத்தியமே வேதமொழிந்த சச்சிதானந்தம்போலப் பரசீவசகத்தாகத் தோற்றம். அவை ஆகமங்களினுற் பதிபசுபாச மெனப்பட்டு அவற்றை மதங்களனைத்து மனுஷ்டித்துவரும். இவற்றிலானந்தமென்பது பரம்; சித் தென்பதுசீவன்; சத்தென்பதுசகம். இவற்றி னடுகிலையாய் நின்றசுகானுபவ சங்கற்பரூபமானசீவன் அச்சுகத்திலுதித்து அதில் விளங்கி அதில் அடங் கித் தனது மறைப்பினின்று நீங்கித் தெளிதலினால் அச்சுகவடிவமான வீச னுக்கே பஞ்சகிருத்தியமெனவும், அதற்கு முன்னிலை சீவனெனவும், அவ னனுபவத்திற்குச் சகத்தெனவும் வந்தன. அங்ஙனமுள்ள சீவன் தனது சுகானுபவசிமித்தம் ஸ்புரணரூபமா யனுபவிக்கப் பகிர்முகப்பட்ட விடத் திற் சத்துப்போலத் தோற்றுஞ் சகத்விஷயத்திற் சுகிக்கவரும்போது ஜநந

மும் அதிலடங்கும்போது மரணமும் அவற்றால் சுகதுக்கமும் நல்வினையினையும் சொர்க்கநரகமு மாதியபலவுமாம். இவற்றால் வருந்துவது சீவர்க்கே யன்றி யேனையோர்க்கின்றும். இங்ஙனம் வருந்துவதுந் தனது அந்தரங்கமான சுகத்தை நாடி விஷயத்திலிந்ப்பதாக அனுபவிக்கும்போது அச்சகமுண்மையின்றித் தோற்ற மாத்திரமாய்த் தோன்றி மறைதலால் அங்ஙனம் தோன்றும்போது சுகமும் மறையும்போது துன்பமுமாய்ச் சுகதுக்கமென்னுஞ் சநநமரணப்பிரவாக ரூபமான சாகரத்தின் வீழ்ந் தலைகின்றனன். அங்ஙனம் அலையும்போது சுகஸ்புரணனுபவமே தனது சொரூபமாயிருப்பதை யறியாத விச்சேவனுக்கே யிவன் யதார்த்தந் தெரிவிக்குமிதித்தம் அநாதியாக விளங்கியநாதரூபமான வேதம் இச்சுகமென்னும் ஈசனையே தற்பதமெனவும், அசனையனுபவிக்கவந்த புரணசித்தென்னுந் சீவனையே துவம்பதமெனவும், அவ்விரண்டினது ஒருமையான வஸ்துவையே அசிபதமெனவும், துதலியவிம்மூன்றுபதங்கனையுடைய மஹாவாக்கியத்தினால் பகுத்துக்கூறினவாதலால் இம்மஹாவாக்கியமு மதன்விசாரமு மிச்சீவர்க்கேயாம்.

வினா:—இச்சத்தேசகத்தென்பதற்கும் இவ்வாக்கியானுபவம் இச்சேவனுக்கே யென்பதற்கும் மேற்கோளுளவோ ?

விடை:—“விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும்போலச், துளக்கமில்சித் துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றரவு மாத்திரமே சொரூபமாகுந், கிளர்த்தபர மார்த்தத்தா வில்லையென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரி தாய்ச் சீதளமாயமலமாகி யற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொல்வான்” என்னும் வாசிட்டக்கவியினாலும், “ஆனந்தோப் பிரமமெனு மிரண்டாம் வாக்கியத்தினு லகண்டா கார, வாநந்தம் பிரமமாய்த் துன்பறியா விற்பமா மாத லாலே, யாநந்த மாநந்தி யெனும்வடிவ மிரண்டுமற வளவி லாத, வாநந்தஞ் சீவனிடத் தாதலால் வாக்கியத்தி னயிக்கங் கூடும்” என்னு மஹா வாக்கியக்கவியினாலும் காண்க.

வினா:—இவை நிற்க; இம்மஹாவாக்கியப்பொருளான சச்சிதானந்தமே பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தமு நிறைந்திருக்கின்றதென்பது எங்ஙனம் ?

விடை:—இச்சச்சிதானந்தாதீதமாகிய சுத்தப்பிரமம் தத்விலாசத்தினுற் றன்னைநோக்குதற் குண்முகமானவிடத்து அவ்விற்பந்தாரு யிருத்தலின் அவ்வறிவிற் கெட்டாமற் பகிர்முகமானவிடத்து எதிரிட்டித் தோன்றிய விற்பமே விடயமும், அதனை யனுபவிக்கவந்தவறிவே விருத்தியும், இங்ஙனம் பிரிவுபட்டவிடத்திற் றேன்றாதசத்தே மூலாஞ்ஞானமுமாம், இது நிற்க; முற்கூறியவறிவினுள் ஆநந்தமும் ஆநந்தத்துளறிவுமாய்ப் பிரதிபலித்து ஏகதேசத்திற் பிரகிருதிமுதற் பிண்ட பரியந்தங் கற்பிதமாகத் தோன்றி நிற்கும். இவற்றிற் காதாரமான வறியாமையாங்காங்கு மறைத்துகின்றது. இம்மறைப்பையுடைய சிற்றறிவும் அதனனுபவிக்குஞ் சிற்

றின்பமுமுடைய ஜீவன்கதகன்ம நிஷ்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினுற் சித்த சுத்தியும் அதனுற் சாதனசதுட்டயமும் அதனுற் சற்குரு கடாட்சமும் பெற்று அதனா லாத்மவிசாரஞ் செய்யத்தொடங்கி முன் பிரதிபலித் திறங் கிய விடயஞானத்தினா லனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விடயாநந்தரூபமான தூலாதி மூன்றுசரீரமும் மித்தையெனக்கண்டு, அவற்றை நீக்கினவிடத்து ஆங்காங் கொன்றற்கொன் றதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த விசுவாதி மூன் றறியும் அவற்றிலனுபவிக்கும் சிற்றின்பங்களுங்கண்டு அப்பாற் றுரியவறி வும் அதனாலனுபவிக்கும் பேரின்பமுங்கண்டு அவைக ளொருமைப்படலே கூடஸ்தனென வகத்திற் றெளிந்ததே துவம்பதவிசாரமாம். இவற்றால் அவித்தியாரூபமான படிவங்க ணீங்கின. இது நிற்க; முற்கூறிய கூடஸ் தனதொருமையான சித்ரூபமாகிய விராட்டாதி மூன்று சரீரமும், மித்தை யெனக்கண்டு அவற்றை நீக்காமல் நீக்கினவிடத்து ஆங்காங்கொன்றற் கொன்றதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த வைசுவானரஞ்சூரிய விம்மூன்றறியும் அவற்றினா லனுபவிக்குமாநந்தமுங் கண்டு அப்பாற் பரதூரியமான வறியும் அதனாலனுபவிக்கும் பரமாநந்தமுங் கண்டு அவைகளுொருமைப் படலே பிரமமெனப் புறத்திற் றெளிந்ததே தற்பதவிசாரமாமாம். இவற்றான் மாயையும், அதன் காரிய ரூபமான படிவங்க ளனைத்து நீங்கின விச்சிவனே யவித்தை நீங்கின் வித்தையாரூபமான வீசனாமென்பதற்கு மேற்கோள். “தூரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன்” என்னுஞ் சசிவன்னபோதக்கவியினற்காண்க. இங் னங் கூறிய அது வென்னும் பிரமமே நீயென்னுங் கூடத்தன் நீயென்னும் கூடஸ்தனே அது என்னும் பிரமமெனக் கலப்பதே யசிபதவிசாரமாம். இவ ற்றாற் பிண்டாண்டங்களும் அவித்தியாவித்தைகளுங் கிஞ்சிக்குத்துவ சர் வஞ்ஞத்துவங்களும் இவற்றா ளொருமை தோன்றாமற் செய்த மூலாஞ் ஞானமுமான இத்துவிதங்கள் நீங்கிய நிரதிசயானந்த விளக்கமே யுண்மை யான வத்துவித ஸ்வரூபமாம். இதுவே முத்தூரியமுங் கூடந்த குரு தூரிய மாம். இங்ஙனம் விளங்குதல் முற்கூறிய ஜீவனது யதார்த்த சொரூபமாத லால் இவனுக்கே மஹாவாக்கிய விசாரமும் அதனாலுள்ள நிரதிசயாநந்த வனுபவமு மாமெனக்காண்க.

(நா-ம்.) முற்கூறிய வுவமான வுவமேயப்படி பரமாத்மாயிக்கியமான அத்துவித சுயஞ்சைதன்னியமே யாவுமாய் விளங்குகின்றதென் றுணர்த் தியவாரும். (கஉச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியார்த்தம் எஞ்ஞான்றுஞ் சபா வசித்தமான வத்துவிதமாக விளங்க, டிகத்தியிற்சீவேச கூடத்தப்பிரமமாகப் பிரிந்தும் ஒருமையுமான கற்பனை யாகவந்துகமாய்த் தோற்றி நீங்கிற்றென் பதற்குவமான முணர்த்துகின்றார்.

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே

தூரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி

யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு
மகற்றிமனி தத்தன்மை யிராமனைநீ தானே
மாயவன்கா னெனவுங் * கன் னனைவேடு கழித்து
மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம்

* “வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந் தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்
தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந்தன்
மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலத்தால்
நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனாகிய குலாலனால் முயற்கோடாகிய தண்
டத்தினால் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில்
பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை யல்லது அவச்சின்னத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை.
ஆனால் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பியகடம் தடாகமுத
லியவற்றின் சம்பந்தத்தினாலேயே ஆகாயத்தில் பிரதி பிம்பிக்குந் தன்மை
யும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரி
யமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தையுடையன வன்று, ஆனால் சுவ
யமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினால் சத்தை
யுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்
றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தை முதலியவற்றோடு
சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றிய
போது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆத
லால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத் தன்
மை அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை.
ஆனால் அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாம
லே ஜீவத்தன்மைதோற்றுக்கின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திர
னிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதிபிம்பம் (மயக்க) வடிவமாயுண்டா
யின்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகார மின்றியே பிரஹ்மத்தில்
ஜீவத்தன்மைப் பிரம (மயக்க)ம் உண்டாகின்றது, பிரதிபிம்ப வடிவ அல்
லது அவச்சேதவடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது
அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக்
கற்பிப்பதாயிருத்தவின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய
ஈசுவரனும் இந்தப்பக்கத்தில் ஜீவநற்பிதனாவர். எங்ஙனம் சொப்பனகற்பித
இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிரரப்தி உண்டாகின்ற
தோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிரரப்தியும்
சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின்வலியால் தனதுபிரஹ்மத்

போயகல வெழுத்துநீ யேதசம நெனவும்

புகலுதல்போற் சுடாவசித்த மாகுவதே யன்றி.

தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத் துவமலிமுதலிப வாக்கிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மையிலே. ஆனால் நித்தியமுத்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திராகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப் பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தா லுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையினின்றும் நழுவினவனான,

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானுவர் 'நீ ராதாபுத்திரனல்லன், எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானாய்' என்று கூறினர். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டு இயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்நனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பித சொப்பன கற்பித ஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தைச் சொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்நனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்நனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவில்லை. சுநர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும் சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசகர்களும் நாநாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நாநா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்நனம், சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தை யடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் நிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்

(இ - ள்.) தூய - பரிசுத்தமான, தத்தொமசி - தத்துவமசியென்னும், மகாவாக்கியத்தினால் - மஹாவாக்கியத்தினால் விளங்கிய, தூரியபரற்கு - கூடத்தப்பிரமத்திற்கு, ஏகத்துவம் - ஐக்கியம், உளதென்கை - உண் டென்பது எங்ஙனமெனின், கடாதியாய - கடாகாயமுதலிய, உபாதிகள் - நான்கு உபாதிகளையும், அகற்றி-நீக்கி, விசம்பு ஆகாயம், ஒன்றேயெனவும்- னகமேயெனவும், அகற்றி மனிதத்தன்மை - மானிடத்தன்மையை நீக்கி, இராமனை - இராகவனை, நீதானே - நீயே, மாயவன்காணெனவும் - திரு மாலெனவும், கன்னனை - கர்ணனை, * வேடுகழித்து - வேடத்தன்மையை நீக்கி, குருதிக்கு - குந்திதேவிக்கு, மகனெனவும் - புத்திரனெனவும், ஒரு தசமனை - பத்தாவானாகிய வோர்புருடனை, மாய்துயரம் - மரணதுன்பம், போயகல-நீங்கும்படி, ஒழித்து - நீக்கி, நீயேதசமனெனவும் - நீயே பத்தா வானெனவும், புகலுதல்போல் - சொல்லுதல்போல, சுபாவசித்தமாகுவ தேயன்றி - சுபாவசித்தமாவதே யல்லாமல், எ—று.

பன திருஷ்டாவிற்கில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின் றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்மவடிவ ஜீவனுக்குப் பந்த மோக்ஷத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாசவடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்த மோக்ஷம் தோன்றுகின்றன.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷமுண்டாகும் என்று வினாவின், அதற்கு உனது ஞானத்தி னால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தி னாலும் மோக்ஷமுண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின், இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருந் கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷமுண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்த மிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை; மேல் புருஷார் த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதல்யோர்களது முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின், பந்தமிருக்க வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பய னின்றியதாமென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவ மே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்பாவ மிருக்கின்றது; நித்திய முக்தப் பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச் சயமாம்” என்று விருத்திப் பிரபாகரத்தில் கூறியிருப்பதிற் கறியத்தக்க தாம்.

* வேடு - வியாதத்தன்மை.

கடமென்றமையின், அதனுள்ளிருக்கும் ஆகாயமும், ஆதியென்றமையின், கடசலப்பிரதி பிம்பாகாயமும் மகாகாயமும் மேகாகாயமங்கொள்க. சுபாவசித்தமென்பது சுபாவமாகவே சித்தித்திருப்பதாம். சுபாவம் - இயற்கை, சித்தம் - பெறப்பட்டது. எனவே, பிரமத்திற் சேவேசுரபேதமாகப் பிரிந்ததும் விசாரத்தினு லொன்றுபட்டது மியல்பாகவே யின்றென்பதாம். சுயவாகாயத்திற்குக் கடாகாயமாகிய நான்குபாதியும் வந்தது நீங்கினதும், திருமாலுக்கிராமனென்னும் மனிதத்தன்மைவந்ததும் நீங்கினதும், கன்னனுக்கு வேடத்தன்மை வந்ததும் நீங்கினதும், பத்தாவானுக்கு மரித்தானிருந்தானென்னு முபாதி வந்ததும் நீங்கினதும் எண்ணஞ் சுபாவமாயில்லையோ, அங்ஙனமே சுயஞ்சைதன்னியத்திற் சேவேசுரபேதம் வந்ததும் நீங்கினது மின்றிச் சுயமாகவே யாவுந்தற்பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற தென்கொள்க.

(நா - ம்.) வேதாந்தத்தினுள்ள மஹாவாக்கியார்த்த நிச்சயமான பிரமஸ்வரூபம் சுபாவத்தில் யாதோருபாதியுமின்றி யென்றுஞ் சதோதயமாய் விளங்குகின்ற தென்பதாம். (கஉஇ)

அ - கை.

முன் மஹாவாக்கியத்தாற் கூறியபேதாபேத மின்றிய வத்துவித வஸ்துவான சுபாவசித்தமே சுருதிசம்மதமெனத் தோன்றப் பேதாபேதமான அர்த்தவாதமுத லேகாதசவாதங் கூறுவான் றொடங்கி யிச்செய்யுளில் சடு விதபேதவாத முணர்த்துகின்றார்.

ஒருமலர்க்குக் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப*

முத * வருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ லிருமைதரு முபாசனா பரமனிதன் றன்னை

யிந்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா ளிணையே

* (1) ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை அறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாதமெனப்படும்.

(2) உபாசனையால் மோக முண்டாகுமென்று கூறும் வாக்கியம் உபாசனாபாவாதமெனப்படும்.

(3) ஒருவனை ஸ்துதிபற்றி யுயர்த்திக்கூறும் வாக்கியம் ஸ்துதிபாவாதமெனப்படும்.

(4) ஒன்றன்றன்மையை மற்றொன்றன்மேல் ஏற்றிக்கூறும் வாக்கியம் உபாசாவாத மெனப்படும்.

(5) ஒரு பொருளோடு மற்றொரு பொருளைக் குணவொப்புமை நோக்கியபேதப்படுத்திக் கூறும் வாக்கியம் குணசாதிருசியவாத மெனப்படும்.

(6) ஜாதிக்கும் வியத்திக்குமுள்ள சமவாய அல்லது தாதாத்மிய (ஒற்றுமைவடிவ) சம்பந்தத்தைக் கூறும் வாக்கியம் ஜாதிவியக்திபாவாத மெனப்படும்.

யருமசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
 னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
 வுரிமைதரு சகுணசா திரிசமிது கோவி
 னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே.

(இ - ள்.) ஒரு மலர்க்கு - ஒரு புஷ்பங்கொண்டருச்சித்த புருஷனு
 க்கு, துறக்கமெனல்போல்-சுவர்க்கம் வருமென்பதுபோல, முத்திவிருப்பம் -
 மோட்சவிச்சையை, உதவு - தருகின்ற, அருத்தவாதம் - அருத்தவாதமும்,
 எழிற்பதுமையை - அழகுள்ள லிக்கிரகத்தை, தேவெனல்போல் - தேவதா
 ரூபமென்பதுபோல, இருமைதரும் - பெருமையைக்கொடுக்கின்ற, உபாச
 னாபரம் - உபாசனாபரமும், மனிதன்றன்னை - மனிதனை, இந்திரனென்
 பதுபோல - தேவேந்திரனென்பதுபோல, துதிபரம்-துதிபரமும், ஆளினை -
 அடிமையை, அருமரசென்பதுபோல - கிடைத்தற்கரிய வரசனென்பது
 போல, உபசாரிகம் - ஓபாசாரமும், அக்கினி மாணவகனெனும் - இம்
 மாணவகன் அக்கினியென்னும், வாக்கியம்போல - வாக்கியத்தைப்போல,
 உரிமைதரு - ஒன்றற்கொன்றுரித்தாகிய, சகுணசாதிரிசம் - சகுணசாதிரி
 சமும், இது - இவ்வயயவங்கள், கோவினுடம்பென்கைபோல், பசுவின்
 நேகமென்பதுபோல், சாதிவியத்தியமாம் - சாதிவியத்தியமாம். எ - று,
 அன்று - ஏ-அசை.

சகுணசாதிரிச மென்பது குணவொப்புமை. சகுணம் - குணம், சாதி
 ரிசம் - ஒப்பு. எனவே, ஒன்றற்குணத்தை மற்றொன்றில் ரூபகப்படுத்த
 லாம். சாதி - தன்மை, வியத்தி அதனையுடையது. அபேகித்தலா லடையக்
 கூடாதவஸ்துவை ஈசுரனுடைய வியல்பான சொரூபத்திலொரு புஷ்பார்ச்
 சனைசெய்தா வதற்கே சுவர்க்கபலங் கிடைக்குமென்னுங் கன்மகாண்ட
 வசனம்போல ஒருவனுக்கு நிராசையினாலுண்டான முத்திவிருப்பத்தினா
 லடையலாமென்னும் அருத்தவாதமும், சந்திக்கப்படாதவஸ்துவை யொரு
 லிக்கிரகத்தினிடத்திற்றனது பிரியத்தைவைத்து அன்போடு முபாசிக்கு
 முபாசனையேதேவதாரூபமாய்த் தனது இஷ்டப்பிராப்தி தருவதுபோல
 எதிரிட்ட வஸ்துக்களைத் தனதுருவமாகச் சிந்தித்தலின் அச்சிந்தனையா
 லடையலாமென்னும் உபாசனாபரவாதமும், புகழ்தற்கடங்காத வஸ்துவை
 மனிதனைத் தேவனாகத் துதிக்கின் அத்தேவனாவதுபோலச் சேவனைச் சிவ
 மாகத் துதித்தலாற் சேவனை சிவமாக அடையலாமென்னும் துதிபரவாத
 மும், பெருமை சிறுமையின்றிய வஸ்துவை ஆளையரசனென்பதுபோல
 அடியார்களாகிய சேவர்களை அடிகளாகிய சிவமாகவுபசரித்துக் கூறுதலா
 லடையலா மென்னும் உபசாரிகவாதமும், உருவகப்படாத வஸ்துவை யக்
 கினி மாணவகனென்பதுபோலச் சிவத்தின் குணத்தைச் சேவனிடத்
 திற் காண்பித்து அதனால் அடையலாமென்னும் சகுணசாதிரிசவாதமும்,
 உறுப்பில்லாத வஸ்துவை யலைதாடி முதலிய யவயவங்கள் கோவின்வடிவ
 மாக விளங்குதல்போலச் சேவேசுரசகத்துங்கள் சிவத்தினவயவங்களாய்
 விளங்கலா லடையலாமென்னும் சாதிவியத்திவாதமுமா மெனவுங்கூறினார்.

இங்ஙனங் கூறுதற்கு மேற்கோளுளவோவெனின், நிரலே “காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே” எனவும், “ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவாம்” எனவும், “சீவன் சிவலிங்க மாகு மவர்க்கே பாவங்கள் போகும் பறந்து” எனவும், “ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி லவர்கண்ட ரியாம் வணங்குங் கடவுளாரே” எனவும், “உயிர்ச்சிதாந்த வடிவாம்” எனவும், “பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப் பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ் சராசரித் திரங்கனெல்லாந் தோன்றுமொரு படமா னானே” எனவும் வருவதனாற் காண்க.

(தா-ம்.) இங்ஙனங் கூறிய சடுவிதவாதமும் பேதவாதமாதலின் அபேதமென்றலிற் சுருதி விரோத மென்பதாம். (கஉசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் ஐந்துவித அபேதவாதங்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

கடத்தொடுமட் கநநியமென் வாக்கியமே போலக்

காரியகா ரண * நீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல் விடுப்பில்குண குணியிர்பாற் சுபேதமெனல் போல

† விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ லடுத ‡ வஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் கனிணுக்

கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத மெடுத்துணரி லெனவிங்ங னபேதபர மாக

விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே.

(இ - ள்.) கடத்தொடு - கடத்துடன், மட்கு - மண்ணினுக்கு, அந நியமென் - ஏகமென்கின்ற, வாக்கியமேபோல - வாக்கியத்தைப் போல, காரியகாரணம் - காரியகாரணவாதமும், நீலோற்பலமெனும் - நீலநிறமு டையது உற்பலமென்கின்ற, வாக்கியம்போல்-வாக்கியத்தைப்போல, விடு ப்பில் - நீக்கமின்றிய, குணகுணி - குணகுணிவாதமும், தயிர்-ததியானது - பாற்கு - கநீரத்திற்கு, அபேதமெனல்போல் - ஏகமென்பதுபோல, விகா

* நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு உற்பலமிருக்கிறதென்பது நீலோற் பலமென்னும் வாக்கியத்தின் பொருளாம். நீலோற்பலமென்பது தொகை நிலைபெயராய் றொடர்ந்த வாக்கியமாம்.

† உபாதான காரணத்திற்குச் சமீபான சுவாபமுடையதாயும் அந்நிய தா (வேறு) சொருபமாயுமுள்ளது பரிணாமமெனப்படும். பரிணாம மெனி னும், விகாரமெனினும், திரிபெனினுமொக்கும்.

‡ அம்சம் - கூறு (உறுப்பு), அம்சிகம் - கூற்றையுடையது (உறுப்பி).

ரம் - விகாரவாதமும், வாரி - சலமானது, கணங்கட்கு - அலையாதிய கூட்டங்களுக்கு, ஏகமெனல்போல - அபேதமென்பதுபோல, அடுத்த - பொருந்திய, அஞ்சாஞ்சிகம் - அம்சாட்சிகவாதமும், விம்பம் - பிம்பத்திற்கும், பதிவிம்பங்களினுக்கு - பிரதிபிம்பங்களுக்கும், அயிக்கமெனல்போல் - ஐக்கியமுள்ளதென்பதுபோல, விம்பப்பதிவிம்பவாதமென - பிம்பப்பிரதி பிம்பவாதமென, எடுத்திணரில் - இவற்றைச்சேர்நூக்கி விசாரிக்குமிடத்தில், இங்ஙன் - இவ்விடத்து, அபேதபரமாக - அபேதமாக, இசைப்பனவெலாம் - சொல்லுதல் யாவும், சுருதி-பரமாத்மவயக்கியங்கூறிய சுருதிக்கு, விரோதமெனவறியே - விருத்தமேயாமென்றறிவாயாக, எ—று. ௭ - ஈற்றசை.

இப்பதினொன்றுஞ் சுருதி விரோதமென்றமையால் முற்கூறிய நான்குஞ் சுருதிசம்மத மெனவாயிற்று. ஆதாரவாதேய ரகிதமான வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக் கூறுகிற காரணகாரியவாதமும், பண்புபண்பிரகிதமான வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக்கூறுகின்ற குணகுணிவாதமும், அவிருத்தவிருத்தரகித வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக்கூறுகின்ற அம்சாட்சிகவாதமும், ஒன்றிற்கூடி மற்றொன்றாகத் தோற்றாத வஸ்துவிற்கு அவையமைத்துக்கூறும் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமுமாம். இவ்வைந்துவாதமும் பேதத்திற்குபேதஞ் சாதித்தல், காரணமாகிய மிருத்திகையைக் காரியமாகிய கடமாகச் சொல்லுதல் காரணகாரியவாதமும், குணமாகிய லேபிற் குணியாகிய வற்பலத்தி விருக்கிறதென்று சொல்லுதல் குணகுணிவாதமும், ஒன்று தன்றன்மைகெட்டு மற்றொன்றாயிற்றென்று சொல்லுதல் விகாரவாதமும், அம்சிகமான ஜலம் தன்னம்சத்தால் குமிழியாயிற்றென்று சொல்லுதல் அம்சாட்சிகவாதமும், பிம்பமாகிய சூரியன் சலத்திற் பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றுகின்றதென்று சொல்லுதல் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமுமாம். இங்ஙனமாக விவைகள் அபேதத்துவம் பேசினும் அறிதற்கதீதமான வஸ்துவையறிந்து அதிலதீதமாகுமிதித்தம் இவற்றைச் சாதனமாகக் கற்பித்துக் கூறினதேயன்றி யதார்த்தமன்றாதலிற் சுருதி விரோதம் என்றார்.

வினா:—அற்றேல், அதீதமானயதார்த்தம் அறிதலான கற்பனையா லெங்ஙனங் கிடைக்கும்?

விடை:—பலகறைதேட விரத்தினங் கிடைத்ததுபோற் கிடைக்குமென்க.

வினா:—இங்ஙனங்கிடைத்தல் விடயம்; அஃதிஃதன்றே?

விடை:—ஒன்றைத்தேட வொன்றுகிடைத்தல்போல அறிதலைத் தேடவதீதங்கிடைக்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், தேடினது கிடைக்குமே யன்றித் தேடாதது எங்ஙனங் கிடைக்கும்?

விடை:—தேடல் பொருணயத்தைப் பற்றியாதலிற் பலகறை நயத்திற்கு இரத்தினத்தின்நய மளவின்மையாதல்போல அறிதல் இன்பநயத்

தைப்பற்றியாதலின் இவ்வறிதலின்பத்திற்கு அதீதவின்ப மளவின்மையின் அவ்வின்பந் தேடாததேட்டத்தாற்றானே வருமென்க.

வினா:—அற்றேல், சுவானுபவத்திற்குப் பிரயோசனமின்றிய வாதங்க ளேச் சுருதி கூறிய தெற்றிற்கு?

விடை:—கடவுபாதி நீங்கின கடாகாயத்திற்கும் மகாகாயத்திற்கும் ஐக்கியம் வருவதுபோல மூலாஞ்ஞான நீங்கின கூடஸ்தனுக்கும் பிரமத் திற்கும் ஐக்கியஞ் சொல்லுமித்தங் கடாகாய மகா காயமெனக் கூறினதா லென்க.

வினா:—மெய்யான பிம்பஞரியனிடத்திற் சலவுபாதி நீங்கினபோது அதிற் பொய்யாகத்தோன்றிய பிரதிபிம்ப ஞரியன் ஐக்கியமாக வில்லையோ?

விடை:—சலவுபாதிநீங்கலே, அக்கற்பனாஞரியனும் நீங்கல் மாத்திர மேயன்றி ஐக்கியமாக வில்லையென்க. ஆயினும், வேறுதோன்றாத பிரயோ சனத்தைக் கருதி ஐக்கியங்கூறினதுபோலப் பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்கும் ஐக்கியங் கூறினதே யன்றி வேறன்று. இச்சகந்தோன்றற்குக் காரணமான மாயை பிரதிபிம்ப ஞரியன் றோன்றற்குக் காரணமானசலம் பிம்பஞரியன் கிரணத்திற் சோஷித்ததுபோலப் பிரமப்பிரகாசத்திற் சோஷிக்கிற் பிர மமே சுபாவமாக விளங்குமென்பது தோன்றக்காரணமான பிரமங் காரிய மான சகம்போலத் தோற்றிற்றெனக் கற்பனா ஐக்கியங்கூறல், யதார்த்த வயிக்கியங் தோன்றற்குப் பூருவபட்சமாகச் சுருதி கூறினதே யன்றிச் சித் தாந்த பட்சமாகவன்றென்க.

(நா - ம்.) யதார்த்தத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கும் ஐக்கியமேயன்றி யதார்த்தத்திற்குங் கற்பனைக்கும் ஐக்கியமின்மையாற் சுருதி விரோத மெனக் கூறியவாரும். (கஉஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் பூருவபட்சமாகக் கூறிய சுருதிவாக்கியத்தினாற் சித்தா ந்தமாகிய முத்தியெங்கனங் கூடுமென்ற வினாவிற்குவமான பூருவகமாகக் கூடுமென்பதற் குத்தாமுணர்த்துகின்றார்.

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு

மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினை

வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினா லுண்மை

யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வூழிங் கென்னி

ஸவ்வியமென் சொப்பனமா திணைவினா ன் மெய்ம்மை

யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற்

செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினா லிட்டஞ்

சேர்தலும்போ னா லுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்.

(இ-ள்.) அவ்வகிலங்கட்கெல்லாம் - முற்கூறிய திரிசியருபமான பிரபஞ்சங்களேத்திற்கும், பொய்ய்மையே புகலும் - மித்தியாத் தன்மையே கூறுகின்ற, அரியதாம் - அறிதற்கரியதான, வேதாந்தபக்கமதில்-வேதாந்தபட்சத்தில், இனைய - இத்தன்மையான, எவ்வமறு - துன்பந் தற்கேதுவான, சுருதிவிசாரத்தினால் - வேதவிசாரணையினால், உண்மையெனும் - மெய்யென்ற, முத்தி - வீடானது, கூடுமெனல்-சித்திக்குமெனச் சொல்லுதல், எவ்வாறிற்கென்னில் - இவ்வெனங்கனமென்றால், அவ்வியமென் - வடிவமில்லையென்னும், சொப்பனம் - கனவிற்கண்ட, மாதணைவினால் - பெண்ணைக்கூடுதலால், மெய்ய்மையாய - மெய்யான, வீரியவொழிவும்-இந்திரியவீழ்ச்சியும், கற்பிதமாம் - கற்பியாரின்ற, வடிவில் - விக்கிரகங்களில், செவ்விய-செவ்விதான, ஒண்கடவுள் - அழகியதேவினே, வழிபாட்டினால் - வழிபடுதலினால், இட்டஞ்சேர்ச்சலும்போல் - இஷ்டப்பிராப்தியு முண்டாவதுபோல், நூலுணர்வால் - சுருதிஞானத்தால், முத்தியுஞ்சித்திக்கும் - வீடுமுண்டாகும். எ-று.

அவியமென்பது அவ்வியமெனவெதுகை நோக்கிவந்தது. அ - நீக்கம், வியம் - வடிவம்; எனவே, பொய்வடிவமாயிற்று. பொய்யான பெண்ணைக்கூடுதலால் மெய்யான வீரியவீழ்ச்சியும், பொய்வடிவத்தைத் தேவெனவுபாசித்தலால் மெய்யான இஷ்டப் பிராப்தியு முண்டாவதுபோலச் சித்தினிலக்கணம் வெளிப்படுத்தும் அபிப்பிராய முட்கொண்ட சுருதிசுடத்தினிலக்கணம் வெளியாகக்கூறினும் அதன்கருத்தை யுணரும்போது அதன்க்தாங்கமான சித்தே வெளிப்படுமென்க.

வினா:—அற்றேல், சுருதிகற்பித்துக் கூறியபொய்யினாலான மெய்யும் பொய்யாகவேண்டிமேயன்றி மெய்யாதற் கேதுவென்னை?

விடை:—பொய்யான சொப்பன சிம்மத்தால் பொய்யானசாக்கிரமுண்டாவதுபோல மெய்யேயாயிற்றென்க, இதற்கு மேற்கோள் “சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றியதோற்றமான,சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சத்திசா தனமா வந்த, முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகசித் திரைவிலங்கா, னித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய்யாமே” என்று கைவல்யநவரீதன் கூறுவதாற் காண்க.

(தா - ம்.) சுருதிகூறிய கற்பிதத்தினும் யதார்த்தமே விளங்கவின் அகிலவெளிப்படும் பிரயோசனமும் யதார்த்தமேயா மென்பதாம். (கஉஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இங்கனஞ் சுருதியினால் ஞானமுண்டாவதற்கு முரணான அஞ்ஞானதி மூன்றனிலக்கணமும் அவற்றை நிவிர்த்திக்குஞ் சிவவணதி மூன்றமமு முணர்த்துகின்றார்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமுன் றுளவா

மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்

பிரமமல னென்கை யஞ்ஞான நானப்

பிரமமோ வலனோவென் றிடலையஞ் சுருதி

வருமினிய யுத்திகளா னுன்பரமா யினுமுன்

வளர்சீவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்

றருமுறையி லஞ்ஞான திகட்குமுர னாகுஞ்

சவணமொடு மனனநிதித் தியாசனங்க ளன்றே.

(இ - ள்.) அருமையெனும் - அரிதற்கரிதென்கின்ற, முத்தி - மோட்சமடைதற்கு, விலக்காக - விக்கினமாக, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், ஐயம் - சந்தேகமும், விபரீதமென - விபரீதமுமென, மூன்றுளவாம் - மூன்றுள்ளவாம், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், நான் - யான், பிரமமலனென்கை - பிரமமல்லவெனச் சொல்லுதல், அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமாம், நான் - யான், அப்பிரமமோ - முற்கூறியபிரமமோ, அலனோவென்றிடல் - அல்லனோவென நினைத்தல், ஐயம் - சந்தேகமாம், சுருதி - சுருதியினும், வரும் - அதனாலுண்டாகாநின்ற, இனியயுத்திகளால் - இனிமையான யுத்திகளினாலும், நான் - யான், பரமாயினும் - பிரமமானாலும், முன்வளர் - முந்தேகமேயானென வர்த்தித்த, சீவபாவம்-சீவத்தன்மை, உண்டென்குதல்-எனக்கிருக்கின்றதென்பது, விபரீதம்-விபரீதமாம், தரும்-இங்ஙனம்வந்த, முறையில் - கிரமப்படி, அஞ்ஞானதிகட்கு - அஞ்ஞானதிமூன்றற்கும், சவணமொடு - சிரவணத்துடன், மனனம் - மனனமும், நிதித்தியாசனங்கள் - நிருத்தியாசனமுமாகிய மூன்றும், முரனாகும் - விரோதமாம். ஏ - ஐ. தான்-அன்று - ஏ - அசை.

முறையிலென்றமையின், சவணம் அஞ்ஞானத்தையும், மனனம் ஐயத்தையும், நிதித்தியாசனம் விபரீதத்தையும் விலக்குமெனக்கொள்க.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிரவணதியினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

குதகாதி களினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்

றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுபி ரயிக்க

மோதுமா ரணமொழியின் றுற்பரியங் கேட்கை

யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த

றீதின்மா மனனமவற் றுற்றுணிந்திப்பொருளிற்

சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்

மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா

மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம்.

(இ - ள்.) சூதகாதிகளினிடை - ஆசௌசமுதலியவற்றில், சுருதி - சுருதியிற்கூறும், விசாரத்தால் - கன்மகாண்டவிசாரணையால், துணிவு - திடபுத்தியானதெளிவு, தோன்றுதலெனவே - உண்டாதல்போலவே, சிவமொடு - பிரமத்துடன், உயிர் - கூடத்தனுக்கு, அயிர்க்கம் - ஐக்கியத்தை, ஐதம் - சொல்லும், ஆரணமொழியின் - (ஞானகாண்ட) வேதவாக்கியத்தின், தாற்பரியம் - அபிப்பிராயத்தை, கேட்கை - திடபுத்தியுட னுடைய முகமாய்க் கேட்பது, உயர்ச்சவணம் - மேலானசிரவணமாம், கேட்டபொருள் - இங்ஙனங்கேட்ட பொருளை, உத்தியில் - யுத்தியினால், சிந்தித்தல் - சிந்திப்பது, தீதில் - குற்றமற்ற, மாமனன்ம்-மாட்சிமைபொருந்திய மனனமாம், அவற்றால் - அவ்விரண்டினாலும், துணிந்தபொருளில் - தெளிந்தபிரமவஸ்துவில், சித்தம் - சித்தமானது, அசைவறவிருத்தல் - நிச்சலமாயிருப்பது, நிதித்தியாசனம் - நிதித்தியாசனமாம், மேதையாகிய-மேன்மையாகிய, சவணஞானத்தால் - சிரவணத்தினு லுதயமான ஞானத்தினால் விளங்கிய, ஆன்மா - ஆத்மாவே, மெய்ம்மையாம் - உண்மையாம், முக்கியத்தால்-இம் முக்கியத்தால், சவணம் - சிரவணமே, அங்கியெனலாம் - அங்கியென்று சொல்லலாம், ஏ-று - தான் - அசை.

சிரவணம் அங்கிபோல்வதென்றவமிக்கப்பட்டது. அங்கி - அங்கங் களை யுடையது; எனவே, சிரவணம் அங்கியும், ஏனைய விரண்டு மங்கங் களாம், இவற்றை மேற்கூறுப.

சென்மந்திரப் பழக்கத்தினுற் கற்பிதமாகியசடம் கிஞ்சித்துத் தோற்று தலால் தான்சித்தென்பதை மறப்பது அஞ்ஞானமாம்; இதனைக் கெடுப்பது இச்சடத்தைக் காண்பவன் சித்தேயென்று கேட்டலாகிய சிரவணமாம். இச்சிரவணமிருந்தும் அடிக்கடி சடந்தோற்றுதலால் நான் சித்தோவலனே வென மயங்கல் ஐயமாம்; இதனைக் கெடுப்பது முன்னுள்ளசித்துத்தானெ னக்கண்டு அதைச் சிந்தித்திருப்பதாகிய மனனமாம். இச்சிந்தனத்தாலுண் டான சித்துத்தானாகினும் முற்கூறிய சகசீவபர முண்டெனக் காண்டல் விபரீதமாம்; இதனைக் கெடுப்பது முன்னர்ச் சிந்தித்தலினு னுதித்த தானாகிய சித்தே யாவாமாய்விளங்குகின்றதென்றறிந்ததே தெளிவான நிதித்தியாசனமாம்.

(தா - மீ.) சுவானுபவத்திற்கு விலக்கான அஞ்ஞானதிகள்வரின் அவற்றை யாங்காங்குச்சிரவணதிகளின் அனுஷ்டானத்தினுற் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம். (கரு 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிரவணதிமுன்றனுள் சிரவணமே முக்கியமெனவும் ஏனைய விரண்டுங் கவுண்மெனவும் உவமான பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க

மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து

மானதோர் சுடரசைவிற கருமவலி யின்று

மாதலினால் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன

மேனிமீர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும்

விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிந்திடுக தெரிந்து

மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற் குள்ள

முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய முரைப்பாம்.

(இ - ள்.) ஐனைய - மற்றைய, ஓரிரண்டும் - ஒப்பற்றமனனநிதித்தியாசன மென்றவிரண்டும், அதன் - அச்சிரவணத்திற்கு, துணையெனலால் - சககாரிக ளென்பதனால், அங்கமெனலாகும் - அங்கமெனப்படும், அஃதெவ்வாறெனில் - அஃதெவ்வகனமென்றால், பொருள்கள் - இருட்டின்கணுள்ள வஸ்துக்களை, திகழ்த்துமானது - விளக்குவிப்பதாகிய, ஓர்சுடர் - ஓர்விளக்கிற்கு, அசைவில் - சஞ்சலாவத்தையில், கருமவலி - பொருளை விளக்குவிற்குத் தொழில்வல்லமை, இன்றும் - இன்றாகும், ஆதலினால் - ஆதலால், வளிதடுக்கும் - (அச்சஞ்சலாவத்தைக் கேதுவான) காற்றைத் தடுக்கின்ற, திரையெனலாம் - திரையினைப் போல்வதாகும், மனனம் - மனனமும், மேனிமீர்வான் - அத்தீபமேலோங்கிப் பிரகாசிக்குமிமித்தம், றிரிதூண்டி - வத்தியைத் தூண்டுகோலால் உந்தி, ஒளிர்வித்தல்போலும் - பிரகாசிப்பித்தல் போலும், விளம்பும் - முற்கூறிய, நிதித்தியாசனமென்று - நிதித்தியாசனமுமென, அறிந்திடுக தெரிந்து - ஆராய்ந்தறிவாயாக, மோனையாமென - முதலாமென, உரைத்த - சொல்லிய, சவணத்திற்கு - சிரவணத்தினுக்கு, உள்ளமுறையில் - உண்டானகிரமப்படி, அறுவகையிலிங்கம் - சடுவிதலிங்கத்தின், தாற்பரியம் - கருத்தை, உரைப்பாம் - சொல்லுவாம், எ - று.

முற்கூறிய சிரவணத்தினால் உதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அத்தீபம் புறவிருத்தியான காற்றினால் அனையாமல் அகவிருத்தியினற் சிந்திக்கு மனனமாகிய காப்பைத் திரையாகவும், அந்தஞானதீபத்தைச் சதோதயமாகப் பிரகாசிப்பிக்குந் தெளிவாகிய நிதித்தியாசனத்தைத் தூண்டுகோலாகவு முவமித்தவாரும்.

அரணியாற் கடைந்தெடுத்த அங்கியால் ஏற்றியதீபம்போல ஜாக்கிரமுதலிய அவத்தைகளை நீக்கினவிடத்துள்ள அத்துவிதப்பிரகாச சுயஞ்சைதன்யம் சிரவணத்தினற் றேன்றுதலின் அதனை அங்கியென்றார், இவ்வகனமுண்டான சிற்பிரகாசதீபம் துவிதவாதத்தால் அனையாமற் றற்சின்தனமாகிய திரையாற்காத்தலால் அதுவே மனனமும், அச்சிற்பிரகாசத்தைத் தெளிவாகிய தூண்டுகோலால் நன்றாய் விளங்கச்செய்தலின் அதுவே நிதித்தியாசனமுமாம்; இவ்விரண்டும் அச்சிரபூணத்திற்குச் சகாயமாதலா லங்கமெனப்பட்டன.

(தூ - ம்.) சிரவணதிகளின் விசேடண விசேடியங் கூறியவாரும். ()

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன் முக்கியமெனக் கூறிய சிரவணத்தின் சட்வித
லிங்கதாற்பரியங் கூறுவான் ஞெடங்கி உபக்கிரம முபசங்காரமாகிய பிரதம
லிங்கத்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியாசம் பின்பபூர்வ தைபலமோ மற்ற
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ்
சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
செப்புவதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
பவமகலத் தூரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்குற லுபசங்கா ரந்தான்.

(இ - ள்.) அவைகள் - அவ்விவிங்கங்கள், உபக்கிரம முபசங்காரமுட
னே - உபக்கிரம முபசங்காரமும், அப்பியாசம் - அப்பியாசமும், பின்பபூர்
வதை-பின்பு அபூர்வதையும், பலமோடு-பலமும், உற்ற-பொருந்திய, நவில்-
சொல்லாநின்ற, அருத்தவாதம் - அர்த்தவாதமும், உபபத்தி-உபபத்தியும்,
எனலாகும் - என்று சொல்லப்படுவனவாம், (அவற்றுள்) நற்சிருட்டிமுன்-
நல்லசிருட்டிக்குமுன்னே, சகம் - சகத்தானது, மெய்ப்பரம் - சத்தாமாத்
திரமான பிரமமே, ஆயிற்றென்றும் - ஆனதென்றும், சிவமதற்கு - அப்
பிரமத்திற்கு, சுவகதா திகள் - சுவகதாதிமுன்றும், இலையென்று - இல்லை
யெனக்களைந்து, அகண்டஞ்செப்புவதே - பூரணத்துவஞ் சொல்லுவதே,
உபக்கிரமம் - உபக்கிரமமும், சகம் - இச்சகத்தை, சிவத்தின்மாய்த்து - பிர
மத்திற்கரைத்து, பவமகல - ஜநநீங்க, தூரியற்கு - கூடத்தனுக்கு, பிரம
முடன் - பிரமத்தோடு, அயிக்கம்பகர்ந்து - ஐக்கியஞ்சொல்லி, அத்துவிதங்
கூறல் - துவிதநீக்கஞ்சொல்லுவதே, உபசங்காரம் - உபசங்காரமுமாம்,
எ - று. ஏ - தான் - அசை.

லிங்கம் - குறி. நெருப்பை யறிதற்குப் புனை லிங்கமா யிருப்பதுபோ
ன்று பிரஹ்மத்தை யறிதற்கு இவ்வாறும் லிங்கமா யிருக்கின்றனவென்க.
சிருட்டிக்கு முன் ஜகஜீவபரம் பிரஹ்மமாக விளங்குவதே யுபக்கிரமமும்,
இங்ஙனந்தோன்றிய சகஜீவபரங்களை அதிற் கரைப்பதே யுபசங்காரமுமாம்.

(நா - ம்.) அத்துவிதத்தி லுண்டாகிய சகம் உதித்தவிளங்கி யொ
டுங்குமிடத்தும் அவ்வத்துவித ஸ்வரூபமாகவே விளங்குமென்பதாம். ()

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் நான்கிலிங்கவிலக்கணமுண்
ர்த்துகின்றார்.

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறிக
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்

தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் தூரியன்

மிகழ்பிரமா னாதீத னென்கையபூர் வதையாம்

பாறிலுயி ரொன்றறித லெல்லாமறித லென்கை

பயில்பிரத்திய கான்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு

மாறரிய வைந்தொழிற்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்

வயங்கருத்த வாதமென மதித்திகெ தெரிந்தே.

(இ - ள்.) கூறும் - இங்ஙனங்கூறிய, இவையிரண்டும் - உபக்கிரம முமுபசங்காரமுமாகிய விரண்டும், ஒரிலிங்கமென-ஒருலிங்கமென, அறிக- அறிவாயாக, கூடத்தனே - முற்கூறியகூடத்தனே, பிரமமென - பிரமமென்று, மறித்துமறித்தும்-மீண்டுமீண்டும், தேறவுரைத்திடல்-தெளியச்சொல்லுதல், அப்பியாசமாம் - அப்பியாசமாகும், தூரியன் - கூடஸ்தன், திசும் - விளங்காபின்ற, பிரமாணாதீதனென்கை - பிரத்தியட்சாதிப் பிரமாணங்களுக்கீத னென்பது, அபூர்வதையாம் - அபூர்வதையாகும், பாறில் - பிறிவில்லாத, உயிர் - கூடத்தனான, ஒன்றறிதல் - ஒருபொருளை யறிதலால், எல்லாமறிதலென்கை - அனைத்தையு மறிதலாமென்பதே, பலம்-பலமாகும், பிரத்தியகான்மவுருவாம் - கூடத்தசொருபமாகிய, பிரமந்தனக்கு - பிரமத்திற்கு, மாறரிய - தவறுதற்கரிய, ஐந்தொழில்- பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு, கத்திருத்துவம் - கர்த்தாவாந்தன்மையை, செப்புறுதல் - சொல்லுதலே, வயங்கு - விளங்காபின்ற, அருத்தவாதமென - * பூதார்த்தவாதமென்று, மதித்திகெதெரிந்து - வரையறுத்தறிவாயாக, ஏ - று. ஏ - ஈற்றை.

(ப - ம்.) சாமவேதத்திற் பிரத்தியகான்மாவே பிரமமென வொன்பது முறை போதிக்கப்பட்டிருத்தலின் கூடஸ்தனே பிரமமெனமறித்துமறித்துத் தேறவுரைத்திட லப்பியாசம் என்றார். முற்கூறியவண்ணம் யாவஞ் சின்மாத் திரமாகச் சிந்திக்குமிடத்துச் சகசீவபரந் தோன்றின் சித்தே யிங்ஙனந் தோன்றுவதெனக்கண்டு அவற்றை யதுவேயெனப் பழகுவதே அப்பியாசமெனவும், இங்ஙனம் அப்பியாசித்த அச்சித்தி லதீதமாதலே அபூருவதையெனவும், இத்துரியாதீதம் யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்றமையால் அதனை யறிதல் யாவையு மறிந்ததாதலே பலம் எனவும், இங்ஙனம் விளங்கிய சத்தனுக்குச் சகநோக்கால் சிருட்டியாதி கர்த்திருத்துவஞ் சொல்லுவதே அருத்தவாதமெனவுமாம்.

(தா - ம்.) முதலிற் கூறிய இலிங்கத்தால் நிச்சயித்த பொருளினே ஐயந்திரிபின்றி யனுபவமாக அனுஷ்டித்தற்கும் அங்ஙனமனுபவித்தபொருளில் அதீதமாதற்கும் அவ்வதீதமே யாவுமாய் விளங்குதற்கும் அங்ஙனம்

* பூதார்த்தவாதம்—தனதர்த்தத்திற் பிரமாண முள்ளதாய் இலக்கணயினால் விதேய (அமைக்கப்படுகிற) அர்த்தத்தின் சிலாங்கியத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம். உதாரணம் - வச்சிர அஸ்தன் புரந்தரன் என்றற் போல்வது.

விளங்குதலே மாகர்த்திருத்துவ மென்பதற்கும் இந்நான்கிலிங்கமும் வந்தனவென்பதாம். (கருந)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் உபபத்தியிலிங்க விலக்கணங்கூறி மேல் மனனத்துக்குச் சகாயமான யுத்திமுதல் மூன்ற நிலக்கணங்கூறுவான் ரெட்டங்கி முன்னர் யுத்தியி நிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்

காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்

படைத்தசகத் காரணமென் கின்றதுப பத்தி

பக*ருத்தி தருக்கமனு மானமிவை மூன்று

மடுத்துவரு மனனசக காரிகளா மவற்று

ளாருயிர்க ளனைகம்வியா பகமெனவே கூறுந்

தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்

சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.

(இ - ள்.) கடத்தினுக்கு - கலசத்திற்கு, மண்ணினையும்-மிருத்திகையையும், நூற்கு - பட்டுநூற்கு, உலண்டுதனையும் - கோசகாரப்புழுவையும், காரணமென்பதுபோல - காரணமெனச் சொல்வதுபோல, பிரமமே-ஆத்மாவே, முன்னம் படைத்த - முன்னர்ச் சிருட்டித்த, சகத் - உலகத்திற்கு, காரணமென்கின்றது - காரணமெனச் சொல்வதே, உபபத்தி - உபபத்தியாம், பகர் - சொல்லாரின்ற, உத்தி - யுத்தியும், தருக்கம்-தர்க்கமும், அனுமானம் - அனுமானமுமாகிய, இவை மூன்றும் - இம்மூன்றும், அடுத்துவரும் - சிரவணத்தைச் சார்ந்துவாரின்ற, மனனம் - மனனத்திற்கு, சக காரிகளாம் - துணைக்காரணங்களாம், அவற்றுள்-அம்மூன்றனுள், ஆருயிர்கள்-பொருந்தியசீவர்கள், அநேகம்-பலவெனவும், வியாபகமெனவே-வியாபகமெனவும், கூறும் - சொல்லாரின்ற, தடுப்பரிய - தடுத்தற்கரிய, சாங்கியமே முதலாய - சாங்கியமாகியான, மதத்துள் - சமயங்களுள், சாற்றும் - சொல்லாரின்ற, உயிரெலாம் - சீவர்களைனெத்தும், உடம்புதொறும் - தேகங்கடோறும், புணர்ச்சியுறலால் - சேர்ந்திருத்தலால், ஏ - னு. ஏ - அசை.

உபபத்தி என்றதால் சகமுண்டாதற்கு உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் பிரமமே யென்பதாயிற்று. உபபத்தி (பொருத்தம்) - திருவடாந்தம்.

* (1) இதுகூடும் இது கூடாதெனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது யுத்தி யெனப்படும்.

(2) தருக்கித்துப் பேசுதல் தருக்கமெனப்படும். அதாவது அரிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பது. தருக்கித்தல் காரணம் (தீ) இன்னுயின் காரியம் (புகை) இன்னுமென்பது.

(3) ஏதுவை (புகையை) க்கொண்டு சாத்தியத்தை (தீயை) யாராய்ந்தறிதல் அனுமானமெனப்படும்.

வினா:—இங்ஙனமிருக்கச் சகத்திற் குபாதானகாரணம் மாயையென்று சிலர் கூறுவதென்னை?

விடை:—சகத்தியி விரசிதம் புத்திமயக்காற் றேற்றல்போலப் பிரமத் திற் சகத்து மாயாமயக்காற் றேற்றலினென்க.

வினா:—அற்றேல், இவர் இங்ஙனங் கூறுவதற்குக் காரணமென்னை?

விடை:—இச்சகம் சச்சிதாநந்தாம்சமா யிருத்தலின் இதற்குக் காரணம் பிரமமாமெனக் கூறினாரென்க. எனவே, அவரது திருஷ்டிக்குச் சகம் நாம ரூபமாதலினனும் இவரது திருஷ்டிக்குச் சச்சிதாநந்தாம்சமாதலினனு மிங் கனம் வியவகாரம் நேர்ந்ததென்க. அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணமான மிருத்திகையும் அம்மிருத்திகையிற் கடமாதற்குப் பக்குவமுள்ள சக்தியு மென்பவை போலவாம். காரணகாரியங்கட் கொன்றற்கொன்று சம்பந் தங்களைக் காட்டி அவைகட் கதிதமான பிரமத்தை யாறுலிங்கத்தாற் றரி சிப்பித்தவாறு காண்க.

(தா-மீ.) முற்கூறிய சிரவணத்தினால் உதயமான ஆத்மசொருபம் ஆதி மத்தியாந்த ரகிதமா யெக்காலத்து மொருபடித்தாய்ச் சதோதயமாக விளங் குகின்றதென்பதைச் சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தால் விளக்குவித்தவாரும்.)

(இதுவுமது.)

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தனமற்.

றேனோர்க்கன் றெனிற்போகத் திதிபுகலொ ணாதாம் வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையால் வரலான்

மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை யோதான் முந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே

முற்றமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்தை யுடல்கே ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா

றனவத்தை நீக்கலரி தநேகவுயி ரெனலால்.

(இ - ள்.) இந்தவுடம்பு-இத்தேகம், இவற்கே-இவனுக்கே, ஆம் போக சாதனம் - போகானுபவத்திற் கிடமாம், மற்றேனோர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, அன்றெனில் - அல்லவென்றால், போகத்திதி - போகஸ்திதியை, புகலொ ணாதாம்-சொல்லுதல் கூடாதாம், வந்தவுடம்பு-வரநின்ற தேகம், எத்திறத் தும் - எவ்விதத்தினாலும், இவன் வினையால் - இவனது கருமத்தினால், வர லால் - வருவதனால், மற்றிவற்கேயெனில்-இவனுக்கேயாமென்றால், வினை யும் - அவ்வினையும், எவர்க்குமிலையோ - யாவர்களுக்கும்மிலையோ, முந்தை யுடம்பிமானத்தால் - பூருவ தேகாபிமானத்தினால், செய்வினை - செய்யா நின்ற கருமம், இவற்கே - இவனுக்கே, முற்றமெனில்-கூடுமென்றால், அவ் வபிமானமும் - அத் தேகாபிமானமும், முந்தையுடல் - பூருவதேகத்தில், சேர் - அடைந்த, அந்தவுயி ரனைத்திற்கும் - அச்சிவர்களுனை வர்க்கும், இலையோ - இல்லையோ, இவ்வாறு - இவ்வண்ணம் வரும், அனவத்தை - அன

ஊஸ்தாதோஷத்தை, நீக்கலரிது - நீக்குதல்கூடாது, அநேகவுயிரெனலால்-
ஜீவர்களேகரென்று கூறுகின்றமையால், ஏ - று. மற்று-தான்-அசை.

போகஸ்திதி - போக்கியவஸ்துவைப் புசிப்பதனிலைமை. இலையோ
வென்ற எதிர்மறையோகார மிருக்குமென்பதைக் காட்டிற்று. அனவத்
தை-முடிவுபெறுமை. (ககடு)

(இதுவுமது.)

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்

திதியிலையென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு

மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்

றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்

பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்

பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாதி

மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணிறந்த போக

விளைவுகூடுதலெனிறதென் குதலுத்தி யாமால்.

(இ - ள்.) செப்பரிய - வசனித்தற்கரிய, ஏகான்மபக்கத்தில்-ஏகான்ம
மகூத்தில், போகத்திதி - போகஸ்திதியானது, இலையென்று-இல்லையென்
று, அநேகான்மபக்கமது - அநேகான்மபட்சத்தை, கொளினும் - கொண்
டாலும், (அதிலும்) இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, மிகுபோகத்திதி - மிகுந்த
போகஸ்திதியானது, கூடாதாயிற்று - கூடாததாகும், இச்சங்கை - இச்
சங்கையானது, இருமதத்தும் - முற்கூறிய விரண்டு மதத்திற்கும், ஒக்கு
மேயென்னில் - ஒத்திருக்கின்றதே யென்றால், பற்பலவில் - பலவின்றிய,
ஏகான்மபக்கமதில் - ஏகான்ம பகூத்தில், விம்பப்பதிவிம்ப நியாயத்தால் -
விம்பப்பிரதிபிம்ப நியாயத்தினால், கரணம்-அந்தக்கரணத்தின், அசைவாதி-
மந்தம் கலக்க முதலிய, மெய்ப்பரிய - மித்தையாகிய, பலதிறத்தால் - நானா
விதத்தினால், எண்ணிறந்த - அளவின்றிய, போகவிளைவு - விசித்ரமான
போகஸ்திதி, கூடுதல் - உண்டாகுதல், எளிதென்குதல் - எளிதிற்கொள்
ளுதலாமென்பதே, உத்தியாம் - யுத்தியாம், ஏ - று. ஆல்-அசை.

சாங்கியமதஸ்தர் ஆத்மா பலவாய் வியாபகமாய்ச் சத்தாயுள்ள தென்
பர். சரீரங்கடோறுங் கூடியிருத்தலின் ஆத்மா வேகமாம், அங்கனமாயின்
இத்தேகம் இவனுக்கே போகத்தைக் கொடுப்பதன்றி மற்றவர்களுக்குக்
கொடாமையான் ஆத்மா அநேகமேயாம்; ஆயின் அப்போகத்திற்கு நிலை
சொல்லக் கூடாமையான் ஆத்மாவேகமேயாம், இவன் கன்மத்திற்கீடான
தேகம் வருதலினால் இவனுக்கே போகமென்பதனால் ஆத்மாவநேகமேயாம்;
யாவர்க்கும் கன்மமிருப்பதனால் ஆத்மா வேகமேயாம், இவனபிமானத்தாற்
செய்த கன்ம மிவனுக்கே வருதலால் ஆத்மாவநேகமேயாம்; இவ்வபிமான
மித்தேகங்களி னுள்ள வாத்மாவுக்கெல்லா மிருத்தலின் ஆத்மாவேகமே
யாம் என்றவிடத்து ஒன்று முற்றுப்பெறுது அனவத்தாதோஷ முண்டா

மென விவற்றை நீக்கி ஏகான்மபக்கத்திற்போகமில்லையென்று அநேகான்மபக்கத்தைக் கொள்ளினும் முற்கூறியவண்ண மிதற்கும் போகஸ்திதியில்லையென வரும். அங்ஙனம் வருதல் இவ்விருபட்சத்திற்கு மொக்குமாயினும் ஏகான்மபக்கத்தில் பிம்பமாகிய வாத்மாவானது, கரணசலத்திற் பிரதிபிம்பமாய் ஞானவிதமாயிருத்தலிற் பலவிதமான போகானுபவ மெளிதிற் கூடுமென்பதாம். பிரதிபிம்பம்போல்வது அநேகான்மபக்கமும் பிம்பம்போல்வது ஏகான்மபக்கமுமாதலான் இவ்வநேகான்மபக்கங் கற்பிதமெனவும், ஏகான்மபக்கம் யதார்த்தமெனவுங் கண்டு அதனை நீக்கி யிதனை யொப்புதலே யுத்தியெனக் காண்க.

(நா - ம்.) முற்கூறியபிரமஸ்வரூபம் என்றும் இடையூறின்றித் தானே தானாய் விளங்குமென்பதற் கையமின்றென்பதைக் காக்குரிமித்தமுண்டான மனனத்திற்குள்ளயுத்தியானது ஒன்று அநேகமென்னுமையத்திற்குப் பகையாக வரிக்குமென்ப தறிவித்தவாரும். (கருகூ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னர்க் கூறாதொழிந்த தர்க்கவனுமான மென்னுமிரண்டுங் கூறின் பெருகுமென நிறுத்தி மேல் நிதித்தியாசனத்திற்கு உருவமான மந்திரயோக முதலிய வைந்நையுங் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றின் நாமங்க ளுணர்த்துகின்றார்.

தருக்கவனு மானவிலக் கணங்கடா மிசிரா

சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனா திகளில்

விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவானுபவ நூலாய்

விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா

லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்

னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்

தெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்

திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால்.

(இ - ள்.) தருக்கம் - தருக்கமும், அனுமானம் - அனுமானமுமாகிய விவ்விரண்டின், இலக்கணங்கள் - இலக்கணங்கள், மிதிராசாரியர்கள் - ஸ்ரீ அர்ஷமிசிராசாரியர் பிரமாநந்தர், முதலானோர் - முதலானவர்களாற் செய்யப்பட்ட, கண்டனாதிகளில் - கண்டன முதலியவைகளில், விரித்தமைதலால் - பிரசித்தமாய் விரிக்கப்பட்டமைந்திருத்தலானும், இது - இந்நூல், சுவானுபவநூலாய் - சுவானுபவநூலாக, விளங்குதலால்-விளங்குகின்றமையானும், ஈண்டு - இவ்விடத்து, உரைப்பில் - அவற்றைக்கூறில், பெருகுமெனுங் கருத்தால் - விரியுமென்கின்ற கருத்தினானும், உரைக்கிலம்-சொற்றிலம், மந்திரயோகம் - இனிமந்திரயோகமும், பரிசயோகம் - பரிசயோகமும், பின்னுயர் - பின்பு மேலான, பாவயோகமுடன் - பாவயோகமும், அபாவயோகம் - அபாவயோகமும், தெரித்த - கூறிய, மகாயோக

மெனும் - மஹாயோகமுமென்கின்ற, இவைகளோரைந்தும் - இவ்வைந்து யோகங்களும், திகழ்கின்ற - விளங்காநின்ற, நிதித்தியாசன வடிவமாம் - நிதித்தியாசனரூபமாம், எ - று. தான் - ஆல் - அசை.

சுவானுபவம்-ஆத்மானுபவம். அஃதாவது உள்ளவாறு தன்னைத்தான் றரிசித்தல். (கங் எ)

உ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சயோகவிலக்கண முணர்த்துகின்றார். ஒங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ டங்காகு மனட்பவனம் மொன்றாய்மூ லத்தி னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த தேங்கான்ம வெளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ் சிரந்துறக்கஞ் செவிதிசைக னிருசுடர்கள் விழிதிப் பாங்காய முகமுந்தி விசம்புநிலம் பதமாம் பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும்.

(இ-ள்.) ஒங்காராதிகள் - பிரணவமுதலிய மந்திரங்களை, அனுசந்தர் னத்தால் - இடையறாது சிந்தனஞ் செய்வதால், பரத்தின் - பிரமத்தில், உள்ளமடங்குதலே - மனோலயமாவதே, மந்திரயோகம்-மந்திரயோகமாம், அதனோடு - அம்மந்திரயோகத்துடன், ஈங்காகும்-இவ்விடத்துள்ள, மனம்-மனமும், பவனம் - பிராணவாயுவும், ஒன்றாய்-ஏகமாய், மூலத்தின்-மூலா தாரத்திலிருந்து, இரும் - மாட்சிமையுள்ள, சுழினைவழி சென்று-சுழிமுனை நாடி மார்க்கத்திலேறி, சென்னிநடுவிருந்த - சிரோமத்திய பிரமரந்திரத்தி லிருந்த, தேங்கு - நிறைவான, ஆன்மவொளியில் - ஆத்மப்பிரகாசத்தில், மனோலயமாதல் - அம்மனம் லயிப்பதே, பரிசம் - பரிசயோகமாம், சிரம் - சிரமானது, துறக்கம் - சுவர்க்கமாகவும், செவி - காதானது, திசைகள் - திக்குகளாகவும், இரு சுடர்கள் - சந்திராதித்தர்கள், விழி - கண்களாகவும், தீ - அக்கினி, பாங்காய - அழகான, முகம்-வதனமாகவும், உந்தி-கொப்பூழ், விசம்பு - ஆகாயமாகவும், நிலம் - பூமி, பதமாம் - பதமாகவும் விளங்கிய, பரமனுருவாய - சிவஸ்வரூபமான, விராட்புருடவடிவெனினும்-விராட்புருட ஸ்வரூபத்தையானாலும், எ - று.

விராட்புருட வடிவமென்றது பூமியந்தர சுவர்க்கங்களை யவயவமாக வியாபித்துகின்ற ஈசனது பேருருவத்தை. (கங் அ)

இதுவுமது.

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ டெற்ற வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவயவங்க டம்மி லொன்றொன்றாய் விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமாயுண்மையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல் பாவஞ்

சென்றன்வுங் கரணமுறா வொருபிரமந் தன்னிற்
 சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவிற்
 றன்றெரித றெரியாமை யிடத்தினோர் பரிசாய்த்
 தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம்.

(இ-ஸ்.) அன்றி - அல்லது, அளவறு - அளவிறந்த, பெருந்தோள் -
 மாட்சிமையுள்ள புயங்களையும், படை - அவற்றிற்குத் தக்க வாயுதங்களையும்,
 பணியோடு - அவற்றிற்கேற்ற வாபரணத்துடன், உற்ற - கூடிய, அண்ணல்
 வடிவெனினும் - பரமேசுவர ஸ்வரூபத்தையானாலும், நினைந்து - சிந்தித்து,
 அவயவங்கடம்மில் - கூறிய அவ்வயவங்களில், ஒன்றொன்றாய் விடுத்து-ஒவ்வொன்றாக நீக்கி, நின்ற-சேடித்திருந்த, அவயவிமாத்திரமாய் -
 அவயவிமாத்திரமாய்கின்ற, உண்மையாம் பிரமத்தில் - சத்துரூபமாகிய
 பிரமத்தில், மனமடங்கல் - மனம் லயிப்பதே, பாவம்-பாவயோகமாம்,
 சென்றனவும் - விஷயங்களிற் சென்றடையாநின்ற, கரணமுறா - கரணத்திற்கு
 (பிரமாணங்கட்கு) அகோசரமான, ஒருபிரமந்தன்னில் - ஒப்பற்ற
 பிரமத்தில், சிந்தை யடங்குதல் - மனோலயமாவதே, அபாவம்- அபாவயோகமாம்,
 படைப்பில் - சகசிருட்டியினும், ஒழிவில் - லயத்தினும், தன்றெரிதல் -
 தனதறிவினும், தெரியாமை யிடத்தின் - அறியாமையினும், ஓர்பரிசாய் -
 ஒருதன்மையாக விளங்கிய, தன்வடிவாம் - தனது சொரூபமான,
 பிரமத்தில் - பரத்தில், மனமிறல் - மனோலயமாவதே, மாயோகம் - மஹா
 யோகமாம், ஏ - று.

அண்ணல் வடிவென்றது பரமனுருவத்தை. எனவே விராட்டாதிய ஜீவேசரசகங்களே அவயவங்களாகவுடையன வென்றாயிற்று. அவயவிபென்றது இவ்வயவங்களை யுடையவனை. எனவே அவைகளை நீக்கியவிடத்துத் தனியேநிற்பதுகரணமுறா வொருபிரமமென்றாயிற்று. ஆகவே அஃது அவாங்மனோகோசரமான சுத்த சைதன்னியமெனப் பெற்றும்.

பிரணவாதியனு சந்தானத்தாற் பிரமமுதயமாதலின் மந்திரயோகம் எனவும், இடைபிங்கலை நாடிகளையடைத்துச் சுழிமுனை நாடிமார்க்கத்திற் சென்று மூலாதாரமுதல் ஆக்கினை யீரான தானங்களினுள்ள தேவதைகளோடுங்கூடி மேற் பிரமரந்திரத்தினுள்ள பிரமத்தோடுங் கலத்தலிற் பரிசயோகம் எனவும், ஜீவேசரசகங்களினைத்தையும் அவயவங்களாகக் கண்டு அவைகளை நீக்கியவிடத்துள்ள அவயவியைப் பிரமமாகப் பாவித்தலிற் பாவயோகம் எனவும், அங்கனம் பாவிக்கு மனதிற்கு அகோசரமானவிடத்துள்ள பிரமத்திற் பாவனாதமாய் நின்றலின் அபாவயோகம் எனவும், சங்கற்பமுதித் தொடுங்கினவிடத்தும் அறிவறிபாமையிடத்தும் ஒருதன்மையாய் விளங்கும் பிரமமே தானாய் விளங்கலின்மாயோகம் எனவுங் கூறினார்.

வினா:—இங்கனங் கூறிய வைந்தனுள் ஒவ்வொன்றினாலும் பிரமத்தையடைதல் கூடுமாதலின் இவற்றிற்குள் தாரதம்மியம் வந்தவாறென்னை?

விடை:—ஒன்றென்ப தின்றி யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்ற பிரமம் இவ்வட்சரத்தில் அடங்கிநின்றவெளிப்பட்டதெனக் கண்டமையானும், அங் னும் நிறைந்துள்ளபிரமம் இத்தேகக்கிருகத்தில் வெளிப்பட்டதாகத் தரிசித் தமையானும், அவயவங்களை நீக்கியவிடத்துள்ள அவயவியைப் பார்க்கும் பாவனையா லுதயமாமென்றமையானும், அப் பாவனையிறந்து அதீதமாய் விளங்குமென்றமையானும், மனமுதித்தவிடத் தொடுக்கின் உண்மை விளங்கு மென்றமையானும் இவ்வைந்திற்கும் ஏகதேசமான தோஷங் களும் இவை யொன்றற்கொன் றறிவு வியாபித்து வருதலி னுயர்வு தாழ் வான தாரதம்மியங்களு முண்டாம். இம்முன்னிலைகள் யாவுமின்றிச் சிந் திக்கு மனதின்கண் நிறைந்திருக்கின்ற சுத்த சைதன்னியமா யெங்கு நிறைந்திருக்கின்ற அத்துவிதவஸ்துவாதலே முங்கியமெனவும், ஏனைய வைந்து யோகங்களுங் கௌணமெனவும் வந்தவாறு காண்க.

இவற்றுள் மந்திரயோகத்திற் பிரம முதிக்குமென்பது (பிரமகீதை) “தீம ரந்தொறு மடைந்தழி வுறாது தெரிவா, காம னின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ, லாமு டம்பிலழி வின்றிமறை கின்ற வமல, னோமெ னும் பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பின் வெளியாம்” என்பதனானும், பரிசயோக மென்பதற் குதாரணம் (வாதவூரர் புராணம்) “முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி மூலவாயுவை யடைத்திரு வழியைச், சிக்கெ னும்படி யடைத்தொ ரு வழியைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க வைந் தெழுத் தோரெழுத் துருவாந் தன்மை கண்டவர் தகும்பெரு வெளிக்கே, புக்க டூந்தின ரெமதுருப் பெறுவர் புவியில் வேட்டிவ னெடுத்தமண் புழுப் போல்” என்பதனானும், பாவயோகமென்பதற் குதாரணம் (வாசிட்டம்). “கரையறு பரமா காசங் கதித்தறப் பருத்த கண்டம், புரையறு மதன்கீ டெல்லை யற்றவிண் பொற்றூட் கஞ்ச, கிரைபயின் முடிவிறிக்கு நீண்டற வுயர்ந்த தோள்க, ளுரையுயிர் நானாலோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே” என்பதனானும், அபாவயோக மென்பதற்குதாரணம் (சுருதிசாரம்) “தனித் த சுவானு பவாதீதம் பிரமோக மேதாற் றுனவனு யிருப்பதுஞ்சங் கற்பத் தானு, மனித்தமென விட்டிடிற்ரு னியமாத லானு மதுமறவா விடினினை வா யழிதலானு, மினித்தநிட்டை சாதகமா யிருத்தலானு மேதுமல்ல மூடமென்றே யிபம்ப லானுந், தொனித்தசுபா வமுங்கடந்த வதீதந் தானே சுயம்பிரகா சம்மெனவே சொல்வர் தாமே” என்பதனானும், மஹாயோகமென்பதற் குதாரணம் (ஞானவாசிட்டம்) “ஆங்கதுவே யதீத பத மாதலாலே யதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாங்குறுவீ டென் றும்ப ருலகி வில்லைப் பாதலத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கி வில்லை, வீங்கியவா சைகனெல்லா மிறந்த காலே விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோங்கியவீ டெனக்குளதென் னுள்ளேயெண்ண முண்டாகின் மீண்டு மன முற்ப விக்கும்” என்பதனானுங் காண்க. இன்னும், “சகத்தானது உதயலயமாகின்ற தெவ்விடமோ அவ்விடத்தில் மனோலயமாகுவதே மஹா யோகம்” என்று பிரமாந்தவிவேக சமுத்திரமென்னுநூலில் கூறுவதுங் காண்க.

(தா - ம்.) இவ்வைந்து யோகமும் நிதித்தியாசனத்துக்கு அங்கமாக வுஞ் சட்சமாநிக் கனுசூலமாகவுங் கண்டு இவற்றிற் கதிதமான பொருளைச் சகசத்தில் அனுஷ்டிக்கும்படியாகக் கூறினாரென்பதாம். (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சவிதலிங்காதியோடு கூடிய சிரவணாதி மூன்றனையும் பிரமானுபவ முண்டாயினும் அதற் கிடையூறான பிரதிபந்த மூன்றுண்டெனக் கூறுவான் ரொடங்கி அவற்றி னுமமும் பூதப்பிரதிபந்த விலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்

பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தம்பி

னிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி

நேயமொடு துறந்துகுரு பரணையறிந் தடைந்து

மகிழ்ந்துசவ ணைகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த

வனிதாதி விடயசுக வாதனையாற் றினமும்

புகுந்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறாமற்

போக்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர்.

(இ - ள்.) பகர்ந்த - முற்கூறிய, உயிருண்மை - ஆத்மரிச்சயத்திற்கு, விலக்காக - விக்கினமாக, வரும்-வராரின்ற, (பிரதிபந்தம்) பூதப்பதிபந்தம்- பூதப்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பதிபந்தம்-வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம், பின்- பின்பு, மிகழ்ந்த - விளங்கிய, ஆகாமியப்பதிபந்தங்களென - ஆகாமியப் பிரதிபந்தங்களென மூன்றும், (அவற்றுள்) முத்திநேயமொடு - முழுட் சத்துவத்துடன், துறந்து - இச்சைக்கு விஷயமான யாவற்றையும்விடுத்து, குருபரணை - சற்குருவை, அறிந்து - இவர் நம்மையிரட்சிக்கத் தக்கவரென் றறிந்து, அடைந்து - சரணாகதியடைந்து, மகிழ்ந்து-மனமுவந்து, சவணை கம் - சிரவணாதித்திரயங்களை, உற்றிடினும்-அடைந்திட்டாலும், முன்னுகர்ந்த - முன்னனுபவித்த, வனிதாதி - பெண் முதலிய, விடயம் - விஷயங் களிலுண்டாகிய, சுகவாதனையால் - சிற்றின்பவாசனையால், தினமும் - நாடோறும், புகுந்து - அகத்திற் புகுந்து, மனநிலை கலக்கி - மனோரிச்சயத் தைக்குழம்பச்செய்து, உயிருண்மை - ஆத்மரிச்சயத்தை, உறாமல் - அடை யாவாறு, போக்கியிடறனை - நீக்கியிடுதலை, பூதப்பதிபந்தமென்பர் - பூதப் பிரதிபந்தமெனச் சத்துக்களுரைப்பார்கள், எ-று.

பூதம் - இறந்தகாலம். உயிருண்மை - ஆத்மசாட்சாத்காரம். (கக௦)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனைய விரண்டுபிரதிபந்தங்களின் இலக்கண முணர் த்துகின்றார்.

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க

மறுகடுஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி

யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுற தழித்த
 லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
 விடலரிய சநநமின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
 விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
 மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
 வுண்மையுற தழித்தலா காமியப்பதி பந்தம்.

(இ - ள்.) மடி - சடபுத்தியும், விடயாசத்தி - விடயவிச்சையும், அபி
 மானமோடு - அபிமானமும், குதர்க்கம் - குதர்க்கமும், மறுகிடம் - மனங்
 கலங்கற்கேதுவான, சிற்றினஞ்சேர்தல் - அறிவின்மையோர் குழாங்களைச்
 சேர்தலும், சபலத்துவாதி - சஞ்சலத்தன்மை முதலிய குணங்களை, அடை
 தலின் - அடைதலுமாகிய இவற்றால், மெய் தெரிந்தும் - உண்மையறிந்
 தும், உயிருண்மையுறது - ஆத்மசாட்சாத்காரத்தை யடையவொட்டாது
 அழித்தல் - கெடுக்கின்றதெதுவோ, அது-அதுவே, வர்த்தமானப் பதிபந்த
 மாகும்-வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாம், விடலரிய-நீக்குதற்கரிய, சநநம்-பிற
 ப்பை, இன்னும் - இன்னமும், சிலவடைந்தாலன்றி - சிலபெற்றாலல்லது,
 பிரமாதியுலகு-சத்தியலோக முதலியவற்றில்வைத்த, இச்சைவிடாதெனும்-
 இச்சைநீங்காதென்கின்ற, தோடமொடு - தோஷத்துடன், மருவி - சேர்
 ந்து, மறைப்பொருளை - வேதார்த்தத்தை, உணர்ந்திடினும் - அறிந்திருந்
 தாலும், ஆன்மவுண்மை - ஆத்மசாட்சாத்காரத்தை, உறது - அடைய
 வொட்டாமல், அழித்தல் - கெடுப்பதே, ஆகாமியப்பதிபந்தமாம் - மேல்
 வருமாகாமியப் பிரதிபந்தமாகும். எ—று.

வர்த்தமானம் - நிகழ்காலம்.

பூதப்பிரதிபந்தம் ஆத்மதரிசனமாகியும் முன்னனுபவித்தவிடயானு
 பவத்தைச் சிந்தித்தல்; வர்த்தமானப் பிரதிபந்தம் இப்போது காணும்
 விஷயங்களி லிச்சையுண்டாதல்; ஆகாமியப்பிரதிபந்தம் மேல்வரும் விடய
 லாபங்களைக்கருதிற்றல். சபலமென்றது நிலையின்றி மின்போலத்தோன்றி
 மறைதலை. அஃதாவது சித்த மொருநிலையினில்லாது சஞ்சலப்படுதல். குரு
 முகமாயாத்ம விசாரஞ் செய்யு மிடத்து முன்னனுபவித்த விடயவாசனை
 தாக்குவதால் மனங்கலங்குவது பூதப்பிரதிபந்தமும், அங்நனம் விசாரித்த
 மெய்யுணர்வை யிப்போது மடி விடயாசத்தி யாதிகளாற்கெடுப்பது வர்த்த
 மானப்பிரதிபந்தமும், இன்னஞ் சிலபிறப்பெடுத்துப் பெரும்போகங்க ளனு
 பவித்தாலல்லது இச்சைவிடாதென்கின்ற சங்கற்பம் வஸ்து நிச்சயந்தெரிந்
 தும் அஃதாகவொட்டாமற் செய்வதால் ஆகாமியப் பிரதிபந்தமுமாம். பிர
 திபந்தம் - தனக்கு வேறாகநின்று பந்திப்பது.

(நா - ம்.) பூதாதிப்பிரதிபந்தங்கள் சிவவண்தியனுசந்தானத்தினாலுண்
 டான ஆத்மசாட்சாத்காரத்தைக் கெடுத்தலால் அவற்றை நீக்குதற்காக
 வுணர்ந்தினுரென்பதாம். (கசக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பூதாதிப் பிரதிபந்தங்கட்கு இடையூறான ஞானாதிமூன்றும் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றற்கு முரிய காரணாதி யைந்துங் கூறுவான் றொடங்கி ஞானாதிமூன்றன் நாமமும் அவற்றுள் ஞானத்தின் காரணாதி மூன்றனிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான் பயில்வ

பகர்ஞான வயிராக முபரதியா மவற்றின் வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப

மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு முந்துசவ ணாதிகமே காரணமான் மாவு

மூலவகங் காரமும்வே முக்குதலே சொரூப நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்

நணுகுதலே காரியமென் றறைகுவர்மு தறிஞர்.

(இ - ள்.) பந்தமவை-முற்கூறிய பூதாதிப்பிரதிபந்தங்கள், மூன்றினையும்-மூன்றையும், கடந்திடுவான் - நீக்குகிறித்தம், பயில்வ - அப்பியாசஞ் செய்யத்தக்கவை, பகர் - சொல்லாகின்ற, ஞானம் - ஞானமும், வயிராகம்-வயிராகமும், உபரதியாம் - உபரதியுமாம், அவற்றின் - அம்மூன்றனது, இலக்கணம் - இலக்கணமாவது, காரணமொடு - காரணமும், சொரூபம் - சொரூபமும், மருவு - பொருந்திய, காரியமென - காரியமுமென்று, தனித் தனி - ஒவ்வொன்றற்கும், வந்தணுகும் - வந்துபொருந்தும், ஞானக்கு - (அவற்றுள்) ஞானத்திற்கு, முந்துசவணாதிகமே - முதன்மையான சிரவணாதிமூன்றுமே, காரணம் - காரணமாம், ஆன்மாவும் - கூடத்தினையும், மூலவகங்காரமும் - மூலவகங்காரத்தினையும், வேறுக்குதலே - பிரித்தறிவதே, சொரூபம் - சொரூபமாம், நந்து - நசிக்குமியல்புள்ள, அகங்காரகத மயற்கு - அகங்காரசம்பந்தமான ஜீவனுக்கு, தான்கரியாய் - கூடஸ்தனாகிய தான் சாட்சியாக, நணுகுதலே - பொருந்துதலே, காரியமென்று - காரியமாமென, அறைகுவர் - சொல்லுவார்கள், முதறிஞர் - பேரறிவை யுடையவர்கள், ஏ - று. தான் - அசை.

சவணாதி யென்றதனான் மனன நிதித்தியாசனமுங்கொள்க. ஞானத்திற்குச் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கள் காரணமும், அவற்றால் அனாதம் சம்பந்தமின்றி யாத்மாவைத் தனியே தரிசித்தல் சொரூபமும், அநாதம் சம்பந்தமான சேவனுக்குத்தான் சாட்சியாய்வினங்குவதே காரியமுமாம்.

(நா - ம்.) இங்ஙனங்கூறிய விசாரஞானத்தினு லாகாமியப் பிரதிபந்தம் நீங்குமென்பதாம். (கச-உ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முநையால் ஏனைய விரண்டிற்குங் காரணாதி மூன்றனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வேண்டும்வயி ராக்கியத்திற் குற்ற வனிதாதி விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்

காண்டலது காரணமெத் திறந்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொரூபம்பின் புறமைகா ரியமா
மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்
விளம்பலுறு ஞானாதி கட்கவதி மொழிவாம்.

(இ - ள்.) வேண்டும் - அறிஞரால்விரும்பத்தக்க, வயிராக்கியத்திற்கு-
முற்கூறியவைவராக்கியத்திற்கு, உற்ற - பொருந்திய, வனிதாதி-மனைவி முத
லிய, விடயத்தில் - விடயங்களில், நிலையாமை முதலாய - அனித்தியமா
திய, குற்றங்காண்டலது - தோடதெரிசனமே, காரணம் - காரணமும்,
எத்திறத்தானும் - எந்தப்பிரகாரத்தினும், அதனை - அவ்விஷயானு
பவத்தை, கழன்றிடுதல் - நீங்குவதே, சொரூபம் - சொரூபமும், பின்புற
மை - பின்னு மவ்விடயங்களிற் புகாமையே, காரியமாம் - காரியமுமாம்,
மாண்ட - மாட்சிமையுள்ள, உபரதிக்கு - உபரதிக்கு, இயமாதிகளே - இய
மாதியஷ்டாங்கயோகங்களே, காரணம் - காரணமும், சூழ் - சங்கற்பரூப
மான, மனமொடுங்கல் - மனமடங்குவதே, சொரூபம் - சொரூபமும், புறக்
கருமந்தன்னில் - முன்விடுத்தபகிர்முக வியாபாரங்களில், மீண்டுபுகும் -
திரும்பச்செல்கின்ற, மயலறுதல் - மயக்கநீங்குவதே, காரியமாமென்ற -
காரியமுமாமென, இசைப்பர் - சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள், விளம்பலு
றும் - முற்கூறிய, ஞானாதிகட்கு - ஞானமுதலிய மூன்றற்கும், அவதி
மொழிவாம் - அவதியைச் சொல்லுவாம், எ-று. அவதி - எல்லே.

வனிதாதி என்றதால் பஞ்சணை, செளக்கியபோசனம், சுகந்தம், வஸ்
திரம், ஆபரணம், தயிலம், தாம்பூலமுதலியனவுங்கொள்க, நிலையாமையென்
றதால் எதிரிட்டுத்தோற்றும் விடயங்களியாவும் அனித்தியமெனக்கொள்க.
இயமாதிகள்-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம்,
தாறணை, தியானம், சமாதி என்பன. ஞானாதி யென்றமையின் வைராக்கிய
மும் உபாதியுங்கொள்க. புறத்தொழில்-பாகியவிடயத்திற் செல்லுஞ்சரியை
கிரியைகள். முற்கூறிய வைராக்கியத்திற்கு விடயங்களிற்றேஷ திருஷ்டி
வருவதேகாரணமும், அங்ஙனமுண்டான விடயவாசனையை நீக்குதலே
சொரூபமும், அங்ஙனம் நீக்கினவிடயத்திற் பின்னரிச்சை பிறவாததே
காரியமுமாம். உபரதிக்கு அட்டாங்கயோகஞ் செய்வதே காரணமும்,
அவற்றால்மனமொடுங்குதலே சொரூபமும், முன்னர் நீக்கின கருமங்களில்
மீண்டும் மயக்கம் வாராததே காரியமுமாம்.

(நா - ம்.) இங்ஙனங்கூறிய வைராக்கியத்தினால் வர்த்தமானப்பிரதி
பந்தமும், உபரதியினற் பூதப்பிரதிபந்தமும் நீங்குமென்பதாம்.

வு - கக.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் ஞானாதிகளி னவதியினிலக்கண
முணர்த்துகின்றார்.

தக்கதே கான்மபா வம்போலப் பிரமந்

தானென்னுந் திண்மைஞா னத்தினுக்கா மவதி

மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்
 விளம்புவயி ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்
 றொக்ககரு மங்களனைத் தினையுநீனை யாமை
 தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்
 புக்கொருவ னடைந்திடமே விதுமுன்னம் விடாது
 புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றழிக தெரிந்தே.

(இ - ள்.) தக்க - உரிமையான, தேகான்மபாவம்போல - தேகமே யாத்மாவெனப் பாவிப்பதுபோல், பிரமம் - பிரமமே, தானென்னும் - தா னென்கின்ற, திண்டை - திடபோதமே, ஞானத்தினுக்கு - ஞானத்திற்கு, ஆமவதி - அவதியாம், மிக்க - மேலான, பிரமாதிபதம் - சத்தியலோகாதி பதப்பிராப்திகளை, துரும்பெனவே - திரணம்போல, நினைத்தல் - நினைப் பது, விளம்பும் - முற்கூறிய, வயிராக்கியத்திற்கு - வைராக்கியத்திற்கு, அவதி - அவதியாம், சுழுத்தியன்போல் - சுழுத்தி யுடையவனைப்போல, தொக்க - பொருந்திய, கருமங்களனைத்தினையும் - எல்லாக் கருமங்களையும், நினையாமை-மறப்பதே, தோன்றும் - விளங்காநின்ற, உபரதிக்கவதியாகும் - உபரதியினவதியாம், இவை மூன்றும் - இந்தஞானதி மூன்றையும், புக்கு-புகுந்து, ஒருவன் - ஒர்புருடன், அடைந்திடமேல்-அடைவானாயின், இது - இது, முன்னம் - ஜென்மார்தரங்களில், விடாது புரிந்த - நீங்காமற்செய்த, மாதவத்தின் - மகாதவத்தினது, வலியென்று - வல்லபமென, அழிக தெரி ந்து - உணர்ந்தறிவாயாக, எ-று. ஏ - ஈற்றசை.

பிரமாதிபதம் என்றமையின், பிருதிவிலோக பதப்பிராப்திபரியந்த மூங்கொள்க. அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகந் தானாயிருப்பதுபோல அஞ்ஞா னம் நீங்கியகாலத்தில் பிரமந் தானாய் விளங்குதல் ஞானத்திற்கும், பதப் பிராப்திகளைத்தினையுந் துரும்பாக வுபேட்சித்தல் வைராக்கியத்திற்கும், கருமங்க ளனைத்தினும் மனமெழாதிருத்தல் உபரதிக்கும் அவதிகளாம்.

(நா - ட்.) ஞானாதி மூன்றனிலைமையினளவு கூறியவாரும். (கசச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஞானாதிகளின் பல்மும் அவற்றுள் ஞான மே முக்கியமெனவும் ஏனைய விரண்டுங் கௌணமெனவு முணர்த்துகின் றார்.

குறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்

கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா

முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான

மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க

முறியுமர நெடும்பணையோன் விழினைவின் நேனு

முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்

பெறுவனுபர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்
பிறந்திடுந்துக் காணுபவ முளதாத நிண்ணம்.

(இ - ள்.) குறையகலும் - குற்றமற்ற, வயிராகம் - வைராக்கியமும், உபரதியாம் - உபரதியுமாகிய, இரண்டும் - இவ்விரண்டும், கூடி-ஒருபுருடனைக்கூடி, ஞானங்கூடாதாயின் - ஞானங்கூடாவிடின், முத்தியரிதாம் - மோட்சங்கிடையாதாம், உறுமினிய - இனிமைபொருந்திய, மிசை - மேலான, உலகபதங்கிடைக்கும் - சத்தியலோகபதப் பிராப்தியுண்டாம், ஞானமொன்றும் - ஞானமாத்திரம், அடைந்து - பெற்று, அவையிரண்டும் - உபரதிவைராக்கியமான வவ்விரண்டும், இலையேனுநிற்க-இல்லையாயினுமிருக்கட்டும், முற்புமரம்-வேரோடுமொடிந்து வீழ்கின்றமரத்தின், நெடும்பனையோன் - நெடியகிளையிலிருப்பவன், விழநினைவின்றேனும் - பூமியில் வீழ மனமின்றாயினும், முறிய - மரமுறிந்துவிழ, விழல்போல - அம்மரத்தினிற்பவன் பூமிபதனமாதல்போல, தேகாந்தமதனில் - தேகாந்தத்தில், பெறுவனுயர்முத்தியினை - மேலானமோட்சத்தையடைவன், உடற்கமைந்த - தேகத்திற்கமைந்த, வினையால் - பிராரத்தகன்மத்தால், பிறந்திடும் - உண்டாகும், துக்கானுபவம் - துக்கமனுபவித்தல், உளதாதநிண்ணம் - உண்டென்பதுநிச்சயமாம், எ-று. ஏ-அசை.

பணை - பிராரத்ததேகத்திற்கும், விழல் - முத்தியடைதற்கு முவமித்தவாரும். தேகாந்தமதனிற் பெறுவனுயர்முத்தி என்றமையின் சத்தியோ (உடனே) முத்தியெனவும்; உடற்கமைந்தவினை என்றமையின் சஞ்ஞித ஆகாமியம்நீங்கின பிராரத்தவினைமாத்திரமெனவும்; துக்கானுபவமுளதாத நிண்ண என்றமையின் பிராரத்தத்தால் வருஞ்சுகதுக்கமனுபவிப்பனெனவும் பெற்றும். பெறவே, வைராக்கியவுபரதியில்லாதவன் சுகதுக்கமனு பவிப்பானென்பதும் இச்சுகதுக்கங்கள் அனுபவத்தால் நீங்குவதே யன்றி மேல் வினாவிற்கேதுவாகாதென்பதுங் காண்க.

(தா-ம்.) வைராக்கியமுபரதிகட்குப் பதப்பிராப்தியே பலமன்றிமுத்தியன்றென்பதும் ஞானமொன்றற்கு முத்தியே பலமென்பது மிம்மூன்றுங் கூடியிருக்கின் சுகதுக்கமின்றிச் சத்தியோமுத்தனாவ னென்பதும் உணர்த்தியவாரும். (கசடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சிரவணதிமூன்றின லுதயமான ஞானம் அபரோட்சமாதற்கேதுவான சமாதி கூறுவான்றொடங்கி அதற்குச் சாதனமாயுள்ள ஞானபூமிகளினேழினுமமும் அவற்றுள் இரண்டனிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

சாற்றரிய சுவேச்சையிசா ரணைதனுமா னசிசத்
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே
மேற்றரிய காமியெனு மிவற்றினைமு தறிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளென்ப ரவற்றுட்

டோற்றிடுநான் மூடனா யிருந்தகா ரணமென்

சுருதிசூரு வாலறிவ லெனநீனைதல் சுவேச்சை
மாற்றரிய சுருதிசூரு வர்ச்சிந்து தோன்றும்

வைராகத் துறுதல்சதா சாரவிசா ரணையே.

(இ - ள்.) சாற்றரிய - சொல்லுதற்கரிய, சுவேச்சை - சுவேச்சையும், விசாரணை - விசாரணையும், தனுமானசி - தனுமானசியும், சத்வாபத்தி - சத்வாபத்தியும், அசம்சத்தி - அசம்சத்தியும், பதார்த்தாபாவணை - பதார்த்தாபாவணையும், மேல் - மேலான, துரியகாமியெனும் - துரியகாமியுமென்கின்ற, இவற்றினை - இவ்வேழிணையும், மூதறிஞர் - பேரறிவையுடைய சத்துக்கள், விளங்கு-விளங்காநின்ற, சத்தஞானபூமிகளென்பர் - ஞானபூமிகளெழுனச் சொல்லுவார்கள், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், தோற்றிடும் - தோற்றாநின்ற, நான்மூடனாய் - யான்மூடனாக, இருந்தகாரணமென் - இருந்தகாரணமென்ன, சுருதி-வேதவாக்கியத்தினாலும், சூருவால்-ஆசிரியருபதேசத்தினாலும், அறிவலென - அறிந்துகொள்வேனென்று, நீனைதல்-கருதுவதே, சுவேச்சை - சுவேச்சையாகும், மாற்றரிய - நீக்குதற்கரிய, சுருதிசூருவால் - வேதங்களினுமாசிரியரானும், சிறிதுதோன்றும் - கிஞ்சித்துண்டான, வயிராகத்துறுதல் - வைராக்கிய பலத்தினுண்டாகும், சதாசாரம் - சதாசாரப்பிரவிர்த்தியே, விசாரணை - விசாரணையாம், ஏ-ஹு. ஏ-ஈற்றைசை.

ஞானபூமியென்றது ஞானம்விலைதற் கேதுவான ஸ்தானத்தை. ஆலென்பது சுருதியென்பதினுங் கூட்டப்பட்டது.

(ப - ம்.) நிஷ்காமபுண்ணியபரிபாகத்தாற் சுதந்தரமாயுதயமான ஞானம் அவ்வியத்தமா யிருந்ததைக்கொண்டு விடயங்கள் யாவையுந் துக்கமெனக்கண்டும் தத்தரிசனம் வியத்தப்படாதிருந்தது யாதுகாரணமென்பார் தோற்றிடுநான் மூடனாயிருந்தகாரணமென் எனவும், இவ்வறியாமையை நீக்குமேதுவைக்கொண்டு நீக்கக்கருதினென்பார் சுருதிசூருவாலறிவல் எனவும், அங்ஙனமுள்ள துக்கத்தைநீக்கிச் சுகத்தை விரும்பினென்பார் சுவேச்சை எனவும், மஹாவாக்கியத்தினாலும் பிரமோபதேசத்தினாலும் விளங்கும் பரமசுகஞ் சிறிதுதயமாமென்பார் சுருதிசூருவாற் சிறிது தோன்றும் எனவும், அதனாற் பிரமாதிபதந் துரும்பாகத்தோன்றும் நிராசையுண்டாமென்பார் வைராகத்துறுதல் எனவும், அதனால் ஆத்மநாதம் விவேகஞ்செய்து அனாத்மாவைநீக்கி யாத்மாவைப் பூரணமாக விசாரித்தானென்பார் சதாசாரவிசாரணை எனவுங் கூறினார்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனையவற்றுள் நான்கனிலக்கண முணர்த்துகின்றார். மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடயவலியறுத றுன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்

விரவுநன வாயவுல கினைக்கனவென் றெண்ணி

மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி

பரவலுறு முலகுதோன் றுதுசமுத் தியன்போற்

பகரறிவு மாத்திரையாய் நின்றலசம் சத்தி

யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல

வுயிராநந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம்.

(இ - ள்.) மருவலுறு - பொருந்சாரின்ற, சுவேச்சை-சுவேச்சையும், விசாரணை-விசாரணையுமாகிய விவ்விரண்டின், வலியால்-அப்பியாச டலத்தினால், விடயவலியறுதல் - விடயப்பற்று நீங்கலே, தனுமானசி - தனுமானசியாகும், அவற்றின்பயில்வால் - அம்முன்றனப்பியாச பலத்தினால்,விரவு-கலந்திருக்கின்ற, நனவாயவுலகினை - சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்தை,கனவென்றெண்ணி-சொப்பனமாக கினைத்து, மெய்த்தவான்மா - உள்ளதான வாத்த்மாவினது, உண்மைகருதல் - சத்தாமாத்திரத்தைச் சிந்திப்பது, சத்வாபத்தி-சத்வாபத்தியாம், பரவலுறும் - விரிந்திருக்கின்ற, உலகுதோன்றாது - சகத்தோற்றரவின்றி, சுழித்தியன்போல - சுழுத்தியுடையவனைப்போல, பகர் - சொல்லாரின்ற, அறிவுமாத்திரையாய்-சின்மாத்திரமாய், நின்றல்-நிற்பதே, அசம்சத்தி - அசம்சத்தியாகும், ஒருவிவாசனையனைத்தும் - சர்வவாசனைகளையும்நீக்கி, மிகுதுயிலோன்போல-காட்கித்திரை யடைந்தவனைப்போல, உயிராநந்தத் தொடுங்கல் - ஆத்மாநந்தத்திலயிப்பதே, பதார்த்தாபாவனையாம் - பதார்த்தாபாவனையாம், எ-று, தான்-அசை.

விடயவலியறுதல் - விஷயாசக்தி நீங்குதலாம்; நீங்கவே,மனஞ் சிறுகுமெனக் கொள்க, ஆசக்தி - ஆசை.

(ப - ம்.) முற்கூறியவிரண்டு பூமியின் அப்பியாசமுதிர்ச்சியா லென்பார் சுவேச்சைவிசாரணைவலியால் எனவும், அதனால்விடயஅவாவிற்குச்சீரணம் வந்ததென்பார் விடயவலியறுதல் எனவும், அதனால் மனம்அணுத்துவமாய்க் குறுகின தென்பார் தனுமானசிஎனவும், இங்ஙன மறிவு வளர்தலும் மனஞ் சிறுகலுமாகப் பழகி வருதலென்பார் அவற்றின் பயில்வால் எனவும், அதனாற் சாக்கிரத்தில் கிச்சயமாகத் தோற்றப்பட்ட திருசியங்களைச் சொப்பனத்தைப்போல மித்தையாகக் காண்பானென்பார் நனவாயவுலகினைக் கனவென்றெண்ணி எனவும், இங்ஙனமெண்ணிய விடத்து ஆத்மசத்தைத் தரிசித்தானென்பார் மெய்த்த வான்மா வுண்மை கருதல் சத்வாபத்தி எனவும், இவ்வனுபவத்தினாற் சொப்பனப் பிரபஞ்சம் மனதேயெனக் கண்டவிடத்து அச்சொப்பனந் தோன்றாது மனமாத்திரமாய் நிற்பதுபோல மூன் கனவெனக் கண்ட உலகங் காண்பானாகிய திருக்கு மாத்திரமாய் நிற்குமென்பார் உலகுதோன்றாது சுழுத்தியன்போற் பகரறிவு மாத்திரையாய் நின்றலசம்சத்தி எனவும், இங்ஙனம் நின்றல ல் வாசனாட்சயமாய்ப் பிரமாநந்தம் வெளிப்படு மென்பார் ஒருவிவாசனை யனைத்து மிகுதுயிலோன்போல வுயிராநந்தத் தொடுங்கல் எனவும், இப்போதாநந்த

மான விடத்துச் சர்வமுந் தன்மயமாய் விளங்குமென்பார் பதார்த்தாபா
வனை எனவுங் கூறினார். (கசஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனையவொன்ற நிலக்கணமும் இப்பூமிகளிலுள்ள
அனுபவத்தை யபரோட்சப் படுத்துதற்குச் சகாயமான சட்சமாதி யி நிலக்
கணங் கூறவான் தொடங்கி அவற்றினுமு முணர்த்துகின்றார்.

உண்டிலையென் னும்ககங் கிருகிரங் கிருதி
யுறமலறி வருவாய வத்துவித பதத்துட்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ னியமாங்
கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்
கூறலுறு சத்தானு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொ டகமென்னு
மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம்.

(இ - ள்.) உண்டு - ஒன்றையுண்டெனவும், இலையென்னுமல்-இல்லை
யெனவுஞ் சொல்லாமல், அகங்கிருதி - அகவிவகாரமும், நிரங்கிருதி - புற
விவகாரமும், உறமல்-தோன்றாமல், அறிவுருவாய - ரூபத்திவ்ருபமாகிய,
அத்துவிதபதத்துள் - அத்துவிதபதத்தில், கண்டது - வெளியிற் காணப்
பட்டதான, ஒருவறுங்குடம்போல் - ஒரு வெறுங்கடத்தைப்போல, உட்
புறம் - உள்ளும்புறம்பும், சூனியமாங்கதி-சூனியமா யிருக்குமிடமே, துரிய
காமியாம் - துரியகாமியாகும், உபரதியை - நூற்கூறிய வுபரதியை, அடைந்
துகொண்டு - அனுசரித்துக்கொண்டு, இலகலுறு - விளங்காநின்ற, திரிசி
யானுவேசம் - திரிசியானுவித்தமும், பின்கூறலுறு - பின்சொல்லப்பட்ட,
சத்தானுவேதம் - சத்தானுவித்தமும். நிருவிகற்பம் - நிருவிகற்பமுமென,
புறமொடக மென்னும் - உட்புறமென்கிற, இருபேதமடைந்து-இருவகை
ப்பேத மடைந்திருப்பதால், எண்டரு - கருதற்கியன்ற, சட்சமாதிகளாம்-
ஆறுசமாதிகளாம், அவற்றை-அச்சமாதிகளை, முறையின்-நிரலே, இவண் -
இவ்விடத்தில், மொழிவாம் - சொல்லுவாம், எ - று.

நிரகங்கிருதி யென்பது நிரங்கிருதி யென விகாரமாயிற்று. புறமொ
டகம் என்றமையின் புறத்தின்மூன்றும் அகத்தின் மூன்றுமாகச் சமாதியா
றும். இவ்வனுசந்தானம் திரிசியத்தை யனுசரித்து வருதலால் திரிசியானு
வேதமெனவும், திருக்குவானசத்தை யனுசரித்து வருதலால் சத்தானுவேத
மெனவும், இவ்விரண்டையு மனுசரியாம்ற் சுவயமாய் விகற்பமின்றிச் சச்சி
தாநந்தமாய் வருவது நிருவிகற்பமெனவும், திரிசியத்திற் றன்னைக் காண்
பது புறமெனவும், தேகாதி யகக்கரணத்திற் றன்னைக் காண்பது அகமென
வுங் கொள்க.

(ப - ம்.) முற்கூறிய சிற்சுகானுபவத்தினால் சத்தசத்து, பாகியாந்தரம் முதலிய பேதமியாவுமின்றிச் சின்மாத்நிரமான வத்துவித ஸ்வரூபத்தைத் தவிர மற்றொன்றுமில்லாததே துரியாதீத மென்பார் துரியகாமியாம் என வுங் கூறினார்.

சரியையாதி மூன்றுங்கடந்த ஞானபாதத்திற்குச் சாதனமான சுவே ச்சை விசாரணை தனுமானசி யென்னு மூன்றும் அப்பியாச பூமியெனவும், சத்துவாபத்தி - அசம்சத்தி - பதார்த்தாபாவனை - துரியமென்னு நான்கும் அனுபவ பூமியெனவும், இவ்வனுபவ பூமிகளால் நிரலே பிரமவித்து - பிரம வரன் - பிரமவரியான் - பிரமவரிட்டெனெனச் சீவன் முத்தர்களுது தாரதம் மியங்களை நப்பட்டன வெனவும், இப்பூமிகளின் அனுபவமுடைய புருடனு க்கு முற்கூறிய மூன்று பூமியுஞ் சாக்கிரமும், நான்காம்பூமி சொப்பனமும், ஐந்தாம்பூமி சுழுத்தியும் ஆறாம்பூமி துரியமும் ஏழாம்பூமி துரியாதீதமு மாகிய பஞ்சாவத்தைகளா மெனவுமறிக.

(நா - ம்.) இவைகள் அப்பியாசத்திற் தாரதம்மியமா யிருப்பதன்றி யனுபவத்தினுந் தாரதம்மியமா யிருப்பதைக்கண்டு இவ்வவதிகட்கதீதமாக வேண்டிஇஞ்ஞான பூமியினிலக்கணங்களை யுணர்த்தியவாரும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் புறச்சவிகற்பசமாதியி னிலக்கண முணர்த்துகின் றார்.

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றனைக்குறித்து நாம
கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்தைத்
தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்
சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை
விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து
மெய்த்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற
கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதியென லாகுங்
கிளந்தபுறச் சத்தானு வேதமது கிளம்பில்.

(இ - ள்.) கடாதிவிடயத்தினில் - கடமுதலிய விடயசமுகத்தில், ஒன் றனைக்குறித்து - யாதொன்றை யாவது குறித்து, நாமகற்பனையோடு-கற்ப னைநாமத்துடன், உருவமெனும் - உருவமுமென்கின்ற, மாயையதன்றிற் பதை - மாயையின் அம்சமாகிய வவ்விரண்டையும், தடாதுவிடுத்து-தடை யில்லாமனீக்கி, அத்திபாதிப் பிரியமென்னும் - அஸ்திபாதிப் பிரியமென் கின்ற, சச்சிதாநந்தமாம் - சச்சிதாநந்தமாகிய, பிரமத்தின்றிறத்தை - பிரம த்தின் அம்சத்தை, விடாது - இடைவிடாமல், அனுசந்தானம்-அப்பியாசம், செய்திடுதலே - செய்வதே, புறத்துமெய் - பாகியத்திலுள்ள, திரிசியானு வேதம் - திரிஸ்யானுவித்தமென்னும், பெயர்கொள்கின்ற - நாமம்பெற்றி ருக்கின்ற,கெடாதது-நசியாததாகிய, ஒரு-ஒப்பற்ற,சவ்விகற்பசமாதி யென

லாகும்-சவிகற்பசமாதி யென்று சொல்லப்படும், கிளந்த-முற்கூறிய, புறச் சத்தானுவேதமது-புறச்சத்தானுவித்தத்தை, கிளப்பின்-கூறின், எ - று.

(ப - ம்.) காணப்பட்ட திருசியங்களில் மாயையின் தன்மையானநாம ரூபத்தை நீக்கிப் பிரமாம்சத்தால் யதார்த்தமாக விளங்குகிற சச்சிதானந்த மாய்ப் பழகவேண்டுமென்பார் கடாதிவிடயத்தினில் அனுசந்தானஞ் செய் திடுதல் எனவும், அங்ஙனஞ் செய்தல் பாகியத்திலென்பார் புறத்து எனவும், அது திருசியத்தை யனுசரித்துவருதலென்பார் திரிசியானுவேதம் எனவும், அங்ஙனஞ்செய்தல் விடயங்களின் வேறுபாடென்பார் சவ்விகற்ப சமாதி எனவுங் கூறினார்.

(தா - ம்.) புறம்பிலுள்ள விடயங்களின் நாமரூப திருஷ்டி யின்றிச் சச்சிதானந்த திருஷ்டியாகப் பழகவேண்டு மென்பதாம். (கசக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் ஏனையவற்றுள் புறச்சத்தானுவே தமுதவிய மூன்றுசமாதியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்

தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க
விச்சமா திகள்பயின்ற வலியினுற் றோன்று

மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி
நிச்சலமா யலையில் கடல் பேரலிருத்தல் புறத்து

நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக்
கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி

யானுவே தப்பெயர்கொள் சவ்விகற்ப சமாதி.

(இ - ள்.) சச்சிதானந்த வருவாகுவதே-சச்சிதானந்த சொரூபமாவதே, பிரமந்தானெனவே-பிரமமேயென, தியானித்தல் - சிந்திப்பதே, அதுவாகு மென்க - முற்கூறிய புறச்சத்தானுவேதமென்றறிக, இச்சமாதிகள் - இவ் விருவகைச் சமாதிகளையும், பயின்றவலியினால் - அப்பியாசித்தபலத்தினால், தோன்றும்-உண்டாகின்ற, இரும்-மேன்மையுள்ள, பிரமானந்தநிலை தனில்- பிரமானந்த ஸ்தானத்தில், மனஞ் சென்றொடுங்கி - மனோலயமாய், நிச்சல மாய் - சலனமின்றி, அலையில் கடல்போல் - நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போல, இருத்தல் - இருப்பதே, புறத்து - பாகியத்திலுள்ள, நிருவிகற்ப சமாதி யாம் - நிருவிகற்ப சமாதியாம், மனோகத காமாதிக் - மனதின்கணுள்ள ராகத் துவேஷாதி விஷயங்களுக்கு, அச்சமறு - கனமான, கரிதானென்று- தானே சாட்சியென்று, எண்ணுதல் - சிந்திப்பதே, உள் - அகத்திலுள்ள, திரிசியானுவேதம்-திரிஸ்யானு வித்தமென்னும், பெயர்கொள்-நாமமுள்ள, சவ்விகற்பசமாதி - சவ்விகற்ப சமாதியாம், எ - று.

(ப - ம்.) முன்னரனுசந்தித்தவந்த சச்சிதானந்தமே பிரமசத்தென அனுசந்தித்து வருதலே புறச்சத்தானுவேதம் எனவும், இவற்றால் உதய

மான ஆந்தத்தில் மனங்கரைந்துற்றல் புறத்துநிருவிசற்பசமாதி எனவும், இத்தேகாதியந்தக் கரணங்களால்வருங் காமக்குரோதாதிகளின்சேட்டைக்குத் தான்சாட்சியாய்க் காண்பதை மனோகதகாமாதிக்குக்கரிதான் எனவும், இஃது அகவிடயத்தில் அனுசந்தானமாதவின் உட்டிரிசியானுவேதம்எனவும், அதுதனக்குவேறுபாடாயிருத்தவின் உட்சவ்விகற்பசமாதி எனவுங் கூறினார்.

(தா - ம்.) சச்சிதாநந்தமே பிரமமாகவும் அதன் சிந்தனையினாலுதயமான பிரமாநந்தத்தில் மனங்கரைவதும் அகத்திலுள்ள சகல தத்துவங்களுக்கும் தான் சாட்சியாயிருப்பதுமாகப் பழகவேண்டு மென்பதாம். (கரு0)

அ - கக.

இச்செய்யுளில் ஏனைய அகச்சத்தானுவேதமாதிய விரண்டு சமாதியினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளியுருவந்

தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தானுவேதம்
பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்
புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே
யிங்கசைவி நீபமெனப் பந்தமற விருத்த

லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா ருணந்
தங்கலுற வெழுதுமியோ கிக்குமன மெங்குச்
சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே.

(இ - ள்.) சங்கமறு - அசங்க, சச்சிதாநந்தவொளியுருவம் - சச்சிதாநந்தசயம்பிரகாசஸ்வரூபமே, தானெனச்சிந்தித்திடல் - தானெனச் சிந்திப்பதே, உட்சத்தானுவேதம் - அகச்சத்தானுவித்தசமாதியாம், பொங்குறு - விளங்காநின்ற, தன்னனுபூதிரசம் - சுவானுபூதிரசாவேசம், தோன்றுமதனால் - உண்டாவதனால், புகன்ற - கூறிய, திரிசியஞ்சத்தமெனும் - திரிசியானுவேதம் சத்தானுவேதமென்னும், இரண்டிமகன்ற - இரண்டையும் விட்டு, இங்கு - இவ்விடத்து, அசைவநீபமென - அசைவற்ற சித்திரதீபத்தைப்போல, பந்தமறவிருத்தல் - பந்தநீங்கிநிற்பதே, இலங்கும் - விளங்காநின்ற, அகநிருவிகற்பசமாதி - அகநிருவிகற்பசமாதியாம், இவ்வாருணம் - இச்சட்சமாதிகளிலும், தங்கலுறவொழுகும் - தரித்து நடக்கின்ற, யோகிக்கு - யோகீச்சுரனுக்கு, மனம் - மனமானது, எங்குச்சரிக்கும்-எங்கெங்கே சஞ்சரிக்கின்றதோ, ஆண்டாண்டெலாம் - அங்கங்கெல்லாம், சமாதியெனலாம்-சமாதியென்று சொல்லலாம், எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

(ப - ம்.) சங்கத் தியாகமாய்த் தனித்து விளங்கிய சச்சிதாநந்தமே ஆத்மாவெனவும், இவ்வாத்ம சிந்தனம் அகத்தி லனுசரித்துவருதல் அகச்சத்தானுவேதம் எனவும், அதனுண்டான ஆத்மாநந்தத்தில் முன்பழகின

விரண்டிடுங்கி மனங்கரைந்து நிச்சலமாய் நிற்பதே அகநிருவிதர்ப சமாதி எனவும், இதனால் இவன்மனம் ஆனந்தவடிவமாய் நின்றவின் சஞ்சரிக்கு மாண்டாண்டெலாஞ்சமாதி எனவுங்கூறினார். சங்கம்-கூட்டம்.

வினா:—திரிசியானு வேதத்தையுஞ் சத்தானுவேதத்தையும் சவிகர்ப சமாதியெனச் சொல்வது யாதுபற்றி?

விடை:—நாமரூபவடிவ திருசியத்தை விகற்பித்துச் சச்சிதாநந்தத் தைக் கிரகித்தலினாலும் சச்சிதாநந்தமே பிரமமெனச் சிந்திக்கும்பேதம்இரு த்தலினாலும் இவ்விரண்டிற்கு மொரே நாமம் வந்ததென்க.

மனம் ஆனந்தவடிவமா மென்பது “மனநிறைத்திடி நமுதமாய்நிறைந் திடும்வையந், தனதுதாட்செருப் புலகெலாந் தோன்முச்சுந் தரம்போல்” என்று வாசிட்டங் கூறுவதாலறிக.

(தா - ம்.) புறச்சத்தானுவித்த சமாதி மூன்றந் தற்பதசோதனையாம். அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் வாச்சியார்த்தமான வீசனையும், பின்னைய வொன்றும் லட்சியார்த்தமான பிரமத்தையும் விளக்கும். அகச்சமாதி மூன் றந் தொம்பதசோதனையாம். அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் வாச்சியார் த்தமான ஜீவனையும், பின்னையவொன்றும் லட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனை யும் விளக்கும். இந்த லட்சியார்த்தத்தின் ஒருமையனுபவமுள்ளவனே சதா சமாதியை யுடையவனாவ நென்பதாம். (கருக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சமாதிகளால் அனுபவமானஞானத்திற்குப் பலம் முன்னர்ப் பொதுவாகக்கூறினதன்றி யதன் சிறப்பைத் துக்காபாவ முதல் நான்காகத் தொகுத்தும் அந்நான்கனுள் முதலொன்றை நான்காக வகுத்துங் கூறுவான் றொடங்கி அவற்றினாமமும் இகலோக துக்கவிலக்க ணமு முணர்த்துகின்றார்.

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்

சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே

தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்களெனு மவற்றுட்

சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம்

பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழிநீ நாற்றம்

புகுபிணிகண் முதலனவுங் காரியதே கத்து

மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி

விபாதிகட்கு வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை.

(இ - ள்.) தக்க - தகுதியான, மா ஞானபலம் - பூரணஞானத்திற்குப் பலமானது, துக்காபாவம் - துக்காபாவமும், சருவகாமாப்தியொடு-சர்வகா மாப்தியும், கிருதகிருத்தியம் - கிருதகிருத்தியமும், தொக்க - தொகுத்திரா நின்ற, பிராப்திப் பிராப்பியங்களெனும் - பிராப்திப்பிராப்பியமுமென் னின்ற, நான்கு - நான்காம், அவற்றுள் - அந்நான்கனுள், சொல்லிய - முந்

கூறிய, துக்காபாவம் - துக்காபாவமானது, இகபரத்தால் - இகலோக பரலோகமென்னும் பேதத்தினால், இரண்டாம் - இருவகையாம், (அவற்றுள்) பொய்க்கும் - மித்தையாகிய, ஓர் தூலவுடம்பு - ஒப்பற்ற தூலதேகத்தில், எழிலொழி - குருபத்துவமும், தீநாற்றம்-தூர்க்கந்தமும், புது - வராரின்ற, பிணிகண் முதலனவும்-வியாதி முதலானவைகளும், காரியதேகத்து - சூட்சுமதேகத்தில், மிக்க - மிகுந்த, காமாதியும் - காமக்குரோதாதிகளானவாதியும், காரணத்தினில்-காரணதேகத்தில், அவ்வாதி வியாதிகட்கு-அங்ஙனங் கூறிய * வாதிவியாதிகளுக்கு, வித்தாம் - பீசமான, வாசனையும், சம்ஸ்காரமுமாகிய திரிவித சந்தாபமே, இகத்திடும்பை - இகலோக துக்கமாம், ஏ - று, ஏ - அசை.

துக்காபாவம் - துக்கமின்மை. சர்வகாமாப்தி - யாவற்றினும் நிறைந்திருக்கின்ற சுகத்தையடைதல். கிருதகிருத்தியம்-செய்யவேண்டிய சாதகங்களனைத்துஞ் செய்துமுடிந்தது. பிராப்திப் பிராப்பியம் - அடையவேண்டிய பொருளனைத்தையு மடைதல். துக்காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம் என்றமையின் துக்கமு மங்ஙனமே யிரண்டாயின. பிணிகண் முதலனவும் என்றமையின் வாதபித்த சிலேத்துமங்களாலும், விஷஸ்பரிச முதலாயினவற்றிற்குக் கீறிப்பாய்ச்சல் முதலானவற்றாலுந் தூலத்திற்கு வருந் துன்பங்களும், காமாதியும் என்றமையின் இராகத்துவேஷங்களாற் குக்குமத்திற்கு வருந்துன்பங்களும், வித்தாம் வாசனையும் என்றமையின் இவ்விரண்டிற்குங் காரணமானவாசனையாற் காரணதேகத்திற்கு வருந் துன்பங்களு மெனக் கொள்க. கொள்ளவே, இத்தூலாதி மூன்றுதேகத்தால் வருந்துன்பங்களே யிகலோக துக்கங்க ளென்பதாயிற்று.

(தா-ம்.) இகலோக துக்காபாவம் வருவிப்பான் கருதியில்விகலோக துக்கம் நீங்கு நிமித்த மிம்மூன்று சரீரங்களால் வருந்துன்பங்களேத் தரிசிப்பித்தவாரும். (கருஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இகலோக துக்காபாவமும் பரலோகதுக்கமுமாகிய விரண்டனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்

வேறாய தூரியஞா னத்தின்மே லாக

வைத்தவொரு போகபோத் திருக்கனிலா மையினுன்

வரஞானிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்

பொய்த்தவிக லோகதுக்கா மாவமென லாகும்

புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற

சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்

தெரியினெனப் புகன்றிவொர் திருக்கலுநல் லறிஞர்.

* ஆதி - மானசதாபம் (துன்பம்); வியாதி - தேகதாபம்.

(இ - ள்.) மித்தையெனும் - மித்தையென்று சொல்லப்படுகின்ற, மாயாகாரியம் - மாயையின் காரியமான, உடம்பாதிகளில் - தூலதேக முதலியவற்றிலும், வேரூய - வேரூன, தூரியஞானத்தின் - பிரத்தியகாத்மாவின் ஞானத்தின் பின்னர், மேலாகவைத்த - பாரமார்த்திகமாயிருக்கின்ற, ஒருபோகம் - ஒருபோகமும், போத்திருக்கள் - அப்போகத்தை யனுபவிக்கும் போத்தாக்களும், இலாமையினான் - இல்லாமையினால், வரஞானிக்கு - மேலான ஞானவானுக்கு, அவ்விடம்பை மூன்றும்-முற்கூறிய அத்தக்கத்திரயங்களும், இலாதிருத்தல் - சம்பந்த மில்லாதிருப்பதே, பொய்த்த-மித்தையாகிய, இகலோக துக்காபாவ மெனலாகும் - இகலோக துக்கநிலர்த்தியென்று சொல்லப்படும், புண்ணியம் - புண்ணியமானது, வந்து - என்றைக்கு வருமோ, பாவம் - பாவமானது, என்றுபோமென நின்ற - என்றைக்குப் போகுமோ வென்கின்ற, சித்தமுறு சிந்தனையே - மனதிலுள்ள வாலோசனையே, பரலோக துக்கந் தெரியினென - விசாரிக்குமிடத்துப் பரலோக துக்கமென்று, புகன்றிடுவர் - சொல்லுவார்கள், திருக்கறு - குற்றமற்ற, நல்லறிஞர் - சுகபோதத்தையுடைய சத்துக்கள், ஏ - று.

வரும் என்பது வந்தெனத் திரிந்துகின்றது. ஐயவோகாரங்கள் தொக்குகின்றன.

வினா:—பரலோக துக்கத்தைக் குறித்து வந்த பாவவெறுப்பும் புண்ணிய விருப்புந் துன்பமாயினவா நென்னை?

விடை:—இங்ஙனமிவற்றைக் குறிக்கும்போதே வருமோ வாராதோ வென மனத்திற் கையமாசலினனும் அங்ஙனங்கிடைப்பினும் அதுவும் இகலோக துக்கத்தைப்போலத் தூலதேகத்திற்குச் சுரமாதிரேயங்களினனும், சூட்சுமதேகத்திற்குக் காமநோயாதிய வனிதாதிய போகங்களினனும், காரணதேகத்திற் காதிவியாதியாதிய வாசனைக ணிறைந்திருப்பதினனும் துன்பமேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், வனிதாதிபோகங்களை யனுபவிக்கு மின்பமுந் துன்பமாயினவாநென்னை?

விடை:—துக்கரூபமான விஷய விற்பமுந் துக்கமே யன்றி மற்றொன்றாகாமையாற் றுக்கமேயா மென்க.

(நா - ம்.) துன்ப வடிவமான சரீரத்திரயங்களையும் அகற்றை யனுபவிக்கும் அகங்காரான்மாவையும் நேதிகளைந்து மேற்சேடித்திருந்த பிரத்தியகான்மசொரூப சுகத்திலிருப்பதே இகலோக துக்க பாவமெனவும், இம்மையிற்செய்த பாவமெங்ஙன நீங்கும் மறுமைக்குவேண்டிய புண்ணியமெங்ஙன முண்டாகுமெனக் கருதிச் சர்வப்பிரயச் சித்தமுஞ் செய்வதனோடு தேகாந்தத்திற் பரலோகத்தை விரும்பி வருந்துவதே பரலோக துக்கமெனவு முணர்ச்சியவாரும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் பரலோக துக்காபாவ விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலையி னீர்போஸ்

ஞானியிரு வினையுமுறு மையினாலிந் தனத்திற்
நீநணுகு மனலில்வீற கிலாததுபோற் கருமச்

செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினான்
மானமுலுண் வனத்திலுறு ததுபோல ஞான

மயனைவினை யாவுமுறு மையினால்ச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே.

(இ - ள்.) ஞானநிலை - ஆத்மஞான நிச்சயத்தை, அடைதலும்-அடை
ந்தமாத்திரத்தில், தாமரையிலையினீர்போல் - கமலபத்திரோதகம்போல,
ஞானி - ஞானவானுக்கு, இருவினையுமுறுமையினால்-கர்மதொந்த மின்மை
யினால், இந்தனத்திற் நீநணுகும்-காட்டத்தி லக்கினியிருக்கும், அனலில் -
அவ்வக்கினியில், விறகிலாததுபோல் - காட்டமில்லாததுபோல, கருமச்செ
யலில் - கன்மத்துவயவிவகாரத்தில், அவனும்-அவ்விவேகியிருப்பன், அவ
னில்-அவ்விவேகியினிடத்தில், அஃது-அக்கருமத்துவயம், இராமையினால்-
இல்லாமையினால், மான் - மிருகம், அழலுண் - அக்கினியினுற் றபிக்கப்படு
கின்ற, வனத்தில் - கானகத்தில், உறுது - சேராது, அதுபோல - அது
போல, ஞானமயனை - ஞானசொருபனை, வினையாவும்-சகலகன்மங்களும்,
உறுமையினால் - பொருந்தாமையினால், அச்சிந்தை - அச்சிந்தையானது,
அவனில் - அந்த ஞானியினிடத்தில், எழாதிருத்தறனை - உண்டாகாதிருப்
பதை, மேலோர் - மேலான சத்துக்கள், தக்க - தகுதியான, பரலோக துக்
காபாவமென-பரலோக துக்காபாவமென்று, உரைப்பார்-சொல்லுவார்கள்,
எ - று. தான் - அன்று, என - அசை.

மான் என்றமையின் இனம்பற்றிப் பறவை முதலானவையுங்
கொள்க.

ஞானிக்குக் கமலபத்திரத்தையும், அக்கினியையும், அழலுண் வனத்
தையும், வினைக்குச்சலத்தையும், விறகையும், மாணையு முவமித்தவாரும்.

வினா:—இங்ஙனங் கூழியவினைக ளெவ்வாறு நீங்கும்?

விடை:—அக்கினியினாலெரிக்கப்பட்ட விறகு அவ்வக்கினிமயமாய்
நீங்கினதுபோல, முன்னுள்ள சஞ்சிதவினை ஞானத்தாலெரிக்கப்பட்டு ஞா
னமயமாய் நீங்கிற்றென்க.

வினா:—பின்னுள்ள ஆகாமியத்தால் வரும் வினைகள் நீங்குவ தெங்
கனம்?

விடை:—காடாக்கினியா யெரிசின்றவனத்தில் மிருகாதிகளுண்டாதலும் வருதலுநிலையானாற்போல, ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சத்துக்களிடத்தில் வினைசளுண்டாதலும் வருதலுமில்லையாமென்க.

வினா:—அற்றேல், அவ்வினைகளெரியு மென்றும் வாராவென்றுங்கூறினமையின் அவற்றின் சொரூபமென்னே?

விடை:—அவை தமது தொழிலேயன்றி யவற்றிற்கோர் சொரூபமின்றென்க. எனவே, அவை தமது தொழிலாதலின் தமது சங்கற்ப நீங்கவே நீங்குமெனவுந், அந்நீக்கமே ஞானவியாபசுமாய் விளங்குமெனவும், அங்ஙனம் விளங்கவே யிவ்வினைகளுண்டாதற் கேதுவின்றெனவுங்காண்க.

வினா:—பிராரத்தவினை யனுபவித்துத்தீரவேண்டு மென்ப தென்னை?

விடை:—அவ்வினை ஞானோதயமாதற்குமுன்னரே யமைந்து உடலிருப்பிற் கேதுவாயிருத்தவினென்க.

வினா:—அற்றேல், அதனாலுண்டாகும் இருவினைகள் நீங்குவ தெங்ஙனம்?

விடை:—அவ்விருவினைகளும் இவனைப் புகழ்வார்பாலொன்றும் இகழ்வார்பாலொன்றுமாய் நீங்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவையிங்ஙனமிருக்க, வினைகளை யொருமுதலாக நினைத்து இவனை நீங்கிற் புறத்திற்சேருமெனச் சிலர் கூறுவதென்னை?

விடை:—அவ்வினைகள் பரிபூரணசொரூபமான தன்னிடத்தில் ஏகதேச சங்கற்பத்தா லுண்டானவையென்றறிந்து அவற்றைத் தனது நிருவிகற்பத்தாற் கரைக்கத்தெரியாத சிற்றறிஞர் அங்ஙனங் கூறுவரென்க.

(நா - ம்.) இங்ஙனங்கூறிய புண்ணிய பாவமென்னு மிருவினைகளும் நீங்கிய விடத்து அவற்றிற் சிந்தையெழுந்து சின்மத்திரமாய் விளங்குவதே பரலோக துக்காபாவ மெனவும் இந்நான்கினுற் றுக்கவிவிர்த்தியான சுகத்திலிருப்ப மெனவுங் கூறியவாரும். (கருச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையாற் சர்வகாமாப்தியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி

யிரணியகர்ப் பார்தமாய் மேன்மேலேவெண் டெற்ற

நல்லநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ

னணுகுதலான் ஞானங்கொண் டற்சிவத்தின் கூறுத

தொல்லநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்

துவமிலகண் டாநந்த சித்திதேதான் றுதலே

பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே.

(இ - ள்.) எல்லாவாழ்வினையுமுறும் - சர்வைசுவரிய சம்பன்னனான், சார்வபௌமாதி - சார்வபௌமன் முதலாக, இரணியகர்ப்பாந்தமாய் - இரணியகர்ப்பனீராக, மேன்மேல்-உத்தரோத்தரமாய் (முறையே ஒன்றினொன்று நூறுமடங் கதிகமாக), வேண்டற்ற - விரும்பத்தக்க, நல்லாநந்தங்க ளெலாம் - சிறந்த வாநந்தங்களனைத்தும், பற்றிலா - பற்றற்ற, அறிஞன் - ஞானவான், நணுகுதலால் - அடைந்திருப்பதனால், ஞானங்கொண்டு - ஞானத்தினால், அறி - அறியத்தக்க, சிவத்தின்கூறாய் - பிரமாம்சங்களாய், தொல்லாநந்தங்களெலாம் - நூற்கூறிய பழமையானவாநந்தங்களைத்தும், நிற்கையினால் - இருப்பதனால், அவற்கு - அவ்விவேகிக்கு, துவமில் - இரண்டற்ற, அகண்டாநந்தம் - அகண்டாநந்தாம்சமான, சித்தி தோன்றுதலே - சித்தியுண்டாவதே, பொல்லாத - ஈனமான, வினைப்பகையை - கன்மவி கலை, கடந்த-செய்த, பெருந்தவர்கள்-மாதவர்கள், சர்வகாமாப்தியென - சர்வகாமாப்தியாமென்று, புகன்றிடுவர் - சொல்லுவார்கள், ஏ-ஹ. அன்று, ஏ - அசை.

சார்வபௌமாதி இரணியகர்ப்பாந்தமென்றது துவாதசவாநந்தங்களை. அவையாவன: மனுஷாநந்தம், மனுஷகந்தர்வாநந்தம், தேவகந்தர்வாநந்தம், பிதுராநந்தம், ஆஜான தேவாநந்தம், கருமதேவாநந்தம், சேவாநந்தம், இந்திராநந்தம், பிரகஸ்பதியாநந்தம், பிரஜாபதியாநந்தம், விராட்டாநந்தம், இரணியகர்ப்பாநந்த மென்பனவாம்.

பிரசர்பதியை விராட்டிலடக்கி * ஏகாதசமாகக் கூறுவது முண்டு. சார்வபௌமன்முதற் பிரகஸ்பதி யீரான வொன்பதுஞ் சீவர்களனுபவிக்கு மாநந்தமும், ஏனையுமன்று மீசரர்களனுபவிக்கு மாநந்தமுமாம். பிரமாநந்தசமுத்திரத்தில் இவ்வாநந்தங்க ளனைத்துந் தரங்கபுற்புதபேனதிவலைகளாயிருத்தலின் சிவத்தின்கூறு எனப்பட்டது. இவ்வாநந்தங்க ளனைத் துந் தானாயிருக்கின்றஞானி இப்பிரமாம்சமான வாநந்தங்களைத்திற்கும் அதிதமான நிரதிசயாநந்தமாய் நின்றலின், அகண்டாநந்த சித்தியையுடையவ னென்பதாயிற்று. ஈசரிலந்தரியாமியைக் கூறுதொழிந்தது மேற்பிரமத்திற் கடுத்தபடியாய் நின்றலினுனென்க.

(நா - ம்.) கிஞ்சிஞ்ஞத்துவஞ் சர்வஞ்ஞத்துவங்களிலுண்டரன வாநந்தங்களனைத்தையுந் தனதம்சமாகக் கண்டு அவற்றிற்கதிதமான நிரதிசயாநந்தமாயிருத்தலே சர்வகாமாப்தியென விளக்கியவாரும். (கருடு)

* “மனுடன் மனுடகந் தருவன் றேவநன் மாகந் தருவனென் பிதி ரோடே, பனுமா ஜானர்கள் கருமத் தேவர்கள் பகர்முக் கியரிந் திரனா சான், கனமார் பிரஜா பதியென் விராட்டுபொன் கர்ப்பப் பிரமனென் றின்னோர்கள், பினவா நந்தங்க னுரையாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிர மாநந்தம்” என்று கைவல்லியநகரீதங் கூறுவதிங் கறியத்தக்கதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் கிருதகிருத்தியத்துவ விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமீங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவந்திட்ட வொழிவிற்கு வேண்டி
வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு
மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசவண திகமுமறி ஞர்க்குச்
செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின் குடும்ப
புத்தியொடு பலபோகத் திர்சையிலா னமயினற்
புகன்றவுழ வாதிகொழி லிபாவுமிலை யாமால்.

(இ - ள்) தத்துவஞானத்திற்கு - தத்துவஞான மடைதற்கு, முன்
னம் - முன்னரே, ஈங்கடையத்தக்க - இவ்விதத்திலடையத்தக்க, இட்டம்
பெற - இஷ்டப்பிராப்திக்கும், அரிட்டவொழிவிற்கு - அனிஷ்ட நிவிர்த்தி
க்கு மேதுவாக, வேண்டி - விரும்பி, வைத்த - நியமமாய் வைத்திருக்கின்ற,
உழவாதிகளும், கிருஷியாதிகளும், துறக்கமுதல் - சுவர்க்காதி பதங்களை,
பெறற்கு - அடையும் பொருட்டு, மகமுதலாயினவும் - யாகோபாசனாதிக
ளும், முத்திசாதனமாம் - மோக்ஷசாதனமாகிய, ஞானசித்தியுற - ஞானம
டையும் பொருட்டு, மிகுசவணதிகமும் - மேலான சிரவணதிகளும், அறி
ஞர்க்கு - விவேகிகட்கு, செய்வனவாம் - செய்யத்தக்கனவாம், தத்துவஞா
னத்தின்பின் - தத்துவஞானம்வந்தபின்பு, குடும்பபுத்தியொடு - சம்சாரா
னுபவத்துடன், பலபோகத்து - பலபோகங்களில், இச்சையிலாமைமயினால் -
அவாவின்மைமயினால், புகன்ற - முற்கூறிய, உழவாதிகொழிலிபாவும் - கிரு
ஷியாதியவிருத்திகளைத்தும், இலையாம் - இல்லையாம், ஏ-று, ஆல்-அசை.

உழவாதிகளும் என்றமையின் வாணிப கோபாலன மாதிகளும், மக
முதலாயினவும் என்றமையின் உபாசனை, திரிவேணி சங்கமத்தின் மரித்
தல் மூலானவைகளும், சவணதிகமும் என்றமையின் மன்னநிதித்தியாசன
சமாதியுக்கொள்க. யாவும் இவை என்றது வருணசிரம தருமங்களான விதி
நிதேதரூபமாதியகன்மங்களை. (கருக)

அ - கை.

இ து வ ம து.

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோற்றுபர மாணு

வான்சுதிரின் மிகுமொளியிற் றோற்றிடா வாபோ
னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும

ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க

முந்துமக முதலனவின் கலைபிரமா நந்த

முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணதி யெல்லாஞ்

சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா விதுவே

செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே.

(இ - ள்.) வந்து - ஆகாயத்தினின்றிறங்கி, சிறு சாளரத்தில் - சிறிய பலாணிவாயலில், தோற்று - தோற்றுகின்ற, பாமாணு - பரமாணுக்கள், வான்கதிரின் - மேலான சூரியனது, மிகுமொளியில் - மிகுந்த பிரகாசத்தில், தோற்றிடாவாபோல் - தோன்றாவாறுபோல, நந்தலுறு - நசித்தற்கியைந்த, சிற்றறிஞன் - புல்லறிஞனுக்குள்ள, விடயமாங்கருமம் - விடயவியாபாரங்களனைத்தும், ஞானியிடை - மூதறிஞனிடத்து, தோன்றமை யால் - தோற்றாதபடியால், இயற்றத்தக்க - அப்பியாசிக்கத்தக்க, முந்து மக முதலன - முற்கூறியயாகோபாசனாதிகள், இங்கிலை-இவ்விடத்தில்லை, பிரமாந்தம் - பிரமாந்தமாகிய, முதலுண்மை - முதன்மையான தத்துவத்தை, எய்தலால் - அடைந்திருத்தலினால், சவணாதியெல்லாம் - சிரவணாதித் திரயங்களும், சிந்தையுற - மனதிற்பொருந்த, இயற்றுமளவும் - அப்பியா சிக்குமட்டும், ஆகும் - ஆம், அதால் - அதனால், இதுவே - இதுவே, செப் பிய - முற்கூறிய, அக்கிருதகிருத்தியத்துவமென்று - அக்கிருதகிருத்தியத் துவமென, அறி - அறிவாயாக, —எ - று. ஏ - ஈற்றை.

சிற்றறிஞன் எனவே பேரறிஞனையுங் கூட்டி ஜீவேசகருமமெனக் கொள்க. ஞானியென்றது இப்பேதஞான மின்றிச் சுத்த சைதன்னிய சொருபமாய் விளங்குகின்றவனை. சிந்தையுறவியற்றுமளவு என்றது சவ ணாதியானசாதனங்கள் சாத்தியமாகிற பரியந்தமேயன்றி மேல் வேண்டுவ தின்றெனலை.

(நா-ஈ.) இகபோகநிமித்தந் தேகயாத்திரைக்கு வேண்டிய உழவாதிக ளும், பரபோகநிமித்தம் இலிங்கதேகயாத்திரைக்கு வேண்டியயாகாதிகளும், நிருவாணசுகநிமித்தம் ஆத்மயாத்திரைக்கு வேண்டிய சிரவணாதிகளும் ஞானமுண்டாயபின்னர் யாவுந்தன்மயமாய் விளங்கலின் இவையனைத்துஞ் செய்துஞ்செய்யாமற் சுயமாய்ப்பிரகாசித்தலே கிருதகிருத்தியத்துவமெனத் தரிசிப்பித்தவாரும்.

(கருஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறத்த முறையான் பிராப்திப்பிராப்பிய விலக்கண மும் மேற் சாட்சாத்கார மிருவிதமாகக் கூறுவான்றொடங்கியவற்றி னும மும் உணர்த்துகின்றார்.

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்

முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்

வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்

விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை

பெற்றசமு சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்

பேறெய்த லேபிராப் திப்பிராப் பியமாம்

பற்றுமுயர் முத்திலகை யீரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககை வல்யம்.

(இ - ள்.) முற்றலுறு - முற்றப்பெற்ற, விசிட்ட - விசேடமான, புண்ணியபரிபாசம் - புண்ணியபரிபாசமும், முத்திவிருப்பு - அதனால் முழுட்சத்துவமும், அரிய - கிடைத்தற்கரிய, குருவழிபாடு - அதனாலாசிரியரை வழிபடுதலும், பெருநூல் - அதனாற் பிரபலச் சுருதியின், வெற்றிதரு - அனாஹ்மஜெபத்தைத்தராசின்ற, சவணாதி - சிவணாதித்திரயங்களும், அறிவறியாமைகளின் - அதனா லாத்மாநாத்மாக்களைப் பகுத்தறிகின்ற, விவேகமிகும் - அறிவுவளர்த்தலும், அஞ்ஞானவழிவொடு - அதனாலஞ்ஞான ஶாசத்துடன், தன்னுண்மை - ஆத்மசாட்சாத்காரம், பெற்ற - பெறுதலும், சமுசாரதுக்கநிவிர்த்தி - அதனால் முன்னமடைந்த சமுசார துக்கநிவிர்த்தியும், நிசாந்தப்பேறு - அதனாற் சுயாந்தப்பேறும், எய்தலே - அடைதலே, பிராப்திப்பிராப்பியமாம் - முற்கூறிய பிராப்திப்பிராப்பியமாம், பற்றம் - இங்ஙனம் பெறும், உயர் முத்திலகை - மேலானவீட்டின்றன்மை, இரண்டாகும் - இரண்டுவிதமாம், அவை - அவையாவன, பகர் - சுருதிசொல்லாநின்ற - சீவன் முத்தியொடு - சீவன்முத்தியும், விதேககைவல்யம் - விதேக முத்தியுமாம், எ - று. தாம் - அசை.

சீவன்முத்தி - சீவன்சிவமாக விளங்குதல்; விதேககைவல்லியம், நாம ரூபரகிதமான ஞானவடிவமாதல். பெற்ற - தொழிற்பெயர்.

(நா - ம்.) புண்ணிய பரிபாகமுதற் சம்சாரதுக்க நிவிர்த்தியீ றான தசவித பதங்கனையடைந்து அவற்றைகீக்கி நிரதிசயாந்தத்தையடைதலே பிராப்திப்பிராப்பிய மென்பதாம். இங்ஙனங் கூறிய துக்கநிவிர்த்தியும் அதனால் தடையற்றவானந்தமும், அதனாற் செய்யவேண்டிய கருமஞ்செய்து முடிந்ததும் அதனா லடையவேண்டிய பதத்தையடைந்ததும் ஆகிய விற்கான்குமே முற்கூறிய ஞானத்திற்குப் பலவிசேஷ மென்பதாம். (கருஅ)

௭ - கை.

இச்செய்யுளில் ஞானபலம்பெற்ற மகான்களைச் சீவன்முத்தர் விதேக முத்தரென விருவிதமாகக் கூறுவான் ஞெடங்கி முன்னர்ச் சீவன்முத்த ரிலச்சுண முணர்த்துகின்றார்.

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறவினாற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிது
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி

யுண்ணுமனு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த
வறுநுகர்வுண் டாஞ்சுமுத்திப் பாலாதி போல

மந்தானு சத்தான மாதலிற்றே காதி
செறியபிமா னங்கமுன் றங் கடமுதித்துஞ் சமுலுஞ்
திநிரிபோல் வாதினையா லுறல்சீவன் முத்தி.

(இ - ள்.) அறிவுடையோர்க்கும் - ஞானவான்களுக்கும், அகமான்மா
வொடு - அஞ்ஞானிகளுக்கும் (உடனிகழ்ச்சியாய்), வருசம்பந்தம் - வரா
நின்ற வன்னியோன்னிய சம்பந்தம்சமானமாயிருக்கினும், (ஞானவான்களு
க்கு) அகறவினால் - இருதயக்கிரந்தி நீங்கினதினால், பிறருடல்போல்
பரசரீரம்போல, தன்னுடலந்தனிலும் - தனது தேகத்தினும், உறுதிதரும் -
திடமான, அபிமானமின்மையாகி - அபிமானமின்றி, உண்ணும் - புசித்
கின்ற, அனுபவவொப்பால் - அனுபவசாமியத்தினால், வரு - வரப்பட்ட,
பிராரத்தம்-பிராரத்த வினையின்பயனாய், வறுதுகர்வு - மித்தையானுபவம்,
உண்டாம் - உண்டாகும், சுழுத்திப்பாலாதிபோல-சுழுத்தியிலுள்ளவனும்
பாலர் முதலியவர்களும்போல, மந்தானுசந்தானமாதலின் - விஷயப்பிர
விர்த்தி அற்பமாயிருத்தலின், தேகாதி - தேகமுதலியவற்றில், செறி-நெரு
ங்கியிருக்கின்ற, அபிமானங்கழன்றும் - போகாபிமான நீங்கியும், கடமுதித்
தும் - கடோற்பத்தியாகியும், சுழலுந்திகிரிபோல் - சுழலாகின்ற குலால்
சக்கிரம்போல, வாதனையாலுறல் - வாசனாபலத்திருந்து சஞ்சரிப்பதே,
சேவன் முத்தி - சேவன் முத்தியாம், ஈ - று.

அகறவினால் என்றமையின், இருதயக்கிரந்தி வருவிக்கப்பட்டது.
பாலாதி என்றமையின் உன்மத்தனையுங் கொள்க. மந்தம் - கூர்மை
யின்மை, அனுசந்தானம்-விஷயப்பிரவிருத்தி. சேவன்முத்தன் யாவும் மித்
தையென நீக்கியும் பிராரத்தம் புசித்து நீங்கவேண்டி விடயவாசனைகளைப்
பகுப்பின்றிக் காடாக்கினியைப்போல வனுபவிப்ப னென்பதாம். வாசனை
யென்றது முன்ன ரனுபவித்த சம்ஸ்காரசேடத்தை. அஃது இத்தேக
மொழிகின்றபரியந்தம் இருப்பதுபோலத் தோன்றும். எனவே, சஞ்சிதா
காமிய நீங்கினபிராரத்தம், குலாலன் திகிரி கடமெடுத்தவிடத்துங் கிஞ்சித்
துத் தானே சுழன்று நிற்பதுபோலவாம்.

வினா:—அங்கனமாயின், மாயை நசிக்கி னதன் காரியமான தேகமும்
நசிக்கவேண்டுமன்றோ?

விடை:—நசித்தேயிருக்கின்றது.

வினா:—எங்கனம்?

விடை:—ஞானோதயமானபோது அவித்தியாருபமான காரணதேகம்
நசித்தேயிருக்கின்றமையின்.

வினா:—அற்றேல், அது நசிக்கின் அதன்காரியமான தூலதேக மிரு
க்குமோ?

விடை:—தத்தமானபடங் காற்றுவருமளவும் இருப்பதுபோல் ஞானாக்
கினியினால் தத்தமான வித்தேகம் பிராரத்தநீக்கம் வருமளவும் இருக்கு
மென்க.

(தா-ம்.) சுவானுபூதியைப் பெற்று அதனாலடைந்தசுகவடிவத்தோடுங்
கூடித் தேகாபிமானமின்றிச் சுதித்திருப்பவனே சேவன்முத்தனென்பதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையான் விதேகமுத்தியினிலக்கணங் கூறி
மேற் சீவன்முத்தனிலக்கணத்தை ஐயமின்றி விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்

பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்

புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத றுனே

புகவரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப

ருமுறுமிங் கிதுவாகச் சீவன்முத்தி யுளதென்

றுரைப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற் றி னரவமயக் கொழிந்தும்

வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னாதி

மருவுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும்.

(இ - ள்.) பரமமாம் - மேலான, ஞாலம் - பிரமஞானம், தோன்றுத
லும் - உதயமாகவும், கதிர்முன் - சூரியன்முன், பாயிருள்போல் - நீங்கு
மிருளைப்போல, அஞ்ஞானத்துடன் - அஞ்ஞானத்தோடு, அதன்காரிய
மாம் - அதனது காரியமான, புரமுதலாயின - தேகமாதிய, அனைத்தும் -
தத்துவங்களனைத்தும், அகன்றிடுதருனே - நசிப்பதே, புகவரிய - சொல்லு
தற்கரிய, விதேககைவல்லியமென்று - விதேகமுத்தியென்று, இசைப்பர் -
சத்துக்களுரைப்பார்கள், உரமுறும் - திடமுள்ள, இங்கு - இவ்விடத்து,
இதுவாக - இவ்விதேகமுத்தி யிருப்பதாக, சீவன்முத்தி - மத்தியிற் சீவன்
முத்தி, உளதென்றுரைப்பது - உளதெனக் கூறுவது, எவ்வாறெனில் -
எங்ஙனமென்றால், கயிற்றின் - இரச்சவிற்றோன்றிய, அரவமயக்கு-சர்ப்பப்
பிராந்தி, ஒழிந்தும்-நீங்கியும், வரும்-வராரின்ற, அதன் காரியமாகும் - அச்
சர்ப்பப்பிராந்தியின் காரியமான, பயகம்பனாதி-அஞ்சிநடுங்கன் முதலியவை
களை, மருவுதல்போல் - (ஒருவன்) சிறிதுபொழுது கூடியிருப்பதுபோல,
ஞானத்தால்-ஆத்மஞானத்தினால், அஞ்ஞானங் கெடினும்-அஞ்ஞான நசிக்
கினும், ஏ-று. தான் - அசை.

ஞானத்திற்குச் சூரியனும், அஞ்ஞானத்திற்கிருளுங் கயிற்றரவமும்,
பிராரத்தத்திற்குப் பயகம்பனாதியு முவமித்தவாரும்.

(தா - ட்.) சூரியப்பிரகாசத்தின் முன்னர் அந்தகார மதன்மயமாவது
போலச் சிற்பிரகாசத்தின் முன்னர்ச் சகசீவபரம் அதன்மயமாய் விளங்கு
வதே விதேகமுத்தி யென்பதாம். (கசு 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் பிரமஞானம் பெற்றும் பிராரத்ததேக மிருப்பது யாது
பற்றியெனின், அஃது இல்லாவிடின் சற்பிரதாயம் விர்த்தி யடையாதென
வுணர்த்துகின்றார்.

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு

மதனாலும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே

சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
 றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதா யத்தின்
 கதியொழியு மதனாலும் பரசிவனாற் பிரமன்
 கமலனா லுயர்பிரசா பதியவனான் மனுவற்
 புதமனுவான் மனிதருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
 புகல்சுருதி விரோதமா மதனா னு மன்றே.

(இ - ன்.) அதனது காரியமாகும்-அவ்வஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய, உடம்பாதி - தூலதேக முதலியவைகள், நிற்குமதனாலும் - இருக்கின்றமையானும், பிரமஞானம் - பிரமஞானமானது, தோன்றும்பொழுதே - உதிக்கும்போதே, சிதைதரும் - கெடாநின்ற, அஞ்ஞானமுடன் - அஞ்ஞானத்தோடு, உடம்பு - அதன் காரியமானதேகமும், ஒழியுமாகில்-நீங்குமாயின், திகழ் - விளங்காநின்ற, பிரமவித்தியா - பிரமவித்தையின், சம்பிரதாயத்தின்கதி - சம்பிரதாயத்தின் கதியானது, ஒழியும் - கெடும், அசனாலும் - அக்காரணத்தாலும், பரசிவனாற் - பரமசிவனாற், பிரமன் - பிரமனும், கமலனாற் - அப்பிரமனாற், உயர் - மேலான, பிரசாபதி - பிரசாபதியும், அவனாற் - அப்பிரசாபதியினால், மனு - மனுவும், அற்புதமனுவால்-அற்புதமான மனுவினால், மனிதர்-மானிடரும், உணர்ந்தனரென - பூருவத்தி லறிந்தனரென்று, முறைமை - பிரமவித்தியாசம்பிரதாயத்தை, புகல்சுருதி - சொல்லாநின்ற சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்திற்கும், விரோதமாம் - முரணாகும், அதனாலும் - அக்காரணத்தாலும், ஏ - று. அன்று - ஏ - அசை.

பிரசாபதி - நவப்பிரமரி லொருவர்.

வினா:—ஞானத்தின் சாட்சாத் பிரயோஜனம் விதேகமுத்தியாயிருக்கக் கிஞ்சித்காலமாவது ஜீவன்முத்தித்தன்மையோடு மிருப்பது யாதுபற்றி?

விடை:—அங்ஙனம் ஞானம்வந்தவுடனே காரணதேகம் நீங்குதல்போலக்காரியமான தூலதேகமும் நீங்குமாயின் பிரமவித்தையைப் போதிக்குஞ் சுருதியின் சம்பிரதாயமும், பரசிவனாதிய குருபாரம்பரிய பிரமோபதேச சம்பிரதாயமும், அதனாலடையத்தக்க சமாதிகார்க்க சம்பிரதாயமுமின்றிச் சூன்யமாகு மாதலால் அதுபற்றிக் கிஞ்சித்காலந் தேகமிருக்கவேண்டிப் பிராரத்தவினை ஞானத்தால் நாசமாகாதிருக்கின்றதென்க.

(தா - ம்.) ஞானவான்கள் தாமடைந்தபேறு இன்னுஞ் சில பக்குவர்க ளடையு நிமித்தம் பிராரத்தானுபவத்தோடுங் கூடிய ஜீவன்முத்தித்தன்மையோ டிருக்கின்றன ரென்பதாம். (கசுக)

அ - னை.

இச்செய்யுளிற் சீவன்முத்தித் தன்மை யுண்டாதற்கேதுவான சஞ்சித மாதிய வினை நீங்கும் வகையை யுணர்த்துகின்றார்.

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி
 சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ

டஞ்ஞான விலேசசுற் பாவவுடன் பாட்டா
 லாகநிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
 மெஞ்ஞான னுங் கிடைத்திடுமா லிச்சீவன் முத்தற்
 கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுனிபுற் போல
 மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு
 மேல்வினைகூ டாதனதி காரியா தலினால்.

(இ - ள்.) செஞ்ஞானிக்கு - செவ்விய ஞானவானுக்கு, உரித்தாகும் -
 உரியதாகிய, நற்சீவன்முத்தி - நல்ல ஜீவன்முத்தியானது, சித்தித்தற்கு -
 கிடைத்தற்பொருட்டு, உற்ற - பொருந்திய, பிராரத்தம் - பிராரத்வ கன்
 மத்தின், வாதனையோடு - வாசனையுடன், அஞ்ஞான விலேசம் - அஞ்ஞா
 னத்தி னம்சமாகிய விட்சேபம், சற்பாவ உடன்பாட்டால் - இருப்பதாக
 அங்கிகரிப்பதனால், ஆகநிலையும் - தேகஸ்திதியும், சீடர்க்கு - மாணாக்
 கருக்கு, உபதேசாதிகமும் - உபதேசமுதலியனவும், எஞ்ஞான னும் - எந்
 நாளும், கிடைத்திடும் - சித்திக்கும், இச்சீவன் முத்தற்கு - இச்சீவன்
 முத்தலுக்கு, சஞ்சிதம் - சஞ்சிதவினையானது, அங்கிபுகும் - அக்கினிபுகு
 ந்த, முனிபுற்போல - உலர்ந்த புல்லைப்போல, மெய்ஞ்ஞானத்தால் - மெய்
 யுணர்வால், இரிதரும் - நசிக்கும், பிராரத்தம்-பிராரத்தவினையானது, நுகர்
 ந்தொழியும் - அனுபவிக்க லீங்கும், டேல்வினை - ஆகாமிய வினையானது,
 அனதிகாரியாதலினால் - பிறவிக்க திகாரமின்மையால், கூடாது - உண்டா
 காது, எ - று. ஆல் - அசை.

சேவன்முத்தி சித்தித்தற்கென்பது ஏனையோர்க்கு மதுசித்திக்குமித்த
 மென்க. உபதேசாதி என்றமையின் பிரமத்தியானமுங் கொள்க. பிராரத்
 தவாசனையாற் கஞ்சித்தாலந் தேகமிருப்பதும், சீடனைமரபிற்செல்லச் சிட்
 சித்தலும், பிரமத்தியானஞ் செய்தலுஞ் சேவன்முத்தனுக் குண்டென்க.
 எஞ்ஞான னுமென்பது ஜீவன்முத்தி யுள்ளபரியந்தமாம். ஆகவே, ஜீவன்
 முத்தனுக்கே விதேகமுத்தியாமென்க.

(தா-ம்.) மாயாகாரியமான தேகம் இருப்பதுபோலத் தோற்றிய ஜீவ
 ன்முத்தனுக்குப் பூரணஞானத்தாற் சஞ்சிதமும் புசித்தலாற் பிராரத்தமும்,
 பிரமானுசந்தானத்தினால் ஆகாமியமுமாகிய விம்மன்று வினையு நசிக்கு
 மென்பதாம். (ககஉ)

உ1 - கை.

இச்செய்யுளிற் பிராரத்தபோகத்தைக் கொடுக்குஞ் சஞ்சிதவினை
 மேல் தேகத்தையுங் கொடாதோவென்ற வினாவிற்குத்தர முணர்த்து
 கின்றார்.

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
 பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுமே
 லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்
 றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முனைக்கு

மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான
மடிகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி
யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது
வாகாதென் றியம்பிடுவ ரறிவறிதக் கவரே.

(கு - ள்.) பெற்ற - தானடைந்த, உயர்ஞானத்தால் - பிரமஞானத்தி
னால், ஒழிந்தவினைதானே - நசித்த சஞ்சிதவினையே, பிராரத்தபோகத்தை-
பிராரத்தானுபவத்தை, அளிக்குமெனில் - கொடுக்குமென்றால், அது-அவ்
வினை, மேலுற்ற - இனிவரக்கடவதாய், உடலுற்பத்திதனையும் - தேகோற்
பவத்தையும், இப்பற்றுமென்று - செய்விக்குமென்று, உரைப்பில் - சொன்
னால், வறுவிதை - வறுத்தவித்து, நுகர்ச்சிக்கன்றியே - புசித்தற்கேயன்றி,
முளைக்கு - முளைப்பதற்கு, அது - அவ்விதையானது, காரணமன்று - ஏது
வன்றும், அதுபோல - அவ்வகைபோல, ஞானம் - ஞானத்தால், மடி -
எரிபட்ட, கருமம்-(சஞ்சிதசேடமான) பிராரத்தகன்மம், நுகர்ச்சியினுன்-
அனுபவித்தவினால், ஒழிவதாகி - நீங்குவதல்லாது, அற்றமுறு - நசித்தலே
யுடைய, பிறவி - சநநங்களை, மேல்விளைத்திடுதற்கு - இனி யுண்டாக்குவ
தற்கு, ஏதுவாகாதென்று - காரணமாகாதென, அறிவறிதக்கவர் - ஆத்ம
ஞானத்தை யறியத்தக்கவர், இயம்பிடுவர்-சொல்லுவார்கள், எ-று. மற்று -
தான் - வ - அசை.

சஞ்சிதத்திற்கு வறுத்தவித்து உவயிக்கப்பட்டது. எனவே அதன்
வாசனாசேஷம் பிராரத்தவினையெனக் கொள்க.

(நா - ம்.) வறுத்தவிதை புசித்தற்கு யோக்கியமன்றி முளைத்தற்கு
யோக்கியமாகாததுபோல ஞானாக்கினியினுற் றக்தமான சஞ்சிதவினையின்
வாசனாருபமான பிராரத்தகன்மம் இத்தேகத்தோடுந் தீர்வதேயன்றி மேற்
சநநத்தைக் கொடுப்பதற் கேதுவாகா தென்பதாம். (கசுந)

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் பிராரத்தம்புசித்த நீங்குத லியாவர்க்கு மொத்ததாயி
னும் பெத்தனுக்கு மறைப்புண்மையினும் முத்தனுக்கு மறைப்பின்மையி
னும் நீங்குமென வுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தநுகர் வினையதுதா னுலோகயாத் திரைக
ளதிகரிபா துறுநரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற்
செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி
னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தென்னினுமறைப் பின்றி
புறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளைமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் லின்ற
பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே.

(இ - ள்.) அறைந்த - முற்கூறிய, நுகர்வினையது - புசியாரின்ற பிராரத்தவினையானது, உலோகயாத்திரைகள் - உலக நடைகளை, அதிகரியாதுறு - அதிகரியாதிருக்கும், நமர்க்கு - மானிடர்க்கு, ஒருடம்புதன்னில் - ஒருதேகத்தில், செறிந்துநுகர்வாம் - அடைந்தனுபவிப்பதாம், அவற்றின் - அவ்வுலகநடைகளை, அதிகிருதராகி - அதிகரித்தவராய், சிறந்த-சிறப்புள்ள, மாபுருடர்க்கே - மனு வியாசாதிய மகான்களுக்கே, தசசங்கை - பத்தென்னும் கணக்குள்ள, உடம்பின் - தேகத்தில், உறைந்தலது - சேர்ந்தனுபவித்தாலல்லது, தீர்த்திடாசெனினும் - பிராரத்தம் நீங்காதாயினும், மறைப்பின்றி-திரோதானமின்றி, உறுதல்-பிராரத்தவினே நின்றலெங்கனமெனின், ஒருவனுக்கு - ஓர் புருடனுக்கு, இங்கு-இவ்விடத்து, இளைமைமுதற்பேதம்-பாலியகௌமாராதி பேசுங்கள், பிறந்திடினும்-உண்டாயினும், அவனுக்கு-அப்புருடனுக்கு, ஒருடம்பே யாய்வின்ற - ஒருதேகமாகவேயிருந்த, பெற்றி போல் - தன்மையைப்போல, ஆகுமென - ஆமென்று, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, உணர்ந்திடுக - அறிவாயாக, ஏ - று. தான்-ஆல்-ஏ-அசை.

லௌகிக நடையுள்ள மானிடர்க் கொரு ஜன்மத்தினும், வைதிக நடையுள்ள தேவாம்சமான மனுவியாசாதிகளுக்குத் தச ஜன்மத்தினும் பிராரத்தகன்ம மனுபவித்தலால் நீங்குமாயினும் இவர்களுக்கு வருகின்ற தநியாம லனுபவிப்பதும் அவர்கட்கு வருவதறிந் தனுபவிப்பதுமா மென்க.

வினா:—அற்றேல், பிராரத்தம் ஒருஜன்மத்திற் கமைந்ததேயன்றித் தசஜன்மத்திற் கமைந்ததென்பதற்கு மேற்கோளுண்டோ?

விடை:—விஷ்ணுவிற் கொரு பிராரத்தம் தசாவதாரத்தி னீங்குதலே யாமென்க.

(நா - ம்.) ஒருஜன்மத்திற்குந் தசஜன்மத்திற்கும் பிராரத்தகன்ம மொன்றா யமைந்திருக்கின்ற தென்பதைத் தெரிவித்தவாரும். (ககச)

அ . கை.

இச்செய்யுளில் ஞானமும் கருமமும் தம்முள் பகையுடையனவாதவின் புசிப்பெங்கனங் கூடுமென்ற வினாவிற் குத்தர முணர்த்துகின்றார்.

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு

மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன்றற் கொன்றுவிரோ தமதா

யுண்மையினான் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்
கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுறு திகளங்

கேடினுந் வாதல்போற் பிராரத்த போக

விடயங்க ஞண்மையா மலதாகா வென்னும்

விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுநூ ளாவால்.

(இ-ள்.) விடயங்களனைத்தினுக்கும் - சகலவிஷயங்களுக்கும், பொய்ம்மை சாதிக்கும் - மித்தியாத்துவஞ் சாதிக்கின்ற, மெய்ஞ்ஞானந்தனக்கும்-மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும், அவைக்கு - அவ்விடயங்களுக்கு, உண்மைசாதிந்

கும் - சத்தியத்துவஞ் சாதிக்கின்ற, உடலினுகர்வினேக்கும் - தேகத்தினு
லனுபவிக்கும் பிராரத்தவினேக்கும், ஒன்றற்கொன்று விரோதமதாய் - அன்
னியோன்னிய விரோதமாய், உண்மையினால் - இருத்தலின், ஞானிக்கு -
ஜீவன்முத்தனுக்கு, நுகர்வு - பிராரத்தானுபவம், எங்கனென்னில்-எப்படி
கூடுமென்றால், கெடுகனவுமுதலவற்றுள் - மித்தியாத்துவமான சொப்பன
முதலியவைகளுக்குள், மைதுனாதிகளாம் - புணர்ச்சி முதலானவைகளா
கிய, கேடில் - நிசமான, நுகர்வாதல்போல் - போகானுபவ மாவதுபோல,
பிராரத்தம் - பிராரத்தகன்மபலமாகிய, போகவிடயங்கள் - விடயானுபவங்
கள், உண்மையாமலது - சத்தியமானாலல்லாமல், ஆகாவென்னும்-பொரு
ந்தமாட்டாவென்கிற, விதியின்மையால் - நியமமின்மையின், நுகர்வும்-பிரா
ரத்தவினேக்கும், உணர்வு - ஞானத்திற்கும், முரணு - ஒன்றற்கொன்று
விரோதமில்லை, எ - று. ஆல் - அசை.

கனவு முதலென்றமையின் இந்திரசாலமும், மைதுனாதியென்றமை
யின் சுவர்க்காதித் தோற்றங்களும், முரணு என்றமையின் ஞானிக்குப் பிரா
ரத்தபோக முண்டென்பதுங் கொள்க.

(தூ - ம்.) மித்தையான சொப்பன வனிதையினிடத்தும் இந்திர
சாலவித்தையினிடத்தும் நிசமான மைதுனமுஞ்சுவர்க்காதித் தோற்றமுங்
காண்பதில் விரோதமில்லாததுபோல மித்தையான பிராரத்தத்திற்கும்,
சத்தையான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மையாற் பிராரத்தபோகஞ் சேவன்
முத்த னனுபவித்துத் தீர்வதுண்மையே யென்பதாம். (ககரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் சித்துதயத்திற் சகநீங்கின் எங்ஙனம் பிராரத்த வினை
யின் புசிப்புண்டாமென்னும் வினாவிற்குப் பிராந்தி யிருவகைத்தா மெனக்
கூறுவான்றொடங்கி நிருபா திகப்பிராந்தியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி

மாய்தல்போ லறிவின லஞ்ஞானங் கெடலு

மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு

லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி

தந்தவிர சித * நிருபா திகப்பிராந்தி யாகுந்

தன்மையினு லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்

பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனாற்

பகர்ந்ததுபோ லன்றாமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம்.

* “நிருபா திக அஞ்ஞான ஜந்நியம் சோபா திக அஞ்ஞான ஜந்நியம்
என்னும் பேதத்தால் பிராந்தி இருவகைத்தாம். விலக்ஷண (தனது சமகால
பரியந்தம் காரியத்தை நிறுத்துவதாகிய) நிமித்தகாரணம் ஈண்டு உபாதி
யெனப்படுகின்றது. அஃதின்றிக் கேவல அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் பிரா
ந்தி நிருபா திகப் பிராந்தியாம். அது இரஜ்ஜு சர்ப்பம் சுத்திரஜத முதலிய
வற்றின் பிராந்தியாம். விலக்ஷணமான நிமித்தகாரணவடிவ உபாதியோடு
கூடிய அஞ்ஞான ஜந்நியப் பிராந்தி சோபா திகப் பிராந்தியாம். எங்ஙனம்

(இ - ள்.) வந்தமயல்-ஒருவனுக்குவந்த விரசிதமயக்கம், ஒழிந்தளவே-
நீங்கினவுடனே, இப்பியிடை-கிளிஞ்சிலினிடத்து, வெள்ளி மாய்தல்போல்-
இரசிதக் கெடுவதுபோல, அறிவினால் - ஞானத்தினால், அஞ்ஞானங்கெட
லும் - அஞ்ஞான நசித்தலும், இந்தவுலகது - இவ்வுலகத்தினது, தோற்ற
மே - தோற்றமாத்திரமாவது, இலாமையினால் - இன்மையினால், வினைப்
போகதுகர்ச்சி - பிராரத்தானுபவம், எங்கனமாமெனில் - ஞானிக்கெப்படி
யுண்டாமென்றால், இப்பிதந்த-கிளிஞ்சிலிலுண்டான, இரசிதம்-வெள்ளி,
நிருபாதிசுப் பிராந்தியாகும் - நிருபாதிசுப் பிராந்தியாம், தன்மையினால்-தன்
மையால், உணர்ந்தளவில் - அறிந்தமாத்திரத்தில், வெள்ளியரு - இரசித
ரூபம், ஒழியும் - நீங்கும், பந்தமுறம் - பந்தப்பட்ட, இது - இச்சகத்து,
சோபாதிசுமாகும் - சோபாதிசுப்பிராந்தியாம், அதனால் - அவ்வேதுவினால்,
பகர்ந்ததுபோலன்று - முற்கூறிய நிருபாதிசுப்பிராந்தியைப்போலல்ல, மற்ற
தெய்வனெனில் - பின்னென்படியென்றால், உரைப்பாம் - மேற்கூறுவாம்,
எ - று.

தோற்றமேயிலாமையின் என்ற தேற்றேகாரம், சகத்துண்மையி லில்
லவேயில்லையெனக் காட்டிநின்றது. நிருபாதிசு - உபாதியில்லாதது.
சோபாதிசு - உபாதியோடு கூடியது. (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சோபாதிசுப்பிராந்தியி னிலக்கண முவமான பூருவக
மாக உணர்த்துகின்றார்.

தடத்தினுயர் கரையினமர் வோன்றடத்துப் புனலிற்
றானதோ முகமாக விருப்பதுபொய் பென்றே
படைத்ததெளிவு மொழிநுப் பினுமதோ முகமாம்
படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார
மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை
யறிதுரியன் றுனெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி

பிரகாச அந்தகாரங்களின் சம்பந்தவடிவ உபாதியோடுகூடிய அஞ்ஞானத்
தாற்றேன்றும் ஆகாயத்தினது நீலத்தன்மையின் பிராந்தி யிருக்கின்றதோ
எங்கனம் பிம்பத்தின் சந்திவடிவ உபாதியோடுகூடிய கண்ணாடியின்
அஞ்ஞானத்தாற் றேன்றிய பிரதிபிம்பத்தின் பிராந்தி யிருக்கின்றதோ,
அங்கனமே ஜீவர்களுது அதிருஷ்டவடிவ உபாதியோடுகூடிய மூலாஞ்
ஞானத்தால் தோன்றிய பிரபஞ்சத்தின் பிராந்தி யிருக்கின்றது. அது முற்
கூறிய உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தாற் றேன்றியதா யிருத்தலின்,
சோபாதிசுப் பிராந்தியாம். நிருபாதிசுப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவிருத்தி
(பாதமாகியபின் தோற்றுதல்) உண்டாகிறதில்லை; ஏனெனின், உபாதி
யின்மையால் அதன் நாசமும் பாதமுமாகிப் இரண்டு மிருத்தலின். சோபா
திசுப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவிருத்தி யுண்டாகின்றது; ஏனெனின், மித்தி
யாச்சன்மை நிச்சயவடிவபாதம் உண்டாகியும் உபாதியின் இருப்புவரையில்
ஸ்வரூபத்தின் அப்பிரதிவடிவ நாசமின்மையால்." என்று பாலபோதக்
குறிப்புரையிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சீவன்முத்தன் றனக்குத்
துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடன் பாடம்.

(இ - ள்.) தடத்தின்-ஓர்வாவியினது, உயர்க்கரையின் - உயர்ந்த தீர்
த்தில், அமர்வோன் - இருப்பவன், தடத்து - அத்தடாகத்தினுள்ள, புன
லில் - சலத்தில், தான்-தனதுருவம், அதோமுகமாக - தலைகீழாக, இருப்
பது-இருக்கின்றது, பொய்யென்றே - மித்தையெனவே, படைத்த - பெ
ற்ற, தெளிவு-தெளிவான, உளமொடு - மனதுடன், இருப்பினும் - இருந்
தாலும், அதோமுகமாம்-தலைகீழாயுள்ள, படிவம்-தனதுவடிவம்,தோன்று
தல்போல் - தோன்றுவதுபோல, மூலவகங்காரமடித்து - மூலாங்கார
சம்பந்தமாய், வரு - வராரின்ற, சீவபாவாதிகம் - சீவபாவமுதலியவைகள்,
மித்தை-மித்தையாம், அறிதுரியன்-இவற்றைச் சாட்சியாயறிகின்ற கூடத்
தன், தானெனவே - தானேயென்று, உணரினும்-அறிந்தாலும், சீவாதி
தொடுத்த-சீவனாதிபாகப்பொருந்திய, உலகு-சகத்து, உறுதலினால்-தோற்
றிக்கொண்டிருப்பதால், சீவன்முத்தன் றனக்கு-சீவன்முத்தனுக்கு, துய்
க்கும் - அனுபவியாரின்ற.வினைப்போகம் - பிராரத்தானுபவத்தின், விவ
காரம்-வியவகாரமானது, உடன்பாடாம்-அங்கீகாரமாம், ஏ-று. ஏ-அகை.

சீவபாவாதிகம் என்றமையின் விகற்பமுங் கொள்க. எனவே, சங்க
ற்ப விகற்பம் மித்தையா மென்பதாயிற்று.

வினா:—சுத்தியிலிரசதப்பிராந்தி நீங்கிய மாத்திரத்திற் பின்னரத்தப்
பிராந்தி தோன்றாததுபோன்று ஞானமுதித்த மாத்திரத்தில் அஞ்ஞான
மழிதலின் அதன்காரியமான சகத்தோற்றமு மதன்போகமு முண்டாதல்
கூடாது. அங்ஙனமாக எங்ஙனமுண்டாதல் கூடும்?

விடை:—இரசதப்பிராந்தி நிருபாதிகப் பிராந்தியாதலினீங்கும். இச்
சகத்து சோபாதிகப் பிராந்தியாதலின் நீரின்கண் தான் அதோமுகமாயிரு
த்தல் மித்தையெனத்தெரிந்தும் அத்தோற்றம் நீங்காததுபோலச் சித்தரு
வமாகிய தான் சகசீவபரமாய்த் தோன்றுதல் மித்தையெனத் தெரிந்தும்
அவை நீங்காமற் றேன்றலின் பிராரத்தப் புசிப்பிருத்தற்கு ஐயமின்
றென்க.

(தா - ம்.) சுத்திரசதம் நிருபாதிகப் பிராந்தியாதலின் அதைநீக்கிச்
சோபாதிகப்பிராந்தியாகச் சலத்திற் பிடிபலித்த சாயை அச்சலமுள்ள
பரியந்தம் தோற்றுதல்போல மாயப்பிரதிபலனஞ் சகத்தாதலினாலும்
அஃதுள்ளமட்டும் இது தோற்று மதனாலும் அதுவும் பிராரத்தமுடிவில்
நீங்குதலினாலும் அப்பிராரத்தானுபவத்தை யையமின்றி யங்கீகரிக்க
வேண்டு மென்பதாம். (கசுஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பிராரத்தபோக மனுபவிக்குஞ் சீவன் முத்
தனுக்குள்ள மைத்திரியாதி நான்கு குணங்களின் இலக்கண முணர்த்து
கின்றார்.

சீவன் முத்தர்க் ஞரியனவா மைத்திரியே கருணை
திகழ்முதிதை யுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண்

மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமைத் திரியா

மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை

யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை

யுவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகிலவ மியற்றும்

பாவிக்களை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக

பயனைந்து சேவன்முத்தர்க் குளவவையீண் டிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) சேவன்முத்தர்க்கு-சேவன்முத்தர்களுக்கு, உரியனவாம்-உரிமை யாயிருப்பன, மைத்திரி-மைத்திரியும், கருணை-கருணையும், திசுழ்முதிதை- விளங்காசின்ற முதிதையும், உபேட்சையெனும்-உபேட்சையுமென்கின்ற, சற்குணங்கள் - சற்குணசதுஷ்டயங்களாம், அவற்றுள் - அந்நான்கனுள், மேவுறு - பொருந்திய, சற்புருடரொடு - சத்துக்களுடன், நட்பு - சினே கமே, மைத்திரி-மைத்திரியும், மெலிதரு - மெலியாரின்ற, துக்கிகளிடத் தின்-துன்பமுடையவர்களிடத்தில், இரக்கமே - இரங்குவதே, கருணை - கருணையும், ஓவறு-நீங்காத, நற்புண்ணியர்பால்-நல்ல புண்ணிய புருஷர் களிடத்தில், விருப்பமே-விருப்பம்வைப்பதே, முதிதை-முதிதையும், உவ ப்பு - விருப்பும், வெறுப்பு - வெறுப்புமாகிய, இரண்டுமிலாது - இரண்டு மின்றி, உலகில்-சகத்தில், அவமியற்றும்-திங்குசெய்யாநின்ற, பாவிக்களை விடுதலே - பாவிக்களைவிட்டு நீங்கலே, உபேட்சை - உபேட்சையுமாம், எனவறிக - என்றறிவாயாக, சேவன்முத்தர்க்குள - இன்னுஞ்சேவன் முத் தர்களுக்குள்ள, பயனைந்து-பிரயோசனங்களைந்தாம், அவை - அவற்றை, ஈண்டுரைப்பாம் - ஈண்டெடுத்துக் கூறுவாம், எ - று.

(தா - ம்) சத்துக்கள் தம் துருவமா நின்றவின் அவரிடத்து நீங்காத அன்பே மைத்திரியும், பவக்கடலிற் சுழல்வாரை நோக்கி யேனோ வாளா துக்கிக்கின்றார்கள் இவர்க் கென்று இத்திங்கொழியுமென்னும் இரக்கமே கருணையும், ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் புண்ணியரிடத்தி லவர்கோக்குச் சித்தசத்திக் கேதுவா யகமுகப்படுங் குறியால்வரும் விருப்பமே முதிதை யும், இராகத்துவேஷங்களாற் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கும் பாவிக்களைத் தூரும்பென விருப்பு வெறுப்பின்றி விடுதலே யுபேட்சையும், உலோகா னுக்கிரக நிமித்தமாகச் சேவன் முத்தரிடத்தி னிகழுமென்பதாம். (கசஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சேவன்முத்தர்க்குள்ள பயனைந்தி னிலக்கண முணர்த் துகின்றார்.

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத மூடனே

நவிறுக்க வெடுக்கமொடு சுகாஹிர்ப்பா வத்தா

னாவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி

னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன்

ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமா

ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத

மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
மவற்றினற் பந்தமறல் சுகாவிர்ப்பா வந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானரக்கை-ஞானரட்சையும், தவம்-தவமும், சகலசம்வாத
முடன் - சர்வசம்வாதமும், நவில்-சொல்லாரின்ற-துக்க வொடுக்கமொடு -
துக்கநீக்கமும், சுகாவிர்ப்பாவம் - சுகாவிர்ப்பாவமும், ஆனவற்றுள்-ஆகிய
பஞ்சப்பிரயோஜனங்களுள், மருவும் - பொருந்தியிராரின்ற, வாசனையழி
வும் - வாசனாகூடியமும், மனத்தினடக்கங்களால்-மனோநாசமுமாகிய விவ்
விரண்டால், புத்தி - அறிவு, நிருமலமாயிருத்தல் - களங்கரகிதமா யிருப்
பதே, ஞானரக்கை-ஞானரட்சையும், மனம் - மனதிற்கும், பொறிகட்கு-
இந்திரியங்கட்கும், ஒருமையே - ஏகாக்கிரகம் வருவதே, தவம் - தவமும்,
ஞானீயென-இவன் ஞானவானென, உலகமெலாம்-உலகத்தாரியாவரும்,
வழிபடல் - வந்தித்தலே, சம்வாதம் = சர்வசம்வாதமும், ஆனமனக்கிலேச
மறலே-பொருந்திய மனக்கிலேசம் நீங்குதலே, துக்க வொடுக்கம் - துக்க
வொடுக்கமும், அவற்றினால் - அவைகளால், பந்தமறல் - பந்தநீங்குதலே,
சுகாவிர்ப்பாவம்-சுகாவிர்ப்பாவமும், ஆம்-ஆகும், ஏ-று. ஏ-தான்-அசை.

உலகமென்பது அதிலுள்ளமக்கள் மேனிற்றலின், உலகத்தாரென்
றும், எலாமென்றமையின் பாலர்முதற் பண்டிதரீராகக் கொள்க, உலகமெ
னப் பொதுவாகக் கூறினமையின் மூவுலகமெனினு மமையும். மனக்
கிலேசமென்றது* அவித்தையாதிபஞ்சக்கிலேசத்தை, சுகாவிர்ப்பாவமென்
றது சுகம்பிரகாசமாயுண்டாதலே, வாசனாகூடியமான மனது தத்துவஞான
த்திற் சரைந்துநின்றலே ஞானரக்கையும், அம்மன மிந்திரியங்கட் கொரு
மையாய பரோட்சஞானத்தை நாடி நின்றலே தவமும், இங்ஙனஞ்செய்தல்
மெய்த்தவமென வுலகோர் வழிபடலே சர்வ சம்வாதமும், இவற்றால்
மனோதுன்பமின்மையே துக்கவொடுக்கமும், அவற்றற் சகல பந்தமு நீங்கி
நித்யாநந்த முண்டாதலே சுகாவிர்ப்பாவமுமாம். (சுககூ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஞானவடிவமான ஜீவன்முத்தற்குள்ளதசவித வடை
யாளங்களின் இலக்கணமும் இவனாலருள்பெற்ற சீடர் முதலிய நால்
வரின் நாமமு முணர்த்துகின்றார்.

* அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துஷேஷம், அபிரிவேசம் என்பன
பஞ்சக்கிலேசமாம்.

(1) அநாத்மாவாகிய தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தியும், அரித்திய
மான ஆகாயாதிகளில் நித்திய புத்தியும், துக்கவடிவதனங்களில் சுகபுத்தி
யும், அசுசியான சரீர முதலியவற்றில் சுகிபுத்தியும் அவித்தையாம்;

(2) புத்தி ஆன்மாக்களின் ஒருமை யுணர்ச்சி அஸ்மிதையாம்;

(3) அநுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தாலுண்டாகும் புத்தி விருத்தி
ராகமாம்;

(4) பிரதிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தாலுண்டாகும் புத்தி விரு
த்தி துஷேஷமாம்;

(5) மரணபயத்தால் உடலைக்காப்பாற்றுவதி லுண்டாகும் ஆக்கிரகம்
அபிரிவேசமாம்.

குறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாந்

குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக ளடக்க
லறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே

யலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென் றறிக
நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீனர்

நிலையின்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத்து
முறையினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்

முத்தனா லென்பரவை முறையினெடுத் துணாப்பாம்.

(இ - ள்.) குறிகள் - அடையாளங்கள், ஒர்பத்து - ஒருபத்து, உள
வாஞானமயற்கு - சீவன்முத்தற் குள்ளனவாம், அவை - அவையாவன்,
குரோதமின்மை-குரோதமின்மையும், வயிராகம் - வைராக்கியமும், ஐம்
பொறிகளடக்கல்-பஞ்சவிந்திரியங்களை யடக்குதலும், அறமுதவு - தருமத்
தைக் கொடுக்கின்ற, சமை - சமையும், தமை - தமையும், சனப்பிரி
யத்துவம் - சனப்பிரியத்துவமும், அலோபமொடு - லோபமின்மையும்,
கொடை - கொடையும், அபயம் - அபயமும், நிருமதம் - நிருமதமும்,
என்றறிக - என்றறிவாயாக, நெறிமருவு - சன்மார்க்கமுள்ள, சீட
ரொடு-சீடரும், பத்தர் - பத்தரும், உதாசீனர்-உதாசீனரும், நிலையிற்
நிலையற்ற, பாவிளென்னும்-பாவிளென்கின்ற, நால்வகையோரிடத்
தும் - நான்குபேரிடத்தும், முறையின் - முறையே, அருள்கொள்-கிருபா
மூர்த்தியாகிய, சீவன்முத்தனா - ஜீவன்முத்தனாலே, அனுக்கிரகம் -
அனுக்கிரகமானது, வந்துறும்-வந்தடையும், என்பர்-என்று சொல்லுவார்
கள், அவை - அவற்றை, முறையின்-கிரமமாக, எடுத்துரைப்பாம் - தூக்
கிச்சொல்லுவாம், எ - று. ஏ-அசை.

தனக்கு வேறான வஸ்து வொன்றின்மையின் குரோத மின்மையும்,
தன்னைத்தவிரப் பிரிய வஸ்து வொன்றின்மையின் கிராசையுற்றிருப்பதே
வைராக்கியமும், பொறிகளை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் மெய்யு
ணர்விற் செலுத்துவதே யைம்பொறிக ளடக்கமும், அகத்திற் கற்பனை
யெழாமலடக்கி யதார்த்தத்திற் செலுத்துவதே சமையும், புறத்திற்றிரிய
த்தில் எழவொட்டாம லவற்றிலுள்ள சத்தினில் நிறுத்துவதே சமையும்,
மகான்கள் சங்கத்திற் கூடி ரமித்திருத்தலே சனப்பிரியத்துவமும், தற்பிரி
யத்தைச் சீவர்களடைய வேண்டுமென்னும் அன்பிருத்தலின் அலோபமும்,
தனக்குள்ள வஸ்துக்க ளியாவற்றையுந் விரும்பினோர்பாற் கொடுத்துவிடுவ
தே கொடையும், சம்சாரதுக்க பயத்தினைச் சரணாகதி யடைந்தவனைக் காக்
குத்தன்மையே அபயமும், தனது நிச்சய மிங்கனமென மதித்திருந்துஞ்
செருக்கின்மையே நிருமதமுமாமென்க.

(தா - ி.) சீவன்முத்தனது சொரூபந் தெரிந்தடையும் நிமித்தம்
அவனது அடையாளங்களைக் கூறியவாரும். (க௭0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீவன் முத்தனாற் சீடர் முதலிய நால்வரும் பெறும் பிரயோசன விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனாற்

சீடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்
புரியுமுயர் பத்தர்க்கு நல்வினையு மவன்றன்

புனிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க்
குரிபுண் ணியலயமு மவன்றன்வடி வினைக்கண்

ணுறுதன்முத லானவற்றாற் பாவிகட்குப் பாவ
விரிவுமுறு மென்பாகர்த் தாதருக்கா தியினு

லெங்ஙனெனின் முத்தனாற் பிரமோப தேசம்.

(இ - ள்.) தெரிவரிய - அறிதற்கரிய, சீவன்முத்தன்றனை - சீவன் முத்தனை, நம்புமதனால் - நம்புதலினால், சீடர்க்கு - மாணாக்கருக்கு, முத்தியும் - வீடும், அன்பொடு - அன்புடன், வழிபாடதனை - வழிபடுதலை, புரியும் - செய்யாநின்ற, உயர்பத்தர்க்கு - முதிர்ந்த பத்திமான்களுக்கு, நல்வினையும் - சற்கிருத்தியமும், அவன்றன் - அச்சீவன் முத்தனுடைய, புனிதமுறு - பரிசுத்தமான, சரிதமது - சரித்திரத்தை, கண்ட - கண்ட, உதாசீனர்க்கு - உதாசீனர்களுக்கு, உரிய - உரிமையான, புண்ணியலயமும் - தரும ஸூயமும், அவன்றன் வடிவினை - அச்சீவன் முத்தனதுருவத்தை, கண்ணுறுதன் முதலானவற்றால் - தரிசித்தல் முதலியவற்றால், பாவிகட்கு - தீயோர்களுக்கு, பாவவிரிவும் - தீமைநசிப்பும், உறுமென்பர் - உண்டாகுமெனக்கூறுவர், அகர்த்தா - கருத்திருத்துவாதி கன்மமில்லாத, முத்தனால் - ஜீவன் முத்தனால், தருக்கா தியினால் - தர்க்கமுதலியவைகளால், பிரமோபதேசம் - பிரமோபதேசஞ் செய்வது, எங்ஙனெனின் - எங்ஙனமாமெனின், எ - று.

உதாசீனம் - உபேகை. சத்துக்களின் பரிசுத்த நடையைக் கண்டும் வழிபடாதிருத்தல் அவமானமாதலின் அதனால் பூருவ புண்ணிய ஸூய முண்டாமென்க. தருக்காதியென்றமையின் வேதாந்தவாக்கியசத்தியதாற்பரிய பிரமாணவனுக்கல தர்க்கதிருஷ்டாந்த யுக்திகளுங் கொள்க.

(ப - ம்.) தீவிரதரபக்குவத்தால் இவரே நம்மையிரட்சிக்கத்தக்கவரென நம்பிச் சரணாகதி யடைந்து அவரது அனுக்கிரகமாகிய பிரமோபதேசத்தினாற் பிரமமேதானாக நின்றவின் சீடர்க்குமுத்தியும், பிரிவில்லாத அன்பினு லிவரே நாமடையத்தக்க நதியை யடைவிக்கத் தக்கவரென வழிபாடுடைய பத்தர்களுக்கு ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் நல்வினையும், அவரது சரித்திரத்தினால் விளங்கிய பரிசுத்த நடையைக் கண்டுஞ் செல்வச்செருக்கினால் இலட்சியஞ் செய்யாதவர்களுக்குப் புண்ணிய ஸூயமும், அவரது வடிவை நேரே தரிசிக்கும்போது அவர்கடாக்கூந் தங்கவின் பாவிகட்குப் பாவவிரிவு முண்டாமென்க.

செய்த லுண்டாவதுபோல விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சுயஞ் சைதன்னிய சொரூபமாக விளங்குகின்ற ஜீவன்முத்தனுக்கு ஆத்மாக்களின் பக்குவ தாரதம்மியங்களைக் குறித்துச் சினைக்ஷ ரகைக்ஷக்கிரமமான வுபதேசாதிகள் உண்டாதற் கையமின்றென்பதாம். (கௌட)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீவன்முத்த னொருபடித்தா யிராமற் பலபடித்தா யிருப்பது எதனா லென்ற வினாவை நோக்கிப் பிராரத்த சம்ஸ்கார நான்கினால் அது வந்ததெனக் கூறுவான் றொடங்கி அவற்றி னுமமுமவற்றுள் மூன்ற னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

வந்தனையும் பிராரத்த வாசனைதீ விரமே

மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்
பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்

பசுப்போதை தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தன்
முந்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு

மொழியான்ம தற்பரனாய் வினோதமே புரிந்து
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து

மாற்றியிது னம்போலா நந்தமுறன் மந்தம்.

(இ - ள்.) வந்தனையும் - அனுபவித்துநீங்கற்காக வராரின்ற, பிராரத்தவாசனை - பிராரத்துவ சம்ஸ்காரமானது, தீவிரம் - தீவிரமெனவும், மத்தியம்-மத்தியமெனவும், மந்தம்-மந்தமெனவும், சுத்தமென-சுத்தமெனவும், ஒருநான்காகும்-ஒருநான்காம், (அவற்றுள்) பந்தமறு-பந்தம்நீங்கிய, ஞானியாயினும் - ஞானவானானாலும், போகத்தழுந்தி - போகங்களின் மூழ்கி, பசுப்போல - பசுவைப்போல, தன்மகிழ்ச்சிமாத்திரையாய் - ஆத்மப்பிரீதிமாத்திரையாய், இருத்தல்-இருப்பதே, முந்துரைசெய் - முற்கூறிய, தீவிரம் - தீவிரசம்ஸ்காரமும், போகம்-அனுபவிக்கும் விஷயங்கள், சிறப்புற்றிடினும்-விருத்தியடையினும், மொழி-சொல்லாரின்ற, ஆன்மதற்பரனாய்-ஆத்மசொரூபனாய், வினோதமேபுரிந்து - வினோதங்களைச்செய்து, மைந்தரென - பாலரைப்போல, இருத்தல் - இருப்பதே, மத்தியம் - மத்தியசம்ஸ்காரமும், போகமனைத்தும் - சகலபோகங்களையும், மாற்றி-நீக்கி, மிதுனம்போல் - சுரதசுகத்தைப்போல, ஆனந்தமுறல் - ரிசாநந்தத்திருப்பதே, மந்தம் - மந்தசம்ஸ்காரமுமாம், எ - று. ஏ - அசை.

மிதுனம்-சுரதலீலையிலுண்டாகும் விஷயாநந்தம். ஜீவன்முத்தன் சுகதுக்கங்களில் மூழ்கியிருப்பினும் முன்பின் உணராது தற்பிரியம் விடாமலனுபவித்தலின் பசுவைப்போலெனவும், விடயபோகங்கள் விசேடமாயுண்டாயினுந் தானவைகட்குச் சாட்சியாய் அப்போகங்களை விளையாட்டாகப் பார்த்திருத்தலின் பாலரைப்போலெனவும், வராரின்ற போகங்கள்னைத்

தையும்மித்தையென்றீக்கினவனும் நீக்கப்பட்டும்பொருளு மின்றித் தன்னின் பமாத்திரமாயிருத்தலின் மிதுனம்போலெனவு மூவமிக்கப்பட்டன. (கஎங்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஈனைய வொன்றனிலக்கணமும் அந்நான்கின லுண்டாகும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் மாவீ

ஹற்றதற் பரனாகிப் பரமுத்த னெனவே

யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா

மென்பரிநால் லகையாகுங் கருமவா சனையாற்
தலைமைகொண்முத் தர்கள்வேறு வேறாய வொழுக்கஞ்

சாரினுஞ்செந் நெறிகோண நெறிபெறுமா நதிக
ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா

யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

(இ-ள்.) உலகவழக்ககன்று-லௌகிக தருமங்களினின்று நீங்கி, நிருபாதிகான்மாவில் - நிருபாதிகப்பிரமத்தில், உற்ற-பொருந்திய, தற்பரனாகி-ததேகனாய், பரமுத்தனெனவே - பரமுத்தனைப்போலவே, இலகு-விளங்காநின்ற, சுகத்துடனிருத்தல்-பரமசுகத்திருப்பதே, சுத்தவாசனையா-மென்பர் - சுத்தசம்ஸ்காரமென்று சொல்லுவார்கள், இந்நால்வகையாரும் - இந்நான்குவிதமாகிய, கருமவாசனையால்-பிரபத்த சம்ஸ்காரத்தால், தலைமை கொள்-முதன்மையான, முத்தர்கள்-சீவன்முத்தர்கள், வேறுவேறாய-நாகாவிதமான, ஒழுக்கஞ்சாரினும் - நடைகளைச்சேர்ந்திருக்கினும், செந்நெறி - ஒழுங்கான மார்க்கமும், கோணல்நெறி - வளைவானமார்க்கமும், பெறும் - செல்லுதலைப்பெற்றிருக்கின்ற, மாநதிகள் - பெரியநதிகள், அலைகடலில்-தரங்கத்தினையுடைய சாகரத்தில், புகுதல்போல்-சேர்வதுபோல், முடிவினில் - தேகாந்தத்தில், மெய்ப்பரமாய் - உண்மையாகிய பிரமஸ்வரூபமாய், அமர்தரும்-பொருந்தியிருக்கின்ற, நன்முத்திசுகம்-நல்லமோட்சவின்பம், ஒருபரிசென்று - ஒருதன்மையாமென்று, அறி - நீயறிவாயாக, எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

யாவுமாய் விளங்காநின்ற பிரமாந்தத்திருத்தலின் பரமுத்தனைப்போலென்றுவமிக்கப்பட்டது முத்தர்களென்னும் பன்மை பிரமவித்தன் பிரமவரன் பிரமவரியான்-பிரமவரிட்டனெனவுந், வேறுவேறாய வொழுக்கமென்பது அவர்களனுஷ்டான தாரதமீமியமெனவும், வியவகாரங்களினுற்போகங்களிற் கூடினுந் தற்பிரியத்திற் நீவிரமாயுற்றிருத்தலின் பிரமவித்தனுக்குத் தீவிர வாசனையெனவுந், அவ்வியவகாரங்களினுள்ள போகங்களனைத்தினுக்கும் மத்தியனாயிருந்து சாட்சியாயறிதலின் பிரமவரனுக்குமத்தியவாசனை யெனவும், வாசனாகூலத்திற் றத்துவஞானமானது பரிசுத்த

மாய் விளங்கலின் பிரமவரிட்டனுக்குச் சுத்தவாசனையெனவும், * அவ் வியவகாரபோக மனைத்தும் நீங்கிப் பரமசுகத்தில் மந்தகதியாக அடங்கி நின்றலின் பிரமவரியனுக்கு மந்தவாசனையெனவுங்கொள்க.

(நா - ம்.) குருமுகமாய் விசாரிக்கும் ஆத்மவிசாரத்தினால் நித்தியா நந்தபோத முதயமாவதாயினும் பிராரத்த வினையால் அப்பியாச தாரதம் மிய மிருத்தலின் அதுபற்றி அதுபவமாகிய முத்தி வேறுபடாது ஒருதன் மையதாமென்பது விளங்க வுணர்த்தியவாரும். (கௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அப்பியாசத்தின்கணுள்ள பிராரத்த வாச னை மூன்றுவிதமாமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்றா லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிங் கறிந்து வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு மன்னவர்தம் மாண்போற் செய்வித்த லனிச்சை யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

(இ - ள்.) இச்சையுடன் - இச்சையும், அனிச்சை - அனிச்சையும், பிறரிச்சையெனும் - பரேச்சையுமென்கின்ற, இவற்றால் - இவைகளால், இயம்பலுறும் - முற்கூறிய, பிராரத்தம் - பிராரத்தகன்மமானது, மூன்று வகைப்படும் - மூவகைத்தாம், (இவை) அச்சுரர்களானும் - அத்தேவர் களானும், விலக்குதற்கு - நீக்குதற்கு, அரியவாகும்-கூடாதனவாம், (அவ ற்றுள்) அபத்தியஞ்செய்திடல் - பத்தியந்தவறுதல், தனக்கே கேடென - தனக்கே துன்பமென, இங்கு - இவ்விடத்து, அறிந்துவைச்சும் - அறிந் திருந்தும், அதுபுரிவித்தல் - அதைச்செய்விப்பதே, இச்சை-இச்சாப்பிரா ரத்தமும், செய்யெனினும் - நான் செய்யேனென்றாலும், மன்னவர் தம்மாண்போல்-அரசாக்கினையைப்போல, செய்வித்தல்-பலாத்காரமாகச் செய்விப்பதே, அனிச்சை - அனிச்சாப்பிராரத்தமும், இச்சை யனிச்சை கள் - இச்சையும் அனிச்சையுமான வில்விரண்டும், இன்றியிருந்தும்-இல் லாதிருந்தும், அயலோரால் - அந்ரியரால், இன்பதுன்பம்-சுகதுக்கங்களை, நுகர்வித்தல் - புசிப்பித்தல், பிறரிச்சை வினையாம் - பரேச்சாப் பிராரத்த முமாம், எ-று. ஆல் - அசை.

தான் இஃதனுபவிக்கக்கூடாததென நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் அதன்படி நில்லாமல் அனுபவிக்க வருவது இச்சையெனவும், தனக்கிச்சை யின்றாயினும் அதனை யனுபவிக்கச் செய்வது அனிச்சையெனவும், தனக்

* இதனைப் பிரமவரனுக்கு மத்தியவாசனை யெனவும் என்பதன்கீழ் வாசித்துக்கொள்க.

கவ்விரண்டு மில்லையாயினும் பிறரன்புக்காக அனுபவிக்கப்படுவது பரேச்
சை யெனவுங் கொள்க.

(தா - ம்.) விருப்பு வெறுப்பு உபேகையென்னு மிவற்றூற் சுநதுக்க
மனுபவிப்பது பிராரத்த கன்மத்தின் பயனாமென்க. (கௌடு)

(அ - கை.)

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பிராரத்தகன்மங்களுள்ள ஜீவன்முத்தர்
களது நடை பலவாயினும் அவர்களுண்மை மொன்றேயென வற்புறுத்
தற்கு உவமான பூருவகமாச வுணர்த்துகின்றார்.

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த விளைவா

லெண்ணில்பல வெழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர்க் கிந்த
மெய்ப்பொருளை வசிட்டனா ரதன்றுருவா சன்சீர்

வியாதனெடு சுகன்வாம தேவனருட் சனக
னெப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனை முதலா

யுளர்வருத்த னுபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்
றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளினஞ்சா னிக்குஞ்

சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.

(இ - ன்.) இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, மூவகையாம் - மூன்றுவித
மான, பிராரத்தவிளைவால் - பிராரத்தமுண்டாவதால், எண்ணில் - ஊ
விறந்த, பலவெழுக்கம் - நாநாவிதமான நடைகள், சீவன்முத்தர்க்கு-ஜீவ
ன்முத்தர்களுக்கு, ஆம் - உள்ளனவாம், இந்த மெய்ப்பொருளை - இவ்
வுண்மைப்பொருளை, வசிட்டன் - வசிஷ்டமுனியும், நாரதன்-நாரதமுனி
யும், துருவாசன்-துருவாசமுனியும், சீர்வியாதனெடு-சிறப்புள்ள வியாச
முனியும், சுகன் - சுகமுனியும், வாமதேவன் - வாமதேவமுனியும், அருட்
சனகன் - கிருபையுள்ள சனகராஜனும், ஒப்பரிய பரதன் - இணையின்
றிய சடபரதமுனியும், எழிற்கௌதமன் - அழகுள்ள கௌதமமுனி
யும், முதலாயுளர் - முதலாகவுள்ள மகான்களது, வருத்தனுபேதம் -
வர்த்தித்து வருகின்ற ஒழுக்க தாரதம்மியமே, உணர்த்தலுறும் - அறிவிக்க
கும், இங்ஙன் - இவ்வண்ணம், துப்புதவு - புசிப்பைக் கொடுக்கின்ற, பிரா
ரத்தம் - பிராரத்த கன்மங்களை, கொளின் - சீவன்முத்தனுக்குண்டெனக்
கொண்டால், அஞ்ஞானிக்கும் - பெத்தனுக்கும், சுத்தனுக்கும் - ஞானிக்
கும், வேறுபா டெங்ஙனெனின் - பேத மியாதெனக் கேட்கின், மொழி
வாம் - கூறுவாம், எ - று. எ - அசை.

(தா - ம்.) சீவன்முத்தர்கள் நானாவித நடைகளையுடையவர்களாய்
விருத்தியடைந்து வருதற்கு வசிட்டமுனியாதிய பெரியோர்களை மேற்
கோளாக வெடுத்துணர்த்திப்பவாரும். (கௌசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் பெத்தனுக்கும் மூத்தனுக்கும் பிராரத்தவினை புசித்த லொக்குமாயின் இவர்கட்குப் பேதந்தா னியாதென்ற வினாவிற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சுரோத்திரியர் தமக்கு
மறையொழிதன் மொழிதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவருஞ் செயலால்லே ஹிலாமையது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுடிலை யதனாலுஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே நவிலவர்
ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே.

(இ - ள்.) மண்ணுலகில் - உலகத்தில், விராத்திரியர் - விராத்திரி யர்க்கும், சுரோத்திரியர்தமக்கும்-சுரோத்திரியருக்கும், மறையொழிதல் - வேதாத்தியயனமின்மையாலும், மொழிதலால் - அவ்வத்தியயனமுண்மை யாலும், அன்றி-பேதமேயல்லாது, உணன் முதலாய்-ஆகார நித்திரையாதி யாக, எண்ணவருஞ்செயலால்-எண்ணப்பட்ட தொழில்களால், வேறிலா மையதுபோல - பேதமில்லாமையே, இதயபந்தமுறல்-இருதயக்கிரந்தி யடைதலாலும், ஒழிதலால்-அஃதொழிதலாலும், அன்றி-பேதமேயல்லாது, போகமுண்ணும் - போகங்களைப்புகிக்கும், நிலையதனால் - தன்மையினால், அஞ்ஞானமுடையோர்க்கும் - அஞ்ஞானிகட்கும், உணர்வுமயமாய்நின்ற - ஞானாகாரமாயிருந்த, சீவன் முத்தர் தமக்கும் - ஞானிகளுக்கும், நண்ணி வரு - பொருந்திவரப்பட்ட, வேறுபாடு - பேதம், இல்லையெனவே - இல் லையென்றே, ஞானநூல்பல - ஞானசாத்திரம்பலவற்றையும், உணர்ந்த - ஆராய்ந்தறிந்த, நல்லுணர்வினவர் - சுகபோத மடைந்த பெரியோர்கள், நவிலவர் - சொல்லுவார்கள், ஏ - று. ஏ - அசை.

மறையொழிதலை விராத்திரியருடனும் மறை மொழிதலைச் சுரோத் திரியருடனுங் கூட்டுக. விராத்திரியன் - அனுலோமப் பெண்ணிற்கும் பிரதிலோமவாணுக்கும் பிறந்தவன். அனுலோமப்பெண் - கீழான பீசத் திற்கும் மேலான யோனிக்கும் பிறந்தவன்; பிரதிலோமன்-மேலானபீசத் திற்குங் கீழான யோனிக்கும் பிறந்தவன். சுரோத்திரியன் - பிரமோப தேசத்தைக் கேட்டற்குரிய அந்தணன்.

(நா-ம்.)பெத்தனுக்கும்முத்தனுக்கும்முறையேஅகம்பாவமோங்கலும் நீக்கலுமேயன்றி மற்றைச்செய்கைகளினுற் பேதமின்றென்பதாம்.(க ஏ ஏ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீவன்றன தொழிவிற்குச் சம்மதித்துப் பிரமமாதற் குடன்படுமோ வென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

தத்துவஞா னத்தினுற் பிரமமடைந் திடுமேற்

தறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவமே
யத்தலையே யழிந்திடுமா தலினுலச் சீவ

னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட் டன்மைக்
குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்று

னொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வரம்பிரமத் துவத்திற்

பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்றான்.

(இ-ள்.) தத்துவஞானத்தினால் - மெய்யுணர்வினால், பிரமமடைந்திடுமேல் - பிரமசொருபத்தை யடையுமாயின், தறுகண்-மறஞ் செய்யுங் கொடிய கண்ணையும், வரி-தேமல்களையுமுடைய, புலி - வியாச்சிரத்தை, கண்டோன்போல்-சுதியிற் பார்த்தவனைப்போல, சீவத்துவம் - ஜீவத்தன்மையானது, அத்தலையே-அப்பிரம சொருபமான மாத்தித்தில், அழிந்திடுமாதலினால் - கெடுமாதலால், அச்சீவன் - அந்தச்சீவனானவன், அழிவுதனக்கு-தனது நாசத்திற்கு, உடன்படுமோவெனில் - சம்மதிக்குமோ வென்றால், கடவுட்டன்மைக்கு - தேவத்தன்மையை யடைதற்கு, உய்த்த-செலுத்திய, ஆதரவினால் - ஆசையினால், கங்கைமுதலவற்றுள் - கங்கையாதிய நதிகளில், நாரத்துவம் - மானிடத்தன்மையை, ஒழிப்பதனுக்கு - நீக்குவதற்கு, இசைவர் - அங்கீகரிப்பர், அதுபோல் - அவ்வாறு, என்றும் - எப்பொழுதும், பொய்த்தலிலா - சத்தியமான, துரியவடிவாம்-தனது யதார்த்தமான துரியஸ்வரூபமாகிய, பிரமத்துவத்தில் - பிரமத்தன்மையில், பொருந்த - அமைந்திருக்கவேண்டி, சீவன் - ஜீவனானவன், தன் கேட்டினுக்கு-தனது கற்பிதமான சிதாபாசநாசத்திற்கு, இங்குடன்படும் - இங்கே சம்மதிக்கும், எ - று. ஏ - தான் - அசை, பிரமத்திற்கு புலி யுவமிக்கப்பட்டது.

‘கங்கை முதல்’ என்றமையின், யமுனா சரசுவதி கூடிய திரிவேணி சங்கமமெனக் கொள்க.

(நா - ம்.) தன் கண்ணினாற் நனதுருவத்தைக் காண்பதுபோலத் தன் பிரஞ்ஞையாற் நன்னைக்கண் டமைவானென்பார் தத்துவஞானத்தினாற்பிரமமடைந்திடுமேல் எனவும், ஆணவத்தைக் கெடுக்குங் கொடியநோக்கென்பார் தறுகண் எனவும், சமாதியின்கண் நவநவமாயுதயமான வனுபவமென்பார் வரி எனவும், சீவன் நனக்காதாரமான சிவத்தைப் பார்க்கச் சிவந் தனக்காரோபமான சிதாபாசனைப் பார்க்க இவ்விருபார்வையும் ஒத்தவிடத்து அவ்விரு தன்மையும் நீங்கச் சுயஞ்சைதன்னியமாய் அதனாற் சங்கற்பநாசம் வருமென்பார் புலி கண்டோன்போற் சீவத்துவமத்தலையே யழிந்திடும் எனவும், சங்கற்பம் தனதழிவான அதிதத்திற் குடன்படுமோ வென்பார் சீவனழிவுதனக் குடன்படுமோ எனவும், மண்ணின்கண்மனித லேடம் பூண்டவன் விண்ணின்கண் தேவவேடம்பூணும்பரித்தன் கங்கை

பாதியில் இத்தேகத்தை விடுவதுபோலச் சீவவேடம்பூண்ட துரியன் தனதுயதார்த்த வடிவமாகிய பிரமசொருபத்தையடையும் நிமிச்சங் கற்பித ரூபமான சீவசிதாபாசத்துவத்தைச் சமாதி முதலியவற்றினால் ஒழிக்க விரும்பினு னென்பார் கடவுட்டன்மைக் குய்த்தவாதரவினாற் கங்கை முதலவற்று னொழிப்பதனுக்கிசைவர் நரத்துவம்போல் எனவும், பரமாத்ம ஐக்கியமான பரதத்துவந்தானாய்த் துவிதநீங்கினுனென்பார் பொய்த்தவி லாத் துரியவடிவாம்பிரமத்துவத்திற் பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங்குடன் படுஞ் சீவன்றான் எனவுங் கூறினார்.

வினா:—தேகவழிவைச் சீவனழிவாகஉவமானத்திற்கூறியதென்னை?

விடை:—தேகியைக்காணாது தேகத்தைத் தானெனக் காண்பதனா லென்க.

வினா:—சீவன் நனதிலாபத்திற் குடன்படுமென்றாது தனது கேட் டிற் குடன்படுமென்றதென்னை?

விடை:—சங்கற்பஞ் சத்திற்கரைதலே சித்தாய் விளங்கலினென்க.

(தா - ம்.) சீவசிதாபாசன் நனது அவிருத்தாம்சமான சுயஞ்சித்தை கோக்கினவிடத்து அதனது விருத்தாம்சமான சகல கற்பனைகளும் நீங்கு மென்பதாம். (எனஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இங்ஙனங் கூறிய சீவன்முத்தரிடத்து முன்னுள்ள மகரிஷிகளைப்போலச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியங் காண்கிலமா, தலின் இவர்களை ஞானியென்ப தெங்ஙன மமையுமென்ற வினாவிற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே

மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ

னேதிலா னலனெனினவ் வலிதவத்தின் பலமா

மிலங்குதத் துவஞான பலமன்றா மாயின்

மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி

வழக்கினாற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா

னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சகா மியமே

யேதுநிட்கா மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறியே.

(இ - ள்.) வாதராயணன் முதலோர்போல் - வியாசாதி மகரிஷி களைப்போல, சாபமுடன் - சாபமும், மற்றருள் - பின்னனுக்கிரகமும், செய் - செய்யத்தக்க, வலியுடையோன் - சாமர்த்தியமுடையவனே, தத் துவஞானத்தோன் - மெய்யுணர்வுடையவன், ஏதிலான் - இவற்றிலொ ன்று மில்லாதவன், அலனெனில் - ஞானியலனென்றால், அவ்வலி - அச் சாமர்த்தியம், தவத்தின் பலமாம் - தபசின்பலமாமன்றி, இலங்கு - விளங்

காசின்ற, தத்துவஞானம் - உண்மைஞானத்தின், பலமன்றும் - பலனல்லவாம், ஆயின் - அந்நனமானால், மாதவமே - பகத்தானதபசே, ஞானத்திற்கு - ஞானமுதித்தற்கு, ஏதுவெனும் - காரணமென்னும், சுருதிவழக்கினால் - வேதவழக்கால், தவமிலர்ச்சு - தவமில்லாதவர்களுக்கு, தத்துவஞானம் - மெய்யுணர்வானது, வசெனில் - உண்டாவதியாங்கனமென்று கேட்கில், சாபாதிக்கு - சாபானுக்கிரகங்களுக்கு, சகாமியமேயேது - காமியதவமேகாரணம், ஞானத்தினுக்கு - ஞான முதயமாதற்கு, நிட்காமியதவம் - நிவ் காமியமதவமே, ஆம் - ஏதுவாம், என்றறி - என்றறிவாயாக, ஏ - று. ஏ - தான் - அசை.

ஏது என்பது நிட்காமியதவத்திற்குங் கூட்டப்பட்டது. சகாமியம் - சுவர்க்காதி போசங்களை யனுவிக்க விரும்பிச் செய்யுங் கருமம்; நிட்காமியம் - அவ்விச்சையின்றிச் செய்யுங் கருமம்.

வினா:—சித்தியுள்ள சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியம் காமியதவத்தின் வலியேயன்றி ஞானத்தின் வலியல்லவென்று விதற்குத் தவமேதுவெனச் சுருதி கூறியதென்னே?

விடை:—ஞானத்திற்கு நிட்காமியதவ மேதுவாதலினு லென்க.

வினா:—இந்திட்காமிய தவத்திற் கவ்வலிமையின்றாய தென்னே?

விடை:—இது ஞானோதயத்தில் நசித்தலின் இதற்கு அவ்வளவு சத்தியில்லையென்க.

வினா:—சாபாதிக்குங் காமிய மேதுதானே யதற்கவ்வலி வந்ததென்னே?

விடை:—உக்காமியம் சித்தியை யுண்டாக்கித் தானீங்காமல் விருத்தியடைந்து வருதலினென்க.

வினா:—அற்றேல், அச்சித்தியினால் இம்முத்திக்குப் பிரயோசனமின்றோ?

விடை:—கோசரம் அகோசரத்தி லெங்நனம் பிரயோசனமாமென்க.

(30 - ம்.) ஞானமாத்திரம் பெற்ற சேவன்முத்தனுக்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியம் சம்பவியாதென்பதாம். (கௌ.)

அ - கௌ.

இச்செய்யுளில் ஞானத்தால் சேவல் முத்தி பெற்றிருக்கும் வியாசாதி மஹர்ஷிகட்கு இச்சித்திவந்த காரணமியாதென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு

மேவுமே மெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா

மாதலினை லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
யாயினெவ்வொன் றேபடையு மதனன்மா றின்ற
மேதைபாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி
விதியிறத் துவஞானி களைக்கிரிபா ரிட்ட
ரோதுவார் நின்றையெனி னவர்தமக்கு விடயத்
துழல்பவரா னின்றையா தலிற்குறைவின் றுமால்.

(இ - ள்.) வேதவியாசாதிகட்கு - வேதவியாசர் முதலிய முனிவர்
களுக்கு, ஞானம் - சீவன்முத்தியும், வலி - சித்தியுமாகிய, இரண்டும் -
இவ்விரண்டும், மேவுமேயெனில் - மேவியிருக்கின்றனவே யென்றால்,
அவர்கட்கு - அவ்வருடிகளுக்கு, இருதவமுமுளவாம் - முற்கூறிய விர
ண்டு தவமுமுள்ளனவாம், ஆதலினால் - ஆதலால், அவ்விரண்டுமாகும் -
சித்தியும்முத்தியுமாகிய அவ்விரண்டு முண்டாம், ஒரோர்தவமேயாயின் -
அவ்விரண்டிலொவ்வொருதவத்தைச் செய்யின், ஒவ்வொன்றேயடையும் -
ஒன்றொன்றே வரும், அதனால் - ஆதலால், மாறின்றாம் - முரணில்லை,
மேதையாம் - மேம்பாடுள்ள, சாபாதி - சாபானுக்கிரகங்களாகிய, வலியி
லர்களாகி - சாமர்த்தியமில்லாதவர்களாய், விதியில்-விதி கிஷேதமின்றிய,
தத்துவஞானிகளை - சீவன்முத்தர்களை, கிரியாரிட்டர் - கன்மிகள், ஒது
வார் நின்றையெனில் - நின்றை கூறுவார்களென்றால், அவர் தமக்கு - அக்
கன்மிகளுக்கு, விடயத்துழல்பவரால்-விஷயப்பற்றுடையவரா யுழங்கின்ற
மூடர்களால், நின்றை யாதலின் - நின்றைவருதலின், குறைவின்றாம் -
அதனால் சீவன்முத்தருக்கோர் குறையுமில்லை, ஏ - று. ஆல் - அசை. விதி
என்றமையின் நிடேதம் வருவிக்கப்பட்டது.

வினா:—ஞானிகட்கு இக்காமியதவமின்றென்பதென்னை ?

விடை:—தனக்கு வேறு யனித்தமாயுள்ள சிவலோகாதிபதத்தை
யடைய விருப்பமின்றாதலினாலும், தனக்கு வேறின்றாய்த் தானே தானாய்
விளங்குமிடத்து ஒன்று வேண்டுதலுந் தள்ளுதலும் இன்மையாதலினாலும்
மென்க. காமியதவத்தாற் சித்தியும் கிஷ்காமிய தவத்தான் முத்தியும் வரு
மாயினும் முத்தியின்றியசித்தியோர்க்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய
முண்டாயிருந்தும் பிறர்க்கு விநோதமாய்த் தமக்குப் பயனின்றியிருத்த
லின் அவர் இந்திரசால முதலான வித்தைசெய்வோனென்பர். சித்தியின்
றிய முத்தியோர்க்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய மின்றாயினும் பிறர்க்கு
விநோதமின்றித் தமக்குப் பயனாயிருத்தலின் அவர் வித்தையைப் பார்க்
குஞ் செல்வமொப்பர். இங்ஙனம் இருத்தலின் ஈவாரி லேற்போரதிக
மாகார்போல் முத்தியுள்ள ஞானவான்கட்குச் சித்தியுள்ளோர் சமானாதிக
மாகாரென்க.

வினா:—அங்கனமாயின், முத்திமாத்திரம் பெற்ற ஞானிக்கு இச்
சித்தியும் முத்தியும் பெற்றவர்கள் அதிகரல்லரோ ?

விடை:—பிராரத்தத்தினும் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய மூண்டாம். அஃதுண்டானவிடத்து விநோதமாத்திரமே பயனன்றி வேறுபயனின்மையின், அதிகராகாடுன்க.

வினா:—அக்ஷணமாயின் யாவருமவர்களை முக்கியமாகக் கூறுவதெற்றிற்கு?

விடை:—சீவர்கள் வேதத்தின் மஹாவாக்கிய நிச்சயத்தை யுண்மையாகக்கொண்டு முத்தியையடையும் நிமித்தம் அவ்வாக்கியார்த்த நிச்சயத்தைச் சுருக்கிச் சொல்வதில் விசுவாசந் தோன்றி அச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியத்தினும் பயமுண்டாய் அதன்வழி யொழுகவேண்டி ஈசர நியதிப்படி வந்தவர்க ளாதவினென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமில்லாத ஞானிகளை யஃதுடைய கன்மிகள் தூஷிப்பார்களன்றா?

விடை:—அவர்களைவிடயபோகத் துழல்வோர் தூஷித்தலின் அதனலக்கன்மிகளுக்கோர்குறைவின்றாயதுபோல அக்கன்மிகள் தூஷிப்பதனால் ஞானிக்கோர் குறைவினறென்க.

(தா - ம்.) இச்சித்திகள் ஈசரனுடைய வல்லபமாதலின் இவையுள்ளவர்களைத் தேவத்தன்மை யுள்ளவராக நம்பி அவர்களால் விதிக்கப்பட்ட விதிப்படியுயிர்களொழுகவேண்டி அவர்கட்கு இவ்விநோதமாயுள்ள சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியம் ஈசரானுக்கிரகத்தினாலுண்டாயிற்றென்பது. (கஅ௦)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஜீவன்முத்தன் பிராரத்தவசத்தாற் பல வித நடையை யுடையவனானாலும் அதனை அவனது சித்துவிலாசமாகக் காணவேண்டுமென வுணர்த்துகின்றார்.

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினாவா சனையா

லுண்பொருள்கள் பலகவர்த்து மெளனமே யுற்றும்

பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்

பரிதவித்து மசிழ்ந்துமிக லேடங்கள் புனைந்துங்

கலைதுறந்து முடையுடுத்தங் கல்விபல பயின்றுங்

கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா

றலகிறந்த நடையுறினு மருள்வினையுட் டென்றே

யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முராமல்.

(இ - ள்.) உலகிறந்த - உலகநடைக்கப்பாற்பட்ட, சீவன்முத்தன் - சீவன்முத்தனானவன், துகர்வின - பிராரத்தகன்மத்தின், வாசனையால் - சம்ஸ்காரத்தினால், உண்பொருள்கள் - அனுபவிக்கின்ற வஸ்துக்கள், பலகவர்த்தும் - பலவற்றைக் கிரகித்தும், மெளனமேயுற்றும் - மெளனமாயிருந்

தும், பலதிறங்கண் மொழிந்தும் - பலசாஸ்திர நெறிகளைக் கூறியும், உபதேச நெறிபுரிந்தும் - உபதேசமுறைமைகளைச் செய்தும், பரிதவித்தும் - விசனப்பட்டும், மகிழ்ந்தும் - மகிழ்ச்சியடைந்தும், மிகவேடங்கள்-பலவேடங்களை, புனைந்தும் - தரித்தும், கலையுறந்தும் - நக்னனாகியும், உடையுடுத்தும் - நலையைத்தரித்தும், கல்விபலபயின்றும் - அநேக சாஸ்திரங்களைப்பியாசித்தும், கல்லாதும் - கற்காமலும், மாதர் முயக்கிடையுற்றும் - ஸ்திரீலோலனா யிருந்தும், இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, அலகிறந்த - அளவற்ற, நடையுறினும் - நடைகளைப் பொருந்தினும், அருள் விளையாட்டென்றே - கிருபாவிலாச மென்றே நினைத்து, ஐயமொருசிறிது முறாமல் - சந்தேக மென்பது சிறிதுமின்றி, அவன்றனை - அச்சீவன் முத்தனை, * நம்புக - சிவமெனநம்புவாயாக, ஏ - னு. ஏ - அசை.

* “சீவன்முத்தன் இலெளகிகஞாதலால் பிராரத்தவசத்தால் அறிவுடைமை அறிவின்மையாகிய அவஸ்தைகளிலிருந்தாலும் வாயுவசத்தால் சிதறியும் சிதறாமலிருக்கும் மேகபடலமுள்ள வாகாயம்போல நித்தியநிர்மலனாவான்; மற்றும் அதிருஷ்டமென்னும் பரிசாரகனால் புஷ்ப சந்தனத்தி போகங்களைக் கிரகித்தும் தன் கணவனிடமே பற்றுள்ள ஸ்திரீயினைப்போலச் சொருபத்தில் இரமித்திருப்பன்; மூடனைப்போலக் கலாஞானத்துள் மௌனியாயிருந்தாலும் கற்பிதத் துவைதபரமான சுருதி வாக்கியமாகிய வைகரி விஷயத்தில் ஆலசியனாவன்; மற்றும் பிரஸ்துத மறியாத வெகு பாஷிதனைப்போல யாது வசனித்தாலும் கூட அபிப்பிராயத்தை யடக்கிய சத்தியாத்துவைத நிஷ்டநிகமாபிப்பிராயமாகும்; மற்றும் ஆசாரியனைப்போலச் சிஷ்யருக்கு உபதேசித்தாலும் ஆத்மா நித்தியமுத்தனாதலால் போத்தியபோதகத்துவங்கள் மாயாசிருஷ்டி வடிவினவென்று செய்துள்ள நிச்சயத்தால் ஆகாயவாணிபோலக் குருத்துவாபிமான மில்லாதவனாயிருப்பன்; மற்றும் உன்மத்தனைப்போல அநுசித்ததைப் பேசுவனானும் துவைதபாவ மழிந்து ஆத்மராமனா யிருத்தலின், சுரதசமயத்து அதிகாமரசமுள்ள மிதுனவாக்கியம்போல உநபிதேய (சொல்லுதற்கரிய) விஷயமாகும்; மற்றும் கவீசாக்கிரகணயனைப்போலக் கலகலெனப் பேசினாலும் பூரணைக்கிய சுபாவநிஷ்டனாவதனால், விரகிகள் மனம்போல அப்பிராப்பியாது சந்தனமாகும்; மற்றும் புத்திர வியோகாதுபவமுள்ள கிராமிய ஜனங்களைப்போலச் சோகஞ் செய்தாலும் சர்வேந்திரியங்களும் பிரஹ்மாம்சங்களென்று ஆலோசனை செய்யாதே கற்பிதசாதகாவஸ்தையில் நிக்கிரகித்த சர்வேந்திரிய தர்மவிஷயமான கருணரசமாகும்; மற்றும் விவித வெகுருபதரிசன விநோதத்துள் அட்டகாசஞ் செய்தாலும், விசித்திர புண்ணியபாபா திவியவகாரமுஞ் சத்தியமென்று பிரதிபாதிக்கிறமீமாம் சாது தரிசன விஷயமான பரியாசமாகும்; மற்றும் விடனைப்போல ஸ்திரீலோலனாயிருந்தாலும் பூரணைக்கிய சுபாவனாவதல்லாமல் நிசாந்தாநுபவியாவன்; மற்றும் சத்துருவைப்போலக் குரோதத்தால் சந்தாபஞ்செய்தாலும் க்ஷேத்திரதகனாக்கினிபோல விசிஷ்ட பலசம்பத்துக்கு ஆசிரயஞ் செய்வெனென்று விசுவாசஞ் செய்யவேண்டும்” என்றிங்ஙன மூலத்தின் மொழிபெயர்ப்பிருக்கின்றது.

(தா - ம்.) சீவன் முத்தனது நடைகள் உலாகாநுக்கிரகமாகவே யன்றி யவற்றாலவனுக்கோர் பலாபல மின்மையின் அந்நடைகளே அவனது ஆத்மவுல்லாச மென்றே காணவேண்டு மென்பதாம். (கஅக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் விதேகமுத்த னிலக்கணமும்விதேகமுத்தியை யடைதற் கேதுவான நித்தியகரும முதலிய வனுஷ்டான மரபிருபதும் கூறுவான்றோடங்கி அம்மரபிருபதில் நித்தியகருமமாதியவாறுணர்த்துகின்றார்.

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்றா

யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவசொருப மாத

னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்

நவின்றவிதை யெய்துமா நெவ்வாறிக் கென்னிற்

பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனாற்

புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற்

குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்

குற்றநெகிழ் வதனான்மெய்த் துறவுதுற வதனால்.

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்திலும், எவ்விடத்தினும் - எத்தேசத்திலும், ஒருடம்பும் - யாதொரு சரீரமாயினும், உறாது-சேராது, ஒன்றாயிருந்த-ஏகமாயிருந்த, சச்சிதாநந்த - சச்சிதாநந்தவடிவமாகிய, சிவசொருபமாதல் - பிரமசொருபமாக விளங்குதல், நன்றிதரும் - நன்மையைத்தராநின்ற, விதேககைவல்லியமென்று - விதேகமுத்தியென்று, இசைப்பர் - அறிஞர் கூறுவர், நவின்ற - இங்ஙனங் கூறிய, இதை - இவ்விதேகமுத்தியை, எய்துமாறு - அடையுமார்க்கம், இங்கு - இவ்விடத்து, எவ்வாறென்னில் - எவ்வண்ணமென்றால், பொன்றலில் - நசியாத, நித்தியகருமானுட்டானம் - நித்தியகருமானுஷ்டானமும், அதனால் - அவ்வனுஷ்டானத்தினால், புண்ணியம் - புண்ணியமும், அப்புண்ணிபத்தால் - அந்தப்புண்ணியத்தினால், பாவவொழிவு - பாவநாசமும், அதனால் - அப்பாவநாசத்தால், குன்றலறு - குறைவின்றிய, சித்தசுத்தி - சித்தசுத்தியும், அதனால் - அச்சித்த சுத்தியினால், பொய்க்குடும்பம் - மித்தையாகிய குடும்பத்தின், குற்றநெகிழ்வு - தோஷதரிசனமும், அதனால் - அத்தோஷதரிசனத்தால், மெய்த்துறவு - உண்மையான துறவும், துறவுதனால் - அத்துறவினால், ஏ - று.

(ப-ம்.) காலதத்துவமென்பார் என்றும் எனவும், சகலபுலனபோகங்களுமென்பார் எவ்விடத்தினும் எனவும், சராசரவுயிர்களாகிய பெளதிகமென்பார் ஒருடம்பு எனவும், இவையாவுமில்லையென்பார் உறாது எனவும், பரிபூரணமாயிருந்ததென்பார் ஒன்றாயிருந்த எனவும், காலத்திரயத்திலுமழிவின்றி நித்தியமாயிருந்ததென்பார் சத்து எனவும், ஆதிமத்தியாந்த

சகித சதோதயமாய் விளங்குமென்பார் சித்து எனவும், தடையற்ற நிரதி சயாந்தமென்பார் ஆந்தம் எனவும், மூன்றும் பிரிவின்றி யொன்றாய் மங்களகரமாய் விளங்குகின்றதே பிரமமென்பார் சிவசொரூபம் எனவும், அதுவே யுண்மையான தென்பார் ஆதல் எனவும், அதுவே அதீதபதமான முத்தியென்பார் விதேக கைவல்லியம் எனவுங்கூறினார்.

விதேகமுத்தி - தேகஞ் சின்மாத்திரமாதல்; எனவே, சீவன்முத்தியில் சீவன் சிவமாய் விளங்குவதுபோலப் பிராரத்தானுபவநீக்கத்தில் தேகம் தேகியின் தேஜோமயாந்தமாத்திரமாய்ச் சேடித்து நிற்பதெனக்கொள்க.

வினா:—அற்றேல், உலகத்தவரைப்போலஞானவாண்களுக்கும்உயிர் பிரிவதும் அது பிரிந்த தேகத்தைக் தகனஞ்செய்வதும் கண்டிருக்கின்றோமேயன்றா? அங்ஙனமாக, அஃதெங்ஙனம் பூரணமாயிற்று?

விடை:—பஞ்சபூத பௌதிகங்கள் பூரணமாய் விளங்க இத்தேக மாத்திரமா விளங்கவில்லை; இதுவு மங்ஙனமே விளங்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சகம் பூரண திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிற் பூரணமாய்த் தோற்றுவதேயன்றிப் பூரணமாய்க் கரையாததுபோலத் தேகமும் அங்ஙனம் பார்க்குமிடத்து அதுவாய்த் தோற்றுவதேயன்றி அதுவாய்க் கரையவில்லையன்றா?

விடை:—அஸ்தியாதிய கடின ரூபமாயுள்ள வித்தேகம் ஓர் சித்தியினாற் பரமானுரூபமாய்ப் பந்தனம் பண்ணின வீட்டின்கணினு வெளிப் படுதல்போலச் சைதன்னிய சிந்தனையாற் றேகம் சைதன்னிய ரூப மாதற்குச் சந்தேகமென்னை யென்க.

வினா:—அற்றேல், இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—பரத்தில் வியாச வசிஷ்டாதிய மஹாரிஷிகளும், இகத்தில் சங்கராசாரியசுவாமிகள் முதலியோரும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலியோரும், தேகசேடமின்றிச் சோதியாய்க்கரைந்தாரென்பதும், அல்லமாய் பிரபுதேவர் ஜீவன்முத்தித் தசையிற்றானே கோரக்கர் கட்கம் பரிசியாமற் சாயையாயிருந்தா ரென்பதும் பிறவுமாம்.

வினா:—அற்றேல், யாவருமே னனுஷ்டிக்கவில்லை?

விடை:—கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுள்ள ஜீவன் சர்வஞ்ஞத்துவ முள்ள சிவத்தைச் சிந்தித்து அதுநீபென்னும் பகுப்பறச் சுத்த சைதன்னிய மாதற்கே சிருட்டிதொடங்கி யிதுநூறும் வருந்தும் வருத்தத்திற்கு அளவின்மையாயிருத்தலின் இச்சடத்தைச் சித்தாகக் கரைத்தற்குள்ள வருத்த மிவ்வளவென மட்டிடக்கூடாமையால் எவரு மனுஷ்டிக்கும்படி சுருதி சொல்லாமையால் ஆசிரியரும் நிரந்தரமா யனுஷ்டிக்கச் சொல்லவில்லை; ஆதலி னேகதேசத்தி லுண்டென்க.

வினா:—இனிச் சேவன்முத்தியில் விதேகமுத்தியும் விதேகமுத்தியில் சேவன்முத்தியு முண்டென்ப தெந்நனம்?

விடை:—ஜீவன்முத்தியோடிருந் துபதேசாதிகள் செய்யுமிடத்துத் தேகமின்றிச் சாயைமாத்திரமாயிருந்த அல்லமாப்பிரபுதேவர்போல விருப்பது சேவன்முத்தியில்விதேகமுத்தியெனவும், விதேகமுத்தியோடு பரிபூரணமாயிருந்து சகஜீவபரங்களை யியக்காமலியக்குவிக்கும் பரமேசனைப்போல விருப்பது விதேகமுத்தியிற் சேவன்முத்தியெனவு மறிச.

(நா-ம்.) விதேகமுத்தி யின்னதென விளங்கக் கூறியவாரும்.(கஅஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையான் முத்திவிருப்பமாதிய ஏகாதச மரபுணர்த்துகின்றார்.

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க

மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற்

பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்

புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே

யத்துவித ஞானமத னாலவிச்சை நாச

மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே

மெத்துசக துக்கநீனை வழிவதனால் விருப்பு

வெறுப்பறுத லதனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால்.

(இ - ள்.) முத்திவிருப்பு - முழுட்சுத்துவமும், அதனால் - அம் முழுட்சுத்துவத்தினால், புறக்கருமவொடுக்கம் - பாகியகன்மநிவிர்த்தியும், மொழிந்ததனால் - முற்கூறியபாகியகன்மநீக்கத்தினால், யோகநிலைமுயற்சி- ஞானயோகமடைதற்குமுயற்சியும், அதுதன்னால்-அம்முயற்சியினால், பொய்த்தலறு-மெய்யான, துரியவிழைவு - ஆதம்பிரியமும், அத்துரியவிழைவால்-அவ்வாதம்பிரியத்தினால், புகலரும் - வசனித்தற்கரிய, மாவாக்கியவாராய்ச்சி-மகாவாக்கியவிசாரணையும், அதனால்-அவ்விசாரணையால், அத்துவிதஞானம்-அத்துவிதஞானமும், அதனால் - அவ்வத்துவிதஞானத்தினால், அவிச்சைநாசம் - அவித்தியாநாசமும், அதனால் - அவ்வவித்தியாநாசத்தால், பொய்-மித்தையாகிய, துவிதமயக்கழிதல் - துவிதப்பிராந்திநாசமும், அதனால் - அத்துவிதப்பிராந்திநாசத்தால், மெத்து-மெலிதற்கேதுவான, சுகதுக்கம்-சுகதுக்கங்களின், நினைவழிவு - சங்கற்பநாசமும், அதனால்-அச்சங்கற்பநாசத்தால், விருப்புவெறுப்பறுதல் - ராகத்துவேஷநீக்கமும், அதனால் - அந்தராகத்துவேஷ நீக்கத்தினால், ஒண்-ஒழுங்கான, விதிவிலக்கு - விதிநிஷேதங்கள், ஒய்வு - ஒய்தலும், அதனால் - அவ்விதிவிலக்கோய் தலினால், எ - று. ஏ - அசை.

(கஅங்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையால் இருவினே முதலிய மூன்ற னிலக்கணமுங்கூறி இவ்விருபதுசோபானத்திற்கும் அத்தமானதேவிதேக கைவல்லியமென வுணர்த்துகின்றார்.

வினையிரண்டு மகறலத னுற்றேக பாவ

விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்

பிணையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்

பெயர்சாதி குறிபெரு தொன்றாகி வாக்கு

மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி

மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து

மெனவறிந்து துணிந்தடுக சுருதிகுரு பரனா

லின்பலி டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே.

(இ - ள்.) வினையிரண்டும்-நல்வினே தீவினையென்னு மிரண்டும், அக றல்-நீங்குதலும், அதனால் - அவ்விருவினையினீக்கத்தினால், தேகபாவவிச் சிந்தி - தேகான்மபுத்தி நீக்கமும், அதனால் - அத்தேகான்மபுத்தி நீக்கத் தினால், பாசமெலாமொழிதல் - பாசமனைத்தும் நீங்குதலும், பிணை - பின்பு, அறைந்தவதனால் - கூறிய அப்பாசநாசத்தினால், பராபரமாய் - பரப்பிரம மாகவும், முடிவாய் - முடிவாகவும், பெயர் - நாமமும், சாதி - வருணமும், குறி - ரூபமும், பெருது-அடையாமலும், ஒன்றாகி-ஏகமாயும், வாக்குமன மிறந்து - அவாஹ்மனோகோசரமாயும், நித்தியாநந்தமயமாகி-நித்தியானந்த சொரூபமாயுமுள்ள, மறுவிலா-களங்கமற்ற, விதேக கைவல்லியம்-விதேக முத்தியானது, வந்தெய்துமென - வந்தடையுமென, அறிந்து - தெரிந்து, சுருதி - சுருதிவாக்கியத்தினாலும், குருபரனால் - ஆசிரியருபதேசத்தினாலும், இன்ப வீடு - பேரின்பமாகிய மோட்சத்தை, அடையுநெறி - சேரு மார்க்கத்தை, விரும்புறும்-விரும்பாநின்ற, உத்தமர் - உத்தமர்கள், துணிந் தடுக - தெளியக்கடவாராக, ஏ - று. ஏ - ஈற்றகை.

(ப - ம்.) உதயபூருவமைந்து கடிகைக்குள்ளான உஷ்ச்காலத்தில் விழித்துச் சுசியோடுங்கூடத் தான் வழிபடுகடவுள் வணக்கத்தோடும் விதி ப்படி மலசலவுபயத்துவார சுத்திசெய்வதேசவுசவிதி யெனவும், மேற்றந்த தாபன சப்தத்துவாரசுத்திசெய்வது தந்ததாபனவிதியெனவும், தீர்த்தத் திற்படிந்து மனோசரீர சுத்திசெய்வது ஸ்நானவிதியெனவும், மூன்று சுத் தியோடு தான் சிவசொரூபமாக விபூதிதரிப்பது அனுஷ்டானவிதி யென வும், பிரணவாதி மந்திரங்களா லுருவேற்றுவது செபவிதியெனவும், பூத சுத்தி முதலிய பஞ்சசுத்தியுடன் தான் சிவசொரூபமாயிருந்து சோட சோபசாரத்தோடு சிவத்தைப்பூசிப்பது பூசாவிதியெனவும், மேற்பிரணவ பலியோடுங்கூட வாத்தமிருப்தி பண்ணுவிப்பதுபோஜனவிதியெனவுமாம்.

ஆகிய பத்தவிதியு மிக்நனம் அபராண காலத்திலுஞ் செய்கின்றதும் இடை யின்றியானபரனா யிருப்பதுமாதலின் அவைசித்தியகருமானுஷ்டானம் என வும், இவ்வனுஷ்டானஞ்சற்கருமமாதலால் தூய்தானபுண்ணியவிசேடமாத லின் புண்ணியமாம் எனவும், அத்தூய்மையாற் பாவகருமஞ் சேர்த்தற் கிட மின்மையின் பாவவொழிவு எனவும், அதனீக்கம் நிருமலமாதலின் குன்ற லறசித்த சுத்தியாம் எனவும், அச்சித்தசுத்தியினுல்விடயத்தினுண்மைதெரி தலின் பொய்ச்குடும்பங்கூற்ற நெகிழ்வு எனவும், அத்தேஷஷ திருஷ்டியினு லொன்றினும் பற்றின்மையின் மெய்த்துறவாம் எனவும், அவ்விரக்தி சுகத் துக்கேதுவாயிருத்தலின்முத்திவிருப்பமாம் எனவும், அம்முத்திவிருப்பம் அக முகத்திற் சார்தலால் பாகியகன்மமொடுங்கலின் புறக்கருமவொடுக்கமாம் எனவும், அவ்வொடுக்கம், மனோநிக்கிரகத்தை நாடலின் யோகநிலை முயற் சியாம் எனவும், அம்முயற்சி தனித்திருப்பதை நாடலின் பொய்த்தலறு துரிய விழைவாம் எனவும், அத்துரிய மித்தன்மையதென வறியப் பரமாத்ம விசாரஞானம் வேண்டதலின் புகலருமாவாக்கிய வாராய்ச்சியாம் எனவும், அவ்விசாரம் அபேதமாதலின் அதன்சாரமான அத்துவித ஞானமாம் எனவும், அவ்வத்துவித ஞானம் அபரோட்சமாதலின் அவித்தியா நாசமாம் எனவும், அவித்தியாநாசத்தில் அகமிதமென்னும் பிராந்தி நீங்கலின் துவிதமயக் கொழிதலாம் எனவும், அவ்வொழிதலினுலின்ப துன்பநீங்கலின் துக்கசுக நிலைவொழிவாம் எனவும், அவ்வொழிவினா விராகத்துவேஷமின்மையின் விருப்பு வெறுப்பறதல் எனவும், அவைநீங்கவே இதுசெய்யத்தக்கது இது செய்யத்தகாதென்னுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்மையின் விதிவிலக்கோய் வாம் எனவும், இவற்றாற் சுவர்க்கநரக மின்மையின் வினையிரண்டு நீங் கும் எனவும், இந்நீக்கத்தில் நாமரூப பாவனையின்மையின் தேகபாவ விச்சித்தியாம் எனவும், இவ்விச்சித்தியினுல் அவாவனைத்தும் அன்பாய்க் கரைதலின் பாசமெலாமொழிதல் எனவும், அப்பாசமாகிய மூலாஞ்ஞான ம்நசித்த விடத்துப் பரமாகிய வீசுரத்தன்மையும் அபரமாகிய ஜீவத்தன் மையு நீங்கி ஆறையென்னும் பிரமகூடஸ்த ஐக்கமான வத்துவித சொரு பமாதலின்பராபரமாய் எனவும், இவ்வத்துவிதபதத்திற்கு மேலொருபதமு மின்மையின் முடிவாய் எனவும், இதற்கோ ருருவமின்மையின் பெயர்பெ ருது எனவும், இஃதொன்றி னம்சமாகாமையின் சாதி பெருது எனவும், இஃதிங்நன மிருக்குமென வோரடையாள மின்மையின் குறி பெருது எனவும், இஃதெங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் ஒன்றாகி என வும், இதனை வாக்கினுற்றுதிக்கத் தொடங்கின் அது முடிவுபெருது அதிற் கரைதலின் வாக்கிறந்து எனவும், இது மனதினாற் சிந்திக்கத் தொடங் கின் அச்சித்தனத்தின்கண் மனம் அதுவாய் கரைந்து போதலின் மனமிற ந்து எனவும், இங்நன மியாவுங் கரைந்தவிடத்து நிரதிசயானந்தமாய் நிறைந்து நின்றலின் நித்தியானந்த மயமாகி எனவும், பெயர் சாதி முதலிய இக்களங்கங்க ளனைத்தும் நீங்கித் தானேதானாய் விளங்கலின் மறுவிலா விதேகனாகவல்லியம் எனவுங் கூறினார்.

இங்ஙனம் விதேககைவல்லியத்தை யடையுந்மித்தம் துதலிய நித்திய கருமானுஷ்டானமுதற் பாசநாசமீரான மரபிருபதில் முன்னையவெட்டும் பாகியசாதனமெனவும், இடையின் மூன்றும் ஆந்தரசாதனமெனவும் மேலொன்றுஞ் சாத்தியமெனவும், ஏனையவெட்டும் நீங்கல் சாதன சாத்தியமெனவுங் கொள்க.

வினா:—இவ்வாறு வஸ்து நிச்சயத்தை உபக்கிரமத்திலாவது உபசங்காரத்திலாவது கூறுது மத்தியிற் கூறியதென்னை.

விடை:—அவ்வஸ்து சர்வதோமுகமாயிருந்து யாவுமாய் விளங்குதல் அனுபவமாதலினாலும், சுருதிகள் மத்தியகத ஸ்வரூபமென விளம்புதலினாலும், விசாரத்தி லொன்றிற் சார்பில்லாது நடுநிலையாய் விளங்குதலினாலும், சாதனத்திலாசிரிய ரூபதேசவனுஷ்டானத்தி லியாவற்றிற்குஞ்சாட்சியாய்க் காண்கையினாலும், சாத்தியத்திலியாவும் பரிபூரணமாய் விளங்குதலினாலும் மரபினும்மத்தியகதமே கூறினாரென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய மரபிற் சீவன் முத்தியைக் கூறுது விதேககைவல்லிய மாத்திரங் கூறியதென்னை?

விடை:—சீவன்முத்தியே விதேகமுத்தியாதலினென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதிரண்டாகக் கூறுவதென்னை?

விடை:—தக்தபடமென்னு மிடத்திற் படத்திற்கு நாமரூபம் தோற்றல் மாத்திரமேயன்றி யுண்மையி லின்மைபோல ஞானத்தினாற் நேகபாவ நீங்கியும் இருப்பது தோற்றல் மாத்திரமேயன்றி யஃகில்லாமை யால் அத்தோற்றத்தைச் சீவன் முத்தியெனவும், அது நீங்கினதே விதேகமுத்தி எனவும், நாவை நாவென்றாற்போலக் கூறினாரென்க.

(தா-ம்.) அதிதீவிரபக்குவர் விதேகமுத்தியை யடையுஞ் சோபான மரபிங்ஙனமெனவும் இங்ஙனமதனையடைந்த ஸ்வானுபவ வுல்லாச மிங்ஙனமெனவு முணர்த்தியவாரும். (கஅச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இந்நூற் பெருமையையும் இதனையடையத்தக்க வதிகாரியினியல்பையு முணர்த்துகின்றார்.

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை

விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்

போதமய மாகியபே ராநந்தத் தழுத்தும்

பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய

சாதனநான் கிணையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்

தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி

யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு

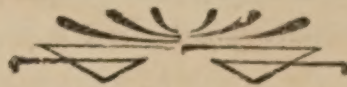
மன்புடையார் தடையக்காணி னளித்தடுக வுவந்தே.

(இ - ள்.) வேதமுதலாகிய - சுருகியாதியான, நூலனைத்தினும் - சாஸ்திரங்களனைத்தி னுள்ளும், சொற்பொருளை - சொல்லாரின்ற அர்த்தங்களை, கரதலாமலகமென - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல, விளங்கியிட - விளங்கும்படி, காட்டி - காண்பித்து, போதமயமாகிய - சின்மாத் திரமாகிய, பேராநந்தத்து - பேராநந்தத்தில், அழுத்தும் - மூழ்கச்செய்யும், பொருவிகந்த - சமானமின்றிய, இந்நூலை - இந்த ஞானசாஸ்திரத்தை, முத்திபெற்றகு - வீடடைதற்கு, உரிய - உரித்தாகிய, சாதனநான் கினையும் - சாதனசதுஷ்டயங்களையும், அடைந்து - பெற்று, எவரானும் - யாவராலும், என்றும் - எப்போதும், தடுப்பரிய - தடுத்தற்கரிய, பிறவி நோய் - பவத்துன்பத்தை, தணிப்பதனுக்கு - நீக்குவதற்கு, எண்ணி - நினைத்து, ஆதரவின் - அன்பினால், அருட்குரவன்றனை - அருளையுடைய ஞானாசிரியனை, தேடி - அவனெழுந்தருளியிருக்கின்ற விடத்தைத்தேடி, உருகும் - மனமுருகுகின்ற, அன்புடையார்தமை - அன்புடையவர்களை, காணின் - கண்டால், உவந்து-சந்தோஷத்து, அளித்திடுக - கொடுப்பாயாக, எ - று.

(நா - ம்.) தீவிரதாபக்குவமுள்ள சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னரான வதிகாரிகட்கே இச்சவானுபவநூல் பிறந்தமையின் அவர்கட்கே யிந்நூலு ரித்தென்ப துணர்த்தியவாரும். (க அடு)

வேதாந்தகுளாமணி மூலம் உரையுடன்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ பஞ்சதசி.

[பஞ்சதசப்பிரகரணம்]

ஸ்ரீ பஞ்சதசி யென்பது சதுர்வேதபாஷ்யம் சர்வதரிசனசங்கிரகமுத
விய அநேக கிரந்தங்களை இயற்றியவரும், சர்வஞ்ஞவித்துவத்சிரோமணி
யென உலகப்பிரசித்திபெற்றவருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிக
ளால் ஸ்ரீ காயத்திரிதேவியின் வரத்தால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.
இதற்குத் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமான் வெ. துப்புஸ்வாமிராஜு அவர்கள்,
சிறிது சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும் உணர்ந்தவர்களும் தமிழ்மாத்திரமுணர்ந்த
வர்களுமாகிய இருதிரு முமுகூச்சுக்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு அந்நூலி
ற்கு மூலசுலோகங்களின்பேரில் ஓர் பொழிப்புரையும், ஸ்ரீவித்தியா
ரணியசுவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபண்டிதர் அவர்களது
சம்ஸ்கிருத வியாக்கியானத்திற்குச் சரியான மொழிப்பேயர்ப்புவடிவ
உரையும், அவ்வுரைகளுக்கு அங்கங்கே வேண்டியவிடத்துப் பிரஹ்ம
நிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களால் செய்யப்பட்ட டிப்பணியை
யும் மற்றும் பலவுரையாசிரியர்கள் கருத்துக்களையும் அநுசரித்த ஓர் விளக்க
வுரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரையில் மூலசுலோகம் சமஸ்கிருதவியாக்
கியானம் இரண்டிலுமுள்ள விஷயங்களினும் வெகு மடங்கதிகமாகத் தெரி
யத்தக்க விஷயங்களிருப்பதோடு ஆங்காங்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட
சம்ஸ்கிருத சுருதி சூத்திரம் சுலோகமுதலியவற்றிற்குத் தமிழுரையும்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தமிழ்ப் பஞ்சதசியை வாசிப்பவர்கள் மற்ற எந்த நூலின் உத
வியுமில்லாமல் அத்வைதவுண்மையினையும் அதன் சகல சாதனங்களை
யும் செவ்வையாய்த் தேர்வதனோடு பிறவாதிகளாற் கலங்காதிநந்து
தாப் பிறர்ச்சம்சயங்களை யொழிப்பதற் சமர்த்தநுமாவர் என்பதற்
கைய மில்லை.

இவ்வரிய பெரிய நூலை நல்ல காகிதத்தில் சுத்தமாய்ப் பதிப்பித்து
மனோரம்மியமான வர்ணமைமுதலியவற்றாலாகிய நேர்த்தியான சித்திர
கோசமொன் றமைத்து, ஸ்ரீ ஆதிசங்கராசார்யாவர்கள் உருவமைந்த புகை
ப்படத்துடன், இவ்வுரையாசிரியராசிரியர் புகைப்படமும், உரையாசிரியர்
புகைப்படமும் வைத்து இராயல் 50 பவுண்டு பேப்பரில் ராயல் 8 பக்க அள
வுள்ள 1452-பக்கங்களுள்ள 2-புத்தகங்களாக்கி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்
றோம். இதன் விலை ரூ. 10—(—0 தபாற்கூலி 0—15—0.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியவைகளில் இப்பொழுது
விற்பனைக்குத் தயாராயுள்ள புத்தகங்கள்.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்	ரூ. அ. 4—0	ஸ்ரீ விருத்திரத்நாவலி	ரூ. அ. 0—12
ஸ்ரீ விசாரசாகரம்	3—0	வ்வேகசிந்தாமணி (வேதாந் தபரிச்சேதம்)	} 0—6
ஹடயோகப்பிரதிபிகை	1—8		
ஸ்ரீ பாலபோதம்	1—0		

ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

சங்கரகிரந்தாவலி பு - க		சுவாதுபூதிரஸாயனம், சுவா	
அபரோகாநுபூதி சம்ஸ்	0-6	நபவரஸமஞ்சரீ, ரிஜாநம்	2-4
சுருதசுலோகமும் தமிழு		தல்லாஸம் ஒரு கட்டடம்	
ரையும்		ஞானயிபோதம்	0-1
தர்க்ககௌமுதியும் நியாயப		திரிகடுகம் உரை	0-2
தார்த்தம் 16-ன் இலக்ஷி	0-6	துலாக்ஷாவேரிமான்மியம்	0-8
ணங்களும் (குறிப்புரையு		நானாலீவவாதக்கட்டளை (ஆக்	1-2
டன் 2-ம் பதிப்பு)		தார்த்தப்பிரகாசிகை)	
கீதைக்கொத்து பு-க. உத்த		ஷெ அவதாரிகை	0-2
ரகீதை (சம்ஸ்கிருதசு	0-4	ஷெ குறிப்புரை	0-4
லோசமும் தமிழுரையும்)		ஷெ விருத்தியுரை	1-8
சுரந்தோக்கியத்துள்ள தத்து		ஷெ செய்யுள்	0-1
வமஸம்மகாவாக்சிய உப		நான்மணிக்கடிகையுரை	0-3
தேகம், சுகாகஸ்யோபநி	0-2	சுந்தாராஜா (நாவல்)	0-8
ஷதத்துள்ள நான்குமகா		பத்தலீலாமிர்தம் செய்யுள்	2-0
வாக்சியாதித்தத் துடன்		ஷெ வசனம்	3-0
2 ம் பதிப்பு		பஞ்சபக்திசாஸ்திரசந்திரிகை	0-4
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் 2-ம்		புலவராற்றுப்படை	0-3
பதிப்பு அநேக சுருதிப்		மகாபாரதம் (ஆதிபர்வம், சபா	1-0
பிரமாணங்களுடன் கூடி	1-4	பர்வம்)	
யசீக்கிரத்தில் வெளியாய்		மதுதர்மசாஸ்திரமூலமும்	2-8
வீடும். முன்பதிப்பினும்		தமிழுரையும்	
விசேஷமாக்கப்பட்டது.		யாப்பிலக்கணம் அணியிலக்	0-8
பிறர் பதிப்பு.		கணம்	
தலயாத்திரைப் பொதுவிதி	0-6	மகாமகமகத்துவம்	0-6
திருவள்ளுவர்சரித்திரம்	0-1½	அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு	0-3
அகம்புறவாராய்ச்சிவிளக்கம்	1-4	பகவத்கீதை திக்கு	1-4
அவதூதசம்வாதம்	0-2	வேதாந்தம் பிரஹ்மசூத்திரம்	
கிருஷ்ணன்செய்திருப்புகழ்	0-1	சங்கரராமாநுஜபாஷ்யம்	3-0
அமுகணிச்சித்தர்பாடல்	0-½	பிரதிபததாற்பரியம்	
தேவாரத்திரட்டு. N. கண்		ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகள்	0-1
னுசாமிபிள்ளையால்போ	0-4	படம்	
டப்பட்ட 5-வது சுத்தப்		விபூதிமகாத்மியம்	0-3½
பதிப்பு கிளேஸ் திக்கு		வேதாந்தசாரம் வினாவிடை	0-10
ஷெ சின்ன தேவாரத்திரட்டு	0-1	ஜோதிடப்பிரபஞ்சசேகரம்	0-12
ஆசாரக்கோவை யுரை	0-4	நேமிநாதம் உரை	0-10
ஆசாரத்திரட்டு	0-4	விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம்	0-14
இந்துபாகசாஸ்திரம்	0-8	சிவகேஷத்திரயாத்திராநுகூலம்	0-10
இனியது காற்பது உரை	0-3	அநவத்யா	0-½
வெழுபது திருக்கைவழக்கம்	0-4	தாயுமானவர் மூலம் சுத்தப்ப	0-8
ஜந்தினை ஐம்பது உரை	0-3	திப்பு (பாக்கெட்சைஸ்)	
சிதம்பரமசாத்மியம் (கிரந்தம்)	0-1	திருக்குறள் மூலம் பரிமேல்	
சிவதத்துவவிவேகம் ஷெ	1-8	ழகருரை, தெளிபொருள்	6-0
சைவமஞ்சரி	1-8	விளக்கப்பதவுரை, குறிப்	
ஞானமிருதம்	1-0	புரைகளுடன்	

ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

திலோத்தமா	0— $\frac{1}{2}$	நசாவாஸ்யோபநிஷத்தேவ	
நாமராமாயணம்	0— $\frac{1}{2}$	நாகரி எழுத்தில் சாக	
ராமாயணசூர்ணிகை	0— $\frac{1}{2}$	மும் தமிழில் திரிமதபா	1—8
ஹை (சம்ஸ்கிருதம்)	0— $\frac{3}{4}$	ஷ்யமும் A. சிவராவ்பதி	
காயத்திரிராமாயணம் (சம்ஸ்கிருதம்)	0— $\frac{1}{2}$	ப்பு.	
பிரதச்சங்கிரகம் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	0—12	கேகேபநிஷத்தேவநாகரம்	
பிருந்தை	0— $\frac{1}{2}$	கிரந்தம் எழுத்துக்களில்	
நாமாயணஸ்தோத்திரம்	0— $\frac{1}{4}$	சுலோகமும் தமிழில் திரி	1—12
(ஸம்ஸ்கிருதம்)	0— $\frac{1}{4}$	மதபாஷ்யமும் ஹை பதிப்	
பிரஹ்மநாமாவளி (ஸம்ஸ்கிருதம்)	0— $\frac{1}{4}$	பு.	
நீதிக்கதை (விசுவநாதியம்)	0— $\frac{1}{2}$	கடோபநிஷத் திரிமதபாஷ்யம்	4—0
நிபுகீதை	2—8	ஹை ஹை	
பசுவத்கீதை வசனம்	1—4	முண்டகோபநிஷத் ஹை	2—8
தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரை	1—0	மாண்கேகிய உபநிஷத் ஹை	3—8
யுடன்		தைத்திரியோபநிஷத் ஹை	6—0
சித்தாந்தபிந்து (வேதாந்தம்)	0—10	கைவல்யோபநிஷத் தமிழ்ச்	0—6
நிபுகீதைத்திரட்டு (குறிப்புரை யுடன்)	1—0	சுத்திரம் பாஷ்யத்துடன்	
திருவாசகம் (சுத்தப்பதிப்பு பாக்கெட்சைஸ்)	0—10	கைவல்யோபநிஷத் கிரந்த	
ஹை மற்றுர் பதிப்பு	1—0	சுலோகமும் தமிழில் பா	0—12
வாக்கியசுதையென்னும்திரு		ஷ்யமும்.	
க்குத் திருசியவிலேகம்	0—2	கர்ப்போபநிஷத் ஹை	0—12
தமிழ் மூலமும் உரையும்		அதர்வசிரோபநிஷத்	0—4
வேதாந்தபரிபாஷை (தமிழ்)	0—10	புருஷசூக் தபாஷ்யம் (தமிழ்)	0—6
பாட்டியற்கொத்து	0—6	அதர்வசிகோபநிஷத் ஹை	0—4
தாலாட்டுப்பிரபந்தம்	0—4	மைத்தாரயணீயோபநிஷத்	0—15
சிவராத்திரிமான்மியம்	0—4	குமாரதேவர் 16 சாஸ்திரம்	
நித்தியாருசந்தானப் பிரதிப	1—8	மகாராஜா துறவு முதலி	0—10
ததாற்பரியம்		யன	
சந்தியாவந்தனபாஷ்யம்	1—4	பிரபோதசந்திரோதய வச	
பராசரஸ்மிருதி	1—2	னம் அல்லது மெய்ஞ்ஞா	1—0
கல்கிபுராணம்	0—12	ன விளக்கம்.	
தசாவதாரப்பிரபாவம் வசனம்	1—0	ஒழிவிலொடுக்கம் சிதம்பர	
வாஸந்திகா தமிழ் (நாடகம்)	0—8	சுவாமிகள் உரையுடன்	
ஸத்குருதியாகராஜஸ்வாமி	0—1	காலிகோபயிண்டு கிவிட்	1—0
சரித்திரம்		டுடன்	
சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்	0—1	சுகர் கைவல்யம்	0—2
சரித்திரம்		வில்லிபுத்தூராவார் பார	
மஹாமஹாதீர்த்தமாக்ஷி	0—1	தத்தின் பிற்பகுதி செள	
ஸ்ரீமங்களாம்பிகை ஆதிசூம்	0— $\frac{1}{2}$	த்திகபருவமுதல் இறுதி	
பேசுவர் பதிகம்		சொர்க்காரோண பருவம்	1—8
		வரையும் 2500 செய்யுட்க	
		ள் (அரங்கநாதகவிராயரி	
		யற்றியது.	
		பெரியபுராணவசனச்சுருக்	
		கம் (பாக்கெட்)	0—10

ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

வள்ளலார் 20 சாஸ்திரம்	1—8	சிவமகாபுராணம் வேதவியா	
பெரியபுராணம் திருவிளையாடல் வசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)	1—0	சமுநிவாருளிய பதினெண்புராணங்களுளொன்றாகியஇந்துவடமொழியிலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது	5—0
விவேகாநந்தவிஜயம் :- விவேகாநந்தசுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும் அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும்கூவாமிகள்கள் படத்துடன் காலிகோபயிண்டு உயர்ந்தகிவிட்டுடன்	1—4	கடைதம் மூலமும் உரையும் இதில் அன்னமும் தமையந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும் 27 விதகிராப்படமும் அடங்கியுள்ள உயர்ந்த கிவிட்டுபயிண்டு	2—0
இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ விஜயம். ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் அற்புத சரித்திரமும் கதாமிர்தமும் 2-வதுபதிப்பு கலிகோபயிண்டு உயர்ந்த கிவிட்டுடன்	1—4	குசேலோபாக்கியானம் மாத ரொழுக்கவிலக்கணம் ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைமைகள் முதலியன	0—6
சங்கரவிஜயம் ஆதி சங்கராசார்யசுவாமிகள் சரித்திரம் (ஷைசுவாமிகள் படமும் சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதம்பாள்படமும் கூடியுள்ளது கிவிட்டுபயிண்டு.)	1—0	மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்மூலம்	0—2
சைவசித்தாந்தவரலாறு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கும்தோன்றியவரலாறும் ஈந்தான குரவர்சரித்திரமும்	0—4	சீகாளத்திக்கலம்பகம் திருவெங்கைக்கோவை சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிய இவ்வரியகோவைக்கு தூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை கருத்துரை விசேஷ உரைகளுடன் உயர்ந்த கிவிட்டுப்பயிண்டு	0—2
இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம் உபநிஷத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள் இரண்டாவது பதிப்பு (தூலாசிரியர் படமும்)	1—12	திருவிளையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)	0—10
		கந்தரநுபூதி உரை	0—6
		விஷப்பிரதிதிதிரட்டு	0—2
		அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு	0—12
		மூலமும் உரையும்	0—12
		சௌந்தரியலகரிமூலமும் உரையும்	0—6
		சிற்றின்பசாஸ்திரசிந்தாமணி	0—4
		வேளாள குளாமணி	0—4

இதில் காணப்படாத மற்றும் அநேக புஸ்தகங்க ளுண்டு.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,

சாரதாமந்திரபுத்தகசாலை, வடக்குவீதி,

தஞ்சாவூர்.

